ARCHIEF DE BOOIJ
Deel 6

Inhoud:

Hoofdstuk 24
Tom de Booij, dagboeken en herinneringen 1969 -1976

Dagboek Biafra oorlog 1969/1970……..2
1970……..38
1971…… .81
1972……178
1973……197
1974……246
1975……288
1976……341

Dagboek Biafra oorlog 1969/1970
Ter inleiding:
In mijn dagboek 1969 heb ik reeds gerefereerd naar de oorlog in Biafra. Aangezien mijn betrokkenheid zich heeft uitgestrekt over de periode november 1969 tot maart 1970 heb ik gemeend mijn bevindingen in een apart hoofdstuk onder te brengen. Het wordt een intriest en schokkend hoofdstuk waar de gevolgen van tot op de huidige dag nog te zien zijn.. In een appendix heb ik een beknopt overzicht gegeven van de geschiedenis van Nigeria van de laatste 200 jaar..
Pedro van Meurs, een geologisch student uit Utrecht heeft me gewezen in het najaar van 1969 op de relatie olie en de oorlog in Biafra. Dit waarschijnlijk vanwege het feit, dat hij had gehoord dat ik in mijn EGO kamer druk bezig was om de relatie aan te tonen, die er bestaat tussen de ongelijke verdeling van delfstoffen op aarde en de invloed die dit heeft gehad en nog heeft op de politieke, economische en sociale implicaties op onze samenleving. Ik noemde dit onderwijs GEOPOLITIEK. Een woord wat toen in nog niet bestond, althans het werd niet aan onze universiteit onderwezen. Ik ben me toen gaan verdiepen in de achtergronden van de verschrikkelijke oorlog in Biafra. Heel duidelijk bleek tijdens mijn onderzoek, dat de winning van de rijke oliebronnen, die Nigeria bezit, de diepere oorzaak is van al deze ellende, zoals Pedro van Meurs me er al had gewezen.

9 en 25 november 1969 AVRO's TV uitzending oorlog Biafra. Ik heb meegewerkt aan het programma van de AVRO: Humanitaire , politiek en economische achtergronden van het conflict Nigeria-Biafra Mijn aandeel was : research olie- en handelsbelangen en algemene politieke achtergronden. De uitzending verdiende veel lof in media. De volgende mensen hebben de uitzendingen verzorgd:
Studiopresentatie: Wibo van de Linde, Cees van Drongelen, Ria Bremer
Filmpresentatie: Cas Brugman
Medewerking van:
Allan Hart oorlogscorrespondent ITN's News at Ten
Dr. K.L .Roskam - Afrikadeskundige
Mr. J.M.A.H. Luns - minister van buitenlandse zaken
I.J. Durlong - ambassadeur Nigeria in Nederland
Group-Captain Leonard Cheshire - Brits rapporteur in Biafra.
Dr. J.H. Middelkoop.- coördinator hulp Biafra
Mr. A.D. Vaz Nunes - directeur Shell Nederland
A. van Emden - dir-gen.Rode Kruis
Miss Angie Brooks - voorzitter VN Assemblee

Hier volgt de transscript van wat er letterlijk tijdens deze uitzendingen is gezegd:
WIBO VAN DE LINDE: Vanavond proberen wij u een inzicht te geven van de achtergronden van het conflict Biafra-Nigeria. Dit conflict heeft al miljoenen mensenlevens gekost, en zoals de zaken nu staan komen daar duizenden doden per dag bij. Eerst een politiek overzicht samengesteld door Cas Brugman.
CAS BRUGMAN: Nigeria is 27 maal zo groot als Nederland en telt 56 miljoen inwoners. Deze voormalige Britse kolonie werd op l oktober 1960 onafhankelijk en precies drie jaar later een republiek. Nigeria bestaat dan uit vier deelstaten, Noord-Oost-West en Midden Nigeria met als federale hoofdstad Lagos. Zoals in zoveel jonge Afrikaanse staten komt het politieke leven alleen maar via heftige strubbelingen op gang. Stakingen, muiterijen en staatsgrepen zijn aan de orde van de dag. Na de roerige en omstreden federale verkiezingen van 1965 krijgen de politieke leiders uit Noord-Nigeria steeds meer de overhand. In augustus 1966 neemt generaal Gowon definitief de macht in,handen. Kort daarna, in september, komt een ware volksverhuizing *op* gang. Duizenden Ibo's keren na bloedige botsingen met de noordelijke Hausa-stam naar hun

stamgebied in Oost-Nigeria terug. Zeer ernstig was de toestand in Kano, waar op 1 october 1966 een deel van het leger aan het muiten sloeg en de bevolking voorging in gewelddaden. Minstens 2.000 Ibo's kwamen daarbij om het leven en vele dorpen werden geheel vernield. De militaire gouverneur van Oost-Nigeria, kolonel Ojukwu, die toen al een duidelijk eigen politiek voerde en wantrouwend stond ,tegenover het federale bewind van Lagos, had in januari 1967 zijn eerste ontmoeting met generaal Gowon sinds deze in augustus 1966 aan de macht kwam. Het was ook hun laatste ontmoeting. Op 30 mei 1967 proclameerde Ojukwu de republiek Biafra.
GENERAAL Ojukwu (archiefmateriaal) If civil-war comes and I think it is immanent, you're quite right, it will be our struggle for freedom. Our people here have been for a long time prepared for this eventuality and I am confident about their readiness. I think that when it does come,that the people of the other side will he surprised of what they're going to get.
CAS BRUGMAN: Op 7 juli 1967 gaat Gowon tot gewapende actie over en begint een burgeroorlog. Binnen enkele weken veroveren de federale troepen de belangrijke oliehaven bij Port Harcourt. Daarvoor al had de federale marine gezorgd voor een effectieve blokkade, waardoor uitvoer van olie gedurende een maand onmogelijk was geweest. Zo begon een bloedige burgeroorlog, met een frontlijn die zich, voortdurend verplaatste en waardoor nu tenslotte twee miljoen Ibo's op een klein en kwetsbaar gebied zijn teruggedrongen. Nu de regentijd voorbij is, ziet het er naar uit dat de federale troepen door een groot slotoffensief de eindoverwinning willen forceren.

Tegenstanders in de oorlog om Biafra. Links: Generaal Yakubu "Jack" Dan-Yumma Gowon (1934-). Hoofd Nigeriaanse militaire federale regering. Links: generaal Chukwuemeka Odumegwu Ojukwu(1933-).President van de afgescheiden republiek Biafra
(Gowon is in1990 teruggekeerd naar Nigeria en heeft een religieuze groep opgericht : Nigeria Prays. Ojukwu leeft een rustig leven in Oost Nigeria en geniet een sinds 2008 een militair pensioen van de Nigeriaanse regering)

WIBO VAN DE LINDE: Bijzondere gast in dit programma is de Britse oorlogsverslaggever Allan Hart. Hij werkt voor het vooraanstaande nieuwsprogramma in Engeland, News At Ten, en is correspondent van de Times en van de Economist. Allan Hart heeft het conflict zowel in Nigeria als in Biafra op de voet gevolgd. Hij maakte de recente reportages, die de wereld opnieuw attent maakte op de verschrikkelijke gevolgen van de burgeroorlog voor de bevolking van Biafra. Een oorlog, die de instandhouding van de Nigeriaanse federatie moet forceren, een federatie - zo zegt Allan Hart - die nooit heeft gewerkt, en die ook nooit zal werken.
ALLAN HART: This is a mythe Nigeria, supported by Britain, is fighting a war, to preserve something that has never existed. Nigerian unity has never been anything, but a figment in the imagination of British kolonial administrators on the spot and their political masters back in London. The best exposé, of why Nigerian unity has never existed, is contained in a broadcast

made by general Gowon when his coup happened in july 1966. The evidence now is, that the Gowon coup, a northern coup, was to take the North out of the federation. To do what Biafra has done. Gowon made a broadcast in which he said this: "Suffice it to say that putting all considerations to the test, political, economic as well as social, the basis for unity is not there". The original text of his broadcast contained also this: "we must therefore divide up and share the assets". But that sentence was deleted from the script from the broadcast under pressure from the British High Commissioner. After that Gowon was made to deny that he ever made any of these remarks. Britain has gone on pretending that this broadcast was never made. But one vital piece of evidence here the codeword for the Gowon coup was ARABA - and this is the Haussa word for secession. So this is the basis for Nigerian unity.
DR. K.L. ROSKAM (Afrika-deskundige): Wie er balkaniseert is in wezen Nigeria. De afscheiding van Biafra was het gevolg van een decreet van Generaal Gowon, waarbij Oost-Nigeria werd opgesplitst in drie staten. Nou, dat is grotere balkanisatie dan wat Biafra heeft gedaan. Dat is het eerste punt. Het tweede punt is, dat de Organisatie van Afrikaanse eenheid, die ook zegt van Afrika is niet gebaat bij balkanisatie en daarom steunen we Nigeria, dat die organisatie eigenlijk alleen maar opgericht is om de staatkundige verbanden zoals ze nu zijn te handhaven. De status-quo te handhaven. En die staatkundige verbanden die zijn nu eenmaal door de koloniale bewindvoerders kunstmatig in het leven geroepen, u kent de conferentie van Berlijn, waarbij op de kaart lijnen werden getrokken en er werden volken bij elkaar geveegd die helemaal niet bij elkaar hoorden - of helemaal niet bij elkaar hoorden - die eigenlijk weinig contacten met elkaar hadden, dat gebeurde in de negentiende eeuw - en nou had natuurlijk in die 80 jaar best een nationaal bewustzijn kunnen ontstaan in Nigeria, als de Britse koloniale heerser daar ook op had aangestuurd.
CEES VAN DRONGELEN: De Britse premier Harold Wilson stuurde onlangs een nieuwe partij extra wapens naar Lagos. De federalen hebben die wapens hard nodig, want Biafra heeft volgens de laatste gegevens een flink stuk gebied heroverd. Nederland, Frankrijk en België hebben de wapenleveranties vorig jaar onder druk van de publieke opinie gestaakt.

De Britse minister-president Harold Wilson (1916-1995)

MR. J.M.A.H LUNS, Minister van Buitenlandse Zaken: VRAAG: Excellentie, die film die wij hebben vertoond, ik heb een paar beelden voor u meegenomen (Luns: ja ik ken ze, vreselijk, vreselijk) vindt u niet dat dat Biafra boven de politiek uitgaat?

Josef Luns (1911-2002) Minister van Buitenlandse Zaken

ANTW: Uiteraard gaat het boven de politiek uit voor wat Nederland betreft, wij hebben het ook nooit politiek gezien, ik heb in de kamer en daarbuiten steeds onze zeer grote humanitaire belangstelling benadrukt. VRAAG: Hoe ziet u de verantwoordelijkheid van Engeland? ANTW: De Britse regering heeft natuurlijk een speciale verantwoordelijkheid omdat Nigeria lid is van het Gemenebest en verder vroeger een Britse kolonie was en tenslotte door Engeland steeds geholpen is onder andere met wapens. Voor wat de wapens betreft blijft de Britse regering van oordeel dat de 20% aan wapens die zij levert dient te moeten worden gehandhaafd omdat anders de Sowjet-invloed predominant zou worden. VRAAG: Ik kan me dat voorstellen als politiek punt, maar als u het dus met me eens bent, dat het eigenlijk boven de politiek moet uitgaan, om die mensen daar van de hongerdood te redden, zou een totaal wapenembargo ooit bereikbaar zijn? ANTW: Volstrekt onbereikbaar, omdat Rusland onmiddellijk inspringt in de plaats van Engeland. Het heeft het al voor een groot deel - ik zei voor 80% - gedaan.
ALLAN HART: Now this is not true because the Nigerians are specially British Africans, Western Africans. They do have Russian help, Migs and ammunition, but these they are paying cash for. So that there are no strings. So it's wrong to say that the Feds would rush into the Russian camp as it were. But I think there was a chance for a real breakthrough in peace negotiations in last few weeks, because you had a situation where Ojukwu felt himself to be under immense pressure to negotiate because of the starving. Gowon felt himself to be under immense pressure to negotiate because he had suffered lots of embarrassing setbacks. In the battlefield, and his position is not going to improve on that, so they were both under pressure to negotiate. Now if Britain had not given this latest and increased supply of arms, to Nigeria my bet is, that the Nigerians would have been forced to go to the Conference-table. But since we have given all the arms and munition on they need to continue the fighting. But pressure under Feds to negotiate and be realistical has been removed. So you could argue I think in suplying the Feds with the latest arms the British has directly sabotaged the slim hope that was a piece the last view weeks.
DURLONG All the military equipment we received from abroad are paid for in cash as normal business transactions. We buy from Britain and the USSR. We receive no financial support from outside all our sources come from within. Indeed, in spite of the demands of the war, as all wars do Nigeria has refüsed to avail her self of her automatic drawing right on the International Monatary Fund.
RIA BREMER Premier Wilson wordt volgens onze informatie heen en weer geslingerd tussen de vrees dat dit conflict voor hem een verkiezingskwestie wordt en de angstige consekwenties van gezichtsverlies als hij zijn politiek nu niet doordrukt. Een belangrijk moment in de ontwikkeling van het conflict was de reis van Wilson naar Lagos in maart van dit jaar. Group-captain Leonard Cheshire was op dat moment in Biafra om een ontmoeting tussen Ojukwu en Wilson voor te

bereiden. Cheshire vertelde Wilson dat de Biafraanse leider wachtte op een teken van Brits vertrouwen - maar Wilson luisterde niet.

Group-captain Leonard Cheshire (1917-1992)

CHESHIRE: I don' t think he really thought that basic sincerity existes? I think that it was a moment in history that was a moment in history that was a tragedy, that the way the invitation to Ojukwu to came out and meet Mr. Wilson it's timing, the way it was done was wrong. And so meeting the cut-of-all to the whole situation never took place but it was not Ojukwu's fault, it was not.
CEES VAN DRONGELEN. You mean to indicate that Wilson does mean to say like he did and we quote General Ojukwu is entirely to blame for the present situation.
CHESHlRE I am very sorry he said that. I understand the sincerity and difficulty of the British Government, but I disagree. And I see in this failure to repose trust in Biafra the one obstacle to peace.
MR.J.A.H. LUNS Het Nederlandse volk dient te beseffen, daar er situaties zijn en niet alleen Nederland maar veel grotere mogendheden zoals de Ver. Staten en geestelijke stromingen - denkt u maar aan initiatieven van de Paus - tot dusver machteloos zijn gebleken. Dit is een hele nare constatering, maar dat..., zo is het helaas. Nederland, Nederland heeft alles werkelijk ter zake gedaan. Ik heb hij de Ver. Naties getracht om voldoende belangstelling te wekken, maar noch het Aziatische blok noch het Afrikaanse blok en dat is al meer dan de helft van de laden zijn bereid om de Ver. Naties in te schakelen. Men beschouwt dit als een Afrikaanse aangelegenheid.
K.L. ROSKAM Vanaf het begin heb ik dat een afschuwelijke afleidingsmanoeuvre gevonden. Dat is ook voor onze regering vaak aanleiding geweest om politiek niets te doen. Ze zeggen humanitair doen we alles en ik vind het best ze kunnen humanitair iets doen. Bijvoorbeeld een luchtbrug inzetten. Zoals destijds naar West-Berlijn is gebeurd waar het om minder mensen ging, toen kon het wel en dat kost ook veel geld. Nu kan het ook. Het is een goede oefening voor onze luchtmacht. Je kan dan tenminste ergens anders vliegen. We zouden voedsel kunnen droppen en dan wil ik nog zien dat Nigeria durft een toestel neer te schieten en dan zegt Minister Luns: "Ja, maar dan zijn we bang dat we beschuldigd worden van Neo-kolonialisme, maar dergelijke principes zijn om andere redenen ook wel eens over boord gegooid, dus dat vind ik geen argument. Maar afgezien daarvan, kan dit probleem Biafra nooit opgelost worden op een humanitaire manier. Daar moet een politieke oplossing komen en het is misschien erg simpel om te zeggen maar hoe kan een regering in godsnaam redeneren en zeggen van ja, dat weten we niet. Een oorlog kan je toch alleen maar ophouden door met schieten op te houden en zowel de Britse

als de Nederlandse regering hebben de middelen om druk uit te oefenen op Nigeria aan de conferentietafel te gaan zitten. Voortdurend worden er pogingen gedaan om Biafra de schuld te geven, dat zij niet willen praten, maar Biafra praat al van het begin: wij willen onderhandelen, maar dan moet er eerst een wapenstilstand komen.
CEES VAN DRONGELEN Een wonderlijke rol in het drama speelt de Zweedse Graaf Karl von Rosen. Hij organiseerde een Biafraanse luchtvloot van 18 lichte vliegtuigen met raketbewapening en overtuigde Ojukwu van het politiek en strategisch belang van het vernietigen van olie-installaties. Dezelfde, die Engeland door het steunen van het federaal bewind nog steeds denkt te beschermen. Olie speelt een hoofdrol in het drama.
CAS BRUGMAN De Niger-delta in Nigeria is ruim een kwart eeuw lang doelwit geweest voor geologische onderzoekingen. Maar pas in de laatste jaren zijn er zeer belangrijke olie- en gasvondsten gedaan. Als de voorspellingen uitkomen levert Nigeria in 1975 800 miljoen liter per dag. Dat is net zoveel als nu heel Afrika levert. Tussen haakjes: 800 miljoen liter olie per dag is zoals de zaken nu staan ruim 8% van de wereldproduktie. Van belang is ook dat in Nigeria 1 van de 2 proefboringen succesvol is, terwijl 1 op de 9 slaagt. De investeringen zijn hoog; SHELL-BP heeft in Nigeria ruim een half miljard gulden geïnvesteerd. Vóór het uitbreken van de burgeroorlog in juni '67 kwam in Nigeria 90 miljoen liter ruwe olie per dag uit de grond.
De royalties voor de federale regering bedroegen toen 300 miljoen gulden per jaar. Vrijwel alle grote oliemaatschappijen ter wereld zijn in de Niger-delta op jacht. GULF en MOBIL hebben voor de kust grote vondsten gedaan. De olie die op het land wordt gewonnen, gaat in een pijp-systeem naar Port Harcourt, waar de tankers voor verder transport naar Noord-West Europa zorgen. Port Harcourt speelde een vitale rol in de strategie van de Biafraanse leider Ojukwu. Toen Oost-Nigeria zich onder zijn leiding afscheidde op 30 mei 1967 als de republiek Biafra, had het daarmee 5/6 van alle Nigeriaanse olie onder controle. Keesings historisch archief noteerde dat de grote oliemaatschappijen hem een maand na de afscheiding een deel van de royalties zouden hebben beloofd. Maar Ojukwu kreeg niet de gelegenheid zijn troefkaart uit te spelen. Zijn tegenspeler Generaal Gowon, leider van het federale bewind van Lagos, slaagde erin de oliehaven Port Harcourt met zijn kleine marine te blokkeren, zodat er geen druppel olie meer uit kon komen. Ironisch genoeg bestond de Federale Marine voor een groot deel uit in Nederland gebouwde schepen. Ook over land kon Gowon Port Harcourt veroveren op de Biafraanen. Eind juli 1967 - twee maanden na de afscheiding - beschuldigde Biafra SHELL-BP van dubbelspel. De precieze gang van zaken bij de uitbetaling van de royalties valt moeilijk na te gaan, maar Oil- and gas journal - een vaktijdschrift voor geologen --meldde in maart 1968 dat SHELL-BP eind-1967 een bedrag van 62 miljoen gulden aan Lagos zou hebben betaald. In ieder geval steeg de rekening van Nigeria in Londen in die dagen met eenzelfde bedrag.
VAZ NUNES Maar we hadden geen keus we moesten wel aan Lagos betalen, want dit is dan het stuk wat Biafra claimt als zijn gebied. En dat is dan alleen de zuidkust van Nigeria en hij heeft dus enkele tijd deze oliegebieden in handen gehad, maar dat heeft maar kort geduurd. En eigenlijk, daarna zijn ze altijd beperkt geweest tot het eigenlijke Ibo-land waar maar weinig olie in zit. Het meeste was dus in handen van Lagos en dat waren de mensen waarmee wij contact hadden en daar moesten we wel aan betalen.
WIBO VAN DE LINDE: Ja, nu claimde Biafra deze off-shore locations dus eh .. bronnen voor de kust eh.. Heeft bij de besluiten van SHELL-BP een rol gespeeld dat de federale regering over een kleine, maar toch marine beschikte?
VAZ NUNES Nou nee dat geloof ik niet meneer Van de Linde. Het feit dat de Nigeriaanse regering een paar schepen heeft bij ons geen enkele rol gespeeld. Bovendien dit gebied voor de kust levert wel enige olie, maar in het kader van het geheel van Nigeria is de opbrengst niet spectaculair, speelt het geen rol van betekenis.
VAN DE LINDE Is er overwogen de betaling op te schorten waardoor misschien het conflict sneller zou zijn opgelost?
VAZ NUNES Ik geloof niet dat het conflict bekort zou worden als wij niet betaald hadden aan

Nigeria. Onze schattingen zijn deze dat de totale royaltie-betalingen die wij hebben gedaan aan Lagos niet meer bedragen dan ten hoogste één maand aan deviezen-behoeften van Nigeria. Maar als wij het ze niet betaald hadden dan had het op die 30 maanden dat deze ellendige oorlog nu al duurt, heel weinig of geen verschil gemaakt.
VAN DE LINDE Hoe belangrijk is de olie uit Nigeria?
VAZ NUNES Hij is voor ons wel belangrijk in die zin dat het is weer een diversifikatie van je terreinen. Je hebt weer een andere bron van olie er bij. Het is verder goede olie in die zin dat hij weinig zwavel bevat en nu het Suezkanaal dicht is licht het dichter bij Europa dan het Midden-Oosten, maar vitaal is het niet. Vanuit een algemeen Europees standpunt bezien kun je net zo goed draaien zonder die Nigeriaanse olie. Er is olie genoeg.
WIBO VAN DE LINDE Ja, maar de investeringen zijn natuurlijk hoog geweest?
VAZ NUNES Ja, voor ons is het belangrijk, wij zitten er in voor meer dan een half miljard gulden en zouden natuurlijk wel eens een keer willen terugkrijgen, maar zolang die oorlog voortduurt lukt ons dat natuurlijk niet. We hebben er elk belang bij dat die zo snel mogelijk wordt stopgezet, maar wij zijn ook machteloos in dit opzicht.
VAN DE LINDE De kijkers reageren met vele brieven waarin ze o.m. schrijven waarom doen de Ver. Naties niets maar ook waarom is een oliemaatschappij als SHELL-BP er niet uit gestapt. Wat zou er gebeurd zijn als u dat gedaan had?
VAN NUNES Ik geloof niet dat dit iets had uitgehaald want ten eerste zoals ik u zeg zou het weinig verschil hebben gemaakt in de financiële middelen van Lagos om die oorlog voort te zetten. Ten tweede het moment dat je dus je het contract verbreekt en zegt ik doe het niet meer dan inviteren ze een ander en ik ben er van overtuigd dat er zowel ten oosten als ten westen van het IJzeren Gordijn er genoeg olieproducenten te vinden zijn die er met graagte in zouden willen stappen.
CAS BRUGMAN Hier een overzicht van de ontwikkeling van de olie-produktie tot vandaag toe. U ziet dat de produktie door de oorlog sterk terugliep maar in de loop van dit jaar weer op gang kwam. Vooral buiten de kust werden belangrijke nieuwe olievondsten gedaan - maar de boortorens in zee waren gemakkelijke prooi voor de Biafraanse luchtmacht.
ALAN HART Ojukwu who did not want to destroy the installations, because he knows that ths solution to this war is a British initiative for peace and Ojukwu reasoned, if we accept that Britain really has to take initiative, we don't want to be the ones who destroyed the oil-installations.

Graaf von Rosen (1909-1977)

Count Von Rosen had to talk and argue Ojukwu to persuade him, that if oil was the cause of British support for Nigeria, it is the oil that had to be attacked. And before he started attacking the oil-installations, Count Von Rosen went to the Foreign Office in London and said: I give you notice of my intentions, I am going to destroy systematicalIy your oil installations and a member of the Foreign Office Staff, a Senior Member, ended the conversation by saying to Count Von

Rosen: "You know Count, even famous people have been known to disappear in Africa. I mean this was a nicely put, traditionally British threat.
VAN DRONGELEN De kwestie van de oliebelangen houdt ook de publieke opinie bezig. Vandaar onze vraag aan onze minister van Buitenl. Zaken Mr Josef Luns.
VAN DE LINDE Hoe staat het met de druk van de oliemaatschappijen op de Engelse regering?
MR LUNS Voor zo ver ik kan nagaan heeft de Engelse regering geen begin van druk van de oliemaatschappijen gehad en de oliemaatschappijen daar zijn ook Nederlands-Engelse maatschappijen bij die heeft zich nooit bij de Nederlandse regering op welke wijze dan ook met dit conflict bemoeit.
ALAN HART The Oillobby is probably the most powerful thing that is effecting. the British gouvernment thinking. Now they know,at this moment that the oil and installations are threatened , but I would guess they are standing back to await the forthcoming Federal offensive, which will probably be launched in two or three weeks . It's the seventh of eighth attempt incidently of the final offensive, but I think everybody is sitting back, and saying O.K. Well let's just see, if this once the Feds can achieve a military break.through. Now they won't I don't think. It is possible they may overrun all the main roads. But that will prove nothing, because they would still have to garrison a very hostile Biafra, behind the lines. And that will break the Federation. But supposing the situation is that the oil-lobby is sitting back saying:"We'll give the Feds one more chance. I think, when it is seen this offensive has failed the oillobby will then be the first to rush along to Downingstreet 10 and knock on the door saying:"Hey Wilson, we backed a loser here. The Feds are not able to protect our oilinterest. We must do a deal".
DR. MIDDELKOOP. Misschien gaan de oliebelangen nou ·inzien dat wat zij gedaan hebben een gok op het verkeerde paard is geweest. En dan zal het eigenbelang ze dicteren. Ik vind het alleen jammer en triest dat ontdekt is dat er al 2 miljoen mensen dood zijn.
RIA BREMER We hebben ook onderzocht, hoe het nu precies staat met het eindeloze gekrakeel over de voedselvluchten overdag. Het heeft nauwelijks enige zin om een opsomming te geven van alle mislukte contacten hierover. Vaststaat dat Biafra met dagvluchten volgens het Rode-Kruis-plan nooit voldoende voedsel zou hebben bijeen gekregen.
ALAN HART Mr Wilson claims that if Ojukwu would accept daylight relief-flights that the starvation would be ended within few weeks. This is not a misinterpretation. This is a lie. The facts of the proposals for daylight relief-flights are quite simple. They are that I.C.R.C. proposals should operated between nine and five which allows eight flights into Biafra because the agreement provided the planes would take of at an interval of one hour. In fact, logistically it worked out that seven planes could fly each day. Now each plane carries pay-load of ten tons so that 70 of 80 tons maximum is available under the proposals as they now exist for day-light relief into Biafra. And a simple fact is that before June the 5th when the Red cross plane was shot down when the ICRC was flying into Biafra by night, they were getting into 200 tons. So by daylight the Biafrans would be getting 120 tons less than they wers getting by night. It is a simple as that.
VAN DRONGELEN You say "It is as simple as that". Does that imply that there is no other way to solve this problem. There are no other agreements possible on daylight relief-flights.
ALAN HART Well this is specificly the I.C.R.C. proposals. But quite honestly - Britain for example has 65 transportplanes - sitting at their bases in Britain doing absolutely nothing if these could be utilised to fly into Biafra they need not land on the air-strip, they could drop by day-light.·If they flew round the clock for a period of three of four weeks. The word of the starvation could he arrested there is absolutely no doubt about that. But this requires Britain taking a political initiative. To take that initiative Britain would in fact besaying to Ojukwu and to Gowon: " Look, enough is enough. we are going to sort this out". So it is not a simple problem, does Britain want to take an initiative?
CHESHIRE And I cannot believe that the combined diplomatic skill of the whole world is not capable of getting over that obstacle. We must, but I think that only if the people of the world

demand it and will not be satisfied until the Governments have solve it. Governments won't move. It is not enough to sit down and say: "Mr. X is responsable, Ojukwu is responsible. We simply got to get over that obstacle. If this particular schema is not right there must be another way around it. And think the people must demand it.
DR.MIDDELKOOP De geschiedenis over de onderhandelingen van over de onderhandelingen van dagvluchten is ...·ze zeggen ja, ze mogen van... Lagos afvliegen, maar als je het kritisch bekijkt was dat misschien vijf, zes vliegtuigen per dag. En dat is natuurlijk een aanfluiting, als je dan iets organiseert voor werkelijke hulpverlening, dan moet niet de mogelijkheid beperkt zijn tot vijf, zes vliegtuigen per dag, maar dan moet het helemaal en volledig, dat er minstens vijftien vliegtuigen of tien vliegtuigen twee vluchten per dag kunnen maken. Dan zou er misschien in de buurt van de drie honderd ton komen.
VAN EMDEN Een impasse dus, die alleen kan worden doorbroken door een overeenkomst met beide partijen, die een humanitaire organisatie als het Rode Kruis niet kan opleggen. Ook al omdat er voor burgeroorlogen op dit punt geen dwingende rechtsregels bestaan. Er is hier dus sprake van een lacune en dientengevolge, inderdaad van een schuldvraag.
VAN DRONGELEN Maar waar ligt nu die schuld?
VAN EMDEN Nou, ik dacht in geen geval bij het Rode Kruis dat binnen de bestaande mogelijkheden alles heeft gedaan en nog steeds doet om de partijen bij elkaar te brengen. Als men wil spreken van een schuld kan men die niet geïsoleerd zien. Men kan hier slechts een onmacht constateren om partijen te dwingen gezamenlijk een overeenkomst te accepteren, zelfs als het om humanitaire kwesties gaat. Eh, politieke onmacht, dacht ik, in eerste instantie, geen humanitaire onmacht. Laten we dit maar samenvatten door te constateren, dat ook op dit moment - tienduizenden op de rand van leven en dood staan als gevolg van een ernstig tekort in onze samenleving.
CHESHIRE I personaly think it's a pity that negotiation were left to the Red Cross. This is a matter of such importance of of such delicacy. It should have been given to somebody or to a Government that is skilIed in diplomacy. It is a very high skilled art. Red Cross have there virtues and there great abilities that other people haven't got but it is not negotiating.
VAN DE LINDE Momenteel sterven duizend Biafranen per dag. Als er niet gauw een politieke oplossing komt dan hoeft het niet meer.
MIN. LUNS Dat is een vraag, die ik op het ogenblik niet kan beantwoorden. Ik heb toch wel hoop dat als de situatie zo ernstig wordt dat de burgerbevolking in Biafra op het punt staat om te verdwijnen om het nu eens heel kras te zeggen, dat daardoor dan een oplossing komt op het politieke vlak die een ravitaillering mogelijk maakt.

Voor deze kinderen in Biafra kwam de hulp te laat

VAN DE LINDE Dan vragen kijkers, betekent dat dan dat deze mensen geofferd worden. Want

als niemand er niets aan doet dan hoeft het niet meer... ..
MIN. LUNS. Ja niemand er iets aan doet, men doet er alles aan. Maar als u zegt deze geofferd worden dan moet u ingaan in de achtergronden en de weigeringen van de autoriteiten van Biafra. om voorstellen bijvoorbeeld van Nederlandse zijde onder internationale garanties Nederlandse vliegtuigen dus Friendships in te zetten om voedsel te vervoeren omdat de dagen nog eh eh, nu u het toch heeft over de Nederlandse activiteiten op welke dag was het op 18 november hebben wij nog een bespreking in Génève gehouden en bijeengeroepen van een groep die op Nederlands initiatief is gevormd en waarbij de hele situatie nog eens is geanalyseerd. De voorzitter van het Rode Kruis heeft toen een uiteenzetting gegeven, van al de pogingen die zijn gedaan en o.m. over het nog hangende plan om vliegtuigen gecontroleerd b.v. door Nederlandse equipes op vliegvelden in Nigeria, wanneer ze daar zouden landen, dat het zeker zou zijn, dat er geen wapens zouden worden vervoerd, door te vliegen naar Biafra en andere plannen ook. En wij hopen dat er alsnog iets van komt.
DR. MIDDELKOOP Als ik het dus heel cru mag zeggen, dan heb ik het idee dat de regering wel mee wil helpen aan voedselvoorzieningen, maar zodra ze om het nu maar eens op z'n Hollands te zeggen de kans lopen om hun vingers te branden zijn ze niet thuis.
MIN. LUNS. Ik begrijp die uitdrukking niet van de Heer Middelkoop. Ik begrijp het helemaal niet want wij hebben alles gedaan wat van ons verwacht kan worden en nog meer. Er is geen sprake geweest dat Nederland ooit om handelsbelangen iets heeft nagelaten of iets heeft gedaan dat beter nagelaten had kunnen worden integendeel. Het heeft geen... ik zal maar zeggen bang om de vingers te branden dat moet men concretiseren men moet zeggen dit plan of deze daad heeft de Nederlandse regering niet gedaan omdat deze belangen er door geschaad zouden kunnen worden. Welnu, daar is geen begin van sprake van.
VAN DE LINDE Als mijn gegevens kloppen dan is er op dit ogenblik een investeringsbedrag van 2 miljard gulden in Nigeria. Is dat aanzienlijk of is dat te verwaarlozen?
MIN. LUNS Het is een eh, het is eh, het is een eh heel aanzienlijk bedrag, maar het zou ook aanzienlijk zijn als Nigeria Biafra was of wanneer er twee onafhankelijke staten waren, dat speelt geen rol voor Nederland. Als morgen Biafra volkenrechtelijk zou erkent worden als gevolg van een overwinning dan houd ik mij ervan overtuigd dat de handelsbelangen niet geschaad zouden worden.

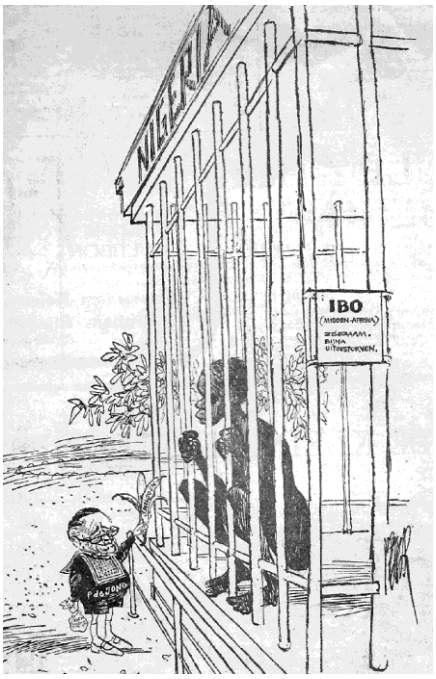

Minister-President Piet de Jong voert een IBO met een banaan waarop staat 1 miljoen (Midden Afrika). Zeldzaam. Bijna uitgestorven

RIA BREMER Intussen hebben de recente filmreportages uit Biafra veel los gemaakt. U kent al de beelden van de protestmars van 9.000 scholieren in den Haag, die premier De Jong EEN MILJOEN handtekeningen brachten. Op vele scholen zijn initiatieven ontplooid om geld binnen te krijgen. Opvallend is, dat vooral de jeugd bijzonder actief is. De Nigeriaanse ambassade ziet een en ander als een zeer negatieve reactie.
DURLONG I notice an inexplicable rush the recent weeks right here in Holland, to revive pro-Biafra sentiments in the radiopress by demonstration by your present tv-series itself. Gestures that could only give the rebels, quite a false sense of confidence and the determination to fight. Gestures once again at a time when a glimmer of hope appears on the horizon, that on the rebels present confuse state might emerge sanity that could bring the country nearer peace.
VAN DE LINDE Belangrijk ook is een nader inzicht in de figuur van de Biafraanse leider Ojukwu die vaak dictatoriale neigingen en fanatisme is verweten.
ALAN HART Biafra right now, in its present state of disaster, is probably the most democratic country in the world. Ojukwu symbolizes Biafra, he represent Biafra he's a mouthpiece. But if Ojukwu wanted to stop this war tomorrow, thc fact is in my estimation he could not and if Ojukwu was assasinated·somebody else would take over. Ojukwu is not a dictator. He represents his people. .
VAN DE LINDE Gelooft u dat Meneer Ojukwu een fanaat is of staat de bevolking achter hem.
MIN. LUNS Ik ken Meneer Ojukwu niet. Ja ik heb, sommige in Engeland en over het algemeen vindt men zeer fanatiek en dat vindt
men ook in Rusland. Hij is in ieder geval een heel krachtige figuur
VAN DRONGELEN It has been said that General Ojukwu does not want to solve the starvation problem that he is exploiting the present situation. What is your opinion?
CHESHIRE How could he. It doesn't stand a moment investigation. If you consider that the hard of the whole struggle for him is security, what would Britain do in the war? We were losing people in the bombing-raids. Does that mean that Cburchill was sacrificing the civilians of Britain in the interest of his own cause? I don' t say that either side is wrong or right in everything they each have go their wrongs and they each have got their rights. And I just can't see that a sensible man can have used that argument.
VAN DRONGELEN De vraag rijst: waarom doen de Ver. Naties niets. Wel simpelweg, omdat voor het conflict Biafra-Nigeria politiek niet voldoende steun te verkrijgen is om het een plaats op de agenda te bezorgen, zodat de Algemene Vergadering of de Veiligheidsraad erover zouden kunnen debatteren. De meerderheid vindt het een zaak voor de Organisatie voor Afrikaanse eenheid, de OAE. In New York sprak onze correspondent Klaasjan Hindriks met Assemblee voorzitster Angie Brooks.

Angie Brooks (1928-2007) Assemblee voorzitster

ANGIE BROOKS Now some contended that while the OAE is trying, nothing concrete has come off. And there is involved the humantarian side. There is need for food, medicine and rest of it and this is the part where they feel that the United Nations should come in assist and having

the parties agree on an arangement to eliviate the sufferirigs of these innocent victims. And I believe I think I share that view.
RIA BREMER Binnen het kader van de Ver. Naties gebeurt er dus momenteel niets. Veel politici vragen zich nu al af: Wat doen de VN straks: op het moment dat er zonder hun toedoen toch een wapenstilstand wordt bereikt.
ALAN HART The war is about security not souvereignty. The Ibo's want most off all, the Biafrans, a guarantee that they will not be slaughtered. So even if there is peace on a confederale basis and the Biafrans maintain their armies and look after themselves and the rest of the federation have their separate armies for a long time, maybe years to restore mutual confidance, there will have to be an international presence. I think there is no doubt about this. Along the Niger borderlines.. Who can fulfill this role: the United Nations is taylor-made for this. If it wants to get involved it should do, this is the perfect organisation. It could be an OAE, it could be a Commonwealth force, including ,some British some Australians, some New Zealand troups, but I think once peace has been negotiated, there has to be the presence of an International peace-keeping force. If it does nothing more than to restore confidance.
CHESHIRE My suggestion is that Britain should put in ths area a carrierforce with air-craft with the agreement of both sides. It will guarantee with it physical presence, that the flights will not be put to military advantage. I think that the conscience in Britain is being greatly stirred at the moment and starting this week there is a major campaign throughout the whole country. It will become known next week to raise money to get all the food that is needed. Into Biafra and into Nigeria. To both sides by X-mas. It appeals not directly to one side or the other but to both. Which acknowledges the sincerety of both sides. I believe implicity we must acknowledge both sides have a case, and that men quarrel, they say many things, they don't mean. We should ignore those. And I hope that Britain will make true that statement the Prime-Minister, that no country has done more to help starvation, we have not. We have done very little. But please God, we will do something. .

Door de politieke onmacht en onwil van de regeringen lijkt het erop, dat alleen een mobilisering van de publieke opinie, ook in West-Europa en de rest van de wereld, de politici kan dwingen te kiezen tussen politieke en economische belangen, en de dood van nog eens 2 miljoen Biafranen. In die tussentijd moet de aanvoer van voedsel en medicijnen naar de slachtoffers worden uitgebreid, drastisch en snel.
Einde transcript TV uitzending van de AVRO in november 1969

Door de oorlog is het gebied dat de republiek Biafra omvat steeds kleiner geworden. Geheel ingesloten, ziet de toestand er midden 1969 zeer slecht uit

In deze TV uitzendingen heeft de AVRO gebruik gemaakt van gegevens over de oliewinning in Nigeria, die Pedro van Meurs en ik hadden verzameld. Dit blijkt duidelijk uit onze Geopol bulletins, die in de maand december verschenen. Dit si ook de reden dat we een deel van onze publicaties integraal hebben afgedrukt in dit dagboek. Het diende als basis voor de discussies die met de SHELL zijn gevoerd en waarover zoals later blijkt de SHELL nu niet bepaald ingenomen was, dat we deze gegevens naar buiten hebben gebracht.

Mijn overpeinzing over welke kant de westerse wereld en in het bijzonder de oliemaatschappijen zullen kiezen, die van Gowon of Ojuwku in de Biafra oorlog?
Aan het begin van Biafra oorlog kozen de Oliemaatschappijen de zijde van de federale troepen onder leiding van generaal Gowon. Toen luitenantkolonel Ojuwku, na een geslaagd offensief een groot deel van olievelden van de Shell in handen kreeg, heeft de Shell een symbolische betaling van 250.000 Engelse ponden pond aan Ojuwku toegezegd. Dit is nooit betaald omdat de Britse Minister van Financiën het verzoek van Shell-BP om toestemming te krijgen op de rekening van Biafra in Zwitserland van de hand wees. Ook de Engelse regering ondersteunde deze betaling. Gowon heeft de oliehaven met grotendeels in Nederland gebouwde schepen te blokkeren, zodat geen olie meer aan Europa kon worden geleverd. Dit was een grote klap voor Engeland zodat hun eerste doel was om deze blokkade op te heffen. Een belangrijke troef kreeg Engeland in handen, toen Gowon om meer wapens vroeg. De Engelse minister van Staat George Thomas werd naar Lagos gestuurd met de boodschap, dat als Gowon Engeland olie wil levert hij zijn luchtdoelgeschut wapens zou krijgen. Ojuwku wist in augustus 1967 de belangrijke plaats Benin te veroveren. De Engelse regering begon weer te twijfelen en kwamen met vijf scenario's op de proppen. Opties A en B waren het voortzetten of vermeerderen van de wapenleveranties aan Gowon. Optie C was het stopzetten van alle wapen leveranties. Optie D was het bevorderen van vredesinitiatieven en optie E een combinatie van D en E. Sir David Hunt, ambassadeur in Lagos, is naar Engeland gevlogen om de regering ervan te overtuigen, dat ze voor A en B moesten kiezen, dus leveranties van wapens aan Gowon. Inmiddels is het tij in de oorlog gekeerd en kwam Gowon weer aan de winnende hand. In november 1967 schreef Thomas aan Wilson om de wapenleveranties aan Gowon op te voeren. "It seems to me that British interests would now be served by a quick Federal victory." Eind 1967 heeft Shell-BP de zijde van Lagos gekozen door een bedrag van 17 miljoen dollar over te maken op de Centrale Bank van Nigeria. De oorlog ging nog 2 jaar door met de hongersdood van miljoenen kinderen. Hoeveel waren er nu nog in leven als optie E was aangenomen in augustus 1967? Ook de Russen zagen hun kans om hun invloed in West Afrika te vergroten en stuurde wapens naar de federale troepen van Gowon. Echter koos Frankrijk de zijde van Ojuwku. Ze hoopten dat Nigeria uiteen zou vallen in verschillende staatjes. Ze zagen een krachtig Nigeria als een bedreiging voor de francofone staten in West Afrika. Uit geheime rapporten is later gebleken dat Frankrijk via de kust en Gabon wapens aan Ojuwku heeft geleverd. De staat Biafra werd door de volgende Afrikaanse landen erkend: Tanzania, Zambia, Gabon, Ivoorkust. Sympathiek tegenover Biafra waren Zuid Afrika, Rhodesia en Portugal.

Uitgeverij GEOPOL gaat van start. Eind November 1969 ben ik begonnen met een eigen uitgeverij GEOPOL genoemd. Het EGOproject dat ik gestart ben op maandag 28 april 1969 betekende Experimenteel Geologisch Onderwijs . De geopolitiek speelde hierbij een grote rol, vandaar dat ik GEOPOL als naam heb bedacht voor mijn uitgeverij. Ik heb daarbij de medewerking gekregen van mijn vrouw die vele teksten heeft getikt en gecorrigeerd. Op mijn zolder heb ik met een stencilapparaat de uitgave van vele bulletins en geschriften verzorgd. De kosten van druk en verzending heb ik voor eigen rekening genomen.
12 December 1969. De eerste uitgave van het GEOPOL BULLETIN gaat over de oorlog in Nigeria . Ik heb daarbij de medewerking gekregen van Pedro van Meurs, die trouwens het tweede nummer van het GEOPOL Bulletin geheel voor zijn rekening heeft genomen.

OLIE UIT NIGERIA VAN VITAAL BELANG VOOR WEST EUROPA

Om het vitale belang aan te tonen van de Nigeriaanse olie voor de West Euorpese economie, worden in dit artikel basis feiten beschreven, die zijn ontleend uit een aantal vaktijdschriften voor olie geologen. De olie-invoer in West Europa bedroeg in 1968 ruim 480 miljard liter. Hiervan kwam 53% uit het Midden Oosten, 36% uit Lybië, Algerije en Nigeria en de rest voornamelijk uit Rusland en Venezuela. Vooral voor Groot Brittannië speelt de Nigeriaanse olie een niet te onderschatten rol. Nigeria leverde in het begin van 1967 10% van de Britse olie. Met de toenemende politieke instabiliteit van het Midden Oosten moet worden gezocht naar een diversifikatie van de olie gebieden. Ook door de EEG wordt een dergelijke politiek gevolgd, hetgeen mooi blijkt uit het feit dat Europese Gemeenschappen het er in 1964 reeds over eens waren dat het hoofdthema van de olie- politiek moest zijn : "een gemeenschappelljk beleid dat een zeer gedifferentieerde bevoorrading tegen zo laag en zo stabiel mogelijke prijzen waarborgt". Vergeleken met het Midden Oosten zijn de transportkosten voor de Nigeriaanse olie relatief laag te noemen. Door de sluiting van het Suez kanaal wordt momenteel een deel van de olie vanuit het Midden-Oosten rond Zuid Afrika met mammoettankers vervoerd en nemen de transportkosten ten gevolge van deze lange aanvoer route naar West Europa 30% van de prijs voor hun rekening. Behalve de gunstige ligging van Nigeria t.o.v. Europa is de kwaliteit en de kwantiteit (vooral van de aangetoonde reserves) zeer goed te noemen. Men, verwacht zelfs dat Nigeria het derde olieland ter wereld zal worden. De Nigeriaanse olie heeft vrijwel geen zwavel i.t.t. de olie vanuit het Midden Oosten met een hoog zwavel gehalte. Men heeft behoefte aan "schone" olie (weinig zwavel) die weinig "smerige"afvalstoffen opleveren . Dit geeft weer een goede onderhandelingspositie bij het zoeken naar de vestiging van raffinaderijen in dicht bewoonde gebieden (Progil,Arnsterdam). De olie is behalve "schoon"ook "licht". Men zegt wel dat men de olie nauwelijks behoeft te kraken en zo in een diesel motor kan verbranden. Nigeria heeft verder het grote voordeel, dat bij het zoeken naar nieuwe oliebronnen de kans op een succesvolle boring ruim 50% bedraagt, d.w.z op de 2 boringen 1 raak. Een zeer gunstig aspect, als men bedenkt dat een verhouding van negen op 1 normaal genoemd mag worden. De productiviteit van de producerende putten is zeer hoog (op de zesde plaats van de wereld ranglijst). Tot eind 1967 zijn ongeveer 300 putten in productie gebracht met een opbrengst van ruim 240.000 liter per dag per put. In de Verenigde staten zijn putten met een dagopbrengst van 4800 liter al winstgevend. De aangetoonde reserves schijnen bijzonder hoog te zijn. Het is niet voor niets dat nog begin 1969 SHELL-BP een nieuwe investering heeft gedaan van maar liefst 450 miljoen gulden en daarmede het totaal investeringsbedrag te brengen op rond 1 miljard gulden .Dat de verwachtingen hoog gespannen waren in het begin van dit jaar blijkt uit de prognoses voor eind 1969 van 128 miljoen liter (ver boven het voor oorlogse peil) en voor midden 1970 reeds 160 miljoen liter per dag. Onbevestigde berichten spraken zelfs voor 1972 van een productie van 400 miljoen liter en voor 1975 800 miljoen liter per dag. Dat is net zo veel als 12% van de huidige wereld productie. Veelbetekend is de verklaring van de Minister van Financiën van de federale regering te Lagos dat de exportwaarde in het jaar 1978 uit de olie industrie voor Nigeria beraamd is op 3 miljard gulden Dit is te meer zo hoog daar men goed moet realiseren dat de royalties voor elke liter olie de federale regering slechts 11/4 cent oplevert (f 2,- per barrel). In eind 1966 was de netto opbrengst 300 miljoen gulden van 24 miljard liter olie. Normaal zijn de olie maatschappijen gewend om 2 cent per liter te betalen. De lage royalties zijn een niet te verwaarlozen voordeel voor de oliemaatschappijen. Uit de hier gepresenteerde feiten kan men aannemen dat de olie uit Nigeria van vitaal belang is voor onze westerse economie. Uit de grafiek - waarin de olieproduktie per dag in Nigeria is uitgezet tegen de tijd - ziet men twee scherpe dalingen in de opwaartse gerichte tendens. De eerste daling is te verklaren door het uitbreken van de burgeroorlog in juni 1967. Generaal Ojukwu had kort tevoren Oost Nigeria uitgeroepen tot de onafhankelijke republiek BlAFRA. Hij had daarmede 5/6 van alle Nigeriaanse olie onder controle. De grootste belanghebbende SHELL-BP bood onder protest Ojukwu een symbolisch bedrag van 2,5 miljoen gulden.

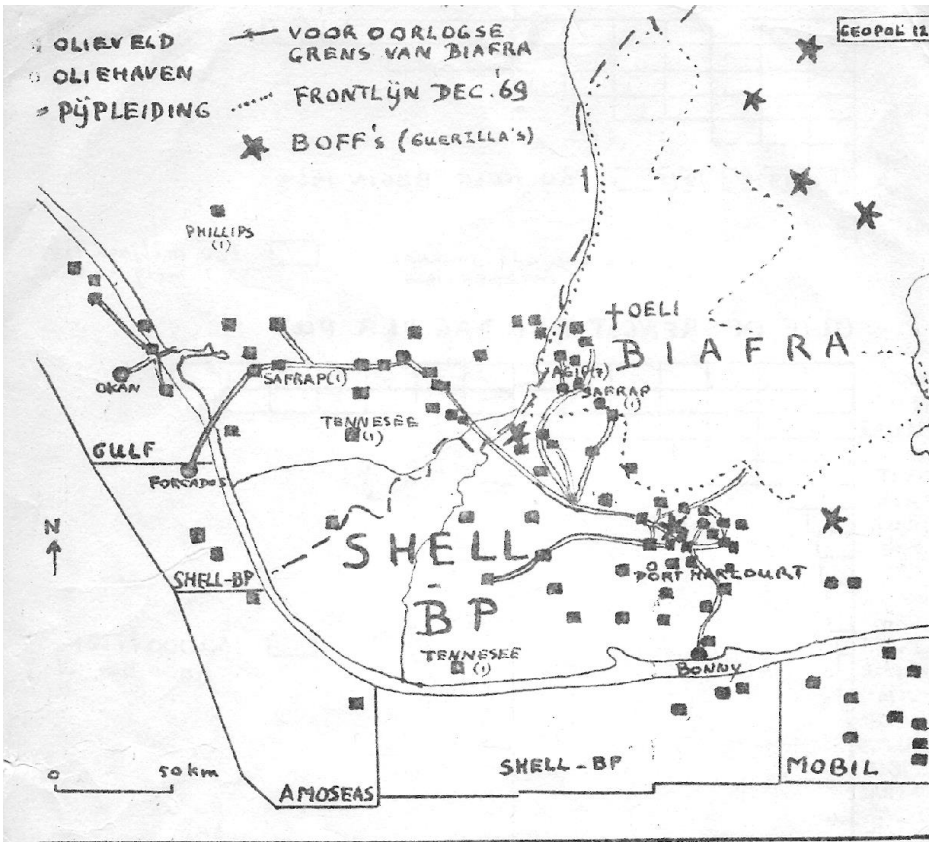

Oliebronnen Nigeria en de gebieden van de diverse oliemaatschappijen (Geopol bulletin 12 december 1969

Dit bedrag is echter nooit betaald, aangezien de Britse Minister van Financiën, het verzoek van SHELL-BP om toestemming te krijgen het bovengenoemde bedrag op de rekening: van Biafra in Zwitserland over te maken, van de hand wees. Ujukwu kreeg echter geen gelegenheid om zijn troefkaart uit te spelen. Zijn tegenspeler Generaal Gowon, leider van het federale bewind in Lagos slaagde erin de oliehaven Port Harcourt met zijn kleine marine (met grotendeels in Nederland gebouwde schepen) te blokkeren.

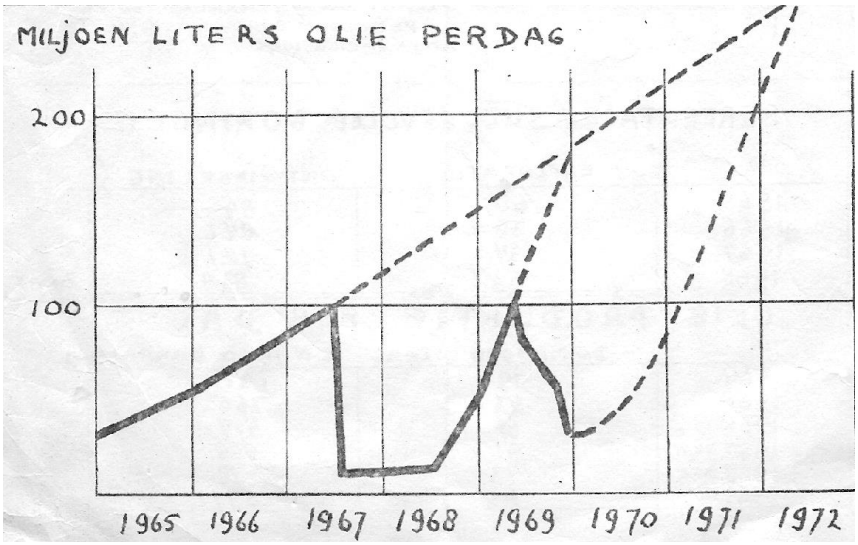

Productie curve van de oliewinning in Nigeria . Geopol bullitin 12 december 1969

Eind 1967 hebben SHELL-BP echter de zijde van Lagos gekozen, door een bedrag van rond 62 miljoen gulden over te maken op de Centrale Bank in Nigeria. De oliemaatschappijen begonnen

in 1968 de schade te herstellen en konden de produktie gedurende het jaar 1968 en vooral begin 1969 weer goed op gang krijgen (zie opgaande lijn in de grafiek). Begin 1969 kon het vooroorlogse peil weer worden bereikt. De Biafranen waren op een klein stukje grond terug gedrongen en vormden geen directe bedreiging voor de belangen van de oliemaatschappijen. Eind mei 1969 kwam er in de situatie een plotselinge verandering. De Zweedse Graaf Von Rosen had Ojukwu kunnen overtuigen van zijn operatie BlAFRA' s Baby, door met kleine vliegtuigen (minicons) de olie installaties en federale vliegvelden aan te vallen. Het effect is zo groot geweest dat de olie productie zeer snel is teruggelopen.

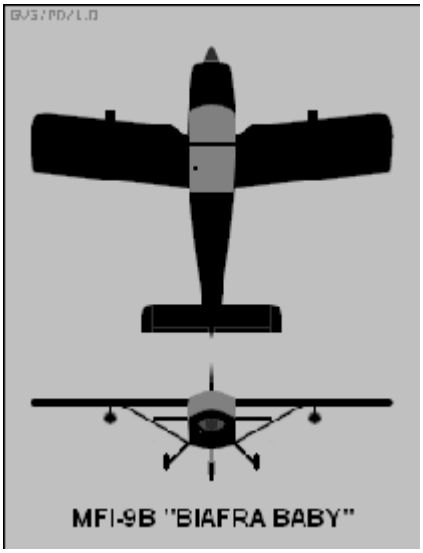

De vliegtuigen ingezet in de oorlog in Biafra door graaf von Rosen . Biafra's babies genoemd

Onofficiële berichten spreken zelfs van een vrijwel stil staan van de olieproduktie in Nigeria. Indien geen spoedig einde aan de oorlog zal komen zal de neergaande tendens van de kurve uit de grafiek zich verder kunnen voortzetten. Indien de oorlog vandaag zou stoppen is het productie verlies aan olie door de gewijzigde Biafraanse taktiek globaal te schatten op 80 miljard liter. Zoals uit de grafiek blijkt werd reeds een zelfde verlies geleden in de periode van Juni 1967 - begin -1969: totaal dus een verlies van 160 miljard liter ongeveer net zoveel als de wereldproductie gedurende een maand. Het betekent verder een derving van inkomsten voor Nigeria van 2 miljard gulden en een niet te schatten bedrag voor de oliemaatschappijen. De recente toegenomen belangstelling in regeringskringen van de westerse wereld wordt onder meer veroorzaakt door de ongerustheid over de bij zonder hachelijke situatie voor de olie industrieën dan door louter humanitaire beweegredenen.
Hoe het ook moge zijn, het is noodzakelijk, dat iedereen die zich het lot van de miljoenen mensen in nood aantrekt probeert de regeringen en de oliemaatschappijen aan te tonen, dat zij bij machte zijn om redding te brengen. Zij kunnen zich nu niet meer verschuilen door te beweren, dat er alles aan gedaan wordt en dat zij ook machteloos zijn. Verzuimt men in de komende weken de Biafraanse bevolking daadwerkelijk te hulp te komen dan zijn wij medeplichtig aan het uitroeien van mensen terwille van economische belangen.
Einde artikel in Geopol bulletin nummer 1

13 december 1969 Artikel Algemeen Handelsblad op voorpagina met als kop:
Nigeria wellicht ooit derde olieland ter wereld.
Ik ben er in geslaagd om het artikel van Geopol, in iets gewijzigde vorm, onder te brengen op de linker voorzijde van de voorpagina van Algemeen Handelsblad. Ik heb het gepubliceerd niet onder mijn naam maar *van een medewerker*. Het is vrij zeker dat niet ons Geopol artikel de woede heeft opgewekt van de president-directeur van de N.V. Koninklijke Nederlandsche Petroleum

Maatschappij de heer Ir L.E,J. Brouwer, maar het artikel in het Algemeen Handelsblad van 13 december 1969. Hij schreef mij een boze brief op 23 december 1969, waarin hij alleen refereert naar ons Geopol bulletin, maar met geen woord rept over het artikel in het Algemeen Handelsblad*). Ik heb via via vernomen dat dit artikel in alle haast is overgeseind en vertaald naar het hoofdkantoor van de SHELL in Londen. Ik kan me niet indenken, dat ware het artikel niet in het Alg. Handelsblad was gepubliceerd, hij deze brief aan mij niet geschreven zou hebben. Uit onze artikelen blijkt namelijk zonneklaar dat Nigeria veel te weinig geld beurt voor zijn olie en hoe de oliemaatschappijen de schuld dragen aan de genocide in Biafra. Ik heb aan de hoofdredacteur de heer H.J.A. Hofland van het Alg. Handelsblad een tweede artikel aangeboden, maar dat zag hij niet zitten. Ik denk dat hij van de SHELL wel het een en ander te horen heeft gekregen.

***) 23 december brief van President- directeur Nederlandse Shell.** Hier volgt de woedende brief van de President-directeur van de N.V. Koninklijke Nederlandsche Petroleum Maatschappij Ir L.E.J. Brouwer dd 23 december die ik van hem mocht ontvangen

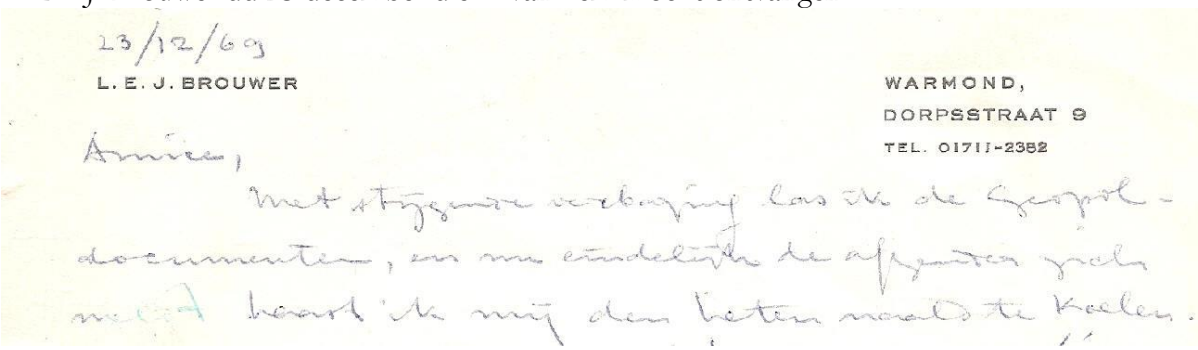
23/12/69

L. E. J. BROUWER

WARMOND,
DORPSSTRAAT 9
TEL. 01711-2382

Amice,

Met stijgende verbazing las ik de Geopol-documenten, en nu eindelijk de afzender zich meldt haast ik mij den heten naald te koelen.

Het begin van de brief van Ir L.E.J. Brouwer

Amice, Met stijgende verbazing las ik de Geopol documenten, en nu eindelijk de afzender zich meldt haast ik mij den heten naald te koelen. Ik had al met enige onrust Uw naam op 'een der documenten gelezen, en met dankbaarheid het verdwijnen uit het tweede geconstateerd. Maar ik neem aan dat Gij U toch niet zonder meer van deze literatuur distantieert en daarom schrijf ik maar. Wat mij vooral in deze paparassen treft is de naïviteit. Niet op het gebied der politiek conclusie, want op dat gebied is iedereen naïef, die niet zelf praktiserend is, en kan alleen maar spreken van méér of minder naiëf. Maar op het gebied van hantering van bronnen en van gegevens. Dat een pril ventje (als v.M waarschijnlijk is) zich in zijn bronnen verdrinkt pleit voor zijn dorst. Maar een man met zolang en hoogwaarde wetenschappelijke ervaring zooals gij zelf bent, een gerespecteerd lid van een respectabel gilde, zóó onervaren met cijfers en halve gegevens te zien omspringen, doet mij met smart denken aan de astronomen die de zon om de aarde lieten draaien, terwijl ze al middelen hadden om 't tegendeel te bewijzen. Zooals ik ieder maal aan Wanda Jablonski (dochter van een geoloog, eigenaresse van P.I.W.) zeg, wanneer ik haar zie: Haar blad Petrol. Int. Weekly is de duurste en meeste systematische misleiding die over de Intern Petr. Industrie gepubliceerd wordt. Het lezen is voor oningewijden zóó gevaarlijk dat het in ons bedrijf aan dezulken verboden wordt, op straffe publiekelijk incompetent te worden verklaard. En zelfs bij ware cijfers is rechtlijnigheid slechts bij uitzondering de betrekking die de variatie van 2 onderling afhankelijke variabelen beheerst. Dat zou een ervaren petroloog en tectonicus moeten weten, niet natuurlijk de man die over (sic) de oliepolitiek promoveert (over wat?). Iemand helpt zijn promotor, hoop ik, want zich zelf zal hij op deze manier nooit leren helpen. Ik hoop dat gij zelve zoowel als uw vrouw een goed Kerstfeest en een succesvol 1970 zult hebben. en dat wij elkaar over nuttige onderwerpen met nuttig gevolg zullen spreken in dat beste van alle jaren. Met veel groeten L.E.J. Brouwer

Ik was na het lezen van deze brief geïnteresseerd in de gemoedstoestand van de heer Brouwer vandaar dat ik een grafologe bereid heb gevonden voor een analyse van deze brief

Grafologische studie van de brief van Ir L.E.J. Brouwer van 23/12/69 (Uitgevoerd door de grafologe mevrouw ter Haar-Craandijk)
Intelligent, recht op zijn doel af, dualistisch: naar binnen gekeerd, poëtisch, zoeken van geestelijke vrijheid, en gehaaste levens trant , makkelijk pratend, ongrijpbaar, goed aanvoelend, voelt wat anderen denken, kan goed luisteren, kan afstand nemen van de problematiek.
Zit tussen 2 stoelen in, van de ene bewustzijnsfase naar de andere, sterk geestelijk combinatie vermogen, logisch denken. Intuïtief aanvoelen, het zgn. Fingerspitzen gefühl, dominant. Door grote intuïtie pikt hij dadelijke de belangrijkste zaken eruit, doch gunt zich niet de tijde om deze geestelijk in zich zelf te verwerken, zodat hij zich steeds gehaast door het leven beweegt en overal diplomatiek doorheen laveert. Dit leidt tot een sterk onbewust leven, zeer slordig leven. Hierdoor is hij niet zeker van zich zelf, aan de ene kant wil hij vast houden aan zijn oude visie, nieuwe stromingen en ideeën worden door hem dwangmatig getracht onder te brengen in zijn oude denkpatroon. Het niet-volledig slagen hierin kan hij diplomatiek wegstoppen en verbergen. Maar door het afwezig zijn van zijn bezinning en het slecht uitspelen van zijn grote troefkaart: intelligentie, rechtlijnig denken, kan hij niet voorkomen dat op sommige momenten het verschil tussen verstand en gevoel - zijn onbewuste strijd - te groot wordt en daardoor emotioneel losschiet. Een teleurgesteld en argwanend mens. Onbewust van het feit dat hij mensen pijn doet en zijn omgeving consumeert (Zie afnemen van marge kantlijn), afname van respect voor de medemens omdat hij het gevoel heeft dat zijn zwakheden naar buiten komen, de spanning te groot wordt en als reactie daarop de mensen gaat intimideren en consumeren. Gezien ook de grote K van IK in tegenstelling tot de K van politiek. Meerderwaardigheid gekoppeld aan minderwaardigheidscomplex en ziet in sommige gevallen ergens tegen op.
Analyse brief in het bijzonder. In het begin boos maar beheerst en de bedoeling gehad om mij tot de orde te roepen. Halverwege echter toen hij het over het blad Petr. Int. W. had is hij losgeschoten. Dit kan veroorzaakt zijn door zijn opgekropte woede omtrent publicaties met halve gegevens zoals die al jaren lang worden gepubliceerd en zijn onmacht om hier iets aan te doen of/en door de tragiek van Biafra en/of het teleurgesteld zijn in een vriend en/of het pedante gedrag van v. Meurs. In ieder geval is het duidelijk dat zijn emoties te groot werden en vuil is gaan spuiten. Het lijkt alsof zijn woede als hij het over van M. heeft, nog groter wordt. In de laatste alinea roept hij zich zelf weer tot de orde alhoewel de gemoedstoestand tijdens het begin van zijn brief veranderd is.
Noot: In het verleden heeft Brouwer altijd veel interesse mijn wetenschappelijke publicaties gelezen en mij daarvoor steeds schriftelijk bedankt *).Ook heeft hij mij uitgenodigd na de Maagdenhuis bezetting voor een etentje te zijnen huize met mijn vrouw, om te horen hoe ik over alles dacht.
24 januari krijg ik een brief van Ir L. E.J. Brouwer "Mijn hartelijke dank voor de toezending van twee overdrukken, waarvan ik voorlopig nog alleen heb bekeken de Mobiliteit van de aardkorst. Ik merk wel, dat mijn terminologie verouderd is, maar ik kan met mijn gebrekkige woordenkennis nog net meekomen, en ik heb met veel plezier, zij het ook zonder veel critiek, gelezen. Veel succes op dit en ander gebied! Met de beste groeten ook aan Uw vrouw".(Het betreft hier mijn publicatie Mobility of the earth's crust: a comparison between the present and the past. Tectonophyiscs , 6, (3) p.177-206, 1968)

14 december 1969 Discussie met Shell in Den Haag. In het Gebouw van Amicitia in Den Haag heeft een discussie plaats gevonden tussen Pedro van Meurs met de Heer Vas Nunes, directeur van Shell Nederland en zijn perschef de Heer Leo. Deze discussie viel bij de Shell niet in erg goede aarde, temeer dat grote delen van deze discussie door de KRO TV de volgende dag werden uitgezonden.

Links: Pedro van Meurs, de geologie student waarmee ik samen heb gewerkt om de belangen van de westerse oliemaatschappijen in de Biafra oorlog aan te tonen. Rechts de heer A.D. Vas Nunes directeur van de SHELL-NEDERLAND

22 december 1969. Debat Tweede Kamer over Biafra. De 35ste vergadering van de Tweede Kamer der Staten Generaal ging over de nota betreffende activiteiten van de Nederlandse regering inzake de zaak-Biafra. Tijdens deze kamerdebatten kwam de relatie van de olie en Biafra maar heel pover uit de verf en de minister van Buitenlandse Zaken wist het zelfs te bestaan om de gegevens door de Shell aan hem verstrekt nog volkomen onjuist te gebruiken in antwoord op vragen van kamerleden, zonder dat deze laatsten dit merkten. Ik citeer uit de notulen van deze debatten de antwoorden van Minister Luns op vragen van kamerleden.

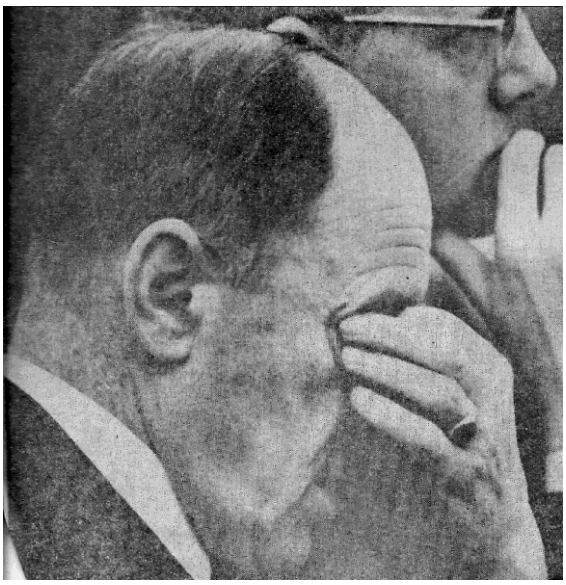

Minister van Buitenlandse Zaken Josef Luns tijdens het debat over Biafra

Minister Luns: Door de geachte afgevaardigden de heren Dankert en Mommersteeg is gesproken over het belang van de Nigeriaanse olie-industrie, dat zou zijn gelegen in de voorziening van materialen vanuit Nederland en over de mogelijkheden ter zake om druk uit te oefenen. Ik wil in dit verband erop wijzen, dat Nederland op het gebied van onderdelen voor herstel c.q.

instandhouding van olie-installaties weinig produceert en nog minder exporteert. Ik ontving, evenals een aantal kamerleden daarover van de zijde van de Shell enige gegevens. Wat uit Nederland werd ingevoerd was voornamelijk klein drijvend materieel, personeelsboten, boeien en sleepboten, materieel dat dus nauwelijks als speciaal voor de olie-industrie bestemd kan worden gekwalificeerd. Het is derhalve een misvatting dat Nederland vitale onderdelen voor de olie-industrie aan Nigeria zou leveren. Wat Nederland levert kan terstond overal elders worden besteld en verkregen. Shell-Nederland.
Einde citaat uit notulen kamer debat over Biafra 22 december 1969.

Commentaar op het debat over Biafra van 22 december in de Tweede Kamer
Inderdaad heeft Luns de gegevens van de Shell ontvangen. Immers de Heer Vas Nunes heeft zoals we gezien hebben tijdens de discussie van 14 december 1969 het gehad over het samenstelling van het materiaal dat Nederland geleverd zou hebben aan Nigeria. In zijn brief van 23 december worden deze materialen nog expliciet genoemd. "De leveranties bestonden voornamelijk uit klein drijvend materieel, personeelsboten, sleepboten en een éénpuntsmeerboei in 1968".De vraag die ik me nu gesteld heb : "Is - volgens minister Luns - éénpuntmeerboei geen vitaal onderdeel voor de olie-industrie van Nigeria geweest"?. Uit de volgende gegevens zal blijken dat een éénpuntmeerboei wel degelijk een zeer vitaal onderdeel is voor de olie-industrie in Nigeria. De minister Luns heeft de Tweede Kamer verkeerd voorgelicht door klakkeloos de Shell gegevens over te nemen

In de New Scientist van 20 November 1969 staat het volgende over deze éénpuntmeerboei te lezen:
"Large oil tankers of 100 000 tons and more present a major handling problem. Not only do they need deepwater moorings and complex pipeline systems, they also need berthing structures that can withstand the bump as the - tanker berths and, of course, room tof manoeuvre. A 200000 ton tanker going at fuIl speed needs 2.5 miles stopping distance. J. M. Langeveld, head of the Civil Engineering Division, Bataafse Internationale Petroleum Maatchappij N .V., described one type of terminal-the single mooring buoy-which would seem to solve some of the problems associated with water depth and collision hazards, but it is system needs longer and more complex pipelines. A big advantage of the single buoy - held in position by eight anchorlines- is that the pipelines and vessels moored to it can swing freely, to point as wind and current degree. As bigger tankers come into service the off-shore buoys seem more attractive. They can be situated so as to minimize dredging requirements and interruptions due to bad whether."

Een éénpuntsmeerboei bezig met het overbrengen van olie naar een supertanker ver voor de kust van Nigeria

Tijdens de debatten in de Tweede Kamer over Biafra bleek, dat de kamerleden alsmede onze minister van Buitenlandse Zaken waren benaderd door de Shell. De Heer Vas Nunes richtte een dag later, 23 december, een schrijven aan personeelsleden, waarin hij een antwoord gaf op de emotionele aanvallen. De uitzendingen van de AVRO in november, de GEOPOL bulletins als de vele artikelen in de pers, de discussie van 14 december in den Haag zijn de aanleiding geweest van de heer Vaz Nunes om een brief dd 23 december 1969 te schrijven aan alle medewerkers en gepensioneerden van de maatschappijen der Koninklijke/Shell Groep in Nederland *)

***) 23 december 1969 Brief van de Directeur van Shell- Nederland aan alle medewerkers en gepensioneerden van de maatschappijen der Koninklijke/Shell Groep in Nederland**

"De laatste tijd is de naam van Shell herhaaldelijk genoemd in publikaties in de pers en via radio- en t.v.-uitzendingen over het conflict in Nigeria. Daarbij zijn zeer emotionele aanvallen gedaan op het beleid van onze maatschappijen in deze kwestie en zelfs is er een beroep gedaan op ons personeel om door staken het terugtrekken van Shell uit Nigeria te bewerkstelligen in de hoop, op deze wijze een snelle beëindiging van het conflict te kunnen afdwingen. Daarom wil ik U graag een overzicht van de werkelijke omstandigheden geven, opdat U voor zichzelf een oordeel kunt vormen. Ik wil daarbij voorop stellen dat ook wij diep bewogen zijn door het menselijk leed dat deze stammenoorlog veroorzaakt en dat wij van harte willen meewerken aan alle reële pogingen aan deze tragedie een einde te maken. Wij zijn er evenwel van overtuigd dat de suggesties die tot dusverre van diverse goedwillende maar lang niet altijd deskundige zijden zijn gedaan, geen van alle tot het beoogde doel kunnen leiden. Daar is allereerst de bewering dat de oorlog in Nigeria verlengd wordt doordat Shell zijn werkzaamheden aldaar niet heeft gestaakt en op die manier de zaak van de Federale regering zou steunen. Shell-BP Nigeria (waarin Shell voor 50% deelneemt) is een particuliere onderneming die in een dergelijke zuiver politieke zaak niet tussenbeide kan en mag komen. Dit zou in strijd zijn met de fundamentele regel, dat het internationale particuliere bedrijfsleven, wil het zijn taak kunnen uitvoeren, zich geheel afzijdig van alle politieke conflicten dient te houden. Door op eigen gezag - en niet, bijvoorbeeld, op last van de Verenigde Naties - onze produktie stop te zetten, zouden wij nl. wel degelijk partij kiezen, en wel tegen Nigeria, hetgeen wij evenmin mogen doen. Dit zou tot gevolg hebben, dat wij alom in de wereld het vertrouwen zouden verliezen dat wij te allen tijde onze afspraken - met regeringen, bedrijven of particulieren - tot produceren of leveren nakomen, zonder ons onder politieke druk te laten zetten door wie ook of om welke redenen ook. Zou de gehele olie-industrie in Nigeria zich terugtrekken (waarbij men in aanmerking moet nemen dat alleen al de Gulf thans een derde van de produktie in het onbedreigde West-Nigeria voor zijn rekening neemt) dan betekent dit dat de Federale regering niet meer dan ongeveer 15% van haar totale deviezen inkomen zal moeten missen. Daarmee wordt de oorlog zeker niet gestopt - ten hoogste wordt de ellende van het overige deel der Nigeriaanse bevolking groter, want op de leveranties voor de burgerbevolking zal eerder worden bezuinigd dan op die voor de militairen. Verder wordt hier en daar druk uitgeoefend op toeleveringsbedrijven en transportondernemingen om leveranties voor de olie-industrie in Nigeria stop te zetten. Het Nederlandse aandeel van de materiaal-leveranties voor de aardolie-industrie in Nigeria is (wat betreft Shell) niet meer dan 8%. In totaal werd aan Shell-BP Nigeria tot nu toe in dit jaar voor fl. 84 miljoen geleverd . Het Nederlandse aandeel daarin bedroeg fl. 6,3 miljoen en had in hoofdzaak betrekking op een aantal kleine vaartuigen, als sleepboten en personeelsbootjes, wat chemicaliën en (in 1968) een éénpuntsmeerboei. Het belangrijkste materiaal, zoals buizen voor pijpleidingen,boormateriaal en putafsluiters, wordt niet in Nederland vervaardigd. De andere in Nigeria werkende maatschappijen plegen nog minder in ons land te kopen. En de uit Nederland afkomstige goederen zijn zonder twijfel op korte termijn ook uit andere landen te betrekken. Wij hebben grote belangen In Nigeria belangen die alleen tot hun recht kunnen komen wanneer er vrede in dat land komt. Een werkelijke vrede en niet een soort bezetting öf overheersing van één deel van de bevolking door het andere. Hoe groot wij ook in vele opzichten zijn, het is goed hier duidelijk te stellen dat in dit conflict - waaraan zelfs de Verenigde Naties en verschillende andere

internationale organisaties geen eind hebben kunnen maken - ook wij machteloos zijn. Ik hoop dat ik U met deze brief duidelijk heb gemaakt, dat het onmogelijk voor ons is dit conflict te interveniëren en dat het hoogst onverstandig zou zijn om aan de verleiding dit toch te proberen, toe te geven"
Mr. A.D. Vas Nunes - Directeur
11 januari 1970 Extra uitgave Geopol.
Samenvatting van alle gebeurtenissen van de de laatste tijd met betrekking op de oorlog in Biafra (Er komen wel veel herhalingen voor van al eerder in de hoofdstuk genoemde feiten en gebeurtenissen maar het geeft wel een goed overzicht van de oorlog in Biafra)
12 December 1969 verscheen in Geopol Bulletin nr. l een artikel, dat het vitale belang aantoonde van de Nigeriaanse olie voor de West-Europese economie en er werd gesteld: ... dat iedereen die zich het lot van miljoenen mensen in nood aantrekt probeert de regeringen en de oliemaatschappijen aan te tonen, dat zij bij machte zijn om redding te brengen. Zij kunnen zich nu niet meer verschuilen door te beweren, dat er alles aan gedaan wordt en dat ook zij machteloos zijn. Verzuimt men in de komende weken de Biafraanse bevolking daadwerkelijk te hulp te komen dan zijn wij medeplichtig aan het uitroeien van mensen terwille van economische belangen. Vandaag, 11 Januari 1970, de dag dat Generaal Ojukwu Biafra verlaten heeft, wordt hier de beschuldiging van medeplichtigheid aan de massamoord in Biafra gericht tot de Nederlandse Regering en de oliemaatschappijen.
1.<u>Beschuldiging aan het adres van de Nederlandse Regering en in het bijzonder aan de Minister van Buitenlandse Zaken, Mr. J.M.A.H. Luns.</u>
Het debat van de Nota betreffende de activiteiten van de Nederlandse Regering inzake de humanitaire kant van de zaak-Biafra en haar opvattingen omtrent de politieke aspecten daarvan (10.466) in de 35ste vergadering van de Tweede Kamer van Maandag 22 December 1969, werd geopend door de Heer Dankert, die o.m. het volgende zei: "de derde lijn die Nederland naar mijn mening moet volgen om een staakt het vuren in Nigeria te bereiken is druk op de partijen in het conflict. Wij menen dat dit in de huidige situatie vooral druk op Lagos betekent. Mijnheer de Voorzitter: Wij zijn van oordeel dat daarbij economische pressiemiddelen, mits deze het tot stand komen van een wapenstilstand kunnen versnellen, geoorloofd zijn. In dit verband zouden wij graag het oordeel van de Minister vernemen over het door de geachte afgevaardigden de heren Westerterp en Wierenga buiten deze Kamer gesuggereerde embargo op onderdelen voor olie-installaties". Minister Luns heeft ondermeer het volgende geantwoord: "Herhaaldelijk wordt - dit is ook heden in deze hoge vergadering gebeurd - de indruk gewekt dat Nederland en uiteraard allerlei andere westerse landen door het voortzetten van handelsbetrekkingen met Nigeria de oorlog verlengen, aangezien Nigeria daardoor financieel in staat zou worden gesteld, de oorlogsinspanning te handhaven. In dit verband wordt dan in het bijzonder de olie-industrie genoemd en dan kijk ik uiteraard naar de geachte afgevaardigde de Heer Bakker, die, zoals hij vanmiddag heeft gezegd, zodra hij op de televisie iets over Biafra ziet reeds olie ruikt. Hij zou een mooie toekomst in de parfumindustrie tegemoet gaan. Deze olie-industrie wordt dan afgeschilderd als het plechtanker van Nigeria, dat als het maar even zou willen meewerken, terstond de ineenstorting van Nigeria, althans financieel? zou bewerkstelligen en zo de oplossing voor het gehele vraagstuk in de hand zou werken. Het is niet goed mogelijk vol te houden, dat deze of gene economische activiteit of transactie in het bijzonder tot partijdigheid in de strijd moet leiden. Uiteraard moet Nigeria? evenals Biafra? zijn wapenaankopen financieren, hetzij door contante betaling, dan wel door het aangaan van kredieten of door het doen van politieke beloften. Uiteraard zullen voor die contante betaling gelden benut kunnen worden, welke uit handelsrelaties met derde landen zijn voortgekomen. Het voortzetten van het normale handelsverkeer is echter juist de methode om een afzijdige houding in het geschil te nemen, aangezien afsnijding van de handelsbetrekkingen met Nigeria een duidelijke pro-Biafraanse daad zou kunnen worden beschouwd, aangezien dit neerkomt op economische sancties tegen Nigeria". In hoeverre had het selectief embargo van Nederland voor Nigeria iets kunnen uithalen? Dit

selectief embargo betreft een embargo op onderdelen voor olie-installaties. In hoeverre is de Tweede Kamer c.q. het Nederlandse volk misleid, zodat het embargo-voorstel van de heren Westerterp (KVP) en Wierenga (PvdA) van de tafel werd gepraat en een motie van de heren van der Spek, van der Lek en Gortzak, luidende: "verzoekt de regering de handelsbetrekkingen met Nigeria op te schorten, zolang de Nigeriaanse regering niet instemt met een onvoorwaardelijk staakt het vuren, weggestemd kon worden"?
a) Financiële positie van Nigeria in het algemeen: De financiële positie van Nigeria was in Juni 1969 slecht, zoals wordt bericht in de Standard Bank Review, November 1969. Hoe de toestand in de daarop volgende maand was wordt duidelijk, als er geschreven kan worden: "dat alle financiële reserves van Nigeria met hypotheek zijn belast". Dat een land zijn wapen-aankopen moet financieren is duidelijk. Maar dat handelsbetrekkingen dat mogelijk moeten maken, als het land zijn normale import niet eens financieel kan dekken, brengt het dat land in een afhankelijke positie. "The published figures of the foreign exchange reserves at the end of July at Nig. pound 53.4 mn show no material change but there has been a marked increase during the past three months in the time-lag before payments awaiting foreign exchange cover are made and it is evident that the reserves are fully mortgaged". (Uit de Standard Bank Review? December 1969).
b) Hoe belangrijk de olie-industrie als bron van inkomsten voor Nigeria is, kan worden aangetoond aan de hand van cijfers.
Uit deze cijfers blijkt het volgende: De olie-winning in het zuidelijk deel van Nigeria en Biafra had een gevoelige, zo niet afdoende klap gekregen door de aanvallen van de vliegtuigjes van de Zweedse Graaf Von Rosen. Daarmee stond de oliewinning op zo'n laag pitje, dat de inkomsten hieruit een bedreiging gingen vormen voor het nationale inkomen van Nigeria. Tot dat ogenblik in Mei 1969 waren die inkomsten geleidelijk gestegen. En wel in die mate, dat het overschot op de handelsbalans overeenkwam met het getal, dat door de olie werd opgebracht. In cijfers (Econ. Rev. Oct. 1969): in Mei 1969 bedroegen de inkomsten uit de olie in Nigeriaanse Ponden11.5 miljoen. Het overschot op de handelsbalans was op dat moment: in Nigeriaanse Ponden 10,6 miljoen. Ter vergelijking b.v. in de periode Januari-Maart 1968 (gemiddeld per maand): Inkomsten uit de olie-industrie: Nigeriaanse Ponden 1,2 miljoen en een overschot op de handelsbalans van Nigeriaanse Ponden 1.7 miljoen. Cijfers zijn slechts bekend tot Mei 1969. Feiten zijn, dat de inkomsten na deze datum aanmerkelijk terugliepen, door optreden van de Biafraanse luchtmacht.
c) Welke onderdelen kunnen vitaal worden geacht voor de olie-industrie?
Minister Luns beweert: (kort samengevat) dat Nederland voornamelijk klein drijvend materiaal naar Nigeria heeft uitgevoerd. Hij voegt daaraan toe: "materiaal, dat nauwelijks als speciaal voor de olie-industrie bestemd kan worden gekwalificeerd". De informatie voor dit antwoord aan de Kamer in de 35ste vergadering op 22 December 1969 inzake 'Nota betreffende activiteiten van de Ned. regering inzake zaak-Biafra haalde de minister uit een schrijven van de SHELL, die overeenkomt met de soortgelijke brief van SHELL Nederland n.v. - Rotterdam, d.d. 23 December 1969, ondertekend door de directeur mr. A.D. Vas Nunes, verzonden aan alle medewerkers en gepensioneerden van de maatschappijen der Koninklijke/SHELL groep in Nederland. Uit deze vergelijking blijkt, dat SHELL Nederland schrijft:... en (in 1968) een éénpuntsmeerboei, terwijl minister Luns spreekt over: ... boeien en **...** Er is - aangenomen dat de gegevens van SHELL juist zijn - sprake van "een éénpuntsmeerboei". Om aan te tonen, dat het hier wel degelijk om een vitaal onderdeel van de olie-industrie gaat, het volgende. De olie-industrie heeft - in 't bijzonder om olievoorraden onder water te kunnen exploreren - een apparaat ontwikkeld, dat in het water drijft en is veel minder afhankelijk van getijdenstromingen, klimaatsstoringen als storm, e.d. (New Scientist, November 1969). Het apparaat is dáárom goedkoop, omdat de afmeerproblemen en alles wat daarbij komt kijken van een supertanker vele malen duurder zijn. Het is niet noodzakelijk het apparaat uitsluitend te gebruiken voor het exploreren van olievelden onder water. Het enige kostbare van dit apparaat zijn de aansluitende pijpleidingen. Het apparaat wordt genoemd: "single mooring buoy", t.w. de éénpuntsmeerboei.

Als SHELL Nederland in zijn brief schrijft: "Het belangrijkste materiaal, zoals buizen voor pijpleidingen, boormateriaal en putafsluiters, wordt niet in Nederland vervaardigd" betekent dit niet direct een kleinering van het belang van de éénpuntsmeerboei. Integendeel,men mag aannemen, dat minister Luns bij het lezen van het woord éénpuntsmeerboei gedacht heeft aan boeien-zonder-meer, drijvende aanlegsteigers-zonder meer. Minister Luns beweert: (letterlijk) "Het is derhalve een misvatting, dat Nederland vitale onderdelen voor de olie-industrie aan Nigeria zou leveren". In het betoog van de heer Den Uyl van de P.v.d.A. (handelingen van de Tweede Kamer) komt de volgende passage voor: ... Als men echter let op de bepalingen over het leveren van strategisch materiaal zijn onze mogelijkheden naar mijn mening bepaald groter dan de Regering het voorstelt. Als wij willen, kan het. Het is bijvoorbeeld bekend, dat op het ogenblik bij een Nederlandse scheepswerf een grote drijvende installatie in aanbouw is voor de afvoer van olie ten behoeve van een van de grote oliemaatschappijen die in Nigeria werken. Wij hebben hiermede een voorbeeld in handen van druk die geoefend zou kunnen worden, als wij het wilden en als wij bereid zouden zijn de consequenties te dragen ... Het gaat hier om het feit dat Mobil Tanker Ltd. Bermuda aan de Rijn Schelde groep in Rotterdam een opdracht heeft gegeven tot het bouwen van een olievoorraadopslagvaartuig van 500.000 Amerikaanse barrels. Het schip kan vermoedelijk medio 1970 worden geleverd. In hoeverre een olievoorraadopslagvaartuig van vitaal belang is voor de olie-industrie zal zelfs de meest argeloze lezer wel duidelijk zijn en in hoeverre een dergelijk vaartuig " zonder twijfel op korte termijn ook uit andere landen" (zie brief Vas Nunes) is te betrekken of (in de versie van minister Luns): "terstond overal elders kan worden besteld en verkregen" staat te bezien.

d) Welk aandeel heeft Nederland in de olie-industrie van Nigeria gehad?

Dit was de vraag van de heer Dankert? e.a.: "Kan de minister ons nadere cijfers verstrekken over de omvang en richting van de Nigeriaanse uitvoer van olieprodukten ... en over de Nederlandse uitvoer naar Nigeria... ?" Minister Luns antwoordde aldus: "De olie-industrie in Nigeria heeft in 1968 voor in totaal 97,3 miljoen gulden ingevoerd, waarvan 14 miljoen gulden uit Nederland. De overige ruim 83 miljoen gulden kwamen uit andere landen in Europa, uit Noord-Amerika en Japan. Voor 1969 is het bedrag tot dusver 84 miljoen gulden, waarvan door Nederland geleverd 6.7 miljoen gulden, dus nog minder dan in het jaar daarvoor". Bovengenoemde cijfers komen van SHELL Nederland. Als hier wordt gesproken over "de olie-industrie" kan daarmee uitsluitend de SHELL-BP Nigeria bedoeld worden. Invoer in Nigeria in 1968: totaal 97,3 miljoen gulden w.v. Nederland 14 miljoen gulden.

In 1969 (t/m 22/12) totaal 84 miljoen gulden w.v.Nederland 6,7 miljoen gulden. Ter vergelijking het volgende: Totaal was de invoer van Nigeria uit Nederland in 1968 (t/m Juli) : 28 miljoen gulden, (t/m Dec.): 59.2 miljoen gulden 1969 (t/m Juli) : 64 miljoen gulden, (t/m Dec.): onbekend! Maar zoals "Afrika", het maandblad van het Afrika Instituut van November 1969 schrijft (op pagina 283): "Van Nigeria namen wij niet minder dan *f* 89 miljoen aardolie af en voor *f* 32 miljoen aan cacao (hogere prijzen!), DE UITVOER NAAR NIGERIA STEEG MET RUIM 100%9 VAN *f* 28 MILJOEN TOT *f* 64 MILJOEN, VOORNAMELIJK BESTAANDE UIT UITRUSTING VOOR DE OLIEWINNING, MELKPRODUKTEN EN ANDERE LEVENSMIDDELEN

Wie deze cijfercombinatie toepast op de gegevens van minister Luns, zal tot de conclusie komen, dat zijn aantal van 6,7 miljoen gulden een schromelijke onderschatting is van de werkelijkheid, zeker met de slotzin: "dus nog minder dan in het jaar daarvoor'!. Integendeel, men kan zich afvragen of de uitvoer van produkten voor de olie-industrie niet MEER DAN VERDUBBELD is in het vorige jaar. Samenvattend: de invoer van Nigeria uit Nederland in 1969 bedroeg: (t/m Juli) 64 miljoen gulden en dit betekende een stijging van 100% in vergelijking met dezelfde periode in 1968, dan kunnen we aannemen, dat het 'onbekende getal over 1969 totaal ongeveer ruim 100 miljoen gulden moet hebben bedragen, rekening houdende met een afname door de oorlogstoestand. Het zal iedereen duidelijk zijn, dat ook de materialen, die op de olie-industrie betrekking hebben, daarvan een evenredig deel uitmaken. Dus de levering door Nederland is niet

NOG MINDER dan in het jaar daarvoor, maar NOG VEEL MEER. Men kan zich afvragen of de Nederlandse Regering en in het bijzonder de Minister van Buitenlandse Zaken, Mr. Luns hier de leden van de Tweede Kamer, c.q. het Nederlandse volk misleid heeft door de wijze waarop hij de belangwekkende vragen tijdens het debat heeft beantwoord en of dat komt omdat hij onvoldoende was geïnformeerd óf dat de minister te oppervlakkig van de materie heeft kennis genomen. Er kan toch gesteld worden, dat met het debat over onderrneer een eventueel selectief embargo op leveranties aan Nigeria de levens van ontelbare Biafranen gemoeid waren. Is de Nederlandse Minister van Buitenlandse Zaken tekort geschoten
in zijn ZORGVULDIGHEIDSVERPLICHTING tegenover zijn ambt om zich op de hoogte te stellen van feiten uit bronnen, die algemeen toegankelijk zijn? Waarom moest deze Minister zich verschuilen achter onjuiste gegevens en een machteloosheid voorwenden van de Nederlandse Regering in een zaak van leven en dood in Biafra?
II. Beschuldiging aan het adres van oliemaatschappijen en in het bijzonder aan de directie van de maatschappijen der Koninklijke SHELL Groep. In een brief van de directie van de SHELL-Nederland in de persoon van Mr. A.D.Vas Nunes d.d. 23 December 1969, waarvan de inhoud gedeeltelijk al eerder werd aangehaald in de beschuldiging aan Minister Luns, staat: a) " De laatste tijd is de naam van SHELL herhaaldelijk genoemd in publikaties in de pers en via radio- en t.v. - uitzendingen over het conflict in Nigeria. Daarbij zijn zeer emotionele aanvallen gedaan op het beleid van onze maatschappijen in de kwestie. (-) Ik wil daarbij voorop stellen dat ook wij diep bewogen zijn door het menselijk leed dat deze stammenoorlog veroorzaakt en dat wij van harte willen meewerken aan alle reële pogingen aan deze tragedie een einde te maken. (-) Daar is allereerst de bewering dat de oorlog in Nigeria verlengd wordt doordat SHELL zijn werkzaamheden aldaar niet heeft gestaakt en op die manier de zaak van de Federale regering zou steunen.
Een reactie is hier al op gedaan in de beschuldiging aan de Minister van Buitenlandse Zaken, MIN. Luns op de vraag, 'Hoe belangrijk is de olie- industrie'
b) In de brief staat verder :" SHELL-BP Nigeria (waarin SHELL voor 50% deelneemt) is een particuliere onderneming die in een dergelijke zuiver politieke zaak niet tussenbeide kan en mag komen. Dit zou in strijd zijn met de fundamentele regel, dat het internationale particuliere bedrijfsleven, wil het zijn taak kunnen uitvoeren, zich geheel afzijdig van alle politieke conflicten dient te houden. (-). Dit zou tot gevolg hebben, dat wij alom in de wereld het vertrouwen zouden verliezen dat wij te allen tijde onze afspraken - met regeringen, bedrijven of particulieren - tot produceren of leveren nakomen, zonder ons onder politieke druk te laten zetten door wie ook of om welke redenen ook ". In welke mate hebben de oliemaatschappijen in het bijzonder SHELL-BP zich met de politiek van Nigeria bemoeid ? Op 21 Juni 1967 verklaarde de oostelijke provincie van de federatie Nigeria zich onafhankelijk en noemde zich de republiek Biafra. Toen werd ongeveer 60% van de olie in Biafra gewonnen. " De maatschappijen kregen tot 28 Juni 1967 de gelegenheid hun betalingen in te dienen. Het ging hier voorlopig om een bedrag van 70 miljoen gulden te ontvangen van SHELL-BP en SAFRAP. Lagos verklaarde uiteraard dat deze betalingen via de Federale Regering hoorden plaats te vinden. Gowon trachtte aanvankelijk de afscheiding met economische middelen te bestrijden. Hij blokkeerde met een kleine marine de haven van Port Harcourt, doch niet voor olie. Op 5 Juli zouden de maatschappijen bereidheid hebben getoond aan Biafra te betalen. Diezelfde dag breidde Gowon de blokkade uit tot het olievervoer. Op 7 Juli 1967 vloog de Britse Minister voor Gemenebestzaken naar Lagos om te trachten deze blokkade ongedaan te maken, want Groot Brittanië had toch reeds te lijden van de restricties op olie- importen uit de arabische wereld door het Israelisch- Arabisch konflikt. De Federale Regering was London echter een slag voor, want het begon op 6 Juli de militaire operaties tegen Biafra. Op 26 Juli werd Bonny Island door de Federale Regering veroverd. Inmiddels ontstond een konflikt tussen Biafra en SHELL-BP.Radio- Biafra beschuldigde op 29 Juli de oliemaatschappijen van dubbel spel. Op 31 Juli deelde Biafra mee dat het de olie-installaties van SHELL-BP had overgenomen.

De direkteur - Stanley Gray - werd zelfs enige dagen gevangen gehouden. Ook na de overneming van de SHELL-BP belangen door Biafra bleef de houding van deze maatschappij echter weifelend. Het succes van het Biafraanse tegenoffensief in Augustus 1967" zal hier zeker een rol hebben gespeeld. SHELL-BP bood Biafra - onder protest - ongeveer 2,5 miljoen gulden aan. Dit bedrag is echter nooit betaald omdat de British Treasury weigerde het bedrag op de rekening van het Biafraanse regime in Zwitserland over te maken. Het duurde tot eind 1967 voordat de SHELL-BP aan Lagos zijn rekening betaalde". . Uit de houding van de SHELL-BP blijkt in deze kritieke toestand in het begin van de Nigeriaanse burgeroorlog, dat de directie van deze maatschappij gedwongen werd een standpunt in te nemen. Want toen aanvankelijk Biafra de schijn had voor een idealisme zich naar de overwinning te willen vechten, ging SHELL-BP uit opportunistische motieven met de afgescheiden provincie in onderhandeling. Door de tijdwinst zou men wel ontdekken, wie van de twee de sterkste zou blijken te zijn. Ook het feit, dat de directeur van SHELL-BP in Nigeria enige tijd gevangen werd gehouden, wijst duidelijk op het belang van deze figuur in een politiek en militair konflikt. SHELL-BP werd onder politieke druk gezet en gedwongen partij te kiezen en wel tegen Biafra. Deze oliemaatschappij steunde daarmee de Federale Regering in Lagos.
c) In de brief van SHELL NEDERLAND wordt als inleiding op het aangebrachte feitenmateriaal geschreven: "Daarom wil ik U graag een overzicht geven van de werkelijke omstandigheden geven, opdat U voor zich een oordeel kunt vormen". In hoeverre deze "werkelijke" omstandigheden nuttig zijn geweest om de lezer een oordeel te kunnen laten vormen is al uit het hier voorgaande gebleken. We halen alleen nog maar even aan: de éénpuntsmeerboei, een vitaal onderdeel van de olie-industrie, dat in de betreffende alinea niet duidelijk uit de verf komt. Maar ook de bewering, dat uit Nedèrland afkomstige goederen zonder twijfel "op korte termijn" ook uit andere landen zijn te betrekken, moet men nemen voor zoals het er staat. Deze bewering is oncontroleerbaar, maar toch voor zijn betoog van belang.
d) Directeur Mr.Vas Nunes schrijft op 23 December 1969: " Wij hebben grote belangen in Nigeria - belangen die alleen tot hun recht kunnen komen wanneer er vrede in dat land komt" .De president-directeur van de Koninklijke Shell, Ir. L.E.J. Brouwer zei in de tweede buitengewone aandeelhoudersvergadering (Dagblad Trouw,18 December 1969). "Wat de oorlog tussen Nigeria en Biafra betreft, zien we liever vandaag dan morgen de vijandelijkheden tot een einde komen. Na het bereiken van vrede verwachten we de produktie in Nigeria snel weer te kunnen opvoeren", aldus Ir. Brouwer. Hieruit blijkt overduidelijk, dat de oliemaatschappijen, in het bijzonder de SHELL-BP in eerste instantie belang hebben bij een snelle beëindiging van het conflict tussen federaal Nigeria en Biafra. Een snelle beëindiging zou kunnen zijn een snelle vernietiging van Biafra door een geslaagd offensief en handhaving van de voedsel-leveranties op het 'ideale'! peil. Of, zoals de Britse ambtgenoot van Minister Luns, Michael Stewart vandaag 11 Januari 1970 in Londen verklaarde - toen het beslissende Nigeriaanse offensief dan toch eindelijk was gekomen - : ik ben ervan overtuigd, dat de oorlog slechts langer had geduurd wanneer Engeland Nigeria niet zou hebben geholpen, aldus Stewart. Een feit is, dat Engeland (met Rusland) Nigeria van de modernste wapens heeft voorzien, die het laatste offensief mogelijk maakte, een offensief, waarbij ook de landingsstrip bij Uli - het enige contactpunt tussen Biafra en de hulpverlenende buitenwereld - als militair doel zwaar werd gebombardeerd. Er is een overeenkomst tussen de redenering van Minister Stewart en de verlangens van de directie van SHELL-BP.
CONCLUSIE :
De Nederlandse Regering heeft met onvolledige informatie misschien ongewild, maar daarom niet minder onverantwoordelijk - de publieke opinie misleid. De Regering heeft economische belangen laten prevaleren boven primaire levensbelangen van een ander volk, maar diezelfde economische belangen niet aangewend als pressiemiddel om druk uit te oefenen op een situatie, waarin zij toch zeker één hand heeft. In hoeverre hier onbewuste koloniale gevoelens een rol hebben gespeeld is niet te achterhalen. In hoeverre hier racistische en discriminerende gevoelens

de overwegingen om niet tot maatregelen over te gaan - die de levens van de Biafranen hadden veilig kunnen stellen - een rol hebben gespeeld is nooit te controleren. Uitspraak Minister Luns: (In AVRO's TELEVIZIER,25 Nov.1969) " Ik heb toch wel hoop, dat als de situatie zo ernstig wordt dat de burgerbevolking in Biafra op het punt staat om te verdwijnen.. o' dat daarvoor een oplossing komt op het politieke vlak die een ravitaillering mogelijk maakt. Maar wie alleen al van de hiervoor genoemde feiten uitgaat, komt tot de conclusie, dat er toch op zijn zachtst gezegd, slordig met de democratie wordt omgesprongen; zó slordig, dat er al twee miljoen mensen het slachtoffer zijn geworden, dat de oliemaatschappijen financiële belangen voorop stellen, zal juist uit het Nigeriaans-Biafraanse conflict kunnen worden aangetoond, mits alle betrokkenen voor de feiten openstaan en die willen gebruiken. Want ook de politieke partijen in Nederland, die het Nederlandse volk vertegenwoordigen middels democratische verkiezingen, zijn schromelijk in gebreke gebleven en hebben zich om de tuin laten leiden, door wie of wat dan ook. NU, vandaag zal men wel tot de gedachte komen dat er meer gedaan had kunnen worden. Maar NU, vandaag zal het te laat zijn voor miljoenen mensen..

19 januari 1970. Bedankje voor onze Geopol publicatie van 12 december 1970 van de Paus Paulus VI.

22 januari 1970. Gerard van Doorn stelt in een artikel in de Schager courant, dat toen ik de Hoge Raad vroeg om vervolging van minister Luns me tot de verkeerde instantie had gewend. In principe kan een minister wel strafrechterlijk worden vervolgd door de Hoge Raad, maar dat daartoe moet zij een verzoek krijgen van de Tweede kamer of de regering en niet door een willekeurige Nederlander. Het is echter nog nooit in Nederland gebeurd.

22 januari 1970 Artikel in Deventer Courant, ooggetuige verslag van een man uit Biafra

DEVENTER**.** - Het proces dat dat de Booy, hoogleraar geologie aan de V.U. in Amsterdam minister Luns heeft aangedaan tegen diens uitspraak dat geldinzamelingen voor Biafra geen enkel nut hebben, is volgens mij een goede zet. Onze minister heeft bepaalde inlichtingen verzwegen en is het schijnbaar eens met de federale regering. Zijn mening is wel te verklaren, want Huize Luns heeft grote Shell-aandelen. Ik spreek nu niet uit naam van de organisatie, die ik hier vanavond vertegenwoordig, alhoewel ik vermoed dat de Joint Church Aid hierin wel achter me zal staan. De politiek die de Shell in Biafra heeft gevoerd is bijzonder smerig. Ik ben ooggetuige geweest.

Deze verklaring legde de heer Wil Brom, uit Amstelveen, gisteravond in de Jongerensociëteit Malum Malo af voor een handje vol belangstellenden. Wil Brom, station-manager op de

vliegbaan Sao Tomé in Biafra en Raphaël Agoha, Biafraan, woonachtig in Wageningen, gaven een duidelijk historisch overzicht van een oorlog tussen twee volkeren, die is uitgelopen op massale moordpartijen. Raphaël Agoha, zelf een lbo, de stam die de Nigerianen al twee jaar lang trachten uit te moorden, vertelde over de ontwikkeling van zijn volk. "De kennis is door koloniale landen naar Biafra gebracht en daar werd dankbaar gebruik van gemaakt. Nu proberen ze de mensen, die een behoorlijke educatie hebben de grond in te drukken.
Nigeria stuurde geen geld, meer naar Biafra, Het lbo-zijn is voor Nigeria negatief. Zij zien liever een Nigeriaan als dokter zonder enige opleiding; dan een lbo, die daarvoor zijn vereiste kennis heeft verworven. In twee jaar tijd zijn er in Biafra meer mensen vermoord dan in heel Noord en Zuid-Vietnam bij elkaar tijdens de lange oorlog, aldus Raphaël, die na de Rijks Hogere School voor Landbouw met Tropische Afdeling in Wageningen verder studeert. Voor zijn gevoel is zijn vaderland; Biafra, niet verslagen, maar alleen bezet door buitenlandse tussenkomst.
"Het zal moeilijk voor Nigeria zijn", vervolgde hij betoog een eigen koers te varen. Wat zal er nu van Afrika terecht komen. Waar blijven de rechten van de mensen. Moeten we Nigeria maar rustig zijn gang laten gaan. Zij die God in Biafra hebben gebracht, helpen dat zelfde land naar de ondergang.
Wil Brom in de luchthaven Sao·Tomé" (Biafra) werkzaam voor de Joint Church Aid Nederland in 1969, gaf een realistisch verslag van een jaar lang vechten tegen de bierkaai. Het boekje Alpha Foxtrot naar Biafra, opgedragen aan de 56 piloten en radio-telegrafisten en andere medewerkers van de organisatie, die bij de luchtbrug van de kerken naar de geblokkeerde hongergebieden van Biafra het leven verloren, citeerde hij herhaalde malen in zijn betoog. Het is een foto-reportage van de werkzaamheden in Biafra. "Biafra heeft·geld nodig, veel geld. We moeten voedsel hebben voor de vluchtelingen die in de randstaten van Biafra in kampen leven, medicamenten voor de ziekenhuizen en geld voor vervoer van de. Biafranen naar de kampen. Ze hebben het water van de rivier de Niger die door Biafra stroomt vergiftigd, ze hebben plaatsen, waar voedsel stond opgeslagen gebombardeerd, ze weigerden ons een half uur voor vertrek vanuit de luchthaven olie en benzine te leveren. We werkten ons rot, 24 uur per dag, maar we stonden machteloos tegenover de boycot" . Wil Brom is gewond geraakt tijdens een luchtoffensief en is naar Nederland gekomen om te revalideren, maar is vast besloten, zo snel mogelijk terug te gaan naar Sao Tomé, waar de mensen wachten op toestemming de werkzaamheden te hervatten en de Ibo's te bevrijden uit hun strijd tegen de dood. Onderwijl zit hij niet stil, want hij wil het Nederlandse volk ervan overtuigen dat hulp de enige redding kan zijn. Ook zal hij de volgende week voor de Nederlandse televisie de Shell in een kwaad daglicht zetten. Hij liet de aanwezigen een affiche zien, dat in EngeIand en Nigeria wordt uitgegeven met het· opschrift: Put a dead Biafran in your Tank, by filling it with Shell or BP. They pay for Nigeria's war against Biafra. "Langs de afrastering staan'moeders met kinderen en smeken ons te helpen: Als we een seintje krijgen, rennen we met vier man naar de overkant en pikken 23 kinderen mee. Ze worden naar het hospitaal vervoerd waar 25 bedden staan voor 250 kinderen".

23 januari 1970 Artikel in de media: Aanklacht tegen Luns: protest tegen denkwijze van het Westen

BAARN - In Baarn woont de 46-jarige geoloog en alpinist dr. Tom de Booy, wetenschappelijk hoofdmedewerker van de universiteit van Amsterdam. Hij heeft tegen minister Luns een klacht ingediend bij de Hoge Raad. Hij probeert ons duidelijk te maken dat zijn aandacht tegen de bewindsman niet alleen de bedoeling leeft aan te tonen dat mr. Luns in de Tweede Kamer bij het Biafra debat op 22 december niet alles heeft meegedeeld wat hij had. kunnen meedelen over het handels wapenembargo voor Nigeria. Het is voornamelijk een aanklacht, zegt hij, tegen het denken van de machthebbers in onze Westerse maatschappij die de ander niet serieus nemen, die absolute minachting hebben voor te anderen in de rest van de wereld. De geoloog, die-eens-de-toppen van de Himalaya beklom, heeft nu de strijd aangebonden tegen het "nog altijd koloniale denken van de Westerse wereld". Met nadruk stelt hij dat het niet erg belangrijk is of hij, Tom de Booy, het juridisch gevecht tegen minister Luns zal winnen. Als wij voorzichtig opmerken, dat

zijn klacht waarschijnlijk niet ontvankelijk zal worden verklaard, omdat een aanklacht tegen een minister met betrekking tot "ambtsmisdrijven" alleen kan worden ingediend door de Kroon of door vijf kamerleden, zegt hij: "Dat zal verrukkelijk zijn. Dan blijkt namelijk dat onze ·grondwet niet juist is. Minister Luns kan dan blijkbaar iets nalaten wat bijna het gehele volk wil. De Kamerleden zijn dan ook in gebreke gebleven!"
Nog voor het debat begon, had dr. De Booy de olie gegevens over Nigeria en Biafra die hij bezat, ter beschikking gesteld van de Kamerleden. "Maar wat hebben zij ermee gedaan? Ik heb nog aan Den Uyl, de fractievoorzitter van de P.v.d.A., voorspeld dat in het begin van dit jaar het grote tegenoffensief van Nigeria zou komen omdat Nigeria de beschikking had gekregen over Russische kanonnen die het vliegveld Oeli konden bombarderen". Hij zegt: "Ik ben niet voor of tegen Biafra, daar houd ik me buiten. Het enige dat ik weet is dat door de afwachtende houding van Nederland en Engeland de situatie verergerd is. Wij willen alleen daar voordeel halen uit dit conflict. Als men nu gaat zeggen dat de situatie toch niet zo erg is, dan wil men zijn schuld schoonpraten". Dr. De Booy haalt het blad "West-Afrika" ("Een onvervalst Lagos-krant tevoorschijn en toont het berichtje waarin staat dat sinds het uitbreken var conflict 40 percent van de Biafraanse kinderen en totaal twee miljoen mensen omgekomen. "Als dit krantje dit zonder commentaar plaatst, kun je er zeker zijn dat het waar is! En noem dat niet erg!" Op een grote kaart van Nigeria toont dr. De Booy waar de aardolievelden liggen van de grote oliemaatschappijen, waar Shell reeds een grote productie heeft en een pijpleiding heeft aangelegd, waar Mobil en Gulf willen gaan boren. "Nu wordt er gedongen naar de gunst van de federale regering in Lagos. De "Six-Sisters" (zes grote oliemaatschappijen, die elkaars zusterondernemingen, maar ook elkaars concurrenten zijn) dingen naar de gunst van Gowon, die daarvan gebruik gaat maken. "Als ik Gowon was, zou ik hetzelfde doen. Hij wil tenslotte zijn land opbouwen. Maar je moet gewoon doorzien dat de oliemaatschappijen geld moeten maken en lak hebben aan eerder gemaakte afspraken"
Op de vraag of het nu voor het eerst is dat de heer de Booy de strijd aanbindt tegen de machthebbers, moet hij even nadenken maar dan schudt hij snel met zijn hoofd. Dat heb ik eigenlijk ook gedaan in 1943 toen ik als student de loyaliteitsverklaring moest tekenen. Op een briefje heb ik geschreven: Al tekent iedereen, ik teken niet, waarna ik moest onderduiken en tenslotte in het concentratiekamp Amersfoort terecht kwam. Denkend aan de oorlogstijd ziet hij parallel tussen die tijd, toen joden overal werden weggehaald en iedereen rustig doorwerkten, terwijl men wist dat de joden niet terugkwamen, en deze tijd waarin twee miljoen Biafranen omkomen en er niets wordt gedaan.
Pas in november vorig jaar is dr. de Booy zich gaan verdiepen in de problemen rond Biafra. Uit allerlei documentatiemateriaal putte hij gegevens over de: aardoliewinning in dit deel van Afrika waardoor hij tot de ontdekking kwam, dat er meer aan de hand was dan de burgeroorlog, een strijd tussen twee bevolkingsgroepen met een verschillende ontwikkelingsgraad. Een maand later publiceerde hij zijn gestencilde uitgave van "Geopol" (samenvoeging van geologie en politiek), waarin hij de conclusie trekt dat de Nederlandse regering en de oliemaatschappijen hetzelfde standpunt innemen. Tien dagen later kwam het Biafra conflict aan de orde in de Tweede Kamer. "Ik heb Luns nauwelijks aangehoord. Ik heb hem eigenlijk 12 uur lang bestudeerd. De grollen van Luns zijn camouflage-techniek".
Later voegt hij eraan toe: "Als ik helemaal eerlijk ben dan geloof ik dat hij aan de Biafraanse zaak nog het meeste heeft gedaan van al zijn collega´s. En hij uitgerekend wordt nu gepakt " "Ik heb ook niets tegen meneer Luns persoonlijk. Als ik hem ooit eens tegenkom, zal ik het hem ook zeggen. Ik heb dan ook een klacht ingediend. over "het hoofd van het departement". Dr. De Booy bestrijdt de denkwijze, waarbij alleen maar in koloniale belangen wordt gedacht. Uit de handelingen van de Tweede Kamer citeert hij minister Luns, waarbij deze de in- en uitvoer tussen Nederland en Nigeria becijferde. Onmiddellijk noemde de bewindsman daarbij het saldo. De heer De Booy zelf gelooft dat zijn strijd zonder einde zal zijn. Dat wil echter niet zeggen dat hij zonder hoop is. "Het is nog niet verloren. Maar de Nederlander slaapt, slaapt, en slaapt. Hij moet

wakker worden geschud. Met nadruk stelt hij nog dat begonnen moet worden met deze andere denkwijze in het gezin. "De revolutie kan in elk gezin beginnen", zegt hij, "de man moet zijn vrouw eindelijk eens helemaal serieus nemen. Het is zoals Dutschke zei, eigenlijk een permanente revolutie".
Als inzet in het artikel**:** In de villawijk van Baarn woont de geoloog en ex-alpinist dr. Tom de Booy. "Hier heb ik mijn kasteel", zegt de 46-jarige wetenschappelijke hoofdmedewerker van de Universiteit van Amsterdam, "Hier komt de hele wereld door de moderne communicatiemiddelen, bij mij binnen".In dat zelfde „kasteel" is de klacht tegen minister Luns geboren en ziet het er naar uit dat het lang zal duren voor deze aanklacht in de vergetelheid raakt. Dr. De Booy is vastbesloten te blijven strijden, ook al lijkt de strijd bij voorbaat verloren. "Ik doe het uit zelfbescherming. Het is zoiets als: bij die club wil ik niet horen. Maar ook: als wij minachting blijven houden voor de anderen in de rest van de wereld, dan komt het tot een uitbarsting en die uitbarsting wil ik niet op mijn geweten hebben. Het is voor mij een heilige oorlog".
23 januari 1970 Luns weet niets over klacht dr de Booij SCHIPHOL- Minister Luns was bij zijn aankomst op Schiphol nog niet bekend met de aanklacht van de wetenschappelijk hoofdmedewerker dr T. de Booy aan de Universiteit van Amsterdam over zijn Biafra beleid " Een interessante ontwikkeling" aldus de minister, die in eerste instantie dacht van zedendelict te worden beschuldigd·
'Op doctor Tom de Booy' in de Volkskrant

Trek niet opnieuw om LUNS een droeve Klachtenlijst:
Het burgerlijk Fatsoen zal JOSEPH begeleiden,
Zolang hij welgemoed zich aan zijn Taak zal wijden
En beperkt de Wereld Oost en West bereist.

Hij, in het Streepjespak met Paraplu vergrijsd
Weet elke Rampspoed weer zodanig te herleiden
Dat goed en kwaad bijzonder lastig zijn te scheiden,
Waarheen hij dan ook zijn Onmisbaarheid bewijst.

Waarom dan, Zeergeleerde, Welgeboren Heer,
Voortdurend LUNS gesard met allerhande Vragen,
Die duidelijk de Vrucht zijn van Uw onbehagen?
Ik bid U, haal de Vlag van 't Koninkrijk niet neer,
Plaag LUNS, die Brave Borst, asteffekan niet meer:
Hij zal toch nooit Uw Coltruy onder 't Vest verdragen.
JOOST

26 januari 1970. Fan Mail? Omdat U zoo'n kinderachtige vent bent stuur ik U deze briefkaart om U succes te wensen met het proces wat U tegen minister Luns gaat voeren. Het is onvoorstelbaar waar die zg wereldverbeteraars toekomen U bent en flauwe zak misschien met een grote bek. En zo iemand heeft nog een titel hoe is het mogelijk ? We zitten tegenwoordig wel met een stelletje schooiers opgescheept, maar het komt wel goed.
28 januari 1970. Artikel over Biafra in Haagse Post. **Achter Gods rug** W.L. Brugsma
Welk gebeuren kon Zuid-Afrika en Mao tse Toeng, drs. Tom de Booy en de Paus; Nieuw Links en het Oud Strijders Legion, Portugal en Jean Paul Sartre, ·Pompidou en Israël op één hoop drijven? En hoe kon datzelfde gebeuren de Koninklijke Nederlandse Shell en dr. A. L. Constandse, de ministers Luns, Kosygin, Udink, Gromyko, Harold Wilson en Gamal Abdel Nasser op een tegenovergesteld gezamenlijke noemer brengen? Dat gebeuren heet Biafra. Of liever gezegd: het heette Biafra. Want zoals mijn dochter op de kleuterschool vernam: "Biafra is nu dood; er hoeft niet meer voor gebeden te worden". Dat laatste is natuurlijk betrekkelijk. De lbo-staat is niet meer, maar de meerderheid van de Ibo's is er nog wel en meer nog dan gebed, blijft er hulp nodig. Zij het dan hulp ontdaan van alle politieke, economische, religieuze belangen en bijbedoelingen. En door de enige deur die open staat: de officiële voordeur van de Nigeriaanse Federatie. En niet vergezeld van boetepredikaties aan president Gowon. Dat klinkt wat cru, nu Gowon's troepen weliswaar niet moordend maar toch plunderend en verkrachtend door het voormalig Biafra trekken. Cru, omdat deze vermaning gericht is tot televisie-kijkers op wier netvlies de afschuwelijke beelden nog naschemeren, die hun machteloosheid vervloeken en zich afvragen hoe in de toekomst kan worden voorkomen dat zij tussen de Fabeltjeskrant en Ironside met zulke ellende worden geconfronteerd. Dat zal wel onmogelijk blijken. Zulke dingen zullen weer gebeuren, in Afrika of elders, en de televisiekijkers zullen er weer getuige van zijn. Want het enige wat er in de wereld werkelijk is veranderd, is dit: een deel van de mensheid ziet met eigen ogen wat vroeger, achter Gods rug, met andere mensen placht te gebeuren. Goedwillenden zullen hopen dat uit die massale waarneming een soort betrokkenheid zal ontstaan die wegen en middelen zal weten te vinden om gruwelen op deze schaal onmogelijk te maken. Alles is mogelijk, maar nabij lijkt het niet. Om te beginnen: de kijker die kinderen bij honderden tegelijk voor zijn voeten ziet sterven, ziet maar een deel van de geschiedenis. Hij ziet niet het hele verhaal van Afrika's evolutie, de komst van de blanke man, het in willekeurige stukken snijden van een continent, de onafhankelijkheid van slecht-geoutilleerde state, de historisch onmogelijke opgave , voor de Afrikanen om de sprong van de archaïsche stam-civilisatie naar de moderne wereld in wat door de VN gemakshalve even tot "het Afrikaanse decenium″ is uitgeroepen. Wat de kijker ziet, is de eindeloos herhaalde moment-opname van één rampzalige uitkomst: hongersnood, stervende kinderen. Omdat hij er van uitgaat dat alle mensen gelijk en dus hetzelfde zijn; omdat hij, al zou hij het willen, zich niet kan verplaatsen in de huidige fase van de Afrikaanse evolutie, omdat hij maar één ding zeker weet: namelijk dat hij stervende kinderen ziet, ontsteekt hij in begrijpelijke emotie, die hij rationaliseert met hem bekende, aan de Europese geschiedenis

ontleende begrippen: een klein en dapper volk dat voor zijn vrijheid vecht ... Dus wil hij wat doen! Maar wat kan hij doen? Het noodlot wil dat bijna alle mensen in de wereld, die televisie hebben, rijk en *dus* blank zijn. En dat zij daarom door de Afrikanen schuldig worden geacht aan de disruptie van de Afrikaanse civilisatie, door slavenhandel, kolonisatie, kerstening en economische ingrepen. De Westerling die denkt dat hij anders dan met omkoperij, wapenleveranties en ander gesjoemel invloed op het Afrikaanse gebeuren kan krijgen, bijvoorbeeld door goede raad, dringend advies, of concretere inmenging in Afrikaanse conflicten, oorlogen en burgeroorlogen, zal neo-kolonialist worden genoemd. De Westerling die uit afschuw wil zien te bereiken dat Afrikanen zich naar zijn criteria gedragen, zou de moed van zijn emotie moeten hebben en terugkeer van Westers bestuur bepleiten. Dat zou wel de moed der wanhoop zijn, want de conflicten die daaruit voort zouden vloeien zouden aan slachtoffers een veelvoud vergen van wat er nu in de Nigeriaanse burgeroorlog valt. En dat is op zijn beurt al weer een veelvoud van het aantal dat gevallen zou zijn, wanneer de, in de aanhef van dit artikel omschreven, eigenaardige coalities van buitenstaanders hun handen thuis zouden hebben gehouden. Er zit, los van de rechtvaardige afschuw van doodgewone mensen die alleen maar het ellendige deel van een hun wezensvreemde ellende te verwerken krijgen, iets onheiligs in de heilige opwinding van degenen die zich met het Nigeriaanse conflict hebben bemoeid. De Afrikanen die hun stam-oorlogen uitvechten zoals zij nu doen, inclusief uithongering, verkrachting en plundering, zullen dat niet nalaten uit vrees Westerse progressieven te choqueren. Die draaien voor hun part de knop dan maar om. Zij zullen zich evenmin laten kapittelen door Westerse conservatieven die in Biafra opkomen voor een volk dat voor zijn vrijheid vecht en inmiddels in Vietnam de Amerikaanse interventie steunen. De Europeaan die hen vermaant over primitieve strijdmethoden, zullen zij vermoedelijk de buitengemeen efficiënte, hoog-gemechaniseerde middelen voorhouden waarmee - in Auschwitz en Dresden - de Europeanen hun stamconflicten uitvochten. Een verzekering dat wij in de afgelopen 25 jaar ons leven ingrijpend gebeterd hebben, zullen zij vermoedelijk met scepcis begroeten, of wederom met een verwijzing naar de interventie in Vietnam die in omvang nog altijd x maal gruwelijker is dan het handgemeen in Nigeria en waar de blanke - zie Song My - ook nog best bereid is om van het "cleane" hoog gemechaniseerde krijgsbedrijf op het oude handwerk terug te vallen. Wat kan de blanke dan doen in Afrika? Hij kan om te beginnen veel nalaten. Hij kan beginnen zijn privé-aversie tegen olie-maatschappijen of radicalen, tegen het Vaticaan of het wereldcommunisme niet op Afrikaanse schouders te leggen. Die hebben genoeg te dragen. Hij kan zijn grijpgrage politieke, economische en religieuze vingers thuishouden als hij voet op Afrikaanse grond zet. Hij kan zich in herinnering roepen dat op de wereldranglijst der gevaarlijke, kleuren het blanke gevaar nog altijd de hoogste score heeft. Dat laatste vooral kan hem helpen enige bescheidenheid te betrachten bij het geven van goede raad, uitoefenen van druk, stellen van voorwaarden bij hulpverlening in Afrikaanse conflicten. Zolang de blanke partij kiest in stam-conflicten op het donkere continent zullen er stamconflicten blijven en zullen ze zo worden uitgevochten. Doet hij het niet, dan kan hij hopen dat ze geleidelijk zullen verdwijnen, dat ze minder slachtoffers zullen maken. Bidden kan hij natuurlijk ook. En helpen moet hij, vooral nu het conflict voorbij is, nu hulp geen inmenging meer is, nu de neiging tot helpen dreigt af te nemen. Dat wel.

31 januari 1970 Brief aan Hare Majesteit met verzoek om audiëntie. Ik schrijf een brief aan Hare Majesteit der Koningin Juliana, met het verzoek voor een onderhoud om haar in te lichten over mijn verzoek aan de Hoge Raad tot strafrechterlijke vervolging van minister Luns inzake zijn misleidende informatie omtrent Biafra aan de Tweede Kamer op 22 december 1969. nader toe te lichten. "Mevrouw, Uw secretaris de Heer van der Hoeven deelde mij gisteren telefonisch mede, dat het formeel mogelijk is U schriftelijk te verzoeken mij een onderhoud toe te staan, met dien verstande, dat ik U daarbij uitvoerig zou moeten inlichten omtrent de redenen, die mij tot het indienen van dit verzoek hebben bewogen, alsmede een korte uiteenzetting omtrent de zaken waarover ik met U van gedachten zou wisselen. Ik maak gaarne van dit voorrecht gebruik en ik zou U willen vragen om mijn een gesprek toe te staan inzake mijn gewetensbezwaren t.o.v. mijn

Nederlands Staatsburgerschap zoals, dat staat omschreven in Art 4 lid 1 van de Grondwet. Uit de handelingen van de Regering als door leden der Tweede Kamer, inzake de kwestie Biafra, is in de afgelopen maanden m.i. duidelijk komen vast te staan dat zij door het geven van onjuiste mededelingen alsmede door het achterhouden van informatie de openbare orde ernstig in gevaar hebben gebracht. door het Nederlandse Volk te misleiden en heeft belet om tot een genuanceerde opinie inzake het conflikt Nigeria -Biafra te komen. Hierbij wijs ik vooral op het gevoel van onbehagen dat leeft bij grote delen van de Nederlandse samenleving omtrent de doeltreffendheid van de hulpverlening aan de slachtoffer van de hongersnood. Nu de kwestie Biafra alweer tot het verleden behoort is het schrijnend om te vernemen dat de Nigeriaanse radio, vooral Nederland heeft beschuldigd door te beweren dat Nederland zich geen enkele zorg heeft gemaakt in het conflict zolang zijn oliebelangen maar niet in gevaar kwamen. Hier wordt Nederland in zijn totaliteit genoemd, dus niet haar Regering alleen maar ook het Nederlandse volk. In de laatste tijd is toch overduidelijk aangetoond dat het Nederlandse volk zich van zijn beste kant heeft laten zien en dit ondanks de hoogst misleidende en onjuiste uitlatingen in pers, radio en televisie van onze bewindslieden. Tijdens de Tweede Kamer debatten van 22 december 1969 is de gehele dag gesproken betreffende de activiteiten van de Nederlandse Regering inzake de humanitaire kant van de zaak Biafra en haar opvatting omtrent de politieke aspecten daarvan. Bij de bestudering van de Handelingen is onomstotelijk komen vast staan te staan dat Minister Luns zich heeft schuldig gemaakt aan het verstrekken van onjuiste informatie in antwoord op vragen van kamerleden. Art. 107 van de Grondwet is er echter voor gemaakt, dat de Minister voor dit feit de parlementaire onschendbaarheid verbiedt, maar het is toch duidelijk dat de wet niet alleen naar de letter maar ook naar de geest dient te worden geïnterpreteerd en dat artikel 107 er juist voor is om een ontmoetingsplaats van het Nederlandse volk en haar Regering vrijuit kunnen spraken zonder beschroomd te hoeven zij voor een harde en eerlijke weergave van hun ideeën en informatie. Het is bij uitstek de plaats waar de parlementaire democratie steeds een nieuwe levensinjectie moet ontvangen en niet de plaats waar behoedzaam op elk woord moet worden gelet en in feite iedereen bang is om zich aan koud water te branden. De kamerdebatten van 22 december j.l. hebben, m.i. duidelijk het bewijs geleverd, dat dit laatste het geval is geweest. Men heeft verzuimd de zaak uitputtend te behandelen en de gegevens dien men wist of behoorde te weten in de discussie te brengen. Dit onthouden van informatie, zowel door de Regering als het parlement heeft geleid tot een onjuiste weergave, zodat het Nederlandse volk op zeer ernstige wijze werd misleid en daardoor de openbaar orde in gevaar is gebracht. (Art 135 , 36 van het Wetboek van Strafrecht). Op 12 december hebben wij in ons eerste Geopol bulletin geschreven:"Verzuimt men in de komende weken de Biafraanse bevolking daadwerkelijk te hulp te komen dan zijn wij medeplichtig aan het uitroeien van mensen terwille van economische belangen". Een vergelijking met tijd van Herodes in het begin van onze jaartelling komt daarbij duidelijk voor de geest met één verschil het aantal kinderen is veel groteris dan toen. In een kort bericht in het pro-Lagos weekblad West Afrika staat te zien dat 40% van de biafraanse kinderen zijn omgekomen en dat de wereld in een paar jaar de grootste groep achterlijke kinderen heeft, "Childern there were being inflicted mental damage which could not be remedied at a later stage through normal diet".Op 20 januari j.l heb ik gemeend een officiële aanklacht tegen het hoofd van het Ministerie van Buitenlandse zaken te moeten richten aan de Hoge Raad der Nederlanden en verzocht (op grond van art.8. lid van de Grondwet) tot strafvervolging hetzij vooronderzoek naar diens handelen te gelasten. Naar aanleiding van deze aanklacht mocht ik in de laatste week geen enkele reactie van hoogwaardigheidsbekleders vernemen, daarentegen wel van "gewone" mensen. Talrijke brieven en telefoontjes , vaak zeer ontroerend van de rest van het Nederlandse volk, hebben mij moed gegeven om door te gaan met een vaak hopeloos uitziende strijd. Ik zou U hierbij niet willen onthouden de inhoud van een brief, waarin de wezenlijke tekortkomingen van onze samenleving zijn geschetst.'"Ik ben zo vrij U te schrijven teneinde u mede te delen dat ik U bedank voor het standpunt dat U inneemt ten opzichte van de bevolking van Biafra (uw opinie volgens de Gooi- en Eemlander). Door omstandigheden kon ik alleen de lagere school

volgen, maar daar tegenover staat, dat ik een druk en moeilijk leven heb gehad en als verzorger van bejaarden nog veel hoor en zie. Ik ben dan ook er blij als ik iemand ontdek die wel heeft gestudeerd en die toch ook mijn ideeën heeft . Ik verzoek U om mij niet te antwoorden, dat is verspilling van Uw kostbare tijd, die zo broodnodig is voor mensen die geen bescherming of recht kunnen krijgen omdat zij misschien helemaal geen , of zoals ik, maar een beetje onderwijs hebben gehad . Dank voor uw aandacht".Gistermorgen ontving ik een schrijven van de Procureur-generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden, waarin mij werd medegedeeld, dat de vervolging van misdrijven door de H.R. zoals door mij bedoeld, alleen kan geschieden op last hetzij van de Kroon, hetzij de Tweede Kamer. Aangezien m.i. de leden van de Tweede Kamer zich eveneens schuldig hebben gemaakt aan dergelijke misdrijven tegen de openbare orde als het Ministerie van Buitenlandse zaken meen ik dan ook in de allerlaatste instantie - op democratische wijze - mij tot U te moeten wenden om mijn stellingname mondeling nader te mogen toelichten. Ik hoop hiermede U voldoende te hebben ingelicht, betreffende de aangelegenheden, waarover ik met u van gedachten zou willen wisselen. U zoudt mij tenzeerste verplichten, indien U positief op mijn verzoek om U te mogen spreken zou willen reageren. Uwe Majesteit Dienstwillige Tom de Booij

2 februari 1970 Brief van mijn vader: Beste Tom, Omdat ik zoveel van je hou, schrijf ik je deze brief,je zult 't wel niet met me eens zijn, maar we maken ons grote zorgen over je en daarom voel ik mijn gedrongen je te schrijven en ik hoop, dat je me zult begrijpen. Het gaat er niet om of je gelijk hebt of ongelijk hebt met je actie, maar wèl is het belangrijk, dat je jezelf in deze strijd, die je voelt als een "heilige oorlog" in de hand houdt. M.i. ben je op weg dit te verliezen en daar maken Moeder en ik ons heel ongerust over. Ik vrees nl dat je over de schreef gaat en een querulant dreigt te worden. Dat je de Koningin hebt geschreven is goed recht (al vind ik het een slag in de lucht) maar waarom meldt je dit aan de pers? De pers, die nu eenmaal belust of rellen. De publiciteit in de pers over je actie werkt, mede door het dikwijls vertekende beeld, averrechts. Je voelt je een hervormer, een heilsoldaat en je meent dat het je plicht is om te strijden zoals je doet. Als je laat opzwepen door de mensen, die je adhesie betuigen en zo doorgaat, zal je, naar mijn vaste overtuiging, alléén bereiken, dat je je te pletter loopt ten koste van je zelf (èn van je gezin) en niets bereikt. Je bent nu eenmaal egocentrisch en vindt je zelf belangrijk en deze eigenschap brengt het gevaar met zich mede, dat je op een verkeerd spoort komt. Je bent een knap geoloog, dat heb je bewezen en je zou prachtig werk kunnen doen voor de hervorming van het Universitair Onderwijs, maar nu je je hebt gestort in de politiek, een vak, waar je een leek in bent , en de wetenschappelijke normen, die je in de geologie in evenwicht houden uit het oog verliest, vrees ik dat Samkalden c.s je wel niet meer zullen inschakelen voor het maken van een rapport. Bezin je op wat je tot nu toe hebt gedaan en bereikt hebt. Vraag je zelfs af wáár de richting, die je nu aan je leven geeft, toe kan leiden. Het is je eigen leven, alleen jij bent daar verantwoordelijk voor, maar als Vader voel ik me toch verplicht om je te waarschuwen voor de gevaren van overmoed. m'n beste jongen, je je liefhebbende Vader

4 februari 1970 Over bedrijfspolitiek t.a.v. arme landen open gesprek van SHELL-NEDERLAND met 'verontrusten'

MIDDELBURG - Shell Nederland-directeur mr' A.D. Vas Nunes heeft zich, dinsdagavond laat na een uitvoerig en bewogen debat in Middelburg over de oorlog Nigeria-Biafra en de rol der grote maatschappijen, zoals Shell, akkoord verklaard met een ontmoeting met 'bezorgde mensen'. Aldus werden ze genoemd door de Amsterdamse wetenschappelijke hoofdmedewerker dr. Tom de Booy (gemeente universiteit) die het voorstel enige vorm gaf, nadat er uit de zaal om een 'open gesprek' met Shell Nederland was gevraagd. De mensen, die één dag, waarschijnlijk in het Shellgebouw te Rotterdam zullen spreken met de heer Vas Nunes en enkele van zijn medewerkers, willen graag informatie hebben en een open gesprek over de vraag of de grote ondernemingen, zoals Shell willen meedenken en meewerken aan structuurveranderingen in de maatschappij. De heer Vas Nunes verklaarde zich ook bereid tot doorlichten van de doelstellingen van grote bedrijven en tot het geven van 'pertinente en relevante informatie' over

Shell. Hij was wel overtuigd van 'een diep geworteld wantrouwen' dat in Nederland volgens hem heerst tegen de grote ondernemingen en hun handel en wandel in en met de ontwikkelingslanden. Voor dr De Booy aanleiding om te spreken over 'een gesprek op basis van geaccepteerd wantrouwen'. Het is wel de bedoeling om eerst op papier enige vragen te laten formuleren door de deelnemers aan dit open en informatief gesprek. De heer Vas Nunes (,u hebt u als mens laten zien vanavond' concludeerde De Booy) wilde graag de,verontrusten' aanhoren, die totaal al een groep van zeker twintig mensen omvat. Mr Vas Nunes vreesde voor een oeverloos debat en vroeg om een kleiner aantal, hooguit tien., maar na vooral het vurig pleidooi van dr G. J. Smallegange, directeur van het provinciaal opbouworgaan stichting Zeeland voor juist een grote groep, wilde hij ook daarmee instemmen. Tot degenen, die zich voor het gesprek als individu opgaven behoorden enige studenten aan de gemeente-universiteit te Amsterdam, maar ook dr Smallegange, voorzitter van het forum op deze discussieavond die in de chr. scholengemeenschap was georganiseerd door de hervormde jeugdraad Middelburg, ir Cornelissen uit Souburg, de heren Adri Schipper, ambtenaar in Middelburg en P.A.N. Bijl, leraar aldaar, hervormd jeugdwerkleider, Fred Bergwerff en jeugdraad voorzitter drs P. J. Smallegange, eveneens leraar in Zeelands hoofdstad. Mr Vas Nunes was bij het begin van de avond een tien minuten speechje begonnen met een vraag aan één van zijn opponenten, de Utrechtse universiteitsmedewerker drs A. P. H. van Meurs, om diens relaties met Shell Oil in de Verenigde Staten uit de doeken te doen. Het ging daarbij om een aanbod dat deze had ontvangen om als exploratiegeoloog te komen werken in de VS waarvoor hij wel voelde. De heer Vas Nunes las daarvan zelfs brieven voor (' Tegen een salaris van vier cijfers in dollars'). Maar de heer Van Meurs bleek inmiddels moreel geen redenen meer te zien om bij Shell in dienst te treden, waartoe hij was gekomen na studie en informatie over het conflict Nigeria-Biafra en de oliebelangen, zo zei hij.

4 maart 1970 Brief aan Ir L.E.J.Brouwer president directeur van de Shell. Zeer geachte Heer Brouwer. Hierbij die ik U een aantal knipsels alsmede mijn programma Experimenteel Geologisch Onderwijs toekomen. Heden verstuur ik deze nota aan Minister Veringa met de vraag of het mogelijk zou zijn met de nieuwe wet bestuurshervorming Universiteit en Hogescholen 1970 uiteraard nadat het de Universiteit raad het project heeft goed gekeurd om het keuze vak Experimentele Geologisch Onderwijs te laten gelden voor het doctoraal examen aan de Nederlandse Universiteit. In ieder geval ben ik maar reeds begonnen, want ik ben er vrij zeker van dat de toestemming toch niet verleend zal worden en ik eruit vlieg dwz de sterke arm zal me er dan wel uit moeten halen net zoals uit het Maagdenhuis. Op de verjaardag van mijn vrouw alsmede op mijn trouwdag, dwz vrijdag 13 maart 1970 mag ik hier voor de rechter verschijnen. De voorbereiding heeft veel tijd gevraagd maar het komt nu eindelijk van de grond. Afgelopen donderdag was al zeer geanimeerd. Morgen beginnen we met de boeiende geschiedenis van de olie-industrie Rockefeller, Nobel, Rothschild, Samuel, Deterding, Teagle, Gulbenkian etc etc., het gezegde van mr five per cent 'Oil men are like cats'.het gaat m.i. wel heel goed op. Ik geloof dat ik me in dat gezelschap best op mijn gemak zou voelen. Het survival of the fittest van Darwin is ook wel heel toepasselijk. Zoals U eveneens uit de toegezonden "literatuur" kunt lezen, hopen we gauw te komen tot een samenspraak met enkele mensen uit Uw bedrijf, vooral over de stelling of het nog wel langer verantwoord is voor de grote concerns om de politiek van het a-politieke standpunt te volgen en dat we meer toe moeten naar een 'global society' met een nauwere samenwerking tussen de naties. En als hoofdpunt van de bespreking naar ik hoop: Hoe krijgen we betere verdeling van kennis en bewustzijn (Neo Marxisme in een kapitalistisch stelsel (Servan Schreiber). Ik ben bezig met een publicatie getiteld alpha + beta geeft gamma (en niet de straling in letterlijke betekenis. Ik hoop dat mijn publicatie aanleiding zal zijn voor veel discussie stof en vele tegenargumenten die mijn werkhypothese of ontzenuwen of bevestigen, zodat weer een nieuwe werkhypothese opgesteld kan worden enz en zo gaat de wetenschap voort van de eeuwigdurende successie van verwondering, vraagstelling, werkhypothese, verzamelen van feiten die de werkhypothese kunnen omverwerpen of bevestigen. Helaas zijn op onze publicaties in Geopol weinig of geen tegenargumenten of aanvullende

gegevens gekomen, doch uitsluitend emotionele aanvallen of adhesiebetuigingen zonder meer. gelukkig zijn de oliegegevens over Nigeria tegenwoordig beter toegankelijk zodat 'petroleum press service' van maart een zeer goed artikel geeft een optimistische kijk van de productie. SHELL-BP zou zelfs aan het eind van het jaar 1 miljoen b/d kunnen halen (of zijn dit weer halve gegevens?). Onze gegevens van Geopol en in ESB zijn toch niet helemaal naast de waarheid geweest. Helaas heeft men indertijd ons geen duidelijke gegevens verstrekt, waaruit zou kunnen blijken in hoeverre er wij er naast zaten, maar ja dat nu eenmaal het geheim van de smid. Mijn vrouw en ik zijn momenteel bezig met de inventarisatie van de verschillende oliemaatschappijen en hun concessiegebieden. Vooral het Midden oosten is een aardig ratjetoe. Iedereen zit met iedereen gezellig op een offshore blok, terwijl elders in de wereld er een scherpe concurrentie strijd aan de gang is om concessie te bemachtigen. Het is een boeiende bezigheid. Maar wil ik het verband proberen te leggen tussen bv de eind krijt transgressie in Libië over de berg bestaande uit precambrische stollingsgesteenten, waarvan als van de veldspaten zijn gekaoliniseerd en nu dien als 'pore space' voor de petroleum en de levering van Mirage van Frankrijk en Libië of de hechte contacten tussen Frankrijk en Spanje en Libië om maar iets te noemen. Ik hoorde van mijn moeder dat ze van Mevrouw d'Ailly had vernomen dat U over Biafra een lezing in Zürich had gehouden (of is dit een loos bericht.?) Zoudt U niet eens voor mijn "klas"op de donderdagmiddag of anders op en ander voor U geschikt moment niet een dergelijk verhaal kunnen houden of op een ander wijze van Uw deskundigheid kunnen laten blijken? Helaas kunnen we voor gastdocenten in ons Experimenteel Instituut geen honoraria betalen (met geld experimenteren we ook). Uw vader had toegezegd om morgen van de partij te zijn. Het is ongelooflijk hoe vitaal Uw vader nog is en zo jeugdig van opvatting. Ik hoop dat we de naaste toekomst over het een en ander van gedachten kunnen wisselen op een constructieve wijze. Met vriendelijke groeten van huis tot huis. Tom de Booij

6 mei 1970 Polak weigert de Booy audiëntie bij Koningin

DEN HAAG - Minister Polak van Justitie heeft de Amsterdamse geoloog (in Baarn wonende) dr. Tom de Booy laten weten dat hij niet bij de koningin op audiëntie zal worden ontvangen, omdat hij als burger "niet gekwalificeerd is om als persoonlijk adviseur op te treden." Dr. De Booy heeft enige tijd geleden bij de Hoge Raad een aanklacht tegen minister Luns ingediend tegen wiens „onvolledige verklaringen" in de Tweede Kamer over de kwestie Biafra". Deze klacht werd niet ontvankelijk verklaard, waarna de heer De Booy per brief aan koningin Juliana verzocht om een audiëntie· Hij merkte daarbij op dat hij overwoog zijn onderscheiding als ridder in de orde van Oranje-Nassau (wegens zijn verdiensten op geologisch-alpinistisch gebied) terug te geven. Onmiddellijk na deze brief vernam de heer De Booy van het kabinet der koningin dat 'zijn 'brief om advies was doorgezonden naar het Ministerie van Justitie. Bovendien vond daarna nog een gesprek plaats met de directeur van het kabinet. Volgens minister Polak geeft de brief van de geoloog een onjuist inzicht van de Nederlandse constitutionele verhoudingen. De ministers zijn verantwoordelijk voor alle regeringsdaden van de koningin die zelf onschendbaar is. De bewindsman zegt dat een nadere mondelinge toelichting van de heer De Booy hem overbodig voorkomt. De heer De Booy verklaarde dat hij het meest verbaast is over het feit dat hij van de minister van Justitie moet horen dat de koningin hem niet kan ontvangen. "De minister vond het blijkbaar niet genoeg om dit te adviseren aan de koningin en heeft daarom zelf ook maar deze brief geschreven".

BlAFRA, the forgotten war

"The war ended 35 years ago, and today there is scant physical evidence of the futile effort to create the independent nation of Biafra. No war cemeteries, no monuments, no vete rans' organizations. Except for a small museum that contains a few fading photographs and rusting weaponry, the Nigerian govemment has banished memorials to the war, one of the first to he seared onto the world's consciousness by television".

Einde dagboek Biafra oorlog 1969/1970

Dagboek 1970

Januari 1970 Artikel in NRC-Handelsblad. "Mensen die gewoon niet meedoen" Interviews Ineke Jungschleger en Max van Rooy.
In drie kolommen worden de interviews gegeven van Tini Hofman, Mike Lorsch en Tom de Booy
Hier volgt het interview met mij:
Dr. Tom de Booy (15), geoloog, Himalayabeklimmer, bezetter van de Tilburgse Hogeschool en het Maagdenhuis, heeft op 11 januari (de dag dat generaal Ojoekwoe Biafra verliet) een aanklacht tegen minister Luns ingediend bij de Hoge Raad. De inhoud van deze aanklacht heeft in de meeste kranten gestaan want tegelijk met zijn schrijven aan de Hoge Raad verstuurde De Booy de nodige doorslagen aan de pers, de Kamer, de oliemaatschappijen en de Koningin en nog een paar instanties. "Ik doe zoiets precies zoals het hoort" zegt De Booy, terwijl hij in het Wetboek van Strafrecht de artikelen opslaat waarop hij de minister van buitenlandse zaken heeft aangeklaagd. "In artikel 135 en 136 staat dat je informatie die je hebt over een misdaad niet mag achterhouden en in 355 en 356 staat dat de minister de plicht heeft informatie te verstrekken over bezittingen in het buitenland:" Die artikelen heeft de minister volgens De Booy duidelijk overtreden. "Tot nu toe heb ik nog helemaal niets op de aanklacht gehoord. Er is een vraag van een kamerlid over geweest, helemaal niets. Dat komt omdat mijn vorm van brengen volledig correct is, omdat ik het Japans spreek, zoals ik het altijd noem, en daar weten ze geen raad mee." Onder "Japans" verstaat De Booy de officiële Nederlandse taal die in hogere milieu's gebruikelijk is en de bijpassende omgangsvormen. In dezelfde week dat hij zijn aanklacht verstuurde, kreeg De Booy na lang wachten de schriftelijke bevestiging dat zijn vervolging wegens het binnendringen van het Maagdenhuis zal worden voortgezet. "Dat loopt nu allemaal prima" zegt hij met duidelijke tevredenheid. "Ik heb moeten vechten om te voorkomen dat mijn zaak geseponeerd werd. Moet je je voorstel1en, de studenten krijgen gewoon een aanklacht in de bus, worden gewoon veroordeeld en ik moet vechten om niet geseponeerd te worden. Terwijl Abspoel gezegd heeft dat positie en leeftijd van de Maagdenhuisbezetters in acht genomen worden bij veroordeling: Nou, wie moet er dan het zwaarst veroordeeld worden van al die Maagdenhuisbezetters? Ik toch zeker? Normaliter zou ik al lang de zwaarste veroordeling!: moeten hebben. Maar aangezien we in een oligarchie leven, worden de hooggeplaatsten gesauveerd. Binnen de universiteit worden de hoogleraren gesauveerd, iedereen is het over bepaalde dingen eens maar pas op dat je het niet hardop zegt als je weet dat het de hoogleraar niet aanstaat want er moet heel wat gebeuren voordat de universiteit een hoogleraar laat vallen." Vorig jaar maart vertelde De Booy burgemeester Samkalden dat hij, als medewerker van het Geologisch Instituut van de gemeente Universiteit, niet langer college kon geven omdat hij het fundamenteel oneens was met de structuur van de universiteit. Hij daagde de burgemeester uit hem te ontslaan, hetgeen niet gebeurde. Sinds half november heeft De Booy niet meer op het instituut gewerkt, maar zat hij thuis, in de bibliotheek van zijn Baarnse villa waar naast de antieke piano de portretten hangen van Che Guevara, Mark en Lenin, en besteedde zijn tijd onder andere aan het uitgeven (en aan iedereen sturen) van de GEOPOL-bulletins (geologie en, politiek). Deze bulletins over olie en oliebelangen stelt hij samen uit internationale publikaties en persknipsels. Ze worden met een eigen stencilmachine vermenigvuldigd en voor tien cent verkocht. Hoewel zij het doel hebben informatie over oliebelangen te democratiseren, zien zij er even ingewikkeld uit als alle klassieke wetenschappelijke publikaties. De Booy, na een uitgebreid requisitoir tegen de Tweede Kamer, waar het een Hyde-Park corner zou moeten zijn, maar waar ze integendeel te beroerd zijn om zich voor het gewone volk verstaanbaar te maken. Over zichzelf: "Ik hang ertussen in. Dat is het beroerde. Ik kan niet met de studenten roepen: de machthebbers zijn schoften en leugenaars. Ik begrijp waarom zij zo ver van de studenten afstaan dat ze er geen barst van snappen wat de jeugd bezielt. Dacht je dat ik een paar jaar geleden begreep waar ze het over hadden als ze zeiden: er komt een culturele revolutie? Welnee. Ik heb me er eerst ook tegen verzet. Maar ik heb wel

gezien dat het wat anders was dan hoepelen of knikkeren, de leeftijdsverschijnselen die wel weer over gaan, zoals mijn leeftijdgenoten dat wilden zien. Het is begonnen met Jasper Grootveld. Die jongen heeft mij geloof ik wel de ogen geopend. Zeer indrukwekkend is Jasper. Maar ik voel me een eenling in de actie en dat zal ik ook wel blijven omdat ik het Japans spreek en omdat ik begrijp dat een Samkalden en een Udink geen boefjes zijn. Waren ze dat maar, dan konden we ze in de gevangenis stoppen, dat zou gemakkelijker zijn. Maar het is voor mij duidelijk dat het systeem uit elkaar gaat knallen als er geen ingrijpende veranderingen komen. Met die processen moeten we nu maar eens kijken hoe eerlijk ze zijn, de autoriteiten, en waar de grenzen van onze vrijheid liggen. Daarmee kunnen we weer verder zien wat er te doen staat,"

Februari 1970 EGO project gaat van start

Werkgroepmiddagen

Iedere Donderdag vanaf 2 uur (reeds begonnen 26-2-70) Centrale gespreksthema: de bewustwording van de rol, die de geologie in de maatschappij kan spelen. Als eerste onderwerp is gekozen: de rol, die petroleum in onze maatschappij kan spelen. De volgende vragen worden ter discussie gesteld:

Wat is petroleum? Hoe, waar en door wie wordt het gevonden? Hoe en door wie wordt het vervoerd? Hoe, waar en door wie wordt het verwerkt tot bruikbare produkten? Wie maakt er gebruik van? Hoe zal de toekomst zijn? Krijgen wij een betere verdeling van de kennis om de petroleum te winnen en een betere verdeling van de petroleum produkten? Kan de petroleum een bijdrage leveren voor de oplossing van problemen zoals voedseltekort, lucht-, land- en watervervuiling? Is het mogelijk de steeds groter wordende kloof tussen rijk en arm kleiner te maken en is het mogelijk de mensheid te laten inzien dat het puur eigenbelang is om elkaar te helpen?

Leesochtenden:

Iedere Donderdag vanaf 9 uur (te beginnen **5 maart 1970**). Wekelijks lezen van binnengekomen literatuur die van belang kan zijn voor de werkgroepmiddag. De volgende literatuur zal o.m. ter inzage liggen: the Economist, New Scientist, Science Journal, Financial Times, Le Monde, Keesings Historisch Archief, Intermediair, Handelsblad, Trouw.

Maandelijkse excursies:

Ieder tweede weekeinde in de maanden van october tot mei.

Eerste excursie **zaterdag 11 april 1970**: Geologie van het Rotliegendes". (Formatie van de aardgasvoorkomens van Groningen). Rendez-vous: Station Bad Kreuznach, 10 uur s'ochtends. Voorbespreking tijdens werkgroepmiddag van **donderdag 9 april**. Elke deelnemer zorgt voor eigen vervoer en verblijf.

Uitgave Tijdschrift GEOPOL:

Tot nu toe heeft GEOPOL de volgende publikaties verzorgd: Geopol bulletin nr. 1, d.d. **12 december 1969**, Geopol bulletin nr. 2, d.d. **14 december 1969**, Extra Uitgave Geopol, d.d. **11 januari 1970**, (over de rol van olie in conflict Nigeria/Biafra). Het ligt in de bedoeling begin **mei 1970** het eerste nummer te laten verschijnen van Geopol Journal, dat uitsluitend geologische artikelen zal bevatten. Het eerste nummer, dat in voorbereiding is, zal o.m. de wetenschappelijke resultaten van het "Castellane experiment" van zomer 1969 weergeven. De verkregen resultaten tijdens de werkgroepmiddagen en excursies kunnen eveneens worden gepubliceerd in GEOPOL.

Het E.G.O Project dient als richtlijn voor het instellen van een nieuwe keuze vak op experimentele basis voor een bepaalde termijn voor de leden van de "Universitaire Gemeenschap Nederland". De deelnemers aan het onderwijs zouden tijdens hun studie de volgende verplichtingen moeten nakomen:

1. bijwonen van de leesochtenden en werkgroepmiddagen gedurende 1 jaar.
2. het deelnemen aan 5 excursies.
3. het schrijven van een publicatie over een keuze-onderwerp in GEOPOL, of een ander tijdschrift.

Aangezien iedereen, die zich voor **E.G.O.** interesseert welkom is, kan men reeds het onderwijs

volgen, voordat het kandidaatsexamen wordt afgelegd. Het keuze vak Experimentele Geopolitiek zal echter alleen voor het doctoraal gelden.
Korte samenvatting van de eerste werkgroepmiddag E.G.O. op **donderdag 26 februari 1970.**
Wat is petroleum? Waar wordt ruwe olie voornamelijk gevonden en hoe groot is de productei van ruwe olie per land?

Voorjaar 1970 Brief van Rob Symons, journalist van Vrij Nederland

"Kijk Tom jij bent over de drempel gestapt. Je bent een drop out, je draait niet meer mee in de mallemolen, je corrumpeert je zo niet meer. Voor het systeem, was je (vergeeft de wat nare beeldspraak) een kwaadaardige tumor die hebben ze gewoon weggesneden. Maar je was voor je weg ging al aan het uitzaaien en dat 'uitzaaien' gaat nu door en dat opzicht ben je dan ook min of meer géén dropout Zelf geloof ik binnen het systeem nog iets zinnigs te kunnen doen. Misschien is het naïef, misschien is het aanmatigend. Ik beschouw het zo: elke persoon die door je actie iets meer inzicht krijgt telt. Dat geldt ook voor jou, dat geldt ook voor mij. Met je kennis kun je mensen helpen je kunt iets "triggeren' maar ieder individu moet het uiteindelijk zelf doen. Ik weet dat je hard werkt. Ik wens je veel sterkte wat de resultaten want de resultaten worden moeizaam behaald zeker als deze merkbaar zijn. Met vr gr. Rob Symons"

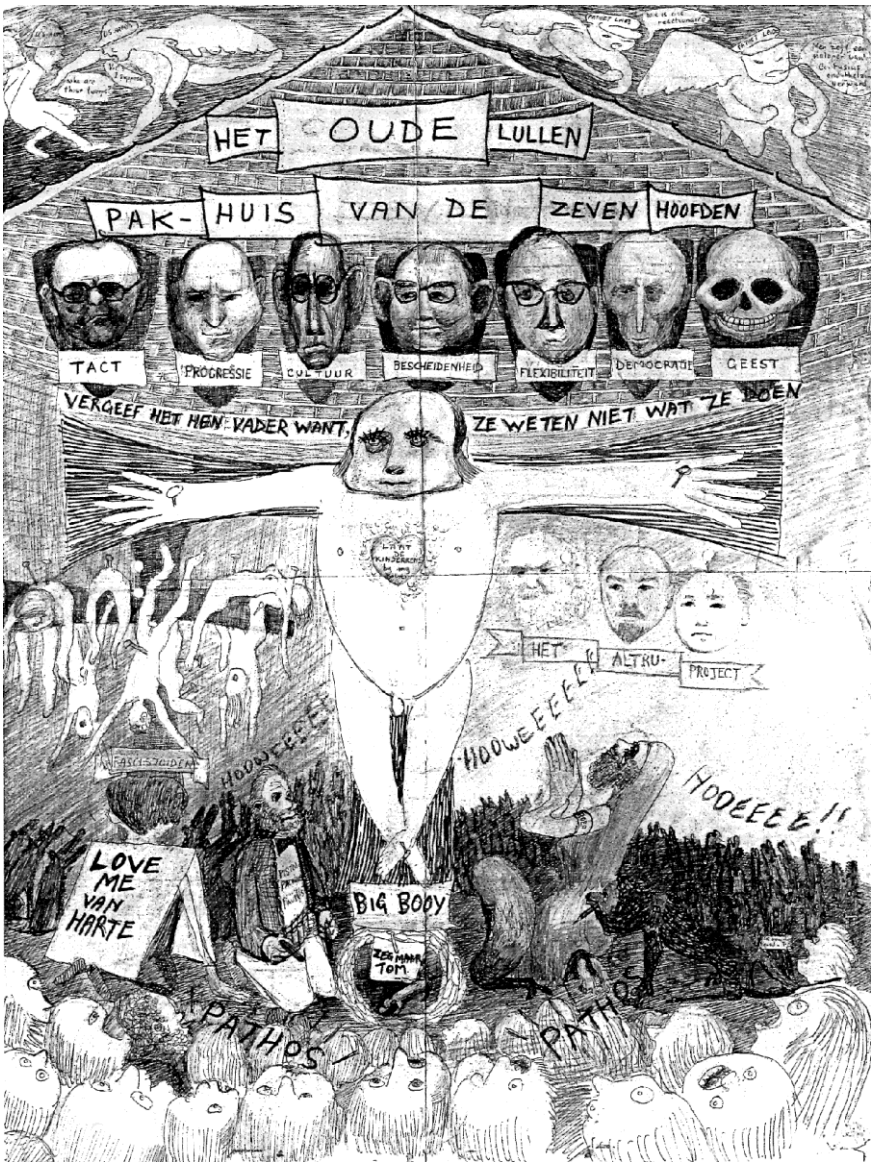

De Maagdenhuis bezetter die om zijn vervolging vroeg. *Spotprent van de geologie student Loeb. De kruisiging van Tom de Booij. Het oude lullen pakhuis van de zevenhoofden, vlnr de professoren Hermes (tact),*

Egeler (progressie), de Roever (bescheidenheid) , Hospers (flexibiliteit), Brouwer (democratie), de Geest die waart in het Geologisch Instituut. 'Vergeef het hen Vader want ze weten niet wat ze doen' Tekst linker bovenhoek: U.S. Army: 'Who are those twerps, V.C. I suppose'. Rechter bovenhoek: Pathet Lao: 'Wie is die reactionaire? Men zegt een naloper van Confucius, ondubbelzinnig verward.' In het hart van Tom staat geschreven: 'Laat de kinderkens bij mij komen'. Links van Tom: pistolen paultje (Paul de Boisonjé), man met bord op rug: 'Love me van Harte" (hiermee wordt bedoeld Dik van Harten) De fascistoiden worden gekruisigd. De rechter kant van Tom: een boon (Jaap Boon), naast hem als discipel Tom Roep, naast hem de cartoonist Jan Bresser met zijn hond. Het Altru Project met drie portretten van Marx, Lenin, en Mao Tse Toeng. Onderaan de studenten die Pathos roepen. Op de achtergrond wolven die meehuilen in het bos.

5 maart 1970. Voorbereiding brede discussie over relatie student en de Rechtsstaat
Gesprek ten kantore van mr Kappeyne van de Copello met de heren Claassen en Elshof. Voorop wordt gesteld, dat zowel de studentenvereniging voor Internationale Betrekkingen als het Genootschap van de Rechtsstaat vijf deelnemers zal aanvaardigen voor een gesprek over het onderwijs: de student en de rechtsstaat, waarbij in het oog dient te worden gehouden, dat de studentenvereniging zich in de eerste plaats voor de ontwikkeling van het internationale recht interesseert. Van de zijde der studentenvereniging zijn als deelnemers aangewezen:
- Paul Elshof, student in de politiek wetenschappen aan de Universiteit van Amsterdam, lid van het dagelijks bestuur der SIB
- Frits Stroink, student in de rechten aan de Rijksuniversiteit te Leiden
- Arnoud Fortgens, idem
- Arthur van Eck, idem
- Piet-Hein Donner, student in de politicologie aan de Universiteit van Amsterdam *(Later minister*)
Van de zijde van het Genootschap voor den Rechtsstaat zijn tot nut toe bereid gevonden aan het gesprek deel te nemen:
- mr J.W. de Jong Schouwenburg te Bloemendaal, lid van het Bestuur van het Genootschap
- Staatsraad mr A.A.M. Struyken te 's- Gravenhage
- dr. Tom de Booy te Baarn
- alsmede de voorzitter van het genootschap, mr Kappeyne van de Capello
Wanneer de deelnemers voor het gesprek bijeengeroepen worden, zal het eerste punt, dat aan de orde komt, de vraag zijn, wat men met het gesprek bereiken wil. Men zal een inventarisatie moeten opmaken van datgene wat er in het bijzonder aai de zijde der studenten zich aan vraagstukken opdoen. Daarna zal de discussie op een bepaald punt dienen te worden geconcretiseerd en zo mogelijk daar omtrent een gezamenlijk rapport worden opgesteld. In het bijzonder zou men willen beginnen met die structuren te noemen, die de deelnemers tegenstaan. Buitendien is het van groot belang zich te realiseren wat de omstandigheden zijn, die tegenhouden, dat een wereldrechtsorde bestaat.

8 maart 1970 E.G. O. Nieuwsbrief nr 1
Korte samenvatting van de tweede werkgroepmiddag van 5 maart 1970. Inleiding over de geschiedenis van de petroleum industrie . Besloten werd om nader in te gaan op rol die petroleum speelt in Iran. Het was verheugend dat een gedeelte van de middag werd bijgewoond dor Prof Brouwer.
13 maart 1970 Verslag van de berechting door de politierechter Mr Nomes van een van de medewerkers van E G.O door Ewout van der Hoog
Temidden van vijftig vrienden, kennissen en ex-Maagdenhuisbezetters, Journalisten van Trouw, Parool, Volks- en Heldere krant stond vrijdag 13 maart voor de Amsterdamse politierechter Mr. Nomes terecht Dr. Tom de Booy. Wetenschappelijk hoofdmedewerker aan het geologisch instituut, bekend beklimmer van zeer hoge bergen, en met vrouwen drie kinderen wonend te Baarn. Beschuldigd van het wederrechtelijk binnendringen van een besloten administratiegebouw, althans een gebouw voor openbare dienst aan Spui 21, en aldus te boek staand als

Maagdenhuisbezetter 289. Het is klokslag twee uur. Mr. Nomes leest de verklaring bij de rechter-commissaris voor, waarin de B. verklaart op 16 mei 21.45 uur via een metalen ladder door een raam aan de voorkant het Maagdenhuis te zijn binnengegaan "om mijn solidariteit aan de studenten te betuigen." Meermalen was hij via de luchtbrug in en uit geweest, om vervolgens woensdagochtend 11 uur door een cordon en een kleine haag van politie (staf, staf roepend) weer binnen te: gaan. "Als u nu niet verdwijnt moet ik u helaas arresteren". Van de twaalf stafleden die in het Maagdenhuis waren geweest, namen zes de gelegenheid te baat zich achteraf als "bemiddelaar" te laten kenmerken. De andere zes (de B., Ettema, Teitler, Bos, Holvast en Binnerts) bleven zichzelf als bezetter zien en kregen na een half jaar soebatten eindelijk hun proces. Als getuigen waren opgeroepen ASVA-voorzitter Middendorp ("Komt u gerust iets naar voren, u bent nu geen verdachte maar echt getuige!"), en de leden van het Centraal stafbestuur Noorman en Van de Velde, rector Belinfante en kanselierdirecteur Drechsel. De leden van het Centraal stafbestuur verklaren, in tegenstelling tot Belinfante en Drechsel, wel een vergadering van de werkgroep bestuursstructuur gehouden te hebben in het Maagdenhuis. En wel in kamer 12 van de letteren faculteit. De B. tegen Middendorp: "Voelden jullie je ongerust?". Middendorp: "Belinfante was bij de vergadering, de dag na het ultimatum, en hij was duidelijker dan hij ooit geweest was, mag ik wel zeggen. Het was duidelijk dat er niets meer te doen viel voor de democratisering." De B. tegen Noorman: "U kwam woensdag 14 mei op de vergadering en u zette de koffiekan neer en zei nu blijven we zitten tot ze het zeggen. Verder zegt u in het Parool: het is tragisch dat een middel als dit een resultaat heeft, dat je anders niet bereikt zou hebben. En Veringa zegt in HP: Maagdenhuis en Tilburg tonen de tekorten in de universiteit aan. Is art. 4 van het Voorontwerp door de bezetting versneld?" Noorman: "Dat klopt allemaal". De B. tegen Van de Velde: "Wat gebeurde er op 12 mei?".Van de Velde: "We waren met vier stafleden. Om tien uur ging Belinfante het Maagdenhuis in en ik naar het café. Ik hoorde van de studentenactie. In de rectorskamer was hevige paniek. De secretaris van de senaat (prof. Rooij), een zware figuur mag ik wel zeggen, deed een staaltje van gewichtlopen en stond geleund tegen een deurpost. Uiteindelijk kwamen we er toch in". De B.: "U zou prof Wertheim dank hebben gezegd, toen deze Belinfantes argumentatie tegen het nieuwe bestuursreglement bestreed. Belinfante en Jongkees, de meer conventionelen, hadden gezegd "Nanterre te willen voorkomen " en dat ze verraden waren door hun enige bondgenoot: de staf." Nomes: "Prof. Wertheim stond daarin alleen? ". Van de Velde: "Nee. Zelfs de duiven in de senaat, Köbben en Rooij, vonden dit onzin." Mr. Nomes: "Bent u eigenlijk in het Maagdenhuis geweest? " Van de Velde: " Ja zeker."Mr. Nomes: "Namens wie dan? "Van de Velde: "Namens mijzelf". Op aandringen van Mr. Nomcs verklaart de vierde getuige, kanselier-directeur Drechsel: "Die hield het niet voor mogelijk dat personeelsleden, ambtenaren, iets dergelijks zouden doen. Mijn voorstellingsvermogen schiet tekort. Onbegrijpelijk" De B.: "In het Zwartboek staat uw nota van 30-8-68, waarin, u pleit voor een college van toezicht zoals commissarissen in grote ondernemingen. Niemand mocht het Maagdenhuis meer in." Drechsel: "Die nota was intern, die heb ik als ambtenaar geschreven !" Mr Nomes: "Hoe komt dat stuk in het Zwartboek?" Drechsel: "Tja ... ontvreemd zou ik zeggen." Mr. Nomes: "U kunt beter maar niet doorlezen".De B.: "Het is helemaal niet geheim. Ik heb het boek voor twee-vijftig in de boekhandel gekocht. De heer Drechsel is in oktober al met zijn centralisatie begonnen, zoals hij bij Economische Zaken gewoon was". Drechsel: "Het was meer het opheffen van dislocatie dan om te centraliseren. Een heleboel dingen zouden toch uit het Maagdenhuis. verdwijnen". De B.: "Helaas is alles zonder voorkennis geschied". De laatste getuige, rector Belinfante, weigert de eed. Mr. Nomes: "Bent u doopsgezind?" Belinfante: "Nee, humanist".Even later:"Iedereen, ook staf en hoogleraren, hadden toestemming moeten hebben om binnen te komen. Er kan best een vergadering geweest zijn, maar dan hadden ze er ook wat te doen." De B.: "U had het over een loze kreet, omdat u ongelukkigerwijs bestuursjurist was. Voor de eerste maal in de geschiedenis hebt u er de politie bij geroepen. U was tegen het politie-ingrijpen in Mexico. In februari hebt u de jongens eruit gepraat. In uw rectoraatsrede noemt u uzelf draaipunt en middelaar. Uw gedrag op 12 mei is escalerend geweest." Belinfante: "Onze

vergadering werd uiteengejaagd. U weet heel goed, mijnheer (kwaad), dat we een heel jaar iedere week hebben gepraat." De B.: "Op 21 juni i968 bleek uw wil tot democratisering. Maar op 12 mei 1969 hebt u emotioneel gehandeld ". Mr. Nomes leest de verklaring voor van de B. voor de rechter-commissaris. Kort samengevat stond hierin het volgende: "In het Maagdenhuis heb ik geholpen met de organisatie van de ravitaillering, de constructie van de luchtbrug en de communicatie met de Aula. Ik was het eens met Tilburg en ben daar als docent geweest. Ik onderwees daar tegen de oogkleppen, tegen het vakidiotisme. Bij olieboringen spelen immers ook economie en politiek mee. De Tilburgse studenten hebben mij geaccommodeerd, maar ik heb niet meegeholpen met de bezetting daar. De hervorming en de autonomie van de universiteit gaan mij nu nog meer ter harte: ik heb goede contacten met de ASVA voorzitters en de staf gehad; en vertrouwen gehad in Belinfante, die ook tegen Maris en Mexico was. Maar hij ging steeds meer praten over Den Haag en efficiency, en hij gaf geen antwoord op de eis van medebeslissingsrecht. De ASVA werd aan het lijntje gehouden en de actie op 12 mei, met politie erbij, is de escalatie geweest. Ik heb welbewust meegedaan aan de bezetting, omdat ik de democratie belangrijker vind dan mijn positie. Ik lap niet alle macht aan mijn laars, maar dit was te gek." Mr Nomes:"Ik lees in VN van 21-6-·69 dat u ook in het Mexicaans consulaat was".De B.: "Nee, op straat, om op te konen voor de studenten die niet zo gelukkig zijn als wij en niet eens een proces krijgen. Nee, ik was niet in het consulaat. Ik ben geen recidivist!" Mr.Nomes: "U hebt gezegd: ik heb veel geleerd van jongens als Verhey, Regtien en Middendorp".De B.: "Ja, dat het niet om persoonlijke rancunes gaat, maar om wat Dutschke noemt "Wir kämpfen nicht gegen Personen aber gegen Institutionen." Deze drie kijken in de toekomst. Het gaat om de "Institutionen". Op 10-3-69 en 13-11-69 heb ik curatoren geschreven. "Ik sta nu onder curatele van curatoren.

De politierechter Mr Gerard Nomes

Mr. Nomes: "Hebt u in uw werk nog moeilijkheden gehad?" De B.: "De doelstellingen van het onderwijs zijn wel aardig, maar de uitvoering niet. Lesgeven is onmogelijk, ik wil een ander schema. Ik heb over mijn EGO-project een brief aan Veringa geschreven, over experimenteerartikel 47-1. Samkalden en Dufour hebben nog niets laten horen. Ik heb speciaal voor u, mr. Nomes, een overdruk van de brief gemaakt." "De wederrechtelijkhe.id van het binnendringen ontken ik. Ik mag er in als universitair familielid. Als er een discussie over de democratisering van de rechtspraak is wordt U ook niet buitengesloten. Er is mij, heus waar, door niemand verteld dat ik er niet in mag. De politie is de enige die wederrechtelijk is binnengedrongen". Officier mr. Bergsma:" Op 12 mei heeft prof. Belinfante u gezegd dat u niet in het Maagdenhuis mocht.. Mogelijk is er een nieuwe visie op de wederrechtelijkheid mogelijk, maar mag ik bijvoorbeeld een rijke erfoom doodslaan omdat hij niet vroeg genoeg sterft? Het

gaat in de universiteit hard tegen hard, maar dit is een strafbaar feit. Het is alleen straffeloos, als men niet bij zinnen is (wat ik van deze verdachte niet kan zeggen) of om have en goed te beschermen. Ik eis tweehonderd gulden boete." In zijn laatste woord wil de B. nog iets kwijt over de juridische kant van de zaak en zijn motieven. "Volgens mij is de escalatie door prof. Belinfante onrechtmatig en gezagsondermijnend. Kortom een emotioneel losschieten en een cerebraal conflict. Er kwamen geluiden uit een politiewagen van iemand, die ik geen bevoegd ambtenaar kan noemen. In Tilburg echter was er helemaal geen politie; we waren heer en meester. We hadden de ziekenhuisadministratie van een Katholieke organisatie van heel Nederland, we hadden een tapijtententoonstelling van miljoenen onder onze voeten! Nee, ik ga een aanklacht tegen Belinfante indienen." Mr. Nomes: " Waarom hebt u dat dan nog niet gedaan?" De B.: "Omdat de zaak nog sub judice is. Prof. Hulsman zegt in de Tijd van 11-6-69: er is ook ongeschreven recht en marginale toetsing. Sociaal wenselijk gedrag is te honoreren, ook al gaat het in tegen het geschreven recht. U moet nu afstand nemen, in het belang van de toekomst van Nederland. En in het belang van de duidelijkheid, Haja zegt het de hele dag. U hebt nu een kans om niet de symptomen te veroorzaken van een Agnew, dat links en rechts vechten om een been,
14 maart 1970 Geestelijk reveil 15e congres :"Wat is het nieuwe in deze Tijd? en waar brengt het ons?". Hier volgt mijn bijdrage:
ALPHA + BÈTA = GAMMA; GEESTVERONTREINIGING
"Ik geloof dat het beste is, om te beginnen met de titel van het gespreksthema van vandaag: "wat is het nieuwe in deze tijd", vanuit een geologisch beeld. Een mens denkt, dat hij uniek is, dat het een uniek moment is, dat er iets is, dat nog nooit is geweest. Ik geloof daar ook in, want elk moment is uniek. Maar vandaag, zoals we bij elkaar zitten, is het een momentopname: dat leven van ons. Als u zo'n 80 jaar wordt, waarvan u een derde verslaapt en in de overige tweederde veel sleur is, dan is er van de levensduur van 700.000 uur maar een zeer gering deel bewust leven. En dan te weten, dat onze aarde 5.000.000.000 jaar bestaat, waarop de mens zijn intrede heeft gedaan - d.w.z. wat we de definitie geven van "mens", homo sapiens - ongeveer een miljoen jaar geleden. In dat hele beeld van miljoenen en miljarden jaren, uiteraard een seconde van de eeuwigheid, zijn die 600.000 uren of die 2 of 3 uur, die we hier bijeenzitten, een momentopname. Gisteren is de mens gaan leven in holen - zoals Neanderthalers ze groepten bijeen, ze leefden in dorpjes, communes en daarna ik sla veel fasen over - gaat het naar provincies en naar naties. Ik ben grootgebracht in een natie, in een volk en een vaderland, Nederland, waarin we in de oorlog gevochten hebben tegen de Duitse bezetting. Dat was voor ons een wezenlijk iets: het vaderland, dat je moest verdedigen, dat werd overspoeld door een vreemde indringer. Langzamerhand gaat het nu naar een verenigd Europa en naar een groter begrip van samenleving. We hebben daarbij communicatiemiddelen uitgevonden en nu gebeurt er, dacht ik, iets nieuws, iets, waar we geen van allen raad mee weten. Op deze aarde, met al die verschillende culturen, worden nl. zonder aanzien des persoons, zonder ons daarvan bewust te worden; al die culturen doorverbonden. Een vrouwtje ergens in Spanje of in Patagonië, dat gelooft in Maria en haar hele leven daarop afgestemd heeft en al haar verdriet en narigheid daarmee heeft gedeeld, wordt door televisie - tussen reclames door - verteld, dat Maria niet bestaat. Dit opeens doorverbinden van al die culturen geeft een schok, die de mensen prikkelt. Maar de schok kan te groot zijn, als men niet zorgvuldig heeft nagegaan of de mensen inderdaad bestand zijn tegen deze invloed. Dagelijks maken onze kinderen de indringende media mee van de pers en vooral de televisie. De noodzaak echter om te weten hoe de andere mens denkt en voelt, is afgenomen. Als je iemand op straat gewoon groet met "goede morgen" en probeert naar hem te informeren, dan denkt hij "hé, nu moet ik oppassen". We hebben afgeleerd in deze tijd, om gewoon als mensen tegenover elkaar te staan. Het wordt ons eenvoudig niet gegund; we moeten conformeren, iedereen, of hij wil of niet, aan een bepaald patroon. Ik geloof, dat elk individu, zoals we hier zitten, anders reageert en mijn woorden anders hoort. En dat is m.i. het geweldige van de hele cosmos, dat juist die verschillen van elk dingetje en elk korreltje er zijn, maar toch alles op een of andere manier samenhangt. Hoe het samenhangt, daar begrijpen we niets van, tenminste ik niet. Nu zien we op deze wereld, zoals

men zegt: het globale dorp, de globale stad, je kunt het noemen, zoals je wilt, maar of we willen of niet en eigenlijk willen we niet - moeten we met elkaar op deze planeet leven. En we zien nu dat er een verschil is in opvattingen, we zien verschil in behoeften. We hebben hier in Amsterdam een situatie - laat ik het maar concreet houden - dat we behoren tot de "gelukkigen" der aarde op het gebied van materie. We hebben alles wat ons hartje begeert en toch: gisteren was ik op de Dam en zag ik wat daar gebeurde. Daar is toch iets, wat we niet hebben of wat de jeugd niet heeft. Daar kom ik later op terug; dit is even een verbinding met het moment, nu. We zien op deze aarde, dat er mensen vechten om grond, zoals wij vroeger gedaan hebben. El Fatah vecht om grond op leven en dood. Dan zijn er mensen - dat is hier nog wel, maar toch al afgenomen - die om geld elkaar naar het leven staan. Dus verschil in grond, verschil in geld: ongelijkheid. Dan is er een verschil in kennis. De een heeft gelegenheid gekregen van de gemeenschap om een opleiding te genieten en meestal die mensen, die zich goed kunnen uitdrukken, die uit een milieu komen, die welgesteld zijn, die academisch zijn geschoold, hebben een veel grotere kans, zodat het ook altijd weer in dezelfde hoek blijft zitten. Maar ik zou nu de ernstigste ongelijkheid willen aanstippen en dat is de ongelijkheid in bewustzijn. Als wij hier vandaag en morgen, door met elkaar te spreken, bewuster zijn geworden ten opzichte van ons bestaan, ten opzichte van ons leven, en ons gerelativeerd hebben, d.w.z. dat we onszelf zien lopen in de historie van die eindeloze miljoenen jaren op deze bol... dat kunt u zich het beste voorstellen, door op de maan te gaan staan en daar de aarde. te zien en u-zelf in dat heel kleine schilletje van wat lucht, die nu nog goed is, dus u bewust te zijn van tijd en ruimte - als u dat heeft bereikt na deze twee dagen, dan bent u al weer iets bewuster dan mensen, die in dezelfde tijd hebben geslapen of niet bewust hebben geleefd en de consumptie-maatschappij hebben gediend. Dit verschil in bewustzijn is een feit, dat zich in onze maatschappij voltrekt. Dit is een zeer ernstige situatie. Ik heb een voorbeeld van studenten, die in het Maagdenhuis waren geweest en terugkwamen voor de pinkster-vacantie bij hun families, waar je reinste burgeroorlogen hebben gewoed door een verschil in opvatting, in bewustzijn en dat er over en weer geen begrip voor elkaar is geweest. Dat begrip voor een ander mens is voor ons het allermoeilijkste. Waarom is dat het moeilijkste? Nu kom ik op het ego; ik beken hier, dat ik meer houd van mezelf, dan van iemand anders. Christus heeft gezegd, 2000 jaar geleden, dat het maximale, wat een mens kan opbrengen is, als hij evenveel houdt van zijn naaste als van zichzelf. Daaruit maak ik op, dat ik meer houd van mezelf, dan van iemand anders. Jan Cremer zegt: "Ik kom alleen, ik leef alleen en ik sterf alleen". Maar ik weet ook dat ik de ander nodig heb. Van dit grondprincipe dienen we uit te gaan. Accepteer allereerst de ongelijkheid, die er bestaat tussen de mensen onderling. Daarna ga je onderzoeken, wat je gemeenschappelijk belang is. Elk moment opnieuw moet de belangengemeenschap worden onderzocht. De belangengemeenschap wordt het meest gediend - en dat is verreweg het moeilijkst voor ons mensen - door ons te forceren om het andere individu zijn vrijheid te laten. Het is echter onze maatschappijstructuur, die het eenvoudig verbiedt, dat wij onze individuele gedachten ontplooien. We zijn allemaal op elkaar gejaagd, we zijn met onze vrijheidsgraden heel dicht bij elkaar gekomen. Een directeur van een olie-maatschappij, of wie ook, kan niet zeggen wat hij werkelijk denkt, omdat hij dan direct in conflict komt met zijn omgeving en hij zal dan zeggen: "Ik kan dat niet doen, omdat ik nu eenmaal hier zit en moet werken voor de gemeenschap".
Nadat ik heb laten zien, dat ik een egoïst ben - tenminste dat hoop ik - kom ik met de cyankali voor de geest, de rancune, de ijdelheid, de vrees om impopulair te zijn. Dat is een dagelijks voorkomend iets. Je bent bang om iets te zeggen, omdat je je afvraagt: wat zal een ander van me denken? Dit gebrek aan moed van ons en ook de angst voor de vrijheid, waar Fromm over schreef en vele anderen, hoe bang we zijn om werkelijk de vrijheid te hebben, speelt ons parten. Denk aan de mensen, die voor medebeslissingsrecht vechten en opeens die vrijheid krijgen en er dan geen raad mee weten. Uiteraard niet, want hun is ook nooit geleerd, hoe je die vrijheid moet benutten, hoe je bewust moet zijn van je omgeving. Nu kom ik aan "waar brengt het ons". Als wij zo door gaan, zoals we op het ogenblik bezig zijn te werken, elke dag weer, met al onze plannen van ontwikkelingshulp en dergelijke, zijn we bezig om de kloof tussen rijk en arm, van grond,

geld, kennis en bewustzijn groter te maken. Als we daarmee doorgaan - dat is niet alleen mijn mening, maar die van velen dacht ik. Velen zeggen" maar ja; we kunnen er niets aan doen; après moi le déluge en laat het maar, ik heb mijn tijd gehad" - dan gaat het onherroepelijk mis met homo sapiens We willen nu eenmaal met onze levensdrift gewoon blijven ademen. Dat is tenminste mijn primairste behoefte. En dat ademen kunnen we alleen blijven doen door de mensen, die honger hebben, niet alleen te helpen met geld en grondstoffen en voedsel, maar vooral met kennis en bewustzijn. Want geld kun je drukken en afnemen, grond kun je afnemen, maar kennis en bewustzijn kun je niet afnemen, dat is onvervreemdbaar bezit. Met alles wat wij hier doen, denken we alleen aan ons zelf, denken we, hoe wij beter kunnen worden en vergeten we, dat in de rest van de wereld deze mensen juist het meest honger hebben naar dit bewustzijn en naar deze kennis, om mee te doen in het denkspel. Ik behoef helemaal niet ver van huis te gaan. Ik kan gewoon hier in Amsterdam blijven. Ze hebben het altijd over de rijk-arm-, noord-zuid-verhouding of de derde wereld. Maar ik wil het nu terugbrengen tot hier. Ik ben nl. gisteren ongelooflijk onder de indruk geraakt, van wat er gebeurd is voor de Bijenkorf. U heeft het misschien gelezen in de krant. Daar zag ik opeens weer, wat ik al zo vaak heb gezien. Gisteravond was ik het me nog meer bewust dan daarvoor, misschien omdat ik deze lezing moest houden. Ik zag deze jonge mensen. Heel gemakkelijk om te zeggen; langharig tuig, baldadigheid, vernielingen, allemaal strafbaar, enz. enz., maar waarom vragen we ons af - waarom doen ze dat? Dat doen ze omdat ze geen enkele behoefte hebben, om in deze consumptie-maatschappij hun verdere leven te leven. Dat interesseert ze helemaal niet meer. Ze hebben geen werkelijke interesse voor Cadillacs en televisie. Ze willen slechts au sérieux genomen worden als mens en niet altijd voor een dichte deur komen. Ze willen als individu erkend worden. En wat wij bezig zijn te doen, is juist het tegenovergestelde. U ziet het aan Spiro Agnew en we hebben in Nederland genoeg mensen, die we dezelfde naam zouden kunnen geven, het claimen van die meerderheid, die zwijgende meerderheid. Maar de jeugd die je op de Dam ziet lopen, de zwijgende meerderheid van morgen, denkt er fundamenteel anders over. Als wij dat niet gaan onderzoeken, dan kan er een catastrofe gebeuren. Dan is het twee honden vechten om een been en, ja, wie loopt er mee heen? Niet eens een derde. Nu is er iets, wat ik zelf probeer te doen, nl. de geestelijke guerrilla. Het is een mobilisering om een vastgeroest systeem, zoals onze parlementaire democratie, weer leven in te brengen, dat we dat alleen kunnen doen door een geestelijke striptease van onszelf primair te stellen. En sommigen zullen daarbij sterven. Niet door een kogel, maar door overspanning, en dan afknappen. Dat zijn m.i. de slachtoffers van morgen. U zult zeggen: dat is een verschrikkelijk iets, wat u daar zegt van die geestelijke guerrilla. Maar als we onze kennis en inzicht niet willen uitdragen en uitwisselen met onze medemens en alleen maar voor onszelf willen houden, om er steeds "rijker" mee te willen worden, dan is er geen plaats meer voor homo "sapiens" op deze aarde. En dat is, wat ik U vanmiddag wilde zeggen.

Reactie op mijn lezing van 14 maart 1970

"Ik kreeg een aardig briefje van mevrouw Hofman-Bolken,die mijn lezing had gehoord en me o.a het volgende schreef: " .. erg genoten van uw lezing op het Geestelijk Reveil, Wat mij bijzonder getroffen heeft wat u vertelde over de bezetting van het Maagdenhuis meer de reactie van de bezetters die gingen beseffen dat zij zelf een dictatuur gingen opbouwen. Het probleem van deze jeugd boeit mij, maar tegelijk is het beangstigend dat zij zich tot de verdovende middelen hebben gewend wat ontzettende gevolgen kan hebben (...) Ik praatte op de Dam met een jongeman die daar een speciale uitgave verkocht van de Telegraaf van de 2e wereldoorlog. Hij deed dit uit protest van hem tegen de Telegraaf. Ik zei tot hem het volgende." Dat jij hier kan staan als een vrij mens heb je te danken aan de offers van de jonge mensen die hun vrijheid door hun leven te offreren aan ons heeft gegeven. Ik begreep ineens dat deze mensen door de enorme welvaart geen dingen meer hebben om voor een ideaal te strijden en nu meegesleurd worden door de slechte elementen, die er tussen zitten als betaalde cellenbouwers."

18 maart 1970 E.G.O. Nieuwsbrief nr. 2

Korte samenvatting van de derde werkgroepmiddag **donderdag 12 maart 1970.** Voorstel

excursie naar Iran van 1 oktober - 1 december. Doelstelling van deze excursie is de bestudering van de rol die de petroleum industrie speelt in Iran. De route is te zien op bijgevoegd kaartje. 1 september vertrekken Tom en Adrienne de Booy met caravan om excursie voor te bereiden Rendez-vous donderdagmiddag 2 u uur 1 oktober 1970 op het stationsplein in Teheran. Kosten uitgaande van 6 deelnemers en 2 auto's f 18.000

24 maart E.G.O Nieuwsbrief nr 3 :

Korte samenvatting van vierde werkgroep E.G.O. op **donderdag 19 maart 1970.** Begonnen aan het Iran project. Onder de aanwezigen was iemand, die duidelijk protest aantoonde tegen doelstellingen van E.G.O., hetgeen de discussie boeiend en instructief maakte. Een aantal medewerkers gaf de wens te kennen om meer informatie over petroleum winning Venezuela, Suriname en Israël. De heer J.J.H. Leinders van de Rijksuniversiteit Utrecht heeft toegezegd om donderdag 7 mei voor E.G.O. iets te vertellen over de petroleum industrie Venezuela

Route van de voorgenomen excursie naar Iran najaar 1970.

Korte samenvatting van de derde werkgroepmiddag **donderdag 12 maart 1970.** Voorstel excursie naar Iran van 1 oktober - 1 december. Doelstelling van deze excursie is de bestudering van de rol die de petroleum industrie speelt in Iran. De route is te zien op bijgevoegd kaartje. 1 september vertrekken Tom en Adrienne de Booy met caravan om excursie voor te bereiden Rendez-vous donderdagmiddag 2 u uur 1 oktober 1970 op het stationsplein in Teheran. Kosten uitgaande van 6 deelnemers en 2 auto's f 18.000

27 maart 1970 Pasen

Met de familie met auto en caravan naar Grindelwald camping. We zijn daar ingesneeuwd. Maar al met al heerlijk skivakantie

Vertrek uit Baarn voor reis nar Grindelwald. Ingesneeuwd op camping Grindelwald

Pasen Grindelwald. vlnr Mauk, Mariette, Adrienne en Jan Maarten

24 maart E.G.O Nieuwsbrief nr 3 :
Korte samenvatting van vierde werkgroep E.G.O. op **donderdag 19 maart 1970.** Begonnen aan het Iran project. Onder de aanwezigen was iemand, die duidelijk protest aantoonde tegen doelstellingen van E.G.O., hetgeen de discussie boeiend en instructief maakte. Een aantal medewerkers gaf de wens te kennen om meer informatie over petroleum winning Venezuela, Suriname en Israël. De heer J.J.H. Leinders van de Rijksuniversiteit Utrecht heeft toegezegd om donderdag 7 mei voor E.G.O. iets te vertellen over de petroleum industrie Venezuela.
1 april 1970 Artikel in Nieuwe Linie (?). De taktiek van een geestelijke guerrillastrijder
Donderdag 29 januari jongstleden bezocht Errit Petersma het rustiek gelegen huis van dr. Tom de Booy, wetenschappelijk hoofdmedewerker van de universiteit Amsterdam. Daar in Baarn werd uitgebreid ingegaan op de metamorfose van de idealistische Zeeuw tot fanatieke barrikade-man en van alpinist tot geestelijk guerrillastrijder.6 weken later (12 maart) werd in kamer 85A (sinds 27 april 1969 bezet gebied) van Geologisch Instituut in Amsterdam het gesprek afgerond. Vlak voordat Tom de Booy terecht moest staan voor zijn aandeel in de bezetting van het Maagdenhuis, bijna een jaar geleden

Op 25 augustus 1924 wordt in Vlissingen Tom de Booy geboren. In zijn eerste studie jaar toont hij al een duidelijke voorkeur voor wetenschappelijk werk, waarvan hij hoopt dat hij ook later na zijn studie, waarmee hij in 1942 is gestart, mee kan doorgaan. In de oorlogsjaren weigert hij de loyaliteitsverklaring te tekenen, hij is in staat onder te duiken, maar brengt toch ook enige tijd door in het kamp Amersfoort. Wanneer Tom in 1947, na een jaar in Zwitserland vertoefd te hebben, in Amsterdam terugkeert, wordt zijn studiezin duidelijk gestimuleerd door professor Brouwer (vader van de huidige President-direkteur van de Shell) , een man die een grote aantrekkingskracht heeft uitgeoefend. In 1951 studeert De Booy af en promoveert drie jaar later. Een wens gaat in vervulling als hij ingaande 1 januari 1955 wordt benoemd als onbezoldigd wetenschappelijk medewerker aan de universiteit van Amsterdam. Het feit dat hij onbezoldigd is, staat in geen verhouding met de 'status' van wetenschappelijk medewerker. Brouwer gaat in januari 1957 weg en zijn hoogleraarstaak wordt gedeeltelijk overgenomen door professor Egeler. Een vaste aanstelling als wetenschappelijk hoofdmedewerker krijgt Tom de Booy op 23 oktober 1959. Precies tien jaar later (23-10-1969) brengt de ironie in Amsterdam de kuratoren van de universiteit van Amsterdam bij elkaar om over ·het lot van de dan tot een eenzame revolutionair uitgegroeide De Booy te konfereren ! .

Einde Orde-periode

Tot 1961 heeft Tom de Booy zichzelf een zeer grote rechtse klootzak gevonden, maar dan bespreekt bij met zijn vrouw en ouders het probleem van een eventuele benoeming tot hoogleraar, hetgeen in de lijn der verwachtingen heeft gelegen. Hij besluit op een eventueel verzoek in die richting negatief te reageren. Het volgend jaar weigert hij voor de tweede maal in zijn leven een loyaliteitsverklaring te tekenen; een aanbod om lektor in de sedimentologie te worden slaat hij af. Hierdoor snijdt De Booy bewust het pad tot hoogleraar af. De Booy staat bij een deel van zijn studenten in die tijd toch nog te boek als een weinig progressieve, in het systeem van de universiteit ingebouwde figuur. Disputen tijdens de kolleges leidden ertoe dat Tom op een avond op een zolderkamer tegenover en door een aantal studenten aan een 'derde graads verhoor' wordt onderworpen. Het wederzijdse begrip wordt hierdoor onmetelijk groter. Zo langzamerhand raakt iedereen in zijn omgeving ervan overtuigd dat de ordeperiode in het leven van Tom de Booy definitief afgesloten is. Op de universiteit in Amsterdam zijn er een aantal lieden die De Booy voor gek verklaren en dit ontaardt soms in ernstige beschuldigingen. Duidelijk wordt een eventuele smoes om de rebel uit het wetenschappelijk korps te stoten hieraan de oppervlakte gebracht. De Booy besluit dan zichzelf aan een grondig. medisch onderzoek bloot te stellen (1965 - 1966). Het resultaat. van een struktuuranalyse van zijn persoonlijkheid en een psychotechnische inventarisatie is positief. Met andere woorden: De Booy is allerminst gek. Belangrijk is hier de taktiek, die de hierna volgende jaren steeds meer geslepen wordt. Elke mogelijke zet van de tegenstander moet voorbereid en beantwoord kunnen worden. Het bewijs dat hij niet gek is, mag hiervan als evident voorbeeld gelden.

Bezetten

In 1966 krijgt De Booy een aanbod uit Illinois om een reis naar en door de Verenigde Staten te maken en gastcolleges te doceren. Binnen twee maanden in Amerika evenwel ontstaat een vergelijkbare situatie als eerder in Amsterdam: hij ontvangt uitermate veel kritiek en men acht hem levensgevaarlijk.'Jij infekteert de studenten hier en later worden ze gestraft voor dat ze van jou geleerd hebben.' De Booy verlaat de Verenigde Staten weer spoedig. Het is duidelijk dat een van de konklusies uit het psychotechnische rapport juist was: u bent bezig met een fundamentele strijd, waar u mee door kunt gaan.

Een brief, gedateerd 25-3-1965, aan zijn bergvrienden hoogleraar Egeler en een antwoord van hem aan De Booy (20-5-1965) betekenen een ideologische breuk tussen twee ervaren alpinisten, die naast de Zwitserse Alpen ook de Andes en de Himalaya hebben bezocht. De Booy is het op fundamentele punten oneens met het beleid van Egeler op het Geologisch Instituut in Amsterdam, waar beide docenten al geruime tijd te werk zijn gesteld. Hun wegen scheiden zich

definitief. Vier jaar later is Tom te vinden bij de bezetting van de Hogeschool in Tilburg en vervolgens in het Maagdenhuis in Amsterdam, als dat korte tijd later ook bezet wordt. De Booy maakt indruk door zijn theoretische uiteenzettingen en gedegen kennis van en kijk op revolutionaire bewegingen. Studenten vormen een dankbaar gehoor en hij lokt vele nuttige diskussies uit.

Sam is een gevoelsmens

Tom de Booy bezit aan de Waldeck Pyrmontlaan 3a een fijn, alleenstaand huis met onder meer een ruime werkkamer. Als je om je heen kijkt, zie je een piano, een orgel en twee schemerlampen die de gehele dag blijven branden en doen vergeten hoe laat het is. Buiten schijnt de zon en aksentueert de kaalheid van de vele bomen. Langs de muren landkaarten, talloze boeken, portretten van Lenin en Che Guevara, vakken met tientallen plakboeken en. een stereo-installatie met stapels grammofoonplaten. De Booy zelf is een inspirerende persoonlijkheid: ijdel, kleine mond, twinkelende, intelligente ogen, soms sterk geëmotioneerd. Hij praat voortdurend, ondersteund door zijn beweeglijke armen en handen. 'In november 1969 heb ik een gesprek met Sarnkalden in Amsterdam gehad. Ik heb gezegd dat ik weiger onderwijs te geven aan een universiteit waar de rechtsregels in strijd zijn met iedere vorm van demokratisch onderwijs. Het was toch wel een mieters gesprek. Samkalden is typisch een gevoelsmens.'

Guerrilla

Elke guerrilla vereist een speciale taktiek en die van de Booy is duidelijk de schaaktaktiek van ene intellectueel. 'In ieder guerrilla moet je van tijd tot tijd je grimmige gezicht laten zien en je moet duidelijk grommen.' (Maakt afgrijselijk gromgeluid.) 'Je moet niet eerst komen praten, want dan krijg je sherry en dan ben je weg. Je moet POWER bezitten.' (Maakt voorwaartse beweging met gebalde vuist.) 'Het is een bevoorrechte positie waarin je iedereen tegen je in kan nemen. Aan de telefoon heb ik een kassetterekorder gehecht, zodat ik in staat ben om telefoongesprekken vast te leggen. Het is nuttig dit als eventueel bewijs later te hanteren. Deze methode behoort tot mijn guerrilla-oorlog.' 'Tot de taktiek behoort, verder: het uit het hoofd leren van data, nummers van allerlei artikelen (sub x of ij), uitspraken uit het verre, verleden, die ik vastgelegd heb. Iedereen vergeet altijd het uiterst belangrijke tijdselement. Ik zou kapot gaan als ik mijn geestelijke guerrilla niet meer kan strijden. Ik ken de kliek, die het in ons land voor het zeggen heeft, de couveuse-kaste van de 200 van Mertens, mijn gehele familie komt uit die kringen. Je moet je tegenstanders op hun zenuwknop treffen en dus het zenuwstelsel kennen. Het heeft geen zin om een perifere strijd te leveren. Mijn guerrilla-outfit is als volgt: keurig pak, onberispelijk van snit. Lefdoekje op juiste plaats, lintje, veel Frans door mijn taal. " Doordat ik ook de taal van de upper-ten, het Japans zoals ik dat noem, spreek, kan ik in mijn strijd op gelijke hoogte met mijn opponenten staan.' 'Ik zie op deze wereld geen happy end, ook , niet aan mijn gevecht.'
Gedurende het gesprek met Tom de Booy wordt veelvuldig, een vergelijking met de film 'Easy rider' gemaakt. 'Wat me frappeert in die film, is dat toekomstbeeld, dat even te zien is, dat brandende stuk. Ik herken mijzelf daarin.'

Bevoorrechte verdachte

Het proces-verbaal dat tegen De Booy is, opgemaakt naar aanleiding van het feit, dat hij mede het Maagdenhuis heeft bezet, is aanvankelijk geseponeerd, maar op verzoek van een Tweede-Kamerlid en De Booy zelf is de zaak toch, weer in behandeling genomen (inmiddels is hij veroordeeld tot een voorwaardelijke gevangenisstraf van een maand en een boete van f 500).
'Niemand in de Nederlandse rechtswereld heeft zoveel privileges als de verdachte en daar zal ik gebruik van maken. Ik hoop als verdachte karrière te maken.' Tom lacht.
Dodelijk zijn bijvoorbeeld angst, rankune en jaloezie. Daartegenover zijn rookbommen 'of steenslag (in de Alpen) niet dodelijk, wel gevaarlijk. 'Elke aktie eist dat ik weer harder wordt; ik moet nog veel harder worden.'
'Ik moet toegeven dat ik, door uit de kaste te treden, in een vakuüm ben terechtgekomen: getrapt door vriendjes van vroeger, mensen die nog tot de couveuse-kliek behoren. En niet geaksepteerd door sommige studenten. Maar het is fundamenteel fout om aan rankune ten onder te gaan;

rankune = cyaankali voor de geest.'

Inventarisatie 't belangrijkst

Voordat een diagnose wordt gegeven of een therapie wordt aangegeven, is het beslist noodzakelijk dat een gedegen inventarisatie wordt gedaan. De wetenschappelijke methode van Tom de Booy ziet er als volgt uit:*verwonderen -- waarnemen - inventariseren - vraag stellen - werkhypothese - werkhypothese zelf aanvallen --.nieuwe inventarisatie - reakties ontlokken en bijsturen - nieuwe gegevens verzamelen - verwondering + waarneming - nieuwe werkhypothese.*

"Dit is een goede gang van zaken, die mij al verschillende keren groot nut heeft opgeleverd. Een goede dokumentatie is noodzakelijk. Ik ben geabonneerd op de knipseldienst van Vaz Dias en vele dagbladen, vaktijdschriften en weekbladen. De tot nu toe verschenen uitgaven; die bij mij op zolder gedrukt worden, de zogenaamde GEOPOL-bulletins zijn het resultaat van een uitgebreide dokumentatie en inventarisatie. Ik heb vroeger les gegeven aan mensen die olie in Biafra hebben gevonden en die nu van plan in zijn ook in Libië hun slag te slaan. Ik revancheer mij nu door ieder op de gevaren wijzen. In 'Olie en Biafra' heb ik gewaarschuwd tegen de aktiviteiten van de Shell de Nederlandse regering. Het heeft nauwelijks mogen helpen.

Kolonelsbewind

In de eerste nota Veringa staat op de tweede pagina: *'dat zij' (universiteit) 'moet opleiden tot kritische wetenschapsmensen, die zich bewust zijn van de rol die hun wetenschap in maatschappij kan spelen'.'* 'Er bestaat nu alleen maar een universiteit, die opleidt om in hokjes te stappen.Van de bovenvermelde zinsnede uit de nota Veringa, waartegen ik in een éénmansaktie (november 1969) heb gedemonstreerd komt in de praktijk niets terecht. Dat noem ik kolonelsbewind, hier in ons land. De macht van de hoogleraar blijft onaangetast. In de Tweede Kamer heerst volgens de Booy een volkomen verkeerde stemming en mentaliteit. Iedereen is benauwd (een enkele uitgezonderd) om de zenuwknoop van de andere te raken. In de Kamer zou echter een Hyde Park kunnen zijn. Art. 107 van de grondwet dat 'leden van de Staten-Generaal, ministers, de commissarissen en de ambtenaren niet gerechtelijk vervolgbaar zijn voor hetgeen zij in vergadering hebben gezegd of aan haar schriftelijk hebben overgelegd". 'Dit geeft iedereen in de Kamer een grote vrijheid, waarvan geen gebruik wordt gemaakt' aldus Tom. Inderdaad is het zeer opvallend dat niemand in de Kamer gereageerd heeft op de beschuldiging van Tom de Booy aan het adres de minister van Buitenlandse Zaken. In een brief van 20 januari 1970 aan de procureur-generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden stuurt De Booy de volgende beschuldiging: misdrijven tegen de openbare orde, inlichtingen achtergehouden en feiten verzwegen. De Booy beroept zich op de artikelen 135 en 136 van het Wetboek van Strafrecht.' Alle kamerleden zijn met handen en voeten bonden, man, ze durven geen van allen', vult hij aan. .

Ego=Geo

Het is duidelijk dat de strijd van Tom de Booy er één is van een eenzame, van iemand die grotendeels alleen staat, al staat hij bij zijn Geopol-uitgaven niet meer helemaal alleen. Zijn vrouw en onder andere de geoloog van Meurs staan volledig aan zijn zij.

De individualist De Booy, waarbij de drie letters *e, g* en o een uiterst belangrijke plaats innemen, strooit door middel van de GEO-bulletins (geo van geologie en pol van politiek) achtergrondinformatie uit teneinde te waarschuwen tegen activiteiten als van de Shell, in Biafra en Nigeria, maar ook in Libië. 'Daar gaat het dezelfde kant op', aldus de Booy. De Booy 'De Shell is werkelijk OLIEdom.'

Bekend is geworden, dat onlangs een zeer geplaatste magistraat bij de Shell het lezen van Petrol. Int. Weekly voor oningewijden verboden heeft, omdat dit gevaarlijk zijn. Verboden op straffe publiekelijk voor inkompetent te worden verklaard. Ego heeft nog een betekenis gekregen: *experimenteel geopolitiek onderwijs.* Dit onderwijs is vanaf 26 februari 1970 in de praktijk gebracht. Iedere donderdagmiddag is er in kamer 85A van het Geologisch Instituut in Amsterdam een werkgroepmiddag, waar iedereen welkom is en waar steeds een centraal gespreksthema behandeld zal worden. Aan deze middagen gaan leesochtenden vooraf, waar wekelijks binnengekomen literatuur wordt gelezen die van belang kan zijn voor de werkgroepmiddag.

De Booy benadrukt het feit dat kamer 85A bezet gebied is en dus niet meer tot de universiteit behoort. Een rode vlag aan de wand bekrachtigt de woorden van De Booy. Al bijna een jaar heeft hij, naast zijn huis in Baarn, waar boven op zolder de Geopol-bulletins en nieuwsbrieven worden gestencild, ook in Amsterdam een centrum van waaruit hij zijn aktiviteiten kan ontplooien. Alle studenten zijn welkom, maar zij lopen nog steeds het risiko voor 'bezetters' te worden uitgemaakt. De Booy: 'Zodra een student, die bij mij kollege loopt en meedoet aan de werkgroepsaktiviteiten bemerkt dat hij hierdoor belemmerd wordt in zijn universitaire ontplooiing of loopbaan, moet hij overwegen niet meer te komen. Het is al gebeurd dat iemand een assistentschap is misgelopen heeft door zijn medewerking aan mijn projekt.' De Booy werkt geheel onafhankelijk van de universiteit. Hij financiert alles zelf.....
Dit het einde van het artikel de rest is verloren gegaan en niet meer in mijn dossier aanwezig.
18 april 1970 Brief van 17 stafleden van Geologisch Instituut aan College van Curatoren van de Universiteit van Amsterdam
Mijne Heren, Gebruikmakend van hun recht om advies uit te brengen aan Curatoren, brengen ondergetekenden het volgende onder Uwe aandacht : Zij brengen unaniem ter kennis van Uw College, dat zij zich vanaf heden niet meer vertegenwoordigd achten door Dr. T. de Booy en Drs. D. van Harten, respectievelijk voorzitter en secretaris van de wetenschappelijke staf van de Subfaculteit der Geologie en Geofysica. Met de gevoelens van de meeste Hoogachting. getekend door: S.I. van Andel, P.H. Buisonjé, T. Geel, H. Helmers, W.G.H.Z. ten Kate, K. Linthout, Oen Ing Soen, H.E. Rondeel, O.J. Simon, H. Soediono, Y. Vollers.
Vervolg jaaroverzicht EGO project 28 april 1969- 28 april 1970 (Het eerste deel is afgedrukt in mijn dagboek 1969 en een deel in mijn Biafra dagboek 1969/1970))
Voor de bewustwording, dat de relatie tussen de politieke beslissingen en de voorkomens van olievelden veel groter was dan we aanvankelijk vermoedden, rees meteen de vraag of deze relatie in andere gebieden van de aarde even duidelijk was als in Nigeria. Zo ·werd begonnen met een systematische analyse van olieconcessies over de hele wereld, de productiecijfers, reserves etc. **Donderdagmiddag op 26 februari** werd gestart met deze materie te bespreken in een werkgroep van EGO met als centrale gespreksthema: De rol die petroleum in onze maatschappij kan spelen. De vraag ·werd ter discussie gesteld of we de steeds groter wordende kloof tussen rijk en arm - in grond, geld, kennis en bewustzijn - kleiner kunnen maken. Besloten werd om een bepaald land nader onder de loupe te nemen. Zo viel de keuze op het grootste olie exporterende land van de wereld: Iran. Tevens werd een plan gesmeed om een excursie naar Iran te organiseren in het najaar. Tijdens de zes werkgroepmiddagen, die inmiddels hebben plaatsgevonden, was de discussie levendig en er rezen meer vragen dan konden worden opgelost. Maar ook hier werden weer tekenen opgevangen die erop wezen, dat de studenten huiverig zijn om op de EGO kamer te worden geïndoctrineerd. **3 maart** werd aan Minister Veringa gevraagd of het geopolitieke onderwijs zou kunnen worden ingepast in het studieprogramma en als keuze vak zou kunnen gelden Voor het doctoraal examen aan de Nederlandse Universitaire instellingen. Bij telefonische navraag bij het departement van Onderwijs en Wetenschappen bleek, dat men het zo druk had met het maken van de nieuwe wet, dat de correspondentie moest blijven liggen. Blijkbaar is de oproep van de Minister-president de Jong om de brieven van burgers sneller door de bewindslieden te laten beantwoorden nog niet bij Minister Veringa doorgedrongen.

Commissie Harting.
Voorgeschiedenis 12 februari 1970 - 28 april 1970.
De reden voor het instellen van de Commissie Harting op **12 februari 1970** was het moment waarop de onhoudbaarheid bleek van de oplossing van de crisis situatie op het Geologisch Instituut, die door de Commissie Dufour op **28 april 1969** was gegeven. Het conflict de Booy was nog steeds niet opgelost. Eerst kwam curator Dufour bij de Booy persoonlijk op bezoek om te bemiddelen.

Professor Harting

Als resultaat hiervan werd een gesprek gearrangeerd tussen de president curator Dr Samkalden en de Booy. Dit vond plaats op **13 november** op het stadhuis van Amsterdam. De mogelijkheid werd besproken hoe EGO zou moeten worden ingepast in de universitaire struktuur. Deze bespreking had evenmin direct resultaat. **3 december 1969** richtte Ir Dufour zich tot de voorzitter van het Geologisch Instituut met de mededeling dat het college van Curatoren hem had verzocht om zich in de problemen van het Instituut te verdiepen en te trachten tot verbetering te komen. Tevens werd daarbij de hoop uitgesproken, dat de zgn. Commissie Verwey (de commissie die een herstrukturering van de aardwetenschappen in Nederland tot stand zou proberen te brengen) tot een ontwikkelingsschema op lange termijn zou komen. Er waren zelfs geruchten, dat deze commissie Verwey de Academische Raad zou voorstellen om de geologische opleiding aan de Universiteiten van Utrecht en Leiden te handhaven, hetgeen er in gewone taal op neer komt, dat het Geologisch Instituut in Amsterdam gesloten zou worden en dat de leden, die niet in de nieuwe struktuur zouden passen, op wachtgeld zouden worden geplaatst. Het Instituutsbestuur (in paniek bijeen) stuurde een brieftelegram aan Ir. Dufour op **11 december** met de volgende inhoud:"De leden van het Instituutsbestuur zijn unaniem van mening, dat de geologische opleiding te Amsterdam en het Geologisch Instituut zo waardevol zijn, dat zij waard zijn met kracht te worden gehandhaafd. Op 12 februari 1970 werd iedereen in het Geologisch Instituut opgeroepen aanwezig te zijn, omdat Ir. Dufour enige mededelingen zou doen. Hier werd de Commissie Harting voorgesteld.

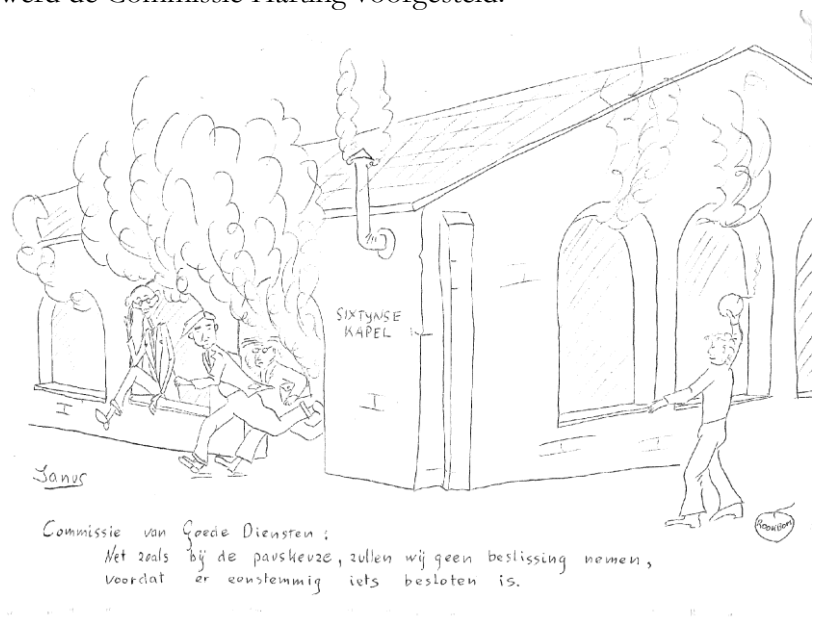

Spotprent van Jan Bresser. De commissie Harting zoekt een veilig heen komen iemand (de Booy?) een rookbom in de Sixtijsne kapel naar binnengooit. Het onderschrift luidt als volg: Commissie van Goede Diensten: Net zoals bij de pauskeuze zullen wij geen beslissing nemen voordat er eenstemmig iets besloten is

Voorzitter Prof. Dr. D. Harting (lid van de voormalige Commissie Dufour), als leden:Ir. Dufour (voorzitter van de Commissie Dufour) en Dr. P.E. Noorman, lid van de wetenschappelijke staf Natuurkunde. De Commissie had van de Curatoren vergaande volmachten gekregen. Zij kon, indien eenstemmigheid tussen de drie leden werd bereikt, een bindend voorstel bij Curatoren indienen, dus niet meer in de trant van een vrijblijvend adviescollege. De Commissie ging met grote voortvarendheid aan de slag. Vrijwel iedereen in het Geologisch Instituut werd gehoord . Het was de bedoeling van de Commissie Harting, dat ten tijde van het onderzoek geen wijzigingen in bestuur of organisatie binnen het Geologisch Instituut zouden plaatsvinden. Desondanks hebben een aantal stafleden er goed aan menen te doen hier geen rekening mee te houden en een aangetekend schrijven aan de Voorzitter van de wetenschappelijke Staf van de 4e subfaculteit te richten met het verzoek een vergadering te beleggen om de representativiteit van de stafvertegenwoordigers aan de kaak te stellen.
Op advies van een lid van de Commissie Harting werd op dit schrijven niet gereageerd. Op **donderdag 16 april** werd door een raad van elf stafleden een vergadering belegd, waarin unaniem een motie werd aangenomen, die in feite neer kwam op een motie van wantrouwen tegen het bestuur. Deze motie geldt in feite alleen nog maar de jure, aangezien de facto de werkzaamheden van de stafvertegenwoordigers betreffende het Geologisch Instituut was overgenomen door de aangewezen stafleden, die zitting hadden met stemrecht in het Instituutsbestuur (zie regeling getroffen) door de Commissie Dufour op 28 april 1969, pag.4).In antwoord op deze motie hebben de voorzitter (de Booy) en de secretaris (van Harten) van de wetenschappelijke staf der faculteit geologie en geofysica op **21 april 1970** schriftelijk aan het College van Curatoren de wens te kennen gegeven om van hun functies te worden ontheven. Op 28 april 1970 (precies een jaar nadat de Commissie Dufour haar resultaat had bekend gemaakt) zal de Commissie Harting enige mededelingen doen. De besluiten, die de Commissie Harting zal gaan nemen, zijn niet alleen voor het Geologisch Instituut in Amsterdam van belang, maar ook voor de herstrukturering der Aardwetenschappen in Nederland. Zoals reeds eerder vermeld (pag.l) werd door de Academische Raad de Commissie Verwey ingesteld, die voorstellen zou moeten doen betreffende herstrukturering van de aardwetenschappen in Nederland. **Zaterdag 18 april** werd de eind nota van de Commissie Verwey in de vergadering van de Academische Raad besproken en met de grootst mogelijke meerderheid verworpen.
Op **28 april 1970** zal het feit gevierd worden, dat 1 jaar geleden op kamer 85a het EGO centrum werd ingericht. Op dezelfde dag zal moeten blijken of de Commissie Harting het EGO project in de huidige struktuur van de Universiteit van Amsterdam kan inpassen d.w.z, dat EGO zijn experimentele karakter kan blijven behouden. De Commissie Harting zou EGO binnen het huidige onderwijsbestel weliswaar willen tolereren, maar dan moet van te voren de garantie worden verkregen, dat de onderwijsmanifestaties in het Geologisch Instituut niet in het gedrang komen. Het komende jaar zal EGO derhalve vermoedelijk geen gebruik kunnen maken van een gedeelte der lokaliteiten van het Geologisch Instituut der Universiteit van Amsterdam .EGO zal dan zijn experimenteel geologisch onderwijs elders voortzetten.
Hiermede zijn we aan het eind gekomen van het jaaroverzicht van het EGO project

1 mei 1970 E.G.O. NIEUWSBRIEF Nr. 4. **28 april 1970** was voor EGO een zeer bijzondere dag. In de ochtend werd het éénjarig bestaan van EGO gevierd op kamer 85a van het Geologisch Instituut, alwaar ruim 50 EGOisten zich te goed deden aan hartversterkende middelen. Om 2 uur moesten de feestelijkheden worden afgebroken, aangezien de Commissie Harting in de Grote Collegezaal van het Geologisch Instituut enige mededelingen zou doen betreffende de herstrukturering van het Geologisch Instituut en het tevens zou blijken of EGO in de huidige struktuur van de Universiteit van Amsterdam ingepast zou kunnen worden. De Voorzitter van de Commissie Prof Dr.D.Harting deelde in de plenaire vergadering mede, dat voor experimenten, zoals die door Ego waren geformuleerd, GEEN RUIMTE BESTAAT. EGO medewerker Dr.T.de Booy zou geen nieuwe funktie in de nieuwe struktuur van het Geologisch Instituut

kunnen krijgen. Dit betekent dat de Booy zal worden voorgedragen bij Curatoren voor ontslag (met wachtgeldregeling) uit zijn huidige funktie als wetenschappelijk hoofdmedewerker aan de Universiteit van Amsterdam. Prof. Harting stelde daarbij uitdrukkelijk vast, dat de Booy wel toegang blijft houden tot de wetenschappelijke verworvenheden van de Universiteit van Amsterdam en in het bijzonder van het Geologisch Instituut. Door deze maatregelen zal EGO geen gebruik kunnen maken van kamer 85a van het Geologisch Instituut. Deze kamer is dan ook op 29 april 1970 om 13.00 uur officieel aan de Directeur van het Geologisch Instituut Prof Dr. J .J .HERMES overgedragen. EGO zal zijn activiteiten ELDERS voortzetten. Voorlopig is het contactadres: UITGEVERIJ GEOPOL WALDECK PYRMONTLAAN 3a BAARN. NEDERLAND. Tel.02154-2852. In de komende maanden zal worden gezocht naar nieuwe mogelijkheden voor het geven van Experimenteel Geologisch Onderwijs. De gunstige financiële positie van EGO is enigszins in gevaar gekomen. EGO zal genoodzaakt worden om op EGOistische wijze aan financiële middelen te komen. Het jaaroverzicht EGO 28 april 1969 - 28 april 1970 (in een oplage van 300 genummerde exemplaren) is, zonder kosten, te verkrijgen bij GEOPOL Baarn.

6 mei 1970 Artikel in Parool. Voorstel tot ontslag geoloog dr. De Booy

AMSTERDAM, woensdag. Een commissie van goede diensten, die in februari door de curatoren van de Amsterdamse universiteit is ingesteld om de al geruime tijd bestaande moeilijkheden binnen het Geologisch Instituut te onderzoeken, zal binnenkort. advies uitbrengen aan curatoren.

per abuis foto van Prof. Egeler afgedrukt

Een van de adviezen zal zijn, dr. Tom de Booy, wetenschappelijk medewerker van het instituut en landelijk bekend door zijn deelname aan de bezettingen van de Katholieke Hogeschool Tilburg en het Maagdenhuis, te ontslaan en op wachtgeld te zetten. Prof. Harting, voorzitter van de faculteit wis- en natuurkunde die samen met de curator ir Dufour en het wetenschappelijk staflid dr. P. Noorman deel uitmaakte van de commissie van goede diensten, wees er vanmorgen op, dat dr De Booy bepaald niet als veroorzaker van de moeilijkheden op bet instituut kan worden gezien

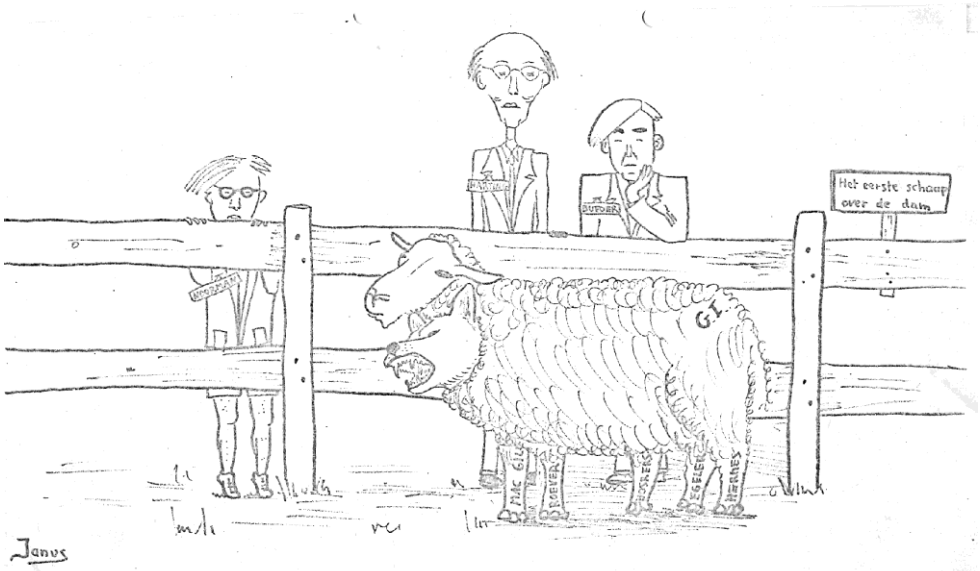

Spotprent Jan Bresser. Commissie van Goede Diensten: vlnr Noorman, Harting, Dufour . Rechts bord met opschrift: Het eerste schaap over de dam.
De wolf in schaapskleren met de letters G.I (Geologisch instituut) met 5 poten de professoren Mac Gillavry, de Roever, Hospers Egeler,Hermes

"De commissie zal het advies om hem ontslag te verlenen, alleen handhaven, als de curatoren akkoord gaan, met de hele lijst van adviezen die wij met betrekking tot de moeilijkheden aan het opstellen zijn". Dr. De Booy eiste de vrijheid voor zich op, zijn onderwijs en onderzoek niet alleen tot de technisch-geologische feiten te beperken, maar ook de politieke en sociale gevolgen van bijvoorbeeld aardolie-exploitatie in de ontwikkelingslanden te behandelen.

Vrijheid

De commissie heeft hem gevraagd, zijn onderwijs in te passen in het programma, dat voor de hele studierichting geldt, maar De Booy wilde dat alleen als hij volkomen experimenteervrijheid behield. Deze eis was onaanvaardbaar. De commissie van goede diensten heeft daarop besloten, er bij curatoren op aan te dringen dat hem ontslag met wachtgeld wordt verleend. Dr. De Booy zal het ontslag juridisch niet aanvechten, heeft hij verklaard. Hij wil zijn ideeën in de toekomst als journalist en uitgever verder uitdragen. Over de moeilijkheden op het instituut verklaarde prof. Harting nog, dat die voortspruiten uit tegenstellingen ·tussen de hoogleraren onderling en tussen de hoogleraren enerzijds en studenten anderzijds. De moeilijkheden worden nog vergroot door de aandrang vanuit het ministerie van onderwijs en wetenschappen in Den Haag, de geologie studie in Nederland te concentreren aan enkele universiteiten en een taakverdeling tussen de afzonderlijke instituten tot stand te brengen. Al geruime tijd heeft het ministerie de geologische instituten een peroneelsstop opgelegd.

Einde artikel Parool

21 mei 1970 Artikel in Hongerkrant EGO-IST Dr TOM DE BOOY 'HONGER IS MAAR EEN RANDPROBLEEM

Ieder bewust mens in onze samenleving zit met de honger in de derde wereld in zijn maag. Hij krijgt hierdoor (zij natuurlijk ook - sorry mina) weliswaar niet het lichamelijke hongergevoel, maar geestelijk voelt zij zich er niet helemaal lekker bij. De mensen hier hebben er echt wel wat voor over om dit probleem te helpen oplossen. Toch zijn op elke dag van het jaar eigenlijk nieuwe inzamelingen nodig, wil de hoogste nood van grote delen van de mensheid gelenigd worden. En dat blijft maar doorgaan. Het is duidelijk dat deze aanpak geen echte oplossing biedt. Dus we voelen ons nog steeds niet lekker. Wat kan het individu ondernemen om deze toestand op te heffen? Dr. Tom de Booy, sinds enige dagen ex-wetenschappelijk ambtenaar - met wachtgeld aan het Geologisch Instituut van de Universiteit van Amsterdam heeft een antwoord op deze

troosteloze zaak ontwikkeld. Dat luidt: persoonlijke revolutie. Het bijvoeglijk naamwoord staat alleen maar voor 'revolutie' om duidelijk te maken dat de bedoelde ommekeer in onze maatschappelijke en economische orde slechts kan slagen als ieder mens voor zichzelf tot het besef is gekomen dat het zo niet langer gaat en bereid is om actief aan een verandering ten goede mee te werken. Het NUFFIC (Netherlands University Foundation For International Co-operation) hield zaterdag 9 mei in Utrecht in het kader van de leergang ontwikkelingsproblematiek een werkvergadering . Een aantal werkgroepen had van te voren stellingen op papier gezet, die daar met andere belangstellenden werden besproken. Ook Tom de Booy was aanwezig en nam deel aan de gespreksgroep onderwijs. Het had voor het uiteenzetten van zijn ideeën trouwens niets uitgemaakt of men was beginnen te praten over het voor en tegen van visvijvers of de moeilijke keus tussen een girorekening en een rekening-courant bij de Amrobank. De Booy stelde dat je eerst een analyse van de eigen situatie in de eigen samenleving moet maken. Dan kom je vanzelf op vragen: 'Welke rol speel ik in dit systeem?'. 'In hoeverre wordt mij deze rol van hogerhand opgedrongen en ben ik mij dat wel bewust?' en 'Hoe gedraagt mijn samenleving zich tegenover andere en met name minder bevoorrechte?'. Er zijn voorbeelden genoeg te vinden om duidelijk te maken hoe de verhouding tussen de rijke en de arme wereld ligt. De Booy hield de vergaderende studenten voor dat zij daar uiteindelijk toch maar bij elkaar zaten op kosten van de arme landen. De happy few die het voorrecht van voortgezet onderwijs genieten kosten direct alleen, maar geld aan de overheid. En net zo goed als humanitaire hulp aan bevrijdingsbewegingen in de derde wereld voor de guerrilla's betekent dat er geld voor wapens vrijkomt, zo kan onze overheid meer geld voor onderwijs uittrekken zolang we nog meer aan de derde wereld verdienen dan we er voor uitgeven.

REVOLUTIE

De vraag die zich opdringt is dan: moet je doorgaan met dit systeem in stand te houden. De opofferingsgezindheid van de aanwezige studenten was werkelijk voorbeeldig. Niet één zei daar ja op. De praktische revolutie ligt in het onderwijs in dit systeem, aldus De Booy. We moeten - als happy few - onze kennis en inzichten vertalen en uitdragen aan die mensen die onze ontwikkeling nog niet bezitten. De Booy die vorig jaar de kranten haalde door aan de bezette Tilburgse hogeschool les te geven en doordat hij daarna het Maagdenhuis mee bezet hield, bevindt zich met deze bewering in weinig revolutionair gezelschap. In de nota Veringa staat: " ... de universiteit ... moet opleiden tot kritische wetenschapsmensen, die zich Bewust zijn van de rol die hun wetenschap in de maatschappij kan spelen. " Over zijn 'revolutie' zegt De Booy: "Het bijzondere is dat ieder voor zich tot het inzicht komt dat die kennisoverdracht noodzakelijk is. Je kunt dit inzicht niet aan anderen opleggen. Hoogstens kun je proberen het gesprek aan te gaan met die andere mens en die het het meeste nodig hebben, de nog niet bewusten, de rechtsen. Het gaat mij om verruiming van het eigen bewustzijn, en verruiming die niet uitsluitend ten eigen bate wordt aangewend. Doe je het dan wel dan ben je fascist. Iedereen komt tot een vergelijking met de samenleving en geeft tot op zekere hoogte toe (ook ik rook mijn sigaretje en ieder mens moet wonen, paren en behoorlijk kunnen leven) maar doe het wèl bewust.

OP SCHOOL

Het is dus zaak eerst een analyse te maken van de eigen rol in de samenleving. Je moet wel binnen het systeem werken, want je moet ook eten. Maar eenmaal opgenomen moet je steeds naar structuurverandering streven. Het revolutionaire zit hem in het bewustzijn dat ons systeem een onrechtvaardige wereldorde in stand houdt en in de mogelijkheid om te zien en te zeggen wat er hier veranderen moet om aan die toestand een einde te maken. Honger is het gevolg van het bestaan van de huidige orde en derhalve een randprobleem

Op scholen (daar waar mensen geschoold worden) moet gepraat worden over het doel van de scholen de invloed op de samenleving. Deze discussie moet in het onderwijsprogramma worden opgenomen. Tegen zo'n grondige wijziging van het onderwijs bestaat ergens boven ons (bij mensen die uit een lange ervaring weten dat zoiets nooit kan werken en zeker niet efficiënt is en zo meer) veel tegenwerking. Aan de universiteiten van Tilburg en Groningen zijn commissies

buitenland bezig met een toetsing van de studieprogramma's van alle richtingen op de mate van bewustzijn met betrekking tot de wereldontwikkeling. Door slechte medewerking van de universiteitsbazen komt zo'n onderzoek maar moeilijk van de grond. En dit is zeker niet het enige voorbeeld. Torn de Booy heeft zich er lang over verbaasd hoe dat toch mogelijk is. Ten langen leste is hij maar iets gaan doen. Een jaar geleden startte hij met het Experimenteel . Geologisch Onderwijs (EGO) in zijn instituut. De deelname was vrijwillig en teder bepaalde mede wat in de 'colleges' ging gebeuren. Het gevolg was dat Tom de Booy volle zalen trok, terwijl de balende hoogleraar die tegelijkertijd of direct na zijn uur les moest geven af en toe tegenover één student stond te vertellen wat hij allemaal wist. Voor een opsomming van de gebeurtenissen hiervan het gevolg waren en die uiteindelijk tot De Booy's ontslag hebben geleid, zie de extra uitgave van 28 april jl. van Geopol, Waldeck Pyrmontlaan 3a, Baarn. Voor EGG-isten geen plaats in het geologisch instituut. Hij probeert nu een overzicht samen te stellen - aan de hand van concrete cijfers - hoe ons innig vervlochten maatschappelijk, politiek en economisch systeem werkt. Want: "De mensen aan de top zijn geen boeven. Persoonlijk wil ik best een pilsje met ze drinken. "

GOEDE MORGEN

"We moeten toe naar een mentaliteit, die het mogelijk maakt dat ik tegen een wildvreemde die ik op straat tegen kom kan zeggen 'goede morgen' zonder dat die anderen meteen denken 'wat wil-ie van me hebben"".

DIRK DRAGSTRA

9 juni 1970 Proces-verbaal terechtzitting van de Vijfdekamer van het Gerechtshof te Amsterdam tegen de Maagdenhuis bezetter Tom de Booij

De terechtzitting werd voorgezeten L.W.D. Schreuder met W.A de Kanter en S. Boas als raadsheren en W.H. Folmer als Procureur-Generaal.

De voorzitter deelt mondeling mede de korte inhoud van

a. een op 2 juni 1969 uitgegeven de verdachte betreffend uittreksel uit het Algemeen Documentatieregister van de afdeling van de Justitiële documentatiedienst te Middelburg; b. een door Gerard Jan Toorenaar en Hans Hock, beiden hoofdinspecteur van gemeentepolitie te Amsterdam, ambtsedig op 23 mei 1969 opgemaakt procesverbaal Nr.2085-A./1969; c..een door Hans Hock en Frits Leker, onderscheidenlijk hoofdinspecteur en hoofdagent-rechercheur van gemeentepolitie te Amsterdam, ambtsedig op 23 mei 1969 opgemaakt proces-verbaal Nr .2085-B./1969 d. een door Hendrik van Malsen, hoofdagent-rechercheur van gemeentepolitie te Amsterdam, ambtedig op 23 mei 1969 opgemaakt proces-verbaal Nr .2085 D./ 1969; e. een door Willem Pieter van den Toorn, hoofdagent-rechercheur van gemeentepolitie te Amsterdam, ambtsedig op 21 mei 1969 opgemaakt proces-verbaal Nr .1630/1969;f .een fotokopie van een brief d.d. 10 maart 1969 van verdachte aan het College van Curatoren der Universiteit van Amsterdam. Voorts leest de Voorzitter voor het proces-verbaal van verhoor van verdachte door Mr.J.K. Franx, rechter-commissaris belast met de behandeling van Strafzaken in de Arrondissementsrechtbank te Amsterdam van 10 oktober 1969.Verdachte, door de Voorzitter ondervraagd, verklaart zakelijk weergegeven als volgt: "Ik volhard bij de inhoud van mijn verklaring, vervat in het proces-verbaal van de rechter-commissaris d.d.10 oktober 1969, welk proces-verbaal ik de Voorzitter heb horen voorlezen. Ik ben bekend met de arresten van Uw Hof nopens de bezetting van het Maagdenhuis en weet dat Uw Hof die bezetting ziet als een ernstige inbreuk op de rechtsorde. In de in de tenlastelegging vermelde periode was ik wetenschappelijk hoofdmedewerker bij de Universiteit Van Amsterdam, welke ambtenaarsfunctie ik ook nu bekleed. Ik ben in hoger beroep gekomen, omdat ik van mening ben ten onrechte te zijn veroordeeld. Ik heb inderdaad aan de bezetting van het Maagdenhuis deelgenomen. Ik deed zulks teneinde uit solidariteit met de studenten tezamen met dezen kracht bij te zetten aan hun eisen tot democratisering van de Universiteit van Amsterdam. Onder "democratisering" versta ik in dit verband een hervorming van de structuur en daarmee ook het Bestuur van de Universiteit volgens beginselen die beantwoorden aan de opvattingen der "democratisering" eisende studenten. De studenten willen inspraak zonder precies te weten wat dat inhoudt. Ik persoonlijk

heb die bezetting beschouwd als een "buitenparlementair pressiemiddel", dat geschikt was om druk uit te oefenen op het Universiteitsbestuur om de bestaande wettelijke voorschriften na te leven. Ik ben namelijk van mening dat deze voorschriften door het Bestuur van de Universiteit met voeten waren getreden en dat dit Bestuur aldus de Universiteit had uitgehold. Ik had er recht op in het Maagdenhuis aanwezig te zijn, niet alleen als lid van de wetenschappelijke staf, maar ook als lid van de gehele universitaire familie,waarvan alle leden het recht hebben in het Maagdenhuis te zijn in mijn hoedanigheid van staflid had ik geen mededeling ontvangen dat het Maagdenhuis , zonder toestemming, niet meer toegankelijk was. Voorts ben ik van mening, dat het Presidium van de Universiteit niet bevoegd was de toegang tot het Maagdenhuis te ontzeggen. Ik ontken dan ook wederrechtelijk het Maagdenhuis te zijn binnengedrongen."
De Procureur-Generaal voert het woord, legt zijn vordering voor en legt die aan het Hof over. De verdachte in de gelegenheid gesteld het woord tot verdediging te voeren ,verzoekt het Hof hem toe te staan een bandrecorder te gebruiken. Het hof gehoord de Procureur-Generaul; wijst het verzoek van verdachte af. De verdachte voert daarop het woord tot verdediging en betoogt zakelijk weergegeven als volgt: "Ik ben blij met het requisitoir van de Procureur-Generaal, omdat daarin uitvoerig is ingegaan op de wijze van binnendringen en het doel van dat binnendringen. lk mag in dit verband een citaat van Pascal aanhalen, dat vertaald luidt: "De waarheid heeft U zo verstopt en de leugen zo vastgeroest, dat U de waarheid niet meer ziet". Uw hof zit duidelijk hier om de rechtsorde te handhaven. Mijn doel om het Maagdenhuis binnen te dringen bestond al jarenlang vóór de bezetting van het Maagdenhuis. Ik had gehoopt, dat de universitaire autoriteiten eerder hadden gevraagd of de leden van de wetenschappelijke staf loyaal zijn. Ik wil aan Uw Hof overleggen een geschrift betreffende mijn motieven voor het binnendringen, waarbij ik met name wijs op bladzijde 3 van bedoeld geschrift".De verdachte legt aan het Hof over een schriftuur, voorzien van een oranje gekleurde omslag. De verdachte betoogt nader: "Mijn verdediging is gebaseerd op het adagium actie is reactie. De studenten zijn de reactie, het handelen van de universitaire autoriteiten de actie. Al vóór 1969 was er een crisis-toestand op de Universiteit. Ik was namelijk Voorzitter van het overlegorgaan Vierde Subfaculteit. Ik kan dat dus beoordelen. Geen enkel advies van het overlegorgaan was acceptabel voor de Universiteitsleiding. Er werd een commissie van goede diensten ingesteld, evenwel zonder resultaat. Daarop werd een nieuwe commissie ingesteld, die evenmin tot resultaat kwam. Het was allemaal frustrerend. Op 10 maart 1969 constateerde ik dat de universitaire autoritei ten de universitaire wetten met voeten hadden getreden. Ik ben evenwel niet rancuneus geworden ,zoals ten onrechte in het proces verbaal van de zitting van de Politierechter staat vermeld. op 28 april 1969 had de senaat duidelijk rechtsregels met voeten getreden en wel ongestraft. .Belediging van hoogleraren is als het ware Godslastering Ik wil niet, dat de Universiteit wordt uitgehold door lieden, die de wet vertrappen.
De verklaring van Prof. Belinfante in het politieverbaal Nr.2085-A./1969 is onvolledig. Belinfante en Drechsel waren al lang bezig met dreiging; zij hebben de universitaire doelstellingen met voeten getreden. De wetenschappelijke staf en de hoogleraren zijn de maatregelen van het Maagdenhuis beu. 98% van de begroting van de Universiteit wordt door de belastingbetaler opgebracht. Deze Universiteit ,ik bedoel daarmee de Universiteit van Amsterdam is afgegleden niet door studenten ,maar als reactie van dezen op het met de voeten treden van wetten door de universiteitsbestuurders. Met wetten bedoel ik dan de doelstellingen van de Universiteit
In juni 1968 zei Prof. Belinfante: ik ga de nota Maris in de Academische Raad boycotten. Tegen hen is toen geen vervolging op basis van de strafwet ingesteld. Dan wil ik nog wijzen op de kwestie van het Mexicaanse consulaat in Amsterdam. Prof. Belinfante had samen met de ASVA een communiqué uitgegeven, waarin verontwaardiging werd geuit over de bezetting van de Universiteit van Mexico door het legeren de politie. Ik wilde geen wijziging van de bestuursstructuur der Universiteit, alleen dat men zich aan de bestaande organisatieregels hield. Er is in de Universiteit sprake van oligarchie ,die afglijdt naar anarchie. Onder de studenten, die medebeslissingsrecht wensen, heerst de stemming van: men doet maar wat met

ons. Prof.Belinfante en curatoren hebben keer op keer de rechtsregels verkracht. Dat zijn mijn motieven geweest om het Maagdenhuis binnen te gaan. Ik heb U al verklaard waarom ik naar mijn mening daar binnen mocht gaan zonder wederrechtelijk te handelen.-Het is onjuist, dat er van 8 tot 14 mei 1969 in het Maagdenhuis geen vergaderingen zijn geweest .Er zijn in die periode aldaar weldegelijk vergaderingen gehouden, te weten over bestuurshervorming. Ook Prof .Belinfante had niet het recht mij de toegang tot het Maagdenhuis te ontzeggen. De discussie aan deze Universiteit, waar ik al 26 jaren hen, werd kortgesloten. Toen ik het Maagdenhuis in de avond van 16 mei 1969 was binnengegaan heb ik mij gemengd in de discussie, die aldaar aanwezige mensen voerden. Als universitair medewerker wilde ik mee discussiëren, teneinde het mogelijk te maken de democratisering in de Universiteit te bevorderen en dusdoende de Universiteit haar oude aanzien te geven."
Aan verdachte wordt het recht gelaten het laatst te spreken. Verdachte verklaart nader: " De formulering omtrent de bevoegdheid van de rector-magnificus is in de Universiteitsgids 1970/1971 geschrapt. Het beleid van de rector-magnificus kan mijns inziens worden gedesavoueerd door de curatoren. Prof.Wertheim zegt, dat zulks door de senaat kan geschieden. Ik ben de mening toegedaan,dat ook curatoren in deze de wettelijke regels met voeten hebben getreden."

10 juni 1970 Artikel in Parool. Tegen de Booy in hoger beroep drie weken geëist

"Op loyaliteit van de ambtenaar moet onvoorwaardelijk kunnen worden gerekend; de omstandigheid dat deze verdachte zich als zodanig niet heeft ontzien aan een dergelijk strafbaar feit schuldig te maken, accentueert de ernst van het delict in hoge mate". Aldus motiveerde de procureur-generaal bij het Amsterdamse gerechtshof mr H. W. Folmer, gistermiddag in zijn requisitoir tegen de 45-jarige wetenschappelijk hoofdmedewerker van de Amsterdamse Universiteit dr T. de Booy zijn eis van drie weken gevangenisstraf wegens lokaalvredebreuk.
De verdachte, één der deelnemers aan de Maagdenhuisbezetting, die zelf om vervolging had gevraagd, was in hoger beroep gekomen tegen het vonnis van de politierechter, die in eerste aanleg één maand voorwaardelijk en een boete van f 500, had opgelegd. Ook de officier van justitie, had appèl aangetekend
De heer De Booy voerde evenals enkele maanden geleden voor de politierechter zijn verdediging, waarbij hij het wederrechtelijk karakter van zijn uit solidariteit met de jeugdige bezetters voortvloeiend optreden met nadruk bestreed. Hij kreeg daarbij van de president van het Hof, mr L. W. D. Schrreuder toestemming om voor zijn vele vellen papier gebruik te maken van de katheder op de plaats der advocaten; niet echter om een door hem meegenomen bandrecorder in te schakelen. De verdachte voerde aan een verklaring van hem destijds op de politierechterzitting - zoals hem nu uit het requisitoir van de procureur-generaal was gebleken niet juist was genotuleerd. Daarom wilde hij ter voorkoming van een nieuw misverstand van de bandrecorder gebruikmaken, alleen als registrerend hulpmiddel ter bescherming van mijn eigen privacy zoals hij het uitdrukte. De president gaf echter geen toestemming het apparaat in te schakelen.
Het gerechtshof zal op **23 juni** arrest wijzen.

23 juni 1970 Uitspraak Gerechtshof Amsterdam inzake hoger beroep tegen verdachte T. de Booij, Maagdenhuis bezetters

OVERWEGENDE, dat de Universiteit van Amsterdam is één instelling van wetenschappelijk onderwijs, welke haar wettelijke grondslag vindt in de Wet op het wetenschappelijk onderwijs en de Verordening van de Gemeente Amsterdam dd. 28 december 1960, beide reeds genoemd, alsmede in de daarop steunende reglementen, dat elk oprecht streven naar verbetering van de maatschappij of van een harer instellingen uit de aard der zaak respectabel is; dat echter in onze samenleving, waarin wettige wegen openstaan om op democratische wijze - ook indirect, door beïnvloeding van de openbare mening - te geraken tot hervormingen van het staatsbestel alsook van instellingen welke bij of krachtens wet of verordening zijn geregeld, het onduldbaar is dat een groep burgers de verwezenlijking van eigen verlangens op het stuk van hervorming van enige

instelling tracht te bereiken met schending van door de strafwet beschermde rechtsbelangen; dat dergelijke onwettige acties een verruwing betekenen van het maatschappelijke spel, waarbij allicht een gewenning aan verwerpelijke strijdmethoden optreedt - een ontwikkeling welke gevaar voor ontwrichting der democratische samenleving in zich draagt; dat om voormelde redenen verdachts strafbaar handelen moet worden aangemerkt als een ernstige inbreuk op de rechtsorde; dat dan ook onjuist is de opvatting als zou, nu de bezetting van het Maagdenhuis plaatsvond in verband met een conflict binnen de Universiteit van Amsterdam, deze zaak geheel liggen binnen de universitaire sfeer; dat bovendien de gehele Nederlandse samenleving belang heeft bij het goed functioneren van haar instellingen van wetenschappelijk onderwijs en de bezetting van het Maagdenhuis dan ook - gelijk van algemene bekendheid in den lande grote onrust heeft verwekt ver buiten de kring van de universitaire "gemeenschap;
dat het Hof bij de straf toemeting buiten beschouwing laat de vraag, of naast het aan verdachte te laste gelegde en bewezen feit van het wederrechtelijk in het Maagdenhuis binnendringen, hij bij de voorbereiding of uitvoering der bezetting mogelijk nog een bijzondere rol heeft gespeeld, welke zijn handeling in verhoogde mate strafwaardig zou maken;
dat toch de processen-verbaal van het in dezen gehouden onderzoek - zowel in de zaak van deze verdachte als in de (aan het Hof ambtshalve bekende) zaken van alle andere personen, die wegens hun deelneming aan de bezetting van het Maagdenhuis zijn veroordeeld en bij dit Hof in hoger beroep zijn gekomen - omtrent enige bijzondere rol als even bedoeld van afzonderlijke bezetters nauwelijks enige aanwijzing behelzen;
dat bij deze stand van zaken het bewijs dat een verdachte een dergelijke rol heeft gespeeld, in de regel enkel zou kunnen steunen op hetgeen hij zelf - ter zitting van het Hof verschenen - desgevraagd daaromtrent zou verkiezen mede te delen;
dat onder deze omstandigheden het ten nadele van een verdachte in aanmerking nemen van enige aanwijzing of mededeling als evenbedoeld zou leiden tot uitkomsten, welke in deze door collectief handelen gekenmerkte zaken niet als rechtvaardig zouden kunnen worden aanvaard;
dat het Hof echter niet kan voorbijzien aan de omstandigheid dat verdachte ten tijde dat hij wederrechtelijk het Maagdenhuis binnendrong,als wetenschappelijk hoofdmedewerker deel uitmaakte van de wetenschappelijke staf van de Universiteit va n Amsterdam;
dat hem deswege zijn deelneming aan de bezetting van het Maagdenhuis zwaarder moet worden aangerekend dan aan deelnemers, die evenbedoelde hoedanigheid niet bezaten, hebbende immers verdachte, die als bezoldigd ambtenaar een taak had op het gebied van onderwijs en wetenschapsbeoefening en uit dien hoofde zijn bijdrage had te leveren tot het goed functioneren van de Universiteit van Amsterdam, door deel te nemen aan meergenoemde bezetting zich een deloyaal ambtenaar betoond, dat anderzijds ook voor deze verdachte geldt dat aan de bezetting van het Maagdenhuis in den lande vergelijkbare acties waren voorafgegaan zonder dat een strafvervolging was ingesteld alsmede dat publiekelijk gedane uitlatingen van uit hoofde van hun ambt gezaghebbende personen de indruk hebben kunnen vestigen dat niet elke bezetting van universitaire gebouwen als verwerpelijk kon worden beschouwd, al hetgeen ertoe kan hebben geleid dat verdachte de ernst van zijn strafbaar handelen heeft onderschat;
dat het Hof gelet op al het voorgaande termen vindt voor het opleggen van na te noemen straf: tot een geldboete van vijfhonderd gulden, bij gebreke van betaling en verhaal te vervangen door hechtenis gedurende vijftig dagen .

23 juni 1970 1e vergadering, gehouden te Leiden van de discussiegroep van het Genootschap voor den Rechtsstaat en de Studentenvereniging voor Internationale Betrekkingen (SIB)

Aanwezig: de heren Kappeyne van de Copello, Struycken, De Jong Schouwenburg,·De Booy, Fortgens, Claassen, Elshof, Van Eck en Stroink.
De heer Kappeyne van de Copello zat de vergadering voor en de heer Claassen maakte het verslag.
Voorgesteld werd dat zonder enig voorbehoud alles in principe ter discussie gesteld kon worden.

Men diende elkaar niet te ontzien d.m.v genuanceerde redeneringen. Een uitgangspunt was een dialoog op te zetten tussen mensen van diverse generaties, opvattingen en studie over de vraag waarom de maatschappelijke verhoudingen steeds meer vast komen te zitten. Als concreet onderwerp werd het onderwijs naar voren gebracht, waarvan in het bijzonder de universiteit. Men was het er over eens dat de moeilijkheden in de universiteiten een afspiegeling genoemd kunnen worden van wat er in de hele maatschappij fout zit. Als einddoel werd voorlopig voor ogen gesteld om aan de hand van de discussies enige desiderata te formuleren, die aanleiding zouden kunnen tot een experimentele toepassing in de universitaire structuur. Het meest urgente en direkte probleem in de universiteit noemde men de kennis-cultuur overdracht. In hoeverre gedoogt de wetenschappelijke opleiding een autoritair bestuur? De Sokratische wijze van kennis werd als ideaal geschetst. Iedere deelnemer werd verzocht om zijn mening hierover kort en bondig op papier te zetten en op te sturen naar de heer Kappeyne, die voor tijdige verspreiding zal zorgen. De volgende vergadering is vastgesteld op **woensdag 2 september** te10.00 in het Gravensteen, Juridisch Studiecentrum te Leiden.
Eind juli 1970 Met Adrienne, en twee zoons Jan Maarten en Mauk en onze hond Tref een rondtocht om de Mont Blanc gemaakt. Hut naar hut. De hond mocht niet in de hut en moest buiten slapen . We zijn begonnen in Chamonix en eerst in Noordelijke richting naar Italië en vandaar weer terug naar Chamonix. Prachtige tocht geweest.-

Links:Vader met twee zoons en hond. Rechts: Adrienne, Mauk en Tom voor Italiaanse hut

17 augustus 1970 Enkele bespiegelingen over het onderwijs: L'expérience ne se transmet pas.
1. De universiteit.. moet opleiden tot kritische wetenschapsmensen die zich bewust zijn van de rol die hun wetenschap in de maatschappij kan spelen". Het tegenwoordig instituut dat zich belast met het hoger onderwijs beantwoordt niet aan deze definitie.(Nota Veringa, pg. 2, 27 juni 2969, Nieuwe Uitleg, 's Gravenhage).
2 De studenten, groot gebracht in het paternalistisch onderwijs willen eigen verantwoordelijkheid, inspraak, medezeggenschap etc. zonder precies te weten wat dit voor hun betekent.
3. De paternalistische relatie docent-student van de tegenwoordige Universitaire struktuur moet plaats maken voor een mogelijkheid tot het uitwisselen van kennis en inzicht tussen individuen, behorende tot de Universitaire Gemeenschap.
4. Deze Universitaire Gemeenschap - in staat gesteld door de tegenwoordige maatschappij om haar werkzaamheden te vervullen heeft een <u>dienende</u> taak t.o.v. de menselijke samenleving.
5. Personen, die deel uitmaken van deze Universitaire Gemeenschap zullen het tot hun eerste plicht moeten rekenen om de verworven kennis en inzicht ten dienste te stellen van de

samenleving en niet als middel om hun eigen maatschappelijke status meer allure te geven.
6. Dit verantwoordelijkheidsgevoel, of beter gezegd, deze mentaliteit, is van essentieel belang om te komen tot een samenleving, die er niet op gericht is om zich ten koste van de ander te verrijken.
7. Om deze mentaliteitsverandering tot stand te brengen is het in de eerste plaats nodig, dat een mogelijkheid wordt gecreëerd om ons op experimentele wijze te oefenen in dit democratische denken.
8. Dit democratische denken kan worden gestimuleerd indien de leden der Universitaire Gemeenschap elkaar respecteren en naar elkaar willen luisteren, zonder dat condities voor dit luisteren van te voren eenzijdig worden opgesteld.
9.Vervolgens zal moeten worden geprobeerd elkaar te stimuleren, dat van een belangen-gemeenschap gesproken kan worden.
Alleen dan is een optimale kennis overdracht mogelijk en heeft de overgedragen kennis de mogelijkheid om het geestelijk eigendom van de ander te worden en tegelijkertijd inducerend te werken, zodat tevens een kennisoverdracht in omgekeerde richting mogelijk wordt gemaakt.
10. Er is voor de tegenwoordige samenleving geen ander alternatief dan de gelegenheid te bieden voor dit experiment om op deze wijze uit te vinden waar de nieuwe grenzen liggen, waar nu eenmaal niemand buiten kan.

28 augustus Teach-in : Indonesië Imperialisme in Zuid- oost Azië. Neo-kolonalisme en Vrijheidsstrijd.

In een brochure heb ik een artikel geschreven: Wie slepen de grondstoffen weg? Indonesië is een van rijkste gebieden ter wereld wat betreft delfstoffen: Petroleum, Tin, Bauxiet, Nikkel, Koper, Goud, Zilver, Mangaan Diamant, Kolen en Kwik.
In Vrij Nederland heb ik aan de journalist P.E. (Paul) de Hen vele van deze gegevens verstrekt over de oliewinning in Indonesië, vooral betreffende rol die de grote oliemaatschappijen daarbij spelen zoals Shell en Japex. Er kwam een halve bladzij vullend artikel met als kop : JAPEX en SHELL. DE SLIMME EN DOMME SCHURK. Hoe groot zijn de bodemschatten van Indonesië. Dit artikel viel niet bepaald in de smaak bij de SHELL en de hoofdredacteur Rinus Ferdinandusse van Vrij Nederland zette in een klein kader de volgende week een rechtzetting over dit artikel met excuses aan de SHELL dat het artikel van Paul de Hen onterecht de goede eer en naam van dit bedrijf heeft aangetast

September 1970 familie foto van alle neven en nichten bij Kraantje Lek, vlnr. Francine, Mauk, Sophie, Sam, Henriette, Marceline, Mariette, Daniel, Jan Maarten

3 september 1970 2e vergadering te Leiden, van de discussie groep van het Genootschap voor den Rechtsstaat en de Studentvereniging voor Internationale betrekkingen

Aanwezig de heren Kappeyne van de Coppello, de Jong Schouwenburg; de Booy, van Benthem van den Berg, Claassen, Fortgens en Stroink Naar aanleiding van stellingen ingestuurd door de heren Elshof, Stroink, de Booy en de Jong Sehouwenburg werd er gediscussieerd . Uitgaande van het algemene probleem hoe de mens gecreëerd wordt in zijn leef- en leersituatie, spitsten wij ons gesprek toe op de situatie in de universiteit, dit enkel en alleen op grond van het feit, dat die situatie het merendeel der groep het meest te na staat. Bovendien, zo werd gesteld zijn de problemen overal zo groot, dat je beter een analyse kunt geven vanuit je eigen situatie". Hoe komen wij tot kennisvorming, er moet niet alleen sprake zijn van kennisoverdracht, d.w.z een situatie, waarbij aan de ene kant staan de mensen die "het" weten en aan de andere kant de mensen die "het" nog niet weten: kennis is immers geen statisch gegeven. Er werd echter met nadruk gewezen op het gevaar, dat de bestaande ongelijkheid in kennis ook na de democratisering van de universiteit kan blijven. Bevoorrechting van de groep studenten blijft dan: er ontstaat zo een democratiseringsproces in een elite, geïsoleerd van de rest van de maatschappij. Zeer belangrijk is dan ook bewustzijn van je eigen situatie, belangrijker eigenlijk nog, wat doe je ermee hoe reageer je erop. De mogelijkheid bestaat anders, dat er een democratisering ontstaat in handen van weinigen ten dienste van weinigen. Ook de kennis-power moet dus gedemocratiseerd worden; er moet meer kennis bij meer mensen gebracht worden, maar ook moeten juist maatschappelijk onderdrukte groepen geholpen worden, hun. problematiek moet binnen het universitair onderwijs gebracht worden en wetenschappelijk onderzocht worden. De leden werd tenslotte verzocht door middel van de ieder hun ten dienste staande contacten te inventariseren, welke de democratiseringsbewegingen er in Nederland bestaan. Als voorlopig einddoel van de groep werd gezien een pakket voorstellen gepresenteerd namens het Genootschap.

25-27 september 1970 Congres Zuidelijk Afrika in Nijmegen. Geopol artikel over 'Goud en Zuid Afrika' ter bespreking in de economische werkgroep Congres B(L)AKING SOUTHEREN AFRICA

"Wie der Hirsch schreït nach frischem Wasser so schreitet seine Seele nach Geld, dem einzigen Reichtum". (Karl Marx, Das Kapital I)

Hoe paradoxaal het ook moge klinken is goud - in vergelijk met andere metalen zeer goedkoop. ($ 36,- per ounce op de vrije markt.) Dit komt vooral door de druk die de Verenigde Staten op de vrije marktprijs uitoefent. Zuid Afrika mag alleen goud op de vrije markt brengen "in an orderly manner" om de lopende betalingen te dekken. In een brief van de U.S. Treasury aan de Minister van Financien van Zuid Afrika, Dr. Diederichs, d.d. 23 december 1969 staat o.m. "That there is an understanding among Fund members generally that they do not intend to initiate official gold purchases directly from South Africa". Deze overeenkomst is op zijn minst gezegd onreglementair. Het kwam voort uit bilaterale discussies tussen de V.S. en Zuid Afrika onder hevige druk van de V.S. op Zuid Afrika en ook op de lidstaten van het Internationale Monetaire Fonds. Het doet duidelijk inbreuk op het reglement van dit fonds, dat stelt dat ieder lidstaat vrij is om goud te verkopen tegen de officiële prijs. Ondanks de lage vrije marktprijs is de goud productie voor Zuid Afrika nog zeer lonend. aangezien men de zwarte mijnwerker vrijwel geen loon behoeft te betalen. In 47 mijnen van Zuid Afrika werkten in 1969 ruim 400.000 mensen. (364.151 niet blanken, waarvan slechts 35% woonachtig in Z.A.) De omzet van deze mijnen bedroeg in 1969 4100 miljoen gulden en er werd een netto dividend aan de aandeelhouders uitgekeerd van ruim 644 miljoen gulden. Volgens de laatste gegevens verdient een Bantu mijnwerker f 1100,-per jaar.
De totale kosten voor voedsel, medische zorg e.d. die door de mijn gratis worden verstrekt, worden geschat op *f* 450,-- per jaar, zodat men uitkomt op een salaris van *f* 1550,--. Het bestaansminimum wordt in Zuid Afrika geschat" op *f* 3200. -- per jaar. Zou men overgaan tot een loon dat dit bedrag zou halen, dan is het onmogelijk om dividend uit te betalen aan de

aandeelhouders van de mijnbouwmaatschappijen. Immers in 1969 werd 644 miljoen gulden uitbetaald als dividend, d.w.z. gemiddeld *f* 1600.- per mijnwerker. De regeringen van de V.S, ert Z. Afrika zorgen er in ieder geval voor dat in de naaste toekomst de aandeelhouders op hun dividend kunnen blijven rekenen.

Artikel van journalist voor NRC-Handelsblad Frits Eisenloeffel over het congres in Nijmegen

"Er bloeit weer een bloem, één van de duizend: "Geen man en geen cent voor de bevrijdingsbewegingen"

Wie herinnert zich nog de discussie tussen de Amsterdamse socioloog en Zuidoost Azië-kenner Wertheim en de Rotterdamse econoom en ontwikkelingsmodellen-bouwer Tinbergen, over het nut van ontwikkelingshulp? Dat was voorjaar 1968. Ternauw was Nederlands verlichte opinie in die dagen van de mislukte UNCTAD-conferentie gewend aan de verschijning van de onvermoeibaar ontwikkelingshulp bepleitende Tinbergen, of de zich radicaler opstellende Wertheim brak een lans voor het tegendeel. Betogend dat wat in de wandeling ontwikkelingshulp pleegt te worden genoemd in feite niets anders is dan een geraffineerde neo-versie van wat vroeger gewoon koloniale uitbuiting heette, lanceerde Wertheim toen de slogan "geen man en geen cent voor ontwikkelingshulp".

Professor Wertheim (1907-1998)

Welnu, het revolutionaire denken staat niet stil in Nederland. Was de logische konsekwentie van Wertheims leus het bepleiten van steun aan revolutionaire bevrijdingsbewegingen in de derde wereld om zodoende voorwaarden te scheppen waaronder ontwikkelingshulp wèl effectief en zinvol kan worden gegeven, de inmiddels met dit steunwerk opgedane ervaringen hebben sommige groepen activisten in Nederland ervan overtuigd, dat ook dit werk nog te kortzichtiger is. Ze zijn van mening, dat alle acties direct gericht dienen te worden op de bestrijding van wat ondertussen de kern van het probleem is gebleken te zijn, namelijk het kapitalistische economische systeem hier ter plekke. Steunverlening aan de bevrijdingsbewegingen in de derde wereld is in deze conceptie niet meer dan gesnuffel aan de rand. Een opvatting die zich laat samenvatten onder de leus: "geen man en geen cent voor de bevrijdingsbewegingen".

Om de betekenis van deze laatste slogan verder uit te werken is het aardig om eerst weer twee en een half jaar terug te gaan en de argumentatie van Wertheims stelling nog even op te halen. Vrij samengevat kwam dat hier op neer, dat ontwikkelingshulp in feite zelden iets anders inhoudt dan het subsidiëren van westerse concerns, die met behulp van dat geld de natuurlijke rijkdommen van de derde wereld ten eigen bate exploiteren. De enigen in de derde wereld zelf die daar wèl bijvaren zijn de regerende elites ter plaatse, die in ruil voor enige vette kruimels hand- en spandiensten verrichten bij de leegplundering van hun land. Deze plundering is extra aantrekkelijk, omdat de ontwikkelingshulp vaak in de vorm van risicodekking bij buitenlandse investeringen wordt verleend. In dit proces worden de vooruitzichten op een succesvolle sociale omwenteling steeds geringer, omdat het buitenland zijn aldus verkregen belangen veilig stelt door de plaatselijke paladijnen te steunen. De plaatselijke bevolking wordt door de uitverkoop van de natuurlijke rijkdommen armer en armer. Daarom, zei Wertheim, die zijn stelling sindsdien aan de

hand van het Indonesische voorbeeld konkretere inhoud heeft gegeven - geen man en geen cent voor ontwikkelingshulp, zolang in de ontvangende landen geen revolutie heeft plaatsgehad die - zoals bijvoorbeeld in China, Noord-Vietnam en Cuba - de voorwaarde schept voor een werkelijke sociale en economische ontwikkeling in het land. Geen man en geen cent voor reactionaire en corrupte regimes. In deze lijn doorredenerend ligt het voor de hand om niet alleen- zoals Wertheim deed - ontwikkelingshulp te bepleiten voor landen waar zulke revolutionaire omwentelingen wèl plaats hebben gehad, maar ook om te trachten hulp op gang te brengen voor revolutionaire bevrijdingsbewegingen die de corrupte en uitbuitende regimes nog omver moeten werpen. Ook dat gebeurt al geruime tijd in Nederland. Organisaties als bijvoorbeeld de Dr.Eduardo Mondlane Stichting en het Angola Comité bepleiten al jaren Nederlandse regeringssteun voor bevrijdingsbewegingen in de Portugese koloniën, en aangezien dit streven tot op heden geen overdonderend sukses beschoren is, doen deze organisaties allerlei dingen zelf, die volgens hen eigenlijk taak van de regering zouden moeten zijn, zoals het inzamelen en verschepen van geld, medicijnen en boeken. Een groep als de Verenigde Steungroepen voor het Zuidvietnamese Bevrijdingsfront verzamelt ondermeer geld in, dat onvoorwaardelijk wordt afgedragen aan de Voorlopige Revolutionaire Regering van Zuid-Vietnam, hetgeen impliceert, dat de Vietcong er eventueel wapens voor mag kopen. Allemaal activiteiten, waarvan op het eerste gezicht gezegd zal worden, dat zij een bijdrage leveren tot het scheppen van de voorwaarden waaronder volgens Wertheim ontwikkelingshulp een zinvolle zaak kan zijn. Ik zeg op het eerste gezicht, want bij sommige actiegroepen heeft verdiepte analyse recentelijk geleid tot het verwerpen van de stelling, dat derde wereld-activisten in Nederland zich dienen te concentreren op hulp aan de bevrijdingsbewegingen. Het meest expliciet is dit voor zover mij bekend aan de orde gekomen op het Zuidelijk Afrika Congres van de politicologie-studenten in Nijmegen, nu ruim een week geleden. Weliswaar waren organisatoren en bezoekers daar in meerderheid onwankelbare voorstanders van directe steunverlening aan de bevrijdingsbewegingen, maar dit principe werd door een aantal congresgangers toch voortdurend in discussie gesteld. Directe aanleiding hiertoe was het pleidooi, dat de in Londen in ballingschap wonende blanke Zuid-Afrikaanse journalist Basil Davidson - zojuist teruggekeerd van een reis door de bevrijde delen van Angola hield voor steunverlening aan de bevrijdingsbewegingen in Zuidelijk Afrika.

Links op de foto Basil Davidson op latere leeftijd

De geoloog dr. Tom de Booy: "Niemand is zo rijk als ik, want ik ben full time guerrillero", zegt hij, sinds hij vanwege de onverenigbaarheid van zijn onderwijskundige opvattingen met de Wet op het Wetenschappelijk Onderwijs werd ontheven van zijn post bij het Geologisch Instituut van de Universiteit van Amsterdam, en op wachtgeld werd gesteld, attaqueerde Davidson bij die gelegenheid met de volgende stelling: misschien is het inderdaad mogelijk, aldus De Booy, om de regeringen en maatschappijen die deel nemen aan de uitbuiting van Mozambique uit dit gebied te verdrijven, maar het is nuttig je te realiseren, dat een onvermijdelijk bijverschijnsel hiervan zal zijn, dat enige tijd later dezelfde regeringen en maatschappijen zich ergens anders zullen

innestelen, met voor dit nieuwe gebied potentieel even onaangename gevolgen als oorspronkelijk voor Mozambique. Weliswaar zal Mozambique daar wèl bijvaren, en zal niemand het Frelimo kwalijk nemen, wanneer deze organisatie binnen dit beperkte kader werkt, maar wie vanuit Nederland werkt doet er goed aan de zaak in wijder perspectief te zien. Wie van hieruit Frelimo helpt, dient te beseffen dat hij op datzelfde moment de rest van de derde wereld met een zelfde probleem opzadelt. Dat probleem heet volgens De Booy 'kapitalisme'. Desgewenst zegt hij dat met Lenin in de hand ("imperialisme is het hoogste stadium van het kapitalisme"), maar hij wil het ook best in meer eigentijdse termen uitleggen. Als voorbeeld mag dienen het Cabora Bassa-projekt, het plan om in Mozambique, in de Zambesie-rivier, een reusachtige stuwdam te bouwen. Dit plan wordt door de bevrijdingsbewegingen in Zuidelijk Afrika en door onafhankelijke Afrikaanse staten, waarvoor Zambia als woordvoerder optreedt, gezien als een sleutelprojekt in de militair-economische expansie in noordelijke richting door het blok van blanke minderheidsregimes in Zuidelijk Afrika. Het is één van de belangrijkste doelwitten voor Westeuropese actiegroepen die zich volgens wat ik maar even het recept-Wertheim zal noemen opstellen, juist omdat financiering en productie van de dam plaats vindt in samenwerking met Westeuropese regeringen, banken en concerns. De kortzichtigheid van een direct op Mozambique gerichte actie wordt volgens De Booy aangetoond op het moment dat de actie succes heeft. Zo slaagden Zweedse actiegroepen erin de terugtrekking uit het projekt af te dwingen van de Zweedse firma ASEA, met als resultaat dat dit bedrijf bij wijze van compensatie belangrijke concessies in Zambia kreeg, terwijl Frelimo nog even ver is als voorheen, aangezien het Duitse concern Siemens het contract van ASEA overnam, zodat de dam er toch komt. Mocht de Duitse actiegroep die op dit moment probeert om een terugtrekking van Siemens te bewerkstelligen, succes hebben, dan zal ook Siemens - die nu eenmaal uit hoofde van het winstmotief functioneert en dus produceren moet, zoal niet in Mozambique dan toch ergens anders zijn activiteiten eenvoudig verleggen.
Voor De Booy betekent dit, dat het enige waaraan een linkse activist in Westeuropa zijn schaarse uren dient te besteden het ontmantelen van kapitalistische structuren in de eigen, Westeuropese omgeving. Een stelling, die kan worden samengevat in de woorden "geen man en geen cent voor de bevrijdingsbewegingen". Essentiëel is niet het met ethische of politieke kriteria begeleiden van de activiteiten van concerns die zelf volgens kapitalistische kriteria werken, want daartussen bestaat vanzelfsprekend een onvermijdelijk discrepantie. Nee, van essentieel belang is het nu juist om een einde te maken aan de kapitalistische productiewijze zelf. Hulpverlening aan de bevrijdingsbewegingen betekent in deze gedachtengang niet meer dan het bestrijden van de schaduw van het kwaad. Overigens is ook de synthese van de dialectische tegenstelling tussen de stelling-Wertheim en de stelling-De Booy inmiddels al gegeven, en wel door de man die in zijn argeloosheid de aanleiding was geweest voor deze hele discussie, Basil Davidson. In een gesprek dat De Booy met Davidson had na afloop van diens pleidooi voor hulp, bleek dat de laatste - zeer tot verrassing van de eerste - veel voelde voor de stelling-De Booy. Davidson had de kwestie echter niet willen aanroeren voor een publiek waarvan hij niet meer zijn te weten, dan dat het de moeite had genomen de zaterdagavond op te offeren aan een congres in een katholieke universiteit in een niet notoir linkse streek, en waar de organisatie van materiële hulp één van de belangrijkste werkzaamheden beloofde te worden. Zulke mensen, zo had hij geredeneerd, moet je niet op het lijf vallen met al te radicale praat. Het voordeel van het steunwerk is in elk geval, dat het meestal aantrekkelijk genoeg is om mensen bij de zaak te betrekken, hetgeen op zich al winst is. Pas vanuit die betrokkenheid en de daaruit eventueel voortvloeiende teleurstelling is een verdieping van de analyse in de zin van Tom de Booy te verwachten. Iedereen moet maar doen, waar hij op een gegeven moment juist aan toe is. Een synthese, die op datzelfde congres al werd samengevat met Mao's stelling over de duizend bloemen: ze moeten allemáál maar bloeien.
Dit artikel van Frits Eisenloeffel werd niet in het Handelsblad-NRC geplaatst om 'onvoorziene' redenen.

21 october 1970 Concentratie geologie in één landelijk instituut
DEN HAAG, 21 oktober. Minister Veringa heeft de knoop. van de geologische studie, waar zijn voorganger Diepenhorst in 1966 al aan begon te tornen, doorgehakt. Aan curatoren van de betrokken universiteiten heeft hij laten weten, dat hij volgens het advies van de cornmissie-Doeglas zal handelen. Dit betekent dat de bestaande studierichtingen in de geologie zullen worden opgeheven en samen zullen worden ondergebracht in één landelijk geologisch instituut, dat in Utrecht zal worden gevestigd. Reden tot dat besluit zijn het geringe aantal studenten per universiteit (484 in totaal), de moeilijk te vervullen en kostbare Personeelsbezetting, de in verhouding tot het rendement te hoge investeringen aan noodzakelijke apparatuur en te weinig binnenlands emplooi voor afgestudeerden. De desbetreffende universiteitsbesturen en hoogleraren zijn het met de minister op praktische gronden eens en bereid om aan de tot standkoming van het ene instituut hun medewerking te verlenen. Zij zijn het echter niet eens met de uitzondering, dat de Vrije Universiteit een zelfstandig geologisch instituut en Nijmegen optie houdt op een eventuele eigen leerstoel. Het is volgens hen een ongegronde bevoorrechting van de bijzondere instellingen op politieke gronden, die met de 100 pct. subsidiëring door het rijk niet meer kunnen gelden: "Als Groningen, Leiden, Utrecht en Amsterdam in één instituut moeten worden ondergebracht, dan moet dat evenzeer gelden voor Nijmegen en de VU. Er is geen bezwaar tegen en misschien wel aan te bevelen, dat het ene instituut in twee vestigingen wordt ondergebracht, maar dan onder één bestuur en met één onderwijs en onderzoekprogramma."
Bezwaren bestaan er volgens de directeur van het Leidse instituut, prof. dr. E. der Tex, ook tegen, dat het instituut als subfaculteit zal verbonden 'blijven' aan de faculteit van natuurwetenschappen en wiskunde.
De betekenis van de geologie wordt volgens prof. Den Tex ook onderschat. Zij heeft niet alleen de gasbel in Slochteren ontdekt, maar zal ook een essentiële bijdrage gaan leveren aan het milieubeheer. De 80 pct. van de geologen, die naar het buitenland gaan, wil hij niet zien als een investering ten gerieve van vreemde mogendheden, omdat de meesten in het ontwikkelingswerk terechtkomen en bij terugkeer niet ten laste behoeven te komen van sociale zaken. Prof. Den Tex vreest wel voor de toekomst van de toch al achterop geraakte geologie in Nederland, omdat dit besluit genomen is zonder een concreet plan voor het op te richten centrale instituut. Het gevaar is volgens hem niet denkbeeldig, dat oude instituten ontmanteld worden, terwijl het nieuwe instituut het werk nog niet kan overnemen. Op een vergadering, van het instituut te Leiden, waaraan docenten en studenten deelnamen, is deze week een resolutie aangenomen, waarin medewerking afhankelijk wordt gesteld van de volgende voorwaarden
• alle universiteiten, ook de VU, moeten worden ingeschakeld bij het Centraal Instituut;
• onderwijs- en onderzoekprogramma's - moeten worden samengesteld door één uit de instituten gevormde raad;
• met de personeelsbezetting mag pas worden begonnen als de studieprogramma's zijn vastgesteld;
• de instituten moeten worden betrokken bij de bepaling van de overgangsmaatregelen.
October 1970. Aangetekende brief van College van Curatoren met bericht dat T. de Booy eervol ontslagen zal worden op 1 december 1970
Zeer geachte Heer De Booy, In het bezit van Uw schrijven van 10 maart 1969 en onder verwijzing naar het gevoerde overleg, delen wij U, ter bevestiging van hetgeen reeds telefonisch met U werd besproken, mede, dat wij hebben besloten U per 1 december 1970 eervol ontslag te verlenen uit Uw betrekking van wetenschappelijk hoofdmedewerker in dienst der Universiteit van Amsterdam. Een afschrift van het desbetreffende besluit, waarin de redenen die tot dit ontslag hebben geleid zijn weergegeven, doen wij U hierbij toekomen, waarbij wij U er, ingevolge het voorschrift in artikel 87, lid 16, van het Ambtenarenreglement op attent maken, dat U binnen 30 dagen na de datum van het besluit; beroep kunt instellen bij de Commissie van Beroep, p.a. Mr. J.D.van Ketwich Verschuur, kamer 26, Raadhuis, Amsterdam. Een afschrift van het besluit, waarbij U wachtgeld wordt toegekend, zult U een dezer dagen van ons ontvangen. Hoogachtend,

Curatoren der Universiteit Amsterdam,

5 november 1970 Bericht van ontslag: Uittree bericht Universiteit Amsterdam 1.12.1970 wetenschappelijk medewerker eervol ontslag .1969 40.391.10. Zorgvuldig bewaren in verband met pensioen

27 november 1970 artikel in Parool : Tom de Booy verklaart universiteit de oorlog. "Je leidt couveusekindjes voor de directiestoel op "

Baarn. Tom de Booy heeft de oorlog verklaard aan de Universiteit . Hij ziet het niet meer zitten en daarom heeft hij met ingang van 1 december eervol "de laan" laten uitsturen als wetenschappelijk hoofdmedewerker aan het geologisch instituut in Amsterdam.
Zijn studenten kunnen nog één keer naar hem luisteren. Want maandag houdt dr. Tom de Booy zijn afscheidscollege. "Ik speel de komedie tot het eind toe mee". Deze ex-bergbeklimmer, Maagdenhuisbezetter en volleerd actievoerder gelooft niet, dat hij het studentenvolk zal missen. "Ze zijn mijn vijanden geworden", zegt hij. "Ze zijn de toekomstige directeuren en ze zien dat ik hun positie aantast. Aan de universiteit leid ik couveusekindjes op voor een directiestoel bij Philips, Unilever en Shell. En dat verrek ik". Het begin van de ontslagkwestie de Booy was eenvoudig. Deze wetenschappelijk hoofdmedewerker weigerde langer loyaal te zijn tegenover zijn chefs. Een besluit dat volgde, nadat hij had geconcludeerd dat het verkeerd zit met de universiteit en met alles in de wereld.

Geoloog

Om zijn gewetensconflict te verduidelijken gebruikt Tom de Booy een definitie van minister Veringa. Hij zegt over een universiteit dat zij kritische wetenschapsmensen moet opleiden, die zich bewust zijn van de rol die hun wetenschap in de maatschappij kan spelen. "Als ik dat vertaal voor een geoloog, kom ik bij de wijze waarop de olie- en boormaatschappijen. hun rol spelen. En dan blijkt steeds weer, dat ons systeem fundamenteel fout is. Als wij één gulden belastinggeld uitgeven aan ontwikkelingshulp, komen er twee of drie guldens via bedrijven terug. En niet bij de mensen in hun totaliteit, maar bij de aandeelhouders. Ook in Nederland wordt de kloof tussen arm en rijk steeds groter. Daarvan kun je Nelissen de schuld geven en anderen, maar of zij er wat aan kunnen doen. Er zijn namelijk hogere krachten dan de gemeenteraad, provinciale staten en Tweede Kamer die uiteindelijk beslissen. Om er ééntje te , noemen: Hoogovens. Het gaat om het scherpste zwaard van het kapitalisme. En dat is geld. Directeuren moeten hun bedrijven winsten laten maken. Anders worden de aandeelhouders ontevreden en trekken zij hun geld terug. Het gevolg kan zijn dat er honderden mensen zonder werk op straat staan. Nou zeggen ze dat de universiteit gericht moet zijn op de economie. Ik ben als wetenschapsmens wakker geworden. Ik leid geen studenten meer op voor een maatschappijstructuur die zeker tot 1980 hetzelfde blijft. Ze moeten mij eens vertellen wat er voor verschil is in onderdrukking tussen een bejaarde in
de Rijnmond ,en een man in Zuid-Afrika.

Eén pot nat

Tom de Booy wil duidelijk stellen dat hij niet voor het communisme kiest, want dat vormt met kapitalisme één pot nat. "Japanse, Russische, Franse en Engelse firma's gaan samen in Siberië koper exploiteren". Wat hij wil bereiken, is dat iedereen aan kritische analyse gaat doen. De conclusie moet dan zijn: "Ik kan me niet meer solidair verklaren met de structuur in de wereld". Jarenlang heeft Tom de Booy meegelopen in het universitaire gareel. Toen zag hij het nog anders en werd hij aanvaard. Zijn verklaring daarvoor: "Wanneer je kritiek hebt op het systeem en de grondvragen van het fundament met rust laat, dan ben je welkom in dat systeem. Daar is een

enorm grote marge. Maar het gekke is, dat je gaat ontdekken, dat de problemen dieper liggen. De antwoorden die je op je vragen krijgt, bevredigen je niet en je gaat door met vragen. Als je dan bij de essentie bent aangeland valt van de ene dag op de andere de bijl. En waar je het op laat afknappen, is soms maar één woordje. De grote crisis van dit moment is, dat je inwendig het vertrouwen hebt opgezegd. Een universiteit krijgt geld van de gemeenschap en moet dienen door de gemeenschap en geen bedrijven bevoordelen door bepaalde dingen wel naar voren te schuiven en andere niet. Maar het probleem is dat de mensen met de goede bedoelingen steeds voor een grote muur staan".
Tom de Booy verklaart dat hij bereid is om tot het uiterste te gaan om tegen misbruik van de wetenschap te waken. "Ik laat me niet afslachten en ik doe geen water in de wijn. Het kan niet zo doorgaan. Als je in een Amerikaans blad leest over Vietnam dat er in een gebied als Californië tien miljoen kogels zijn afgevuurd .... ".

Christus

Nu heeft Tom de Booy besloten overal lezingen te gaan houden om zo te werken aan het bewustwordingsproces van de mensheid. Hij zegt: "Ik verwerp machtspolitiek en ik geloof heilig in de democratie. Maar ja .... ik ben een egoïst. Eén van de drieëneenhalf miljard in de wereld. Als je gelooft, kun je zeggen, dat er pas één man is die het lidmaatschap op dat egoïsme heeft opgezegd. Dat was 2000 jaar geleden en die man heet Christus".

WAAR GAAT ONZE AARDE NAAR TOE?

Verklarende tekst bij de dias geprojecteerd tijdens het afscheidscollege van Dr T. de BOOY op 30 november 1970 te 16.00 uur, Geologisch Instituut van de Universiteit van Amsterdam.

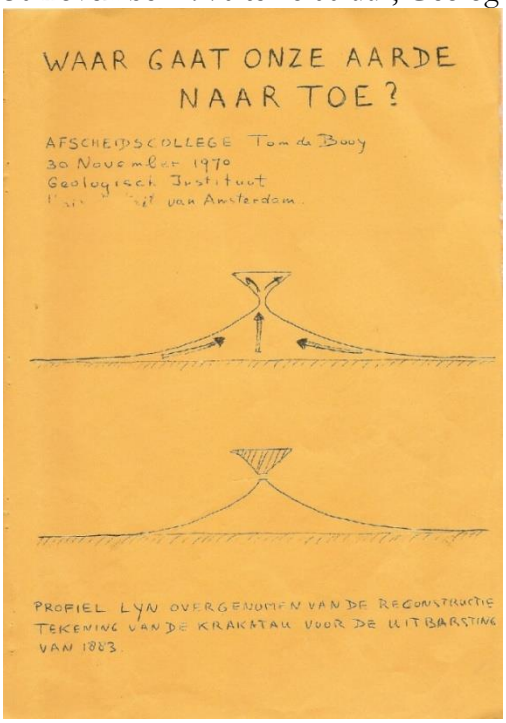

Frontblad afscheidscollege 30 november 1970: Waar gaat onze aarde naar toe? Onderschift. Profiellijn overgenomen van de reconstructie tekening van de vulkaan Krakatau van de uitbarsting van 1883

I . Ontstaan en vergaan van onze aarde. Waar komt. onze aarde vandaan en waar gaat onze aarde naar toe, zijn vragen waarop we geen antwoord kunnen geven. Wij zijn echter als geologen verplicht om hier over na te denken. De gemiddelde levensverwachting voor de westerse mens is 600.000 uur (70 jaar). De ouderdom van de aarde is 43.800 miljard uur (4.5 miljard jaar). Onze aarde zal vermoedelijk over 10 - 15 miljard jaar een oppervlakte temperatuur krijgen van tenminste 1000^0 C. Dit komt doordat de zon, na een groot deel van haar energie te hebben verbruikt zal uitzetten, om vervolgens weer in te krimpen totdat het vuur voor altijd zal zijn

gedoofd. Voor zover er nog iets van onze aarde over is, zal zij haar reis als koud kosmisch stof vervolgen.
2. Opsporen van delfstoffen. De geoloog houdt zich bezig met de reconstructie van de geschiedenis van onze aarde en tracht o.m. met zijn kennis delfstoffen op te sporen, die van belang kunnen zijn voor de samenleving. Hij dient zich daarbij voortdurend bewust te zijn van de rol, die zijn geologie in de maatschappij kan spelen. (naar nota Veringa, pag. 2, 27 juni 1970, 's-Gravenhage).

3. Jonge rivierinsnijdingen geven een goed inzicht van oude aardlagen

De oudste gesteenten van de continenten zijn 3.5 miljard jaar oud (dus jonger dan de gesteenten, die men kort geleden op de maan heeft aangetroffen van 4.5 miljard jaar). In de Grand Canyon zijn in de diepste delen van de jonge insnijding van de Colorado rivier, gesteenten aangetoond die een leeftijd hebben van tenminste 2 miljard jaar, direct bedekt door gesteenten met een ouderdom van slechts 1/2 miljard jaar. Een dergelijk tijdshiaat (1 1/2 miljard jaar) laat veel ruimte over voor speculatie.

4. De opheffing van het Himalaya gebied gaat nog steeds door.

Aanwijzingen hiervoor zijn het verder uitdrogen van de zoutmeren ten noorden van de Himalaya en de toename van het puin, dat door de rivieren zoals de Ganges en Indus naar de Indische Oceaan wordt getransporteerd.

Tom de Booy tijdens zijn afscheidscollege 30 november 1970 Vlnr: vooraan: Montfrans, Jan Bresser en zijn vriendin Anneke Zwart. Eerste rij van de collegebanken: Mijn zuster Elsbeth, mijn zoon Jan Maarten, mijn Vader, Boudewijn Chorus, Hugo van Rijn, ?, ?. Tweede rij: Frits Eisenloeffel, prof Hospers, prof van Bemmelen, Bollegraaf, achter Bollegraaf Jan Smit.

5. De gesteenten van de continenten zijn oud en die van de oceanen zijn jong.

Grote hoeveelheden puin afkomstig van de hoge bergen worden door middel van rivieren en troebelingstromen afgezet op de jonge bodem van de oceaan in de vorm van grote puin waaiers.

6. Geologische ongelijkheid.

De oppervlakte van onze aarde kan grof weg worden onderverdeeld in continentale gebieden *(30%)* en oceanische gebieden *(70%)*. Om dit verschil te verklaren heeft men verschillende theorieën ontwikkeld.

7. Continentale drift theorie.
Ten gevolge van horizontale bewegingen zijn grote delen van continenten uit elkaar gescheurd. Deze theorie is voor het eerst geponeerd door A. Snider in 1855, die een kaart heeft gepubliceerd, waarbij de continenten van Noord- en Zuid Amerika aan Europa en Afrika zouden hebben vastgezeten en tengevolge van horizontale bewegingen uit elkaar zouden zijn gedreven. Een theorie, die tegenwoordig weer veel opgeld doet.
8. De onderzochte bergruggen der oceanen vormen de jongste delen van de der oceanen.
Tussen deze uit elkaar gedreven continenten ligt de mid-atlantische rug. Deze onderzeese bergketen maakt deel uit van een wereld omspannend systeem (Worldrift system).
9. Het Afrikaanse continent wordt verbrokkeld, resp. uit elkaar gescheurd.
10. Het uit elkaar gescheurde gebied van Egypte tot Israël.
11. Ten noorden van de Nijl delta bereikt de Middellandse zee diepten van 3000 meter
12. Het raadsel van Gibraltar.
Tussen het vroegere Laurasia en het Gondwana continent heeft een uitgestrekt marien gebied gelegen, dat men aanduidt met de naam Tethys. Dit gebied is ten gevolge van belangrijke horizontale bewegingen verdwenen, zodat de twee continentale gebieden momenteel aan elkaar grenzen. Ongeveer op de plaats waar het lidteken van deze vroegere oceaan is gelegen (Tethys) hebben zich in de jongste geologische geschiedenis een aantal oceanische bekkens gevormd, die we aanduiden met de geografische naam: de Middellandse Zee. Het directe verband van deze jonge structuur met de vroegere geschiedenis is helaas niet duidelijk.
13. De geboorteplaats van Homo "Sapiens".
De aarde van 200.000 km afstand ziet er uit als een onbewoonde planeet. Men neemt aan dat zon 3000 miljoen jaar geleden het organische leven begon. Pas 1 miljoen jaar geleden deed de mens zijn intrede. In Genesis 1-26 staat te lezen dat deze mens de heerschappij moet hebben over de vissen der zee, over het gevogelte des hemels, over het vee, over wilde dieren, en over al het kruipend gedierte der aarde. Met behulp van de volgende dias lijkt het als of men nog een zin vergeten heeft, nl. dat de mens deze heerschappij ook toepast op zijn medemens. De mens heeft door de tijden heen steeds geprobeerd om aan de aarde verschillende delfstoffen te onttrekken, die hem mede in staat stelden zich in stand te houden. Het lijkt wel of deze zelfde delfstoffen hem momenteel in zijn bestaan bedreigen. De geologische ongelijke verdeling van deze delfstoffen in de aardkorst brengt grote problemen met zich mee. De rechtmatige verdeling van deze delfstoffen is volkomen mislukt. Het heeft geleid en leidt nog steeds tot moord en doodslag.
14. Gold! yellow, glittering, precious gold, Thou common whore of mankind (Shakespeare)
In 1969 werden in de "free world"100.000 goudstaven (12 1/2 per staaf) geproduceerd, hiervan neemt Zuid Afrika er maar liefst 80.000 voor zijn rekening. De omzet van 47 goudmijnen in Zuid Afrika bedroeg ruim 4 miljard gulden. In totaal zijn in deze mijnen ruim 400.000 mensen werkzaam.
15. Apartheidspolitiek biedt onbeperkte mogelijkheden voor het in dienst nemen van arbeidskrachten, die men nog minder dan elders behoeft te betalen voor het afgeven van hun enige bezit: ARBEIDSKRACHT.
16. Mijnwerkers verrichten hun arbeid in de goudmijnen van Zuid Afrika soms 3000 meter onder de grond
De 360.000 zwarte mijnwerkers ontvangen hiervoor een vergoeding ter waarde van *f* 1600.- per jaar (inclusief voedsel, medische zorg, woning). Volgens de recente onderzoekingen betekent dit de helft van het bestaansminimum in de goudmijnstreek van Johannesburg.
Hiervan zegt R. S. Cooke, President van de "Chamber of Mines" van Zuid Afrika in zijn jaarrede *op* 23 juni 1970:
"These cash wages are low in comparison to those paid to skilled white workers , and lower than the South African average for African workers in secondary industry, but food, lodging and medical car are provided free and make it possible for the Africans on the mines to save or send

home substantial sums of money which are an important factor in the economy of the tribal territories"....(onderstreping van redactie)
Zou men echter overgaan tot een verhoging van het salaris tot het bestaansminimum voor de Bantu mijnwerkers, dan kan er geen dividend worden uitgekeerd aan de 3 aandeelhouders, immers in 1969 betaalden de gezamenlijke een netto dividend uit van 644 miljoen gulden, dat is gemiddeld *f* 1600 per mijnwerker.
De regeringen van de westerse wereld, inclusief Nederland zorgen er echter voor dat in de naaste toekomst de aandeelhouders op hun dividend kunnen blijven rekenen.

17. Tenminste 6000 jaar wordt koper door de mensheid gebruikt

Het wordt meestal bovengronds gewonnen. De koperproductie in de wereld in 1969 was 5.8 miljoen ton, waarvan de V.S. de grootste producent met 1.4 miljoen ton. Desondanks moeten de V.S. nog een aanzienlijke hoeveelheid aan koper importeren.

18. De tragiek van de koper exporterende landen.

De twee grootste koper exporterende landen zijn Zambia (719.000 ton) en Chili (680.000 ton), verder nog Congo (361.000 ton) en Peru (208.00 tori). Dramatisch zijn de politieke ontwikkelingen in de laatste tijd voor deze landen. De koperprijs wordt gecontroleerd door de 4 grootste koperconcerns van de wereld, t.w. ANACONDA, KENNECOTT, .ASARCO en PHELPS DODGE. De prijs op de vrije markt in Londen is van 750 pond in april, omlaag geschoten naar 445 pond in november 1970. Dit is natuurlijk catastrophaal voor landen zoals Zambia c.n Chili. Zambia is maar liefst voor 97% van zijn export afhankelijk van koper, terwijl Chili voor 75%. Onlangs heeft Sir RonaId Prain van het mijnbouw concern HST medegedeeld dat het aandeel van deze exportlanden in de koper wereldhandel in de volgende jaren omlaag zal gaan van 72.1% naar 61. 5% (in 1975). Of zoals de president van de grootste koper maatschappij Anaconda, C.J. Parkinson eind vorige maand heeft gezegd (Mlining Journal, october 30, 1970); ...that nationalisation of domestic mining in the industries by the Cipec mcmbers (Chili, Zambia, Congo, Peru) will accelerate coppcr developments in "more stabIe" areas in world"...

19. Dankzij de ontwikkelingshulp kan het westen zich steeds beter ontwikkelen ten koste van de ontwikkelingslanden

Wat zijn nu de "stable areas" van Parkinson? Een goed voorbeeld hiervan is de grootste koperberg van de wereld in West Irian (voor het eerst ontdekt door de Ned. Exp. onder leiding van Colijn in 1936), met een reserve van 33 miljoen ton erts met een gehalte van 2.5% koper, 40.6% ijzer en 4 dwt. goud en 0.3 oz/ton zilver. De exploiterende maatschappij is Freeport Sulphur. De investering nodig voor dit project is 135 miljoen dollar. Japan zal 75% van de productie afnemen in de jaren 1973-1986. Freeport Sulphur heeft nauwe relaties met Texaco, die grote belangen heeft bij de olieproductie in Indonesië, getuige hiervan zijn de 4 gezamenlijke commissarissen. Hoe het financiering systeem hier werkt wordt duidelijk gemaakt in het commentaar van het blad Mining Journal, juni 26, 1970, p. 589..."More important, for future projects, however, is the demonstration of cooperation between thc Indonesian Government and Freeport Sulphur and the support of the projects (in the form of guarantees against expropriation, currency in convertability, etc.) by the U. S. and German government agencies".....Volledigheidshalve zei hier vermeld dat ook Nederland deze exploitatie met een bedrag van 14 miljoen dollar steunt.

20. Nieuwe Wingewesten voor de olie-industrie Indonesië .

De vooruitzichten voor de oliewinning in Indonesië zijn voor de. westerse wereld zeer gunstig en wel om de volgende redenen:
1. stabiele politieke situatie. 2. laag zwavel gehalte van de olie (in belang tegen de luchtverontreiniging) 3.zeer grote reserves. (vermoedelijk even groot als in het Midden Oosten). Momenteel is de productie ruim 1 miljoen vaten per dag, maar men verwacht in de naaste toekomst een dagproductie van 3 miljoen vaten (Net zoveel als Libië momenteel). De grote afnemer van deze olie is Japan. Momenteel gaat 47% van de Indonesische olie naar Japan. Alle grote oliemaatschappijen zijn zeer actief met de exploratie vooral in de Zuid Chinese Zee (gebied

gelegen tussen Borneo (Kalimantan), Sumatra, Malakka en ten Noorden begrensd door Vietnam). Onze eigen SHELL heeft helaas voor haar aandeelhouders op het gebied van de exploratie in Indonesie achter het net gevist. Bij een vraag van de ASVA om deel te nemen aan een teach-in over Indonesië eind augustus 1970 zei de SHELL hierover telefonisch:"In Indonesië speelt SHELL geen rol van weinig betekenis".Het behoeft nauwelijks betoog, dat de V.S. en Japan alsmede West Europa tegen geen enkele prijs bereid zullen zijn om hun invloedsfeer in Zuid Oost Azië op te geven. Een ieder die zich dit realiseert heeft meer "begrip" voor de Amerikaanse politiek in Zuid Oost Azië. Nog duidelijker wordt het als men Ian Mac Gregor (president American Metal Climax) aanhoort (Mining Journal, oct. 9, 1970, 'p. 309-311): ..."Bearing in mind that it is the private sector which will continue to be relied on the search for develop and produce minerals in the U.S. it is hardly to be wondered that leaders of America's mining industry have been stressing the need for governement co-operation in tax incentives and depletion allowances. There is no doubt however, that as the U.S. has had to·come to terms with its heavy worldwide involvement in the general political and economic sense so.now there are signs of a greater readiness by government to view the whole mineral situation in an international context. Indeed there is understood to be an influential U.N. Lobby in Washington which has been getting support in STATE DEPARTMENT CIRCLES in its efforts to promote the concept of international commodity agreements to help sustain the economic of the developing countries". Interessant in dit verband is om te zien hoe Nederland soortgelijke zaken regelt. De Minister van Ontwikkelingssamenwerking drs B.J. Udink heeft Indonesië een lening aangeboden van 43.4 miljoen gulden, o.m. om te besteden aan de afbouw van het elektriciteitsbedrijf te Mantung op het eiland Banka ten behoeve van de energievoorziening voor de tinwinning. Gelden afkomstig van de Nederlandse belastingbetaler worden besteed projecten, die een grote steun betekenen voor de maatschappijen, die zich met de exploitatie van tin bemoeien zoals de Billiton Mij (kort geleden opgekocht door de SHELL). De winsten, die vervolgens gemaakt worden vloeien naar de aandeelhouder.

21. Per dag worden er op deze wereld 44 miljoen vaten ruwe olie gewonnen en over 10 jaar zal dat bijna het dubbele zijn.

22. Gouden tijden voor de bezitters van mammoettankers.

Tengevolge van de schaarste in brandstof in de westerse wereld is er een onvoorstelbare vraag naar laadruimte voor ruwe olie. De SHELL heeft de grootste particuliere tankschepenvloot. Die vloot komt overeen met 1/6 van het wereldtonnage aan tankschepen en is groter dan de gehele koopvaardijvloot van de V.S. De hoge wereldprijzen voor de ruwe olie blijken in sommige gevallen te leiden tot abnormale hoge winsten. Zo verdiende de Griekse reder Aristoteles Onassis met een tanker op een reis 4.2 miljoen dollar, ongeveer 1/3 van 4e kosten van het schip. (Newsweek, oct. 19, pag. 42, 1970).

23. Milieuverontreiniging is geweld.

Op pagina 17 van the Oil en Gas Journal van juni 29, 1970, staat heel duidelijke taal: POLLU TION WON'T BE A DIRTY WORD ANYMORE
IF YOU CAN MAKE A PROFIT OUT OF IT. De lijst van milieuverontreinigende stoffen wordt steeds groter. Sommige zijn kankerverwekkend (nikkeloxide) en andere kunnen zelfs schadelijk zijn op het erfelijke materiaal van de levende cel (zwavel dioxide). Zwangere vrouwen worden aangeraden geen vis te eten, die gevangen worden gevangen in de kustwateren of in zoetwater. Het water bevat veel kwikverbindingen, die worden opgehoopt in de vis.
Het Nederlandse autoverkeer verspreidt jaarlijks ongeveer 800.000 lood. Nieuw binnengekomen op de "hitlijst" is cadmium (slecht voor de nieren) (Budel, Billiton). Zeer interessant is om te zien hoe Amerika, door strenge maatregelen bij de koper raffinage, zijn koper nu elders (in West Europa) laat raffineren en daarna weer terug invoert, getuige hiervan is het volgende citaat:
.... "possible future legislation is already having some effect on copper smelting activities and has led some U.S, companies to ship copper in concentration overseas for smelting and refining on a reverse toll basis ". september l8, 1970, Mining Journal p.241). De zgn. "Muskie Bill ("Muskie is

een Amerikaans senaatslid) wordt zeer gevreesd door de industrie. Hierover uit hetzelfde artikel het volgende citaat: It has been pointed out that as it stands it would for all intents and purposes eliminate coal as a source of fuel for electric energy. This is seen to be the case because of proposals that zero tolerences should be established for such trace metals as beryllium, cadmium and mercury. It has been this and some other elements of the Muskie Bill, **...** that has prompted one senator to comment "we need pollution controls but we don't need to wreck the economy to install them"...
Een ieder die zich inzet voor de strijd tegen de milieuverontreiniging zal het vroeg of laat moeten ontgelden. Zo heeft president Nixon op 25 november 1970 zijn minister van Binnenlandse Zaken, Walter J. Hickel, op staande voet ontslagen, zonder de gebruikelijke dank voor bewezen diensten. Volgens de correspondent E.G. Lechman van de NRC-Algemeen handelsblad van 26 november 1970 zou een zwaar wegende reden van het ontslag zijn geweest, dat Hickel, die gouverneur van Alaska is geweest, tegen alle verwachting in de zorg voor het leefmilieu zeer ernstig opvatte en daarbij veel industrieën voor het hoofd stootte. Bijvoorbeeld na het lekken bij oliebronnen in zee voor de kust van Californië nam hij besluiten, die bij de olie-industrie verzet wekten.

24. Een blauwdruk van de westerse wereld voor de toekomst :de verdeling van de wereld energie in 1980

De consumptie van ruwe olie in 1970 wordt geschat op ongeveer 45 miljoen vaten en in 1980 op 83 miljoen vaten, Dit betekent, dat in de volgende tien jaar net zoveel zal worden geconsumeerd als in de laatste 110 jaar. De aangetoonde economisch winbare reserves nemen echter nog sneller toe, zodat in 1980 er olie genoeg zal zijn. Zo wordt verwacht dat in 1980 52% van de energie komt van ruwe olie. Het aardgas zal in de volgende tien jaren toenemen en in 1980 18.l% van de energie leveren. De kernenergie in 1980 bedraagt slechts 3.4%. Hoe is met de verdeling van de energie in 1970 over de wereld en hoe zal deze zijn in 1980. De vergelijking van deze cijfers zal ons een inzicht verschaffen omtrent de verandering in de verdeling de rijke en arme landen. De cijfers tonen aan, dat Lat. Amer., Afrika, M.Oosten in 1970 10.6% van de totale beschikbare energie zullen gebruiken en in 1980 10.5%. Dit mag op het eerste gezicht een stilstand betekenen in de steeds groter wordende kloof tussen rijk en arm, maar indien we ons realiseren dat de wereldbevolking in de ontwikkelingslanden veel sterker zal toenemen ziet het er dus naar uit, dat de kloof steeds groter zal worden.

25. "Gaat heen en vermenigvuldig U"

Op grond van de jongste berekeningen zal de wereldbevolking van ruim 3.6 miljard in 1970 tot ruim 4.4 miljard in 1980 bedragen. De sterkste groei
zal in de minder ontwikkelde gebieden plaats vinden. Elke minuut worden in de ontwikkelingslanden twee honderd kinderen geboren, maar veertig van hen sterven binnen een jaar. Vergeleken met hun Europese en Noord-Amerikaanse leeftijdsgenootjes is hun sterfkans twintig tot veertig keer zo groot. De situatie is des te alarmerender wanneer wij ons realiseren, dat op onze wereld driekwart van de kinderen onder vijftien jaar - bijna een miljard - in ontwikkelingslanden leven. Aldus een rapport van de Ver. Naties De Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling
(OESO) constateert, dat het Westen in 1969 zijn uitgaven voor de ontwikkelingshulp in vergelijking met 1968 heeft verhoogd, maar
dat de rijkdom van het Westen echter nog sterker is toegenomen. Relatief is de ontwikkelingshulp dus verminderd.

26. Wetenschap in dienst van de wapenindustrie

Sinds 1965 is onze Westerse wereld er in geslaagd om 10 miljoen ton explosieven (= 500 Hiroshima atoombommen) in Zuid-Oost Azie tot ontploffing te brengen en in 1968 tot het aanleggen van 2.6 miljoen bomtrechters voornamelijk in landbouwgronden. Het Zweedse polemologische instituut SIPRI is tot de conclusie gekomen dat de nucleaire wapenvoorraad nu zo kolossaal is dat de hele wereldbevolking met een lading van 15 TNT per persoon opgeblazen

kan worden. Als men elke seconde een dollar munt zou laten vallen zouden er 260.000 jaar voor nodig zijn om door al het geld te komen, dat tegen 1980 aan bewapening in de wereld zal zijn uitgegeven (UNESO rapport).
De Nederlandse industrie zal in de toekomst een steeds belangrijke bijdrage leveren voor de bewapening van de Westerse wereld. Zo lazen we in de NRC-Algemeen Handelsblad van 29 oktober 1970 dat :PHILIPS met AEG-Telefunken (Duitsland, werkt mee aan de Cabora Bassa dam in Mozambique), Hughcs Aircraft International (V.S.), Marconi (Engeland), Selenia (Italië) en Thomson-CSF (Frankrijk) een consortium heeft opgericht, dat een aandeel wil leveren aan de Nato strijdmacht.

27 Wat doet onze regering?

Het beleid van onze regering is er direct opgericht om een systeem in stand te houden, dat ons met haast mathematische zekerheid - naar de ondergang voert. Er zijn geen tekenen die er op wijzen, dat zij dit zij dit systeem om ver wil werpen. In. Nederland zijn een groot aantal mensen, die geloven, dat het systeem zich laat ombuigen in een andere richting. Zijn er in Nederland nog instanties die een bijdrage kunnen leveren tot het scheppen van mogelijkheden om tot en wezenlijke verandering te komen? Men zou kunnen denken aan onze Nederlandse universitaire instellingen en hogescholen. Immers zij behoren de maatschappij - die hen daartoe via de belastingsgelden in staat stelt - van advies te dienen voor de toekomstige ontwikkelingen van onze samcnleving. De Nederlandse Universiteiten en Hogescholen zijn echter uitgegroeid tot organisaties, die geen duimbreed mogen afwijken van de door het systeem uitgestippelde weg. Zij eisen van een ieder een onvoorwaardelijke loyaliteit.
In dit college. heb ik U getracht duidelijk te maken de redenen waarom de verwezenlijking van een door de Universiteit van Amsterdam gedefinieerde loyale samenwerking mij onmogelijk is geworden nog langer naar behoren realiseren. Ik zal in mijn nieuwe werksituatie trachten te verhinderen, dat door de Nederlandse Universiteiten en Hogescholen, mensen en materiaal worden afgeleverd aan organisaties , die door hun activiteiten direct medewerken aan het in stand houden van een systeem, dat onze samenleving bedreigt.
GEOPOL-BAARN

Reactie op mijn lezing: Dezelfde avond schreef de geologie student Kees Windt van het jaar 1964 mij een brief met o.a. de volgende tekst:.. maar deze lezing is voor mij schokkend geweest omdat ik daarbij heb besloten te trachten de confrontatie met ons systeem niet langer uit de weg te gaan. Je zult mijn moeilijkheid misschien ook begrijpen als ik in je eigen terminologie sprekend, moet erkennen te weten dat ik de loyaliteitsverklaring nooit mag ondertekenen (voor zover ik dat niet reeds doe) maar ik weet ook dat ik geen held ben en hier ligt het dilemma. Je weet zelf welke beveiligingen in ieders maatschappelijke situatie zijn ingebouwd om te zorgen dat hij niet zomaar zonder kleerscheuren van de wagen waar hij op rijdt kan afstappen om zelfstandig zijn weg te gaan en dus als hij dat noodzakelijk vindt tegen de stroom in te kunnen gaan. Je hebt waarschijnlijk gelijk als je nu zegt dat je elke beveiliging zelf aanpraat en oplegt en dat ze pas in werkelijkheid zullen bestaan als je dat te lang volhoudt, goed, maar dan blijft nog het probleem hoe je ervan af kunt komen om tegen de stroom in te kunnen gaan aan de noodzaak hiervan twijfel ik niet. Ik zeg , geloof ik, niet schokkends als ik erken dat de grond van mijn overtuiging, dat het heersende systeem moet worden bestreden niet direct ligt in charitatieve gevoelens voor de slaven van onze wereld. Als eerlijk menslievende gevoelens zouden kunnen bestaan zou misschien het huidige geraffineerde uitbuitingssysteem niet kunnen bestaan, ook mijn overtuiging komt voort uit wat jij in je lezing hebt proberen over te brengen, namelijk dat we er onherroepelijk zelf (en waarschijnlijk binnen afzienbare tijd) aan kapot zullen gaan. Pure menselijke egocentrie dus, maar daarom juist gefundeerd. Een ander punt is dat ik weet dat ik in mijn ééntje nooit tegen de stroom in zal gaan, het zou bovendien weinig effect sorteren. (we zijn tenslotte, althans de meeste van ons, geen reuzen). Misschien ben je het daarom ook met mij eens dat meer kans op enig effect zal bestaan als vele mensen en liefst met gezamenlijke inspanning tegen de stroom in gaan. Jij gaat al, dat is bekend en omdat ik niet graag

het kontakt , dat de laatste tijd ongewild op een laag pitje stond, niet te verliezen, maar weer te verstevigen, heb ik je deze , misschien chaotisch brief geschreven. P.S. Essentie misschien: Ik kan mijn raison d'être niet vinden. Kees Windt

30 november 1970 Artikel van Frits Eisenloefffel. Afscheidscollege Tom de Booy

"De geoloog houdt zich bezig met de reconstructie van de geschiedenis van onze aarde en tracht onder meer met zijn kennis delfstoffen op te sporen, die van belang kunnen zijn voor de samenleving. Hij dient zich daarbij voortdurend bewust te zijn van de rol, die zijn geologie in de maatschappij kan spelen". Zo omschreef gistermiddag de geoloog dr. Tom de Booy - onder verwijzing naar de nota- Veringa - het vak, dat hij niet meer zal doceren aan de Amsterdamse Gemeente Universiteit. Met ingang van vandaag is De Booy ontslagen uit zijn functie van wetenschappelijk hoofdmedewerker aan het Geologisch Instituut Zijn gisteren onder grote belangstelling in het Geologische Instituut gehouden afscheidscollege toonde aan, hoe broodnodig een verdere bewustmaking onder geologen van hun rol in de samenleving is. Immers: "De mens heeft door de tijden heen steeds geprobeerd om aan de aarde verschillende delfstoffen te onttrekken, die hem mede in staat stelden zich in stand te houden. Het lijkt wel of deze zelfde delfstoffen hem momenteel in zijn bestaan bedreigen. De geologische ongelijke verdeling van deze delfstoffen in de aardkorst brengt grote problemen met zich mee. De rechtmatige verdeling van deze delfstoffen is volkomen mislukt. Het heeft geleid en leidt nog steeds tot moord en doodslag."

De Booy werkt deze stelling uit aan de hand van voorbeelden als het Zuid-Afrikaanse goud, waarvan de productie op de apartheidspolitiek drijft; en het koper, waarvan de wereldproductie bijna geheel plaats vindt in slechts vier landen, die dientengevolge onder zware druk van buitenlandse belangen staan. De prijs, die deze vier ontwikkelingslanden (Zambia, Chili, Congo Peru) voor hun koper kunnen krijgen, wordt effectief bepaald door de vier grootste (en samenwerkende) koperconcerns ter wereld: Anaconda, Kennecott, Asarco en Phelps Dodge. In de loop van dit jaar hebben deze concerns de prijs op een voor de producerende landen katastrofale manier laten kelderen. Het zal dan ook niemand verwonderen, dat er in de koperproducerende landen een neiging bestaat om zich door middel van nationalisering ("democratisering", zegt De Booy) van deze funeste invloeden te bevrijden. Maar wat blijkt dan?: De president van Anaconda heeft vorige maand aangekondigd, dat deze neiging de ontwikkeling van nieuwe koperindustrieën in "meer stabiele gebieden " zal bevorderen: de geoloog als onderkruiper. Maar niet alleen is dit systeem - waarin geologen zonder ethische principes te hanteren plegen mee te draaien - volgens De Booy misdadig, het is, zegt hij, bovendien levensgevaarlijk voor het voortbestaan van de mensheid. Bewapening (" er is genoeg nucleaire wapenvoorraad om de hele wereldbevolking met een lading van 15 TNT de man de lucht in te blazen "[1]) en milieuvernietiging (is geweld) hebben met geologie te maken. De maatschappelijke gevolgen van deze verschijnselen gaan de geoloog dus aan. Wat ligt er dan méér voor de hand, dan de bestudering van deze aspecten van de geologie in de geologische studie op te nemen? Toch heeft het feit, dat dr.de Booy dit in Amsterdam heeft trachten te verwezenlijken, tot zijn ontslag geleid. De Booy: "Het beleid van onze regering is er direct op gericht om een systeem in stand te houden, dat ons met haast mathematische zekerheid naar de ondergang voert. ·Er zijn geen tekenen, die erop wijzen, dat zij dit systeem omver wil werpen. Zijn er in Nederland nog instanties, die een bijdrage kunnen leveren tot het scheppen van mogelijkheden, om tot een wezenlijke verandering te komen? Men zou kunnen denken aan onze Nederlandse universiteiten en hogescholen. Immers, zij behoren de maatschappij van advies te dienen voor de toekomstige ontwikkelingen van onze samenleving. De Nederlandse universiteiten en hogescholen zijn echter uitgegroeid tot organisaties, die geen duimbreed mogen afwijken van de door het systeem uitgestippelde weg. Zij eisen van een ieder onvoorwaardelijke loyaliteit," aldus dr. Tom de Booy, die zijn - met enigszins pop art-achtige dia's geïllustreerde - afscheidscollege met een soort oorlogsverklaring beëindigde: "Ik zal voortaan trachten te verhinderen, dat door de Nederlandse universiteiten en hogescholen mensen en materiaal worden afgeleverd aan organisaties, die door

hun activiteiten direct medewerken aan het in stand houden van een systeem, dat onze samenleving bedreigt".
Ook dit artikel van Frits Eisenloeffel was bedoeld voor het Handelsblad-NRC, maar werd om ' onvoorziene' omstandigheden niet gepubliceerd.

4 december 1970 Vrije Volk in rubriek Journaal

Vandaag is dr. Tom de Booy, tot voor kort wetenschappelijk hoofdmedewerker aan de Universiteit van Amsterdam, zijn tweede loopbaan begonnen. Als free-lance journalist. De geoloog, die begin dit jaar bij de Hoge Raad een aanklacht tegen minister Luns is per 1 december ontslagen wegens "structurele moeilijkheden" en de "de slechte samenwerking met zijn .collega's." In zijn afscheidsrede keerde dr. De Booy zich fel tegen het regeringsbeleid, dat erop gericht is "een systeem in stand te houden dat ons met haast wiskundige zekerheid naar de ondergang voert". Een aantal kranten, zoals de Telegraaf, het Algemeen Dagblad en het Handelsblad-NRC, dat speciaal een verslaggever naar De Booys afscheidscollege had gestuurd; heeft er met geen woord melding van gemaakt. Dezelfde Handelsblad-NRC verslaggever; schreef begin oktober in opdracht van zijn krant een artikel over het Zuidelijk Afrika-Congres in Nijmegen, waar zich een verhitte discussie afspeelde tussen Tom de Booy en Basil Davidson over de zin van hulpverlening aan bevrijdingsbewegingen in Zuidelijk Afrika. Het verslag haalde de krant niet, hoewel de hoofdredacteur Heldring zei de problematiek op zichzelf voldoende interessant te vinden. Op 13 december 1969 publiceerde Tom de Booy een artikel in de Algemeen Handelsblad, waarin hij de rol van de grote oliemaatschappijen in de Biafraanse oorlog aan de kaak stelde. Een week later diende de Shell een formeel protest in, overigens zonder de feiten afdoende te weerleggen. Tom de Booy, die vanmiddag in het Haagse perscentrum Nieuwspoort zijn opwachting maakt, gaat voortaan zelf de Geopol-publikaties verzorgen.

18 december 1970 Scholing Socialistische Jeugd

Onderwerp geologie en politiek.

21 december 1970 GEOPOL publicatie Milieuverontreiniging is geweld!

De Nederlandse bevolking neemt in steeds toenemende mate deel aan acties tegen de milieuverontreiniging. De industrie, die voor het grootste gedeelte verantwoordelijk is voor deze verontreiniging, heeft in de gaten gekregen, dat er aan de milieuverontreiniging geld te verdienen is. In de Verenigde Staten van Amerika zijn het de grote concerns die nu de grootste voorvechters zijn geworden tegen de milieuverontreiniging. Het bestrijden van stoffen die ze zelf grotendeels maken! Op deze manier verdienen ze twee maal. Zo stond in een Amerikaans vakblad voor de olieindustrie (Oil; and Gas Journal van 29 juli 1970) de volgende zinsnede: "Milieuverontreiniging is geen vies woord meer als je er winst mee kan maken (Pollution won't be a dirty word anymore if you can make a profit out of it!). De lijst van milieu verontreinigende stoffen wordt steeds groter. Sommige zijn kanker verwekkend (nikkeloxide) en andere kunnen zelfs schadelijk zijn op het erfelijke materiaal van de levende cel (zwavel dioxide). Zwangere vrouwen worden aangeraden geen vis te eten, die gevangen wordt in kustwater of zoetwater. Het water bevat vele kwikverbindingen, die worden opgehoopt in vis. Zo konden we verleden week in de krant lezen, dat een grote hoeveelheid tonijn werd afgekeurd omdat ze te veel kwik zou hebben bevat, en dit terwijl men deze vis had gevangen in gebieden, die niet als gevaarlijk bekend stonden. In Trouw van 30 oktober 1970 lazen wij:
"Het dagelijks Bestuur van Utrecht steunt de bewoners van de wijk Zuilen, die een eind willen maken aan de luchtverontreiniging, die de laatste tijd door de Demka staalfabrieken in dit deel van Utrecht wordt veroorzaakt."

Actie tegen Demka

Op 13 juli j.l. richtte de actiegroep Zuilen zich tot de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, met o.m. het verzoek om meetfilters aan te brengen direct naast de gifbron en op diverse meetpunten in deze woonwijk voornamelijk gelegen oostelijk van de DEMKA. De minister heeft hierop gereageerd om de inspecteur van Volksgezondheid Dr. R. Schilt op te dragen een luchtmonster onderzoek te verrichten. (Dr. Schilt is belast met het toezicht op de

hygiëne van het milieu in de provincie "Utrecht). Dr. Schilt heeft op zijn beurt het Rijks Instituut voor de Volksgezondheid te Bilthoven gevraagd om luchtmonsters te nemen in de omgeving van de DEMKA. Dr. Schilt heeft ons medio november j.l. geadviseerd om de minister eind november - "begin december te vragen naar de resultaten van dit onderzoek. Het rapport was toen nog niet gereed, omdat hij nog slechts op een enkel detail wachtte, maar eind november zou hij het zeker aan de minister opsturen. Een maand later vrijdag 18 december j.l. bleek bij navraag bij het Ministerie dat het rapport van Dr. Schilt nog niet binnen was. Dit nu is voor ons de reden geweest om de resultaten van ons eigen onderzoek bekend te maken, aangezien wij niet langer lijdelijk willen toezien hoe de omwoners van de DEMKA fabriek vergiftigd zullen worden. Alhoewel Dr. Schilt ons vertelde, dat de resultaten van het onderzoek alvorens de minister het rapport zou ontvangen geheim waren, is aan het licht gekomen, dat Dr. Schilt een deel der resultaten van het onderzoek reeds aan de directie van de DEMKA alsmede aan de Heer Konijnenberg, waarnemend chef van de afdeling Volkshuisvesting van de gemeente Utrecht, heeft medegedeeld. Het blijkt nu dat het onderzoek van het Rijksinstituut voor Volksgezondheid alleen in de omgeving van de DEMKA is geschied en niet naast de gifbron (zie verzoek van het actiecomité). Volgens Dr. Schilt mag men niet op het terrein van de DEMKA komen voor het onderzoek, want dat is het domein van de arbeidsinspectie (Ministerie van Arbeid onder dezelfde minister Roolvink). Om een goed wetenschappelijk onderzoek uit te voeren is het noodzakelijk om zowel binnen als buiten het bedrijf metingen te verrichten en voorts dat men van de omringende industrieën (Werkspoor etc.) ook alle inlichtingen verkrijgt over de materialen die verwerkt worden, op welk tijdstip, etc. etc. Van dat alles is niets terecht gekomen. Men wil geen pottenkijkers, van de kant van de industrie is dat begrijpelijk, want die heeft maar één duidelijk motief, dat is de aandeelhouders tevreden te stellen. Volstrekt onbegrijpelijk is het echter van instanties, die tot hun primaire taak hebben om de burgerbevolking te dienen: het gemeente bestuur van Utrecht en het Ministerie van Sociale Zaken van Volksgezondheid. Nu wij helaas niets te weten zijn gekomen betreffende de resultaten van het luchtmonster onderzoek moeten wij volstaan met de publicatie van ons eigen onderzoek. Dit onderzoek is al even onbeholpen en onwetenschappelijk als dat van Dr. Schilt**.** Wij hebben de beschikking gekregen over een monster metallisch stof, afkomstig van de ramen van een woning in de directe omgeving van DEMKA (gewicht 6 gram!) en een haarlok van de bewoonster van deze woning. Ter vergelijking hebben wij, behalve deze monsters, nog twee vergelijkende monsters aan het onderzoek toegevoegd, nl. het stof van een centrale verwarmingshok in een perceel te Baarn, alsmede een haarlok van een 14 jarig meisje wonende te Baarn. Het onderzoek is uitgevoerd door een laboratorium van een universiteit hier te lande*). Van de zijde van dit laboratorium is ons dringend gevraagd geen vermelding van de naam van het laboratorium, omdat ze er anders misschien last mee zouden kunnen krijgen. De uitslag van dit onderzoek is verontrustend, aangezien in het DEMKA raamstofmonster een veel hoger percentage nikkel werd aangetroffen dan in het stof afkomstig van het monster uit Baarn. De haarlokken gaven echter geen duidelijk verschil. Dit gaf in ieder geval voor ons zelf de bevestiging van het vermoeden, dat nikkel, tijdens het proces van het nikkelsmeltproces, via een opening van het dak over de omgeving van DEMKA wordt uitgebraakt. Wat zijn nu de gevaren van nikkel voor de volksgezondheid? Wij hebben hiervoor de literatuur geraadpleegd in de bibliotheek van de Hoogovens. Nikkel (in de vorm van nikkeloxide) behoort tot de lijst van gevaarlijke stoffen en kan aanleiding geven tot maagklachten, braken en kortademigheid (vooral bij honden). In 1938 werd in een nikkel raffinaderij in Engeland 10 gevallen van longkanker bij de werknemers geconstateerd. Een bepaald nikkelverbinding kan ook huidaandoeningen tot gevolg hebben, de zgn. "nikkeljeuk".
Wij zouden hieruit kunnen opmaken, dat behalve hinder (stof etc.) er ook gevaar voor de volksgezondheid zou kunnen bestaan bij het nikkel smeltproces. Ons onderzoek heeft echter geen enkele waarde op het juridische vlak, maar geeft aan, dat onmiddellijk moet worden begonnen door het Min. van Sociale Zaken van Volksgezondheid met een degelijk wetenschappelijk onderzoek. Helaas is de wet van luchtverontreiniging nog niet van kracht,

omdat enkele handtekeningen nog ontbreken.
*) Het onderzoek is verricht door Dr R.D. Schuiling van het Vening Meinesz Laboratorium voor Geopfysica en Geochemie van de Rijksuniversiteit te Utrecht.

In Nieuw Utrechts Nieuwsblad van 22 december 1970
Minister wetenschappelijk verantwoord onderzoek gevraagd. 'Demka verspreid gevaarlijk nikkel over omgeving 'dr T. de Booy

Utrecht, dinsdag - De minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid zou een wetenschappelijk verantwoord onderzoek moeten instellen naar de luchtverontreiniging door de Demka in Utrecht. Dit temeer omdat de zeventig meter hoge schoorsteen de afvalstoffen van het bedrijf over en nog grote gebied worden verspreid. Dit heeft dr T.de Booy uit Baarn in een maandag verstuurde brief geschreven aan minister Roolvink.

Lezingen die ik heb gehouden in 1970 over onze aarde
Titel van de lezing:"Waar gaat onze aarde naar toe ?

Wetenschap, onderwijs en politiek zijn in de tegenwoordige samenleving niet meer van elkaar te scheiden. De wetenschapsman en docent moet zichzelf en ook anderen ervan bewust maken, dat zijn ontdekkingen grote maatschappelijke gevolgen kunnen hebben. Hij mag dan ook nooit de economische, politieke en sociale betekenis daarvan uit het oog verliezen. Het moet dan mogelijk zijn om de steeds groter wordende kloof tussen rijk en arm in grond, geld, kennis of bewustzijn, kleiner te maken.
Dr. DE BOOY zal trachten aan de hand van een serie dia 's die hij tijdens Andes- en Himalayaexpedities en op studiereizen door Europa en Amerika maakte, duidelijk te maken de enorme betekenis die o. m. de olie- en aardgasvondsten in de wereldpolitiek hebben. Het aardgas in Groningen en de olievelden van Lybië, Nigeria, het Midden-Oosten, Indonesië en Alaska halen niet alleen de aarde, maar ook de mensen die daarop wonen, ondersteboven.
Deze lezingen zijn te boeken bij het secretariaat J.W. Bottenheim, Koninginneweg 154, Amsterdam-Z
In het jaar **1970** zijn door mij in de volgende plaatsen deze lezing gehouden:
Zuid Beijerland ,Goes, Terneuzen, Doetinchem, Groningen, Gorkum, Tholen, Axel, Bergen, Vlagtwedde, Laren,Terschelling, Schoorl

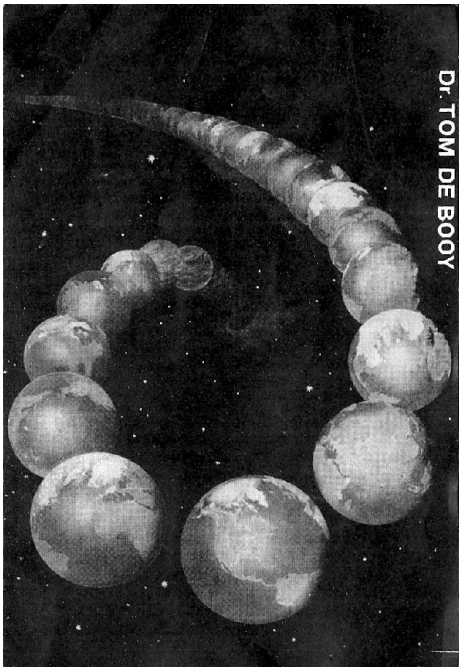

De aarde van geboorte tot zijn dood. Van links naar rechts: Geboorte uit het stof van de de oernevel en eindigt als stof van de witte dwerg

Opmerkelijk is dat ik na de dramatische middag van 28 april 1970 (viering van het éénjarig bestaan van EGO, toen door de Commissie Harting werd gezegd dat het EGO project niet meer mocht plaats vinden in het Geologisch Instituut en ik zou worden voorgedragen voor ontslag, moest ik naar Groningen voor het geven van een lezing.
Op 30 november 1970 hield mijn afscheidscollege en de volgende dag moest ik Terschelling een lezing geven. Na afloop van de lezing te lang in de kroegen gezeten met vrienden en de trein gemist naar Baarn, zodat ik de nacht in het station heb doorgebracht!
Een van de recensies in de pers over mijn lezing zoals die van 18 februari 1970 in Doetinchem.
De barre weersomstandigheden hadden een nadelige invloed op het bezoek aan de interessante lezing met kleurendia's over de "De aarde" door de Volksuniversiteit dinsdagavond belegd in zaal Wildenbeest. De kleine groep, die sneeuw en gladheid had getrotseerd, is getuige geweest van een zeer leerzame inleiding en weergaloos mooie dia's, door dr. Tom de Booy uit Amsterdam over dit onderwerp vertoond.
De heer De Booy begon zijn lezing met te stellen, dat het in verband met de geschiedenis van de aarde en haar toekomst zo moeilijk is het "begrip tijd" aan te geven. Geologische waarnemingen bevestigen dat de aarde reeds 5000 miljoen jaren bestaat en dat de maan dezelfde ouderdom heeft. Eigenaardig is echter, dat de stenen, die op de maan zijn gevonden veel ouder zijn, dan de oudste stenen der aarde. Onderzoekingen hebben tot de veronderstelling geleid, dat 1 à 2 miljoen jaren geleden, de eerste mensen op aarde hebben geleefd. Op wetenschappelijk terrein komt men soms tot uitspraken in deze materie , die flagrant met elkaar in tegenspraak zijn. De oceanen zijn van veel latere datum dan de aardekorst. Over de wijze van het ontstaan der oceanen is men het in de kringen der wetenschap nog niet geheel eens. Men verkondigt die theorie van het uit elkaar drijven van continenten en het wegzakken ven continenten. Spreker kende aan beide theorieën een kern van waarheid toe. Geologen veronderstellen dat in de bodem van de oceanen nog grote rijkdommen aan delfstoffen te vinden zullen zijn. Deze delfstoffen· zullen in de komende .jaren een belangrijke rol gaan spelen in de samenleving. Men denke b.v. alleen nog maar aan het aardgas. Het ontstaan van de bergen en de loop der rivieren daar doorheen, die de afval van de bergen, veroorzaakt door aardbevingen, lawines en andere invloeden, naar zee afvoeren, getuigen van enorme krachten onder de aardkorst. De kleurendia's (deskundig toegelicht) gaven een boeiend beeld, van de geologische onderzoekingen, die de laatste jaren over onze planeet "Moeder Aarde" zijn verricht.
Al met al een bewogen jaar waar ik de Universiteit vaarwel heb gezegd en mijn eigen weg ben ingeslagen. We zullen zien wat er in de komende jaren staat te gebeuren.

1971
Uit mijn agenda en dagboek:
30 december 1970 - 2 januari 1971 Met de familie tijdens de jaarwisseling naar Sauerland om te skiën.
6 januari 1971 Peter Bronkhorst heeft 2000 gulden van mij geleend voor zijn orgel. Hij belde op om te zeggen dat hij er al aardig op swingde. Nooit iets teruggezien uiteraard.
12 januari 1971 Ongezouten kritiek van Jan Maarten: dat ik niet naar de tennis vergadering mocht gaan omdat wanneer ik er kom, ik alleen maar moet praten en niemand de gelegenheid heeft om iets te zeggen.
16 januari 1971 Zeer frustrerend bezoek van Maarten van Dullemen tot 12 's nachts. Had geen humor, geen resultaat (zie later briefwisseling met Maarten 14 en 15 april 1971).
29 januari 1971 Scholing van de Socialistische jeugd en over grondstoffen en de wereldpolitiek. Wereld kaart die ik had meegenomen op straat laten staan tijdens het inladen van mijn dia apparatuur. Door iemand mee genomen (Later heeft van mijn Moeder het geld voor een nieuw kaart geschonken)
1 februari 1971 Zeer belangwekkend gesprek met gemeente arbeider. Klassenhaat heel diep

geworteld.

15 februari 1971 Reactie op mijn lezing: Waar gaat de aarde naar toe? van C. R. A. van Stolk uit Bergen N.H.

Zeer Geachte Heer de Booy, Dit is een dankwoord, achterna, voor de voortreffelijke en hoogst stimulerende lezing,die U Zaterdag j.l. voor ons hebt gehouden. Wij, d.w.z. mijn vrouw en ik, krijgen nog voortdurend bedankjes,maar ik realiseer mij,dat die kennelijk U beiden zouden moeten bereiken. Vandaar deze brief. Misschien vergis ik mij, maar het kwam mij voor,dat U werkelijk warme menselijke reacties op Uw lezing uitlokt. Aannemende dat ik mij daarin niet vergis, hierbij mijne reacties. (voor wat zij waard zijn!). Revoluties zijn m.i. explosies, die ontstaan bij onderdrukking, langdurige vooral. Omwentelingen zijn eigenlijk permanent, althans, zouden dat moeten zijn. Bevolkingsexplosies zooals na den oorlog, hebben ten gevolge, dat zelfs de zachtmoedigste regeringen en misschien wel juist de zachtmoedigste, worden geconfronteerd met voortdurend de schokken wegens het achterblijven met de snel nodige hervormingen. (De niet zachtmoedige, totalitaire systemen hebben daarvan minder last, omdat zij à priori verdrukken met geweld en wel terstond en grondig). De Franse,en Russische revoluties,om er maar een paar te noemen ,zijn bloediger geweest naar gelang de druk groter is geweest, langer heeft geduurd. De aanstaande zwarte explosie in Zuid Afrika zal te bloediger zijn daar zij langer is tegengehouden.

Standen,establishment, enz.

Inherent aan de menselijke natuur. Hoe onzinnig ook, gezien vanuit wetenschappelijke hoek. Men behoeft slechts de bovenste laag te elimineren om te zien dat zich onmiddellijk een nieuwe bovenlaag vormt, hardnekkiger (naar gelang jonger van structuur en onbeschaafder) dan de vorige. De dictatuur van de nieuwe negerstaten is bloediger dan wat dan ook. Dat neemt niet weg,dat er gaandeweg een nieuw soort minder materialistische, voor mijn part intellectuele bovenlaag kan ontstaan, die meer regeert door voorbeeld dan door bezit! (Is dat inderdaad, zoo?).Hoe het ook zij, ik bedoel,intellectueel,spiritueel en sober. Een dergelijke bovenlaag, is m.i. slechts denkbaar, bezield door een geloof, wel te verstaan, een spiritueel geloof, geen materieel geloof, want dat brengt Stalins, Bresjnieffs voort. Ik ben dus bereid om te geloven aan een betere, voor mijn part andere bovenlaag, maar die moet clan toch ook gevormd worden! want die is er niet.!

In Uw lezing heb ik,als ik het wel heb,U tweemaal horen refereeren aan 2000 jaar geleden. Een naam hebt U niet uitgesproken,want dat is in deze moderne wereld synoniem geworden met bijgeloof, achterlijkheid, gebondenheid,willekeur en knevelarij! Toch is "2000 jaar geleden" het enige punt dat in Uw lezing positief is, houvast geeft en richting voor de toekomst. U hebt in zekeren zin, gebroken met deze samenleving. Ik vind dat moedig, maar het is slechts een begin. Ik heb eens gevraagd aan een van onze briljante wetenschapsmannen(Prof. Natuurkunde). Hoe kom je aan je ideeën ? Bouw je die op uit hetgeen bekend is, of krijg je inspiratie". Bijvoorbeeld: Ineens een idee: "Zou het ook zoo kunnen zijn? "Ja natuurlijk het laatste! " was zijn antwoord en dat zal, neem ik aan ook Uw antwoord zijn. Deze lezing, is goed, in zooverre dat zij ons mensen en ook Uzelf aan het denken zet. Ik denk bijv.op dit moment met U mede! Maar,deze lezing is een begin! Geen einde. Ook niet voor Uzelf! U hebt studenten medegenomen en U hebt hen bewust uit hun denksleur gehaald! U hebt dat gezien als een verdieping van de perceptie. Accoord! U hebt niet als de schoenmaker, bij Uw leest willen blijven,al werd U dat als voorwaarde gesteld voor het in functie blijven (heb ik dat goed begrepen?) Nu hebt U "A" gezegd, maar U moet verder. Waarheen? Terug naar de miljoenen en miljarden jaren, eindigende in het niets, waarmede de Geologie U confronteert kunt U Uw studenten niet langer aandoen en ook blijkbaar Uzelf niet!

Uw wetenschappelijke training geeft U de mogelijkheid om op allerlei wetenschappelijk gebied in korten tijd dieper te boren en (ook op economisch terrein), maar er heeft zich nog niet iets geopenbaard aan U wat richting geven kan aan Uw- behoefte en uitgesproken aanleg om leiding te geven aan jongeren." Ik kan U ook niet helpen! en als ik het zou kunnen, zou ik het zeker niet doen, omdat eenieder dat voor zichzelf moet zien. Wel kan ik enkele dingen noemen,die

misschien voor U de moeite waard zijn om nader onderzocht te worden. Ik noem er, twee, neen drie! Misschien is het er toch maar een, want wellicht zouden in Uw geval die drie samen kunnen vallen tot slechts een.
Psychiatrie!,Astrologie, Religie. Dat zijn zij dan!
Astrologie, is volkomen nonsens,volgens ieder wetenschapsmens. Kwakzalverij! Best, maar er zit wat in! Wat? Niet de horoscoop komt uit!Want die komt niet uit! Wel komt de karakterbeschrijving dikwijls uit. Wel is er een tendens tot het geboren worden op verjaardagen van bloedverwanten, veel mijner kleinkinderen werden geboren op mijn verjaardag. Twee mijner zoons (een ijzige tweeling) werden geboren op den verjaardag van hunne overgrootmoeder. Een andere zoon werd geboren op den verjaardag van een andere overgrootmoeder. Dat is slechts een voorbeeld in mijn eigen kleine kring. Met het badwater is ook het kind weggeworpen, kennelijk U met Uw wetenschappelijke training, zoudt misschien kunnen proberen om waarheid en kwakzalverij te scheiden? Psychiatrie en religie. Kunnen die gescheiden blijven? Wat denkt Jung daarvan? Ik heb terloops enkele richtingen aangeduid. Mocht ik"toevallig" raak geschoten hebben, hetgeen "elk mens toch kan gebeuren" dan zou ik het aardig vinden om t.z.t. nog eens van U te horen. Inmiddels verblijf ik met vriendschappelijke groeten Hoogachtend C.R.A. van Stolk
24 februari 1971 vermoeiend en interessant interview met Boudewijn Chorus, redacteur van het Utrechts studentenblad Troof
27 februari tekst interview van Boudewijn Chorus gekregen, wel geschrokken van felle taal..
5 maart 1971 Artikel in Troof. Tom de Booy: Geen hond van links heeft in de gaten dat de fundamenteelste regels uit onze grondwet dag na dag worden overtreden door wie zich parlementaire demokraten noemen.
Deze week komt Tom de Booy in het kader van de gamma-cyclus naar Utrecht. We dachten dat het aardig zou zijn om een schriftelijk souvenir-tje in troof te zetten, ook al is éénoog (troof) koning in het land der blinden (Ú'). Kunt u nagaan: iedere week 'U', eens in de twee weken troof en godbetert - eens in het jaar De Booy. Bewaren maar dit aardig staaltje van mondiaal vooruit denken. Vet en kursief helpen u door de brei van zinnigheden heen. Sukses. Opzeggingen welkom.
Inzet
Dr. Tom de Booy . Geboren Vlissingen 25 aug,1924. HBS-B: 1943 geweigerd loyaliteitsverklaring te tekenen als student GU Amsterdam. Ondergedoken, werkzaam in het verzet, verraden en gepakt en via Arnhem-gevangenis en Amersfoort-kamp naar Duitsland afgevoerd. 1944 terug met valse papieren, opnieuw ondergedoken, als arbeider bij Shell gewerkt, Binnenlandse Strijdkrachten. Na de oorlog studie geologie opgevat 1 jaar Bern geologie, afgestudeerd GU 1951, gepromoveerd 1954 onderwerp Corsica, 1 jan 1955 onbezoldigd buitengewoon assistent 23 okt 1957 wetenschappelijk medewerker. 1 dec 1970 eervol ontslag en op wachtgeld. Te lastige jongen. Nu medewerker GEOPOL (geologies-politieke uitgeverij, geschriften over de invloed van grondstoffenpolitiek op onze samenleving). Bruisende gezondheid. Lieve vrouw (ook GEOPOL), brave kinders. Guerillia-strijder uit de happy few. Ziet het wel zitten. Is in Nepal befaamd geworden om de beklimming van bergen. Wordt in Nederland befaamd om zijn moedige afdaling in dalen. The young one.

- Tom. Geen gelul meer over jezelf en de toeren die er om jou heen gebouwd zijn links. en rechts. -De geologie en de universiteit is voorbij. In de aksie hebben we gezien dat het alleen maar ging om demokratisering van de *happy few,* dat die alleen maar beter georganiseerd moest worden om nog effektiever mensen te kunnen onderdrukker, uit te buiten, te gebruiken. De *few* dus die *happy* genoemd kunnen worden, omdat ze door hun kennis, door hun overslag aan bewustzijn de anderen duidelijk kunnen beheersen, door ze hun revolutionair élan te laten inleveren bij de bank van lening en daarvoor geld terug te geven in de vorm van inspraak die niet verder gaat dan hun direkte omgeving. Dat waren dus degenen die me demokratisering bezig waren *zonder perspektief.* Daar hoorde ik ook bij en als je daar mee bezig bent en je ontdekt opeens dat je bezig bent met de verwerving van niets anders dan een fopspeen, dat komt het wel even aan. Het *lose end.* Je begint met je te verwonderen over de samenleving waarin je je bevindt, zegt: dat klopt niet, je wilt

medebeslissen, dan de eindeloze diskussies en dan merk je dat het allemaal niks is en dat het demokratiserings streven weer een *gekonditioneerdheid* was, demokratisering van de top. De potentie van die top om te kunnen onderdrukken vermeerderde je alleen maar. Je gaf ze de methodes om het alleen op subtieler wijze te doen. Toen we daar langzaam aan achter begonnen te komen kwam de tijd van impasse, kwam het vakuüm weer. **En wie stonden er de loer om de ontstane leegte in te vullen?** Globaal twe groepen. Eerst natuurlijk het *gekonditioneerde kapitalisme.* Ophouden met je aksie, hier is je studiebeurs, hier is een Z.W.O.-studie, hier is een assistentschap, aan het werk! Een tastbaar alternatief nietwaar. Dus: terugzuigen in het systeem door die geldgoot. De tweede groep: *disciplinaire organisaties.* De duidelijke dogmatiese aanval, het kanten-klaar idee, ontwikkeld via Marx, Lenin enzovoort.Eerst macht krijgen en daarna aan die vrijheid gaan werken. CPN, Marxisties-Leninistiese Studenten

Dus van één verbondenheid door de strijd voor gelijkluidende (idealen, inspraak, medebeslissing, openbaarheid van bestuur en beleidsvoorbereiding) naar een verbondenheid door hergroepering in disciplinair gestoelde organisaties - met een differentiëring van idealen en de methodes om ze·te bereiken. Zo te zien een logiese ontwikkeling. Aan de ene kant oplossing van het vakuüm door inlijving in centralistiese front: groeperingen (de individuele beslissing in handen van de autoriteit van een discipline die binnen organisaties uniform wordt gemaakt) aan de andere kant uitsplitsing van doelstellingen en te volgen methodes. De bons dus ook aan het Ni Dieu Ni Maitre - idee, dat toch juist school begon te maken (onder meer via projekt-onderwijs).

Ja. Ik vat de twee groepen ook onder een noemer. Het gaat niet om een invullen van het ene machtsblok door het andere. Door de konfrontatie met de macht - en dat hebben. we geleerd in het Maagdenhuis - zagen we opeens dat in de lege ruimte die we onszelf hadden gekreëerd, de *spelruimte* die we onszelf hadden aangemeten, dat in onze eigen Vrije Maagd binnen vier dagen opnieuw een volledig fascistiese maatschappij kon worden opgebouwd. Opnieuw reproduceerden we datgene wat we in onze opvoeding kregen ingepompt. Het heeft ons het inzicht gebracht, hoezeer we denken in machtskoncentraties, in tegenstellingen, in termen van verliezen en winnen. Maar als dan de ludieke figuren komen, de Jakob Juttes en de Hans Hofmannen, dan zie je door het zwijgen wat hen werd opgelegd waar de krisis werkelijk lag: in ons denkpatroon. En nu begint daar het vervolg van te komen. Heel langzaam, niet revolutionair maar evolutionair, komt het besef dat het positief resultaat een verkleinde maagdenhuis-therapie is die binnen de talloze ontstane aksiegroepen in feite wordt gehanteerd. Ze krijgen bij het scheppen van die tegenstellingen de gelegenheid om naar de diepere gronden te gaan. We gaan terug naar de vraag: *waarom zijn we er altijd op uit om, als we een groep vertegenwoordigen, ons af tijd weer van die groep te distantiëren in plaats van namens die groep iets in het midden te brengen?* Steeds dat standpunt bepalen van: tégen die groep, vóór onze groep. Dat moet niet langer. Dat leidt af van de werkelijke strijd. En dan zie je, dat het anarchistiese perspectief wel degelijk terug komt en een enorm voordelige taktiek of ideologie - hoe je het noemen wil - is in déze lokale situatie. Dus ik spreek niet van Zuid Afrika en wat in dat rijtje thuishoort, - dat is van *second priority.* Het gaat *nu en eerst* om je eigen omgeving. Wat konstateer je daar. En wat ga je nu doen. Gezamenlijk of alleen. Om het vakuüm op te vullen. Dat vakuüm dus, waarin wij met 'ons geordende leven' een systeem in stand houden dat eenvoudig de mensheid in zijn totaliteit gaat *elimineren.* Het ligt vóór ons, maar we weigeren nog om het te zien. We kunnen dat vakuüm niet, door een stellingenoorlog, doorbreken maar alleen door een guerrilla van de ergste soort. Nemen we het toepasselijke voorbeeld van de Schelp van Shell: iedereen weet dat een schelp potdicht blijft als je er hard tegen tikt. Wat moet je dus doen?

Wanneer je niet meer luistert naar degenen voor wie en met wie je als guerrillero vecht, dan wordt je verslonden.

Tik er zacht tegen, er komen Shell mensen uit lopen,- mensen als wij, dus we zetten ons er NIET tegen af en op het moment dat die mens niet meer namens de schelp maar als MENS spreekt, op dat ogenblik is hij solidair met onze strijd, de strijd om een samenleving waarin de mens als individu de kans heeft zich te ontwikkelen. En met die solidariteit komt de mens automaties in moeilijkheden met die schelp. De schelp begint te roepen. Er dreigt gevaar: komt terug mannetje,

anders,klappen we dicht en verlies je je benen. De man moet dus heel hard rennen; je stuurt hem dus terug, hij zit in die schelp, - en wat zien we? Hij is niet meer zo loyaal ten opzichte van de werking van die schelp.
En dat is het, antwoord aan degene die voor machtspolitiek kiest: wanneer je probeert de sluitspier van die schelp door te snijden, dan kan het gerepareerd worden. Dat is zelfs gunstig voor de schelp, de kosten worden ruim verhaald op de bewoners van de schelp. Het is dus veel beter om daar dat bewustzijnsruimende element, die solidariteits-verwerving, de sluitspier als zout op te lossen, te desintegreren waar mogelijk. Hij verliest de kracht en de wil om te overheersen. De elite-loze strijd, de guerrilla met de permanente feed-back.
- Geen messen dus als wapen om de sluitspier door te snijden, maar een wapenuitrusting door solidarisering.
Ja. Wat Stokely.Garmichael zegt: **The truth is like salt in an open wound. The more you want to get it out the deeper it goes in.** Dus precies dit: je kent een feit en dat feit zet je tussen twee mensen in. En elke vent - en dat zie je veel in links - die probeert om dat feit politiek te gaan verdraaien is mijn regelrechte vijand. Neem de volkstelling. De kritiek van links gaat voorbij aan de essentie. De bevolking van Nederland heeft NIETS tegen de volkstelling, ze weten de ballen van het CBS. De maatregelen worden uitgevaardigd daar anonieme heersers. Natuurlijk wordt dat niet meer aanvaard, maar het is steeds opnieuw een bewijs van de juistheid van de visie van de gewone man: *'hij' wordt toch verneukt.* Door massaal invullen van de volkstelling-vragen neemt de Grote Frustratie alleen maar toe. Het gaat dus niet om zinnige argumenten maar, om de politisering. De fout van links is nog steeds dat ze er teveel van uitgaan dat we hier in een zogenaamde *parlementaire demokratie* zitten in plaats van in een onderdrukte samenleving. *Elke inspraak legt het af tegen het Wetboek van Strafrecht.* Geen hond van links heeft in de gaten dat de fundamenteelste regels uit de grondwet, dag na dag worden overtreden door wie zich parlementaire demokraten noemen: art.3, art.7 en ga zo maar door.
-Als we even bekijken óf, en in hoeverre een benadering van een dergelijke strategie (Stokely Carmichael) hier in Nederland wordt gepraktiseerd. Blijven nog over verzetsgroepen als de Vrijheidsschool Amsterdam, de Socialistiese Jeugd, Rode Jeugd, harde-aksie groepen en - aan de andere kant - nog niet genoemd de kabouters, die zich in feite al een wapenuitrusting hebben aangemeten waarvan ze nu (doods verklaringen Oranje Vrijstaat, personal promoting Roel van Duyn, ja/nee meespelen in het parlementaire spel, verkiezingen Tweede Kamer, uitgesplitste groep Caspar Schukinck Kool etc.) inzien dat die weinig effektief is. En dan niet te vergeten de - ook door de KEN en CPN bevorderde - buurt en wijkkomitees. Tekent zich het strukturele antwoord af of blijft het bij prikken? "
Dat is moeilijk te zeggen. Ik ben zeker blij met die hele ontwikkeling van kabouters, met de KEN en met de aksiegroepen. Een heleboel mensen zijn daardoor in staat geweest om een maagdenhuis situatie te kreëren, te zien dat theorie alleen niet genoeg is en te ontdekken dat daar meteen weer komt: *de elite,* hoe iedereen meteen weer achter een Roel van Duyn aanloopt. De taxichauffeur gaat op hem stemmen ("nou ja, dat is lollig joh"*)* tot op het moment dat Van Duyn daar zit en zich dus konformeert aan het spel dat die taxichauffeur juist ervaart als *het grote bedrog.* Natuurlijk, hij doet het op zijn manier. *Maar de taxichauffeur leert weer en opnieuw: ook gij, Brutus!* En de happy few tuint er het hardst in. Ze kennen de werkelijke haat niet die iemand heeft die voor een dubbeltje is geboren. *Het gevoel van altijd de lul zijn.* Maar steeds duidelijker ziet hij het mechanisme waarmee hij onderdrukt wordt. Dat het eerst Colijn was of Kuiper en dat het nu Van Duyn is. En evengoed, aan de andere kant, zien we dat een Ralph Nader in Bussiness Week 'our greatest friend' wordt genoemd. Wij kunnen zijn taktiek gebruiken; het is precies -.wat we nodig. hebben; dank u wel! , - kraait de happy few. En zo is het met een Lucas Reinders en ga maar door.

De Groenen en de Vrij Nederlanders

Dat is trouwens een typies kenmerk van veel zich links noemende vogels bij bladen als Vrij Nederland en De Groene. Zo'n Reinders van VN of een Van Dullemen van De Groene - die laatst nog eens een volle dag met me is komen praten - het zijn jongens die verdomd hard werken èn een blad maken met hun volle inzet. Theoreties zijn zè heel goed onderlegd, veel beter dan ik.

Maar zij wensen niet de dingen die zij zeggen en waar ze volgens hun schrijven voor staan door te voeren naar hun eigen leefsituatie. Zolang ze hun meningen spuien en dat met de nodige aandacht doen, vinden ze dat dat genoeg is. Kijk en zolang het zo is, vindt ook niemand ze gevaarlijk en *zijn* ze ook niet gevaarlijk. Ze beschouwen hun journalistieke prestatie als guerrilla, terwijl het allemaal nauwelijks een aanzet is. Kijk, dan vind ik dat ze een onvergeeflijke denkfout maken. Ze zijn overtuigd van hun nuttig werk, maar ze trekken niet de noodzakelijke konsekwentie uit hun opvattingen, ze maken niet de nodige analyse. Kijk en dat bedoel ik met we moeten nog een stapje dieper gaan. Een heel aardig voorbeeld van de inkompetentie van zo'n Vrij Nederlander om die akkolade naar zijn eigen leefsituatie door te trekken - ook ·al zijn ze heel positief bezig en kan ik ook iets aan hun werk hebben - heb ik kortgeleden zelf op de voet kunnen volgen. Maar ik moet je eerst nog laten zien dat het niet alleen op dit niveau is. Op het Kapitalisme '70-congres in Tilburg was ook ik degene die onder de indruk was van Mandel: Die sprak op mijn intellektueel niveau. Maar een paar weken later, in Amsterdam op die diskussie tussen Mandel en Den Uil maakte ik het anders mee. Ook daar vond ik Mandel geweldig, ik was épris. Maar naast me zat een arbeider. Die stond op een gegeven moment op en riep tegen het forum: *meneer, u lult. U zegt aan ons arbeiders hoe wij het moeten doen. Hoe weet u dat, u bent helemaal geen arbeider. Houdt u zich toch bij uw leest. Ga weg, ik heb niets te maken met u.*" En toen wist ik: die man heeft gelijk. De grote fout die wij maken, en die de Reindersen, de Kousbroeken, de Gortzakken, de Mandels en noem ze maar op, maken, die gaan moraliseren over de Vietnamezen, de Palestijnen, de Mondlane Stichting enzovoort is, dat ze vergeten de gegevens en de meningen en de feiten op hun eigen leefsituatie.te projekteren. En dan kan het zijn dat het toch *guerrilleros in disguise* zijn en het prachtig, prima, -wie ben ik om ze te veroordelen. MAAR:de boom herkent men aan de vruchten - en nou kom ik op het voorbeeld - want toen ik een keer een test heb gedaan, prikte je door als ballonnen.
Wat is het geval? Ik schrijf een stukje voor.het ASVA-bulletin over Indonesië: Daarin spuit ik de droge oliefeiten op - inderdaad: ·te droog voor de pers, daar hebben ze ook niet de ruimte voor, maar een van de medewerkers van Vrij Nederland, die ziet daar toch ·brood in en wil er toch een stukje van maken. Die man is bij me gekomen, heeft alle in- en outs gehoord. Daarbij als kernpunt dat de Shell in Indonesië achter het net heeft gevist bij de exploitatie van de olie. Hij slaagt er prima in om het zaakje te herschrijven in het 'Vrij Nederland-jargon' dus dat is: *'kapitalistiese schurkachtigheid'* en ga maar door, met de daarvoor te vinden VN-termen. Hun taal waarmee ze zich afzetten tegen de struktuur. Goed. We nemen dus nog aan dat ze *in disguise* zijn, nietwaar. Maar wat gebeurt er? In oktober wordt het allemaal gepubliceerd onder de kop *Shell en Japex, de domme en de slimme schurk* en een week later krijgt Ferdinandusse een telefoontje van de Shell waarin hem wordt gezegd als de donder de aantijging van *schurk* te rektificeren of anders zal de Shell een half miljoen eisen via een kort geding. En wat doen de Vrij Nederlanders? 'Nota bene na overleg met de redaksie van De Groene - zoals ik laten hoorde - hebben ze gezegd: *wij kunnen ons dit niet permitteren, wij willen juist die ongekontroleerde marge die ons gelaten wordt invullen en nu worden we gekontroleerd.* Ga eens na gewoon·door een telefoontje van een mannetje bij Shell-Nederland, wat maar een pion is vergeleken bij de grote Shell een bedrijfje dat toevallig benzine aan de pomp verkoopt met het merk Shell!, *maar het heeft geen zin die half miljoen te riskeren, omdat we dan ons werk moeten stoppen.* Natuurlijk, ze hadden het verloren. Maar wie zegt dat ze niet door stavast te zijn, de guerrilla te beoefenen, vijf maal zo groot waren geworden? Maar nee, meneer Ferdinanusse gaat naar de Shell met de broek vol en wat komt er op 31 oktober in VN - ausgerechnet op pag. 3 onder een interview van Bibeb met Witteveen - zonder inleiding of wat ook:: *Rechtzetting op verzoek van Shell. (...) Van de zijde van de Koninklijke Shell is bezwaar gemaakt tegen de titel, en tegen op Shell betrekking hebben zinsneden in het artikel, met name tegen de passage: 'onze eigen Shell, die* zo *nu en dan mag paraderen als het toppunt van internationale schurkachtigheid kapitalistiese en helaas op het voor haar aandeelhouders op het terrein van de exploratie een onhandige schurk. De redaksie van VN kan het standpunt van Shell billijken ... etc.* En op deze manier laten ze hun eigen medewerker vallen, in naam van de Koninklijke Shell. En je zult zien, het wordt bij VN nog als een guerrilla-aksie gerationaliseerd ook, als je er naar gaat vragen. Kijk en dan is voor mij de koek op. *Daar zit geen*

greintje politieke motivatie bij die jongens. De oplossing was zo eenvoudig geweest. Ze hadden het hele verhaal kunnen publiceren, dat de Shell gebeld had en zo. Dan hadden ze van mij nog nadere gegevens kunnen krijgen en ze hadden het verhaal kunnen besluiten met: *we zullen in ons volgende nummer de rechtzetting afdrukken, precies zo als de Shell het wil.* Kijk, dan was de Shell natuurlijk *geëxplodeerd* en VN had van zijn verlies *winst* gemaakt. Maar,- en dat is mijn interpretatie hoe het komt - ze kunnen niet anders, *omdat hun beginpunt opportunisties is.*
Dat sjablone, dat salon-revolutionaire is de grootste vijand van de werkelijke strijd. Deze *farizeërs* zijn véél erger als vijand dan een Geertsema en een Van Riel, die - en;dat is oprecht daar ben ik van overtuigd - tegen me zeggen: *ik geloof in dit systeem en ik geloof dat de meerderheid van het Nederlandse volk achter dit systeem staat.* En als je zegt, dat dat niet zo is en je kunt ze ervan overtuigen, dan weet ik dat ze liberaal genoeg zijn om te zeggen: *goed dan vertrek ik.* En dan zal links wel boos wezen dat ik een Geertsema zit te verdedigen. En om dit ook voor De Groene te staven dit: aan Gortzaks gemoraliseer over de Palestijnen kun je het zien. Ik was daar diep door geschokt. Wat zien we in het Midden Oosten? We hebben een klein groepje mensen die daar histories met de ballen tussen de deur zitten. Klap. Er komen vliegtuigkapers en dat is het sein voor Gortzak. Is hij - volgens de strategie - werkelijk de analyse had uitgevoerd, dan had men kunnen zien, dat Amerika en Rusland het beide over twee dingen eens waren: een EL Fatah is okay, maar meneer Habash, die daar een duidelijk internationaal revolutionair front wil vormen, tegen het imperialisme, tegen het staatskapitalisme, die meneer die moe$t verdwijnen. En zo geschiedt, want ze worden nu systematies afgemaakt. En voor mij wordt een Gortzak medeschuldige aan dit soort geintjes dóór te schrijven wat wel en wat niet goed is. Dat is een kolonialisme van het ergste soort. Een journalist van De Groene. *Maar ze zijn beter dan de Vrij Nederlanders.* Want toen ik dit, wat ik jou nu vertel, aan Van Dullemen zei kon ik uit zijn reaksie duidelijk merken dat hun opzet niet opportunisties is. Een verschil dus dat heel wat uitmaakt. Gortzak heeft zich, toen hij over die Palestijnen in Televizier werd aangevallen ook moedig geweerd. Op VN heeft De Groene dus *idealisme* vóór, maar de parallel ligt in het niet kunnen dóór projekteren op de eigen situatie. Ze zijn een autoriteit en dat blijven ze. Daarom mogen ze geen fouten maken als met die She!l, als met die Palestijnen. Het zijn *opiniebladen,* vergeet dat niet. Maar aan·mij en aan jou komen ze aan de achterdeur vertellen: *jij wilt het te zuiver, je wilt het te mooi, dat kán niet.*
-Je hebt zelf ook, na je ontslag in Amsterdam, met GEOPOL verkenningen gemaakt in de journalistiek. Hoe waren je ervaringen?
Ja, dat was ongelooflijk interessant. Want ik heb weer gezien, dat ik - en dat staat diametraal tegenover wat ik net over VN verteld heb - een *kapitale fout* heb gemaakt. Niet meer toebehorend aan de wetenschappelijke elite kwam ik in de journalistieke elite. Via lidmaatschap van Nieuwspoort, NVJ en dat soort hebberige organisaties. Ik kom daar met de veronderstelling te maken te hebben met een goed rood stelletje. Ik zie dat het niet zo is. en als ik ze daarover aanval dan zeggen ze ·in koor: *niet schieten! wij zijn gevangenen.* En zie het verschil met de wetenschappelijke elite: de journalisten wéten het van zichzelf en zullen het je ook zeggen. Ze horen bij de onderdrukte klasse. Hoofdredaksie en direksie zijn rechts. En wat eronder zit is zo links als wat. Die zeggen *meneer, ik moet eten!* En ik maakte dus wéér de fout, die wij altijd maken. Het zijn je vrienden, en daar moet je je niet tegen gaan afzetten. Ze zijn zich bewust van hun geketende positie. Op zich is dat al een bewustzijnsverruiming die explosief kan gaan werken. Ik zie veel brood in die groep mensen. Alleen, het vriest nog dertig graden en hun wollen kleren liggen nog bij de bank van lening.

De Demka-aksie

Bij mijn werk voor de Demka-aksiegroep *Rook op* heb ik dezelfde fout gemaakt. Ik zag en hoorde van die groep. Ik bood mijn medewerking aan. Ik spui mijn kennis en hup, ik wordt meteen in het keurslijf van het kompromis gedrukt. Had ik het scherp gespeeld, dan was het weer een eenmansguerrilla geweest, ik had met de resultaten van het onderzoek van hun stank een persoonlijk suksesje kunnen boeken, maar de wezenlijke problemen zouden daarmee onaangetast

blijven. Dat merkte ik halverwege mijn werk en toen ben ik er mee gekapt. Een weg terug was er niet. Er was een ongelijkheid in die aksie. Zolang ik niet bereid ben zelf in een krotje naast de Demka te gaan wonen moet ik er met mijn grote gore kapitalistiese poten vanaf blijven. Mijn fout was een evaluatiefout. Dezelfde die ik nu VN en De Groene aanreken. Wanneer je niet meer luistert naar degenen voor wie en met wie je als guerrillero vecht dan wordt je verslonden.
Wat is je konklusie uit die fouten?
Als ik een student hier krijg, een potentiele direkteur dus, slachtoffer van de nieuwe opleiding tot obergruppenführer nietwaar (want de oude corps-opleiding is aangepast aan de eisen van de tijd; - het zou best eens kunnen dat de oude corpsballen de revolutionairen van·straks zijn en de technokratièse student van nu de gevestigde kaste van straks!) en hij komt bij me praten in dat universitaire straatje om mij te misbruiken voor zijn proefschriftje of doktoraal skripsie dan houd ik mezelf voor:de rijken van geest zijn rijk omdat ze altijd ontvangen hebben, de armen arm omdat ze altijd gegeven hebben. En ik geef die student dus niks meer. Dat is dus een arbitraire grens die je trekt, een kwestie dus van prioriteiten. Wat is dan het alternatief, het *raison d'être* voor mezelf? Ik moet proberen de kennis die ik heb zo om te buigen, te vertalen voor diegenen die daar het meest behoefte aan hebben in de strijd. Je vertaalt zonder iets te verwachten. Niet zoals vroeger dus het pionnenoffer om een kasteel te pakken, *nee, je geeft alleen en je luistert.* Op die manier probeer ik nu te werken. Op die basis ook - natuurlijk het kan ook *weer* op een teleurstelling uitlopen - werk ik nu samen met de groep die de stoot heeft gegeven tot heel wat belangrijke peilers dan de aksie van de afgelopen jaren (maagdenhuis, dolle Mina, koninginneverjaardag/politieke verjaardag). Een groep die zich ze!f verjongd heeft - ik spreek nu over de Amsterdamse afdeling - die de oude paternalisten van zich afgeworpen heeft en nu bezig is die stap dieper, die analyse, te maken: de SJ. Je kunt die samenwerking een samenscholing noemen: zij scholen mij, ik school hen. Een uitwisseling van know·how, via lezingen, diskussies, bulletins. En we zitten dus helemaal in die analyserende fase, terwijl de praktijk op een zacht pitje staat. Wat de pedagogen en zo verkeerd begrijpen in *hun* beoordeling van de werkende jeugd is dat ze met hun brommer en hun stuffie willen, maar ze willen scholing hebben. Ze willen weten hoe het zit. En dan worden ze te lijf gegaan met statistiese onderzoekingen enzo en daar komen natuurlijk alleen maar *als-ik-m'n-natje-en-m'n-droogje-maar-heb* antwoorden uit. En dan kunnen de sociologen weer zeggen: zie je wel, ze willen alleen de bromfiets. En daarom moet je het niet van dat elite-tuig verwachten. Die fout moet ik ook verdomd goed beseffen. De werkende jeugd krijgt in de gaten dat het niet gaat om vijf, zeshonderd gulden loon, maar dat er nieuw geld komt, dat zijn bankbiljetten waarop staat: kennis. Die bankbiljetten, dat weten ze, zijn verkrijgbaar aan de universiteit. *Maar daar komen ze niet.* En daar zal de Mammoetwet ook wel even heel goed voor zorgen: *daar zullen ze ook niet komen.* Dat er een nieuwe keuken is waar weer nieuwe recepten worden en bereid - ze proeven het want ze krijgen weer wat anders te vreten - hebben ze goed in de gaten. Het vakuüm dat we al konstateerden zijn ze bereid te accepteren. Ze zien het onder ogen. En zie daar vooralsnog het verschil met de student en met de langharige stufrokende damslaper. Behalve die samenwerking met groepen als de SJ heb ik dan ook nog mijn lezingen. Op het platteland, in Vlagtwedde en ook zoals bij jullie in Utrecht voor de gamma-cyclus, de universitaire 'happy few'. En dat doe ik om het kontakt met de anderen niet te verliezen. Want dan zou ik de fout naar de andere kant maken. Ik moet de DS·70ers leren kennen, want anders isoleer ik mezelf in de strijd. En het gekke is, dat ik op zulke lezingen - die op het platteland vaak uitlopen tot diep in de nacht - geweldige ervaringen opdoe. Mensen die geweldig open staan voor alles. Waar ik niet *tegen* praat maar *mee* praat. Die genoeg hebben van een semi-revolutionair als Van der Louw. En dan merk ik hoeveel agressie er eigenlijk onder de goudsluier zit. Hoe de mensen toch voelen dat ze belazerd worden . Dat er niet naar hun geluisterd wordt, getuige bijvoorbeeld de één-uur-staking. Een enorme teleurstelling voor hen, die staking. Negentig procent van de werkende klasse geeft op beschaafde, rustige wijze blijk van hun protest en een uur later staan ze in de kamer te lullen alsof er niets gebeurd is. Dat gaan ze nu heel duidelijk voelen. *Het vertrouwen is zoek:* En ze weten dat ze niet de mogelijkheden hebben en ook

niet zullen krijgen - want niemand steunt hen, de pers niet, de partijen niet - om dat vertrouwen te herstellen. En dus heb je een struktuur van een samenleving waarvan de werkende klasse *deloyaal* wordt. En daar hebben we dan via een omweg onze man in de schelp. Pas het toe op mijn lezing in Utrecht voor de gamma-cyclus en zie hier: *ik word gevraagd door een hoogleraar chemie die zijn studenten, gewild of ongewild opleidt voor de A KZO, voor Dow Chemical die in Terneuzen een deelproces van de produksie van napalm beheerst, ik word gesubsidieerd door de Nederlandse staat, ik bevind me daar tegenover, face en face met de vijand. Inklusief de studenten die daar zitten. Dat moment van vijandschap houdt pas op meteen wanneer zij namens zichzelf spreken en niet namens de struktuur. Dan is de vijandschap omgeslagen in de sfeer van Vlagtwedde, dan heb ik te doen met de eerste verschijnselen van deloyaliteit. En de sikkeneurigen en de tegenstribbelaars blijven in de kontramine. En als ik vertrek, dan zitten ze natuurlijk weer zo waar ze al zaten, al!een - en dat hoop ik dus - ze zijn weer een beetje deloyaler. Ik geef ze geen alternatief, maar ik laat ze zien dat ze zelf ook geen alternatief hebben.We zien samen in de tijdelijke vriendschap in wat voor leegte we zitten. En als we dat nu goed leren beseffen, jij en ik en zij, dan komt het invullen ook zeker. Want dan zijn we een stuk verder.* Je moet met elkaar praten. Het interfereren. En weer het grootste gevaar: elitevroming. Zolang je dat niet ziet, ga dan in je tuintje zitten en stem VVD.
Tenslotte graag je mening over de ontwikkeling van de derde wereld. Ja. Let even op dat die naamgeving: *eerste-tweede-derde wereld* puur kolonialisties is, heel subtiel weer dat verschil aangeeft. Op de meest subtiele en interessante wijze houden de grootmachten in de praktijk die onevenwichtigheid in de ekonomie in stand. Amerika en Rusland kunnen het ook alleen maar overleven als ze elkaar in stand houden. Amerika-Rusland-Japan-EEG, dat is de grote kongsie, geworden. De onderontwikkelde gebieden, dat wil dus zeggen de gebieden die de kongsie tot ontwikkeling hebben gebracht, moeten eronder gehouden worden wil de kongsie zich handhaven, want die gebieden hebben de waardevolle grondstoffen. Hoe doe je dat? Eenvoudig: door niet teveel te investeren in die gebieden. We zien duidelijk, dat de investeringen van bijvoorbeeld Amerika veel hoger worden in Europa dan in de derde wereld, waar bijvoorbeeld in Latijns Amerika de investeringen een procentueel veel geringere progressie vertonen dan voorheen. Aan de andere kant probeert de kongsie zoveel mogelijk de grondstoffen te verkrijgen uit politiek stabiele gebieden. Brazilië is er het voorbeeld van, tegenover bijvoorbeeld Chili dat gemeden gaat worden. Bovendien dat de research naar surrogaat-grondstoffen steeds intensiever worden aangepakt. Ik voorzie dat de derde wereld tot 1980, 1990 volledig in de greep blijft van de kongsie. Alle middelen zullen te baat genomen worden om die grip te behouden. En een Allende heeft geen schijn van kans. Zoals die sociaal-demokraten hier gefaald hebben, zal hij - want hij is ook een sociaal-demokraat een Joop den Uil, geen marxist - ook falen. Ook een Sekou Toure zal vóór '73 - als die bauxiet uit Guinee komt - gevierendeeld zijn. Weinig andere hoop dus, dan die van het maagdenhuis: de aksie is nuttig, gunstig, maar ze slaagt niet in de opzet. En dan kom ik op onze wereld. De multinational coöperations *('vindt elkaar in een weekend om een oliekartel te vormen')* hebben straks nieuwe olifanten nodig, zoals direkteur van Siemens zegt: ik ben een oude olifant gewend om dikke boomstammen te vervoeren. Hun zorg gaat niet uit naar de sociale onrust op de universiteiten, of het geweld op straat of in de derde wereld, maar naar het feit dat de jonge olifanten óf verloren raken aan de subkultuur - omdat ze dóór hun intelligentie en dóór hun begaafdheid het niet meer zien - en zich volspuiten met heroine en op een eiland in de stille oceaan zitten voor voorlopig, *het verlies van raison d'être van de jonge intelligentia,* óf zich ontwikkelen tot revolutionaire guerrillero's. En de Siemens-man ziet nu dat hij alleen nog de mediocre vogel krijgt die het alleen doet voor het geld. De oude olifanten hebben het nooit voor het geld gedaan. Zij deden het to *build an empire, power. De tremendous egos* die willen heersen. En dan weer terug naar die derde wereld, waar we, dus zien dat de eerste twintig jaar geen wezenlijke vooruitgang zal worden geboekt omdat de oude olifanten stug door blijven gaan hun internationale boomstammen voort te dragen, de multinational coöperations zullen hun power uitbreiden. Maar dan dus de noodgedwongen overname door het leger mediocre vogels. En daar zal de revolutie beginnen. In de politiek hebben we dat al gezien *(waarom hebben we een technokratiese samenleving? omdat de politicologen in staat zijn gebleken tegenspel te leveren, die nu in de kamer zitten zijn het soort mediocre*

vogels dat we in de corperations krijgen en we krijgen het nu in de ekonomie, de overgebleven grote macht. En zie hoe de mediocre vogel in de politiek handelt om te weten hoe hij in de ekonomie gaat handelen: de Udinks en de Bakkers zijn de koryfeeën van ons parlementaire stelsel, want door hun domme grollen maken ze het volk duidelijk bewust hoe het verneukt wordt. Tegenspel van de politieke bonzen ten opzichte van de industrie is vrijwel nul, vandaar dat de technoloog misschien ongewild technokraat is geworden, hij voelt zich daarbij lekker, het is een soort drug voor hem geworden, die aanvankelijke bewustzijnsverruiming komt de vernauwing en ziedaar: hij merkt dat er aan de top geen Loudon meer zit, maar een mediocre vogel, een man zoals hij: *opheffing van de ongelijkheid.* Bij gebrek aan blauwdrukken voor de toekomst zal het gebouw van de ekonomie onvoltooid blijven, tot stilstand komen en tenslotte in elkaar storten. Uit de stofwolken *(de Chinezen hebben al gezegd: iemand die op de grond slaapt kan niet uit bed vallen!*) van het geleidelijk ineenstorten hoop ik, dat het geleidelijk invullen zal ontstaan.- Een van de eerste punten van de agenda van de wereldrevolutie, die zich dus niet in één keer voltrekt - zal dan moeten zijn de relatie man-vrouw, dat betekent de opvoeding, dat, betekent waarschijnlijk de pre-natale opvoeding. De werkelijke gelijkwording kan pas komen als de zaak in het reageerbuisje wordt geregeld. Niet de schepping van allemaal gelijke mensen dus, maar hantering *als positief* van de verschillen tussen de mensen. Als men die positief ziet dan laat men de mogelijkheid van *ontplooiing* van de verschillen, en dan denk ik aan het ontstaan van mondiaal-begrip, mondiaal denken. Van het lokale Neanderthal-idee naar het mondiale denken. Dat mondiale denken moet nu ontstaan, kan alleen maar ontstaan als de overlevingsdrift van de huidige jonge generatie groot genoeg zal zijn. Als dat zo is. zullen problemen als de beheersing en kontrole van de oergevaarlijke computer vanzelf worden opgelost. En degenen die lopen te roepen dat we het allemaal niet meer zullen beleven vanwege de milieu-vervuiling zijn wel nuttig, maar krijgen geen gelijk omdat het probleem van de milieubeheersing ook het probleem de kapitalisten is. Meneer Nixon, de Shell, de Esso zijn momenteel de grootste voorvechters van milieu-orde want wat zeggen ze: *pollution is not any longer a dirty word as long as you can make a profit of it.* En dus zien ze in dat ze daar twee keer aan kunnen verdienen en dat, als ze dat niet doen, de wil tot kopen van de consument zich beneden het nulpunt gaat bewegen. En dat is het einde.
B.C.

Maart 1971 Brief van mijn nicht Mariette van Hall

Lieve Tom, heb zo juist je stuk in Troof gelezen.; als je jouw manier van praten kent, is het als interviews wel te begrijpen; zo niet is moeilijker omdat je spontane manier van spreken een lijn vaak moeilijk et ontdekken valt. Maar mijn grote probleem na het lezen van dit interview is gebleven, wáár in Godsnaam zie je je zelf? Je wilt je niet vijandig opstellen tegen iets of iemand als ik het goed begrijp, maar van binnen uit veranderen (maar je veroordeelt mensen die dat zélf doen (V.N ers en Groene) omdat die zich weer aansluiten bij een systeem). Je manier van leven je wijze van optreden doet me enorm denken aan wat ik begrepen heb van Chrisjna Murtié 's ideeën: pak aan wat je tegen komt en doe dáár wat aan on the spot. Maar m.i. is het on-mo-gelijk om zo te werk te gaan in jouw gevoel want je lezingen, je werken: er moet een lijn in zitten, maar welke...? voor wie vecht je, voor de arbeider? (dat kun je niet want je bent er zelf geen) voor de happy few -welke happy few en waarvan? in verdomd veel opzichten ben je er zelf eentje van; in andere ook weer niet. Wát versta je onder "happy"zijn? kennis?? als je in "Johnson aan de lopende band sta en met bepaalde mensen om me meepraat, zij er bepaald mensen die niet zo'n erge behoefte aan kennis hebben (waarmee ik niet wil zeggen dat er meer kennis zou moeten komen voor een heel groep mensen ...! bien entendu!). Je praat over je "kennis"als een stabiel stuk, wat je onder je arm hebt, zoals Max Croiset over zijn helderziende gave (of vloek ?) kon spreken gister op een lezing maar bij hem in het een onveranderlijk gegeven! terwijl 't bij jouw kennis is die echter contant aangevuld, veranderd en onderhouden moet worden; maar hoe selecteer je je nieuwe gegevens? 't Is een primitieve vraag, maar ik ben zo zeer iemand die in de trend van de bestaande instellingen denkt, dat ik me gewoon afvraag "waar je bij hoort: of zie je je zelf als een soort "apostel" , revolutionair" maar dan niet in de wat verwaterde betekenis die 't

woord gekregen heeft? 't Spijt me, 't is allemaal wat onsamenhangend geworden, maar ik snap er ook dan de ballen niet meer van. De kritiek aan tafel zijn inderdaad niet gevallen van vaders zijde: hij had al genoeg moeite 't gekeuvel te kunnen volgen! Groet Adrienne en de kinderen. Salut Mariette**.**

25 maart 1971 Uit mijn dagboek. Essentie: revolutie bestaande ongelijkheid ontmaskeren dwz 1e klas trein 1e klas dood gaan etc.

2-14 april 1971 Ski vakantie in Grindelwald en wandeltocht Stechelberg (Zwitserland)

13 april 1971 Brief van de voorzitter van Genootschap voor den Rechtsstaat Mr N.J.C.M.Kappeyne van de Copello (ook gericht aan Mr de Jong Schouwenburg, Mr Struycken, Jhr G. van Benthem van den Berg)

Mijne heren. Tot mijn spijt heeft de Heer Claassen mij namens de studenten laten weten, dat zij om een drietal redenen tot de slotsom zijn gekomen dat continuering van ons gesprek in de vorm waarin het geschiedt weinig zinvol is. Zoals de heren studenten doen gebruikelijk hopen zo spoedig af te studeren en hun tijd is dus dan zeer in beslag genomen om aan een werkgroep deel te nemen. Tenslotte zijn zij van mening dat men over een concreet onderwerp pas goed kan spreken als men minstens eens per maand met grondige voorbereiding en veel inzet van een ieder te werk gaat. Het spijt mij dat wij onze werkzaamheden met de heren niet kunnen voortzetten. Inmiddels zeg ik U dank voor uw bereidwilligheid om daaraan deel te willen hebben. Met vriendelijke groeten. Uw Kappeyne van de Copello.

14 april 1971 Bij terugkomst brief met harde kritiek van Maarten van Dullemen naar aanleiding van ons gesprek in januari 1971. Hieronder enkele ciaten uit zijn brief en mijn antwoord geschreven op 15 april.
Beste Tom, He, he,daar ben ik dan eindelijk. Het heeft me grote moeite gekost contact met je op te nemen na de vreselijke tot niets leidende uren die je me op die zaterdagmiddag bezorgd hebt ! Ben er minstens twee dagen doodziek van geweest. Na afloop was ik alleen maar murw en we hadden nog niets concreets afgesproken. Je moet echt beloven een volgende keer niet zo je spraakkunst, ijdelheid en zuiverheids toetsingen bot te vieren! Beloofd?
Beste Maarten, Dank voor je brief met veel informatie ook wat betreft mijn indruk op jou tijdens je bezoek van 16 januari , dat je de 3 eigenschappen die je meende niet een volgend keer naar je hoofd geslingerd krijgt kan ik onmogelijk beloven. Want ik ben ijdel (wie is het niet) die zijn gedachten etaleert de ene doet het met zijn mond de andere met zijn pen en weer een ander wel een titel en carrière of god mag weten wat. ik heb chronische behoefte tot het etaleren van mijn twijfels en een klankbord nodig! en tevens probeer ik tot een nulpunt te komen dat altijd lager ligt dan het vorige. Helaas is het eerste contact met elkaar totaal de mist in gegaan. Het enige hoop geven er van is wel dat we blijkbaar er beide minstens 2 dagen dood ziek van zijn geworden. In mijn dagboek staat geschreven: M. van Dullemen zeer frustrerend bezoek geen resultaat. Groen of paarse of rode nergens meer vertrouwen in. Jij kwam namens de Groene blijkt en blijk ik (zo lijkt het me thans na analyse) reageer ik hier op (dus op de zgn links pers) zo allergisch dat een contact met Maarten van Dullemen daardoor totaal onmogelijk bleek, ik kom nu met het volgende concreet voorstel :Is het mogelijk te spreken met Maarten van Dullemen en dat tijdens dat gesprek mogelijkheden voor een andere samenwerking worden uitgewerkt? Zo ja dan zal ik van mijn kant beloven om zo zakelijk mogelijk te blijven en tegelijkertijd zo eerlijk en kritisch als het in mijn vermogen ligt en niet op de guerrilla manier zoals de vorige keer (Er kwam toen iemand namens de GROENE). Zo niet dat is jammer om geen gelegenheid te hebben gehad kennis te hebben mogen maken met Maarten van Dullemen - want dat kan ik wel zeggen - hetgeen mij bijzonder interessant lijkt; want ik heb behoefte aan mensen te ontmoeten en geen dingen. Ik heb behoefte aan mensen waar ik gezamenlijk mee kan werken aan de analyse van het perfide systeem , deze analyse (inclusief onze eigen levenssituatie en niet alleen Vietnam c.s) deze geestelijke striptease zal een beginnetje moeten vormen misschien letterlijk en figuurlijk kan bijdragen tot een uitbanning van een systeem dat ons allen in en wurgreep houdt. Ons denken is er mee geperverteerd, zo gecorrumpeerd dat we nauwelijks meer merken. Deze striptease kost energie, tijd en vooral de eis om zich geheel bloot te geven aan de ander. Het is alleen mogelijk als de ander niet namens een element van dat systeem komt, want de Groene is een onderdeel,van het kapitalistisch systeem. Het hoort er bij, zeer toepasselijk is wel de volgende zinsnede uit Business week van 17 oktober "Ralph Nader might just turn out to be marketing's man best friend when it comes to coping with the fast growing megamarkets of trillion dollars economy".
Helaas geen antwoord gekregen.

Donderdag 15 april 1971 Bespreking familie de Booy

Aanwezig Adrienne, Tom, Jan Maarten (mungle), Mariette en Mauk. Tevens verwerkt nog aanvullende opmerkingen
1. Besloten werd dat we vijf voor half zeven' s-avonds gaan eten voor laatkomers 10 minuten speling dwz na vijf over half zeven geen voer meer.
2. Korveen wisselt op donderdag avond voor het avondeten dus de nieuwe korvee moet direct de vuilnisemmers verwisselen; en op straat zetten. Vanzelfsprekend verzorgt de korvee ook de vuilnisemmersop maandag avond (voor die avond dat men te laat was) .
3. Bij niet nakomen van afspraak moet de schuldige de rol van Mamma overnemen, afwassen koffiezetten etc
4. De korvee begint op donderdag 15 april met Jan Maarten daarna volgt de volgende week Marriette en daarna Mauk.

5. De regeling van de financiën van Jan Maarten en Marriette: Elke maand 10 gulden zakgeld, de rest van de uitgaven met voorgeschoten geld betalen. Wanneer dit geld op is de uitgegeven gelden verantwoorden met een zo gedetailleerd mogelijke afrekening om daarna weer een nieuw voorschot te krijgen. Uitgaven die niet gelden onder normaal worden afgetrokken van het maandgeld. Mauk krijgt 13,- per maand.
6. De fietsen dienen in goede staat te worden gebracht.
7. De zomervacantie wordt door een ieder zelf geregeld. Voor gelden nodig voor deze plannen kunnen Jan Maarten en Marriette zich wenden (met goed uitgewerkte plannen) tot Grootmoeder, die heeft toegezegd om iets te betalen aan de vacanties van JM en Mar.
8. Het .huis aan de Waldeck Pyrmontlaan 3a sluit haar poorten van 26 juni - 15 juli 1971. Een ieder moet een goed heen komen vinden.
9. Woensdag 21 april zullen J.M. en Mar. worden doorgelicht op het adviesbureau, zij zullen deze dag van school vrij vragen.
10.Tennismiddag van 1/2 5 - 1/2 7 op vrijdagmiddag met Pappa. Iedereen van de rest van de familie is welkom

16-30 april 1971. Artikel in Troof. 1 mei nog rood?

Verzetsstrijder Tom de Booy, waarmee we in troof 13 (u weet wel van de centrale postdienst & de lepeltjes, alles mede gesubsidieerd door het kuratorium waarvan we nog geen cent gezien hebben) een uitvoerig gesprek hadden, zit sinds maandag de 18e april in het Utrechtse Huis van Bewaring aan het Wolvenplein. De Booy, die er zonder twijfel in zal slagen het halve gevangenispersoneel om te turnen, zit vijftig dagen uit, omdat hij het verdomt de boete die de Hoge Raad hem voor zijn aandeel in de Maagdenhuis-bezetting oplegde te betalen. Hoewel Tom zich in zijn cel zeker vrijer zal voelen dan menige gefrustreerde kapitaal-sabbelaar van de. N. V. Opleidingsbedrijven te Den Haag (p/a Veringa, Ministerie van Onderwijs) is het toch eigenlijk wel te gek dat het linkse gebroed zich thuis met de PSP of de PPR zit op te fokken, terwijl Tom en zijn kornuiten via ingewikkelde manipulaties van de justitie straks als martelaren uit de bus van Mulder, Westerhout, Roolvink, Kruisinga, Udink, Schmelzer & Co's moeten komen. Onbegrijpelijk dat we dat zomaar schijnen te nemen zonder ook maar een formeel studenten-protestje, Wolvenplein-demonstratsietje of wat ook. Laat staan ontzetting. En hoe zal dat nou straks gaan als soortgenoten van Tom reeds weken tevoren zonder een vuiltje aan de lucht voor aksies waar ze alleen maar van dromen worden vastgezet? Zie het godsgruwelijk ontwerp van de Commissie Mulder en vraag je af waar al die enthousiastelingen blijven die de laatste tijd voor een verdriedubbellng van het ledental van organisaties als Amnesty International zorgen. Is het dan helemaal gezegd met de opsomming van wat argumenten-tegen, .- of wordt het voor de donder tijd voor een kleine knechting van het haagse establishment dat onze demokratie verkracht? Straks kunnen we zelf vanuit de gevangenis een kaartenaksie starten, omdat we er drie weken terug aan dachten om dit stukje te schrijven. Justitiële molens malen immers langzaam maar fijn. Hallo?

Grepen uit mijn dagboek opgemaakt in de het Huis van Bewaring aan het Wolvenplein in Utrecht van 20 april t/m 9 juni 1971

Twee foto's van het Huis van Bewaring I aan het Wolvenplein in Utrecht. (In de 19e eeuw ontstond in Amerika en Europa het idee om mensen op te sluiten in gevangeniscellen als nieuwe humane manier van straffen. De gevangenis aan het Wolvenplein in Utrecht was de tweede cellulaire gevangenis in Nederland en nu de oudste nog bestaande. De officiële opening was op 1 juli 1856)..

Dinsdag 20 april Gemeld bij politie bureau Baarn. Met agent Lodestein naar Huis van bewaring in Utrecht. Ze hadden het vonnis nog niet. Terug naar Paleis van Justitie aan de Hamburgerstraat. Daar in cel gestopt Even later met boevenwagen naar Huis van Bewaring. Kleren ingenomen en kleiding van het Rijk. Gestopt in cel B 1/18. Gelucht met dieven en stropers. 4.45 kwam Bibliotheek man, 6.19 haring met 10 boterhammen en half pakje margarine (dat is ook voor het ontbijt).Vilstiften moeten worden ingeleverd. 7.30 boeken gebracht 8.10 koffie en 9.30 wassen en 11.00 gaat het licht uit.

Woensdag 21 april:

Goed geslapen. Om 4 uur wakker bezoek van Humanistisch Verbond. Zakjes vouwen. Eten om 12.30 gepraat met man die kind had doodgeslagen . Gesprek met directeur van 1 uur .In de avond recreatie pingpongen.

Donderdag 22 april Onrechtvaardigheid blijft altijd bestaan omdat we altijd ongelijk aan elkaar blijven en deze ongelijkheid niet willen erkennen en respecteren. Ongelijkheid is de werkelijkheid het verbloemen ervan misdadig (Van nu af aan elke dag een spreuk opgeschreven). De pater zei: : Judas heeft geen berouw getoond Petrus wel. Lust u nog peultjes!? I.Q. was laag in de lik volgens de pater. Ook zo'n lieve uitspraak voor en geestelijke verzorger. De kerk moet met de grond gelijk gemaakt worden zodat zulke duivelse praat niet meer verkondigd kan worden

Vrijdag 23 april De kennis over iemand moet authentiek zijn niet via de overlevering Zie de reiniger. Wat hij ook gedaan heeft hij is een mens en blijft het en verdient een menselijke behandeling.

Bindingenenergie waterstof naar ijzer toename daarna afname. WAAROM! Is ijzer het stabielste element ? De fout m.i. van Einstein is dat hij de lichtsnelheid als constante beschouwt waarom geen onzekerheid invoegen.

Tuchthuisboef gesproken, hele leven onder justitie. Hij zegt dat je niemand moet vertrouwen, daar moet je vanuit gaan Hier bevrijd gebied zie hij. Hij is 19 jaar.

Eigendom is diefstal dus ook geestelijk eigendom dat men moet geven aan de massa. Oppassen dat je iets niet in een politiek kader plaatst want dan gaat het weer fout

Idee van bevrijd gebied van onze cel het idee samen ontwikkeld met Jan Ebeltjes.

Ik mag nu al in de avond pingpongen , ik heb de plaats ingenomen van de reiniger Bertus van der Poorten poot. Wat een klasse justitie. Normaal moet je een tijdje zitten voordat je deze recreatie mag hebben.

Zaterdag 24 april Het absurde is meestal het dichtst bij de waarheid.
In de krant bericht over het rapport van Demka die spreekt over een electro oven die schuld had. Misschien heeft mijn rapport geholpen bij dit onderzoek Maar je vraagt je af waar mijn actie goed voor is. De overheid gaat met de eer strijken en alles blijft weer bij het oude! In de krant niets over de voorgeschiedenis. De pers is door en door verziekt.
Zondag 25 april Iedereen hoort in de gevangens slechts enkelen worden hierin onderbracht vooral diegenen die niet over grond, geld, kennis, bewustzijn etc en voldoend macht en beschikken
Bij eten zei bewaker tegen mij dat de voogdijraad jongens opleidt voor de gevangenis>
Maandag 26 april Menselijkheid is de grootste vijand van het kapitalistische stelsel. Het doet er niks toe wat je gedaan hebt je moet je waarde laten zien en daarop wordt je beoordeeld Uitgezonderd zijn die ontuchten hebben gepleegd, die worden door de rest op een afstand gehouden. Wonderlijk de scheiding tussen seks aan een kant en roof en moord aan de andere kant. Dat moet een diepere betekenis hebben.
Merkwaardige sensatie opeens had ik moeilijkheden om met de gevangenen contact op te nemen, nogal vijandig. De eerste roes van excitatie ebt schijnbaar weg en nu komt de leegte is al zijn vormen naar voren. De hopeloze strijd geen ander alternatief te hebben dan elkaar te bejatten en in elkaar te trappen. Het gevecht van de jungle. Ook dit is een ervaring die ik voor geen goud had willen missen. Ze leven als gekooide roofdieren.
Iemand vroeg me of ik in de bouw werkte. Ik schijn me zo aangepast te hebben dat ze me nauwelijks of niet herkennen Tijdens recreatie van een Limburger gehoord wat hij allemaal heeft uitgespookt 21 inbraken, autodiefstal 50 stuks. Vechten en nog eens vechten. Hii zegt ook: ik praat niet. Heb altijd 2 messen op zak. Geweld en nog eens geweld. the survival of the fittest.

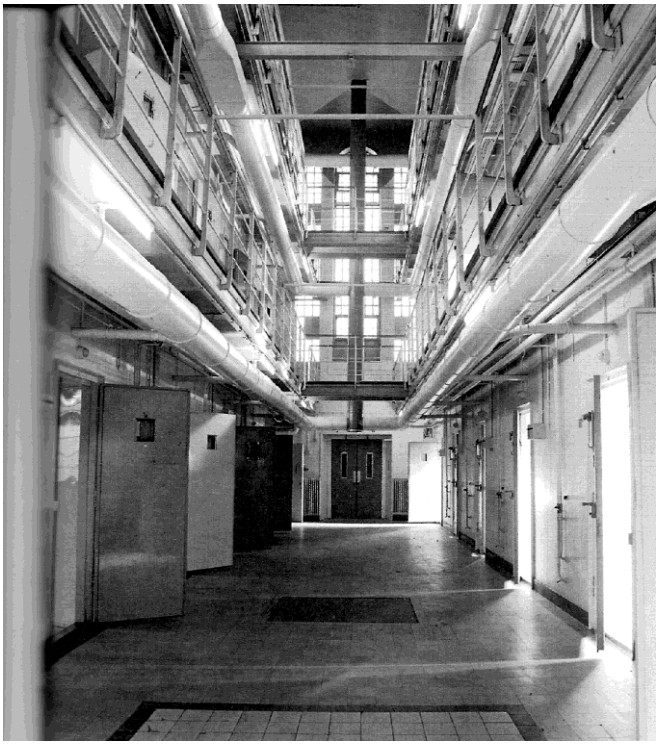

Interieur van het Huis van Bewaring Wolvenplein

Dinsdag 27 april Humor is een vorm van relativiteit.
Bij het krijgen van het eten zei ik tegen de reiniger dat de buik en onderbuik gevuld moesten zijn. Antwoord dan kan je hem weer leeg trekken.

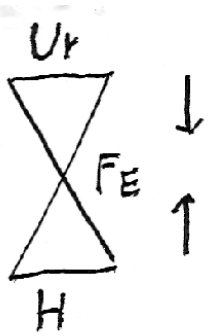

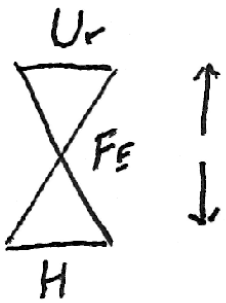

De linker zandloper: In het heelal geeft bij splijting uranium (Ur) energie en streeft naar ijzer (Fe), terwijl waterstof (H) bij fusie energie geeft en ook de elementen zwaarder dan waterstof maar lichter dan ijzer. Alles streeft naar de vorming van ijzer .
De rechter zandloper (meer bedoeld als metafoor) zien we dat door de mens met behulp van ijzer uranium en waterstof bommen worden gemaakt, wat dus energie vergt. Omgekeerde wereld die leidt tot onze ondergang ?

Woensdag 28 april. Een egoïst bestaat niet want die is dan de grootste vijand van zich zelf
Ego (na twee jaar) is dood of levend net wat je wilt. Leuk gesprek gehad met bewaarder *(tussenvoegsel. Daarvoor had ik het in mijn dagboek over bewaker nu de eerste keer over bewaarder*) 's middags basketbal op de luchtplaats. Kort overzicht van van voedsel dat we hier krijgen : 's ochtends of bruine suiker of 1 ei. 1 kop thee, 10 uur kop koffie soms twee, middageten aardappels, vlees,groenten, puddinkje, 's-avonds brood 10-12 + 3 sneetje kaas of vlees , 2x week half pakje margarine Je ziet men kan met heel weinig gelukkig zijn zelfs met en dichte celdeur. Alleen zonder boeken zou ik het niet zo prettig vinden.
Donderdag 29 april Leven is begrip hebben voor onbegrip Uitslag Kamerverkiezingen DS 70- en Soc winnen, Niemand hier, behalve enkele bewaarders, is er in geïnteresseerd. Maar dan ook HELEMAAL NIET, geef ze ongelijk De maatschappij heeft hun buitengesloten. Gewerkt door zakjes te vouwen. De bewaker zette het luikje open omdat ik werkte. Als ik bezig ben met hoofdarbeid is dat voor hem geen werken zo ingekankerd is arbeid, arbeider). Een man die iets produceert. Heerlijk bezoek van Adrienne en Mauk
vrijdag 30 april Een autoriteit iemand die nooit autoritair is
Met Jan Ebeltjes afgesproken dat onze cel bevrijd gebied is en daarbuiten de gevangenis. Eerste brief geschreven aan Jan:

Tekening van Jan Ebeltjes

" Vanuit het bevrijde gebied Voor de bewaarders (levend in bezet gebied) B 1/18 -B 1050 Voor

mijn vriend Ebeltjes (ook op bevrijd gebied van uit het bevrijde gebied.) Voor de bewaarders B 1/14 C 2095. Jij tekent en hebt daardoor en middel om je uit te drukken.
Ik doe het met mijn mond of pen om me te bevrijden van het harnas dat ze tevergeefs ons proberen aan te trekken Ze geven het nooit op ...wij ook niet. De enige structuur waar ik in pas is mijn kist of urn, maar ik ben zelfs van plan om een bandje met scheldwoorden mee te nemen in de kist om dit te laten afdraaien tijdens de begrafenis als iedereen een potje staat te huichelen!
Deze brief wordt je overgebracht door iemand die we gevangen hebben genomen, maar het is een heel geschikte man. Mao heeft gezegd dat men krijgsgevangene altijd goed moet behandelen want ze kunnen geestelijke herscholing goed worden gereclasseerd in onze vrije maatschappij.
Bedenk goed we vechten niet tegen deze personen maat tegen de vastgeroeste structuren die het geestelijk milieu verkankeren en daardoor iedereen gevangen zetten.
(Tussenvoegsel. Iets wat ik me nog sterk herinner maar niet heb opgeschreven is dat wanneer ik zat te lezen in mijn cel en de bewaarder binnen kwam, ik aan hem vroeg wat voor hem kon doen. De omgekeerde wereld).
Zaterdag 1 mei Vrijheid kan men niet kopen en niet krijgen alleen voelen.
Gesprek met beroepskraker in 3 maanden 1 miljoen! Erg trots over zijn daden. Tijdens TV kerels op de vuist onderling niet schelden, maar slaan.
Zondag 2 mei Menselijke zwakte is de bron vorm zijn kracht
Maandag 3 mei Leven is geweld
Met bewaarder gesproken, was niet te spreken over de tegenwoordige gedetineerden vroeger veel meer eenheid nu ieder voor zich

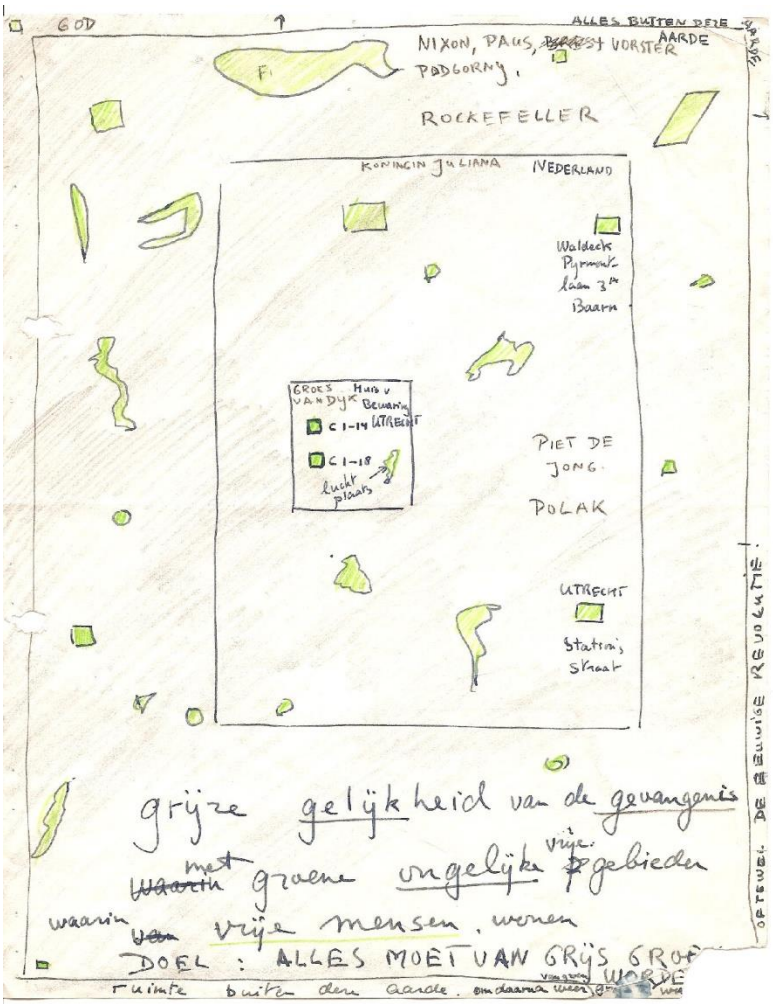

Tekening door mij gemaakt in het HvB Tekst: grijze gelijkheid van de gevangenis met groen ongelijke vrije

gebieden waarin vrije mensen wonen. Doel alles moet van grijs groen worden. Ruimte buiten aarde om daarna van groen weer grijs te worden of te wel de eeuwige revolutie!! C1-14 C 18 zijn de cellen van Jan Ebeltjes en Tom de Booij in het Huis van Bewaring te Utrecht

Dinsdag 4 mei Hoe verder men in zich zelf afdaalt des te meer mensen men ontmoet, hoe verder men in zich zelf omhoog stijgt des te minder mensen men ontmoet
Ebeltjes vertelt dat zijn vader boeienkoning was, hij werd in water gegooid en na 1 minuut was hij los. Geheim mee genomen in zijn graf.
We hebben een soort metafysisch contact. Alles wat hij denkt heb ik al gedachte en omgekeerd. Extrême se touche. Recreatie humanistisch verbond. Een jongen zou a.s. keer er niet meer bij zijn. De humanist zei wat jammer dat was natuurlijk een misser Hij had 5 1/2 maand gezeten. Zo weinig begrijpt de man er van.
Woensdag 5 mei Vrede bestaat niet, Vrijheid wel

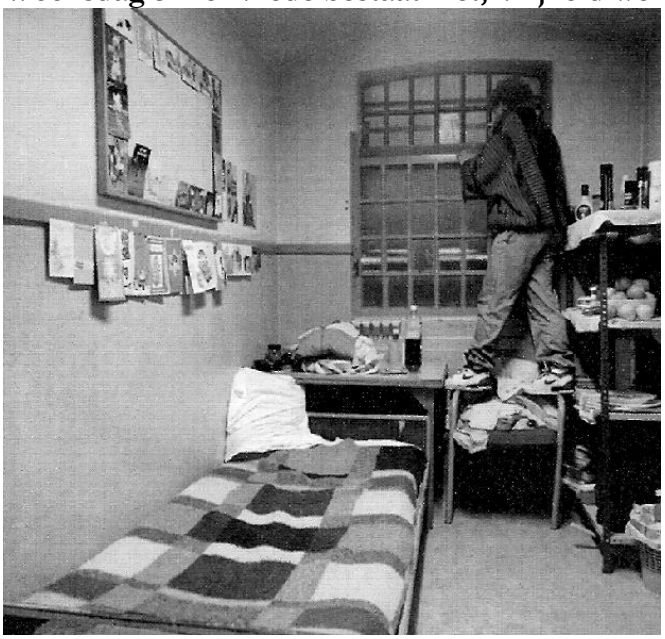

Mijn cel zag er ongeveer zo uit. Aan de muur het prikbord en matglazen ruitjes

Donderdag 6 mei Het steeds weer proberen een nieuwe vorm te geven aan het zelfde materiaal
Het kapitalistische stelsel kan steeds blijft steeds bestaan als de mens primair gericht is om geld te verdienen en winst te maken met dat geld. Ebeltjes gefeliciteerd met zijn 24ste verjaardag een gedicht voor hem geschreven
Mijn hoofd en lichaam voelen....
Mijn hoofd en lichaam zijn gescheiden
Nu is er rust in mijn denken
Nu is het contact weer hersteld en alles begint weer opnieuw
Ook deze val wordt weer ontdekt
Altijd weer zonder ophouden
In deze eeuwige vrienden stroom van gedachten en daden
Komt heel langzaam iets tot ontwikkeling
Dat ik voor de eerste keer de hooghartige moed heb om te "dichten"
Alhoewel ik verzekerd ben dat het nooit zal gaan
Het toch te doen dat is leven
Dat is pas mogelijk door te doen!
Goethe liet Faust zeggen :In het begin was de daad
Het is chaotisch maar door de chaos te aanvaarden

Begint de kiem van hernieuwd leven en daardoor wordt het mogelijk
De oude bladeren af te stoten en als mest te gebruiken
Van Tom

Mocht vandaag ik met Ebeltjes luchten. Met bewaker gehad over kamp Amersfoort. Hij vond dat de jeugd van nu met de gummiknuppel moest worden onderdrukt. Je ziet het fascisme leeft onder ons. Niets maar dan ook niets hebben we geleerd. Van Ebeltjes gekregen tekening van een paardebloem en Jan de Arbeider

Vrijdag 7 mei Het aanbrengen van grenzen schept de mogelijkheid deze grenzen te overtreden (permanent revolutie)

Goed contact met Ebeltjes, maar misschien zal ik weer door hem teleurgesteld worden door een te groot verwachtingspatroon, maar ja dat zien we wel.

Zaterdag 8 mei Autoritair denken is als een kankergezwel en moet door geweld verwijderd worden zie daar de eeuwige kringloop

Zondag 9 mei In den beginne schiep God wie schiep het beginne? Er is geen begin en geen einde maar een eeuwige revolutionaire strijd

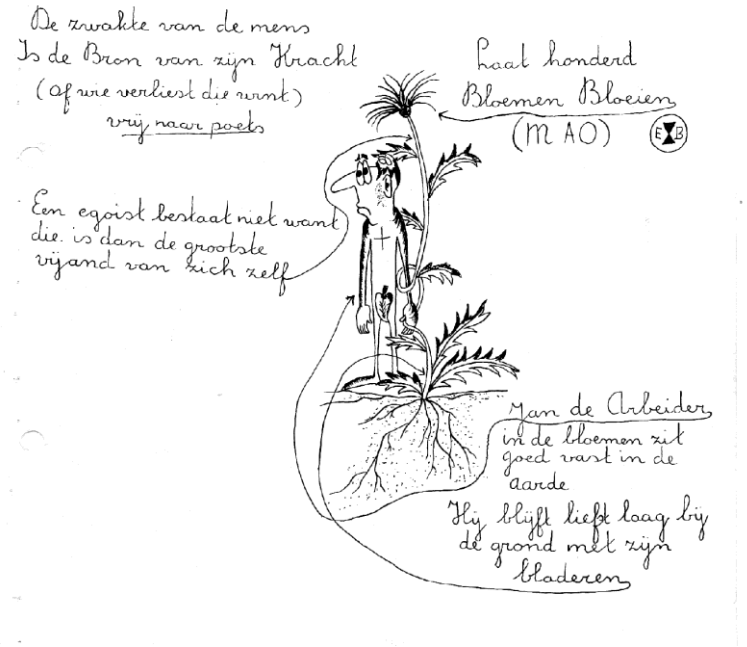

Tekening van Jan Ebeltjes met als titel : Hoe kunnen we onze vele werkzaamheden verdelen

Maandag 10 mei Leegte kan alleen gevuld worden door leegte anders verschuift alleen de plaats van de leegte

Met depressie wakker geworden moe en weinig zin in iets. Ik zit in fase 4 vooral door het lezen van kranten. Te denken dat Nederland 10 plakboeken volschrijft over het Maagdenhuis, dat nu de mensen die daarbij betrokken zijn geweest nu doen alsof hun neus bloedt. De kranten en tijdschriften zo vol leegte. Heerlijk gesport, net aan toe. Het gebrek aan lichaamsbeweging is toch wel schadelijk, want het veroorzaakt snelle depressieve verschijnselen. Het lichaam moet bezig zijn anders kan de geest niet bezig zijn.

Dinsdag 11 mei De leerling onderwijst. De onderwijzer leert. Zo wordt de onderwijzer leerling en beginnen we met onderwijs

Net plens water door ruitje in mijn smoel gegooid, ze willen zien hoe ik hierop regeer, ze willen zien of de grote mond dan ook nog lacht. Ik lachte me rot, stel je voor dat dan kwaad wordt dan kan je beter naar de administratie gaan en je boete betalen. Om 4 uur begint Congres van het Humanistisch Verbond.

Woensdag 12 mei geen dagboek bijgehouden
Donderdag 13 mei Geweld - geweldloos is geen tegenstelling zoals dag en nacht aanval en verdediging wel
Vanochtend door het congres te veel opgeslurpt om dagboek bij te schrijven. Er is veel omgewoeld en zoveel geleerd maar je ziet hoe zeer door het leventje zo'n evenement je uit het gevangenis gedoe komt. Door het contact met buiten verlies je het gevoel dat je gevangen zit. Het contact met de bewaarders is heel anders daarvan kun je helemaal niet voorstellen dat ze behoren tot de buitenwereld.
Nu maar wachten op bezoek dan is het weer tuchten. Dit is een werkwoord dat je alleen maar leert in de bajes. Heel lief bezoek gehad van mijn grote schat Ze doet het maar.
Vrijdag 14 mei Wanneer ziet men dat iets wit is of zwart is wanneer zwart in het wit of wit in het zwart zit
Ebeltjes komt met tekening van viskom. 's middags gelucht met Bertus en Jan zeer goed gepraat goed contact tussen ons drieën. Bibliothecaris liet ik de tekening van Jan zien. Hij antwoordde: Ebeltjes was een instrument in mijn handen. Lust je nog peultjes.
Zaterdag 15 mei De revolutie is niet romantisch omdat de problemen van de onderdrukte klasse niet romantisch zijn
Gelucht samen met Ebeltjes. Het normenstelsel is hier totaal anders dan waarin ik ben opgevoed, is het mogelijk een gemeenschappelijke noemer te vinden. Het maakte me bij terugkomst in cel zeer depressief vooral na het lezen in het boek over Lenin met de trieste afloop dat al zijn goede bedoelingen ten spijt het een onderdrukking is in de USSR. Wat een lange weg, vol stof, eindeloos. Na moeilijk slaap vatten met een slaappil weggebracht naar het niets.

Luchtplaats van het Huis van Bewaring

Zondag 16 mei Hoe moeten we elkaar verstaan als we niet eens met onszelf kunnen spreken
Bewaarder zei tegen me dat hij alleen een goede bewaarder kon zijn, als hij zijn hart op de stoep had gelegd en 's-avonds weer mee naar huis nam.
Maandag 17 mei In nood leert men vrienden maken omdat men ze nodig heeft. Als men ze niet meer nodig heeft blijven het echte vrienden (Hoeveel ? Nul, Ha Ha)
Op luchtplaats aan de mensen gevraagd waarom ze links om op de luchtplaats lopen. Iedereen had een ander antwoord . Nieuwe gevangenen binnengebracht. Verschrikte gezichtjes. Zelf voel je je een hele Piet, want je hoort erbij. Wonderlijk proces gebeurd zelfs in de bajes. Op de luchtplaats gesprek met reiniger (Bertus). Hij dacht maar aan 2 dingen 1. wat hij gedaan had 2.

hoe zijn leven opnieuw op te bouwen. Brief aan min van Justitie voor Zwiers geschreven, het had geholpen. Als het maar in hun burgerlijke taal is gesteld, dan verstaan ze het, voor de taal van het proletariaat zijn ze doof.Je ziet weer klasse justitie.
Brief aan Janneman geschreven: Hier volgt de tekst uit het voorwoord van Jean Paul Sartre in het boek van Fanon de verworpene der aarde. Het geeft heel goed en duidelijk aan waarom wij verleden week zo ellendig beroerd, driftig, verdrietig , wanhopig etc zijn geweest tijdens de congres dagen van het Humanistisch Verbond. Deze woorden komen aan als zweepslagen en geven mij steun en kracht om ons verder te ontwikkelen bij onze eigen bevrijding van het juk van onze verkankerde maatschappij waarin wij alleen maar zien een verdere vernietiging van ons symbool van de paardebloem in het huis van bewaring op een morgen in Mei. De revolutie zal gewelddadig moeten zijn want alleen geweld kan geweld doen verdwijnen en niet door zachtheid want dat maakt stinkende wonden.
Dinsdag 18 mei Zwakte is kracht. Kracht is zwakte. Is = samenvoeging van mogelijkheden
Gesprek met man die ontucht met kinderen had gepleegd, aangegeven door zijn eigen vrouw, had zelfmoord willen plegen. Zelf slechte opvoeding 4 moeders tot 18 jaar in gesticht 21 j kosthuis. Drinken etc. Schoenmaker van het Humanistisch Verbond maakte weer de fout door te zeggen: " tot over 2 weken hoop ik jullie weer terug te zien". Hij werd kwaad dat we hem er op attent hadden gemaakt. Hij zei dat heb je van de Booy. Zijn ogen vlamde.
Woensdag 19 mei Chinees gezegde: Ware woorden zijn niet mooi en mooie woorden zijn niet waar
Donderdag 20 mei Niemand kan je beter helpen dan jezelf
Vrijdag 21 mei Het is moeilijk om te verwerken voor een mens dat hij het moment NU de enige hoop heeft te verwerken
Vermeulen had 14 dagen beperkt gekregen omdat hij een sigaret had opgestoken in de kerk. De bewaarder die ik sprak vond het wel redelijk. Bezoek Adrienne, Mariette en Mauk erg gezellig.
Zaterdag 22 mei Macht is Recht
Handenarbeid,zeer typisch de man die er bij hielp heeft iedereen een vel papier gegeven om daar iets op te kalken. Vervolgens deze aan elkaar te plakken tot een groot stuk papier. Een ware happening.. Iedereen deed mee en iedereen kalkte zijn agressie op het stuk papier: hakenkruizen, sleutelbossen, celdeuren, kortom alle fascistische trekjes van een gevangenis. Nu werd het deze man te gortig en vroeg me om de vrije expressie te onderdrukken zo zie je dat komt ervan als je vrije expressie wilt geven in een onvrijheid. Dat kan niet. Mijn heren zullen jullie het nooit begrijpen. Het stuk papier hebben ze uitgerold in de gang. Wieringa er bij, er gebeurde niets alleen dat het moest worden ingerold. Men was verbaast dat er geen repressie kwam.De adjunct directeur de Besselaar kwam in mijn cel. Hij had de brief van Ir van Tijen gelezen en zei: Uw vader was het niet met U eens....
Zondag 23 mei Er is altijd een duivel in het paradijs dat is dus de definitie van het paradijs. Hel en hemel bestaan niet afzonderlijk maar zijn en blijven met elkaar verbonden.
Maandag 24 mei Het ontdekken en erkennen en accepteren van tegenstrijdigheden geeft de kracht om door te gaan met dit proces
Zeer boeiend is Marx 's boek Het Kapitaal. Wat een logica. Zo helder als wat en wel overtuigend van wat arbeid eigenlijks is en wat het waanzinnige is van van geld . Bull Verwey van Radio Veronica binnengebracht.
Dinsdag 25 mei Bezit om andere mee te onderdrukken (en niet om zich zelf in stand te houden) behoort niet aan een groep maar aan de gehele mensheid
Brief van Bertus van der Poorten Vandaag begin ik met werkstaking.. Ik ben benieuwd of ze er intrappen. Ik denk van niet Bij de directeur geroepen, 14 dagen beperking omdat ik niet wil werken. Alle drie directeuren waren aangetreden om mij te straffen. De directeur Kroes was zichtbaar nerveus. Mijn brief waarin ik gezegd had dat ik om principiële reden niet wil werken

had hij niets te maken, alleen het rapport van de huismeester. Hij gaf toe dat het werk onzinnig was.

Woensdag 26 mei De daad bevrijdt en geeft kracht om zich als mens te ontwikkelen

Bewaarder zei : het wordt tijd dat U weggaat. Opnieuw instellen vooral de kooi is indrukwekkend dan voel je als een beest. Zoals mijn buurman zei terecht die 2 kooien verder op zat: Je wordt zo vals als een hond in een hok. Dat gevoel is het. Je wordt vals een beter woord weet ik er niet op.

Donderdag 27 mei Niemand moet iets namens een groep of zo iets. Ik zelf alleen moet namens mij zelf en dan ook niemand anders

Tuchten, wachten tot bezoek. Enig om Jan Maarten te zien. Ik vertelde van mijn straf. Wat schrok mijn lieve vrouwtje, ze verzette zich er tegen. Daardoor ging veel van het bezoek verloren. Het was daarom zo om

Collage van foto's die ik heb gemaakt en opgehangen op mijn prikbord.

Vrijdag 28 mei De vraag is een dodelijke dolksteek voor steller als gevraagde

Vanochtend 4 uur op, Adrienne geschreven, daarna geslapen top 7 uur. Om en of andere reden kwaad geworden het alleen voelen (fase IV) niemand zelfs, Ebeltjes met de verwachting in hem is ook mijn fout geweest. Hier eens weer voor mij zelf bewezen dat de eenzame guerrilla het enige strijdmiddel.

Naar administratie. Discussie met de man werd kwaad en gooide me er uit. Nu pas tot rust gekomen in het lot (door mij zelf opgelegd)geschikt.'s-middags plezierige lucht, de man durfde de deur niet open te doen en sprak door het ruitje met me. Over marxisme Geld is niet alles. Hij zou mijn stront opeten voor 1 miljoen, maar nooit het hoofd van zijn vrouw afhakken er is een grens aan alles.

Zaterdag 29 mei Beperking kan vergroting van vrijheid betekenen

1696 John Bellers: The labor of the poor being the mines of the rich. Veel bezoek gekregen door ruitje. Iedereen weet van mijn actie en is solidair er mee. Mijn overbuurman heeft een plaatje aangevraagd voor mij dat door de radio wordt uitgezonden. De bewaarder kwam binnen om mijn schaar af te pakken. Kreeg conflict met hem. Dit conflict met de bewaarder was toch wel erg essentieel want door mijn felle reactie van woede heeft hij iets wezenlijks geraakt met zijn kritiek. Enerzijds verwachten ze van de kaste noblesse oblige en anderzijds de haat dat wij de uitbuiters zijn. Hoe dit verschijnsel op te lossen. Als nl mijn kaste zo iets van me zegt, ga ik lachen. Ha Ha want dat raakt me niet, maar als hij het zegt doet het me pijn.

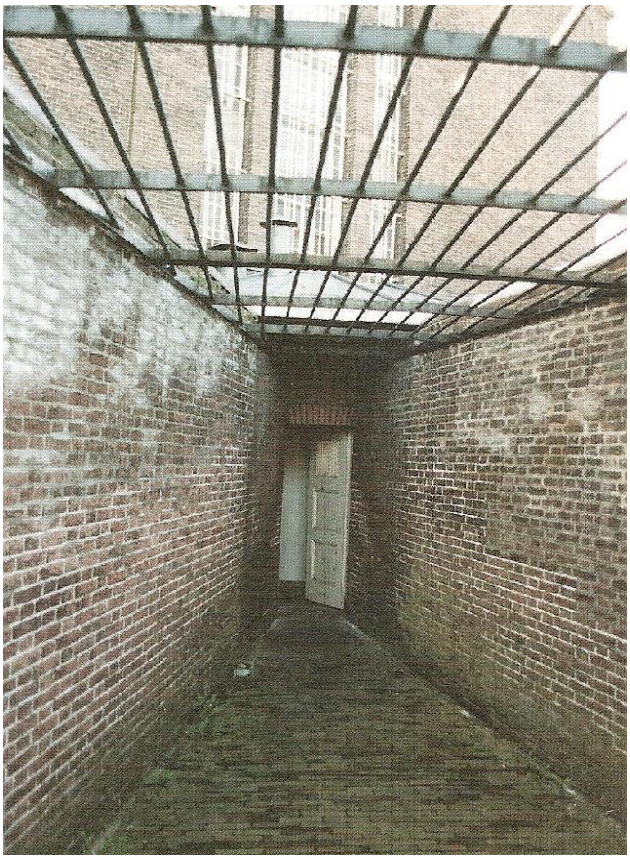

Luchtkooi voor gevangenen met beperking

Zondag 30 Mei 1e Pinksterdag Actie -> Rust, Geweld -> Geweldloos, Nacht -> Dag, Is bestaat alleen

Om 4 uur wakker, het voorval gisteren heeft me de hele nacht bezig gehouden, daarna weer ingeslapen.7 uur wakker van de diepe tonen van de Domtoren, tussen het geweld van rinkelend glas van mijn bovenbuurman die de zaak bezig uit zijn cel te gooien. Heel leuk gesprek gehad met bewaarder waar ik gisteren zo boos was geweest. Heerlijke brief van Jan Maarten gehuild want opeens had ik het gevoel dat het mijn zoon was en dat ik contact met een mens had. Wel een teleurstelling dat Mama geen briefje heeft gestuurd voor de pinksterdagen en dat in de brief van JM stond dat ik een brok zenuw was. Ze vergat dat dit was omdat ik bang zou zijn voor haar reactie en onbegrip voor het doel van deze nieuwe actie. Ik ben dus niet meer in contact met haar. Het zal een heel werk zijn om haar te laten zien hoezeer ze nog vast zit aan haar frustratie en door een influistering van de omgeving. JM begrijpt het beter. Hij is het met mijn stellingen eens. Mariette laat ook al niets meer horen. Dus hier ook een scheiding van de geesten. Wonderlijk zo diep gaat het mens van de revolutie. Maar ik moet proberen begrip te hebben voor haar gebondenheid en angst voor de mensen van de omgeving. BOWO krantje gekregen. Ebeltjes is een solidariteit staking gegaan met onze actie.
Aan Jan geschreven: Vrienden danken elkaar niet met het woord maar met de daad. Vrienden zijn het die elkaar kunnen verloochenen zonder verraad. Vrienden zijn het die elkaar vrijlaten in het leven. Vrienden blijven vrienden als nooit meer vragen dan geven.

Maandag 31 mei 2e Pinksterdag Ontdekking van zwakte geeft sterkte aan geheel

Als ik droom altijd plezierige dromen. Vele filosofische gedachten gehad vandaag. Net gesprek gehad met van Dijk wat een goede. We hebben het over God gehad. Hij zegt : Bent u wel eens in Duitsland geweest, ja zeg ik. Hij zegt: Zou god dat ook allemaal gemaakt hebben. Zou God alle talen spreken. Dit is weer een goed voorbeeld, dat ik nog eenvoudiger moet beginnen. Ik had het niet voor mogelijk gehouden dat in het jaar onzen heren 1971 de mensen nog zo goed gelovig zijn.

Dinsdag 1 juni Wit zwart maken, daarna duidelijke verschil tussen zwart en wit. Er is nu grijs waarvan niemand meer weet waaruit het is opgebouwd wat wit en wat zwart was
Goed contact met bewaarder. Hij waarschuwde voor de schurken die me wel zouden vergiftigen en dat bij de directie en bewaarders ik doorga als gevaarlijk Ze maken je kapot op een jofele manier en is uw vrouw weduwe. Vanavond Frits van de Wereld gesproken. Het Humanistisch Verbond was weer een afknapper.
Woensdag 2 juni De kracht die uitgaat van een ontspannen lichaam is groter dan van een gespannen lichaam
Mijn actie heeft succes men gaat over enkele weken een modelstaking van 1 dag voeren, niet werken niets eten, niets maar dan ook niets. Zo zie je weer. als je maar begint en ze vrijlaat dan komen ze wel, als ze niet komen dan is de modelactie niet aangepast aan de actuele situatie. BOWO post niet vrij gegeven. Luikje mocht open omdat ik gezegd heb dat het 24 graden in de cel was
Salaris 3000 zakjes vouwen per week = f 7.50. Niemand mag meer aan mijn luikje komen praten De driebergse moordenaar kwam ook langs, maar mocht ook niet met me praten.
Donderdag 3 juni Elitevorming is de zekere dood voor elke actie of beweging
Lief bezoek weer goed contact. Drukke dag weinig denkwerk heel anders dan andere dagen. Verwey nog gesproken .
Vrijdag 4 juni In het hart zit minder geweld dan in de vuist
In de droom verwerkt dat ik in de gevangenis had gezeten en naar buiten mocht. In onderbewustzijn gevangen zitten als beginpunt en vandaar naar buiten. Ook is verdwenen het gevoel van machteloosheid als de deur achter je dicht gaat. Er is misschien de angst voor de terugkeer, de teleurstelling, het missen van gemaakte vrienden, want als er een behoefte is bij mij dan is het contact met andere mensen. Vanmiddag bezoek bij directie samen met Ebeltjes. Ontroerend moment de "moordenaar" kwam een kusje op mijn raam geven!
Zaterdag 5 juni Elke geslaagde actie is mislukt
Mijn activiteiten zullen in de toekomst erop gericht zijn steeds weer de afwisseling (spasmodisch) tussen theorie en praktijk. Mijn fouten: niet luistern, poeh ha, gevaarlijk willen zijn, masochistisch etc
Zondag 6 juni Oorzaak en gevolg vallen samen
Maandag 7 juni De straf houdt slechts rekening met een fractie van het geheel en wel met het laatste beeld. Hoe het tot stand is gekomen doet niet terzake
Goed gesprek met lid van de commissie van toezicht de heer Westerhout. Hij begreep er alles van. Hij zei dat ik bij hem dingen bewust had gemaakt die reeds sluimerde.
Dinsdag 8 juni Kwantiteit, kwaliteit, tijd, ruimte, energie, materie zijn vele kanten van hetzelfde gezicht.
Het lezen van Business week doet je rillen. Wat een verschrikkelijk stuk over computers. Stel je voor dat je in de gevangenis hier zou computeren, dus effectief zou maken. Te erg laat staan dat de computer de arbeid verricht dat is het einde niets menselijks aan, gelukkig afhankelijk van elektriciteit.
Woensdag 9 juni Vreemd gevoel om daar op de stoep te staan van het Huis van Bewaring. Een scheiding tussen 2 werelden.

ADMINISTRATIE
DER STRAFGESTICHTEN

Bewijs van Ontslag

De ondergetekende De Directeur van het Huis van Bewaring I Welvenplein 27 Utrecht te verklaart, dat

naam BOOIJ de , Tom ,

25-8-1924 , geboren te Vlissingen

provincie , laatst gewoond hebbende te Baarn

provincie , oud 46 jaren, van beroep wetensch.medewerker

veroordeeld door Gerechtshof A'dam dd 23-6-70

tot betaling van een geldboete van FL.500,- verh met FL.50,- subs 50 dgn hts ing: 20-4-71 einde: 9-6-71, de h em opgelegde straf heeft ondergaan en heden in vrijheid is gesteld.

Te Utrecht , 9 juni 19 71

De Directeur van het Huis van Bewaring I Welvenplein 27 Utrecht voornoemd,

Hsd. 38 Gr. 15041-1967

Een wereld,vol vrienden die me nog na brulden 'Alte kamaraden' en de andere wereld met mijn lieve gezinnetje omringd door een vijandige wereld.'s-Avonds erg moe, een beetje verdoofd door wonderlijke sfeer van dat deze wereld gewoon doorgedraaid heeft en totaal niet bewust van al het leed. Adrienne lief gehad, ook dat was nog onwezenlijk. Ik was nog te vol van de wereld in het HvB van de vergezichten dat ik deze wereld nog kon voelen. Het eten bv deed me niets het moet lekker zijn geweest maar ik proefde het niet.

Correspondentie tussen Adrienne en Tom de Booij ten tijde van zijn hechtenis van 50 dagen in het Huis van Bewaring Utrecht.
Donderdag 20 april 1971 20.20 uur cel B 1/18. Huis van Bewaring. Wolvenplein Utrecht .
Lieve viertal (+ Dino). Daar zit pappa in de bak. Boris Boef (BB). Het is een hele belevenis. Ik zal maar meteen vertellen hoe de de dag is verloren. Vanochtend door Mamma om 9 uur bij het Baarnse politiebureau afgezet, waar Mamma mij heeft toe gefluisterd dat ze er achter stond dat ik naar de gevangeis ging! (heel lief en flink van haar, wees maar lief voor haar, kinders). Door hoofdagent Lodeisen naar Utrecht gebracht met een blauw Dafje. Bijzonder aardig. Eerst naar Huis van Bewaring. Hij wist niet waar het lag en heeft wel 2 maal op straat naar de weg gevraagd. Hij wilde steeds maar mijn koffers dragen. We kregen nul op het rekest bij het huis van bewaring, want het vonnis was er nog niet, dus naar de Hamburgerstraat (vlak bij de Dom). Daar nam ik afscheid en werd in de cel gestopt na eerst mijn zakken te hebben leeggemaakt en het geld te hebben afgegeven. Toen 2 uur gewacht; tezamen met een andere gevangenen overgebracht naar het Wolvenplein. Daar bijzonder vriendelijk ontvangen, net als het binnenkomen in een ziekenhuis. Heerlijk middageten. Soep en bal gehakt, aardappelen en sperziebonen. Prima. Daarna naar de kleedkamer. Alles inleveren: radio + camera+ zaklantaarn , mes , schaar afgenomen (Kan Mamma bij haar bezoek weer meenemen), 15 scheermesjes eveneens. Elke dag krijg ik 's-ochtends de beschikking over een mesje. Ondergoed, pyjama, handdoeken alles gratis van Minister Polak. Wat een aardige man toch. Boeken mocht ik meenemen. Na eerst een douche (warm) te hebben genomen, kreeg ik een cel (kamer) voor mij alleen. Met draadomroep die je zelf aan en uit kan zetten. Potten en pannen om je eten te ontvangen. Afwasteiltje, spiegel, bed met witte lakens en sloop ! (HELDER!) keurige tafel met formica, goed zittende stoel. Kortom een ideale werkkamer. met prima verzorging op materiaal gebied. Een klein detail aan de binnenkant van de deur zit geen kruk en slot. Ik heb een bel om de wacht te roepen, dus wat wil je meer. Ik moest een verklaring tekenen dat ik alleen wilde zitten, anders zou ik bij een paar

mensen komen, dan komt er van werk niets meer. In de cel gekomen(heel aardige bewaker) alles uitgelegd. Ik was op orde om 3 uur. Dan begin je dus aan de 50 x 24 uur = 1200 uur in een kleine ruimte. Een wonderlijke ervaring. Dezelfde sensatie als in Arnhem, maar met één groot verschil, dwz . je weet precies wanneer het is afgelopen. 3.15 thee (ook geweldig goed) 3.45 gelucht op een pleintje met je medegevangenen (man of 30 schat ik). Leuke gesprekken. Zeer levendig en interessant. Details later. Lekker in het zonnetje op een bankje, precies als in een wachtkamer voor de dood: bejaardenhuis. Een van de gevangenen had ook in het concentratiekamp Amersfoort gezeten onder Kötella. De gevangenen helpen mee aan de bediening van de maaltijden. 4.45 man van de bibliotheek of ik boeken wilde lenen. 6.10 eten, 10 boterhammen (ik kon er ook meer krijgen)1/2 pakje margarine (van de cantine kreeg ik een pot appelstroop en pindakaas).Tevens nog een heerlijke haring. 6.45 werd het broodmes opgehaald (niet om de nacht mee door te brengen) 7.30 tijdschriften (Revue en Panorama) alsmede een zeer uitgebreide catalogus. Ik kan bestellen en morgen brengen ze de gevraagde boeken. 8.10 koffie, 8. 45 gevraagd of ik naar de WC wilde gaan en nacht maken (wassen) . In de gang kwam ik nog een gespreksgroep van ene kerkelijke organisatie tegen (kan ik me ook voor opgeven) deze mensen (incl. aardige meisjes) waren in mijn ogen nu al mensen van een andere wereld, die gaan konden waar ze wilden en tevens dit voorecht niet beseffen De tragiek van de vrijheid. Woensdag, Zaterdag en Zondagavond cantine avond (ping pong, TV etc) Zaterdagochtend handenarbeid en Zondag kerkdienst. Ik mag ook op een krant abonneren die 's-ochtends bij het ontbijt krijg. Het werken wilde vandaag nog niet vlotten. Ik hoop morgen al zo gewend te zijn dat ik me voldoende kan concentreren. Het is toch een hele overgang, maar alles went en ik weet nu al dat ik het voor geen goud had willen missen, alhoewel van de 1200 uurtjes er wel een paar bij zullen zijn die minder leuk zijn. Maar dit alles valt in het niet als je je bedenkt wat er in de wereld gebeurt hoeveel mensen in de gevangenis zuchten onder condities waarbij dit een Walhalla is. Het lijkt me desondanks zeer nuttig als Jacob ook een een poosje naast me komt zitten. Het uitspreken van een vonnis zal hem dan wel iets anders vallen. Maar ja denk maar aan Speer of Philips die denken ook alleen maar aan het bouwen van paleizen en gloeilampen. Hoe was het zonder Pappa? Ik denk heel rustig, maar ik hoop toch dat na 50 dagen jullie het te rustig vonden. Nu lieve schatten. Ik zit heel dicht en toch heel ver van jullie. Geniet maar van het leven en wees lief voor elkaar, van jullie in de gevangenis zittende vader die zich heel erg vrij voelt. Veel liefs Pappa

(Enige regels van het Huis van Bewaring I te Utrecht.
1. Om 6.45 uur v.m. wordt het licht in Uw cel aangedaan. Als er voldoende daglicht is, zal de béwaarder het licht uitdoen. Om 23.00 uur zal het licht uitgedaan worden. Het is mogelijk dat U 's nachts een wat zwakker licht (nachtverlichting) in Uw cel aanhoudt.
2. Om 07.00 uur 's morgens wordt U door de bewaarder gewekt. U bent verplicht U in de wasgelegenheid te gaan wassen. Scheren moet U zelf op de cel doen.
3. Wanneer U Uw cel verlaat, voor bezoek etc., bent U verplicht om onmiddellijk na afloop daarvan naar Uw cel terug te gaan. Gedurende de tijd dat U wandelt op de luchtplaats zijn de toiletten gesloten. Bij de luchtplaats zijn enige toiletten aanwezig.
4. Het is niet toegestaan dat twee of meer gedetineerden zich in een cel bevinden, b.v. voor het schrijven van brieven. Alleen met toestemming van de directeur of de hoofdbewaarder is dit mogelijk.
5. Het is niet toegestaan gedurende de recreatie de recreatiezaal te verlaten. Bij hoge uitzondering kunt U met toestemming van de toezichthoudende bewaarder de zaal verlaten, terugkeren is echter onmogelijk. U moet dan naar Uw cel gaan. Uitgebreid toileteren moet U voor de recreatie doen. Na afloop van de recreatie is slechts een kort bezoek aan de wasgelegenheid mogelijk.
6.Gedurende de pauzes van het personeel blijven de celdeuren gesloten. De pauzes zijn van 08.00 - 8.30 uur; 10.00-10.30 uur; 12.20 -13.00 uur; 15.40-16.00 en van 17.45- 19.00 uur.
7. Nachts,van 21.30 tot 06.45 uur blijven de celdeuren gesloten. Het is dus belangrijk dat U voor die tijd drinkwater in Uw cel heeft. Een kruik is hiervoor in elke cel aanwezig.

8. Als U kleren e.d wilt in- of uitvoeren moet U toestemming vragen aan de badmeester.
9. Het is mogelijk (10.30- 11.00) om tenminste een half uur per dag te wandelen op de luchtplaats.
10.Op maandag en vrijdag kunt U gaan douchen. Uw badgoed kunt U alleen op vrijdag wisselen.
11.Donderdags wordt U in de gelegenheid gesteld in de kantinewinkel aankopen te doen. 12.Het is niet toegestaan foto's,tekeningen tegen de muur te plakken. In elke cel zijn hier twee fotoborden voor aanwezig.
13. Alleen op medisch advies kunnen deze regels gewijzigd worden
14. De gedetineerden moeten nauwkeurig zorg dragen voor hun lichamelijke reinheid en zijn verplicht tenminste een keer per week een bad of douche te nemen.).

Vrijdagochtend 23 april 1971. Brief van Adrienne (onder de droogkap)

Lieve gedetineerde, Ik heb vannacht gedroomd van zware ijzeren deuren, rinkelende sleutels etc. Het heeft schijnbaar gisteren toch en grote indruk op me gemaakt , zo'n totaal onbekende omgeving voor mij, voor jou beter bekend. Het gevoel om daar niet uit te kunnen lijkt me toch wel erg beklemmend, voor jou is het natuurlijk anders want je kan dit opsluiten volkomen accepteren maar het moet voor een heleboel mannen iets afschuwelijk zijn. Ik had graag je kamer gezien, het je iets van een uitzicht uit het raam? Wat is zo'n bezoekje kort en onwennig met zo'n bewaker erbij, maar dat zal ook weel weer wennen, we moeten maar veel schrijven, dan kunnen we iets persoonlijker zijn, hoewel het idee dat ze deze brief ook weer zullen lezen ik heel vervelend vinden. Je hebt in ieder geval veel tijd om te werken, kan je je goed concentreren of is het erg lawaaierig? Je hebt het toch niet zo vrij als dat vriendje van Hoekert die overal in en uit liep. Dus toch wel een tegenvaller? Je bent natuurlijk wel erg veel alleen je zal wel uitkijken naar de avonden van vertier! Met wat voor soort mannen ben je daar en wat hebben ze gedaan kan je daar een over schrijven?. Ik heb dus de zwarte tas achter gelaten bij de portier. Mevrouw er zit geen contrabande in vroeg hij. Ik zei nou misschien hier en daar een vijltje! Hij lachte zich rot. Ik vertelde dat jij hard werkte, vandaar alle post. Hij keek me glazig aan. Jij moet met de directeur regelen dat er iedere Donderdag een pak kranten klaar ligt die ik dan mee kan nemen.. Dan knip ik ze thuis en plak ze in. Ik kom in het vervolg op Donderdag 5.10 dat is dus het vaste uur. De kinderen mogen helaas niet mee van 4 t/m 16 is het verboden. Ze willen zien waar het is dat je zit , dus neem ik dus neem ik ze mee volgende week, dan moeten ze maar even wachten. Van Moeder kreeg ik nog een lief briefje met f 10,- om iets aan je te sturen, wil je nog boeken en schrijf als je nog iets speciaals nodig hebt zal ik nog en paar blouses meenemen? Het is inderdaad heel stil zonder jou, maar de kinderen zijn ongelooflijk lief, dus dat scheelt alles. Ik weet niet waar je ze mee gechanteerd hebt maar het werkt feilloos! Mauk vraagt iedere avond of hij tot nu toe lief is geweest, hij is heel gehoorzaam. Het is daardoor ook gezellig onder elkaar. Ik ben nog niet tot nu toe aan werken gekomen voor de zaak. Ik begin Maandag, eerst nog zoveel opruimen en uitmesten. Het oerinstinct van het nest schoonmaken. Niets in de pers hopelijk blijft het zo. Dag chou hou je maar taai we denken veel aan je tot Donderdag,mille baisers, Ton chou

Zaterdag 24 april 1971 Huis van Bewaring I, B 1050 B 1/18 (Mijn registratienummer in Arnhem was 223860).

Mijn lieve schat, Heel veel dank voor de post. Jammer dat er niets persoonlijks in zat, want daar heb ik ondanks de geweldige ervaringen die ik opdoe bijzonder veel behoefte aan, maar ja jullie leventje gaat gewoon door dat vergeet ik natuurlijk als je hier zit. Er blijkt weer eens uit : "Niemand is onmisbaar". Zo zullen we moeten wennen aan twee verschillende werelden a) in het luxe leventje, waarvan je de luxe niet beseft en b) de andere waar de waarheid geheel naakt is en daardoor pas ziet hoezeer de mensen vergeten zijn hebben in het "normale"leventje te leven. Misschien de tragiek van de mensheid. Net werd ik even opgehouden met het schrijven van door het vragen van hulp te geven bij het opstellen van een brief voor gratie van iemand. Uit dat geval blijkt hoezeer wij bevoorrecht zijn zonder het te beseffen. De ervaring die ik hier op doe zijn inderdaad zo ongelooflijk dat ik nu pas het gevoel heb dat ik begin te leven. Het was heerlijk om je lieve gezichtje te zien. Je was geloof ik wel onder de indruk van de sfeer van de gevangenis, het

is hier een echte gevangenis. Ik word gelukkig precies zo behandeld als iedereen. Ik ben een gestrafte of ik nu een boete niet wil betalen of een moord heb begaan is voor iedereen in deze omgeving hetzelfde. Dat is in de democratie die niet in de buitenwereld bestaat gelijke monniken gelijke kappen. De bewaarders zijn bijzonder goed, zeer menselijk . Een moeilijke rol voor hun. Ze zitten er altijd tussen in maar wat ik tot nu toe gezien heb doen ze het voortreffelijk. Het is net zoals in de maatschappij. Hoe hoger in de hiërarchie, des te meer ze moeten voldoen aan de orders van boven en voeren ze de orders dan ambtelijk uit. Wel zijn ze zeer precies dat je celdeur steeds dicht blijft en je mag er maar even uit om te plassen, wassen, poetsen of luchten maar dan gauw terug in je hok. Daar moet je echt aan wennen. Als het hok dichtgaat, dan pas uren daarna er weer iets gebeurd. Alles went. Het geeft je in ieder geval je de gelegenheid om klinisch na te denken. De denkmachine draait in deze cel op volle toeren en ik zal moeten oppassen dat steeds een rust wordt ingelast, maar ja net roept de radio om dat we vanavond TV mogen zien. Swiebertje begint om 7 uur. Tijdens het journaal moeten we naar de WC. Morgen avond ook TV Panomariek, Sport etc. Net komt het eten binnen, dus hou ik even op (voortgezet zondagavond). Bij terugkomst TV vond ik je lieve brief, zo vol met liefde. Nu moet ik mijn eerste zinnen van de brief weer doorstrepen, want die gelden niet meer maar ik laat ze toch staan, je ziet er uit hoezeer ik het fijn vindt om een teken van jullie bestaan te krijgen. Alhoewel hoe meer de dagen verstrijken net als bij een vakantie des te verder lijkt de "gewone" wereldje weg. Het is ongelooflijk wat ik hier mee maak. Met geen pen te beschrijven. Je vraagt wie hier zitten antwoord ik alleen maar : MENSEN. wat ze precies gedaan hebben hoor ik wel van ze maar dat gaat de buitenwereld geen klap aan. Ik ga niet precies aan deze buitenwereld vertellen wat voor slachtoffers ze maakt en dan nog opsluit bovendien. Nee dat blijft hier, wel kan ik je vertellen dat het menselijk contact de uitwisseling van menselijke warmte oneindig veel groter is dan op een familiefeest van onze kaste! wat een verschil. Hier zijn mensen bij die durven te leven en dat kan van weinig mensen gezegd worden in de verkilde kapitalistische wereld (dat is wel dubbel op: verkild en kapitalistisch) leven. Het werken gaat steeds beter. Het tempo ligt bijna als thuis en de concentratie eveneens. Het levensritme bevalt me uitstekend. Net genoeg afleiding en ook weer niet te veel. De lege ruimte van de cel leer je gewoon op te vullen, je went er aan om steeds met minder tevreden te zijn. Deze striptease van de koloniale geest (om met Sarte te spreken) gaat steeds beter. Ik heb heel goed contact met e mensen aangezien het mij niet interesseert of ze hun dochter hebben doodgeslagen of verkracht of dat ze het kapitalisme voor een paar ton hebben opgelicht. Wie ben ik dan die daar een oordeel over mag vellen. Het zijn mensen en zo benader je ze zonder vooroordeel geen van horen zeggen, dan volgt het contact automatisch! Ze beschouwen me niet als een buitenbeentje. Vanavond dacht nog iemand waar ik al een tijdje - paar dagen - mee spreek of ik ook voor vermogens delicten zat. De bewaarders beschouwen me ook gelukkig precies hetzelfde. In feit ben ik ook een even groot gevaar (of misschien wel groter) voor de maatschappij dan zij. Er bestaat in feite geen verschil. We houden ons allen hier niet aan de regels van het kapitalistische spel. Wat lief van Mauk die brief, zeg tegen hem hoe fijn ik het vond. Ik ben blij dat de pers nog niets heeft gehoord. Je moet maar zeggen (mochten ze nog bellen) dat ik geen interesse meer heb ik de pers die alleen maar spreekbuis is van een systeem dat niet in ons eigen belang is om in stand te houden. Het enige dat me nog interesseert is met mensen te praten, te denken en te leven. Het contact dat ik nu met Jan de arbeider heb is zo'n ontzagwekkende openbaring voor mij. Het feit dat ik nu met hem figuurlijk op de grond slaap is een openbaring. Dan voel je het enige wezen van de revolutie nl niet naar ze afdalen, maar lateraal een contact relatie en communicatie tot stand te brengen. Ik weet niet of ik me na 50 dagen nog precies zo praat maar ik geloof echter dat het nog intenser wordt naarmate ik dieper in me zelf afdaal en daardoor een geestelijke bevrijding meemaak. De relativering van je zelf en je omgeving. Nu nog even enkele technische details. Ik zal morgen de administratie vragen over de kranten enz. Ik probeer of ik wekelijks de schaar mag hanteren dat maakt het makkelijker, bij de controle dwz minder materiaal om mee te geven Nog een antwoord op een vraag.. Ik heb geen uitzicht: Matglas. Ik kan nauwelijks merken of de zon schijnt. Het interesseert me totaal niet

waarom zou je je druk maken over maken. Alleen bij het luchten is het belangrijk hoe de temperatuur is. Daar stap ik dan rond weer met de ene en dan weer met de een ander (totaal 2 x 1/2 uur). Zeer boeiende contacten. Ook dan merk ik nauwelijks hoe het weer is. Neem svp de volgende dingen mee: wit sporthemd, 1 paar schoenen (oude bruine trappers) nog 2 hemdjes. De (vieze) andere hoop ik aan je mee te geven. Systeemkaartjes(4 pakjes), de volgende boeken: Fanon Black skin White mask. Che Guevara's dagboek, idem Black revolution, Nhrumah Neocapitalism, Mao's politieke geschriften Guerrilla oorlogvoering + rode boekje, Bijbel (kamp NCSV). Marx Kapitaal deel I., Bakoenin (zwart boekje) uitgave Boucher, Speer's memoires (als je het al uit hebt), Shakespeare. Kaart van Nederland. Ik zeg niet waarmee ik Mauk gechanteerd heb, dat is een geheimpje. Ik kreeg nog een heel lieve brief van vader en Moeder. Heel flink van vader om me te schrijven. Nu lieve schat ik hou heel veel van je en voelde dus heel goed, dat het een grote indruk was het bezoek hier, maar alles went. Het draagt in ieder geval er toe bij dat je nu de tijd hebt om het losmakings proces in eigen tempo voor te zetten en niet teveel wordt opgezweept door mij. TAKE YOUR TIME BUT DO IT OTHERWISE .. Dat klinkt als een chantage kreet maar het is toch lief bedoeld. Dag grote schat genietende mannetje.

Dinsdagavond 27 april 1971, Utrecht

Grote lieve schat. Het is 9.35."We" zijn net van het washok. Een paar tegelijk worden dan uit hun kooien bevrijd om naar het washok te gaan om te plassen, poetsen etc. Nu is iedereen weer terug "na een welterusten" te zijn gewenst door de bewaarders. Daarna (nu terwijl ik zit te schrijven) komt een bewaarder langs alle kooien om te kijken of de vogeltjes er nog in zitten. Een raampje van 15-20 cm met een groen gordijntje er voor (dwz aan de buitenkant van de deur), dat hij even omhoog tilt door te kijken. Ik maak deze brief niet lang want ik ben moe van het harde werken (minus 2 x 1/2 uur luchten) opgesloten geweest, en dan ben je wel verplicht om iets te doen. Ik heb nu alle tijdschriften en kranten doorgewerkt. Ik heb de beschikking gekregen overdag ('s-avonds wordt het weer veilig opgeborgen) over mijn schaar, zodat ik de kranten kan knippen. Ik stuur je dus de knipsels toe via de post of anders bij de administratie op de Donderdag van je bezoek. In mijn leventje begint zelfs al een zekere sleur te komen, dan gaat de tijd sneller precies hetzelfde proces als met de vakantie. De contacten tijdens het luchten zijn daarentegen nog steeds geen sleur. Ongelooflijk interessant het ontmoeten van mensen die zichzelf zijn en niets te verbergen willen hebben Morgen 2e verjaardag van EGO. In mijn gevoel kan EGO morgen beter op zijn tweede verjaardag overlijden, want het was iets dat geboren was om zich af te zetten tegen de structuur, dat heb ik niet meer nodig er is in die 2 jaar veel veranderd en ik geloof niet meer in een organisatie hoogstens de organisatie van mensen zonder meer. Deze klasseloze benadering is geloof ik het enige alternatief. (Deze sprong is misschien te moeilijk) maar ik heb een nauwkeurige beschrijving van mijn gedachteontwikkeling bijgehouden dus dat komt later wel en zul je zien hoe belangrijk het is voor een mens om in een klein hokje te worden opgesloten. Door deze gewelddadige ingreep (want dat is het toch wel) krijg je pas goed de gelegenheid een hele boel zaken van je af te schudden of je van te bevrijden. Ik kan nu al met stelligheid beweren dat ik dit nooit had willen missen ook al zij 50 daagjes veel. Ik heb het nu alleen maar over me zelf gehad, maar ik denk bij het schrijven veel aan jou want ik voel dat je heel dicht bij me bent en ik ook bij jou. We praten in gedachten veel met elkaar. Voor jou is het misschien nog moeilijker want je staat in een wereld die vijandig staat (en dat is heel begrijpelijk) tegen mijn daad. Jij ontmoet hun dagelijks en dat ervaart je natuurlijk als en bedreiging want je staat er alleen voor. Gelukkig dat de kinderen zo lief zijn. Ik kreeg van Mariette een hele lieve briefkaart. Zeg maar dat ik haar gauw terugschrijf net zoals Mauk. Verder kreeg ik nog brieven van de volgende mensen: Kees Hoekert, Tom Roep, (nu zie je wie echte vrienden zijn) Tante Leo, Mammie, Maria, Vader en Moeder. Zeg maar als je een van hun spreekt dat het me heel veel sterkte heeft gegeven. Ik beantwoord alleen brieven, dus niet op eigen initiatief aan mensen schrijven (dit heb ik ook niet meer nodig). Ik verheug me op donderdag. Nu nog even over de reis naar Rusland, heel vreemd om te zeggen maar mijn hoofd staat er helemaal niet naar. Het eist toch wel een grote voorbereiding. Internat Paspoort, precies uitrekenen van het reisschema. We

bespreken nog wel of jij al die moeite er voor overhebt, want die voorbereiding zal grotendeels op jou neer komen of zeg je: na deze tijd rustig samen ergens naar toe om helemaal op elkaar te kunnen concentreren. Na deze 50 dagen zullen we wel enige tijd nodig hebben om weer aan elkaar te wennen, want er zal zo veel zijn om uit te wisselen en zoals we geleerd hebben moeten we daar onze tijd voor nemen anders verbreekt het contact. Het moet langzaam groeien. Er is zoveel gebeurd. Als ik eerlijk ben ga ik de 27ste weg met jou waar de wind ons brengt E-W-S-N al naar gelang we zin hebben en geen zware voorbereiding. Vergeet niet we hebben samen met een expeditie in de spiritosfeer van 50 dagen bivak achter de rug en wie "lange reizen doet kan veel verhalen". Deze stap om het duister van ons bewustzijn is spannend vermoeiend en zeer de moeite waard. We moeten er dus van bij komen. Nu dat waren mijn gedachten misschien denk jou er geheel anders en wilt wel naar Rusland. Zeg het dan eerlijk dan we er weer over gaan denken. Nu lieve schat, ik vind je maar flink in je eentje in zo groot huis + 3 kinderen en een man in het gevang, maar een ding moet je maar beseffen WAT ZIJN WE BEVOORRECHT in vergelijk met de tragedies die ik hier weer meemaak soms onvoorstelbaar de leegte, de zwartheid van het bestaan. Buiten hun schuld maar eenvoudig slachtoffer van deze meedogenloze harde maatschappij die zich parlementaire democratie noemt en morgen naar de stembus gaat. STEMADVIES Cel 1/18 "Laat ze met hun mooie geouwehoer de pleuris krijgen. "Dat is echte boeventaal ! Dag grote schat en veel liefs Pappa. Veel liefs aan de kinderen.

Donderdagmiddag 29 april 1971. 2 1/2 uur voor het bezoek. Brief van Adrienne
Lieve schat, Vanwege je klacht in je brief na mijn bezoekje dat er niets persoonlijks bij de post was, even een krabbeltje. Ben zojuist klaar met alles bij elkaar te zoeken, het worden weer vele pakjes. Wat lief van je om zoveel te schrijven, gisteren een brief en vandaag weer een. Wat maak je veel mee, ondanks je opsluiting, een totaal andere wereld, waar wij geen flauw idee van hebben, maar je laat ons gelukkig meeleven in je gevoelens , zodat we een klein beetje mee kunnen voelen. Ondanks het leventje wat hier natuurlijk normaal doorgaat mis je af en toen heel erg en merk dan hoe weer hoe diep verbonden met elkaar zijn. Daarom wil ik ook net zoals jij niet naar Rusland gaan van de zomer. Ik heb er helemaal geen behoefte aan om op reis te gaan. er zal zoveel te bespraken zijn samen als je weer terug bent, dat we dar veel tijd voor moeten nemen. Wat fijn voor je dat je post kreeg inderdaad van echte vrienden of mensen die erg veel aan je denken. Uit Baarn zal je niet zoveel horen ! Ik verheug me nu meer op het bezoek dan vorige week, ik was zeer onder de indruk van de gevangenis , maar ook dat went weer. Je had dus niet veel aan me, ik was erg zenuwachtig, idioot he? Zo , nu moet ik weg om op tijd bij je te zijn. Ik schrijf wel na het bezoekje Dag chou je t'aime je vrouwtje.
1 mei 1971. Brief van Adrienne
Eindelijk weer eens rustig momentje om aan jou te schrijven. Ik voelde me zo rot dat ik weer heb zitten janken op het bezoekuurtje zo vervelend voor je, dat ene kwartiertje in de week dat je je vrouwtje mag zien, ik was echt van plan me goed te houden en ik was ook veel rustiger dan vorige keer, maar het zijn schijnbaar toch de 'zenuwen' wat mij enorm frustreert is zo'n vreemde man erbij, aan jou merk ik ook dat je het moeilijk vindt, maar je houdt je eenmaal beter dan ik. Ik begrijp best als je zegt dat je liever een ander hebt op bezoek bv Elsbeth of Hoekert of weet ik wie. Zeg het dan eerlijk, wij kunnen later alles praten. Ik ga janken wanneer je lief tegen me doet, dus laten we maar over de bekende koetjes en kalfjes praten dan hou ik het wel! Efin laat maar horen hoe je erover denkt. Hoe vond je Mauk die daar opeens zat. Hij scharrelde zichzelf naar binnen met zijn mooie ogen, lekker ventje hè, toch wel een hele indruk voor hem. Voor jou is je leven waarschijnlijk al heel gewoon, maar voor ons hier blijft het nog steeds heel vreemd. Hoe dan ook het is heel,anders als dat je op excursie bent! De reacties van de mensen zijn zeer verschillend. Elsbeth voelt erg met ons mee er is er veel mee bezig. Het was leuk dat ze hier was zonder jou, daardoor had ik echt contact met haar, anders praten jullie altijd samen. Van de buurt merk ik uiteraard niets, Tineke vroeg mij jou veel groetjes te doen, ik zei hij mag post krijgen, maar toen veranderde snel het gesprek. Van Erland niets gehoord. Op de tennisclub zegt

niemand iets, maar men weet het wel. Hetty Oostendorp denkt veel over je na, ze heeft er nu de tijd voor. Haar man zei mij dat hij als hij ook zover was gegaan was als jij ook nooit betaald had, maar was gaan zitten ! Gracia Schimmelpennick belde vanmorgen, ze had iemand te logeren en die wilde jou graag ontmoeten, ik vertelde hoe en wat, geen enkel reactie van haar kant, wilde alleen weten wanneer het dan wel zou schikken, ik zei na 7 juni. Verder belde nog uit Vlissingen, ik weet haar naam niet, ik geloof de la Hey? vriendin van Sien Rahusen, bruidsmeisje van haar, je logeerde bij haar na een lezing. Ze kwam naar Baarn deze week en wou eens langs komen weer op de hoogte te geraken van al je ervaringen. Ze begreep wel dat je was gaan zitten, ze vertelde dat ze heftige discussies had met haar conventionele kringetje, die haar zelfs hadden willen bekeren, toen ze zei dat ze op D66 zou gaan stemmen. Ik voelde aan haar dat ze dolgraag contact met je wou hebben en of we toch vooral weer kwamen logeren als je in Vlissingen kwam. Een leuk mens, die zich realiseert dat ze conventioneel is maar niet bang is om jou te zien. Dat waren zo'n beetje de reacties van de kaste. Ik vertelde je dat Lodestein (hoofdagent) op had opgebeld, vol belangstelling hoe je het had, bijzonder aardige man. De Roeps waren hier gisteren op doortocht naar het Oosten voor 1 nachtje. Ik vertelde van het telegram hij lachte zich helemaal rot. Hij heeft nl de directeur zelf aan de telefoon gehad, hij voelde dat hij erg met je begaan was. Roep vertelde dus alle reacties op het instituut. Brouwer is helemaal kapot, zei Roep, hij vindt het heel erg naar en zei alsmaar de Booy hoort daar niet (Je ziet maar weer hoe je vele mensen aan het denken zet). Winnubst was zeer onder de indruk. Otto vond het een goede bak. Hij vertelde dat Hospers nu echt zenuwziek was (dat is je dus gelukt). Gisteren Koninginnedag 's morgens heb ik Mauk naar Rotterdam gebracht waar hij 3 daagjes logeert bij Thijs Rauwenhoff ; 's-middags de Roeps en 's avonds met de 2 andere naar Amsterdam. Ik heb ze laten kiezen tussen kermis in Laren of Amsterdam. Dus het laatste heel gezellig eerst 1 uur kermis op de Vleesmarkt de guldens vlogen mijn beurs uit, wat zijn het dan nog echte kinderen op de cakewalk wilden, ze en in zo'n spiegeldoolhof,daarna poffertjes en toen de keus tussen Love story of Lawrence of Arabia, de laatste kozen ze we hebben samen gezien, maar ik wilde hem best weer zien. Ze vonden het machtig, half één waren we thuis. Nu je zoveel tijd hebt lijkt het me heel nuttig en noodzakelijk als jij de grote kinderen in heel duidelijke taal eens schrijft hoe je over allerlei dingen denkt. Het is toch weer anders als ze zoiets op papier zien dan dat je met ze discussieert. Ik kom er eigenlijk op omdat Maria Kapteyn hier was en die begon tegen Mariette over jou te fulmineren, zo van "wat heeft dat Maagdenhuis voor zin gehad en je Vader profiteert nu toch maar van ons geld met zijn wachtgeld en dan dit mooie huis van jullie". Ik hoorde Colette door haar woorden heen. Mariette had hier geen enkele reactie op, tegen mij zei ze later dat Pap toch eigenlijk niet consequent was in zijn levenshouding. Nou je ziet maar of je ze schrijven wil. Dr Thomy heb ik opgestuurd, de grap ging goed op, ik heb me rot gezocht. De tuin is nu prachtig. J.M. maait af en toe, na veel moeite krijgen we dat rot ding aan, maar hij doet het. Ik ben nog niet erg tot Geopol werken gekomen, ik kan er de rust niet voor vinden, dat komt wel, eerst grote schoonmaak in het huis. Jannie informeerde erg naar je ze vindt het geloof ik heel zielig voor je. Zo dat was mijn kletsverhaal, laat gauw weten over a.s. Donderdag. dag lieve schat, ik vind je flink zo in je eentje, maar ik ben heel dicht bij je, heel veel zoentjes, je vrouwtje

4 mei 1971 cel 1/18 Reg. nr. B 1050 's avonds 9.16

Grote lieve schat van mij, je hele lieve brief vanochtend gekregen, was er erg blij mee, want ik voelde er uit hoe je dicht bij me blijft ondanks alles waar jij door heen moet. Ik heb deze weg zelf gekozen, dus voor mij is het een excursie of expeditie en niet naar de het hoogste gebergte ter aarde maar nog iets veel grootser en indrukwekkende en gevaarlijker, nl de afdaling in onze spiritosfeer in ons denken en in ons zelf. Ik merk elke dag hoe schitterend mooi het uitzicht is. Elke ochtend bedenk ik een spreuk voor mijn dagboek. Vanochtend was het: Hoe verder men in zich zelf afdaalt des te meer mensen men ontmoet. Hoe verder men in zichzelf omhoog stijgt des te minder mensen men ontmoet. Nog een paar andere spreuken: Zondag 2 mei : de zwakte van de mens is de bron van zijn kracht. Zaterdag 1 mei Vrijheid kan men niet kopen niet krijgen alleen voelen. Vrijdag 30 april: Een autoriteit is iemand die nooit autoritair is. Donderdag 29

april: Leven is begrip voor onbegrip. Dinsdag 27 april Ongelijkheid is de werkelijkheid en het verbloemen ervan is misdadig. Ik begreep heel goed dat je moest huilen, dat is voor mij alleen maar een bewijs hoeveel je van me houdt en hoe intens je deze tijd beleeft, heerlijk dat er mensen zijn die met je mee voelen. Het is inderdaad een scheiding van geesten. Als de waarheid naakt gaat en wordt iedereen ontmaskerd. Dat is niet leuk maar wel broodnodig. Het verbloemen ervan levert toch niets op. Reactie van Colette (Maria), Tineke en Gracia etc moet je dan ook plaatsen in het licht van het onbegrip, waarvoor je te allen tijd open moet blijven staan dwz ontspannen tegemoet treden, want dan zien ze pas in zich zelf wat het betekent. Hun reacties zijn zo begrijpelijk. Ze zijn zich normaal in hun leventje niet bewust van de geïsoleerdheid van hun bestaan. Het is voor mij eigenlijk niets bijzonders gewoon een normale consequentie van je hele levensinstelling waarin je tot de ontdekking komt van je geconditioneerdheid en daardoor voor de ander en een inconsequente lijn volgt, maar het zich er van beseffen het realiseren is de eerste stap naar de losmaking en bewustwording van je zelf. Zij worden opeens gedwongen over dingen na te denken waar zij de mogelijkheid dat het in hun leven zou voorkomen niet voor mogelijk hadden gehouden. Zelfs voor een Brouwer op zijn leeftijd met zijn levenservaring betekent het een schok. Ik geloof niet dat ik tot degenen behoor die het moeilijk hebben gedurende deze 50 dagen. Integendeel zou ik haast willen zeggen!!! Wat een luxe om geen haat en rancune meer te hebben (dwz minder haat en minder rancune). Je schept steeds nieuwe mogelijkheden. Mao's rode boekje zegt. What we call experience is the process and the end result of carrying out a policy. Only through experience can we verify whether a policy is correct or wrong and determine to what extent it is correct or wrong. But people's practice, especially the practice of the revolutionary party and the revolutionary masses cannot but be bound up with one policy of another! A revolution is not a dinner party, or doing embrodery: or writing an essay, or painting a picture , so leisurly and gentle, so temperate, kind courtious , restrained and magnimous (wat betekent dat woord?). A revolution is an insurrection, an act of violence". Deze "acte of violence" is in onze taal in onze cultuur in onze kaste, in ons leven : "het bevrijden van je geconditioneerdheid". Je maakt nu zelf aan den lijve mee, dat die act of violence is en dat het niet lief is en niet zacht. Pas wanneer je stuk voor stuk deze ketenen losmaakt zie je dat het ook zonder geweld gaat. dat is nu juist de paradox! Nadat je geweld hebt gebruikt zie je pas dat het niet nodig is. Nu echt genoeg wat betreft de partij-ideologie. Ik zal proberen een stuk te schrijven aan de kinderen. Misschien kunnen ze je a.s. donderdag een paar vragen meegeven, die dan kan beantwoorden. Is dat te moeilijk is dan probeer ik wel iets. Het lijkt me anders een goed idee van je. Ze komen nu ook in de vuurlinie te liggen! Ik hoop dat je donderdag komt. Misschien over een paar weekjes iemand anders als jij er door heen bent want het ontvluchten is niet goed. Hier gaat het leventje zijn gewone gangetje. Er is weer veel gebeurd, sinds je vorige bezoek maar dat hoor je wel mondeling en later uit het dagboek. Dank voor alle post en de kleren. De mosterd is mij getoond maar daarna weer ingenomen. Het reglement zegt dat het niet toegestaan is etenswaren aan gedetineerden te sturen. Het komt dus te liggen bij de badmeester als ik 9 (en niet 7 juni) naar huis ga mag ik het meenemen. Dus het beste, net zoals vorige keer met de chocola nu de mosterd mee te nemen. Het is wel makkelijk, alle post wordt door de censor voor mij opengemaakt dat bespaart werk. Gedurende de dag kon ik zeer geconcentreerd werken, pas na 2 weken weer net als thuis, daarvoor toch wel gauwer afgeleid door geluiden, rammelen van sleutels in de gang etc. Het lukt me nu pas om mijn dag ZELF in de delen en niet dat ZIJ het regelen. Het is gewoon een kwestie van ervaring, dat moet je gewoon leren. Het zitten in een gevangenis is een vak als een ander. Al doende leert men. Als ik in de toekomst weer komt te zitten en dat zie ik wel zitten, gaat het beslist in het begin gemakkelijker, ideale opleiding. Dag lieve schat veel zoentjes van je mannetje.

Lieve Jan Maarten, Mariette en Mauk. Van jullie alle drie heb ik hele leuke briefkaarten gekregen met veel goed nieuws over jullie leventje. Volgende keer ga ik jullie een lange brief schrijven om eens precies uit te leggen waarom ik hier zit en wat zo'n beetje mijn gedachten en gevoelens zij

over alles en nog wat. Gelukkig is het goed weer om te tennissen. Dank J.M. voor wie er en VVD bord in zijn tuin had. Heel goed gezegd van je: LAAT ZE MAAR ze weten niet beter, daar kunnen ze niets aandoen.. Nu lieve kinderen heel veel plezier op school, tennis, zwembad, bioscoop, restaurant en alle andere plaatsen waar je je vrij kunt bewegen. Geniet er maar van. Besef dat jullie bevoorrecht zijn. Dag schatten van mij, Pappa.

Zondagmiddag 9 mei 1971. Brief van Adrienne

Grote lieve schat, Gisterenmiddag je lange lieve brief wat houden ze dat lang vast helaas, ik was zo blij iets van je te horen, want die bezoekjes zijn wel heel erg kort. Het ging deze keer beter met mij vond je niet, alles schijnt te wennen, je ziet als je maar niet te lief tegen me doet, gaat alles best. We weten toch hoe veel we van elkaar houden. Je ziet er nog steeds reuze goed uit, je zit dus wel in geldnood merk ik (...) Mammie was hiet het weekend de reactie van mensen om haar heen, waren enigszins schichtig zei ze. Men zit er toch wel over in
Tante Maggy vond het ergens wel principieel van je, maar voor mij vond ze het zo zielig .Tante Miep was hier vrijdag 5 uren lang, doodmoe was ik daarna, want je moet zo schreeuwen. Ik moet vooral heel veel groeten doen, schrijven vind ik zo moeilijk zegt ze, nu ik weet dat alle post gelezen wordt (Lulsmoes natuurlijk). Van Moeder een briefje, je bent almaar in haar gedachten schreef ze, ze hoopte iets van je te horen. Schrijf ze nu naar de Catslaan, dan vinden ze de brief bij thuiskomst. Het leventje gaat hier gewoon door, we hadden schitterende warme dagen, ik zal je maar niet vertellen hoe mooi alles nu is, want dan hou je het niet langer uit. De appelboompjes bloeien nu in de tuin, ik heb me rot gewerkt in de tuin. Elsbeth belde nog op van de week, ze denkt veel aan je, ze ziet het geeft me toch een beetje ziekerig gevoel dat je zo opgesloten zit. Vertel me nog eens hoe gaat met mensen in voorarrest. Waarom moeten ze zo lang wachten en hebben ze allemaal recht op een advocaat wie betaalt dat enz. Je zei er iets over op het bezoekje dat je iemand geholpen had (waarmee?) kan je het eens iets uitvoeriger schrijven. Nu even over de kinderen. Schrijf eens aan Jan Maarten hoe het gaat met de zomerplannen. Hij heeft nl nog helemaal niets georganiseerd, wat doen we nu, moet hij hierbij geholpen worden of niet, in het laatste geval weet ik heel zeker dat er dan ook niets gebeurd. We hebben nog steeds geen uitslag van de test, helaas. Verder is J.M. goed, ik hoor alleen maar mooie cijfers zoals gewoonlijk, 's avonds geen televisie ze werken dan, en gaan vroeg naar bed. Mariette zit boordevol plannen voor de zomer, dus dat is geen probleem. Ze wint haar partijen met tennissen, vooral als ze achter staat gaat ze winnen! Vandaag speelt ze in Buitenveldert, is dus de hele dag weg. Maandags doodmoe naar school. Ook alleen maar mooie cijfers! Mauk is heel erg lief, hij houdt zich kennelijk in voor de beloning iedere avond moet ik op zijn bed gaan zitten en dan vraagt hij altijd hetzelfde zinnetje "ben ik vandaag lief geweest"? Vanmorgen Moederdag op bed , ze hebben me reuze verwend met thee en allemaal mooie boeketjes (uit de tuin). Mariette had een leuk blaadje gekocht en Mauk lekkere nootjes. Zoiets hebben ze nog nooit gedaan ze vonden zeker dat het me toe kwam. Het zijn echt schatten, ik heb natuurlijk meer aan ze nu jij er niet bent (dat zeg jij ook altijd als ik weg ben!). Ik heb alles besteld wat je had opgegeven, alle knipsels liggen in de boeken, ik heb alles weer op orde. Dr Thomy zal ik dan meenemen en kijk wat ervan komt. Het eten gaat je zeker mooi vervelen, wat zal je meer genieten van Moeders pot. Ik sprak nog even met Verhey, zo is de baas er niet, vroeg hij. Nee zie ik hij zit. Hij keek er wel van op. Hij zei dat hij alles was je deed kon volgen en ook wel bewonderen, maar het moet niet te agressief worden ! Hij had ook gezeten in de oorlog 14 dagen, hij zei het leek wel 14 jaren. Je moest veel groeten van hem hebben. Nu lieve schat dat was weer een babbeltje tot donderdag. Dag chou hou je maar taai je t'aime je vrouwtje.

Maandagavond 10 mei 1971 Utrecht B 1050 B 1/18 Brief aan Adrienne

Grote lieve schat. Heerlijk om je brief te krijgen vol met je liefde. De bezoekjes zijn heerlijk alleen daarna heb ik het even moeilijk vooral als ik je zo buiten zie staan met er achter de Japanse kersentak, dan weet je weer duidelijk en scherp wat je mist, het is nog steeds uit te houden. Je vragen over hulp en dergelijke beantwoord ik liever niet. Schrijf er maar niet over dat zien wel weer als ik weer terugkom, je weet nooit. Vergeet nooit wij horen tot de bezittende klasse en ons

kan niet veel gebeuren. Dat besef ik meer dan ooit in vergelijking met de KWETSBAARHEID, DE HULPELOOSHEID , DE MACHTELOOSHEID van de groep mensen die aan de andere kant van de streep zijn geboren. Ik wist wel dat een een levensgroot verschil was, maar heb me toch nooit gerealiseerd dat het zo groot was vooral het feit dat we de beschikking hebben over het WOORD en zij alleen het van ons mogen lenen en verder onze gedachten. Bakoenin schreef: Niemand kan denken zonder taal, dus hoe armer de taal hoe armer het denkvermogen. Wie de macht over het woord heeft een voorsprong die nooit meer is in te halen. Ik ben momenteel alle boeken van Marx, Mao Bakoenin aan het doorwerken en aantekeningen met eigen aanvallende gedachten. Dit materiaal kan ik later gebruiken voor het boek, want het is geschreven onder omstandigheden waarin je het beter kan indenken dan in de WPlaan. Gelukkig dat de kinderen zo lief voor je zijn. Erg lieve brief van Mauk gekregen. Ik voel er uit dat ze jouw steunen, maar tegelijkertijd meen ik er ook uit te mogen afleiden, dat jij het niet gemakkelijk hebt, maar ik vind dat je het maar flink doet. Ach al die mensen met hun kritiek en hun schroom, angst en schaamte etc om mij te schrijven is zo begrijpelijk. Het is een nieuwe wereld die voor hen is opengegaan nl een boze droom. Het is alsof nu opeens de berichten die ze steeds op de TV en in de krant lezen nu echter en dreigende vormen gaan aannemen. Wij zijn allang door al die fasen heen gegaan, maar voor hun is het een nieuwe ervaring. J.M. zal ik schrijven, we moeten hem toch vrij laten. Niets onderdrukken. Hij heeft recht op zijn eigen leven. Er wordt in onze verziekte maatschappij al zo veel van een ieder gevraagd, geëist etc, dat als we daar ook mee gaan doen is het einde zoek. (...) Hoe langer ik hier zit hoe meer ik besef hoe nodig dit was voor mij deze confrontatie, want zo geïsoleerd in Baarn is toch wel gevaarlijk ondanks de lezingen maar dat zijn incidentele uitvallen van een vaste bases. Het lijkt me in de toekomst zeer nodig om 1 maand weg te gaan om je beter van de situatie te kunnen inleven en daarna weer terug te komen. Dus in de trant van de geologische excursies. Nu je er aan gewend bent zal het in toekomst inderdaad meer op een excursie gaan lijken. Ik popel gewoon om je alle verhalen te vertellen van de dingen die ik hier meemaak. Ik word vreemd genoeg steeds toleranter tov de mensen wie dan ook maar harder en onverschilliger tegen de structuren. Het opent een ontspannen sfeer. Ik hoef nu niet meer in de krant of gewaardeerd worden door de structuur. Mensen zijn alleen nog belangrijk. Vanuit dit gezichtspunt wordt opeens alles veel rijker en meer de moeite waard en heeft het grote voordeel dat je niet (haast) meer teleurgesteld wordt in het systeem, want dat heeft al afgedaan omdat het de ontplooiing van de menselijke waardigheid en identiteit onderdrukt. Nu lieve schat van mij, ik verheug me op donderdag om je lieve gezichtje te zien. Vele zoentjes, je mannetje. Ps het is wel moeilijk om te verwerken dat de mensen waarmee in het Maagdenhuis zat, zoals Dick Winnubst etc. niet schrijven. Maar het is waarschijnlijk te moeilijk voor ze.

Zaterdagmiddag 15 mei 1971. Brief van Adrienne

Lieve schat, Zojuist was hier die jongen Nijland om de dias te halen .Hij vertelde dat hij je 1 uur had mogen bezoeken, hij heeft het verder geschopt dan ik . Het had ook een grote indruk op hem gemaakt dat hele gevangenisgedoe, hij dacht niet dat hij het zelf zou kunnen opbrengen. De bezoekjes worden alweer een soort van routine, ik verheug meer nu echt op je weer te zien, het is alleen veel te kort, maar ja nu nog 15 dagen gelukkig dat je het zo druk hebt. Kreeg je nou eindelijk Dr Thomy en Moeder vroeg of je haar boekje had gekregen over Krishnamurti. Gisteren zijn ze thuis gekomen, ze was dolblij met je brief, zelfs Vader heeft het nu helemaal geaccepteerd dat je zit! (..) Ik belde Elsbeth nog op ze zou zien wat ze kon doen, maar erg van harte ging het niet. Jacob had haar verboden iets te ondernemen, vandaar de moeilijkheden, ze zou geloof ik nog contact opnemen met Boudewijn. Nu even over de financiën. Schrik niet, hou je vast Mammie heeft besloten om haar jaarlijkse bijdrage niet te geven aan niemand wel weer volgend jaar. Marlof had gevraagd waarom het enige wat ze zei is om principiële redenen en ik ben echt niet van plan om er om te gaan bedelen. Het is het toppunt van krenterigheid. Tante Leo heeft de opbrengst van Rijnegom meteen aan haar kinderen doorgegeven, maar dit wetende wil je je misschien nog even bedenken over je gift aan de S.J. Ik hoor het dan wel volgende week. Inmiddels is het avond. Ik moest het tennisteam van J.M halen. Hilversum 5-0 verloren, dus die

degraderen dit jaar. Paul Lamme kwam eten is nu met Mariette naar de bios in Flora. Mauk is het hele week weg met fam. Jiskoot op de boot naar Hoorn, komt morgen terug, dus lekker rustig. Hij is niet zo makkelijk meer als de eerste weken, de pret is er een beetje af. Hij speelt geweldig vals met tennissen, ik merkte het toen ik woensdagmiddag een uurtje op de jeugd moest passen. Hij is zo kien om te winnen dat hij vals gaat tellen. Mies de Jong was er ook en het was haar ook opgevallen. Deed jij dat vroeger ook? Hij staat al ontzettend leuk te spelen. Jan Maarten is weer beter, maar zier er nog fataal uit , spierwit en snipverkouden. Het typische is dat de kinderen helemaal niet laten merken of ze het nou wel of niet erg vinden dat je zit. Ik geloof dat Mariette het zich nog het minst aantrekt, maar de jongens zit het misschien toch wel dwars. Schrijf je nou eens een keertje, ik begrijp wel dat je het druk hebt maar ik vond het toch geen goed excuus om ze niet te schrijven, Op die manier verlies je alle contact met je bloedeigen kinderen, jij die zo voor menselijk contact bent, zou je eigen kinderen veel te kort doen. Ik begrijp best van je je helemaal in je geïsoleerde bestaan daar inleeft, dat is goed natuurlijk en dat je hele denksfeer mijlen ver van ons verwijderd is, maar toch ze zouden het zo fijn vinden iets van je te horen. Ik kom dus Vrijdag ipv Donderdag grote lieve schat je bent nu over de helft, wat zal het weer wennen zijn als je thuis bent. Je zier er misschien wel een beetje tegen op ? Ik niet, ik snak er naar je weer bij me te hebben, alleen is maar alleen. Je t'aime ben heel dicht bij je, je vrouwtje.

Maandagavond 17 mei 1971 B 1/18 Huis van bewaring Wolvenplein 27 Utrecht. Brief aan mijn 3 kinderen

Lieve Jan Maarten, Mariette en Mauk. Jullie hebben lang moeten wachten, maar nu krijgen jullie dan toch een lange brief van pappa. Voor jullie lijkt het misschien niet erg lang, dat we van die bergen afskieden voor mij wel! alhoewel ik er steeds aan denk door de leuke foto's, die hier voor me staan. Jammer dat jullie niet even een kijkje kunnen nemen om te zien hoe ik zier zit. Ik begin me al aardig thuis te voelen in de bajes, lik, bak of hoe ze dat ook mogen noemen, maar zit ik hier al 4 weken, dus over de helft, maar ik ben maar een groentje er zitten hier mensen die hebben 1,2, soms 3 jaar.! dat is nog wel even langer, gelukkig heb ik veel te doen. Overdag worden we 2 maal een half uur gelucht, dwz mogen we op een klein pleintje lopen, natuurlijk met een hoge muur er om heen. Dan kan ik met de andere gevangenen praten (er zijn totaal zo'n 100 gevangenen). Ik heb al veel vrienden gemaakt. Maandagavond (dus dat was vanavond pingpongen van 7-9 uur en woensdag en zaterdag en zondag TV, dammen of schaken. Ik kijk alleen zondag TV van 7-9.15 dus Vrijbuiters, studio Sport Panomariek en Dubbeldekkers. Dinsdagavond nog een gespreksgroep met 20 medegevangenen maar overdag zit ik altijd tussen 4 muren. Uitzicht heb ik niet wel kan ik de auto's buiten horen rijden. Ik denk wel eens mensen daarbuiten weten jullie wel hoe fijn het is om vrij te zijn dwz dat je kan gaan en waar je wilt. Gelukkig hebben jullie maar een fijn leventje. Veel sport, heerlijke tuin, mooi huis etc. Geniet er maar van. Ik maak hier mensen me die daar allemaal niets van hebben. Zelfs heb ik laatst een jongen 20 jaar oud geholpen met het schrijven van briefkaarten naar zijn familie . (Hij kan niet lezen en schrijven en verveelt zich dus dood de hele dag in de cel). Er was ook een man die was jarig en niemand die hem feliciteerde. Hij had helemaal geen familie. Verder was er ook een man die tegen me zei: " Ik ben zo alleen op de wereld dat als ik straks er uitga me voel als een hond die uit een kennel komt en tevergeefs wacht op zijn baas, die hem zou komen halen". Zo kan ik wel doorgaan. Ik schrijf jullie dat alleen omdat je dan beter beseft hoe veel geluk wij wel hebben. De reden waarom ik hier ben gaan zitten, heeft hier ook veel mee te maken. Mamma schreef mij of ik jullie eens moet uitleggen waarom ik naar de gevangenis ben gegaan nu ik zal proberen dit een beetje uit te leggen. Ik zal vast en zeker nog niet helemaal duidelijk zijn geweest, maar jullie kunnen me dan een brief sturen met vragen en die kan ik dan proberen om te antwoorden. Nou daar gaat ie dan. Begin maart 1969 heb ik een brief geschreven aan het hoofd van de Universiteit van Amsterdam dat ik niet wil werken in een omgeving die zich niet aan de regels houdt dwz er zijn vaste wetten en wat zag ik nu sommige mensen mochten die gewoon overtreden en dan gebeurde er niets terwijl als andere lager geplaatsten mensen dat deden werden ze gestraft. Deze

onrechtvaardigheid heb ik steeds geprobeerd aan te klagen, maar zonder resultaat. Ik bemerkte dat dat niet alleen in de Universiteit van Amsterdam het geval was maar eigenlijk in heel Nederland. Zoals jullie weten heb ik met alle protesten van studenten meegedaan, Tilburg, Maagdenhuis , optochten etc. Ook bij de bestraffing van de mensen van het Maagdenhuis zag je weer hetzelfde. De arme studenten kregen meer straf (ze hadden hetzelfde gedaan) dan de rijke studenten. Nu heb ik als ambtenaar in dienst van Amsterdam de kat de bel aangebonden zo noemen ze dat of d e knuppel in het hoenderhok gegooid en tijdens de rechtszittingen geprobeerd dit onrecht aan de kaak te stellen. Wat gebeurt er bij de politierechter, ik kreeg f 500,- boete of 30 dagen gevangenis als ik het niet wilde betalen, daarbij zegde de rechter dat :"de gevangenisstraf voorwaardelijk opgelegd wordt omdat een onvoorwaardelijke opgelegde gevangenisstraf consequenties met zich meer zou brengen". Mamma legt jullie dit wel uit het komt ert dus op neer dat omdat ik een goede baan heb ik minder straf krijg dan iemand die veel lager op de maatschappelijke ladder staat. Dat is natuurlijk helemaal niet juist en dat noemt men KLASSENJUSTITIE dat wil zeggen de rijke mensen (betere banen) krijgen minder straf omdat ze goede banen hebben dan de de arme sloebers. In de gevangenis. zie je ook geen rijke mensen! die kopen zich er wel uit. Tegen dit onrecht ben ik ingegaan en in hoger beroep gegaan. Daar hebben ze ,omdat ik er om gevraagd heb (konden ze niet anders) me een hogere straf gegeven nl f 500,- of 50 dagen en was het vonnis met de volgende woorden:"Dat hem zijn deelneming aan de bezetting van het Maagdenhuis zwaarder moet worden aangerekend dan de van onderwijs en wetenschapsbeoefening en uit dien hoofde zijn bijdrage had te leveren tot het goed functioneren van de Universiteit van Amsterdam door deel te nemen aan meergenoemde bezetting zich een deloyaal ambtenaar betoond". Dit was op 23 juni 1970. Ondanks het feit dat ik door de rechter was veroordeeld heeft de baas van de Universiteit Burgemeester Samkalden mij op 1 december 1970 eervol ontslagen en mij op wachtgeld gezet. Ik heb tegen de rechter gezegd dat het vonnis niet juist vond en daardoor voelde ik mij niet geroepen om te betalen, want anders leg je je bij de straf neer. Ik ga er dus tegen in en vind wel dat hij me beter heeft gestraft dan de politierechter maar protesteer tegen het feit dat er nog steeds een Universiteit van Amsterdam en een Nederlandse samenleving is waar de mensen onrechtvaardig worden behandeld dwz de arme man moet er altijd voor opdraaien. Dit is misschien een beetje moeilijk te begrijpen maar ik protesteer consequent en als ze dan ondanks het feit dat ik veroordeeld ben toch eervol ontslag geven ben ik wel goed maar niet gek en pak de wachtgelden centen gaarne aan. Dat moeten zij weten. In de gevangenis heb ik nu de gelegenheid om nog duidelijker mee te maken dus in de praktijk hoe onrechtvaardig alles is verdeeld en hoe het precies is dat wat ik al aanvoelde. Als ik terug kom zal ik jullie uitvoerig vertellen hoe iemand die geen opleiding heeft gehad (nauwelijks lagere school) een geweldige handicap heeft en altijd de LUL is . Hij beschikt niet over het woord dat wij leren gebruiken op de school en de universiteit en ook mee krijgen door onze rijke opvoeding. Het enige dat hij kan doen is er op te slaan en dat mag niet dus komt hij in de gevangenis . Soms voor een vechtpartij op straat 1 maand of meer achter de tralies. Ja kinderen, ik ben erg blij dat ik de gelegenheid heb gekregen dank zij de rechters van Amsterdam (waar oom Jacob er één van is) om de werkelijkheid en de ellende van dichtbij mee te maken. Wij hebben door onze rijkdom niet alleen geld , of een mooi huis maar vooral de beschikking van het woord en de kennis van Frans, Duits en Engels etc, op vacantie te zijn geweest, sport en spel te kunnen doen voor de lichamelijke ontwikkeling, ga zo maar door, een grote voorsprong en geloof ik dat wij daardoor een grotere verantwoordelijkheid hebben en er voor te zorgen dat wij onze minder goedbedeelde medemens van onze rijkdom laten meeprofiteren en ons voor hen in te zetten. Dat is een moeilijke taak, vooral omdat onze omgeving (kijk maar naar alle VVD borden Jan Maarten) er niets van willen weten en mij maar een rode rakker, of iets dergelijks vinden. Om met Jan Maarten te spreken : "Laat ze maar daar moeten wij om niets van aantrekken. Wij moeten hem daarbij de vrijheid laten als wij maar goed beseffen wat wij moeten doen in ons leven". Denk maar even aan Sinterklaas toen we voor die oude mannetjes kwamen en we een beetje gezien hebben, wat zij allemaal hadden meegemaakt en

hoe blij ze waren dat wij ons voor hun interesseerde. Het gaat er niet zo zeer om hun materieel te helpen waar zij het meeste nodig hebben dat merk ik ook weer zo goed hier in de gevangenis: Gewone normale menselijkheid. De bewaarders hebben hier bv een mooie taak, want deze mensen hebben het zwaar te verduren en over het algemeen zijn ze bijzonder plezierig. Maar het gaat niet om het lagere personeel dat zijn ook mensen die sterk afhankelijk zijn van de hogere heren. Nee het gaat om de macht die de mensen van onze soort hebben. Deze hebben geen flauw benul wat ze de rest van de mensheid aandoen. De arme mensen zij arm omdat ze altijd geven en nooit ontvangen hebben. De rijke mensen zijn rijk omdat ze altijd ontvangen hebben en nooit hebben leren GEVEN. Nu kinderen ik hoop dat jullie een beetje begrepen hebben waar ik mij voor inzet. Ik weet heus wel ik ben ook inconsequent als iedereen want iemand die werkelijk consequent is wordt aan het kruis gespijkerd, maar probeer me bewust te maken van de verantwoordelijkheid die wij met onze macht aan grond, geld, kennis en bewustzijn hebben tegen over de andere mensen die niet met een gouden lul zijn geboren (zo noemen ze dat hier). Ik hoor van Mamma allemaal goede berichten over jullie alleen J.M. even ziek geweest nu weer beter gelukkig. Mariette alles goed. Mauk fanatiek aan het tennissen. Speel je al net zo vals als Pappa vroeger? en zijn jullie nog steeds lief voor Mamma of gaat de mop er een beetje af? Hoe staat het met de zomerplannen? Vele vragen,ik hoop dat jullie me terugschrijven met veel berichten over jullie leventje dan kan ik het beter indenken want Baarn lijkt wel in een andere wereld te liggen zo ver weg lijkt het. Het is gezellig om Mamma elke week te zien. Nu schatten van mij, heel veel liefs en zoentjes ook Dino van Papa . Voor Mamma. Dank voor brief morgen zal ik antwoorden. PS Geld aan SJ overmaken svp .

18 mei 1971 Utrecht. Brief aan Adrienne

Lieve schat. heerlijk je lieve brief van zaterdag. Hopelijk krijg je de brief voor Vrijdag. Zoals je hebt gezegd heeft een noodkreet direct effect gehad nl de brief aan de kinderen. Ik heb erg mijn best erop gedaan. Ik hoop dat ze het een beetje begrijpen, misschien kan je het een beetje uitleggen en vragen ontlokken zodat ik daar weer op in kan gaan haken. ls het zo opgeschreven staat is het misschien duidelijker voor ze. De dr Thomy gekregen en van Moeder boek van Krishnamurti. Tevens nog brieven van Manmie, Moeder, Bertie Lumey, Willem Jan van Veen en Jan Bresser. Deze laatste bief heeft me weer boos gemaakt. Ik heb hem een scherpe brief teruggeschreven maar niet verstuurd. Wonderlijk ik schijn wat hij ook doet er erg door te worden geprikkeld. Waarom weet ik niet precies. Elsbeth heb ik weer een brief gestuurd. Ik heb wel een beetje schadefreude om te zien hoe Jacob reageert. Het wordt ook en tijd dat de wereldproblematiek ook een beetje op hun ontbijtbord terecht komt, het is altijd zo gemakkelijk van een afstand en ook vrij anoniem om Krishnamurti te lezen, terwijl de problemen voor het opscheppen liggen. Wat ik hier momenteel meemaak is zo ontzettend intens, ontroerend en diepgaand, helaas kan ik er hiet niet over praten, dat komt wel als ik thuis ben. Gelukkig heb ik de tijd om dit alles rustig te verwerken zodat in alle poriën van mij kan doordringen en niet dat het door een buitje weer is weggewassen. Ik verheug om met je samen dit alles heel rustig door te praten, we hebben er de hele zomer voor. Moeder bood nog geld aan om met zij tweeën op vacantie te gaan. Erg lief van haar. Over de poen heb ik geen zin om over na te denken. 1 juli krijgen we de spaarrekening van 10 ruggen terug zodat we dan weer uit de zorgen zijn en daarna zien we wel. Als je het vergelijkt met wat ik hier meemaak moeten we ons diep schamen om daar een woord over vuil te maken. Ik ben heel zwaar aan het studeren. Tot nu toe veel gelezen over vroegere revoluties. Wat een problemen en hoe weinig er van terecht gekomen maar ja doorzetten maar. Alle kleine beetjes helpen. Nu heb ik me gestort op het doorwerken van het Kapitaal van Marx. Echt tijd voor een gevangenis. Normaal neem je daar gewoon de tijd niet voor. Ik ben steeds rustiger aan het worden, wees maar niet bang dat ik te rustig zal worden, maar voel me meer ontspannen en heb gelukkig heel vele goede contacten met de medegevangenen. Schat van mij, ik hou heel veel van je en heb veel vertrouwen in de toekomst, Je t'aime. Ton amour

24 mei 1971, Utrecht Huis van Bewaring I Wolvenplein 27 Utrecht. Brief aan Adrienne

Wat heerlijk je brief vandaag. Altijd zonder beklag zonder kreet van je "hebt me maar in de steek gelaten". Heerlijk voor me dat geeft het gevoel van steun, vriendschap en ook dat je nu uit jezelf ziet wat voor troep het is. Maar vergeet niet het is altijd zo'n troep geweest alleen zien we het nu pas en worden we wakker uit onze zachte bedjes en gouden lulletjes en kutje. Dan komt het hard aan. Mijn optimisme groeit bij de dag, omdat ik alles duidelijker en ontspannender begin te zien, wat me erg helpt is het lezen of beter blokken, studeren in Marx's kapitaal en de geweldige vriendschap die ik hier ontmoet. Ik zit in een mannengemeenschap en heb vele vrienden dat is iets dat ik jaren (eigenlijk sinds de Himalaya) erg gemist heb. Het is zo direct zonder flauwe kul recht voor zijn raap. Ik zal nog wel eens heimwee hebben naar deze tijd, maar ja mijn toekomstige werkzaamheid zullen me zeker wel weer eens terugbrengen naar deze "dierbare "plek. Het klinkt misschien overdreven, maar het menselijke contact en verder het gevoel dat je door je zijn zonder meer zonder de stoffige wijsheid mensen kunt helpen in hun ellende en leegte. Mijn laatste denkpatroon is: de strijd tussen tegenstrijdigheden zoals goed-kwaad, vriend-vijand, geluid-stilte, vuur-water etc., zal altijd blijven bestaan , maar als je hier van uitgaat dan wordt de strijd minder een strijd waar je zelf bij betrokken bent, want je ziet het als onafwendbaar, dus geeft het je moed en kracht en vanuit dit punt te leven. Het wordt ontspannen, het is zo nieuw voor me als een soort openbaring zodat ik het nog niet duidelijk op papier kan zetten. Het moet hier nog rijpen, maar in ieder geval is het een "nieuw standpunt", waar vandaan je weer vele mogelijkheden krijgt. Jullie bezoek was heerlijk. Mariette zag behoorlijk pips om het neusje, pas halverwege kleurde ze wat bij. Mauk's oogjes waren nat. Heeft het geholpen? Heerlijk om te horen van J.M. Ik heb veel vertrouwen in hem. Gelukkig dat we hem op tijd hebben losgelaten. Hij heeft zijn eigen tempo. Zou je Elsbeth dan nog een ding kunnen vragen, iets wat ze toch wel kan doen de tekst van de brief die men moet sturen voor het aanvragen van naturalisatie, dat is niets compromitterend. Als ze dat zelfs niet durft, dan weet ik het niet meer, dan geef ik het op. De rest mag ze laten, want dat kan niet anders, dat zie ik wel maar de laatste vraag van de brief moet ze nog meer maar eens lezen. Heeft ze mijn 2e brief gekregen want ik kreeg nog geen antwoord van haar. Bel haar maar op! Ingesloten stuur ik je een brief die je moet uittikken, wanneer het nodig is als instructie geef, moet je hem versturen naar de dan op te geven adressen ipv mijn ondertekening komt te staan w.g. T. de Booij. Ik ben benieuwd wat ze zullen doen. Het is een vrij belangrijke testcase en ik hoop dat het zal helpen om hier in verandering te brengen of althans dat de publieke opinie zich er mee bemoeit. Zou je de ingesloten briefkaart willen opsturen aan H. Kuiper, adres staat in het adressen systeem en mij tevens opsturen een aantal broodkaarten van 20 cent, laten we zeggen 10 stuks. Nu grote schat ik verheug me op donderdag en neem Jan Maarten mee want hij moet het ook zien Heel veel liefs en zoentjes van je schat Tom, je mannetje.

Vrijdag 28 mei 1971 brief van Jan Maarten

Lieve Vader, Wat leuk was het je weer te zien. Ik wou wel iets meer zeggen, maar de tijd vloog voorbij. Mama vond je één brok zenuw! toen je binnenkwam met het verhaal van de nutteloze zakjesplakken aan kwam dragen. (...) Jouw brief die je aan ons hebt gestuurd daar ben ik het gewoon mee eens. Ik had dit verhaal wel eens meer gehoord, maar toch vond ik het fijn dat je het op papier zette, dan kan je altijd weer terugkijken. Het is wat je schreef over, omdat je een goede baan hebt, je minder straf krijgt als iemand die veel lager op de maatschappelijke ladder staat. Dat is klassenjustitie, volkomen onrechtvaardig natuurlijk dat kan iedereen wel begrijpen. Toen ik in de wachtkamer zat te wachten, voordat wij (mama en ik) binnen gelaten moesten worden, dacht ik aan Kees Boeke en zijn vrouw die hier verscheidene malen ook hebben moeten zitten, toen ze geen belasting wilde betalen. Misschien kennen enige bewakers hem nog van vroeger, je moet maar eens vragen. Je moet nog van twee kinderen uit mijn klas de groeten hebben ze vonden het wel een stunt . Tot over 2 weken als je thuiskomt. Veel liefs Jan Maarten

Vrijdag 28 mei 1971. 4.20 's-ochtends tot 5.25 uur. Brief aan Adrienne

(toen ik de brief bijna klaar had kwam de bewaarder die jou indertijd er heeft uitgelaten - grijs

haar - jij zei: terug in je hok dan even door het ruitje gluren. Hij hoort n.l. schuifelen zo goed passen ze op mij. Hij herhaalde woorden terug in je hok)
Lieve schat van mij. Het eerste daglicht filtert schoorvoetend door het matglas en is nog vermengd met het oranje neonlicht dat met schijnwerpers op onze kooien schijnt, de vogels zijn als begonnen met hun activiteiten. Ik werd tot nu toe nog nooit zo vroeg wakker, maar ik heb zo sterk van je gedroomd, dat ik ervan wakker werd. Het bezoek heeft me zeer aangegrepen, want het was ondanks dat ik me had voorgenomen rustig te blijven en alleen maar geconcentreerd wilde zijn op jullie en vooral Jan Maarten een confrontatie van onze twee wereldjes.. Ik zag hoe moeilijk - en dat is begrijpelijk - je het had met mijn nieuwe acties. Je vangt alleen wat vlagen op een copie van een brief waarin elk woord besloten ligt en mogelijkheid tot verdere actie en dan nog een kwartiertje nadat we meer dan een half uur hadden moesten wachten met een bewaarde erbij, die haast had en ons wilde afhandelen als koopwaar. Jan Maarten vond het ook maar naar. Hij stootte jou ook aan van "hou nou op". De schat, ik had er zo de pest is dat hij niet meer aan bod kwam. Misschien is het beter dat hij de volgende keer alleen komt. Ik vond het hem veel sterker en zelfstandiger geworden. Echt al een jongeman .Ik was nogal geschrokken van de oude klacht. "Martelaartje spelen". Ik ben bezig met een proces dat niet omkeerbaar is dat heb ik in eerder brieven al geschreven en het zal ook lange tijd duren voordat we alles met elkaar hebben besproken. Niet zo zeer dat je het niet me eens hoeft te zijn, maar wel dat je op de hoogte bent van mijn motieven, doelstellingen. Pas daarna kan je kritiek leveren dat is zoals je weet zeer goed en gezond voor me. Deze strijd die ik hier letterlijk en figuurlijk geheel in mijn eentje voer is het waard om gestreden te worden, het gaat om iets fundamenteels n.l gedane ARBEID wat is dat, dat is gestold zweet van de ARBEIDER. Ik heb zo diep getroffen door het Kapitaal van Marx en zo zo en door overtuigd van de wetenschappelijke waarde van zijn grondstelling en zijn analyse van ons systeem. 100 jaar geleden en nog actueler dan toen hij het schreef. Wat een vooruitziende blik. Het is te vergelijken met Mozart, Shakespeare, Darwin, Newton, Galileo, Aristoteles ga maar door. Het is een openbaring vooral doordat ik tegelijkertijd veel in de bijbel lees. Verder de confrontatie met nu, Business Week, Fortune, Scientific American. In mijn cel de mogelijkheid om zoveel reizen, expedities te maken in het mooiste gebied onbekendste gebied op aarde onze menselijke geest. Overmorgen is het Pinksteren. Het belangrijkste feest want de uitstorting voel ik aan, verjonging in zich zelf dus niet het krijgen van iets onpersoonlijks van boven of beneden (zgn God), maar meer een losmaken het afdoen van allemaal onnodige ballest. Het lichter maken van je geestelijke bagage , zo voel ik het. Door deze 14 dagen afzondering van de wereld zal ik nog beter in staat om dit proces door te maken. Ik ben elke dag bezig met het losmaken en het laten beëindigen en afsterven van de hoop dat er nog een dialoog met dit systeem mogelijk is. Ik heb dus geen hoop in Polak, maar alleen de mensen die net zo voelen als ik en dan gesterkt worden. Het enige dat moeilijk is en ook daadwerkelijk plaats vindt is het contact met mensen. Zo had ik gisteren bij mijn laatste lucht een geweldig goed en diepgaand gesprek met een bewaarder over het zijn op deze aarde. Hij kwam uit zichzelf ook met verhalen over de jaren voor de oorlog. Het was een dialoog en minder de monoloog die ik gewend ben om via mensen met zichzelf uit te voeren. Door de grote behoefte aan menselijk contact en het afstoten van de verlokkingen en verbloemingen van onze samenleving (TV, radio, luxe eten en drinken) is het misschien noodgedwongen,- beter mogelijk om contact te maken zelfs door mijn ruitje in de stalen deur heb ik goede gesprekken of door schreeuwen via het rooster in het raam naar mijn maat in een paar cellen verder op. Deze gesprekken eindigen meestal met "Het gaat goed met Hilversum III". dit is speciaal voor de directeur van Veronica die vlak boven mij woont toen die op de luchtplaats tegen mijn maat heeft gezegd dat hij het een goede mop vond. Nu lieve schat ik hoop dat ik even contact met je heb gehad door mijn roerselen van mijn denkwereld aan je door te geven met als hoofdmotief: Dat we bij mijn terugkomst op de Waldeck Pyrmontlaan zo snel mogelijk weer bij elkaar terug zijn, MET BEHOUD VAN ONS EIGEN MENS ZIJN. Als dit verloren gaat is alles verloren. Ieder heeft het recht om zijn of haar leven te bepalen en hoezeer we belast zijn door de economische, sociale etc structuur maar ons streven is om zo veel mogelijk

vrij te laten en juist door zoveel elkaar geestelijk vrij te laten de mogelijkheid te ontdekken en te scheppen van echte vriendschap. Elkaar te helpen het overwinnen van het gevoel van eenzaamheid. Met zijn tweeën is het beter dan alleen. Het is zo gezellig (dat woord zegt het nog beter). We hebben elkaar nodig en daarom houden we veel van elkaar. Het nodig hebben verdwijnt dat de een de ander geestelijk wil inpalmen. Dat is gebeurd. Maar we moeten blijven strijden dat het niet met ons gebeurd. Ik geloof je ik weet het bijna zeker dat dat ook niet gebeurd omdat we zo zeer met elkaar zijn vergroeid. Het is voor het eerst dat ik zo vroeg wakker werd en ik weet ook zeker hoe jij je gisteren na het bezoek hebt gevoeld, bewust of onbewust. Mijn acties zullen in de toekomst meer of minder gericht zijn op het elkaar bewust maken van onze ballast, het is nu voor mij mogelijk om contact te maken met de zgn Jan de Arbeider want ik ben het gewoon zelf geworden. Ik slaap met hem op de grond ik hoef het niet meer te spelen. Ik ben het gewoon en daardoor heeft iemand die maatschappelijk gezien boven hun staat er geen begrip voor. Dat is ook zeer begrijpelijk. Mijn actie "arbeid" kan ik in een paar woorden duidelijk maken aan Jan de slemiel die nauwelijks lezen of schrijven kan hij die begrijpt het meteen omdat hij het al lang wist en aanvoelde, maar door zijn gebrek aan taal en woorden het niet hard op kon denken (of zeggen) terwijl de meer ontwikkelende (dus belast met stoffige wijsheid) het nauwelijks begrijpt en vooral onbewust of bewust niet wil begrijpen. Nu grote schat, ik kruip er weer onder en ga wat mediteren of soezen. Tot over 11 daagjes We moeten proberen het NIET TE OVERHAASTEN. We must take our time. Er is zoveel gebeurd. Je t'aime. Ton grand amour.

Zaterdagavond 29 mei 1971. Brief van Adrienne

Vanmorgen je brief, waar ik ontzettend blij mee was. Ik had net zo'n rot gevoel over het bezoekje als jij, heb 's-nachts geen oog dicht gedaan, maar de omstandigheden waren dan ook ellendig. Ik zei al tegen Jan Maarten dat dat half uur wachten funest was, voor jou waarschijnlijk veel erger dan voor ons. Wat denk je allemaal dan, dat we niet komen misschien of een ongeluk? De bewakers hadden onderling moeilijkheden over de tijd, vandaar dat ze gejaagd waren, enfin allemaal droeg het niet bij tot een prettig contact. Ik vond het nog het ergste voor Jan M., die helemaal niets heeft kunnen zeggen. Ik ben erg benieuwd wat hij je heeft geschreven! Ik had mijn tong wel kunnen afbijten toen ik de kreet van martelaartjes spelen had gezegd, maar ja het was op dat moment het enige verweer dat ik had tegen jouw woordenvloed en je gepreoccupeerd zijn met je actie. Het is weer een goede les voor me, als je met iets bezig bent mag ik niet van je verlangen dat je je op mij instelt, maar aangezien ik je nu maar 1 kwartier per week mag zien, viel dit me wel heel erg zwaar, vandaar mijn noodreactie. Uit je brief merkte ik dat je het wel begreep, intussen zit jij nu maar in je hok. Ik leef erg met je mee, dat je dit ook nog allemaal moet ondergaan. We zullen inderdaad, als je weer bij ons bent enorm moeten wennen aan elkaar, het wordt een confrontatie van twee werelden en hopelijk kunnen we allebei genoeg begrip voor elkaar opbrengen, anders zie ik dat het volkomen mis kan gaan. Ik zal ook proberen niet eerder kritiek te leveren, voordat ik al je ideeën en doelstellingen heb gehoord, anders verval ik in precies dezelfde fouten als de mensen die jou beoordelen zonder precies te weten wat je bedoelt. Wat ik inderdaad vurig hoop zoals jij het zo goed uitdrukt, is dat jij in staat zal zijn om een dialoog met mensen op te bouwen en niet altijd de monoloog via andere mensen met jezelf. Dat is geloof ik iets heel essentieels voor jou, anders dan eindig je op een dood spoor. Zoals Paul Lamme vandaag nog tegen me zei, ik wil altijd zo graag met Uw man praten, maar het lukt me niet, hij praat altijd zoveel en daar kom ik niet meer tussen! Ik zit natuurlijk boordevol met vragen maar die bewaar ik maar tot je weer bij me bent. De kinderen hebben nu allemaal Pinkster vacantie, tot Donderdag. Morgen gaan we dus 2 dagen naar Aerdenhout 's avonds met Mammie naar de schouwburg. Ik zei tegen Mariette dat ze dan wel een jurk aan moest doen, waarop ze meteen zei, ik neem alleen mijn alleroudste vieste kleren mee! het protest tegen de nette Grootmama komt hier mooi naar voren. Ze zei ook nog toen we zo met z'n vieren aan tafel zaten, wat zal het gek zijn als we weer met z'n vijven zijn, we zij nu al weer zo gewend met 4. Dus zal je je plaats waar moeten maken in je gezinnetje ! Weet je wat geloof ik heel goed voor je is als we weer thuis

bent om 1 week alleen maar lichamelijke arbeid te doen, (dit zeg ik echt niet omdat je veel in de tuin moet doen, want dat heb ik allemaal gedaan), maar na al dat denken wat jij de afgelopen 50 dagen heb gedaan lijkt me dit een absolute noodzaak. Door jouw brief en deze van mij, zijn we alweer en stapje dichter bij elkaar gekomen, ik denk ontzettend veel aan je . Nog 1 bezoekje , godzijdank , dan is dat weer voorbij, maar voor hoelang? Hetty Oostendorp zei laatst nog tegen me wat heb je toch een vermoeiende man! Ik zei : ja dat is zeker waar in ieder geval "never a dull moment?". Dat is lijkt me nog veel erger. Dag grote schat, ik ga gauw naar de bus met alle andere stapels post. Hou je maar taai! heel veel zoentjes, je vrouwtje.

6 juni 1971 Utrecht B 1/18 B 1050 Huis van Bewaring. Brief aan Adrienne

Lieve schat van mij. Het is nog maar 3 nachtjes slapen in de kooi en dan kom je me halen. Zou je voordat ik het vergeet een fototoestel willen meenemen om mij te fotograferen als ik uit het huis van bewaring wordt losgelaten. De ex-gedetineerde T.de B staat weer in de koude, harde maatschappij. De laatste dagen zijn goed voorbij gegaan. Ik heb me nu helemaal geschikt in de beperking daardoor veel kunnen leren en of nadenken. Marx, Sartre, Reich. Erg veel indrukken, wat hebben er al een boel mensen over een heelveel dingen nagedacht. Ik ben heus niet de enige! Het bezoek was heerlijk. Ik geloof dat we dicht bij elkaar waren. Nu lieve schat over enkele uurtjes ben ik weer thuis na ene zeer interessante excursie (om nooit te willen missen) O ja, lieve brief van Mariette vol met leuke dingen, vooral over Paul(de) Lamme ! Dank haar. Ik hoop dat ik weer in het gezinnetje mag komen. Geef me wel de tijd om te wennen. Niet ongeduldig worden en niet te veel verwachten. Dag schat je t'aime, ton amour.

Einde correspondentie van Adrienne en Tom in de periode van mijn hechtenis in het huis van bewaring

Diverse correspondentie in de periode van mijn detentie

14 mei 1971 Mijn brief aan mijn zuster Elsbeth,

Enkele zinsneden in een brief van mijn zuster Elsbeth waarin ik de hulp van haar man Jacob als rechter vraag voor een man die hier onschuldig zit . Verder in de brief: Als je de verklaring hoort van de tragiek van de moderne slaven (gast)arbeiders dan rijzen je de haren te berge. Zij zijn machteloos en worden door iedereen zelfs in de gevangenis als kamelendrijver, woestijnrat uitgescholden. Ja Elsbeth dit zijn vervelende vragen maar in de toekomst blijft er maar één keuze over of op je eilandjes te blijven zitten en hopen dat de vloed niet hoger zal stijgen of er van af et duiken en te zwemmen! Elke dag maak ik hier een "leven" mee , 50 dagen zijn aan de korte kant. In ieder geval ben ik blij dat ik in hoger beroep ben gegaan anders had ik nu al weg moeten gaan. Nomes vroeg 30 dagen hechtenis en Schreuderpiefje 50 dagen. Hij sliep tijdens mijn laatste woorden maar ik zal hem toch maar een bedankbriefje sturen voor de gelegenheid die mij heeft geboden om met zijn troetelkindertjes te mogen kennis maken wat hier voor onrecht gebeurd. Als iemand niet kan lezen en schrijven is hij helemaal aan de heidenen overgeleverd. Ik heb net 5 minuten geleden een man geholpen om briefkaarten naar zijn huis en familie te schrijven (Hij kan niet lezen en schrijven anno 1971 Nederland). Hij zei steeds maar: "Wat bent U toch goed af. U kunt lezen en schrijven. Ik verveel me zo in de cel". Nu lieve Elsbeth, Laat spoedig wat horen. Ik ben in gedachten veel bij je want ik voel hoe je in deze tijd ook intens mee leeft als geen ander Veel liefs van je broertje Tom.

20 mei 1971. Brief van de architect Ir. W. van Tijen

Zeer geachte Dr. de Booy. Ik hoop dat U mij toestaat om U eens te schrijven. Wanneer U daaraan geen behoefte heeft, kunt U het volgende ongelezen laten. Het is U misschien bekend , dat Uw ouders sinds lang relaties met ons hebben. Mijn overleden broer, die waarmede ik het meeste persoonlijke kontakten had, was een van de beste vrienden van Uw vader. Met Uw moeder kunnen mijn vrouw en ik altijd heel open over alles spreken - beter dan met Uw vader - en wij doen dat van tijd tot tijd wederzijds graag. Zo hoorden wij ook enkele malen over wat zich tussen U en de buitenwereld en tussen U en Uw ouders afspeelt. Daarin is zoveel algemeen en intens menselijks, dat het ons diep ter harte gaat, ook al hebben wij er rechtstreeks niets mede te

maken. Het is of men een belangrijk boek leest of een belangrijk toneelstuk ziet, dat dat dwingt tot bezinning op dat, ene, waar ieder mens altijd onbegrijpend voor blijft staan. Mulisch heeft het voor mij in Tanchelijn mooi uitgedrukt, wanneer hij Evenwachter laat zeggen: " Ik ben een mens, maar dat is onmogelijk". In het geval van U en de Uwen komt daar dan bij, dat het niet om een verbeelding gaat, maar om levende werkelijkheid. Ik weet, dat U de moed en de kracht hebt gevonden, om zich tegen voor U onverdraaglijke gegevenheden in de samenleving openlijk te verzetten. U wilt van ons geloven, dat mijn vrouw en ik dat bewonderen en U daarbij van harte innerlijke bevrediging toewensen. Ik vermoed echter, dat U daarbij zult hebben ondervonden, dat het zich verzetten - afgezien van materiële konsekwenties - de dingen voor U zelf en voor anderen even problematisch laat, als het zich niet verzetten. In mijn eigen leven is er ook altijd een oprechte drang geweest naar openlijk verzet tegenover bepaalde verschijnselen in de samenleving, die ik niet kon aanvaarden. Ik heb twee maal in mijn leven innerlijk volkomen bereid op de rand van een dergelijke daad gestaan. Door omstandigheden zonder wezenlijk belang is het er beide keren niet van gekomen. Ik had graag een ander mens willen zijn, maar ik ben in wezen een NIET-daadmens geworden. Waarschijnlijk lagen de schijnbaar toevallige omstandigheden toch in mijn wezen; en heb ik voor daadmens toch niet de echte dispositie. Ik betreur dit wel, maar kan het niet verhelpen. Men is, zoals men is. U heeft geheel vanuit U zelf de weg van de daad kunnen kiezen. U zult het Henriette Roland Holst waarschijnlijk kunnen nazeggen:
" Ik treur niet, dat mijn ongeschoeide voeten het stenig pad betraden van de daad...
Ik won er het recht, wie daden doen te groeten met de zuivere naam van kameraad."
U zult zelf wel dergelijke momenten van innerlijke trots kennen. Daarnaast zult U stellig ook vele momenten kennen van grauwe uitzichtloosheid. Uw huidige verblijf zal voor U onaangenaam zijn, maar voor iemand als U is dat natuurlijk niet van doorslaggevend belang. Eerder geeft het mogelijk gelegenheid tot bepaalde bezinningen. Dat wensen wij U toe. Maar daad of geen daad, het geheim van mens en samenleving blijft.
Ik heb wel jarenlang gehoopt en ook wel gelooft, dat een evolutie naar een redelijker samenleving en naar vrijer mensen mogelijk was. Ik moet U zeggen, dat ik hierin geen realistische mogelijkheid meer kan zien,. toch mag een mens natuurlijk nooit nalaten wat in dezen zin in zijn persoonlijk vermogen ligt, U het Uwe, wij het onze. Zonder reële gevolgen is dit op zichzelf natuurlijk ook niet. Toch heb ik het gevoel, dat ieder mens daarbij voor onoplosbare raadselen in zijn bestaan blijft staan. Ook de diepste geesten hebben nooit een wezenlijke uitweg kunnen vinden, behalve misschien in religieuze ervaringen, die echter voor iemand als mij gesloten zijn. Ook meen ik wel bemerkt te hebben, dat ook daarbij het raadsel blijft. Dit alles wil niet zeggen, dat het bestaan - tenminste voor mensen als wij - onleefbaar is. Dikwijls schaam ik mij daarover, maar het is zo. Het is daarbij niet de materiële welvaart, die voor mensen als Uw ouders en ons belangrijk is. Wij hebben de hongerwinter, toen de burgerlijke zekerheden van ons afvielen als een bevrijding gevoeld en ik kan daarnaar terug verlangen.
Maar er zijn zoveel echte zuivere schoonheden, die natuur en kultuur voor ons beschikbaar stellen. Daar durf ik zonder schuldgevoelens van te genieten. Ook van de oprechte trouw en kameraadschap en liefde en vriendschap tussen mensen ondanks alle uiteindelijke eenzaamheid kan heersen. Soms vraagt men zich af, hoe dit verantwoord mogelijk is. Maar ook Lenin erkende "Geluk" te midden wat hij terecht "een vuile hel" noemde. Het zou absurd zijn, wanneer ondanks alles in de samenleving en in ons zelf er ook geen mogelijkheden tot genot van jeugd en schoonheid en goedheid waren. Ik kan dat alles altijd het beste vinden bij kinderen. Het is iedere keer weer een wonder een jong leven vanuit puurheid te zien beginnen de raadsels van het bestaan af et tasten. Ik denk dan wel aan een regel van A. Roland Holst:"Alle duistere daden in het huis bedreven vonden in een wiegelied vergeving ". De manier, waarop een kind je aan kan kijken, dat is iets ondoorgrondelijk prachtigs. De verhouding tussen mensen brengt mij ook op Uw ouders. Ik verzoek U toe te staan, om daar iets over te zeggen. Inzake Uw moeder ligt hier geen probleem. zij begrijpt U - zij het vanuit een eigen standpunt - en leeft geheel met U mede.

Met Uw vader is dit - zoals U weet - anders. Wanneer ik aan dit gehele geval denk, dan kan ik niemand van de betrokkenen beklagen, eerder benijden. Hoe intenser men dingen beleeft - aangenaam of niet hoe waardevoller. Maar voor Uw vader kan ik alles zwaar te dragen vinden. Niet dat ik meen dat hij gelijk heeft - integendeel - maar ik weet, dat hij vanuit zijn eigen wezen niet anders KAN. Wij weten toch o.a. via Marx ons denken en voelen door onze sociale situatie gekonditioneerd wordt. Voor Uw vader met zijn marine-verleden en sociale milieu is anders denken en voelen nagenoeg onmogelijk. Dat Uw moeder dit wel kan is een hoge uitzondering. De onmacht daartoe kan Uw vader niet worden ·aangerekend. Ik hoop, dat U dit in Uw gevoel tegenover hem kunt verwerken. Het is duidelijk hoe gelukkig hij geweest moet zijn met Uw suksessen in Uw beroepsleven. Het moet intens bitter voor hem zijn, dat U genoodzaakt is geworden om een andere weg te gaan. Nog eens - ik hoop, dat U het niet onbescheiden acht, dat ik dit zeg - ik meen, dat het op Uw weg ligt dit van hem te aksepteren. Niet omgekeerd. Ik kom nog even terug op onze gevoelens t.o.v. onze samenleving. In mijn diepe afschuw van Vietnam, Nixon en het gehele misdadige wereldwijde systeem waarvan dit alles expressie is, acht ik mij van niemand te mindere, wel kan ik een afschuwelijk gevoel van machteloosheid tegenover dit alles en ook van een schuldgevoel daardoor. Ik voel mij op een eiland van redeloos bevoorrechten - niet primair materieel - maar vooral door de ondanks spanningen toch in wezen harmonieuze relaties, die ik heb in mijn huwelijk, met kinderen en kleinkinderen, met enkele vrienden en met mijn beroepsleven. Dat ik in het laatste heb nagestreefd heft het gevoel van redeloze bevoorrechting niet op. Ik heb hier geen uitleg kunnen vinden, hoewel ik heus niet naar de gemakkelijkste weg heb gezocht. Gelukkig weet ik door ervaringen van nabij, dat sterken en zuiveren ook buiten bevoorrechting echt geluk kunnen vinden, maar ik huiver vaak, wanneer ik denk aan het tomeloos vele, dat hopeloos verbitterd moet worden geleden. Ik hoop, dat de dingen voor U anders liggen en zullen liggen. U zult het moeilijk hebben en nog moeilijk krijgen, maar dat is voor iemand als U niet het belangrijkste. De grootste moeilijkheid zal voor U m. i. zijn of worden, of alles wat U heeft gedaan en doet of laat voor U werkelijk zin blijft hebben. U zult daaraan bij ogenblikken waarschijnlijk wanhopig moeten twijfelen en dat wens ik U ten slotte toe, want wat is een mens zonder twijfel? Ik stop. Ik hoop, dat ik U niet heb verveeld. Ik hoop, dat U uit het bovenstaande zult hebben begrepen, dat ook anderen, die U niet kent, met spanning volgen, wat zich om U en tussen U en de Uwen afspeelt. Men is dankbaar, wanneer het leven door persoonlijk ingrijpen nog ergens zo gespannen wordt beleefd. Onze eigen dank daarvoor en onze oprechte hoop op sterkte gaan daarbij naar U en de Uwen uit Uw Wim van Tijen

23 mei 1971 Mijn brief aan de Minister van Justitie

Enkele zinsneden uit deze brief: Krachtens Art 49 van de Gevangenismaatregel ben ik in mijn hoedanigheid van veroordeelde -gedetineerde verplicht om de aan mij opgedragen arbeid in het gesticht naar behoren te verrichten. Art 51 van boven genoemde wet staat uitdrukkelijk dat de arbeid zoveel mogelijk dienstbaar moet worden gemaakt aan het onderhouden, vergroten en verwerven van vakbekwaamheid. De arbeid die ik gedurende de afgelopen 4 1/2 week heb verricht bestond uit het plakken, vouwen van bruine monsterzakjes. Alhoewel een zeer nuttige bezigheid meen ik zonder overdrijving te mogen stellen, dat deze aan mij opgedragen werkzaamheid niet zal leiden tot het onderhouden , vergroten of verwerven van vakbekwaamheid, terwijl arbeid die dat wel doet gevonden kan worden en dus mogelijk is. Reden waarom ik na ampele overwegingen, tot het besluit ben gekomen om art 49 te overtreden, zodat ik van 25 mei 1971 deze en soortelijke aan mij opgedragen werkzaamheden in het gesticht waarin ik ben ondergebracht niet naar behoren zal verrichten. Ik ben mi ten volle bewust dat deze overtreding zal leiden tot een disciplinaire straf aangezien mijn daad onverenigbaar is met de goede orde en tucht in het meergenoemde gesticht. U zult ongetwijfeld aanvoeren dat U gerechtigd bent de woorden "zoveel mogelijk "uit te breiden tot het woord onmogelijk door financiële , sociale , economische omstandigheden. Copie aan de directeur van het H.v.B.

27 mei 1971 Epistel van de medegedetineerde M. van Schaik getiteld: Viezeriken van de Z.G.N Maatschappij

Het begon op donderdag 13 mei j.l. ik M.v. Schaik maakte een paar opmerkingen tegen v.d. Linden waarop hij mij toe kwam lopen en vroeg (heb je wel eens een goed pak slaag van me gehad) ik ben dus bril dragend, dus zette dus mijn bril af, waarop ik antwoordde: Als jij zo graag wil slaan dan ga je gang. Waarvan hij gretig gebruik maakten. Ik liet het er dus niet bij zitten en sloeg dus terug. Waarbij m'n ring zijn oog raakte en hem zodanig verwonde dat hij een keep bij het rechteroog had van plm een cm. Een bewaarder genaamd jopsen die alles had gezien gebeuren maakte daarvan een rapport op. dat was dus 13 mei. Vrijdag 14 mei op deze datum ben ik voor geweest op de meervoudige kamer te Utrecht en kreeg een eis van de officier g.n. van meyenfeldt van vier maanden onvoorwaardelijk en een voorwaardelijke ter beschikkingstelling van de regering, helemaal gefrustreerd van deze eis kwam ik wee in het H. v.B. En ging daarop naar m'n cel toe. Ik zat nog geen twee minuten . Toen werd mij gezegd dat ik bij de adjudant directer Beselaar moest komen..Ik had nog geen stap in zijn kantoor gezet toen begon hij al te razen en te tieren dat ik een viezerik was en een lafaard dat ik v d. Linden had geslagen waarop ik antwoordde nou meneer die andere is toch wel degelijk 2 jaar ouder als mij dus ik ben achttien en vd linden 20 jaar. Enfin ik moest m'n bek houden van hem , want ik had niets te zeggen. Toen vervolgd hij v. Schaik U had van mij een plaatsing in groep C, dat is dus geheel, uit de gemeenschap. Toen zei ik dat ik dank U wel en ging weer naar m'n cel en nou wel een minuut later kwamen ze weer van Schaik: U moet naar een andere cel. Nou ik naar de andere cel. Toen kreeg ik het in een keer op m' n zenuwen en gooide twee borden kapot en sloeg een ruitje kapot met een mes van mijn bestek, ik kon dit alles niet in één dag verwerken. Maar op het moment dat ik met m'n mes het ruitje kapot sloeg kwam een zekere Wieringa m'n cel binnen en de heer Snel nog een paar andere bewaarders m'n cel binnen toen begon snel en wieringa beiden met gummiknuppels op mij in te hakken tot ik bijna m'n bewustzijn verloor. Ze gooide mij van C/2 naar C/1 gewoon als een zak vodden naar beneden. De strafcel waar ik pas zaterdag middag ongeveer plm 4 uur weer uit mocht via E. vd Sluis ook adjunct directeur. Ik heb gelijk een brief over het gebeurde naar commissie van toezicht geschreven. Die hieraan een onderzoek heeft ingesteld. En wieringa ter verantwoording geroepen. En hij sprong bij hoog en laag tegen een ambtenaar van toezicht dat hij mij 3x verzocht heeft om de cel uit te komen voordat hij begon te slaan. Waarop ik zeg dat hij lief tot ie sterft. Aldus naar waarheid opgeschreven door M.v. Schaik

27 mei 1971 Mijn brief aan Jan Ebeltjes

Vriend en kameraad Janneman, het is nog vroeg in de ochtend, de vogels fluiten niet omdat ze het mooi vinden, maar omdat ze moeten blijven leven en daarachter hoor je het geluid van bromfietsers, auto's het enige door mensen voortgebrachte geluid, dat doen ze niet omdat ze het mooi vinden, maar omdat ze moeten leven. In de gang hoor je wat stemmen van bewaarders en het gerinkel van sleutels langzaam zonder overtuiging . Deze mensen doen dat niet omdat ze het mooi vinden, maar omdat ze moeten leven en ik zelf zit hier te schrijven aan een wit tafeltje in een cel zonder dat iemand mij dat vraagt of dat ik door iemand ben bevolen. Uit eigen verkiezing in de gevangenis, uit eigen verkiezing in eenzame afzondering verstoten van de "voorrechten"die de maatschappij kan en zo graag wil bieden? of ook omdat ik moet Leven?. Ja maar ik vind het ook mooi tegelijkertijd. Het enige "doel"van dit leven is dat men probeert zijn eigen leven te leiden, dit betekent niet een egoïstisch leven (ach laten we dat woord maar helemaal laten vallen, omdat misschien iedereen egoïstisch is op deze aarde, het heeft daarom geen betekenis meer want het woord beoogt toch om verschillende schakeringen aan te geven, tegenstellingen, emoties, verdriet, vreugde, warmte maar dit woord is zonder betekenis omdat iedereen hetzelfde is op dit gebied en kan er dus niet meer van spreken min of meer). Nu wordt de deur opengedaan dor de bewaarder de vrijheid, die dacht dat ik bezat, is weer wreed verstoord. Ik veer op uit mijn stoel, want er staat een mens in de celopening die zijn mond opendoet en geluid voortbrengt. (Doel = iets dat je stelt en waarvan het bereiken niet belangrijk is wel het stellen ervan). Hij mompelt of ik wat op te geven heb. Braaf zeg ik "de sportmeester", want ik wil graag morgen sport doen. De verlokking van de maatschappij is weer sterker gebleken.. Net zo zuigend als de ventilator die net

is aangezet door iemand die ik niet ken. Hij zuigt al de lucht uit mijn cel, maar nieuwe lucht komt door het matglas heen of beter door de geperforeerde verroeste gaatjes van het smalle rooster waarin liggen opgehoopt cigaretten peukjes en ander afval, alsmede heel wat zoutkristallen van al de zeik die er door de verschillende bewoners door heen gegooid is. Door het schrijven van deze plaatsbepaling ben ik weer meer dan ooit bewust hoe zielig hoe onbetekenend wij zijn, als we ons verbeelden belangrijk te zijn. Pas wanneer we ons goed ontspannen en onze zintuigen gebruiken (net kom je aan mijn raampje tikken, wat een feest een zuivere kameraad te ontmoeten) kunnen we vrij zijn. Als een orgaan het niet doet, moet een ander orgaan dubbel werken, dat is niet zo belangrijk want we hebben als mens genoeg organen om iets te horen, zien, van het onbegrensde, het vergankelijke van deze strijd der tegenstrijdigheden. Altijd zo lang er leven is, zo lang er beweging is, zolang er warmte is, zolang we tegenstellingen houden zoals: goed-kwaad, dag-nacht . Weer word ik afgebroken dwz de bewaarder komt met ontbijt: kop thee en een geel bakje (wit van binnen) gemaakt van aardolie uit Iran of Venezuela met er in suiker bruin gekleurd, maar hij haalde uit zijn zwarte broekzak een beginselverklaring van de S.J. en jouw brief er bij die ga ik nu gauw lezen dus vriend nu ga ik ontbijten want ik moet ook LEVEN! Tom de Booij of beter Tommie.
P.S. Je brief gelezen. Ongelooflijk wat voel jij alles goed en zuiver aan., Laat je net verpesten en onzeker maken (dat zal je ook niet) door zulke geschriften. Je vraag is bijzonder goed en keihard, maar je mening deel ik volmondig of beter jij maakt mijn ogen hiervoor open. Dat is het wezen van leven elkaar de ogen, oren, mond doen openen.

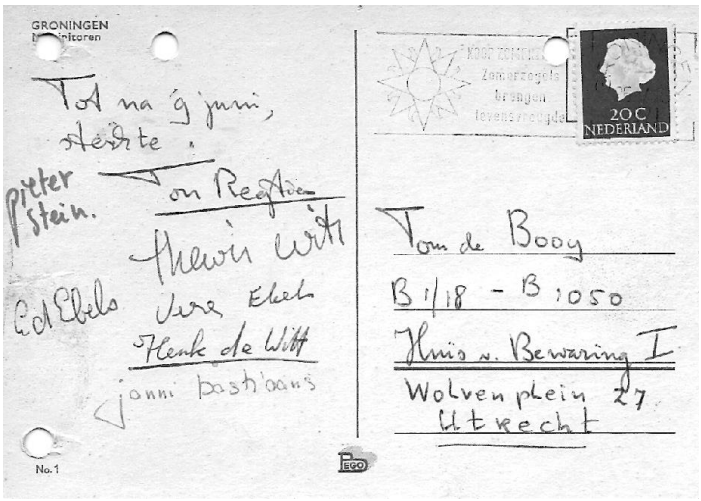

Briefkaart van Ton Regtien en zijn vrienden in Groningen om mij sterkte te wensen tijdens mijn detentie

Tijdens mijn verblijf zijn studenten bij het Huis van bewaring gekomen met geld om mij vrij te kopen. Ik heb ze door de bewaarders laten zeggen dat ik helaas geen gebruik wilde maken van hun vriendelijke geste.

Juni 1971. Artikel van Boudewijn Chorus in de Vrije Socialist.
Tom de Booy vanuit de gevangenis 'mijn 50 dagen zijn rijkelijk kort'
OVER COLLABORATIE, MAAGDENHUISTHERAPIE EN GEVANGENIS-ERVARINGEN.
"De verkiezingen die vorige week voor de Tweede Kamer gehouden zijn hebben een verschuiving naar links opgeleverd. Desondanks zal er straks ten gevolge van die uitslag -een nog rechtsere regering komen met de oerconservatieve nieuwe partij DS'70 op een sleutelpositie. Is dat al kiezersbedrog, het aan de macht komen van de progressieve concentratie zou voor de kiezers die daarop gestemd hebben een regelrechte teleurstelling moeten worden. Want in werkelijkheid heeft die progressieve concentratie geen alternatief voor de maatschappij waartegen

zij protesteert. 1). Ook die progressieve concentratie zou moeten gaan "collaboreren" met de ekonomiese machthebbers en slechts hier en daar een verzachting van de ergste uitwendige kwalen kunnen bewerken. Noch een linkse noch een rechtse regering of volksvertegenwoordiging kunnen de maatschappij veranderen, ook al is het de hoogste tijd. Meer dan bijsturen kunnen zij niet. En wie de beschuldiging van collaboratie uitspreekt moet er direkt bijzeggen dat wij allemaal collaboreren, omdat we niet anders kunnen leven, omdat we - en dat geldt ook voor de redaktie van Vrij Nederland- zonder meespelen,concurreren,adverteren etc. geen krant meer kunnen maken. Het gaat dan niet om de schuldvraag, het gaat om een analise van het verschijnsel om te trachten bloot te leggen met welke gevaren wij onszelf bedreigen door het spel te blijven meespelen. Wat de Fransman Etienne de la Boetie in 1548 schreef over de burgerlijke ongehoorzaamheid, dat men de machthebbers niets behoeft te ontnemen MAAR ALLEEN NIETS MEER TE GEVEN, geldt vier eeuwen later nog steeds; maar dat niet meer geven, dat niet meer collaboreren eist een nieuwe horizontale samenwerking,die het resultaat is van een massaal bewustwordingsproces. Dat moet aan de basis beginnen, waar ouders kunnen leren van hun kinderen. Of om het nog eenmaal met de woorden van Mitscherlich 2) te zeggen:"wij zullen moeten leren onze kinderen op een dusdanige wijze lief te hebben en te verdragen dat net hun mogelijk wordt óns lief te hebben, óns te verdragen, met minder bitterheid en indifferentie dan voorheen. Wij bezitten hier een niet te onderschatten vrijheid om het fatum te corrigeren". Sinds de duitse psichiater dit schreef, in 1963, zijn er golven van protestbewegingen over de wereld gegaan,voornamelijk voortkomend uit de jongste generatie. Het verzet tegen collaboratie neemt toe, maar ook de repressie van machthebbers, die sterke wapens kunnen hanteren, maar die tegenover massale ongehoorzaamheid uiteindelijk even machteloos zullen staan als de amerikaanse regering tegenover de vrijheidsstrijders in Vietnam. De keuze tussen collaboratie en verzet is de keuze tussen geestelijke zelfmoord en menselijk leven" 3) Dit citaat van Jan Rogier in Vrij Nederland van 8 mei 1971 is om een aantal redenen interessant. Behalve het probleem van "collaboratie" op zich-een probleem waarmee zeker ook de anarchistiese beweging een zware pijp heeft te roken al was het alleen al uit histories oogpunt: vaak hebben immers zich anarchisten noemende lieden gedacht het probleem op te lossen door moord en bomaanslagen (denk aan het onuitroeibare stempel op anarchisten als zijnde chaos-veroorzakers en potentiële misdadigers)-komen zaken WEL en NIET naar voren waarvan het aardig is eens te konstateren waarom (juist) die naar voren komen, of aardiger nog:waarom NIET. En om in het kort met dat laatste te beginnen: Rogier spreekt in het citaat (en in het hele artikel) over de keuze die inderdaad(ook door Vrij Nederland naar hij er uitdrukkelijk bijzegt) het meest beoefend wordt, nl.die van de collaboratie. In zijn slotzin noemt hij even de andere keuze: het verzet. Maar hij SPREEKT er in het geheel niet over. Hij wijdt niet uit over de mogelijkheden van die andere keuze wat bedoelt hij met verzet,HOE kun je je verzetten en wat is er dan verkeerd aan verzet, als hij zelf voor collaboratie kiest (en, - nogmaals - met hem het ex-verzetsblad VN). Het is natuurlijk heel mooi van Rogier om eens goed na te denken over die collaboratie en eens volmondig toe te geven dat ook hij collaboreert, daarbij overigens en passant opmerkend dat hij niet anders kan en tenslotte (volgens mijn interpretatie dan) dat verzet alleen tot geestelijke zelfmoord leidt. Maar het was toch wel mooier geweest als hij eens even goed en liever beter over dat alternatief had nagedacht: het niet-collaboreren, het zo min mogelijk collaboreren, incidenteel, het plegen van kontinu verzet. Misschien dat Rogier dan ook nog had kunnen aantonen waarom dat onvermijdelijk tot geestelijke zelfmoord zou leiden. En dan kom ik op de konstatering waarom naar alle waarschijnlijkheid Rogier WEL over collaboratie schrijft. Het is een uitgebreid verhaal, maar alle facetten zijn de moeite toch wel even waard vooral omdat ze uit de doeken worden gedaan door iemand die in ieder geval probeert verre te blijven van collaboratie aan het sisteem en die dat ook verschillende malen bewezen heeft en steeds opnieuw bewijst: Tom de Booy. De meesten van ons kennen De Booy, die zich vroeger altijd liever guerrillero, verzetsstrijder, dan anarchist liet noemen (al hoeft het een het ander niet uit te sluiten) langzamerhand wel. In de oorlog weigerde hij (als zovelen overigens) als student aan de

Gemeentelijke Universiteit van Amsterdam de loyaliteitsverklaring die de Moffen hem voorlegden te tekenen. Hij dook onder, deed wat in het verzet (maar ja, dat zegt iedereen tegenwoordig wel) werd verraden en gepakt en via Arnhem(gevangenis) en Amersfoort (kamp) naar Duitsland,"ins dunkele hinein" gevoerd. In 1944 kwam hij terug op valse papieren. Na de oorlog vatte hij zijn studie geologie weer op en in 1957 werd hij wetenschappelijk medewerker, hard op weg naar een professoraat. Intussen bereikte hij geregeld de voorpagina's van de bourgeois-pers (waarvan het Handelsblad en NRC in de' familie en kennissenkring van Tom loon-aangevend waren: happy few, roomlaag van de bourgeoisie) als bergbeklimmer en bedwinger van talrijke Himalaya-toppen. Kortom, tom's carrière was, niet in de laatste plaats door zijn afkomst uit het 200 van-mertens-groepje, gebeiteld. Maar op een goede dag kwam voor Tom de grote aha erlebnis, kreeg hij werkelijk kontakt met de studenten en begon hij in te zien waarvoor hij zou gaan opleiden. Vanaf dat moment draaide alles 180 graden voor hem en bleek dat wat hij vroeger als gevolg had beschouwd oorzaak te zijn en omgekeerd. En al spoedig werd hij voor gek verklaard (hebben we daar soms Rogier 's "geestelijke zelfmoord" ?). Tom gaf zijn carrière op, deed mee aan zachte en harde gezagsondermijnende aksies en nestelde zich tenslotte met zijn kameraden in het Maagdenhuis 4). Toen hij ná de bezetting in tegenstelling tot de meeste studenten die meegedaan hadden niet voor het gerecht werd gesleept (de justitie vreesde dat ze het wetenschappelijk personeel niets kon maken, omdat die kantoren in het maagdenhuis hadden, de laatste studentenlokalen waren daags tevoren uit het maagdenhuis overgeplaatst uit voorzorg tegen een bezetting) gaf hij zichzelf aan en dwong de officier van justitie ook tegen hem een gerechtelijke aanklacht in te dienen. Die kwam en, tekenend voor Tom's konsekwentheid, toen de studenten na de veroordeling zich neerlegden bij het vonnis (omdat ze hun doel,een politiek proces en een nieuwe immense blamage van het justitieel gezag,bereikt hadden) ging Tom door tot de Hoge Raad. Met andere woorden: hij weigerde te collaboreren door zich met een boete vrij te kopen. En ook toen de Hoge Raad het vonnis bevestigde en zelfs twintig dagen subsidiair méér vroeg dan Mr. Noomes,weigerde hij. 5) Toen het arrestatiebevel kwam(eind april 1971) bleef hij konsekwent en liet zich voor vijftig dagen meevoeren naar het Utrechtse Huis van Bewaring aan het Wolvenplein. Daar zit hij nu zijn straf uit. Maar nu waar het omgaat, het waarschijnlijke WAAROM van Rogiers's plotselinge hand in eigen boezem steken, waarvan de samenvatting in het citaat. Met Tom de Booy, die sinds het maagdenhuis nog tal van nuttige dingen deed 6) maar voor zichzelf vooral steeds bezig was met de vraag: hoe pleeg ik zo effektief mogelijk verzet en collaboreer ik zo min mogelijk? had ik in maart van dit jaar een lang gesprek waarvan ik de weerslag in interview-vorm publiceerde in het Utrechtse studentenblad Troof van 5 maart 1971, Het deel daarvan dat onder meer over die collaboratie gaat,spreekt voor zichzelf en lijkt me interessant genoeg om hier in zijn geheel af te drukken. (Hierna volgt een deel van het interview dat ik reeds eerder heb afgedrukt.)
Wat Vrij Nederland's collaboratie betreft lijkt me dit wel genoeg zeggen. Interessant is dat dit interviewen de "onthullingen" die De Booy daar in doet volkomen door VN genegeerd zijn totdat Rogier met zijn artikel komt, dat waarschijnlijk als excuus 5 mei mocht hebben, waardoor hij noch de redaksie impliciet in hoefden te gaan op De Booy's aantijgingen. Afgezien van het Shell-verhaal komen we met de mening van Tom over journalisten als bij Vrij Nederland en De Groene wel in een heel moeilijk gebied. Hetzelfde gebied waarin Jan Rogier zijn keuze zo duidelijk kan doen. Tom's felle uitval naar de VNers en de Groenen tekent wel heel schril het probleem van de collaboratie. Juist bladen als Vrij Nederland en De Groene vervullen binnen de binnen- en in mindere mate ook buiten-parlementahre oppositie in Nederland beslist een nuttige en in zekere mate bindende funksie, al geldt dat vrijwel uitsluitend voor de intellektuelen en semi-intellektuelen onder de oppositionelen. Als mogelijke aanzetters van gedeeltelijke of totale hervorming is die groep een niet te onderschatten faktor. Ik hoop daar later nog eens aandacht aan te besteden. De Booy zelf betaalt intussen de tol van zijn niet-collaboreren, zijn verzet met vijftig dagen huis van bewaring. Via twee naar buiten gesmokkelde brieven is het al weer duidelijk geworden dat hij ook binnen de muren van het justitieel gezag niet stil zit. Tachtig jaar eerder

overigens zat tussen diezelfde utrechtse muren onze vriend Ferdinand Domela Nieuwenhuis, ook alom politieke opruiende aksie zij het niet in de daad, zoals Tom, maar nog in woord en geschrift. Tachtig jaar eerder zei een gevangenisbewaarder tegen FDN: "Och,meneer, u komt er weer uit als uw tijd om is, maar wij zitten hier levenslang" 7) En nu heeft De Booy, blijkens een van zijn brieven, met eenzelfde logika het gevangenispersoneel plus de direkteur een stevige ontsteltenis bezorgd door ze op zijn bekende suggestieve manier duidelijk te maken, dat in feite niet hij, De Booy,gevangen zit maar zij, personeel en direkteur. Zij zitten volledig vast in hun systeempje en kunnen er niet uit, terwijl De Booy natuurlijk zo vrij als een vogel is. Hij schrijft me: "ik ben natuurlijk nog niet in staat om je een beeld te geven van mijn ervaringen, want ik ben nog midden in de belevenissen en het is nu nog niet de tijd een analise daarvan te maken. Maar ik weet wel, dat vijftig dagen rijkelijk kort is. Gelukkig dat ik in hoger beroep ben gegaan want Noomes gaf mij maar 30 dagen. Ik begin me hier nu pas thuis te voelen en kan nu beter observeren omdat ik nu door de omgeving ben geaccepteerd. Je voorspelling in troof komt aardig uit 8). Net 15 minuten geleden heb ik bijvoorbeeld een man geholpen met het schrijven van briefkaarten aan zijn familie. Anno 1971 kan hij niet lezen en schrijven. Het leek of ik weer op ekspeditie was ergens in de binnenlanden van Peru of Nepal en dat in Utrecht. Dat is nog maar een tipje van de sluier die ik voor je oplicht. Je begrijpt dat ik je half juni veel te vertellen heb".
Maar via personeel van het huis van bewaring heb ik eigenlijk al weer genoeg gehoord: Tom is met alle mogelijke zaken van gedetineerden bezig. Hij praat uren met ze, schrijft hun verhalen op voor advokaten, diskusieert met ze en laat ze in voorkomende gevallen zien dat hun (mis)daden terug te voeren zijn op het sisteem, op de onrechtvaardigheid van de welvaartsverdeling en hoe hun primaire rechten worden geschonden zonder dat ze het zelf weten. Of, zoals Tom in het interview zei: "geen hond van links heeft in de gaten dat de fundamenteelste regels uit onze grondwet dag na dag worden overtreden door wie zich parlementaire demokraten noemen". En, zoals hij vanuit de gevangenis schrijft :"Je hoeft helemaal niet naar Vietnam,Angola,Brazilië te gaan om het FASCISME in aksie te zien. Hier in Utrecht is het wel ingekapseld in een laag plastic, schuimrubber, maar misschien juist daardoor veel afschuwelijker, hopelozer. Daarbij te bedenken dat dit onrecht wordt aangericht door mensen die denken, heilig geloven en met hun volle inzet en integriteit juist het beste met deze mensen voor hebben. En daarbij bedoel ik niet eens alleen de rechterlijke macht". Inderdaad, want Jan Rogier zal het ook wel het beste voorhebben. Maar ja, hij collaboreert, en wie weet wat hij allemaal aanricht. Misschien wel de geestelijke zelfmoord van zichzelf en even zovele collega's, maar toch niet die van Tom de Booy.
Boudewijn Chorus.
1) Hier duikt weer het eeuwigdurende misverstand op, dat zij die een maatschappij willen veranderen of vernietigen dat alleen maar met recht zullen kunnen als zij een pasklaar alternatief in de hand hebben. Ik signaleer nog maar eens het autoritaire en "neo-kolonialistiese" van een dergelijke denkwijze. Het post-revolutionaire nulpunt moet ingevuld worden door degenen die de strijd gevoerd hebben: de nieuwe maatschappij moet vanaf dat moment volgens gezamenlijk inzicht groeien. Iedereen mag daarover richtlijnen in zijn hoofd hebben, maar een pasklaar alternatief is volstrekt bevoogdend en werkt bovendien alleen in de kaart van groepsbelangen, waarbij onvermijdelijk een onderdrukte en uitbuitende klasse elementen zullen zijn in een zo bij voorbaat verrotte "nieuwe" maatschappij.
2) Alexander Mitscherlich, Duits psichiater en auteur van o.a. "Op weg naar een vaderloze maatschappij", waarin ideeën die verwant lijken aan die van Habermas.
3) Een mooie slotzin,-maar niet duidelijk. M.i. bedoelt Rogier hier te zeggen: Wie voor collaboratie kiest (zoals Vrij Nederland bijv.) kiest voor menselijk leven (dwz die kan het uithouden), maar wie voor verzet kiest pleegt geestelijke zelfmoord. -Een vooruitzicht dat Rogier dus voor jongens als De Booy heeft klaarliggen?
4) Achteraf heeft De Booy over het maagdenhuis gezegd: "Door de konfrontatie met de macht - en dat hebben geleerd in het maagdenhuis- zagen we opeens dat in de lege ruimte die we onszelf hadden gekreëerd ,de speelruimte die we onszelf hadden aangemeten, dat in onze eigen Vrije

Maagd binnen vier dagen opnieuw een volledig fascistiese maatschappij kon worden opgebouwd. Opnieuw reproduceerden we datgene wat we in onze opvoeding kregen ingepompt. Het heeft ons het inzicht gebracht, hoezeer we denken in machtskoncentraties, in tegenstellingen, in termen van verliezen en winnen. Maar als dan de ludieke figuren komen dan zie je door het zwijgen wat hen werd opgelegd waar de krisis werkelijk lag: in ons denkpatroon. En nu begint daar het vervolg van te komen. Heel langzaam, niet revolutionair maar evolutionair, komt het besef dat het positief resultaat een verkleinde maagdenhuis-therapie is die binnen de talloze ontstane aksiegroepen wordt gehanteerd. Ze krijgen bij het scheppen van die tegenstellingen de gelegenheid om naar de diepere gronden te gaan. We gaan terug naar de vraag: waarom zijn we er altijd op uit om, als we een groep vertegenwoordigen, ons altijd weer van die groep té distantiëren in plaats van namens die groep iets in het midden te brengen? Dat moet niet langer. Dat leidt af van de werkelijke strijd. En dan zie je dat het anarchisties perspektief wel degelijk terug komt en een enorm voordelige taktiek of ideologie - hoe je het noemen wil - is in déze lokale situatie. Het gaat nu eerst om je eigen omgeving. Wat konstateer je daar. En wat ga je doen. Gezamenlijk of alleen. Om het vakuum op te vullen. Dat vakuum dus, waarin wij met ons geordende leven een sisteem in stand houden dat de mensheid eenvoudig in zijn totaliteit gaat ELIMINEREN. We kunnen dat vakuum niet door een stellingenoorlog doorbreken maar alleen door een guerrilla van de ergste soort".
5) Met de uitspraak van de Hoge Raad was natuurlijk wel jurisprudentie inzake bezettingsaksies ontstaan, iets dat de andere maagdenhuizers ook wilden voorkomen in die tijd van gezagswaanzin.
6) Onder meer het alarmerende rapport inzake de chemiese analise van het roet dat de schoorstenen van het Demka Staalbedrijf in Utrecht uitbraken: levensgevaarlijke zilverdioxyde deeltjes!
7) "Van Christen tot anarchist", F. Domela Nieuwenhuis,pag 44 in Bruna-uitgave door Albert de Jong.
8) Die voorspelling was ongeveer, dat Tom er in de gevangenis wel in zou slagen het halve personeel en gedetineerdenwereldje om te turnen.

11 juni 197 Artikel in Chemisch Weekblad: Grondstoffenpolitiek en samenleving

Dr . Tom de Booy. Amersfoort; 1943-1944 gevangenis Arnhem; 1954 promotie te Amsterdam; 1955-1957 onbezoldigd buitengewoon assistent aan de Universiteit van Amsterdam; 1957-1970 wetenschappelijk hoofdmedewerker aan deze universiteit; 23 *juni 1970 deloyaal ambtenaar;* 1 *december 1970 eervol ontslag en veroordeling wegens deloyaliteit; april-juni 1971 gevangenis te Utrecht (nog vanwege de Maagdenhuis bezetting, aanval op het systeem). Daar dr. de Booy momenteel in de gevangenis te Utrecht verblijft, en daardoor niet in staat is tot het schrijven van een artikel naar aanleiding van zijn lezing (welke niet van papier af is gehouden), plaatsen wij een verslag van de lezing zoals eerder gepubliceerd in*
" Utrechtse Universitaire Reflexen" van 26 maart 1971. Hoewel dr. de Booy toestemming heeft gegeven voor het publiceren van de letterlijke tekst van zijn lezing (beschikbaar op magneetband), hebben we hiervan geen gebruik gemaakt, daar de tekst,' vanwege het feit dat dr. de Booy met zijn gehele lichaam spreekt, en vanwege allerlei zaal. effecten, waarschijnlijk onbegrijpelijk is voor de lezer die de lezing niet heeft bijgewoond.

"De mens heeft door de tijden heen steeds geprobeerd om aan de aarde verschillende delfstoffen te onttrekken, die hem mede in staat stelden zich in stand te houden . Het lijkt wel of deze zelfde delfstoffen hem momenteel in zijn bestaan bedreigen. De geologische ongelijke verdeling van deze delfstoffen in de aardkorst brengt grote problemen met zich mee. De rechtmatige verdeling van deze delfstoffen is volkomen mislukt. Het heeft geleid en leidt nog steeds tot moord en doodslag". (Uit: Waar gaat de aarde naar toe? Afscheidscollege van dr. T. de Booy, uitgesproken op 30 november 1970).

Verslag van de lezing van T. de Booy

Uit deze woorden valt gemakkelijk de relatie politiek en geologie af te leiden. De geoloog die onder andere moet trachten met zijn kennis delfstoffen op te sporen die van belang kunnen zijn voor de samenleving, zal daarbij op politieke afspraken en belangen stuiten. Dit is duidelijk

aangetoond in de lezing, die dr. T. de Booy onlangs in Utrecht (in het kader van de ‚gammacyclus) hield onder de titel: "De invloed van de 'grondstoffenpolitiek op de samenleving". In een analyse van de feiten (immers analyse en lokalisatie dienen vooraf te gaan aan 'generalisatie) schetste hij het volgende beeld:
Reeds 4 1/2 miljard jaar bestaat onze aarde. Via de interferentie van lithosfeer, atmosfeer en hydrosfeer komen we bij de biosfeer waarvan de mens een deel uitmaakt. Nemen we daarvan een tijdopname dan krijgen we de situatie van de mens nu, een detail, dat wij onder invloed van ons egocentrisch denkpatroon, het belangrijkst achten. Langzamerhand zien we dat er een neiging bestaat mondiaal te denken in plaats van alleen maar nationaal, een neiging die bij de multi-nationale corporaties het sterkst naar voren komt. Deze corporaties zijn strikt neutraal (en kiezen daarom altijd de zijde van de sterkste) en hebben als uitgangspunt het welzijn van de mens. In poging het mondiale denken te propageren stuiten zij op een probleem: het onbegrip van de mens (die liever nationaal denkt), hetgeen hen erg verdriet. De corporaties streven naar winst - dit leidde van een produktgerichtheid naar een consumentgerichtheid - met op de achtergrond de gedachte: als wij eerst rijk zijn dan kunnen we ons daarna ontspannen teneinde de rest van de wereld te helpen.

Bestaansminimum

Voor het voeren van een mondiale politiek is het noodzakelijk te beschikken over grondstoffen en energie. Die grondstoffen zijn over de hele wereld verspreid. In 1969 leverde Zuid-Afrika 80 pct. van de goudproduktie, dit komt neer op 80 000 goudstaven (van 121;2 kilo per staaf), die hoofdzakelijk in de mijnen rondom Johannesburg gedolven worden. De apartheidspolitiek van dit land biedt ongekende mogelijkheden voor goedkope exploitatie; Mijnwerkers verrichten hun werk soms 3000 meter onder de grond. De 360 000 zwarte (tegen 40 000 blanke) mijnwerkers ontvangen hiervoor een loon van 1600 gulden (inclusief woning, voedsel en medische zorg) terwijl het bestaansminimum op 3200 gulden ligt. Zou men de lonen optrekken tot dit minimum dan zou dat betekenen dat er geen dividend uitgekeerd kon worden aan aandeelhouders. De gezamenlijke goudmijnen betaalden in 1969 een netto dividend van 644 miljoen gulden, dat wil zeggen gemiddeld 1600 gulden per arbeider! De regeringen van de westerse landen zullen er ongetwijfeld voor zorgen dat dit dividend in elk geval uitgekeerd blijft worden.
Een andere belangrijke delfstof is de bauxiet. Guinea, onder bewind van Sekou Touré heeft - op Australië na - de grootste en rijkste bauxietreserves ter wereld. Dat betekent dat de westerse landen in de toekomst voor een groot deel van dit land afhankelijk zijn voor hun bauxiet. Er zijn dan ook grote investeringen gedaan, vooral in het bauxietproject bij Boké. Volgens de prognose zal daar in 1974 acht miljoen ton bauxiet geproduceerd worden. Dit politiek en economisch oogpunt wordt de bauxiet niet in het land zelf verwerkt tot aluinaarde en tenslotte tot aluminium, maar uitgevoerd naar de aluinaarde fabrieken in West-Europa. Dit datzelfde oogpunt zullen pogingen worden gedaan het bewind van Sekou Touré te elimineren en daarvoor in de plaats een ander bewind te stellen waardoor de EEG van bauxiet verzekerd is.

Oliereserves

Voor de verwerking van grondstoffen is energie nodig. Vroeger leverden vooral kolen die energie. In het begin van de jaren zestig echter schakelde men over van de dure kolen naar de goedkope importolie, waardoor de olie, die in 1957 27 pct. van het totale energieverbruik vormde, in 1969 60 pct. daarvan leverde. Door allerlei omstandigheden ontwikkelde de oliemarkt zich van een "buyers-market" (teveel aan olie) naar een "sellersmarket" (te weinig olie). Dit werd onder andere veroorzaakt door een grotere vraag naar olie dan was voorzien, te weinig geld voor nieuwe investeringen, onvoldoende alternatieve energiebronnen (achterblijven van de ontwikkeling van kernenergie) en verminderde levering van de kant van Libië. West-Europa is geheel van de invoer van olie afhankelijk terwijl de V.S. die nu nog 3 van de 14 miljoen vaten per dag invoeren (één vat is 160 liter), in de toekomst (is 1980) 11 miljoen vaten zullen invoeren. Waar komt die olie vandaan? De tien olieproducerende landen, die de laatste tijd veel in het nieuws zijn door hun onderhandelingen met de grote oliemaatschappijen om een hogere prijs

voor hun olie, zijn: Libië en Algerije (welke landen de grootste reserves hebben), Saoedi-Arabië, Iran, Koeweit, Irak, Abu Dhabi, Qatar, Venezuela en Indonesië. Deze landen bezitten een oliereserve van 422 miljard vaten. De V.S.heeft een oliereserve van 37 miljard vaten, een hoeveelheid, die toereikend is voor slechts 9 1/2 jaar. Door de energiepolitiek van de V.S. is de Amerikaanse olie-industrie de laatste jaren sterk achteruitgegaan. Voor de winning was de V.S. afhankelijk van kleine onafhankelijke oliemaatschappijtjes. Door financiële beperkingen gingen vele hun geluk, meestal met succes, in het buitenland beproeven. De prikkel werd hen ontnomen; van de 40 000 in 1958 waren er nog maar 4000 oliemaatschappijen over in 1970. Ook het aantal proefboringen is sinds 1955 met 65 pct. teruggelopen. De meervraag naar olie die in de toekomst zal ontstaan kan waarschijnlijk worden opgevangen door de olie die men in het Arctische en het Noordzeegebied hoopt te vinden. De onderhandelingen onlangs tussen de OPEC landen (olieproducerende) en de 23 grote oliemaatschappijen hebben er voorlopig toe geleid dat de Perzische Golfstaten meer voor hun olie krijgen. Daar tegenover staat dat de "Free World" gedurende vijf jaar is verzekerd van olie uit die landen. Alleen Libië en Algerije zijn nog niets overeengekomen. Pogingen van die landen om eventueel de kraan dicht te draaien teneinde hun eisen kracht bij te zetten zullen niet worden ondersteund door de Perzische Golfstaten die immers hun zin hebben. De Sjah van Perzië heeft zelfs na afloop van de overeenkomst gezegd de V.S. erkentelijk te zijn voor haar militaire en economische hulp en verzekerde een hechte vriend van het westen te blijven.

Deloyaal

De heersende olieschaarste en de perikelen daaromheen resulteerde in een hernieuwde belangstelling voor de uranium ontginning, welke vanaf 1960 nogal was verwaarloosd. Aangezien de nucleaire energie een steeds grotere rol gaat spelen moet men over steeds grotere hoeveelheden uranium beschikken. Intussen hadden de oliemaatschapijen zich al ontfermd over de uranium ontginning. Nederland heeft zich met Engeland en Duitsland verbonden in het ultracentrifuge project voor de verrijking van uranium. Deze uranium wordt naar ons land aangevoerd van de Zuidwestafrikaanse kust waar Rio Tinto Zinc, een Engelse maatschappij, de uranium ontgint. Daar zijn wij erg gelukkig mee, gezien de grote rol die de kernenergie zal gaan spelen. Het probleem van de kernenergie, van energie überhaupt, is het probleem van de kennis. Daarom reageert nu de intelligentia. In de toekomst gaat het niet langer primair om grondstoffen, maar om de "know-how", de technische kennis. en vaardigheid. Elke nieuwe ontwikkeling in de energie vraagt steeds meer kennis. Die technische kennis wordt onderwezen op universiteiten en hogescholen, en daar wordt de blauwdruk van morgen ontwikkeld. Nu is de onrust van de intelligentia te verklaren want op de universiteiten is een crisis ontstaan: jonge studenten staan niet langer zonder meer loyaal ten opzichte het systeem van "profit-making". Aan dit systeem ontbreekt een wezenlijk element: het menselijke. In het computersysteem van de multi-nationale corporaties is geen plaats voor menselijk-contact, de noodzaak daartoe neemt onder invloed van de computer ook af. Dáár zet de jeugd zich tegen af. Typerend voor het niet langer zonder meer loyaal staan tegenover "het systeem" acht dr. De Booy het feit dat Japan - welk land in 1980 de grootste staal producent zal zijn - een produktiviteitstoename heeft die tweederde minder is dan werd verwacht. Een ander verschijnsel doet zich voor bij de plannen tot vestiging van een staalconcern op de Maasvlakte. De fraaie volzinnen van de industrieën waarin zij verzekeren dat de bedrijven "schoon" zijn, worden gelogenstraft door de berichten en beelden op radio en televisie. Dit veroorzaakt wantrouwen en minachting bij de werkende klasse. De buurtbewoners gaan er zich mee bemoeien, er worden actiecomités gevormd, aldus dr. De Booy in zijn laatste kwartiertje: een subjectieve belichting van de feiten. Het wantrouwen bij de werkende klasse zal toenemen als niet wordt begonnen met de grondanalyse. Wat ziet de arbeider nu? De discrepantie tussen de beloften van de mensen die hij in een overheidsorgaan kiest en diens daden als deze eenmaal gekozen is. Dan trekt de arbeider zich terug en wisselt zijn revolutionair elan in bij de bank van lening voor een bromfiets. Hij ziet de studenten die de blauwdruk van morgen zullen uitvoeren hetgeen leidt tot een gapende kloof tussen hem en hen. De aanvankelijk op de

universiteiten waar te nemen deloyaliteit ten opzichte van het systeem verdwijnt van na het tweede of derde jaar wanneer de beurs van ZWO komt, of het assistentschap en niet te vergeten de aanlokkelijkheid om te behoren tot een goed functionerend systeem. In een gesprek lichtte dr. De Booy dit toe, "We zouden het systeem tot de grond toe af moeten breken, het proces desintegreren, om daarna de lege ruimte samen in te vullen. Doelstelling moet zijn een maximale ontplooiing van het individu, waarbij verschillen tussen mensen (welke nu eenmaal bestaan) als positief moeten worden ervaren en als uitgangspunt moeten worden genomen om iets nieuws op te bouwen. In dit licht moeten we een mondiaal denken ontwikkelen. Dat is de enige overlevingskans. Je zou de maatschappij opgebouwd kunnen denken als een zandloper. Bovenin bevindt zich de happy few, de kaste. Als je daarin geboren bent kun je niet vallen. Degenen die daarvandaan bewust uit de structuur stappen blijven in een orbit rondom de top cirkelen, terwijl als iemand van het volk (ook wel het plebs) eruit wordt gestoten hij zijn baan kwijt is en valt als een baksteen. Dat is een triest iets. De werkende klasse heeft een chronisch wantrouwen ten opzichte van de intelligentia. Ze zien dat op de universiteiten gewoon dezelfde of nieuwe (nog ergere?) recepten worden gemaakt. Dat wantrouwen kun je verhelpen door eerst het huiswerk te doen en daarbij moeten we ons afvragen wat het betekent morgen te leven. De basisstrijd is het vrijmaken van jezelf en anderen. Eerst moeten een aantal structurele elementen van maatschappij worden afgebroken, daarna moet je proberen geestelijk bewustzijn optimaal te laten functioneren, zodat je in staat bent een situatie kritisch te bekijken. Een wezenlijk detail in de strijd is het ontmantelen van de intellectuele klasse, de happy few. Ze gebruiken een bepaalde code. Als je die code kunt vertalen voor de werkende klasse, als je ze kunt laten zien dat die mensen niet dat voorstellen wat ze pretenderen voor te stellen, dat het niet nodig is hoog tegen ze op te kijken, dan ben je een heel eind. Maar er zijn nog teveel mensen gespeend van kennis van de samenleving en dat verhindert betrokkenheid. Het besef moet van de grond af komen. Je moet dus proberen het besef door te geven naar beneden. Je moet de mensen leren dat ze de krant moeten lezen, hoe ze die moeten lezen. Zo werk je naar een einddoel door in dat streven ligt je solidariteit. Dat betekent niet dat je al een alternatieve maatschappijvoorstelling hoeft te hebben. Nee, in het afbreken ben je eigenlijk al bezig in te vullen door mensen geschikt te maken voor de lege ruimte. Vanuit het niets werken naar het doel toe, dát is essentieel.
In de Engineer Mining Joumal is onlangs een lijstje gepubliceerd waarop de arme landen staan in volgorde van politieke maal geologische gesteldheid,
= p x g. De p (lees: politieke "betrouwbaarheid") is als volgt gemeten: vrije aansporing van economie; mogelijkheid van politieke onrust; mogelijkheid van onteigening; mogelijkheid van dodende belasting; kunstmatige wisselkoers; beperking van terugtrekking van kapitaal en overmaking van winsten; vrij personeelsbeleid; oneerlijkheid van regering en employées. De g is gemeten op: verleden van ontginning en produktie; geologische klassificatie; transportmiddelen; gezondheid; werkkrachten; aanvoer van voorraden; mijnrechten en methoden van eigendomsrecht. Het produkt van p x g ·kan maximaal honderd zijn. We krijgen dan het volgende lijstje: *Arme landen:* Mexico 7 x 10, Zuid-Afrika 8 x 8, Z.W.-Afrika 7 x 9, Angola 7 x 9, Mozambique 7 x 9, Spanje 9 x 7, Brazilië 6 x 10, Portugal 9 x 6, Rhodesia 6 x 9, Argentinië 6 x 8, Indonesië 5 x 9. Het grappige is dat de landen met de hoogste cijfers de strengste regimes hebben en dat van die landen in het westen actiecomités zijn.
Annemiek van Steenbrugge en Freek Nijland

Mijn dagboek over de periode 10 juni 1971 - 22 juni 1971
Donderdag 10 juni Telefoon orgasme Veel mensen opgebeld. Ik praatte in een stuk door vol met alle verhalen die ik kwijt wilde en vooral om de mensen te laten zien hoe ik het voelde maar dat was niet mogelijk. Nee wie er niet is geweest kan het nooit navoelen wat het betekent om gevangen et zitten. De rest van de wereld is vijandig omdat ze gewoon doordraait en zich iet om de zaak bekommert, zeer begrijpelijk maar waar.
Vrijdag 11 juni Agressie

Om 2 uur naar de Kees Hoekert met bandrecorder naar de rechtszaal. De politierechter Nomes verwonderde zich: " Meneer,wat doet u hier meneer de Booy". Mijn antwoord: " Ik ben van de pers". Nomes:" Voor welke krant?" Ik antwoordde : "Voor Geopol". Hij vertrouwde het niet en heeft de pers kaart opgevraagd en vervolgens bij schorsing na gecheckt. Het bleek goed ik mocht blijve.n Kees en Jasper happende Kees verdween en zei dat het hem niet meer interesseerde Bij terugkeer bekeuring op auto. Ha dacht ik, weer een paar dagen terug naar Huis van bewaring. Op bezoek bij Mevrouw Eikelburg Kanonstraat 28 Utrecht, wiens man ik in de bajes had ontmoet en mij had gevraagd om de groeten over et brengen en om te zeggen het hem diep speet. Hij had nog geprobeerd zelfmoord te plegen dat niet was gelukt omdat de bewaarders het hadden kunnen beletten. Ze wilde hem het wel vergeven maar dan met rattekruid. Dat was ellende. Hij had invalide dochter van tien jaar 3 x gepakt terwijl zij in ziekenhuis lag met bloeddruk 250 Waarop de dochter tegen haar zusje had gezegd dat hetze dat het zo een nare smaak in de mond had. Als hij niet meer terug mag komen dreigde hij haar te zullen vermoorden, maar de pooiers in de buurt zouden hem afmaken als hij terug zou komen. Ze was nu al panisch over haar dochtertje dat ze niet te lang weg was voor het halen van patates frites. Het verkrachte meisje zat in Friesland maar het zou wel 1 of 2 jaar duren voordat ze genezen zou zijn. Wat een verdriet en leegte. Zelf was ze doordat hij gevangen zat weer aangesterkt na 12 1/2 jaar ellende Hij had ook een slechte jeugd gehad maar ze haatte hem in het diepst van haar hart. Hoe kon zij hem vergeven, dat als hij dronken thuis kwam, haar met mes mishandelde of met zijn mokkel naaide terwijl de kinderen in dezelfde kamer waren en zij in het ziekenhuis of met het geld dat zij voor de afbetaling van haar orgel naar de hoeren bracht of van het geld of op een dag een hoer en zijn dochter (invalide bij de geboorte) naaide. Ja wat lul je dan nog? Waar blijven dan mijn mooie woorden over gelijkheid, gerechtigheid, vergeving etc HaHaHa. Gelukkig heb ik niet getracht vals sentiment aan de dag te leggen alleen geprobeerd een menselijk contact met haar te krijgen hetgeen lukte maar helpen kan je toch niet. Daarna naar Boudewijn en Leonie brieven die ze aan Jan Ebeltjes konden doorgeven..Zij gingen naar een feestje. Wel een afknapper. Ik was om 12 uur thuis in mijn mooie veilige villa wat een contrasten.

Zaterdag 12 juni Afkicken

Interview voor VARA als Piet Steenman

Zondag 13 juni Telefoon taboe gezegd. Familie revolutie

In bed barste gelukkig de bom van hypocrisie. Het flink doen van Mariette dat het haar niets kon schelen dat ik in het gevang zat. Het bleek dat ze in een gezelschap met vrienden de vraag kreeg. Waar is je vader toch? Hij rent niet meer langs? Hij is op reis en niet dat hij in het gevang zit. Felle reactie van familie maar tijdens ontbijt daar rustig over gepraat Adrienne was duidelijk in moeilijkheden geweest en in zekere mate verdrongen door het feit dat ik gevangen zat tegenover anderen en flinker et doen dan ze zich in feite voelde. Het moet voor hun geweldig moeilijk zijn constant op de grens van die wereld te leven.

Maandag 14 juni Geopol leeft weer

Stencil gemaakt interview Vara. Aan eten explosie van Adrienne. Ze had de brieven van mij niet aan de kinderen laten lezen.Ook deze dingen heeft ze voor zich zelf gehouden. Het is interessant om te zien hoe anderen weer anders op mijn daad hebben gereageerd. Het doorvertellen wordt niet gezien als in hun belang dus blijft het geheim. Slechts dingen over iemand worden doorverteld met de lichtsnelheid of nog sneller ,maar dingen die niet kloppen met het verwachtingspatroon blijven steken. Ook bij de pers is dit het geval

14 juni 1971 GEOPOL-BAARN MACHT IS RECHT

Gedeelten uit de Zaterdag informatie (VARA) radio uitzending van Zaterdagmorgen 12 juni 1971:

Jaap van de Berg: "Soms vraag je je af of juristen, rechtsgeleerden, mensen zijn of insecten. Soms denk je ....ja...,deze jurist is een mens, bijv. die groep advocten en die Haarlemse rechter-commissaris, die zich hebben ingespannen om die gedeserteerde Amerikaans'e jongen Waver in Nederland het asiel te geven waar hij menselijk gesproken natuurlijk zo wie zo al recht op heeft.

Maar soms denk je ook ... nee...nee... , daar zit nou weer één van die 100% juristen, zoals bijv. de staatssecretaris Wiersma van Justitie, en dat zijn koudbloedige insecten, wespen of spinnen of zoiets. Die meneer WIERSMA is op de televisie komen zitten zeggen, dat Nederland helemaal niet verplicht is om Waver niet uit te leveren en daarom laat de Nederlandse regering van de heer P. de Jong het ook niet na, want in de V.S. heeft zo'n andere jurist, ene NIXON, met zijn pinkvinger gewenkt (U weet wel de jurist Waarvan een andere Nederlandse jurist, ene LUNS, zojuist heeft gezegd dat ,hij zo'n fatsoenlijk leven leidt) en als het dan gaat liggen aan de insecten van ons Nederlandse Ministerie van Justitie, dan gaat die Amerikaanse jongen - ondanks onze,historische gastvrijheid - mooi het spinnenweb in."
Met de acties rond Rinus Wehrman, de soldaat die weigerde zijn haar af te knippen en daarom tot 2 jaar werd veroordeeld, is ook de Bond van Wetsovertreders in het nieuws gekomen. Deze bond is, opgericht door een groot aantal verontrusten over het gevangeniswezen, gevangenispersoneel, reclasseringsmensen, studenten van sociale academies, belangstellenden,delinquenten en ex-gedetineerden. ... "Laat minister POLAK zich ook eens een keertje opsluiten in die cel, dan zal hij het eens een keertje zien, en laat hij met zijn pispot naar het washok lopen, hè...en dat hij zakjes moet plakken de hele dag en dat hij zijn "after-shave" niet kan kopen. Laat hij dat eens een keer meemaken"..
Dit is Piet Steenman, hij komt net uit het Huis van Bewaring. Het was de tweede keer in zijn leven dat hij gevangen zat, de eerste keer was in 1943. In de tussenliggende 28 jaar is er wel het een en ander gebeurd met het gevangeniswezen. Een aantal mensen uit de reclassering, het gevangeniswezen, studenten van de sociale academies en zomaar belangstellenden is zich bewust geworden van de vooral geestelijke nood waarin de gevangene zich bevindt. Ze vinden, dat er vele mankementen, zijn in het gevangenissysteem. Door het oprichten van de Bond van Wetsovertreders willen, ze nu proberen ideeën en krachten te bundelen om veranderingen aan te brengen. Marga Duursma (een van de initiatiefneemsters): "Mensen die momenteel binnen het gevangenissysteem gevangen houden worden, worden mijns inziens behandeld als kinderen van een jaar of 3. Alle verantwoordelijkheid wordt hen ontnomen, vaders van gezinnen mogen gewoon niet meer hun gezin financieel onderhouden,de bezoektijden zijn afschuwelijk, bovendien zijn zij altijd in het bijzijn van een bewaker. Mensen hebben totaal toch geen privacy meer, ook al zitten ze in hun cel. Ja, de hele behandeling is eigenlijk niet op de persoon afgestemd en dat is gewoon het essentiële, omdat ieder mens waarschijnlijk een eigen behandeling nodig zal hebben. Momenteel is het zo, je wordt een nummer en je wordt ondergebracht in het systeem, je staat geregistreerd ergens... en dan krijgt iedereen een min of meer een gelijke behandeling. Volgens mij kan dit niet,aangezien de vescheidenheid in delicten en aangezien de verscheidenheid in persoonlijkheden "... , Materieel is erin de gevangenis veel veranderd. Er kan naar de t.v gekeken worden,gesport, er is een ontspanningsruimte en een kantine. Maar tegelijkertijd wordt het verbieden van het gebruik van deze voorzieningen als middel toegepast om de gevangene te straffen. Er is een categorie, dië zich er naar gedragen om vooral maar niet Ajax-Feyenoord op de t.v. te hoeven missen. Piet Steenman (ex-gedetineerde): "Je komt binnen en wat zie je dan.. er is pingpongen, ... er is televisie.. er is een kantine .. er is AFTER SHAVE van TABAC ...(kan je kopen voor f. 4.50). Nou jongens, dat is geweldig ... dan zegje: "Dit is gewoon een paradijs, waar lullen ze over"... Dan zit je daar even,. en dan denk je: Waarom hebben die mensen er dan toch ergens de pest in..." Je voelt toch een enorme verbittering...en ze kankeren op dingen...en er is een hoop agressie. Op een goed ogenblik hoor je dat iemand zijn hele cel in elkaar timmert ... 's nachts...en ja,wat is dat dan... WAAROM ...Dan opeens ontmoet je iets, dat het hier gaat om het welzijn van de mensen... De geestelijke verzorging is hetzelfde gebleven als in 1943...En als dus de materiele dingen hetzelfde waren gebleven als in 1943.. nou ja, goed, dan is het allemaal toch kloten...o.k. Maar nu krijg je dus die luxe en die afhankelijkheid en doordatje dat natuurlijk niet wilt missen...moet je braaf je best doen. En dan zie je daar de kantinelijst met opgetaste waren met after-shave van Tabac voor f 4.50 en dan zeggen ze: "Hoe kan dat nou? Ik verdien f 1.50 per dag, ik heb een baal shag nodig,ben een roker, en voor wie is dat dan?"...En

dan voelen ze zich weer als jan slemiel. En dan kan hij iets krijgen wat hij niet kan krijgen. Dat betekent dat je invoert welvaart, de welvaartsstaat, zelfs in die gevangenis, alles kan materieel is het prima,maar geestelijk is het niets"..." De Bond van Wetsovertreders streeft ernaar om een ander klimaat te bewerkstelligen zowel in als buiten de muren. Zoals dat ook en met succes door soortgelijke bonden in de Scandinavische landen wordt gedaan.Marga Duursma: "Ja, vooropgesteld, en dat blijft een beetje vaag klinken natuurlijk, maar dat is dat deze mensen hun zelfstandigheid kunnen behouden of althans kunnen terugvinden. Dat ze tevens een zelfrespect kunnen ontwikkelen, een gevoel van eigenwaarde wat ze dus momenteel wordt ontnomen en daarnaast zitten er gewoon wat materiele kanten aan, naar de gezinnen en naar de familie toe; maar het punt wat ikzelf gewoon afschuwelijk vind, is het feit dat alle relaties en kontacten, die men had voor de detentie, die worden gewoon kapot gemaakt door het hele regime en het systeem. De mensen worden niet in staat gesteld om deze kontacten gewoon te handhaven...Het is onze bedoeling om figuurlijk gesproken de muren van gevangenissen en huizen van bewaring te doen neerklappen,opdat de mensen naar buiten kunnen zien of horen en lezen wat daar binnen de muren gebeurd"...(Jan Ebeltjes alias Jaap van den Berg, Tom de Booij alias Piet Steenman)

Dinsdag 15 juni Routine werk begint

Alle kranten geknipt, wat een wereld. Door en door ziek.

De boete van 500 gulden voor Maagdenhuisbezetting overgemaakt aan uitgeverij van de Socialistische Jeugd van Nederland

Woensdag 16 juní. Contact met vrije maatschappij

Naar Boudewijn en Leonie. Hij vond het Geopol pamflet tegenvallen. Polak pispot goedkoop. Hij realiseert niet wat ik daar heb meegemaakt. Leonie zei nog dat ze het interessant vond om te horen dat ik haar als vijand zag toen ik gevangen zat. Ja dat kan niemand indenken die daar niet is geweest, nl het gevoel van agressie tegen iedereen incl. je eigen vrouw en kinderen dat je gevangen zit en iedereen in de gevangenis is je vriend. Wonderlijk die scheiding, die duidelijk elk moment van de dag nl dat je daadwerkelijk voelt dat je opgesloten bent! dat zij je opsluiten en dat iedereen dat maar gewoon vindt en zelfs er niets tegen onderneemt en zelfs niet over durft te praten. Dat is misschien wel de vreemdste gewaarwording nl dat iedereen het verdringt. Terug naar de plek van de misdaad. Brieven en tijdschriften voor Ebeltjes gebracht bij het HvB. Aan de andere kant van de gracht en de hoge muur hoorden we het gebrul van de gekooide leeuwen, ik roep het gaat goed met Hilversum III. Ik hoorde ook de stem van Jan Ebeltjes. Ik zou heel wat gegeven hebben om de nacht met ze door te brengen. Ja die mannengemeenschap mis ik, maar de vrijheid om te gaan waar je wilt is ook wat waard en het gezinnetje. De mogelijkheid is wel heel erg dat zij nog in een wereld leven die als de vijand beschouw, dat moet heel moeilijk zijn om te verwerken. Dit zal ook een voortdurende confrontatie blijven!

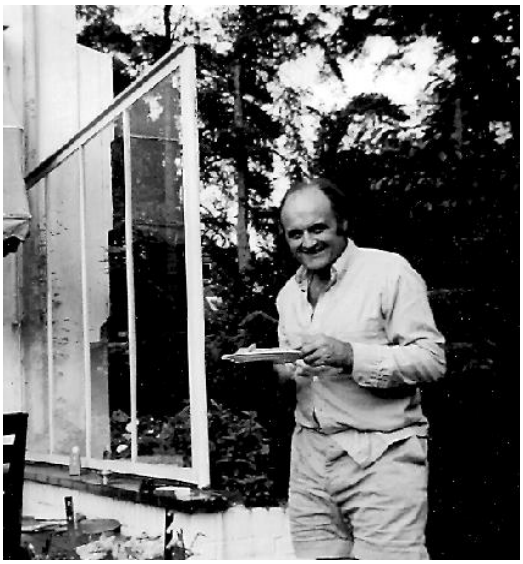

Na 50 dagen in de bajes is het goed toeven op de Waldeck Pyrmontlaan

Donderdag 17 juni De zin is zinloos
Dagboek van af 9 juni tot vandaag opgeschreven.
Vrijdag 18 juni Formule Geopol : waarheid zonder meer
Voor de eerste keer heerlijk geslapen.
Zondag 20 juni Jan Ebeletjes is in hongerstaking gegaan.
Maandag 21 juni. Val van 90 meter van Huantsán 1951. Dus 19 jaar oud.
Stencil gemaakt voor oproep staking. 28 mensen zouden in het HvB meedoen met de staking. 2000 ex exemplaren van stencil staking BOWO en 500 exemplaren : macht is recht. Pers ingeschakeld om morgen te komen bij de actie. Bij AVRO Televizier eerst sceptisch, Cees van Drongelen was chef redactie. Met Dik van Veen rubberbootje opgehaald in Vinkeveen.
21 juni 1971 Pamflet van GEOPOL. Onder Embargo tot dinsdag 22 juni 1971 7.00 uur
Morgen Dinsdag 22 juni 1971 begint om 7 uur in het Huis van Bewaring te Utrecht, Wolvenplein 27 (030-24445) een ééndaagse werkstaking door een groep van tenminste 28 gedetineerden, om te protesteren tegen de aard en beloning van de verplichte werkzaamheden. Krachtens art. 49 van de gevangenismaatregel is iedere veroordeelde gedetineerde verplicht om de hem of haar opgedragen arbeid te verrichten. Werkweigering wordt gestraft met de tuchtmaatregel art. 100 punt g: onthouding van lectuur, van het gebruikmaken der kantine of van andere voorrechten voor ten hoogste vier weken (apart luchten in tijgerkooi, geen recreatie zoals t.v., dammen, schaken of pingpongen.) Gisteren bereikte ons de stakingsoproep:
Bowo post! Extra Editie , juni 1971
Gedetineerden, Behalve degenen die pas binnen zijn, is het de meesten van ons reeds bekend dat er een algemene werkstaking op touw wordt gezet. De datum is nu bekend en op hulp van buitenaf (pers, radio"en event. T.V.) kan worden gerekend. De reden van de werkstaking is het op een groffe manier overtreden van enige beginsels van de wet gevangeniswezen, n.l.
artikel 38. De arbeid wordt zoveel mogelijk dienstbaar gemaakt aan het ONDERHOUDEN, VERGROTEN/VERWERVEN van de VAKBEKWAAlI1HEID (denk even aan wasknijpers,puzzels, e.d.)
artikel 51. De arbeid wordt zoveel mogelijk dienstbaar ge maakt aan de ONTWIKKELING van de VAKBEKWAAMHEID
artikel 26. Met handhaving van het karakter van de straf of de maatregel wordt hun tenuitvoerlegging mede dienstbaar gemaakt aan de VOORBEREIDING van de terugkeer van de gedetineerden in het maatschappelijk leven. Wij rekenen op uw steun en verzoeken u het nieuws te verspreiden onder uw lotgenoten met als doel de actie op een zo goed mogelijke manier te laten verlopen. Het is echter in het belang van de kracht van de actie dat het gevangenispersoneel er buiten blijft (ook geestelijke verzorging en reclassering e.d.). Steun de mensen die dit buiten en binnen dit Huis van Bewaring voor ons mogelijk hebben gemaakt en doe mee! Nogmaals in het belang van de actie: Bewaar de geheimhouding ... en weiger te werken op de vastgestelde datum.
zie ommzijde:
HONGERSTAKING VAN JAN EBELTJES
ln hetzelfde Huis van Bewaring te Utrecht is JAN EBELTJES, cel B 1-14 (registratienummer C 2095 sinds afgelopen vrijdag 18 uur in een 14 daagse hongerstaking gegaan om ondermeer te protesteren tegen het onnodig lange voorarrest in de Nederlandse Huizen van Bewaring. Hij zelf zit reeds 2 1/2 maand in voorarrest zonder dat er iets aan zijn zaak wordt gedaan ." Het is gebleken, dat zijn brieven door de censuur zijn achtergehouden. Hij was bij zijn arrestatie; verslaafd aan drugs en krijgt nu dagelijks 450 g.luminal en 22 g. metadon (een verslavingsmiddel). In plaats van verpleegd te worden stoppen ze hem vol met drugs om hem rustig te houden.
KOMT VANDAAG DINSDAG 22 JUNI 1971, AAN DE POORT VAN HET HUIS VAN BEWARING AAN HET WOLVENPLEIN TE UTRECHT OM ONZE SOLIDARITEIT TE BETUIGEN HET DEZE STAKERS, DIE VECHTEN VOOR BETER LOON EN BETER WE*RK*. In 1971 verdient de gedetineerde 80 cent per dag voor het maken van 4000 wasknijpers!
WIJ MOETEN ZORGEN DAT DE STAKERS NIET WORDEN GESTRAFT HET LUKTE

BIJ RALPH WAVER EN RINUS WEHRMANN!!
Waar zij voor vechten is iets wat niet veranderd is sinds de vorige eeuw. Het Huis van Bewaring, gelegen in het centrum van Utrecht werd in 1856 geopend en in januari 1887 begon Domela Nieuwenhuis zijn 1 jaar celstraf. Hij schrijft daarover:"Het 'werk dat ik te verrichten kreeg, bestond in het plakken van doosjes voor de bekende stijfselfabrikant Duyvis te Utrecht. Verkeerdelijk was uit mijn brieven begrepen, dat ik zakjes moest plakken. En zo is in de wereld gekomen het op alle nationale feesten nog steeds gebruikelijke "Nieuwenhuis moet zakkies plakken, hi, ha, ho". Te Utrecht was geen ziekenzaal en dus moest ik in mijn cel verpleegd worden ..."
Net als JAN EBELTJES in het jaar 1971.
Dinsdag 22 juni om 2.30 geoefend met rubberbootje op vijver in Baarn en in tuin geprobeerd hoe hoog ik kon gooien met stencilrol om 3 uur bek af naar bed. Bijna geen oog dicht gedaan. Zeer gespannen net als vroeger bij zware bergtocht. Vooral dat de oversteek zou lukken en niet bedorven zou worden door te veel stuntwerk Om 5.39 op. Adrienne heeft gezorgd voor ontbijt met eitje, gesterkt op weg. Plenzende regen alles grauw en ellendig, om 6.15 verkenning van omgeving. Precies om half zeven met Marga en iemand van de SJ stencils uitgedeeld en interview radio journaal. Om 7 uur stencil in bus van HvB. Spanning of ze zouden staken. Om 8.45 kwam AVRO televisie. Van vuilnis man en postbode hoorden dat er gestaakt werd alleen niet hoeveel mensen. Marga kwam terug met de mededeling dat de directeur had gezegd dat er niet gestaakt werd. De operatie oversteek begon om 9.45, ik had mij te voren in park verkleed. Ik stapte in het bootje en even later aan de overkant, gevolgd door bootje met journalist van Utrechts Nieuwsblad. Van bootje afgestapt in gras met brandnetels. Daarna rolletjes stencils over de muur gegooid, een stencil werd teruggewaaid door de wind. Ik flikkerde bijna in het water. Van politie niets te zien. Daarna weer in bootje en naar de wal geroeid door menigte opgewacht en 2 agenten die zeer behulpzaam waren bij de landing. Maar tijdens het gesprek met hen, bleek dat ze niet van plan waren om een proces verbaal op te maken. Ze hadden schijnbaar geen aanklacht gekregen van de directeur. André Schmidt wilde dat ik voor de camera nog eens de oversteek zou maken, dit vertikte ik en werd hij boos. Nog met gillen contact gehad met Jan Ebeltjes die in zijn cel zat. (Voor nadere details over deze actie zie de persartikels)
22 juni 1971 Aktie stencils gooien voor oproep staking Huis van Bewaring
Artikel Utrechts Nieuwsblad van 23 juni 1971
Koppen in de krant: De gedetineerde van 't Wolvenplein willen beter werk een echt loon. Staking ontkend. Gevangen brachten buitenwereld op de hoogte van staking. Stencil over de muur gegooid. Dr Tom de Booy 's eenmans invasie
(Door Carlo Nagel) UTRECHT - In het Utrechtse Huis van Bewaring zitten zo'n 120 gedetineerden, van wie verreweg de meesten in voorarrest. Zij zijn niet verplicht te werken en het gros zou dan ook waarschijnlijk van het zakjes plakken of wasknijpers maken afzien, ware het niet dat op de primitieve arbeid een beloning van enkele guldens in de week staat. "Het is mensonterend dat wij in feite worden gedwongen dat stom werk te doen", zegt een gevangene. "Want dat geld heb je nodig om een sigaretje te kunnen kopen. Daar heb je behoefte aan als je op je berechting zit te wachten. Op dinsdag 22 juni schreven de gezamenlijke gedetineerden een briefkaart de minister van justitie. "Wij, gedetineerden in het huis van Bewaring te Utrecht, willen blijk geven van ons ernstig ongenoegen over de uitermate primitieve soort arbeid, waarmee wij onze tijd noodgedwongen vullen en waardoor een regelrechte inbreuk wordt gemaakt op de Beginselenwet en de Gevangenismaatregel, die immers bepalen dat, waar mogelijk, de opgedragen werkzaamheden dienstbaar moeten zijn aan een verhoging van de vakbekwaamheid", zo begon de brief.
De Booy actie
Op dezelfde dag stak de Baarnse geoloog dr. Tom de Booy in een rubber bootje het water van de Wittevrouwensingel over om rolletjes stencils over de gevangenismuur te gooien. De Booy, die juist zelf 50 dagen in het Huis van Bewaring had doorgebracht loste op die manier het verzoek

van zijn ex-medegedetineerden in: "Licht jij de pers in om de aandacht te vestigen op onze problemen". In de brief van de gedetineerden aan de minister werd ook gesproken over "de beledigend lage beloning van 10 tot 20 cent per uur". "Zelfs een gedetineerde die, ondanks zijn spanningen ijverig werkt, kan daar onmogelijk zijn minimale persoonlijke behoeften van bekostigen, laat staan dat hij daarvan zijn gezin kan onderhouden, zodat zijn vrouw naar de gemeentelijke sociale dienst moet om daar dan toch weer geld te krijgen". De Booy rekende op een werkstaking in het Huis van Bewaring toen hij op 22 juni in zijn bootje van wal stak. Die was ook wel degelijk overwogen. "Maar", zo schreven de gedetineerden, "het zeer welwillende en begripvolle beleid dat onze directeur Kroes de laatste maanden heeft gevoerd, deed ons de democratische weg van een ordelijke petitie kiezen. Wij willen de directeur tonen, dat wij de goede wil en het vertrouwen dat hij ons geeft, waard zijn

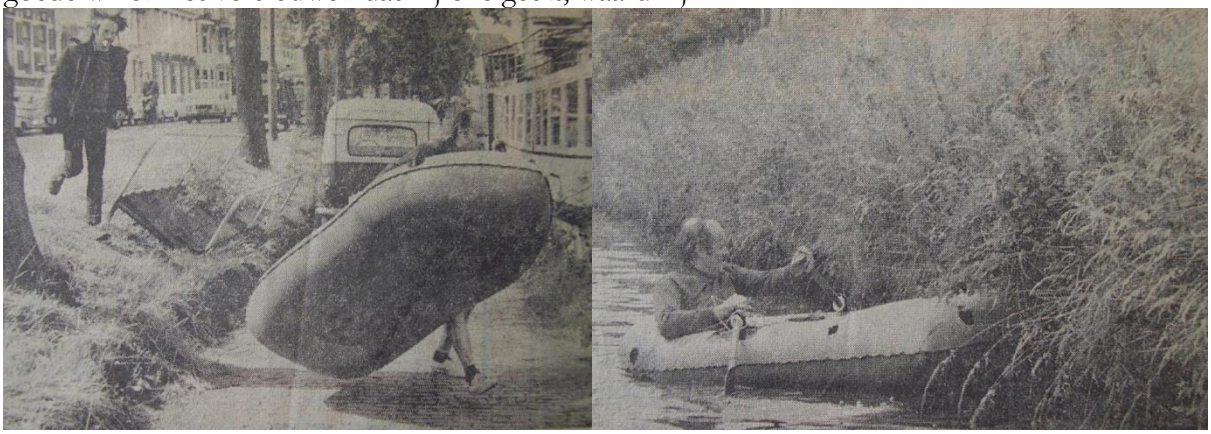

Links:De Booij met rubberbootje om de gracht over te steken, gevolgd door Boudewijn Chorus. Rechts: Aankomst bij het grasland rond het Huis van bewaring

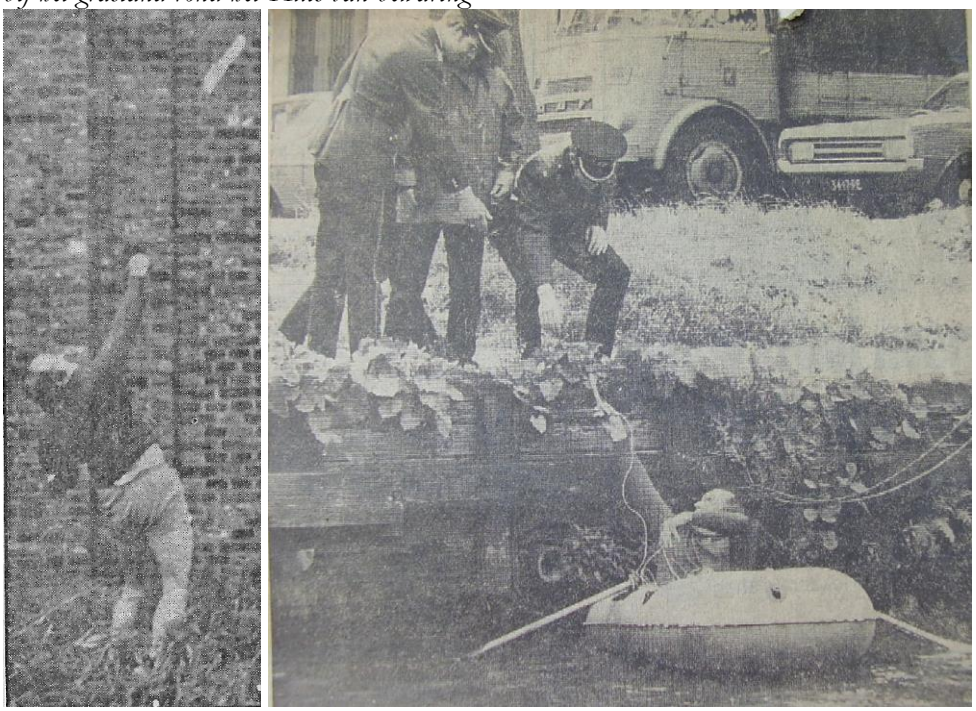

Links: De Booij gooit de pamfletten over de hoge muur van het Huis van Bewaring. Rechts: Tergkeer na de oversteek, geholpen door twee agenten van politie

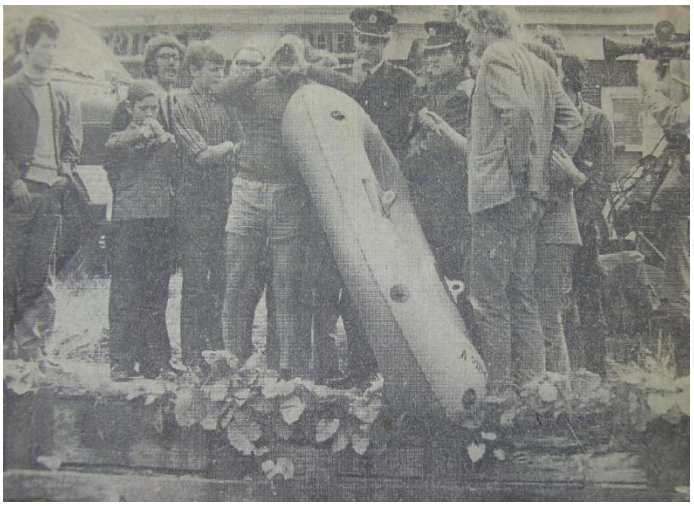

Links: De Booij legt uit het doel van de actie aan twee inspecteurs van politie, tweede van links Wierda , naast hem rechts Boudewijn Chorus: Rechts; De Booij slaagt erin mondeling contact te krijgen met Jan Ebeltjes in het Huis van Bewaring

Harde maatregelen

Maar dat het afzien van de staking niet alléén een vriendelijk gebaar aan de directeur was, blijkt een week later uit een gesprek met enkele gedetineerden. Een van hen zegt: "Directeur Kroes heeft met zoveel woorden gezegd dat hij wel. begrip had voor onze actie, maar dat hij bij een werkstaking harde maatregelen zou nemen". Die "harde maatregelen" zouden volgens de gevangenen hebben bestaan uit cellulaire opsluiting, ook in de uren dat er nu wat aan recreatie kan worden gedaan, en het wegvallen van in de loop der jaren moeizaam verkregen verbeteringen van de leefbaarheid in het Huis van Bewaring.

"Kijk", zegt een van de gedetineerden, "met die demonstratieve actie van De Booy waren wij het natuurlijk helemaal eens. Maar voor wij tot staking hadden kunnen overgaan, was ons doel al bereikt: druk uitoefenen op het ministerie door middel van publiciteit. Hadden wij de staking toch doorgezet, dan zou onze positie voor jaren zijn verslechterd. Bovendien zou het de opinie van het publiek, dat ons toch al ziet als een stelletje moordenaars en verkrachters, tegen ons hebben ingenomen. Nu heeft iedereen kunnen zien, dat wij ook op een ordelijke manier begrip kunnen vragen voor onze mensen"..

Regime 1880

Intussen is de hevigheid van ongenoegen over de soort werk en de beloning bij de gedetineerden niet verminderd. De voorzitter van de contactcommissie van gedetineerden in Utrecht, die al zeven maanden in voorarrest heeft doorgebracht, zegt: "De meesten hier zitten voor economische delicten, voor rijden onder invloed, het roken van een hasjsigaret, omdat zij een boete niet hebben betaald - vrij normale mensen. En die worden geconformeerd met een regime anno 1880. Het is toch belachelijk dat je voor het maken van duizenden wasknijpers 80 cent per dag betaald krijgt?" De lage beloning voor het werk in het Huis van Bewaring kan leiden tot bepaald ongewenste transacties. Het komt voor dat een gedetineerde met eigen geld (waarvan hij overigens in het Huis van Bewaring niet meer dan *f* 4,50 per week mag besteden) een minder goed gesitueerde gedetineerde voor zich laten werken, met de belofte een veelvoud van het verdiende bedrag zal terugbetalen als weer vrij is. Je kan je dan afvragen of rookwaren niet in verzorgingspakket van gedetineerden behoren te worden opgenomen.

Broodbeleg

Behalve shag en sigaretten besteden de gedetineerden hun "zakcentje" in de kantine voornamelijk aan aanvullend broodbeleg. Een van de gedetineerden toont demonstratief zijn beleg voor de avondmaaltijd en die van de volgende ochtend: twee of drie dunne plakjes kaas. "Vanavond eet zes ik boterhammen, morgenochtend vier," zegt hij. "Daarvan kan ik er dus drie beleggen." De gedetineerden vinden dat zij voor zover mogelijk, best werk zouden kunnen doen dat beter past

bij hun werkzaamheden. "Waarom," vraagt de voorzitter van de commissie zich af, "zou ik geen administratief werk kunnen doen in mijn cel, desnoods tegen het minimumloon? Dan zou zelf mijn onderhoud hier kunnen bekostigen of mijn gezin ervan betalen. Wij ondergaan hier leed in naam van de gerechtigheid, die ons aan de andere kant uitbuit. Ik heb hier gevangenen gesproken, die zeggen: "Als ik straks weer vrij ben, ga ik terugnemen wat me hier is ontstolen." Een andere gedetineerde zegt met een somber lachje: "Ja, ik werk ook - wasknijpers. Ik zat al een paar maanden in voorarrest. Mijn vrouw leeft met vijf kinderen van 10 gulden in week van sociale zaken. Van haar kan ik moeilijk geld voor sigaretten vragen. Dan steel je van je eigen kroost."

Zakcentje

De beloning voor het gedetineerdenwerk, de heer Van der Griend beaamt het, is aan de lage kant: met toeslagen voor erg goed werk maximaal *f* 2,15 per dag. „Maar het is nu eenmaal zo, dat de gedetineerde een volledige verzorging krijgt en de gemeenschap veel geld kost. In de meeste gevallen wordt bovendien zijn gezin door de gemeenschap onderhouden via de bijstandswet. De beloning voor het werk moet dan ook uitsluitend worden gezien als een zakcentje, zeker niet als een normaal loon." De deskundigen zijn het er over eens dat het uit psychologische overwegingen veel beter zou zijn als gedetineerden wel een volledig loon zouden verdienen en er zelf hun gezinnen van konden onderhouden. "Maar dan moet je volwaardige produktie bedrijven binnen de Huizen van Bewaring creëren en daar is nu eenmaal geen geld voor. En ook maakt het onregelmatig arbeidsverloop en het voortdurend gaan en komen van anderen dat onmogelijk." Bij afwezigheid van directeur Kroes (vakantie) zijn het thans de twee adjunct directeuren A. H. A. van den Besselaar en J. van Eck van der Sluys, die voor de gang van zaken in het Utrechtse Huis van Bewaring verantwoordelijk zijn. Hun zienswijze op de werksituatie van gedetineerden komt grotendeels overeen met die van de heer Van der Griend. „De gedetineerden werken niet alléén om de beloning," meent de heer Van den Besselaar. "Het is echt ook zo, dat de tijd er sneller door gaat. En dat geldt met name voor de werkplaats, waar zo'n 35 gedetineerden bij elkaar werken."

Sfeer is goed

Volgens de adjunct-directeuren is de sfeer in het Huis van Bewaring echter goed. Vooral op het gebied van de recreatie heeft de contactcommissie·het een en ander bereikt. Juist deze week heeft de directeur, bij wijze van proef, toegestaan dat de gedetineerden een eigen radio in de cel mogen hebben om overdag naar te luisteren. "Dat we nu ons eigen programma kunnen kiezen, is belangrijk", zegt een van de gedetineerden. "Het geeft een stukje privacy, waaraan je zo'n behoefte hebt." Volgens hem heeft de contactcommissie het volledig vertrouwen van de mede-gedetineerden, is zij zelfs populair. De commissie onderschrijft dat de verstandhouding in het Utrechtse Huis van Bewaring goed is. „Aan de·directeur, aan de bewaarders ligt het niet," zeggen zij. "Het is de minister, die ons met een fooi afscheept, voor vervelend, primitief werk. Dat, en de lange tijd van voorarrest, en de onzekerheid, zijn het ergste."

Tweede artikel. UTRECHT - Leden van de in 1 mei opgerichte Bond van wetsovertreders en anderen hebben vanochtend onder aanvoering van dr. Tom de Booy uit Baarn actie gevoerd bij de ingang van het Huis van Bewaring aan het Wolvenplein in Utrecht. Er was een werkstaking van de gevangenen aangekondigd uit protest tegen de aard en de beloning van de verplichte werkzaamheden, die zij moeten verrichten. De actievoerders deelden stencils uit aan voorbijgangers, waar in als reden van de werkstaking werd genoemd "het op een grove manier overtreden van enkele beginsels van de wet gevangeniswezen". Om kwart voor tien voer geoloog De Booy zelfs in een rubberbootje van de Wittevrouwensingel naar de achterkant van het Huis van Bewaring, waar hij rolletjes van elk twintig stencils over de muur naar de luchtplaats van de gevangenen gooide. Volgens de directeur van het Huis van Bewaring, de heer W. H. Kroes, is-er-geen sprake van een werkstaking en zou de contactcommissie van gedetineerde van de acties van buitenaf hebben gedistantieerd. Dr. De Booy is pas- op 9 juni - uit het Huis van Bewaring in Utrecht ontslagen, waar hij 50 dagen had gezeten wegens de bezetting (indertijd) van het

Maagdenhuis in Amsterdam. Hij heeft veel grieven overgehouden van zijn gedwongen verblijf op het Wolvenplein. "Met geestdodend werk in de, cel het vervaardigen van 4.000 wasknijpers per dag - verdienen de gevangenen 80 cent. De welvaart is alleen in die zin tot het Huis van Bewaring doorgedrongen, dat er in de kantine van alles te krijgen is. Maar wie geen geld van zichzelf heeft, kan van zijn"beloning niets kopen". ,De Booy heeft meer, grieven over slechte sociale omstandigheden in het Huis van Bewaring: "De selectie is er onvolledig; alles loopt er door elkaar. Mensen zitten maanden in voorarrest, zonder dat hun zaak voorkomt. Sinds Domela Nieuwenhuis hier in 1887 een jaar celstraf doorbracht, is er geloof ik niets veranderd". Ook de extra strafmaatregelen, die. de gevangenen bij een vergrijp tegen de regels krijgen opgelegd, zijn De Booy een doorn in het oog. Bij werkweigering of een uiting van agressie word je alleen "nog maar in een kooi gelucht". Televisie kijken is er niet meer bij, lectuur wordt niet meer verstrekt. 'In het begin zie je nog niet zo wat er allemaal aan agressie leeft; later schrik je ervan. Die agressie wordt door de gevangenen opgevreten en komt pas naar buiten als ze weer vrij zijn". Zelf heeft dr. De Booy ook twee weken werk geweigerd. Hij schreef de demissionaire minister van justitie een brief waarin .hij wees op artikel 51 van de wetgevangeniswezen: "De arbeid moet zoveel mogelijk dienstbaar ,worden gemaakt aan, de ontwikkeling ,:van de vakbekwaamheid". In het stencil dat vanochtend werd uitgereikt, wordt ook gesproken over de·in voorarrest zittende Jan E., die sinds 18 juni in een veertiendaagse hongerstaking zou zijn gegaan uit protest tegen de lange tijd van zijn voorarrest. De Utrechtse politie, die eerder op de ochtend al bij de ingang van het Huis van Bewaring had gesurveilleerd, was snel ter plaatse toen De Booy in zijn éénmansrubberbootje de Wittevrouwensingel overstak en zich door het hoge gras, vol brandnetels, naar de - gevangenismuur worstelde. Met krachtige zwaaien van zijn rechterarm wierp de geoloog, vijf rolletjes stencils over de, muur, waarna hij terugroeide.
Inspecteur J. Wiarda was De Booy - in -roze trui en korte broek - behulpzaam bij het op de kant klimmen en informeerde belangstellend naar het doel van de actie. "Het gaat om die mensen daar achter de muur,'" zei de Baarnse geoloog. "Die hebben nu tenminste niet de indruk, dat zij door iedereen in de steek word gelaten".Hij probeerde daarna door roepen contact te krijgen met de gevangenen aan de andere kant van het water, achter de muur. Een moeizaam gesprek, dat door het langs dreunende verkeer nauwelijks verstaanbaar was. Tegen half elf werd de actie voorlopig als afgesloten beschouwd. Volgens de heer Kroes, directeur van het huis van bewaring, is „ deze dag gelijk aan alle voorgaande, afgezien dan van het feit dat de telefoon de hele dag roodgloeiend staat." Van een werkstaking is volgens hem geen sprake. Overigens wil de heer Kroes niet ontkermen dat er onder de gedetineerden ontevredenheid is over de aard van het werk (zakjes plakken, wasknijpers in elkaar zetten, enz,) en de beloning. Deze onvrede bestaat naar zijn mening niet alleen op het Wolvenplein, maar in alle huizen van bewaring en gevangenissen. De heer Kroes deelde ons mee dat er reeds dagen het gerucht de ronde deed dat dinsdag zou worden gestaakt. De contactcommissie van de gedetineerden, die vreesde, dat een staking de verhoudingen in het huis van bewaring zou verslechteren, vroeg gistermorgen een onderhoud aan met de heer Kroes. Tijdens dit gesprek, waarbij ook drie uitgesproken ontevreden gedetineerden·("agitatoren") - aanwezig waren kwam men tot de conclusie dat met een staking op dit moment niemand gediend kon zijn. Besloten werd een petitie aan het departement te richten waarin gevraagd werd om zinvollere arbeid en een betere beloning. In het huis van bewaring verblijven op het ogenblik 120 gedetineerden. Honderd van hen zitten, in preventieve hechtenis en zijn derhalve niet verplicht te werken. De twintig veroordeelden zijn tot arbeid verplicht. Volgens de heer Kroes bestaat er op het departement alle begrip voor de wens van de gedetineerden om zinvoller werk te krijgen. De grote moeilijkheid is echter dat het bedrijfsleven slechts in staat en bereid is de allereenvoudigste en aller eentonigste werkorders aan gedetineerden uit te besteden. "We zitten," zegt de heer Kroes in een vicieuze cirkel: er wordt slecht gewerkt omdat er slecht werk is."

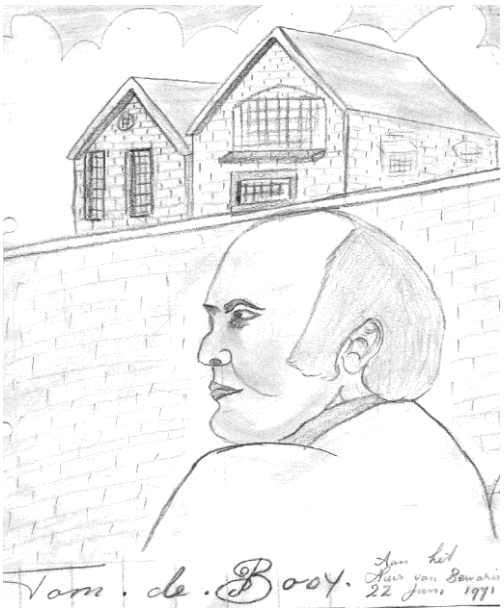

Tekening gemaakt door een gevangene van het Huis van Bewaring Utrecht naar aanleiding van mijn actie van 22 juni 1971

23 Juni 1971 in Volkskrant: AVRO's Televizier bracht gisteravond twee nogal buitenissige evenementen, in beeld.
Dat was ten eerste het geschreeuw van dr. T. de Booij,die trachtte op die manier over een gracht contact te maken met gedetineerden in het Utrechtse huis van bewaring, van wie hij dacht dat ze bij de staking betrokken waren. Zelden hebben we iemand zo fysiek betrokken zien schreeuwen op het scherm of het moest Barbara Streisand zijn geweest in een show van een paar jaar terug. Er was trouwens kwalitatief verschil tussen de twee.
23 juni 1971 'Fan Mail'
Mijnheer de Booy, Met belangstelling hebben wij Uw zotte "werkzaamheden" van de laatste dagen gevolgd. Vooral met het oog op Uw gezondheid, raden wij U aan, het wat kalmer aan te doen. Wij zullen Uw gedoe met belangstelling blijven volgen Rechts Nederland. oqy
Vrijdag 25 juni 1971 Telefoon gesprek Directeur van het Huis van Bewaring in Utrecht met een medewerkster mevrouw Adrienne de Booij-Strumphler van de Uitgeverij Geopol
3 minuten wachten
K. Ja, met Kroes hier,
A. Met uitgeverij Geopol, Mevr. de Booy, heeft U mijn brief ontvangen voor aanvrage van bezoek. Ik wou even vragen, kan het ingewilligd worden?
K. Nee, mevr. d. B., dat doen we beslist niet.
A. 0, beslist niet?
K. Nee, beslist niet.
A. Het is nl. zo, wij gaan dus met vacantie en nu wilden we dus nog wat tekeningen aan hem opgeven, die hij voor ons kan maken, dus in zoverre zou het fijn zijn.
K. U zult misschien begrijpen Mevr. d.B., dat de figuur van Uw man nou bepaald hier in het huis van bewaring geen persona grata is, gezien de acties van deze week en dat zijn eigen standpunt een keiharde guerrilla voeren, dat mij dat nou niet het nodige vertrouwen geeft om een zakenbezoek te geven. Bovendien moet ik zeggen, zaken bezoek, daar verstaan wij onder en dat is een algemene opvatting, iemand heeft een zaak, wordt ingesloten en komt daardoor in moeilijkheden met zijn zaak en dan staan we een zakenbezoek toe. Heel wat anders is het hier, dacht ik, hè. En ik dacht dat het derde is, dat er ook een regeling is dat ex-gedetineerden, en dat is Uw man, in het algemeen niet in het gesticht worden toegelaten.
A. Nee, nou ja, goed, in zoverre zou U dus mijn man kunnen weigeren, dat begrijp ik wel, dat zijn de regels van het huis, maar kunt U mij niet toestaan om een kort onderhoud met Jan E. te

krijgen?
K. Nou mevr.K moet U eens luisteren, ik heb een zo hoge opvatting van het huwelijk, dat ik dacht dat man en vrouw wel eens één konden zijn en dat weet ik wel dat hoeft niet altijd.
A. Nou kijkt U eens, ik ben de uitgeverij, dus in zoverre heeft dat niets verder met mijn man te maken.
K. Nee, maar ik ben hier toch niet zo gek op, dat moet ik U eerlijk zeggen en, maar ik kan het niet toestaan, ik doe het beslist niet.
A. En mijzelf dus ook niet...
K. Nee, nee wilt U hier met mij van mening over verschillen dan vind ik best, ik zou zeggen, belt U dan directie gevangeniswezen Den Haag, en dan wil ik U het telefoon geven.
A. En wat kan ik daar bereiken dan?
K. Nou dan moet U afdeling regiem, zou U kunnen vragen, dan heeft U een beroep tegen mijn beslissing.
A. Dus het is absoluut niet mogelijk, het is nl. alleen maar voor die tekeningen begrijpt U.
K. Nee, nee, maar moet U eens luisteren, alles gaat alleen voor die tekeningen, maar ik ken nu zo langzamerhand Uw man en
ik ken Jan E. en dat zijn beide... beide... dus voor mij overwegingen om te zeggen daar begin ik niet mee en de wijze...
A. U kunt Uw medewerking dus niet geven?
K. Nee beslist niet, maar ik zeg U eerlijk 070 den Haag nr. 614311 en dan kunt U vragen naar de afdeling regiem, Meneer Wetma, en dan hebt U daarop een beroep.
A. 0 ja op die manier, er is verder op het moment dus niets te doen.
K. Goed fijn dank U.
De journalist Julius Vischjager (afgekort V.) had ook een telefonisch onderhoud met de directeur Kroes (afgekort K).
V. Weet u iets van de BOWO heeft u daar wel eens iets van gehoord, ik weet er verder niet veel van.
K. Ja (lachen) meneer moet U eens luisteren het is verschrikkelijk eenvoudig om Tom de Booy op te bellen.
V. Tom de Booy heeft U daarvan een adres van
K. Nou meneer, die woont in Baarn, maar dat moet u dan maar van mij aannemen dat u het dat niet van mij hebt, hoor, maar hij woont in Baarn
(Opmerkelijk was dat hij mijn adres heeft opgegeven, terwijl hij anders zo discreet is met het geven van inlichtingen over personen).
Verder op in het gesprek
V.Ja ja Jan Ebeltjes, is daar een mogelijkheid om daar contact mee te krijgen met deze man
K. Het is dus zo dat ik niet over mensen hier praat.
28 juni 1971 Jan Ebeltjes moet voor de politierechter in Utrecht komen
Hij heeft mij zijn bevindingen geschreven:
Ik ben berecht. Ik wou heel graag man tegenover man praten, maar helaas lukte dit niet, want men zei, dat ik niet telkens hetzelfde moest zeggen, dus gooide ik het ergens anders op en zei ik, dat ik het met de behandeling, die ik in het huis van bewaring onder ging totaal niet eens was, wat heel begrijpelijk is, want in plaats van de verslaving af te helpen stopten ze mij vol met medicijnen, zodat ik opnieuw naar de verslaving toegewerkt werd. Ik vertelde hen,dat ik metadon en luminal kreeg toegediend, maar ik kreeg slechts ten antwoord, dat dit niet op hun terrein kwam, terwijl ze wisten, dat ik onder invloed was van drugs. Ik werd hier vreselijk kwaad om. Het hekje waar ik voor stond begon gewoon te zigzaggen in mijn ogen en ik voelde me bijna krankzinnig worden, vooral toen de rechter tegen mij zei dat ik nou eens op moest ophouden. Ik vroeg mezelf af of ze me nu als een mens, een dier of een dood iets beschouwden, vooral omdat deze mensen dachten dat ze me kenden, terwijl ik noch de rechter,noch die andere personen tevoren gesproken of gezien heb. Dit maakte me gek, omdat dit buiten het menselijk vlak ging,

anders hadden ze immers mijn grieven aan moeten horen, al was het uren. Helaas is dit niet gebeurd, wat natuurlijk zeer te betreuren is. Ik begreep de uitspraak, maar wat ik de mensen, de rechter en de officier probeerde duidelijk te maken was, dat iedere dag dat ik moest zitten een stap verder naar de verslaving was. Ze begrepen echter niet, dat ze het hier alleen maar erger mee maakten. Toen heb ik het ergste gevraagd wat een mens vragen kan, namelijk of ik,dan in een psychiatrische inrichting behandeld kon worden. Ze zeiden, dat ik dat met de dokters Meyers vereniging moest overleggen. Ik was er kapot van. Die straf kon me geen bal schelen ze moeten alleen menselijk blijven. Ik vind dat ze me als een product behandelden en dat wil ik gewoon niet wezen. Ik heb het allemaal niet kunnen verwerken en daarom was ik voor hun normaal en toen het z.g. toch beter wisten dan ik kon ik het gewoon niet meer uiten en ging toen plotseling tegen de muur staan. Als ze me even hadden laten staan had ik het wel kunnen verwerken, maar wat zag ik, drie man kwamen op me af stormen en dit maakte me volkomen krankzinnig en wat er zich daarna afspeelde wist ik niet meer. Eenmaal beneden, in de gang waar de cellen waren zag ik Tom en ik heb gelukkig met hem kunnen praten. Als dit niet zo was geweest had ik toch mijn doel bereikt en was ik door de schuld van die heren toch het gekkenhuis in gegaan. Ik werd in het volkswagen busje geladen om weer vervoerd te worden naar het huis van bewaring. Inmiddels was ik weer een beetje gekalmeerd en bij het huis van bewaring aangekomen zag ik de poort al open staan en wie zag ik staan alter kamaraat en nog twee andere bewaarders. Tot zover nog niks aan de hand. IK vroeg of ik de directeur mocht spreken en dat kon ook maar ik moest even wachten. Mijn vriend Rienie kon doorlopen en ik dacht dat ik gelijk daarna wel bij de directeur moest komen, want ik stond nog steeds op de gang. Maar wat gebeurde er toen,de deur van de gevangenisvleugel ging open en ik zag, dat alle jongens, binnen zaten. Een man of acht kwamen rondom mij staan en ik vroeg wat er aan de hand was. Ik zag plotseling, dat de deur van de observatiecel openstond en toen maakten ze me weer helemaal gek. Ik was er net een beetje over heen, maar toen gebeurde er zo veel. Ik werd gek van al die mensen, het leken er wel honderden. In de observatiecel kwam ik weer bij bewustzijn en ging een beetje mediteren. Dit hielp gelukkig heel veel. Daarna kwam er een bewaarder die iets vroeg,ik zei echter niets. Toen kwam de dokter met een spuit aandragen. Ik vroeg hem wat ging doen en gaf hem een hand en hij mij. Ik praatte wat met hem, maar bleef ondertussen mediteren. Ik overwon de toestand en mocht s'avonds de observatiecel uit. Die zelfde avond kwam mevr.Kalf van de reclassering en ik praatte met haar en hoorde dat Marga Duursma gehuild had. Dit stemde me bijzonder droevig en teruggaande naar mijn cel dacht ik; gek, Marga huilt, maar in feite moesten die hoge heren huilen. Voor Marga heb ik een zwak hart en nu ik dit schrijf en aan Marga denk moet ik inwendig weer huilen. De emotie waren te veel en ik moest ontzettend veel verwerken, maar gelukkig kon ik zelf, zonder hulp van de dokter, alles opbrengen. Ik hoop, dat de heren door deze uitspattingen van mij wat bewuster zijn geworden, zodat ze geen verslaafden meer in het huis van bewaring douwen, maar daar waar ze thuis horen. Ik hoop dat ik een heleboel jongens op deze manier voor een volgende keer heb geholpen. Nu ben ik op dokters advies uit de beperking en heb meegedaan aan het toneel. Het ging allemaal prima, maar toch waren ze nog wantrouwig tegenover mij, want er zat een bewaarder bij terwijl ik op drie hoog was. Als ik mezelf van kant had willen maken had ik slechts hoeven te springen, m.a.w. hieraan kun je wel zien wat een flauwekul het allemaal is om er een bewaarder bij te zetten. Een dag later voelde ik me al stukken beter en woensdag 30 juni was er toneel en trad ik als fakir op wat mij ontzettend goed heeft gedaan. Ik trad voor zo' n 110 man op, wat geen kleinigheid is. Een kwartier van tevoren heb ik gemediteerd, maar dan ook heel sterk. Toen ik opkwam begon iedereen te klappen zonder dat ik iets gedaan had. Ik keek de zaal rond en zag al die mensen zitten. Opeens werd het stil en ik dacht zo bij mezelf; met deze mensen valt iets te doen, ze zijn niet verrot zoals die hoge heren van het z.g.n. Recht. Op het toneel heb ik het een en ander gedaan en had enorm succes. Na mijn optreden heb ik ook ontzettend veel reakties gehad. De volgende dag heb ik tegen de broeder gezegd, dat ik even met de medicamenten zou stoppen. Ik heb het nu teruggebracht tot eenmaal per dag. Als ik nu op de gang loop voel ik me sterk als ik terug denk aan mijn fakirs optreden. Ik liet de drie zwaarste

mensen (250 kilo bij elkaar) boven op mij staan terwijl ik op het glas lag met mijn rug en haast niet meer kon ademhalen. Ik loop op de gang en een heleboel bewaarders zeggen tegen mij; wat ben je rustig. De jongens zeggen, dat ik er stukken beter uitzie. Dit komt gewoon,omdat ik mijn grieven heb en had. Wat ik anders tegen de bewaarders kankerde is nu geëxplodeerd door te keer te gaan tegen de rechters. Ik heb de officier(Boss) geschreven of hij na dit alles de volgende keer rekening wil houden met vooral gevallen als deze ene of ik zijn privé adres kon krijgen, zodat indien hij er prijs op stelt wij samen nog het een en ander kunnen bespreken.

1 juli - 8 juli Met Adrienne op vakantie naar Zeeland

Adrienne voor caravan bij Hansweert

Heerlijk de vakantie, na alle emoties, weer dicht bij elkaar . Naar Hansweert, Domburg, Vrouwenpolder, Haamstede.

1 juli 1971 Brief van de Commissie van gedetineerden aan de heren Van den Besselaar en Eck van der Sluys adjunct-directeuren van het Huis van Bewaring te Utrecht.

Mijne Heren, Wij hebben door een nauwe en prettige samenwerking met de heer Kroes in korte tijd een aanzienlijke verbetering bereikt, niet alleen van de leefbaarheid binnen dit gesticht voor de gedetineerden, maar evenzeer van het algemene klimaat en van de relatie tussen de gedetineerden en het personeel. Eclatante bewijzen hiervan zijn wel de als werkstaking geplande demonstratie, die door onze tussenkomst tenslotte in een bijzonder gedisciplineerde petitie gestalte heeft gekregen en daarna de in alle opzichten geslaagde, geheel door ons verzorgde ontspanningsavond van gisteren. In onze ontmoeting van hedenmiddag is ons echter gebleken, dat U anders dan de heer Kroes, moeilijk een voortgaande verbetering van de leefbaarheid in zo'n "snel tempo" kunt of wilt toestaan. Bij dit slagroom gevecht gaat het o.i. niet om de knikkers, maar om het spel. Echter een serieus spel! Wij menen, ook als tolk van alle gedetineerden, dat het door ons verdiende geld besteed moet kunnen worden op de wijze, zoals het ieder van ons goeddunkt, binnen het raam van de mogelijkheden. Aangezien aardbeien dan wel getolereerd kunnen worden, maar de slagroom niet, wordt het wezen van de bestedingsvrijheid aangetast en de besteding autoritair voorgeschreven. Een volgende stap zou dan ook kunnen worden, de schrapping van de hele reeks artikelen in plaats van uitbreiding. Het gaat ons zeer ter harte dat de opgaande lijn, die in de leefbaarheid hierbinnen en in de onderlinge relaties geëntameerd was, niet doorgetrokken kan worden. Het meest eenvoudige voorstel was voor U al een struikelblok. Het lijkt ons daarom verstandiger onze regelmatige besprekingen enige weken uit te stellen.
Hoogachtend de Commissie van gedetineerden, PC-1 Kroon, PC-3 Vermey, A 1/7 Eckhardt, A 1/6 Vermeulen, C 2/6 Kooymans.

1 juli 1971 Notulen van de 18e vergadering van de commissie van gedetineerden Huis van Bewaring met Directie en staf

Aanwezig zijn:dhr van de BESSELAAR (adj dir), voorzitter, dhr Mr VERMEULEN (commissielid) notularis , dhr Heer ECK VAN DER SLUYS (adj.dir), dhr LAVANT (huismeester), dhr ECKHARDT (commissielid) , dhr KOOYMANS (commissielid), dhr KROON (commissielid) dhr VERWEY (commissielid)
Agendapunt 1. Uitbreiding van het kantine-assortiment.
De voorzitter opent de vergadering om 17.00 uur
Dhr VERMEY vraagt hoe het komt dat de toegezegde kaartspelen en de haarlotion "pantène"

nog niet verkrijgbaar zijn en dat de door een aantal gedetineerden bij de aardbeien bestelde room niet is geleverd.
Dhr VAN DEN BESSELAAR opponeert tegen de verkoop van room, dat room niet lang houdbaar is, het winkeltje te klein is voor een te groot assortiment en dat vroeger met de Commissie overeengekomen zou zijn het aantal kantine-artikelen niet uit te breiden.
Mr VERMEULEN weerlegt deze argumenten: het is niet de bedoeling de room, evenmin als de aardbeien, te bewaren zodat de niet-houdbaarheid geen rol speelt, de afmetingen van het winkeltje zijn evenmin van invloed, omdat de niet houdbare artikelen niet via het winkeltje lopen maar via de "buitenkantine" een fixatie van het aantal kantine-artikelen zou een onnodige, voor de leefbaarheid schadelijke stroefheid geven en ook in de afgelopen weken is het assortiment meerdere malen uitgebreid en ingekrompen zonder dat zulks moeilijkheden gaf .
Dhr ECK VAN DER SLUYS geeft toe, dat uitbreiding van het kantine-assortiment op zich zelf wel uitvoerbaar is. Toch heeft ook hij onoverkomelijke, zij het andere, bezwaren:n 1) Niet-gedetineerden en personeel zullen zeggen dat het te gek is wanneer gedetineerden in een strafinrichting nu ook al "aardbeien met slagroom geserveerd krijgen". Zijn vrouw heeft hem zulks gezegd en hij acht zijn vrouw een betrouwbare graadmeter voor de publieke opinie. 2) Voorts is hij van mening, dat de vernieuwing binnen het gesticht niet te vlug mag gaan gezien mogelijke weerstanden die door veranderingen opgeroepen zouden kunnen worden.
Dhr VERMEY ·meent, dat wanneer de publieke opinie, b.v in de persoon van een verslaggever, werkelijk de directie zou aanvallen op het kantine-assortiment, de directie zo'n verslaggever zou kunnen vragen met welk recht deze zich zou bemoeien met de manier waarop gedetineerden hun eigen zuur verdiende geld willen besteden. Hij merkt voorts op, dat een afwijzende directie-beslissing op een normaal uitvoerbaar voorstel, alleen op grond van het feit dat er teveel te vlug verandert, door de Commissie moeilijk aan de gezamenlijke gedetineerden is te verkopen.
Mr. VERMEULEN heeft zeer ernstige bezwaren tegen het standpunt van dhr ECK VAN DER SLUYS. Hij verwijt hem het verwerpen van een voorstel zonder behoorlijke argumentatie en slechts op gevoelsmatige gronden. Een argument van "nu niet, het gaat allemaal te vlug" acht hij geen argument op zich zelf. Op die manier wordt de Commissie van gesprekspartner gedegradeerd tot een nederige indiener van verzoeken. En hij voelt er niets voor om aldus, als een schijn-gesprekspartner, voor Piet Snot te zitten. Wanneer de directie meent dat de tijd niet rijp is voor verdere vernieuwingen en dit directie-gevoelen al voldoende argument is om een overigens eenvoudig uitvoerbaar voorstel af te wijzen, dan prefereert hij de discussie te hervatten op een tijdstip dat de directie daar zelf dan ook de tijd rijp voor acht.
Na een vruchteloze discussie van één uur sluit de voorzitter de vergadering om 18.00 Uur

3 juli 1971 Enquête formulier van een gedetineerde aan alle gevangenen van het Huis van Bewaring

Alle alle gevangenen,
Het is vele van U bekend dat ik dit huis van bewaring een commisie van gedetineerde in zekere mate werkzaam is. Het is ook vele van u bekent dat deze comissie op zeer ondemocratische wijze gekozen is. Een veel gehoorde klacht is dat de huidige comissie teveel op eigen belangen let. Hier willen wij verandering in zien te brengen, en wel op de volgende wijze.
Ten eerste, een comissie samen te stellen die op zo eerlijk mogelijke wijze gekozen is d.i. door middel van een te houden stemming.
Ten tweede, een regelmatig contact te onderhouden van comisssie leden en alle gedetineerde.
Ten derde, alle pas aangekomen gedetineerde binnen enkele dagen in te lichten over de werkwijze van de betreffende comissie en een korte samenvatting te geven over gang van zaken in het algemeen. Verders naar het luisteren van klachten en sugesties die o.i. juist in het beginstadium veel waarde hebben.
Ten vierde, de mogelijkheid te scheppen om elke twee maanden en nieuwe comissie samen te stellen d.m.v. een verkiezing en een soort krant uit te geven waar iedereen zijn eventuele grieven in af kan laten drukken, deze krant moet natuurlijk volkomen onafhankelijk staan van de

comissie.
Bent U het hiermee eens. Vul dan de onderstaande bon in en geef deze af aan de reiniger deze zal zorgen dat deze op bestemd plaats aankomt
---
Ik ben het met bovenstaande eens en zou graag zien dat dit gerealiseerd zou worden.
Naam ..... Cel nr. .....
Hoogachtend D.J. Weverling A 1/9

9 juli 1971 Jan Ebeltjes komt uit het Huis van bewaring en gaat voor Geopol in Baarn werken

Jan Ebeltjes komt vrij om 7.29. Hij werd uitgewuifd door de adjunct directeur de Besselaar en de bewaarder Niele. Niet om te geloven.

9 juli 1971. Jan Ebeltjes (links) wordt vrijgelaten uit het Huis van Bewaring in Utrecht na 3 maanden gevangenisstraf.,

17 juli 1971 Bespreking in caravan met Jan Ebeltjes over zijn werkzaamheden voor Geopol

Arbeid1. Geopol activiteiten a. eigen ontwerp voor tekeningen b. opdracht van Adrienne illustratie van tijdschrift Geologie en Politiek
2. Reparatiewerkzaamheden bedrijfspand Geopol aan de Waldeck Pyrmontlaan
3. Werkzaamheden buiten Geopol : houthakken, kerststukjes, afkit,schilderen etc
Salaris1. Geopol: in principe laag en arbeidsintensief (per week)
2. Reparatie:uurloon, niet minder dan kost en niet meer als dat het door een ander zou geschieden. .Het totaal salaris moet meer bedragen dan kost en inwoning en zakgeld bedraagt. Het moet een begin zijn voor de mogelijkheid om geheel zelfstandig te kunnen opereren.
Kost en inwoningIn de keuken zal een lijst worden opgehangen waarop zal worden aangegeven de gebruikte maaltijden , waarna per maand zal worden afgerekend . De bedragen van kost en ook inwoning zullen ook later worden vastgesteld in verband met de onbekendheid grootte bedrag sociale uitkering.
De maaltijd zal worden doorberekend indien Jan niet heeft opgegeven dat hij niet ervan zal~gebruik maken (net als in een motel). Bij tijdig afzeggen dus niet berekend. Ontbijt en lunch kan ook door Jan zelf in de keuken buiten de etensuren worden bereid. De huur van de caravan zal ook nader worden bepaald.

Dinsdag 20 juli Jan heeft interview over de BOWO. (zie na mijn dagboek het artikel in Haagse Post)

Krijgt geen uitkering van de sociale dienst te Baarn. Jan was zichtbaar teleurgesteld en werd opgehaald voor feest door een zekere Cas . Ik besef me dat hij wel eens weg zou kunnen fladderen.
Woensdag 21 juli. Inderdaad was de vogel gevlogen. Taal nog teken. Zo zie je weer. Om 1 uur kwam hij terug had heerlijk feest gehad.
Vrijdag 23 juli Jan is in Utrecht blijven slapen

Jan Ebeltjes aan het werk voor de uitgeverij Geopol

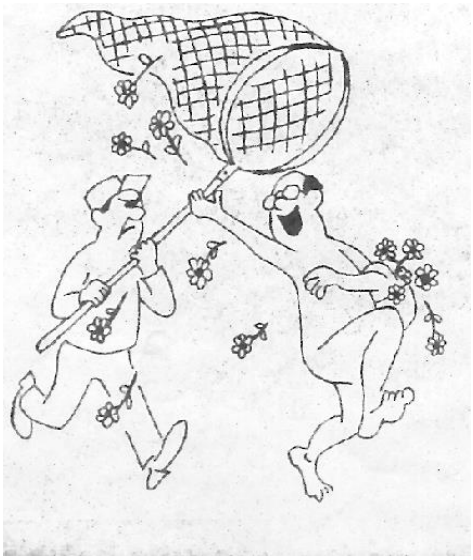

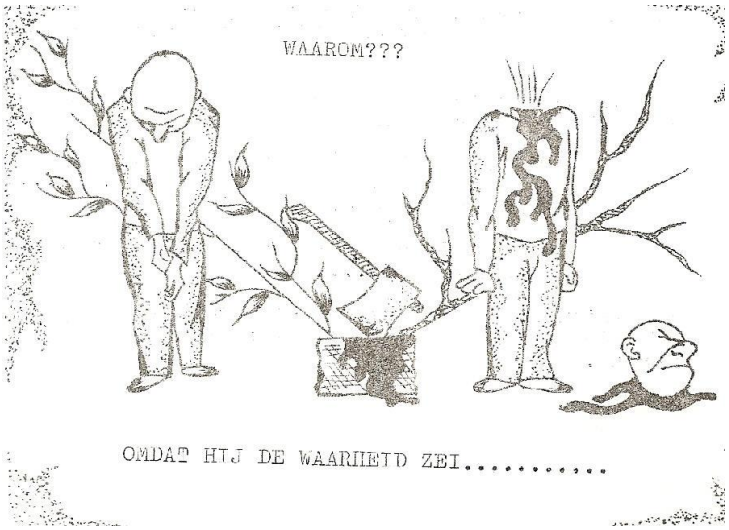

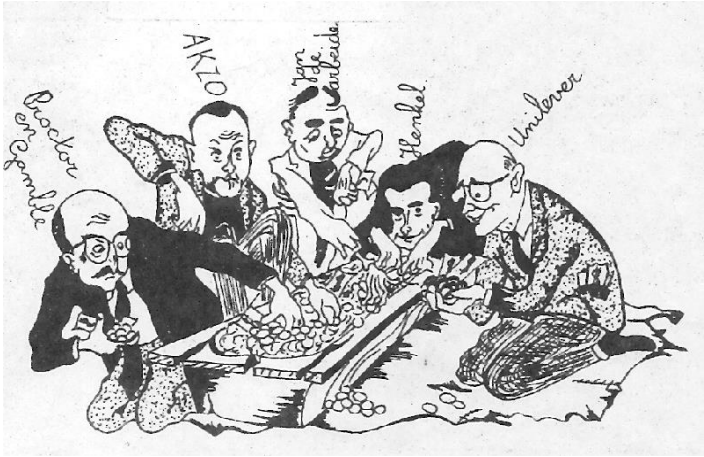

Tekeningen gemaakt door Jan Ebeltjes voor Geopol

.

Zaterdag 24 juli Jan is nog niet terug.
Zondag 25 juli Grote schok. De caravan was leeggehaald. De vogel was gevlogen niet duidelijk of hij het zelf heeft weggehaald, zijn schoenen laten staan maar in donker misschien niet gezien. De grote teleurstelling is wel dat hij het 's nachts moet doen zonder een bericht achter te laten. Hij voelde zich bij ons te veel gebonden en wilde zijn ketenen verbreken, begrijpelijk maar het doet verschrikkelijk veel pijn. De echte a-solidariteit is veel voor hem geweest. Hij heeft het op deze manier moeten doen, het door een ruit springen en niet gewoon via de deur. Niet even een belletje van ik blijf bij Cas slapen. Voor Adrienne ook een hele schok, ze had heel sterk over hem gedroomd. Gewandeld door bossen wat een geluk om de liefde van Adrienne en Dino te voelen want nu ben je toch niet alleen Jan wel. We moeten hem vrijlaten geen enkele wrok. Hij is gevlogen maar het kooitje staat openen, hij blijft altijd welkom want het is en blijft mijn vriend. In ieder geval is het weer een goede les dat a-solidariteit ook inderdaad asolidariteit betekent en dat je elkaar moet vrijlaten. De zondag doorgebracht zonder iets nuttigs te kunnen doen. Adrienne heeft me geweldig opgevangen. Met 2 pillen naar bed. Om half elf wakker geschrokken van harde toeter. Misschien komt hij nog terug, maar nee...
28 juli - 3 augustus juni 1971 Haagse Post: BOWO's kleine strijd tegen dikke gevangenis muren.

Wetsovertreder Ebeltjes (l.) en Duursma ; rode Boekje voor Gevangenen

De Bond van Wetsovertreders of BOWO is 9 mei in het Drentse plaatsje Westerbork opgericht om de Nederlandse vakbond voor (ex- gedetineerden) te worden. Ruim 2 maanden later heeft hij een paar stencils en een enkele actie achter de rug; alle Nederlandse gedetineerden werden automatisch lid gemaakt, enige 10 tal sympathisanten contribueerden uit zich zelf. Er is een adres Westerkade 5 bis Utrecht. Er zijn woordvoerders vooral uit woorden, plannen en idealen.

Anonieme actiegroepen

Marga Duursma (22) en Jan Ebeltjes (24), bestuursleden van een bond zonder bestuur, die droomt van een weg van autonome actiegroepen, vullen elkaar uitstekend aan bij een gesprek in een Utrechtse; uitspanning. Zij komt uit de theorie en zocht welbewust de praktijk, hij deed het omgekeerde. Zij noemt een opstel van de Duitse theologe J. Dorothee Sölle over de Duitse gevangenis situatie (uit "Politiek Avondgebed") als bron van inspiratie, hij filosofeert over het nut van een kogel of het doorsnijden van remleidingen, ter sanering van het penitentiair stelsel. Zou dat laatste nu wel een verstandige daad zijn? Ebeltjes, pratend met oprecht enthousiasme en veel uitroeptekens: "Ha, ha, dan ken je Ebeltjes niet!" Marga Duursrna, klein, kordaat en nu een beetje bezorgd: "Ik zou zo ontstellend nijdig op je worden." Jan Ebeltjes, vrolijk uithalend: "Nee, jij bent niet gewelddadig hè? Als je door 5, 6, 8 man de strafcel ingeknuppeld wordt!" Het idee voor de BOWO rijpte tijdens het laatste studiejaar van Marga (nu sociaal werkster) aan de academie De Horst in Driebergen. De daar in september 1970 opgerichte Projectgroep Gevangeniswezen besloot, na bestudering van de berg materiaal die in de loop der jaren van geleerde zijde over het strafsysteem is bijeen geschreven (en die vooral·gebruikt wordt als de berg weer uitgebreid moet worden), enige daad bij het woord te voegen. Een 100 studenten van andere sociale academies en universiteiten werden opgetrommeld voor studieweekends, en de activisten die praktisch heil zagen in een structuurloze vereniging wonnen het tenslotte van de zorgvuldige, meer theoretische planners.

Zelfstandigheid

Oprichtster Duursma formuleert als eerste kernpunt van de de BOWO-doelstellingem: Elke gedetineerde moet zijn eigen zelfstandigheid kunnen terugvinden; gevangenen worden nu behandeld als kinderen van een jaar of drie, Ze worden onmondig verklaard, alle verantwoordelijkheid wordt hun ontnomen, ze kunnen hun gezinnen niet meer financieel onderhouden. De bezoektijden zijn afschuwelijk, er is altijd een bewaker bij; de relaties die ze hebben worden moedwillig kapot gemaakt. Het is zo'n dwang matig keurslijf, dat houdt niemand vol. Gevangenen zouden behoorlijk werk moeten kunnen doen, tegen een normaal salaris. De muren van de gevangenis zouden eigenlijk naar beneden moeten klappen, waardoor de communicatie met de buitenwereld normaal wordt. Het maatschappelijke leven moet gewoon door kunnen gaan". Dit voorjaar kwam Marga 3 maanden wekelijks als gesprekleidster in het Utrechtse Huis van Bewaring; Ebeltjes maakte vanaf 8 april, een zelfde termijn vol als permanent bewoner. Hij is "koopman, sloper en kermisreiziger" en liep in april met1800 gulden aan zilverwaren rond (uit de opbrengst daarvan wilde hij de hard drug pervetine aanschaffen) toen hij door de "een of andere koekenbakker" verraden werd. Dat betekent de 3 maanden voor schut: routine voor Jan Ebeltjes, die 10 van zijn 24 levensjaren 2 achter de nog niet neergeklapte muren sleet. Zonder stemverheffing schetst hij in een paar zinnen zijn achtergrond, met het vanzelfsprekende patroon van gebroken gezinnen en kindertehuizen. Zijn maatschappelijk leven speelde zich achter de tralies af, en zijn gevoel van eigenwaarde is nu rond die zeldzame levensloop opgetrokken: "Ik heb nou dingen waar ik over kan praten, en waar ik een ander een dienst mee kan bewijzen". In de gevangenis is Ebeltjes een beroeps-querulant, en daar is hij trots op. "Ze waren geestelijk helemaal dolgedraaid" zegt hij over de bewakers, als hij, over de door de hem toegepaste vervreemdingstechniek vertelt: "De bewaarders altijd onze slaven noemen, en elke .keer als er een kwam al je gebeld had zeggen: zie je wel, dat je mijn slaaf bent". En: "Tegenover hun de wereld buiten steeds, de gevangenis noemen - zo van "zo, mag jij vanavond weer fijn naar de gevangenis?" en "Hoe was 't in de gevangenis?' als ze hun dienst begonnen". Hij kwam op 9 juli uit het Utrechtse Huis van Bewaring, en voelt zich nu helemaal "clean" ("alle

pillen en spullen weggegooid"). Maar de eerste maand lag hij met pijn in zijn zijde, longen en nieren, bevende met een dikke jas over zich heen tegen de kou, te ontwennen. "Ik had die dokter één keer gezien, en heb nog 7 keer om hem gevraagd. Hij kwam niet. Toen heb ik geroepen: "nou breekt de pleuris uit, ik moet de ,dokter hebben". Kwamen er 5 bewaarders op me af. Ik zeg: "Hou me niet tegen hoor", maar ze pakten me beet en zetten me weer in m'n cel".

Dolgedraaid

Tenslotte ontdekte hij de juiste weg: na een brief aan Minister Polak van Justitie kreeg hij bericht van de gevangenisarts ("Toen kon ik opeens bij 'm komen. Plotseling!"), die hem daarna "als mens" behandelde, "niet zo als 'n dier in zo'n hok", en het ontwenningsmiddel methadon verstrekte. Een ander succesje was het interpelleren van de directie over het hoofdstuk Werk. Volgens de fraaie woorden van de Beginselenwet Gevangeniswezen moet dat gevangeniswerk ("zoveel mogelijk", staat er angstig bij) mede dienstbaar worden gemaakt aan 't "onderhouden, vergroten of verwerven van vakbekwaamheid". In de praktijk bestaat het er uit het op kaarten steken van wasknijpers, het vervaardigen van rollen kastpapier en het vouwen van folders.

Spijkerbed

Koopman, sloper en kermisreiziger Ebeltjes nam het niet. Wijzend op de Fruin editie van de Nederlandse Wetboeken sprak hij: "Vakbekwaamheid, meneer de directeur, het staat in het wetboek van Fruin. Moet u 'ns horen, ik ben fakir, ik moet m'n vakbekwaamheid onderhouden. Dit is mijn beroep op de kermissen, en als ik dat niet bij hou dan is het pleite. Dan hebt u een misdaad begaan tegen mij, want dan ga ik weer jatten. ". De directeur mompelde "moeilijk, moeilijk", het verlangde spijkerbed kwam niet, maar tegen het verzamelen en stukslaan van lege jampotjes werd niet opgetreden.

Jan Ebeltjes op zijn spijkerbed

Zodat de fakir, overeenkomstig art. 38 van de Beginselenwet, plaats kon nemen op het gruis ten einde zijn vakbekwaamheid te onderhouden. Verzoekschriften aan ministers en citaten uit de wetboeken - dat zijn effectieve methodes merkte Jan Ebeltjes, die vroeger alleen aan "een kogel"en" kapot maken"dacht om de de structuren van het gevangenisbestel wezenlijk te veranderen. Hij woont nu in het Baarnse huis van zijn Utrechtse gevangenisvriend dr Tom de Booy,. die van lector in de geologie, via de Maagdenhuisbezetter de derde steunpilaar van de BOWO werd, en heeft als praktijkdeskundige van de Bond een taak in het leven gekregen. .

Knokploeg

Ebeltjes, als "tekenaar/journalist" verbonden aan De Booy's activistische cel GEOPOL: "lk geef me maar voor één ding, ik ben fanatiek hoor. Ik ben nu een beetje een studie aan het maken."

(Marga Duursma, met enige moederlijke trots: "Zeg maar gerust: zeer grondig.") "We schrijven alles op, we zoeken alles uit. Pas als we alles uitgezocht hebben slaan we toe. Want er moet geen speld tussen te krijgen zijn, anders ben je weg".Projecten: het Rode Boekje voor Gevangenen, met veel tekeningen voor Jan de Arbeider; het omzetten van 1 maand voorwaardelijk in een nieuw verblijf binnen de muren ("Dat is m'n hartewens: een dagboek maken, met de jongens praten. Het allerkleinste wil ik nog pakken, want juist dat kan je de nek breken"); het verzamelen van materiaal over "De Knokploeg", die, 2 jaar bestaat en met helmen, schilden en traangas wordt ingezet bij stakingen en reilen in Huizen van Bewaring. Ebeltjes: "Dat is gewoon fascisme. Die willen we gewoon kapot hebben." Duursma, ter aanvulling: "Met daarvoor iets beters in de plaats." Gevraagd naar de hoofdpunten waarop hij het strafrechtelijk systeem hervormd zou willen zien, noemt Ebeltjes er zonder aarzeling: Hij wil alle gedetineerden behoorlijk gesalarieerd werk laten doen, dat ergens goed voor is ("Een hijskraan machinist kan niet verwachten dat ie 'n hijskraan in zijn cel krijgt - maar hij zou wel boekjes kunnen krijgen, om uit te leren"); in de tweede plaats vraagt hij om beter gevangenispersoneel , "De bewaarders zijn zeer onbeschoft, en meestal niet zo goed gehumeurd - in verband met de ploegendienst en zo. "Het is voor mij ook geen pretje hier", zeggen ze steeds; nou, als 't voor hem geen pretje is mag hij voor mij oprotten. Omdat ze slecht gehumeurd zijn, beginnen ze dat bot te vieren op jou. Ze kunnen helemaal niet openlijk wezen, ze hebben nooit tijd, de afstand met de gedetineerden is verschrikkelijk groot. Twee minuten praten, "ik kom zo terug", en over een jaar moeten ze nog terugkomen. Hoe kun je vertrouwen in deze mensen hebben?"

Eenmansguerrilla

Zijn andere 3 punten zijn zonder uitzondering leerstukken die in de recente vakliteratuur uitvoerig ter discussie staan. TBR, ter beschikkingstelling van de regering voor een onzekere periode: "Helemaal afschaffen. Deze jongens weten absoluut niet meer waar ze aan toe zijn." Voorarrest: "Als 'n zaak rond is, is die rond. Je merkt ontzettend veel dat juist het voorarrest de spanning geeft. Je hoort niks anders: "Wanneer kom jij voor?", "Wanneer moet je voorkomen", "Ik ben nog niet voor geweest". Iedereen is ontzettend zenuwachtig, door de onzekerheid word je volkomen kapot gemaakt. Je krijgt zo'n agressie tegen de justitie." En tenslotte de reclassering: "Voor mij paniekvoetbal. Justitie zit er veel te veel achter; je krijgt 't gevoel dat ze zich.niet met jou, maar met de justitie bemoeien."Een·heleboel jongens kunnen het daarom niet opbrengen. Ze doen wel mee, voor verkorting van de straf, maar na een tijdje gaat het niet meer". Ebeltjes stelt een eenmansguerrilla in het vooruitzicht, en noemt de prestaties van de BOWO tot nu toe hele kleine dingetjes: "Voor mij zijn het een soort geinmakertjes geweest. Nou gaan we dit alles op papier zetten." Marga Duursma wil uitzoeken en publiceren wie er in de Commissie van Toezicht van de gevangenissen zitten ("Ze zijn zoals ze nu draaien machteloos; ik wil er zelf wel eens in zitten"), maar vindt, sinds ze een keer in de trein van een wildvreemde het enige nummer van het clubblad "BOWO-Post" kreeg, de decentralisatie binnen de Bond een redelijk succes.

Nut

Contact met de Directie Gevangeniswezen is er sinds januari niet meer geweest, aan het benaderen van de politieke partijen (die in hun programma's allemaal zwijgen) is nog nauwelijks gedacht. Het ideaalbeeld van de Noorse KROM, een militante pressiegroep met zo'n 900 leden, is ver verwijderd: de BOWO bestaat uit verhalen, enthousiasme en idealen. Een slotvraag. Hebben gevangenissen eigenlijk nut? Marga Duursma: "Nee. Behandeling en begeleiding wel." Jan Ebeltjes: "Nee. Het zijn hogescholen der misdaad." En wanneer zou de maatschappij de gevangenis dan kunnen missen? Duursma: "Morgen! of over 5 jaar bijvoorbeeld." Ebeltjes, die ook dit juist lijkt te taxeren: "Misschien over 1000 jaar."

A. J. Heerma van Voss

24 augustus 1971. Jan Ebeltjes is weer opgepakt en zit in Lemmer en gaat na drie dagen naar Leeuwarden.

26 augustus 1971 Brief van Jan Ebeltjes uit gevangenis van Leeuwarden

Er volgt in de komende maanden een uitgebreide correspondentie met Jan. Hij stuurt ook vele

tekeningen op die ik gebruik voor mijn Geopol uitgaven. Ik heb hem enkele malen mogen bezoeken, vanwege het feit dat hij journalist en tekenaar is voor Geopol. Dus een zakelijk bezoek.

6 september 1971 Brief Jan Ebeltjes uit Leeuwarden aan een zekere Berend

Hier heb je dan een briefje van het bevrijde gebiet, en dat is dan de Gevangenis in Leeuwarden, ik zelf vin het een eer dat ik hier ga zitten, want Utrecht willen ze mij en Tom niet meer hebben.*(Inderdaad ik heb van de Directeur Kroes zelf gehoord dat zolang hij directeur is van het huis van bewaring in Utrecht ik, net zoals Jan Ebeltjes er niet meer in mag komen en mijn detentie in andere gevangenissen zal moeten uitzitten , hetgeen ook is gebeurd maar dat zien we wel in de volgende jaren van mijn dagboek).*

7 september 1971 Brief van gedetineerde Huis van bewaring in Utrecht. D.J. Weverling

Beste Tom Deze morgen heb ik van de huismeester mondeling moeten vernemen dat je een brief naar me geschreven heb, daarvoor natuurlijk mijn hartelijke dank. Lezen mocht ik hem echter niet, daarvoor ben je zoals je zelf wel wet niet mondig genoeg meer voor, zodra de sleutels van de justitie hoort rinkelen. Daarom zit ik nu zoals je wel begrijpen zult in een soort vacuüm terug te schrijven, maar ze hadden mij geen groter plezier kunnen doen, want hieruit blijkt weer hoe belachelijk en willekeurig het systeem is waar uit ze te werk gaan. Ik moet toch aannemen dat je niet iets geschreven heb wat met een of andere misdaad te maken heeft, zodat dat het niet kan wezen waarom ze mij de brief niet wilde laten lezen. Maar ik wilde het graag weten en ben ook aan verschillende autoriteiten gaan vragen, je kan je mijn verbazing wel enigszins voorstellen toen ik te horen kreeg dat het ex-gedetineerde (dat ben jij) verboden was om in contact te staan met gedetineerde, kan je je voorstellen wat een troep dat zou worden als deze regel consequent doorgevoerd zou worden, van elke afzender zou de doopceel gelicht moeten worden, en elke brief zou daardoor ongeveer 6 maanden onderweg zijn. Voor de rest is er weinig nieuws te vermelden Afgelopen maandag hoorde ik via de radio van Amerikaans onderzoek dat was ingesteld naar de minderwaardigheidscomplexen in verschillende beroepsgroepen door 2 psychiaters en 2 psychologen. Het bleek dat procentueel meer minderwaardigheidscomplexen voorkwamen bij politieagenten, beroepsmilitairen en gevangenispersoneel. Ze zijn toen nog verder gaan zoeken en kwamen toen tot de conclusie dat die mensen ook meetbaar kleinere geslachtsdelen hadden (zodat je nooit meer kan zeggen dat een politieagent een grote l... is). Tom dit was het wel weer, de zeventiende ga ik de hele avond zitten grinniken om het feit dat ik dan na een paar uur oud en wijs genoeg geworden ben om jouw brief te mogen lezen, met de hartelijke groeten van A 319, D.J. Weverling

10 september 1971 Geopol. Tekening Jan Ebeltjes met tekst uit Leeuwarden:

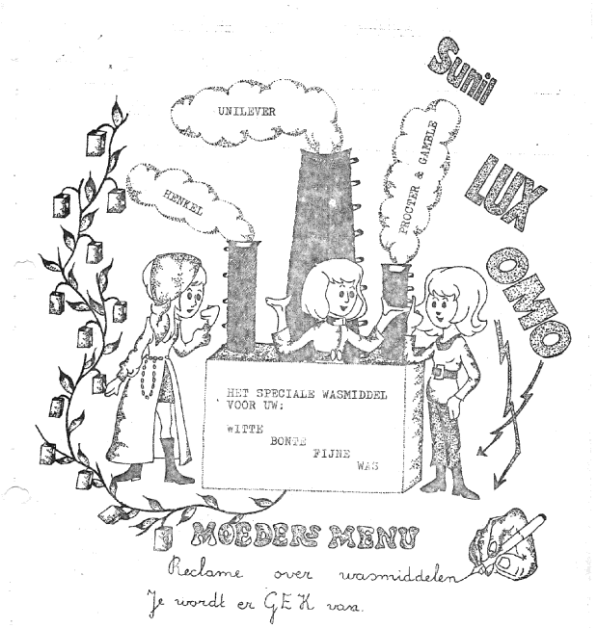

De middelste vrouw weet het allemaal niet eet, die ander met de vinger omhoog denkt van : "nou heb ik het gevonden."Maar ze twijfelt wel, "Wat zal ik nou gebruiken?", denkt ze.
De tak met de waspoeder eraan is ene teken dat de vrouwen er lekker instinken, want die tak bloeit lekker..

17 september 1971 Brief van Bull Verwey (directeur van radio Veronica) uit het Huis van Bewaring Utrecht reg nr 2136-11/11 aan Jan Ebeltjes

Beste Jan, Abdoela, Ali. Je brief hen ik netjes ontvangen. Ik.wist niet wat ik zag, dat je al weer "zit". Je zei toen, dat zal me niet meer gebeuren. En nu is het , alweer zover. Hoe is het met je spijkerbed? Ligt het nog lekker? Weet je hoe je ook goed kunt oefenen? Allemaal punaises op je stoel leggen met de punten omhoog en je dan met een plof er op laten neervallen en dan kijken hoe het prikt. Je hebt het nu over het vechten met 7; of 8 man parketwachters en met bewaarders, maar als je het nu aan mij eerlijk vraagt en je zou een eerlijk antwoord willen hebben dan durf ik je te zeggen, dat het dan aan je zelf ligt. Dat klinkt misschien vervelend voor je, maar als ik iets uit mijn eigen ervaring ga vertellen, moet je van de eerlijke waarheid uitgaan vind ik; nu ik zit ook al 4.maanden: ik heb nog nooit één rot opmerking van de bewaarders gekregen, integendeel een uiterst correcte houding en als je wat vraagt, dan kan het altijd binnen de perken van hun voorschriften. Ik zal:je wat vertellen. Ik heb laatst een of twee dagen of mijn bed gelegen. Je weet, dat gebeurt mij niet zo gauw, want ik heb al tijd veel te doen. Ik barstte van de kiespijn. Nu, ongevraagd kwamen ze bij mij met aspirine en als ik sliep of lag te dommelen werd heel zachtjes de deur opengedaan om je niet te storen, en werd je brood enz. neergezet. Dat hoefden ze toch ook niet te doen. Nou, en dat deed mij toch wel wat. Het een zowel als het ander. Maar als ik dat nu niet zou willen vertellen of rottigheid over die mensen spuien vind ik dat geen stijl. Als je het niet eens bent met b.v. de lange voorarresten of een strafmaat, dan moet je in Den Haag zijn, maar dan kom je op heel ander terrein. Een stel knapen zijn van hier overgeplaatst ik geloof ergens naar Zeeland. Wat denk je dat er gebeurd is? Ze zijn hem daar gesmeerd en hebben zich hier met 2-dagen weer graag gemeld, want het was hier toch wel heel goed zeiden ze. Kijk, je moet altijd steek houdende dingen hebben, als je wat beweert en het komt in de pers. Maar je weet het ook wel, smeerlap, want je bent niet voor niets een fakir! En ik wil je toch graag behoeden voor dingen, die niet houdbaar zijn, en waardoor jij jezelf in moeilijkheden zou brengen die geen zin hebben en niet houdbaar zouden blijken. Want dat gun ik je toch niet. Ik heb veel te veel met je gelachen. Als je dit epistel krijg: is mijn vonnis al geveld. Ben erg benieuwd. Ik hoop dat je niet al te lang daar zult zitten, want er is toch geen barst aan en je spijkerbed en glasscherven wachten op je!! Jan het allerbeste en gedraag je als een echte fakir. Het gaat goed met Hilversum Drie !!Tot ziens, Bull Verwey

Bull Verwey wordt gearresteerd

Radio Veronica en Bull Verwey
Het gebeurt op zaterdagavond 15 mei 1971 om 21:50 uur. Een explosie op het zendschip van Radio Noordzee. Het achterdek vat vlam. Dj Alan West rent het dek op en ziet nog net een rubberbootje wegvaren. In paniek snelt hij terug naar de studio en roept om hulp. Het liedje *Melting Pot* van Blue Mink wordt plots onderbroken door de boodschap: "*May day, may day, the MEBO II is on fire, SOS, SOS, we had an explosion on board, may day, may day, we need help!*" Blusboten zijn snel ter plaatse. Er vallen geen gewonden, maar het achterschip brandt totaal uit. De geëvacueerde bemanning keert om 2:20 uur terug aan boord, de zenders worden weer ingeschakeld. De luisteraars kunnen opgelucht ademhalen. Maar wat was er gebeurd en wie zat erachter?De verdenking van Radio Veronica ligt voor de hand. De radiopiraat verloor enkele dagen voor het voorval een kort geding tegen de nieuwe concurrent Radio Noordzee, die van de rechter óók Nederlandstalige uitzendingen mocht verzorgen. Dit was onverteerbaar voor Veronica, temeer daar zij de eigenaren van de MEBO II (de Zwitsers Erwin Meister en Edwin Bollier) een half jaar eerder uit de financiële problemen hielp door 1 miljoen gulden te lenen, op voorwaarde dat Noordzee niet in het Nederlands zou gaan uitzenden. Veronica directeur Bull Verweij besluit het schip, naar eigen zeggen zonder geweld, de haven van Scheveningen te laten binnenslepen. De MEBO II zou dan immers binnen de nationale wateren verkeren en zodoende onder de Nederlandse wetgeving vallen. Op advies van zijn reclameadviseur en aandeelhouder Norbert Jürgens huurt hij voor 25.000 gulden drie duikers in om het klusje te klaren. Het duikersteam, onder leiding van 'Captain Tom' (Tom van der Linden) die indertijd het Veronica zendschip bevoorraadde, brengt echter een wijziging aan in het plan. Zo komt het dat het schip niet geweldloos wordt binnengehaald, maar op een drastischer wijze onschadelijk wordt gemaakt. Als een geluk bij een ongeluk treffen de twee duikers die zich aan boord begeven met hun bom de waterleiding en niet de olieleiding, zoals hun bedoeling was. Dit heeft de schade aanzienlijk beperkt. Ver komt het drietal na de noodlottige daad niet. Diezelfde nacht nog worden zij opgepakt en verhoord. Twee dagen na de aanslag, op 17 mei, houdt de politie opdrachtgever Jürgens aan. Het verontwaardigde Veronica personeel eist een verklaring van de directie. "Die idioot beloofde dat hij het schip van zijn anker zou halen, zodat ik het naar de haven kon laten slepen. Ik wist niets van de explosieven", verklaart Veronica-directeur Bull Verweij. Toch wordt ook hij de volgende dag gearresteerd; volgens de rechter had de directeur deze risicovolle affaire niet aan een ander moeten overlaten. "Terecht", vindt Bull achteraf: "De bom, dat spijt me nog steeds. Er hadden doden kunnen vallen." De 61-jarige Verweij krijgt net als adviseur Jürgens en de drie duikers een jaar gevangenisstraf opgelegd. Uiteindelijk pakt de actie averechts uit. Het levert Radio Noordzee veel sympathie op en het station wint enorm aan populariteit. Voor de overheid vormt het incident, waar kranten over de hele wereld mee koppen, aanleiding om de zeezenders nu eens definitief met wetgeving aan te pakken. Op 31 augustus 1974 treedt de anti-piratenwet in werking. Het blijft de vraag, volgens vele voormalige medewerkers van Radio Veronica en Radio Noordzee, of de wet er zonder de bomaanslag ook in 1974 was gekomen...
19 september 1971 Mijn brief aan Jan Ebeltjes vanuit het ziekenhuis Berg en Bosch in Bilthoven
Ik was een paar dagen daarvoor opgenomen voor een operatie aan een pees van mijn linkerhand.. Pas 2 dagen na mijn operatie kwam de dokter even kijken. Ik was net aan het wandelen in het bos. De zusters kwamen achter me aan hollen en gillend van waar bent u meneer de Booy? De dokter was razend geweest dat ik niet op mijn bed lag. De zusters kregen geweldig op hun donder waar de patiënten bij waren. Iedereen vond het schandalig zoals hij daar te keer was gegaan toen hij bij mij kwam was hij poes lief, tegen mij en durfde niets te zeggen. De slijmerd, tegen zwakkeren durft hij wel maar niet tegen mij.
26 oktober 1971. Uitgave Geopol. Tekening en tekst Jan Ebeltjes
Wie zijn de grootste vervuilers van de Rijnmond? Shell, Akzo, Staatsmijnen, Hoogovens

Gaat men nog meer produceren in de komende jaren???
Op deze vraag kregen de verslaggevers van het Vrije Volk, Joost van der Hooff en Kees Slager (Vrije Volk 9 oktober 1971) van de grootste vervuilers het volgende antwoord:
Albatros (SHELL, AKZO, Hoogovens): "geen noemenswaardige uitbreidingsplannen".
SHELL raffinaderij: "Voor de 50 ha onbebouwd terrein heeft men enkele uitbreidingsplannen (o,a, ketelhuis)".
AKZO Herbicide-·Chemie Botle: "25 ha onbebouwd terrein geen concrete uitbreidingsplannen zijn".
Ketjen Carbon (60%s AKZQ): "Geen uitbreidingsplannen voor de naaste toekomst".
Gelukkig voor de aandeelhouders staat er in de wetenschappelijke literatuur en jaarverslagen heel wat anders!
Shell gaat zijn raffinage capaciteit verhogen van 25 naar 27 miljoen ton per jaar. Chevron van 12.5 naar 15 miljoen, terwijl British Petroleum (BP)de kroon spant en in de naaste toekomst in plaats van 4.5 miljoen maar liefst 22.5 miljoen ton ruwe olie gaat raffineren.
Shell's Rotterdamse Polyoleijnen fabriek gaat in plaats van 30.000 zo'n 75.000 ton produceren.
Oxirane Chemie Nederland bouwt een propeenoxide fabriek in Rozenburg en zal eind 1971 155.000 ton gaan produceren.
Nu weet het land, waar de zon nooit meer vol zal schijnen, wat het te wachten staat...
30 oktober 1971 Artikel in Leeuwarder Courant. Rechtszaak tegen Jan Ebeltjes
Verdachte deelt tekeningen uit aan rechters. Fakir-journalist ziet staat als miljoenen moordenaar.Pleitbezorger drs. De Booy: "Wij benaderen alles onzakelijk"
Leeuwarden - "Die inbraak heb ik gepleegd uit protest, meneer. We hebben een heel mooi wetboek, heb ik gezien, maar voor mij is het allemaal theorie. Van al die mooie dingen, die in het wetboek staan zie ik maar heel weinig. Daar staat in dat je niet mag moorden, maar ik vind namelijk, dat de Staat ook moordt" Ver over het, verdachtenhek leunend richtte, gistermorgen de 24-jarige Jan E., zonder vaste woon- of verblijfplaats maar geregeld domicilie houdend in een justitiële cel, het woord tot de president van de Leeuwarder rechtbank, mr. C· J. Veder. De president meende, dat je om een Staat te zien moorden toch wel enkele duizenden kilometers ver moet reizen· "Nee,nee!" riep Jan E.,,,Ik hoef niet een paar duizend kilometer verderop. Hier bij ons in Holland wordt net zo gemoord. Ik bedoel de luchtvervuiling en riviervervuiling, die de Staat maar rustig toelaat. Ik zie liever dat er tienduizend mensen worden ontslagen dan dat er miljoenen kapot gaan doordat de Staat niets aan de vervuiling door de industrieën doet. Jan E., die als beroep "journalist-fakir" had opgegeven, had eerder verteld dat hij als fakir alles doet wat des fakirs is, zoals degen slikken, glasscherven eten en op spijkerbedden liggen, en als journalist bijdragen levert aan het op ongeregelde tijden verschijnende periodiekje"Geopol". Die bijdragen bestaan uit schrifturen en tekeningen. "U , hebt dus geen vast beroep?" informeerde de president. "Nee, dat hoeft toch ook niet?" vond Jan. Mr. Veder vond dat je er toch wel eens aan mocht gaan denken na twaalf veroordelingen, maar Jan wilde daar ·niet van weten. "Die veroordelingen zijn ook uw schuld van het O.M. ofwel het openbaar ministerie", En even later: "Met vast werk ben je gebonden en dan heb je allerlei verplichtingen. Maar ik wil vrij zijn." "Dat zult u dan waar

moeien maken " zei mr. Veder. „O dat kan ik gemakkelijk", meende Jan, "dat ben ik me nu goed bewust geworden".
·Nadat .Jan een uitgebreide verhandeling had gehouden over het feit dat het steeds, "Jan de arbeider" is die de dupe wordt van kleine vergrijpen dat de rechters er alleen maar zitten ter meerdere glorie van de ambtenarij en dat hij de staat maar een "vieze, vuile rottroep vond", acht mr Veder de tijd gekomen een man aan het woord te laten van wie hij dacht dat hij namens de Dr. Meijersvereniging (de vereniging die een reclasseringsrapport had uitgebracht) was gekomen.

Onzakelijk

Dat draaide op een teleurstelling uit. De man was niet reclasseringsambtenaar maar was de 47-jarige drs, Tom de Booy, vroeger wetenschappelijk . medewerker aan de Amsterdamse Universiteit die bekendheid en ontslag kreeg doordat hij·zich solidair had verklaard met de bezetters van het Maagdenhuis. De Booy is nu uitgever van genoemd onregelmatig verschijnend blad Geopol te Baarn. Zijn pleidooi, dat bedoeld was als steun aan de verdachte, deed mr Veder verzuchten: "Nou moet u wel redelijk blijven. Ik kon met de verdachte beter praten". Er ging ongeveer een kwartier mee heen voordat duidelijk werd dat meneer De Booy weliswaar kwam in overleg met een zekere juffrouw Kalff van de Meijersvereniging, maar toch zeker niet namens die instelling het woord wilde voeren. Om te verklaren wat hij wel wilde doen begon de heer De Booy: "Ons doel is om daar waar de justitie heeft gefaald ...." Mr Veder onderbrak hem:"Nu moet ik toch eindelijk weten waarom u hier bent!" "Juist", begon de uitgever weer, "u begrijpt wel dat het met de reclassering van E. helemaal is vastgelopen." "Dat weet ik." aldus de rechter. "Wij hebben hier het reclasseringsrapport van de Meijersvereniging gekregen en ik moet zeggen dat dat heel wat zakelijker is dan watr u hier staat te vertellen"."Dat klopt"ze De Booy, "We benaderen alles onzakelijk. Door de zakelijkheid is E. juist twaalf keer veroordeeld".

Tekening van Jan Ebeltjes, gegeven aan de rechters tijdens zijn proces

Tijd verknoeid

Op enkele concrete vragen van de president antwoordde de uitgever, dat de beloning van Jan E. voor diens werk had bestaan uit kost en inwoning en twee keer f 100, - dit alles gedurende veertien dagen na E's laatste detentie. "En hij heeft ook nog van de bijstandswet getrokken. Maar dat is misgelopen, want anders zouden we hier niet staan nietwaar? Het probleem is trouwens niet meer om te kijken naar wat geweest is, maar wat er in de toekomst gebeuren moet." Nu vond

de president het welletjes. "Gaat u nu maar zitten," bitste hij. "We hebben nu genoeg tijd verknoeid." Jan E. protesteerde hier wel tegen, maar het woord was toch aan de officier van justitie. Deze, mr. H.W. Kuipers, bracht in herinnering dat Jan E. terecht stond wegens inbraak met een zekere R. J. F. P. in de Christelijke LTS te Lemmer, gepleegd op 12 september j.l. De buit had bestaan uit gereedschappen en een aantal opgezette vogels. De buit was te gelde gemaakt en het geld was opgemaakt. Als verzachtende omstandigheid zag hij dat Jan E. in zijn jeugd van gesticht naar gesticht was gegaan en zich des wegen steeds onzekerder was gaan voelen. "Dat hij als een vrijbuiter wilde leven moest hij zelf weten, maar dan moet hij het toch zo regelen dat hij geen hinder en overlast toebrengt aan andere burgers. En dat doe je wel als je inbreekt." De eis luidde vervolgens vier maanden gevangenisstraf met aftrek. Jan raadsman, mr. B.D. van Raay, wees er op dat het hier niet ging om de protesthouding van Jan ten opzichte van de maatschappij, noch om "hetgeen hier door een toeschouwer is gezegd", maar om een in Lemmer gepleegde inbraak. Hij vroeg clementie, temeer daar Jan E. al twee en een halve maand in voorarrest heeft gezeten en hem nog een voorwaardelijke veroordeling boven het hoofd hangt.

Tekening

Mr. Kuipers zei nog dat hij verscheidene tekeningen van Jan E. had gezien en dat hij eruit had geconcludeerd dat de verdachte zeer verdienstelijk tekent. „Ik heb hier het bewijs dat ik goed kan tekenen!" riep Jan, een rol papiertjes zijn binnenzak trekkend."Ja, dat neem ik wel aan," zei. de president afwerend en. Jan haakte onmiddellijk in: „O, dat vind ik leuk dat U het aanneemt. U krijgt er allemaal een."

Voordat de heren achter de tafel het in de gaten hadden kregen ze allemaal een tekening van Jan in handen gedrukt. Nogmaals benadrukte de laatste, dat hij de inbraak uit protest had gepleegd. De officier wuifde dit weg: "U hebt de buit, verpatst, en het geld dat je ervoor hebt gekregen hebt u opgemaakt en niet gereserveerd voor een of ander nobel streven. Het was een doodgewone ordinaire inbraak hè?" Dat kon Jan niet ontkennen. De Rechtbank doet over twee weken uitspraak.

19 november 1971 Brief van Jan Ebeltjes uit Koepel Gevangenis in Arnhem

Hallo Tom en Adrienne Puf Puf Puf, ik werd met spoed naar Arnhem de koepel gebracht, om 3 uur, persona non akrata.

In de volgende periode tot zijn vrijlating uit de gevangenis van Arnhem op 23 december, volgt een uitgebreide briefwisseling met Jan Ebeltjes.

30 november 1971 Artikel in Elsevier : Waar zijn de studentenleiders toch gebleven ? Paul, Ton, Wietske, Bertus, Maarten, Peter en Johan doen niet meer mee

Waar zijn ze gebleven? Het universitaire leven biedt meer stof tot protesteren dan ooit. Voor bezettingen, betogingen, het verstoren van vergaderingen zou volgens bepaalde normen wel meer dan één argument te vinden zijn. Maar de studentenleiders, de jongens op de barricaden laten het afweten. Het ministerie kan de vroegere studentenvoorlieden tarten zoveel als het wil: studenten-, staf- en bouwstop, verhoging van collegegelden, verkorting van de studieduur enzovoort... het mag niet baten. De barricaden blijven onbezet. De open plaatsen worden niet meer ingenomen. Er is geen aspiratie meer voor het vak van studentenleider. En degenen die dat vroeger waren hebben andere bezigheden gevonden. Wie waren het? Wie zijn ze nu?

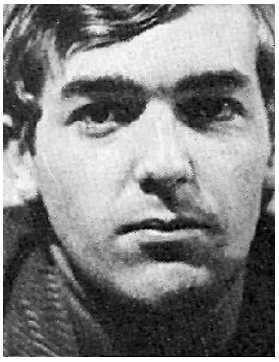
Paul Verhey

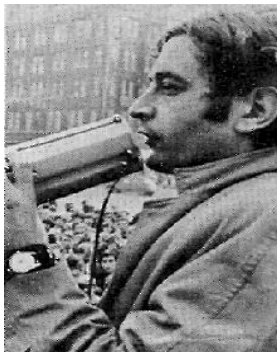
Ton Regtien

Wietske Miedema

Bertus Hendriks

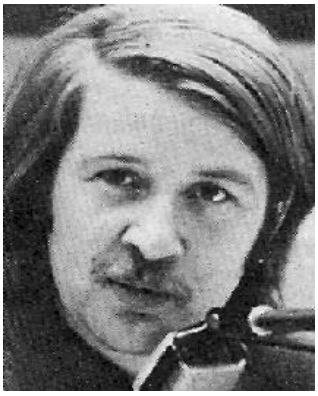
Johan Middendorp

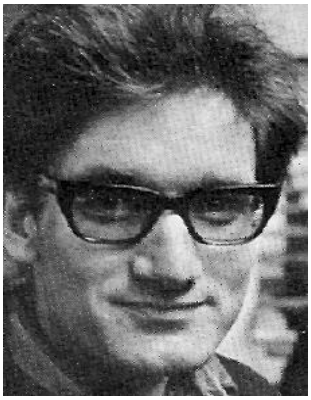
Peter Cohen

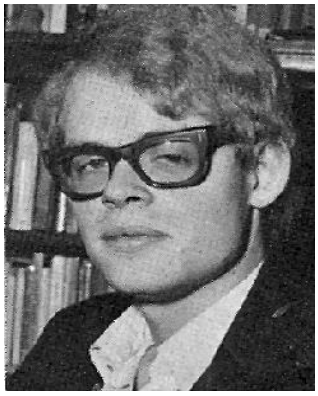
Maarten Abelen

Paul Verhey (24), zoon van Amsterdams communistische wethouder, de grote man achter de Maagdenhuis-bezetting, oud-voorzitter van de Asva, die de politionele gummiknuppel van zeer nabij kent... racet tegenwoordig, in een formule V-wagen (Van Zalinge Kaimann, 1300 cc, 13 mille). Paul wordt gesponsord door twee "grootkapitalisten", die zich onledig houden met het stillen van "kunstmatige behoeftes" als het eten van rumbonen en het gebruik van het "milieubedervend produkt" plastic. Maar dat is niet de enige revisionistische, betaalde hobby die de communist Paul er op na houdt. Tevens wekt hij de "proletariërs aller landen" op tot het eten van Era, het drinken van koffiemelk en het studeren bij PBNA. Paul is namelijk ook nog fotomodel bij Holland Location, waar men Elsevier het geheim van Pauls succes uit de doeken deed: het is een gewone, leuke, recht-toe-recht-aan jongen. En naar dat type is tegenwoordig veel vraag. Het zit er dik in dat Paul zich na een carrière als autocoureur als advocaat vestigt. Hij heeft zich dit jaar weer op de studie rechten geworpen.
Ton Regtien (Maagdenhuis) heeft, juist voordat de storm der bezuiniging de universiteiten teisterde, kans gezien een baantje te veroveren. Hij is nu wetenchappelijk medewerker aan het Instituut voor Sociale en Bedrijfspsychologie. Hij studeerde in juni van dit jaar af. Drs. Regtien (32) moet nu de schande dragen dat hem door de gemeente Amsterdam een "bewijs van goed gedrag" naar Groningen is meegegeven
Wietske Miedema (eens Asva-voorzitster, nu 24 jaar) heet nu mevrouw Brill. Alle Maagdenhuisbezetters waren naar zeggen een beetje verliefd op haar, maar Wietske is nu van Paul Brill, hoofdredacteur van het blad Student en medewerker aan De Groene. Het paar wil een huis ("Eigendom is diefstal") kopen. Wietske studeert psychologie in Amsterdam (GU) en Arabisch.
Arabisch. Niet zo vreemd als men weet dat zij evenals haar "Arabische" studiegenoot en voormalig studentenleider **Bertus Hendrik**s (oud-Asva-voorzitter), vier weken gevangenisstraf voor de bezetting van het Maagdenhuis) zitting heeft in het Palestina-comité. Bertus (28) studeert behalve Arabisch ook nog psychologie en maakte onlangs een reisje naar Jordanië.

Johan Middendorp heeft het ook wel gezien. Zijn sollicitatie bij de Amsterdamse Sociale Academie Cicsa leek eerst succes te hebben. De leerlingen hadden hem al aangenomen, maar de leraren wezen hem af. Waaruit maar weer blijkt dat studerenden zonder leiders weinig of geen invloed hebben.
Peter Cohen (inmiddels ook al weer 29) maakte het als Asva-voorzitter eens zo bont dat de Asva-ledenraad het ooit nodig vond zich van Peters aan de dag gelegde activisme te distantiëren. Hij doet het nu ook wat kalmer aan. Peter ("Studenten zijn ook arbeiders") heeft zijn studie voltooid, werkt halve dagen bij het Siswo(onderzoek onderwijs) en brengt de rest van zijn dagen door met het verzorgen van zijn vijfeneenhalve maand oude baby en het besturen van de Bond van Wetenschappelijke Arbeiders.
Maarten Abeln (psychologie, 25 jaar) heeft zich bij de bestaande universitaire structuur in Nederland neergelegd. Op bijzonder vreedzame wijze vertegenwoordigt hij nu de Groninger studenten in de Universiteitsraad en zo nu en dan heeft hij een schnabbeltje bij verschillende publiciteitsorganen. Behalve Oosteuropese, bezit Maarten ook nog Arabische belangstelling. Weliswaar studeert hij geen Arabisch, maar wel wordt hij beschouwd als een van de oprichters van het Palestina-comité. Het echte revolutionaire vuur dat hij aan de dag legde of toen hij als scholier door de American Field Service uit de VS naar huis werd gestuurd, is bij Maarten nu wel gedoofd. Dat waren ze. Daar zijn ze gebleven.
Einde artikel Elsevier
Commentaar: wel een erg tendentieus artikel, met waarschijnlijk vele onwaarheden. Maar het geeft goed weer de verrechtsing van de media, alhoewel Elsevier niet bepaald ene links weekblad genoemd kan worden. Ondank is werelds loon.
22 november 1971 Brief aan de Minister van Justitie Mr A.A.M. van Agt verzoek kaartenactie
Excellentie, In het Huis van Bewaring te Leeuwarden heeft mijn vriend en gedetineerde Jan Ebeltjes 2 tekeningen gemaakt (2 fotokopieën ingesloten) Hij heeft mij verzocht om hier van briefkaarten te vervaardigen om vervolgens deze kaarten aan vrienden en kennissen te verkopen, de opbrengst van de verkoop van de Kerstkaarten wilde Jan Ebeltjes bestemmen voor zijn mede-gedetineerden tijdens de komende feestdagen. Ik ben mij er terdege van bewust dat bepaalde reglementen bestaan die het direct toezenden van pakketjes etc niet mogelijk maken, maar ik zou U willen vragen of het een of andere manier niet binnen uw competente valt om dit symbolische gebaar te willen toestaan van een gevangene aan zijn medegevangene om daarmee met de Kerstdagen en gebaar van medemenselijkheid en vriendschap te willen overbrengen in een tijd vol kille harde zakelijkheid, een waar lichtpunt om de werkelijk betekenis van het kerstfeest te onderstrepen. Excellentie U zoudt mij ten zeerste verplichten indien U mij zoudt kunnen toestaan de geldelijke opbrengst van de verkoop der Kerstkaarten vervaardigd door Jan Ebeltjes aan U te mogen overmaken met het doel om de medegevangenen van Jan Ebeltjes een "verlichting"van hun straf tijdens de Kerstdagen te laten ondergaan. Inmiddels met de gevoelens van de meeste hoogachting, Uwe dw Tom de Booij. .
22 november 1971 Brief aan de directeur van de Koepel gevangenis van Arnhem met verzoek bezoek aan Jan Ebeltjes
23 november Brief directeur Koepel gevangenis Arnhem. Ik krijg geen toestemming om als ex-gedetineerde Jan Ebeltjes te bezoeken
5 december 1971 Brief van mij aan Jan Ebeltjes.
Vanmiddag bezoek gehad van een mooie vogel Erik van der Maal. Hij woont hier in een kraakpand en had vroeger jou*) op de Slotlaan samengewoond. Hij was gisteren bij de vergadering van de Coornhert Liga geweest. Zij hadden over mijn actie van Utrecht gesproken. Ze vonden dat maar niets dat anarchistisch gedoe. Nee,. je moest proberen door langzaam onderhandelen de zaak te verbeteren. Nu ze gaan hun gang maar en ze zullen wel van zelf zien dat het op niets uitloopt mar dan hebben ze het langs de natuurlijke weg geleerd.
*) Volgens Erik van der Maal was dat André Koppen

Noot Opgeschreven in 2009. Volgens de herinnering van Erik van der Maal was de reden van zijn komst, : Ik kwam nadat ik gearresteerd (zwart rijden) was en op het politiebureau op een heel lullige manier gefouilleerd was (waarna ik plotseling f 600,- kwijt was..). Ik vertelde jou het verhaal en tot mijn grote verbazing (want ik dacht dat zo'n keurige meneer dit toch echt wel zou afkeuren) vond je het een leuke stunt.

10 december 1971 Brief van de staatssecretaris van Justitie Drs P. Allewijn als antwoord op mijn brief van 22 november 1971

Geachte Heer de Booij. Ik heb waardering voor het plan om van de tekeningen van den heer Ebeltjes kerstkaarten te doen vervaardigen en de opbrengst van de verkoop daarvan ter beschikking te stellen van de gedetineerden, waarbij met name wordt gedacht aan een bijdrage voor activiteiten tijdens de komende feestdagen en de jaarwisseling. Gaarne verzoek ik u hiertoe rechtstreeks contact op te nemen met de directeur(en) van de penitentiaire inrichting(en) die u in uw plan wilt betrekken. Tevens gelieve u schriftelijk de Directie gevangeniswezen afdeling Regiem Plein 2b te 's-Gravenhage, hiervan te berichten, opdat ons mijnerzijds de betrokken directeur (en) van uw voornemen in kennis kan worden gesteld. Waar de heer Ebeltjes momenteel nog is gedetineerd, moge ik u willicht ten overvloede in overweging geven van het feit van de detentie ter wille van zijna anonimiteit bij de verkoopactie van de kaarten niet te noemen.

10 december 1971 Brief van de Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne Dr L.B.J. Stuyt

Geachte Heer De Booy, Ten vervolge op mijn brief van 13 augustus 1971, no. 137976, betreffende de onderwerpelijke aangelegenheid deel ik u het volgende mede. Bij de metaalsmelterij van de N.V. Staalgietwerk S.M.D.K. te Utrecht-Noord is op 26 juli 1971 de stofafzuig- en filterinstallatie (met doekenfilter) voor de elektro-oven II in gebruik genomen. De hete gassen uit de oven worden vermengd met lucht en via een gekoelde leiding naar een koelinstallatie gezogen. Hierna wordt het afgekoelde rook-luchtmengsel door droge filters gevoerd die alle roet- en ijzerdeeltjes eruit vangen. Het drogefiltersysteem bestaat uit 442 kunststofslangen die als grote stofzuigerzakken fungeren. De aldus gereinigde afgassen ondergaan nog een naverbranding, waarna zij via een ventilator door de 70 m hoge schoorsteen worden afgevoerd. Het in de kunststofslangen opgevangen roet en staalstof wordt er automatisch uitgeklopt, bevochtigd ter voorkoming van stofhinder en in bakken verzameld. In·het bedrijf werd verder een rookafzuiginstallatie aangebracht om tijdens het gietproces ontstane rook uit de werkruimte te zuigen. Tevens heeft het bedrijf door het installeren van een nieuwe zandsilo het risico van stofoverlast beperkt. Verder zal een procedé uitgewerkt worden voor de verwerking van het opgevangen roet en staalstof. Het ligt in de bedoeling dit te pelleteren met klei en dit weer in het smeltproces in te zetten. Dit "recycling"-proces" is de beste oplossing voor het probleem van de afvalstoffen. Verwacht wordt dat aldus, hoewel de oorzaak van de hinder niet geheel is weggenomen, deze toch tot een minimum is beperkt. Tenslotte vermeld ik nog dat het Rijksinstituut voor de Volksgezondheid nog enige tijd zal voortgaan met het verrichten van metingen om het effect van bovengenoemde maatregelen juist te kunnen beoordelen.
Hoogachtend getekend door de Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne
(De in 1970 gevoerde actie tegen Demka heeft dus wel zijn vruchten afgeworpen)

De kerstkaarten actie rond de Koepel gevangenis van Arnhem

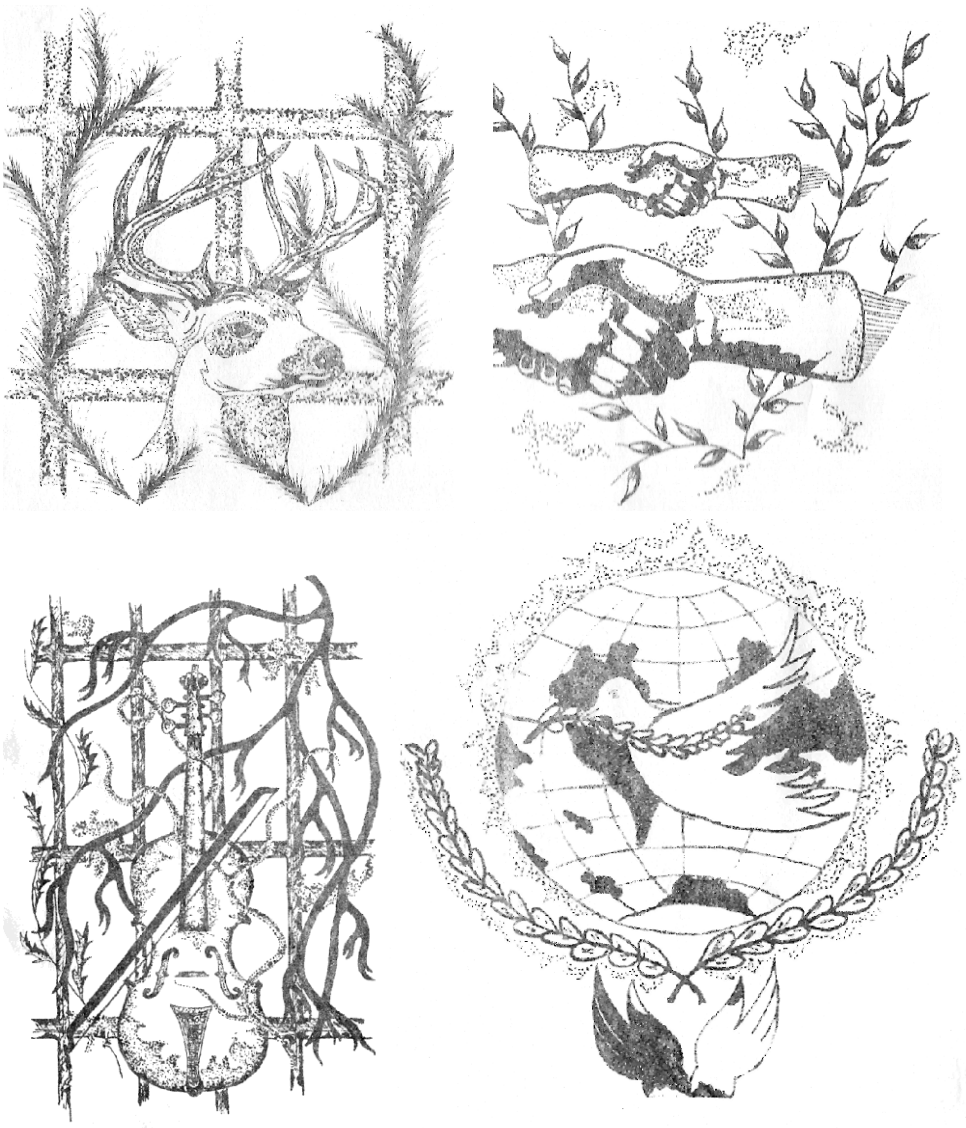

De vier briefkaarten gemaakt door twee gedetineerde in de Koepel gevangenis van Arnhem. De kaarten links boven en onder zijn gemaakt door Jan Ebeltjes

15 december 1971. GEOPOL Baarn,
Uit de koepel gevangenis te Arnhem kreeg Uitgeverij GEOPOLBAARN vier tekeningen, gemaakt door twee gevangenen, met de vraag daarbij om deze tekeningen op briefkaart-formaat te laten afdrukken en aan belangstellenden te verkopen. Een van de gevangenen schreef ons: "... alle vier voor 60 cent en dat geld wil ik dan voor de jongens in de gevangenis besteden. Dit is gewoon belangeloos, dat geld dat wij er dan van maken gaat naar een gevangenis of naar de jongens, die in een politiecel zitten met Kerstmis en Nieuwjaar, want die krijgen niks, en wij zullen dan proberen of ze het zo kunnen krijgen of in de vorm van een pakketje met wat er in... " Dit alles is eenvoudig. Wij drukken de briefkaarten en U koopt ze. Moeilijker is het om de opbrengst op de plaats van bestemming te krijgen. 22 november j.l. heeft Geopol aan Minister van Justitie, Mr A. A. M. van Agt, gevraagd om het geld op zijn rekening voor het boven omschreven doel te mogen overmaken. 10 december j.l. heeft de Minister hierop geantwoord en ons gevraagd om direct contact op te nemen met de directeuren van de gevangenissen, die wij in de actie willen betrekken. Helaas is gebleken, dat de Minister geen rekening heeft gehouden met het feit, dat een van de medewerkers van Geopol in de gevangenis heeft gezeten. Het huishoudelijk reglement van de gevangenis verbiedt namelijk elk contact tussen gevangenen en

ex-gevangenen. Gelukkig hebben wij een andere weg gevonden en zijn enkele geestelijke verzorgers van gevangenen bereid om pakjes met levensmiddelen en rookartikelen binnen de muren te krijgen. De 60 cent voor de 4 briefkaarten kunt U overmaken ten name van Geopol, AMRO BANK, Baarn (Pg. van Bank: 456494) of door het opsturen van 60 cent aan postzegels (in gesloten envelop). Meer briefkaarten kunnen besteld worden bij Geopol, Waldeck Pyrmontlaan 3a, BAARN, tel. 02154/2852. Dezelfde gevangene schreef ons nog het volgende: "De maatschappij is er de schuld van dat er spanningen zijn in het Huis van Bewaring en in de Gevangenis". Fons Jansen heeft een liedje gemaakt en dat was ongeveer
"Hij was geboren als cipier, tiere, tiere; lazerus,
Zijn sleutelbos was zijn ramelaar, tiere, tiere, lazerus,
Bij 40 jaren werken bij het gevang
Dronk hij zich zelf een delirium, tiere,. tiere, lazerus".
En zoiets draait op de radio in de gevangenis. Wat zie je nou hiervan als gevolg? **....** De jongens worden beïnvloed en gaan het liedje zingen (dat is menselijk). Hierdoor wordt de bewaarder er aan herinnerd dat hij cipier is. Hij krijgt telkens een hersenspoeling, omdat de jongens dat maar blijven zingen. Nu komt de spanning en die gaat als volgt ... De cipier vraagt of de gevangene op wil houden het liedje te zingen, hij vraagt het beleefd en wat zie je nou, dat de maatschappij de spanning bewust of onbewust naar binnen heeft gebracht, want de bewaarder is geprikkeld om steeds te moeten zeggen van hou nou eens op met dat liedje te zingen Er zijn jongens, die het .nu juist leuk vinden en zingen verder. De spanning wordt zo groot (wat menselijk is) dat de bewaarder een rapportje schrijft. De gevangene moet bij de directeur komen en krijgt een aanmaning. Het hek is helemaal van de dam, want bij terugkomst in zijn cel zegt hij tegen de bewaarder: "Wat een misselijke gasten zijn jullie". Daar begint het gedonder...." de bewaarder wil het uitleggen, maar krijgt de kans niet om dat te doen, omdat de gevangene kwaad is. De gevangenen en bewaarders zitten er maar mee en nou gebeurd er iets, zie GRONINGEN. De gevangenen krijgen de schuld en vieren het bot op de bewaarders of op de cel. Hier zie je aan dat niet alleen de bewaarders en de gevangenen de schuld hebben, maar de spanningmaker Fons Jansen (waar de maatschappij zijn eigen de pleuris om lacht en de bewaarders en de gevangenen in de zeik zijn gezet).
Ik hoop dat ik dit filosofisch een beetje goed heb weergegeven. Zo zijn er nog meer voorbeelden van zaken, die de maatschappij op de gevangenen afreageert en de gevangenen weer op de maatschappij.
WIE weet hier een oplossing op?? Niemand? Zint eer ge begint, want als de gevangenen buiten komen dan wilt U ze toch ook niet hebben!! of wel bekijk ook alles aan twee kanten, ook al is het moet. Waar er twee ruzie hebben,.hebben de twee partijen schuld".

16 december 1971 Krijg van Jan Ebeltjes een lange brief die uit de gevangenis is gesmokkeld

16 december 1971 Brief aan Minister van Justitie van Agt

Hierin deel ik hem mee dat de directeur van de gevangenis van Arnhem mij niet toestaat om de heer Ebeltjes te bezoeken aangezien het contact tussen gedetineerden en ex-gedetineerden (zoals ondergetekende) niet mogelijk en dat het plan van het geven van kerstpakketjes niet op zijn medewerking behoeft te rekenen Verder schrijf ik hem nog het volgende:
De geestelijke verzorgers van het humanistisch verbond, die in eerste instantie hadden toegezegd om de pakketjes met levensmiddelen binnen de gevangenismuren te brengen zijn bij nader inziens teruggekomen op hun toezeggingen, zodat ons plan geheel in de lucht komt te hangen. De kerstkaartenactie verloopt echter zonder moeilijkheden en reeds 3000 kaarten konden worden afgezet, zodat we op een opbrengst van ongeveer f 300,- kunnen rekenen. We kregen daarbij vele adhesie betuigingen van de meest uiteenlopende personen tw rechters, predikanten, advocaten , huisvrouwen etc.* De Heer Ebeltjes zal op 23 december 1971 op vrije voeten worden gesteld. We zullen ons dan beraden op de te nemen maatregelen om ons gestelde doel te bereiken. Wij zouden U ten zeerste erkentelijk zijn indien U ons nog suggesties aan de hand zou

kunnen doen over de te voeren acties.
*) Vijf gulden is overgemaakt door de president van de Hoge Raad Mr G.E. Langemeyer .Zelfs van de president van Rechtbank in Leeuwarden die Jan Ebeltjes voor 4 maanden heeft veroordeel, hij stuurde f 1, 80 aan postzegels!.
De briefkaarten die we aan de directeuren van gevangenissen, hebben gestuurd weer terug gekregen met de opmerking : geweigerd retour afzender!
23 december 1971. Jan Ebeltjes komt vrij uit de gevangenis van Arnhem.
Uit mijn dagboek: Om 5 uur wakker. Adrienne gepraat om ons geestelijk goed in te stellen voor de komst van Jan. Naar Arnhem. Bij een café van vrachtwagenrijders naar de Wilhelminstraat gevraagd. Uitgelegde gekregen door een man die daar 6 jaar had gezeten. Bij gevangenis gekomen. Om 7.15 hoorde ik een rauwe kreet en ja daar stond Janneman met een doos onder zijn arm. Geweldig moment. Alles goed doorgesproken, heel anders contact .
24/25 **December Kerstactie** Zie artikel Arnhemse Cournat

Jan Ebeltjes tijdens het inkopen voor de Kerstpakketjes in de Albert Heyn winkel in Baarn

27 december 1971 Artikel Arnhemse courant
ARNHEM - Honderdvijftig kerstpakketjes zijn op eerste kerstdag over de muur van de koepelgevangenis in Arnhem gegooid op het moment dat de gedetineerden werden gelucht. De directie van de gevangenis stond niet toe dat de pakjes langs de normale weg aan de gedetineerden werden uitgereikt. Het programma was al tot Nieuwjaar gepland, de pakketjes vielen daar niet meer in te passen.
Maar weinig mensen hebben er erg in gehad wat er op eerste kerstdag bij de koepelgevangenis aan de Wilhelminastraat, in Arnhem aan de hand was.
De avond tevoren verscheen er een auto met een kleine, onopvallende caravan, die op de parkeerstrook kortbij de ingang van de gevangenis werd gezet. . Op stencils stond waar het om ging. In de Arnhemse koepelgevangenis waren vier tekeningen gemaakt door twee gedetineerden met doel om deze als briefkaarten te verkopen en de opbrengst te bestemmen voor kerstpakketjes voor de gevangenen. Ruim drieduizend kaarten werden verkocht. Deze Netto opbrengst 439 gulden. Maar er waren grote moeilijkheden ontstaan om de van dit geld gekochte levensmiddelen en rookartikelen binnen de gevangenismuren te krijgen. En omdat een antwoord van de minister uitbleef, werd om een minuut over twaalf 's-nachts bij het aanbreken van eerste kerstdag, een actie ingezet door een tiental jongeren, onder wie een vrouw. Een van de tien, Jan Ebeltjes, drukt op de bel van de koepelgevangenis en vroeg de portier of er misschien een brief. van de minister was ontvangen. Daar was hem niets van bekend. "Maar gaat u maar naar de directeur". Vanuit een auto, had intussen een kerstlied door de nachtelijke stilte

geklonken. Om één uur verscheen er een surveillanceauto van de politie. Tekst en uitleg werd gegeven aan de beide agenten. Verder koest houden was het parool. Om kwart over zes verscheen als eerste een bewaker bij de gevangenis

24 december 1971. Onze auto met caravan wordt geparkeerd naast de Koepel gevangenis van Arnhem aan de Wilhelminastraat

Ebeltjes was er als de kippen bij en gaf hem een pamflet. Om kwart voor acht kwam de aalmoezenier. Ebeltjes: "Wat vindt u er van dat we van minister Van Agt geen pakketje mogen aanbieden. Vindt u dat menselijk of onmenselijk. „Daarop kon de aalmoezenier geen antwoord geven. "Wat denkt u er dan van als gevangenen geheel belangeloos, zonder bijbedoeling, iets willen geven?". Aalmoezenier: "Natuurlijk vind ik dat onmenselijk. „Maar er is een reglement. En het reglement staat niet toe dat er enig contact is tussen gedetineerden en ex-gedetineerden" Hij moest nu echter weg, want binnen zaten ze voor de dienst op hem te wachten. Tegen negenen arriveerde adjunct directeur J. Alewijn bij de gevangenispoort. Ebeltjes: "Wij hebben geen bericht gehad van minister Van Agt. We wilde u nu vragen of u soms wel bericht van hem hebt gehad op de een of andere manier, waarin zwart op wit staat dat wij de. pakketjes op een 'heel normale manier mogen afleveren". Waarop de heer Alewijn zei dat alles tot en met Nieuwjaar was geregeld en hij dus niet wist wat hij met de pakketjes moest doen. "Daar komt het op neer ". Ebeltjes:"Als U wel bericht had gehad van minister Van Agt en deze had gezegd: geef het maar, had u de pakketjes .dan wel of niet aangenomen. De heer Alewijn: "Daar valt lang en breed over te discussiëren".

Jan Ebeletjes geeft de eerste bewaker die op eerste kerst ochtend bij de poort van de Koepel gevangeis komt een pamflet

Wat zullen we doen? Dan maar de pakketjes over de muur gooien is het enige wat er op zit

In de caravan werd weer beraadslaagd. Als enige oplossing werd gezien om de pakketjes over de gevangenismuur te gooien tijdens het luchten van de gedetineerden. Tegen half tien gingen de eerste pakketjes over de muur.

De kerstpakketjes worden over de gevangenismuur op de luchtplaats gegooid

Even na elven volgde de tweede dropping. In totaal ongeveer honderd vijftig pakketjes. Tegen de politie zeiden we nu gaan we naar het huis van minister van justitie Van Agt om hem te vertellen van onze slechte ervaringen, terwijl hij toch in eerste instantie het een goed plan had gevonden. De politieagent zei toen: Dan zal U worden gearresteerd. Mijn antwoord was : "Als dat even zou kunnen op eerste kerstdag". Zo gezegd zo gedaan gingen we naar zijn huis in Heilig Land. Daar aangekomen (hij was allang geïnformeerd over onze komst) kwam van Agt al naar buiten en gaf mij een hand en begroette mij door te zeggen: "Zo meneer de Booij heb ik de eer een beroemd man te mogen ontmoeten" (zie foto). Deze ironie kon ik goed waarderen. Bij binnenkomst werden we toegelaten in zijn werkkamer. De familie moest het kerstfeest voortzetten zonder echtgenoot en vader. In het artikel van de Arnhemse courant staat te lezen wat er daarna gebeurde

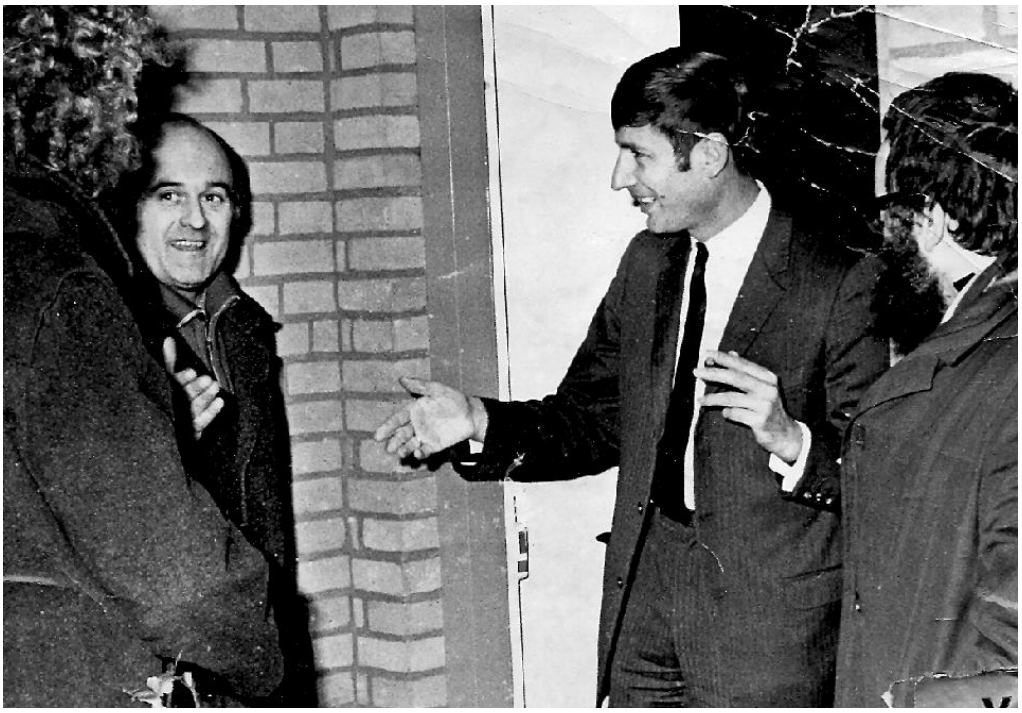

We worden verwelkomt - op de eerste kerstdag - door de Minister van Justitie Mr van Agt voor zijn huis in Heilig Land

Ook in het Utrechtse Huis van Bewaring kreeg de groep op tweede Kerstdag te horen dat de kerstpakketjes niet in ontvangst konden worden genomen. Er werd na verloop van tijd weer aangebeld, waarop na het opengaan van de deur de pakketjes eenvoudig binnen werden gezet. De portier wierp ze prompt naar buiten, waar de pakketjes echter toch nog op het terrein van de gevangenis bleven liggen. Meer succes had men in het politiebureau in Baarn en het politiebureau op het Paardeveld in Utrecht, waar de pakketjes wel werden aangenomen. In Utrecht werd de lijst van arrestanten nagekeken. Zes namen kwamen er op voor. Alle zes kregen ze een pakketje. Enkele pakketjes werden er verder afgegeven bij de Emous commune in Haarzuilens.

27 december 1971 Artikel in de Arhemsche Courant. Exclusieve reportage

Minister Van Agt van justitie heeft op de middag van eerste kerstdag in zijn woning aan de Andreasweg te Nijmegen nogal wat verwijten te horen gekregen. Op de man af werd door dr. Tom de Booy gevraagd of hij bang was om impopulair te zijn, onzorgvuldig was geweest en belangrijke taken van de een naar de ander zou afschuiven. Dr. De Booy had -'s morgens met een aantal jongeren kerstpakketjes over de muur van de:Arnhemse Koepelgevangenis geworpen en belde 's middags aan, de woning van minister Van Agt aan. Samen met de ex-gedetineerden Jan Ebeltjes en Erik van der Maal.

Met veel belangstelling luisterde de minister twee uur lang in zijn werkkamer naar hetgeen De Booy. die in 1943 werd opgepakt als politiek gevangene en vorig jaar vijftig dagen zat voor de Maagdenhuisaffaire in het gesprek naar voren bracht. Een gesprek van mens tot mens. De vragen van de drie gingen zo breed en diep dat er volgens minister Van Agt dagen over zou moeten worden gepraat. "Op het moment kan ik niet anders doen dan een paar kanttekeningen rnaken". Volledig erkende hij dat er in het gevangeniswezen nog heel wat te verbeteren valt. „Dat is geen punt van twijfel, maar niet alleen dit kabinet, maar alle kabinetten gedurende een reeks van jaren hebben het systeem overeind gehouden zoals het is. Allemaal zijn we er schuldig aan zoals de zaken er vandaag voorstaan .Eerste vraag die zich laat stellen is of er bij onze wetgeving wel steeds de juiste keuze gemaakt is bij het strafbaar stellen' van gedragingen. Het gevangenis moet werken binnen met kader dat er is. Vrijheidsstraf ontmenselijk echter altijd. Al doen de mensen nog zo hun best, er is iets onmenselijks aan". "Hoezeer we met z'n allen echter kritiek kunnen hebben om het bestaande strafrechtelijke systeem, vanuit de kritiek kan toch worden gezegd dat we in Nederland op het moment verder gevorderd zijn dan in welk ander land ook. We hebben drie duizend gedetineerden met wier persoonlijk welzijn we hevig bezig zijn. Drieduizend op de de tien miljoen.

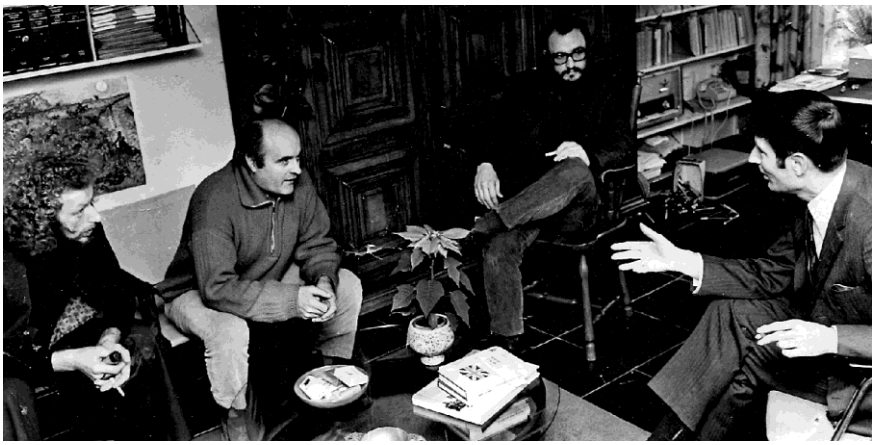

Het twee uur durende gesprek dat Jan Ebeltjes, Tom de Booij en Erik van der Maal (vlnr op onderste foto) in de werkkamer van minister van Agt mochten hebben, vergezeld door een journalist (bovenste foto tweede van links) en een fotograaf van de Arnhemse courant.

Foto uit de Arnhemsche courant met als titel "Verwijt aan adres Van Agt

Dit is veel lager dan in enig vergelijkbaar land. En we gaan nog lager".Minister Van Agt wees hierbij op het wetsontwerp tot wijziging van de voorlopige hechtenis, waardoor deze nog verder zal worden teruggedrukt en op het voornemen om bepaalde misdrijven met een schikking, met een geldboete te kunnen afdoen. "Ook dit dringt de vrijheidsstraffen terug. Totale afschaffing van de vrijheidsstraf zit er echter niet in. Maar we moeten wel zo menselijk mogelijk met de mensen omgaan, binnen het raam van de samenlevingsstructuur"..

27 december 1971 Jan Ebeltjes en Tom de Booij voor de VARA radio vanuit de Boekhandel van Gennep met Hans Zoet als interviewer

Twee gevangenen uit de Koepel gevangenis in Arnhem wilden met de Kerstdagen iets doen voor hun medegevangen. Zij stuurden aan de uitgeverij GEOPOL door hun zelf gemaakte tekeningen met het doel ze als briefkaart te verkopen en de opbrengst te bestemmen om kerstpakketjes aan hun medegevangenen Nederland te sturen. De actie verliep eerst geweldig goed, we kregen van allerlei mensen goede reacties zelfs van rechters en advocaten. Van het hoofd van het ministerie kregen we een blijk van waardering en moesten op nemen met de directeuren van de gevangenissen, die wij in ons plan wilden betrekken. Toen liep het echter mis, want de adjunct directeur van de Koepel gevangenis in Arnhem de heer Allewijn en de heer Kroes van het Huis van Bewaring te Utrecht weigerde elke medewerking, omdat ik een ex-gevangene was en het

reglement van orde verbiedt elk contact tussen gevangen en ex gevangenen. We hebben daarna de Minister van de noodsituatie op de hoogte gebracht en hem dringend gevraagd wat we nu met het geld moesten doen. We kregen geen antwoord zodat we de kerstpakketjes op de eerste kerstdag over de muren van de koepel gevangenis in Arnhem op de luchtplaats hebben. De bommen van leverworst en shag werden met hartverwarmend gejuich ontvangen. Jan Ebeltjes, Erik van der Maal en ik hebben toen de Minister van Justitie in zijn huis te Nijmegen opgezocht en hem verslag uitgebracht van de door ons gevoerde actie.
Wij vinden dat de 3000 gevangenen in Nederland politieke gevangenen zijn slachtoffers van een systeem dat om zich in stand te houden met Kerstmis geen bommen van shag en leverworst gooit, maar echte bommen met vliegtuigen van Fokker, apparatuur van Philips, benzine van Shell op mensen van Angola tot Vietnam. We hebben de Minister van Justitie dan ook medegedeeld dat wij de oorlog hebben verklaard aan dit onmenselijke systeem en dat we zullen proberen dat systeem te ondermijnen door middel van de geestelijke guerrilla.
De politie heeft de VARA gebeld en gezegd weten wel wie jullie hebben geïnterviewd? Doelende op ons crimineel verleden.

19 december 1971 Vergadering familieraad de Booij over de financiën in Baarn

Totaal waarde bezit op bank 4000,- spaarrekening 11.000,- waarde van huis 151.000,- schuld hypotheek 51.000,-
Salaris 30.000, - p.j. Jaarlijkse bijdrage grootmamma 2000,- erfenis van Wesel 2000,- huur kantoor geopol 1000,-
Te besteden jaarlijks 35.000,- vaste lasten 18.000,- rest 17.000,- voor vakantie, eten, drinken, boeken, pleziertjes, tijdschriften kranten

In 1971 gehouden lezingen: Waar gaat onze aarde naar toe?

In de volgende plaatsen: Vlissingen, Tilburg, Dordrecht, Bergen, Maastricht, Voorschoten, Slikkerveer Laren, Meppel, Zwolle, Purmerend, Assen. Bennebroek, Bussum, Texel

Uitgave GEOPOL Waldeck Pyrmontlaan 3a Baarn-Nederland

17 februari 1971 Geologie en Politiek: Olie en het Kartel

President Nixoni heeft in januari 1971 de Minister van Justitie Gen. John N.·Mitchell·opdracht gegeven om de anti-trustwet van 1889 buiten werking te stellen om het daarbij de oliemaatschappijen mogelijk te maken als groep (KARTEL) op te kunnen treden bij de onderhandelingen. over olieprijzen met de 10 olie-producerende landen (O.P.E.C.):
(Sherman Antitrust Act 1889: "Elk contract, combinatie in de vorm van trust, of samenzwering, in de beperking van handel of verkeer tussen verschillende staten of met vreemde mogendheden wordt hierbij onwettig verklaard").
Deze onderhandelingen hebben na 26 dagen er toe geleid, dat de Perzische Golfstaten meer voor hun olie zullen ontvangen, maar dat als tegenprestatie van de 23 oliemaatschappijen geen nieuwe verhogingen zullen worden gevraagd, dan welke, in het op 14 februari 1971 te Teheran getekende contract, zijn vastgelegd. Dit betekent, dat het Westen gedurende die tijd kan rekenen op een constante oliestroom uit de Perzische Golf, waarin nog steeds de~ rijkste olie-reserves van de wereld zijn gelegen. Waarom zijn de oliemaatschappijen met deze verhogingen akkoord gegaan?
Door allerlei omstandigheden is de wereld-oliemarkt in het begin der zeventiger jaren van karakter veranderd. Van een teveel aan olie ("buyers" markt) naar een te weinig aan olie ("sellers" markt).
De O.P.E.C. landen - voorop gegaan door Venezuela en Libië hebben hiervan·in 1970 handig gebruik gemaakt. De diepere oorzaken van deze veranderingen in de marktverhoudingen zijn zeer gecompliceerd. Volstaan wordt met het noemen van enkele belangrijke punten.
1. Grotere vraag naar ruwe olie dan was voorzien. (Zo had men in de EEG een groei voorspeld van 6 - 8%; het werd in 1969 11% en in 1970 zelfs 14%.
2. Te weinig geld voor nieuwe investeringen voor de exploratie van nieuwe reserves.(Afname van de winstmarges).

3. Onvoldoende alternatieve energiebronnen. Achterblijven van de ontwikkeling der kernenergie en het vrijwel om zeep brengen van de kolenindustrie.
4. Libië kortwiekt haar productie met 600.000 vaten in 1970, terwijl de Trans-Arabische-Pijpleiding, met een capaciteit van 500.000 vaten olie per dag, op 3 mei 1970 onklaar raakt en 270 dagen buiten gebruik blijft omdat Syrië weigerde deze te repareren.
5. Tekort aan scheepsruimte om de olie van de Perzische Golf via de Kaap de Goede Hoop naar het Westen te vervoeren.
Eind 1969 vlogen 3 mammoettankers in de lucht en zonken 2 tankers t.g.v. aanvaringen, totaal verlies aan scheepsruimte: 833.500 ton. De vrachtprijzen stegen in1970 zo sterk dat de prijs. om 1 ton olie via de Kaap naar West Europa te vervoeren,in zes maanden steeg van $ 7 tot $ 23-25!
We kunnen ons echter ook afvragen waarom de olieprijzen in de zestiger jaren zo laag bleven?
Financiële beperkende maatregelen van de Amerikaanse regering hebben er toe geleid, dat een aantal kleine, oliemaatschappijen in de V.S (zgn. "independents") buiten Amerika naar olie gingen zoeken en die in grote hoeveelheden ook inderdaad vonden.
Een goed voorbeeld is Occidental (één van het olie-kartel). Een klein bedrijfje in Californie; dat in 13 jaar uitgroeide tot een van de machtige olie-concerns. De basis voor deze groei werd gelegd door de ontdekking van zeer rijke olievelden in I,ibië. (In 1969 produceerden de velden van Occidental in Libië 600.000 vaten per dag. De netto winst van Occidental was in 1960 $19,3 miljoen en in 1969 $ 174.8 miljoen).
De oliemaatschappijen konden de gevonden olie echter niet kwijt op de Amerikaanse binnenlandse markt (stringente import bepalingen), zodat Europa hierdoor een groter aanbod te verwerken kreeg,.Daarbij, kwam riog dat Rusland olie op de West Europese markt dumpte tegen zeer lage prijzen ("undercutting)."
In het begin der zestiger jaren schakelde, men in West Europa over van dure kolen naar goedkope import olie. In 1957 vormde de olie slechts 27% van het totale energieverbruik, terwijl dit opliep in 1969 tot 60% West Europa en V.S. zijn nu door hun energie-politiek van.de laatste jaren in een sterk afhankelijke positie geraakt. West Europa is geheel van de invoer van olie afhankelijk: terwijl de V. S. nu nog 3 van de 14 miljoen van per dag invoeren. Dit zal bij een ongewijzigde energie politiek oplopen tot 11 miljoen in 1980 (meer dan 50% van: de consumptie). De aangetoonde olie-reserves (37 miljard vaten) in de V.S. zijn slechts toereikend voor 9 1/2 jaar. Als men daarbij bedenkt, dat de O.P.E.C landen gezamenlijk een olie-reserve van 422 miljard vaten bezitten.
Door de gevolgde energie politiek van de V.S. is de ,Amerikaanse olie-industrie in de laatste jaren zeer sterk achteruit gegaan. De meeste olie wordt in de V.S. door de kleine zelfstandige oliemaatschappijen gevonden. In 1958 waren er 40.000 en begin 1970 waren er slechts 4000 van over. De teruggang blijkt ook blijkt ook al uit het aantal proefboringen. Sinds 1955 zijn deze met 65% teruggelopen.
Volgens de oliedeskundige Michel T. Halbouty zijn zeer veel geologen, paleontologen, petrologen en micropaleontologen nodig om de subtiele goed verborgen olievelden te vinden. De grote velden in Texas en Louisiana staan momenteel op top capaciteit te werken. 25.000 "wildcats zijn nodig om zeker te zijn van nieuwe oliereserves. In 1970 waren het er nog maar 500. Volgens insiders van de Amerikaanse olie-industrie is deze gang van zaken kastrophaal voor de Amerikaanse invloed in de wereldpolitiek.
De onderhandelingen tussen de oliemaatschappijen en de olieproducerende landen zijn echter nog lang niet afgelopen. De nieuwe prijs van de olie uit de Middellandse Zee landen, zoals Libië en Algerije, zullen nog moeten worden vastgesteld. Ook de olie, die uit Saoedi Arabië en Irak via pijpleidingen naar de Middellandse Zee wordt vervoerd, valt niet onder het in Teheran gesloten contract. Libië heeft vooruit lopende op deze besprekingen gezegd, dat zij nooit wil onderhandelen met het Oliekartel, maar alleen met de oliemaatschappijen afzonderlijk.Libië wil een nog veel hogere prijs voor haar olie dan door de Perzische golfstaten deze week werd bedongen. Zij eist tevens, dat voor elk vat ruwe olie dat uit de grond gehaald wordt, door de

maatschappijen een nieuw vat olie door exploratie kan worden aangetoond. Als Libié en eventueel Algerije zullen dreigen om de oliekraan dicht te draaien om hun eise meer kracht bij te zetten kunnen zij op weinig steun rekenen van de Perzische Golf staten. Deze hebben immers hun schaapjes op het droge.De Shäh van Iran heeft na afloop van de onderhandelingen in Teheran gezegd dat hij zeer erkentelijk was voor de Amerikaanse economische en militaire en hechte vriend van hst Westen zal blijven.
Het zal interessant zijn om te zien hoe de overige Afrikaanse olieproducerende landen zich zullen opstellen. De houding van Nigeria kan in deze uiterst belangrijk zijn. Nigeria produceert per dag 3 miljoen vaten zeer goede (zwavel arme) olie. (Vergelijk artikel in Geopol bulletin nr. 1, 13 dec. 1969, Olie en Biafra).Van belang zijn ook de rijke velden van. Cabinda, Angola en Gabon met een gezamenlijke dagproductie van 225.000 vaten olie. Veelbetekenend in dit verband is het bezoek, dat een delegatie uit Saoedi Arabié o.l.v. Prins Ibn Saddach verleden week heeft gebracht aan Lissabon, om geheime onderhandelingen. met de Portugesë regering te voeren. Binnen twee maanden zal de delegatie uit Saoedi Arabîë terugkeren en o.m. een bezoek brengen aan de olievelden in de Portugese kolonie Cabinda in Afrika.
Hoe zal de houding zijn van Egypte en Israel?
Het is interessant om te zien hoe de olie-industrie in deze landen, ondanks de vijandelijkheden, rustig zijn gang is kunnen gaan. Israel exploiteert sinds juni 1967 de Egyptische olievelden in het Sinai schiereiland (eind 1970 zelfs met een dagproductie van 91.000 vaten). Israël vervoert deze olie onder schotsafstand van de Egyptische kanonnen naar Eilat . Door middel· van een in 1970 gereed gekomen pijpleiding (binnenkort met een capaciteit van 5000.000 vaten per.dag) wordt deze olie tezamen met olie afkomstig uit de Perzische Golf naar Ashkelon aan de Middellandse Zee gepompt. Vandaar gaat het met Israëlitische tankers naar Europa, waarvan 1/4 naar Oost Europese havens.
Waarom laat Egypte dit oogluikend toe,?
In Oil and Gas Journal van 3 augustus 1970 staat hierover: De Italiaanse oliemaatschappij ENI - tezamen met Egypte voor 50% eigenaar van de velden in de Sinai heeft indertijd aan Nasser; gevraagd om toestemming te krijgen voor het exploiteren van deze olievelden in samenwerking met Israël. Een gedeelte van de door Israël aan ENI. (in Rome) overgemaakte gelden zouden dan van tijd tot tijd af kunnen vloeien in de Egyptische.staatskas.
Als tegenprestatie zou Israël het zeer rijke olieveld El Morgan - dat Egypte tezamen met Amoco(V S.) in de Golf van Suez exploiteert - niet onder vuur nem. (In 1970 bereikte El Morgan veld een productie van ongeveer 350.000 vaten per dag.)
De Egyptenaren hebben niet alleen de Israëlitische olietransporten, maar ook de bouw van de pijnleiding van Eilat naar Ashkelon met rust gelaten. Op haar beurt heeft Israël inderdaad de Egyptische olievelden en onderzeese pijpleidingen in de Rode Zee intact gelaten.
Egypte hoopt nu, dat ze de pijpleiding van Suez naar Alexandrië ongestoord kan aanleggen, alsmede met de werkzaamheden kan beginnen die nodig zullen zijn om het Suez kanaal weer· in gebruik te nemen.
Nu men de olieprijs van de Perzische Golf voor de volgende 5 jaar heeft vastgeschroefd, wil men zo gauw mogelijk af van de hoge vrachttarieven via de Kaap de Goede Hoop en zoveel mogelijk olie met pijpleidingen (eventueel via het Suez kanaal) naar de Middellandse Zee vervoeren. Men hoopt via de pijpleidingen een totaal capaciteit te bereiken van 3.6 miljoen vaten per dag. Het lijkt niet waarschijnlijk dat Libië en Algerije op erg veel steun kunnen van Rusland. China heeft Rusland beschuldigd de strijd van de olie-exporterende landen te saboteren door meer olie naar West Europa uit te voeren. In Oil and Gas Journal van 15 febr.1971 werd eveneens melding gemaakt dat Rusland voor de eerste keer in 30 jaar olie uitvoert naar Groot Brittannië cm daarmee de O.P.E.C. landen te waarschuwen om niet door te gaan met het omhoog schroeven van de prijzen.
Wie gaat de olierekening betalen? .... in eerste instantie de oliemaatschappijen. Maar deze zullen echter trachten om de kosten zo spoedig mogelijk te verhalen op de consument. Daarbij zullen

de oliemaatschappijen niet nalaten om van de ge1egenheid gebruik te maken er nog een extra schepje bovenop te doen om hun winst marges aanzienlijk te vergroten. De olieprijzen zullen in de loop van 1971, met alle gevolgen van zeer sterk stijgen
Oil and Gas Journal (15 februari 1971) bericht dat de OECD (organisatie van de geïndustrialiseerde landen in Parijs) het accepteren van de O.P.E.C. eisen als een ernstige slag beschouwt voor de bestrijding van de wereld inflatie. De voorspellingen van prijsstijgingen van 4.5% in 1971 (in tegenstelling tot die van 1970 van 5.5%) zouden door de te verwachten stijgingen van de olieprijzen, waardeloos worden. De consument in Nederland zal daar in 1971 direct mee worden geconfronteerd. Hoe het ook zal uitvallen, onze producten zullen duurder worden en het echte kind van de rekening zijn de arme olie-importerende landen (1280 miljoen mensen), die behalve hogere olieprijzen ook meer voor de producten uit de rijke landen zullen moeten gaan betalen. De afhankelijkheid van de arme landen t.o.v.de rijke landen daardoor aanzienlijk worden vergroot.
De arme landen kunnen in de toekomst tegen steeds hoger wordende prijzen producten kopen met het geld, dat de rijke landen hebben "gegeven" om de grondstoffen uit hunlanden te "mogen" weghalen.
Olie reserves in 1971 in miljard vaten
Soedi Arabiëi 128.5, Iran 70, Koeweit 67.1, Irak 32, Neutrale zone 25.7, Abu Dhabi 11.8, Algerije 30, Libië 29.3, Venezuela 14, Indonesië 10.
Ter vergelijking: V.S. 37 Groot Brittannië 1.
Olie productie in miljoen vaten/dag
Olie exporterende landen 24.4, Olie importerende "rijke" landen 11.3, Olie importerende "arme" landen 1.5
Olie consumptie in miljoen vaten/dag
Olie exporterende landen 1.7, Olie importerende "rijke "landen 32.4, Olie importerende "arme" landen 4.5
Inwoners in miljoenen mensen:
Olie exporterende landen 333, Olie importerende "rijke "landen 640, Olie importerende "arme" landen 1280
Waar zal in 1980 de energie vandaan komen?
Olie 52,4% Kolen 21 % Gas 18,1 Hydro-electro 45.4%, Kernenergie 3.4 %
(in oorspronkelijke tekst weer gegeven in figuren en diagrammen)
In 1971 ook nog artikelen in Geopol gewijd aan de Staal productie met Japan als grootste afnemer en verder de relatie tussen Bauxiet en Guinea.
Losse artikelen : Een Rotterdamse havenarbeiders van het Stuwedoors Maatschappij Heijplaat te Rotterdam. Wie is er nu eigenlijk mijn werkgever?

Correspondentie tussen Bertus van der Poorten en Tom de Booij periode Deel 1 mei-december 1971 (deel II zie dagboek 1972, deel III dagboek 1973)
Mei 1971 Briefje van Bertus van der Poorten van zijn cel naar mijn cel in het Huis van bewaring (Hij was reiniger en bracht o.a. eten rond aan de gevangenen).
I**. d**e Booy, Nu ik u een tijdje ken en u zo gade geslagen hebt. En als ik het goed begrijpt (of heb vernomen) dat u ergens antie voor ben. Deze gaat naar vele doeleinden Economie, Maatschappij en andere Factie problemen. Het doel waar ik naar streef of probeert te doen is Macht in gelijkheid te brengen. Zodat de anderen ook een beter kans krijgen en niet meer hoeft te buigen voor de anderen. Daar is jammer genoeg een grens nu is de vraag aan u, hoe kan ik dan deze grens op een goede manier overschreden. Zodat de poletieke en ander vaktorren gelijk komen (of) proberen gelijk te maken. Kan u mij een verklaring afleggen .
II. Het lijkt mij zeer interessant om verdiept te zijn in de poletiek. Want alleen het woordt Poletiek is groot kern reactie die vele vele slachtoffers gemaakt hebben en ook de Macht een kans gegeven hebben. Nu deze Macht moet of dat willen wij een gelijkheid geven om deze keten

niet groter uit te laten vloeien. Het is nu al een verwoeste aarde en deze zal verwoest blijven als wij daar niet gauw wat aan gaan doen. Het eerst wat wij daaraan kunnen doen is eerst je zelf je eigen ik te zijn en niet een nummer te blijven voor de Maatschappij. Als we dat reeds hebben dan kunnen we er een probleem van maken dat wij ook wakker worden en niet blijven slapen ?!!

25 mei 1971 Brief van Bertus van der Poorten

Beste vriend, Ik heb u brief aandachtig gelezen en ben blij dat wij kontact met elkaar hebben. Zoals U al zij zet ik door waar ik aan begonnen ben en zal proberen het op een zo karakterstieke wijze te doen. Het is zo jammer dat de mensen zo verpest is door de maatschappij. Deze mensen mogen niet meer denken er wordt voor hen gedacht en wel door een (comp). Zodat als deze machiene zal stoppen de mensen als een blok neer vallen. Het menselijk brein is er helemaal uit gehaald en zei weten niet beter meer. Maar er zijn gelukkig nog die door deze boze machiene de baas kunnen en een eigen ik kan vormen om te zeggen mensen doe de ogen open en kijk om u heen wat hebben ze van u gemaakt een robot ja een robot en achter deze robot staat een machtige tang die jullie laat voelen, dat wat zij willen goed is. Maar ik zeg u dat is niet zo wij moeten niet blijven gapen van wat er nu met ons gebeuren, maar wij moeten zeggen weg met de Poletiek. Wij bouwen hem op zoal wij dat willen en wel met een ziel en niet met atoom zoals de Macht dat wil. En daarom zeg ik U is een ziel niet sterker dan een machiene wij hebben de machiene gemaakt. Maar dat was de machiene van goed en niet van kwaad. En daarom doe ik de lichten uit de ogen en kijk zelf in het licht en zie dat het toch anders is en het kan.

8 juni 1971 Brief van Bertus van der Poorten uit het Psychiatrische Observatiekliniek van het gevangeniswezen (P.O.K.) Gansstraat 164 Utrecht naar mijn adres in Baarn

Beste Tonny, Hier een briefje van je vriend Bertus. Met mij gaat alles goed en hoop hetzelfde met jou Tom, ik heb een hoop van je geleerd en heb het aangegrepen en je heb mij wakker gemaakt, door de dingen anders te zien. Momenteel ben ik nu in de P.O.K. en hoop dat je mij een beetje kan helpen. Wat ik je vragen wou is deze : "Kan u mij de nodige matireële tijdschriften en bladen toezenden zodat ik wat ervaring in de Poletiek en Maatschappelijke organen zodat ik de "Kern"er van kan uitspreken: Ik heb al enige stukken van mij zelf laten lezen en dat grijpt ze wel aan (b.v.) over hoe rot is de samenleving en over Klasse-Justitie en dat mensen een lokaas is van de maatschappij: U ziet, dat ik de zelfde revolutie wil strijden als u maar daarom vraag ik u of u mij daar steun aan kunt brengen zodat ik goed op de hoogte ben voor als wij de gespreksgroepen bijeen roepen. Zodat ik de mensen de ogen wilt openen, dat het ook ander kan:.Tommy het is zeker te veel, gevraagt of u voor mij een schrijfmachine kunt aanschaffen zodat ik niet zoveel met mijn pen hoef te schrijven: Want ik wil zo lang mogelijk met u in Kontact blijven en dat ik u dan bericht kan sturen van dingen die u dan in een plaatselijk blad wilt schrijven.: Tommy u weet ook wel, dat het voor mij niet makkelijk is en daarom vraag ik het u omdat ik bij u in de samenleving wilt zijn als colega's en dat ik hier van binnen nog meer vrienden krijg van buiten, dan voel ik mijn niet zo eenzaam; want ik ben toch alles al verloren, maar daar sta ik wel tegen op al ga ik er ondergebukt door: Als u eens tijd voor mij heeft zit er dan een kans in dat u mij een komt zoeken zodat wij eens met elkaar kunne napraten? Dat zal ik erg op prijs stellen want ik krijg van niemand bezoek. Maar als u het niet kan, dan hoor ik wel van u: Verder Tommy heb ik niet veel geld en wat ik verdien dat besteed ik aan beleg voor de boterham en shag, dus u begrijpt wel , dat het voor mij heel moeilijk is het een en ander te kopen zoals schrijfpapier pennen enveloppen en andere dingen. tijdschriften kranten en noem maar op daarom vraag ik het u of u mij deze steun een beetje kunt verlichten wegens mijn financiele problemen: U hoef dit natuurlijk niet te doen dat hangt allemaal van u af maar u heb mij een gevoel gegeven naar het streven naar iets en ik heb dat aangepakt en ben er mee doorgegaan: Nou Tonny dit was het en zal ik nog wel een briefje schrijven maar moet rustig aan doen wegens mijn postzegels (ik verlang geen geld Tommy dat mag u mij niet sturen, maar zal het fijn vinden als u mij materieel bij staat: Bijvoorbaad mijn erkentenheid L v/d Poorten

13 juni 1971 Briefkaart: Utrecht (doorgestreept, je ziet de macht der gewoonte) Baarn

Beste Bertus, Dank voor je lange en goede brief waar ik erg blij mee was. Schrijf me gauw

wanneer ik bij je op bezoek kan komen, liefst deze week of komende week. Ik neem dan een schijfmachine en schrijfmateriaal voor je mee een ook tijdschriften. Alles is wel erg verziekt in de gewone maatschappij. Vanavond TV collecte Pakistan, gieren die mensen opeten en even daarna Rudy Carrel show. Lust je nog peultjes. Het wordt tijd dat we....je weet wel. Veel groeten en schrijf gauw wanneer ik kan komen, je vriend Tom

17 juni 1971 Brief van Bertus uit de Psychiatrische Observatiekliniek van het gevangeniswezen Utrecht

Geachte heer de Booy, Bijgaand zend ik U Uw briefkaart aan de heer L.v.d. Poorten terug. Ik heb hem dat ook verteld. Ik weet niet of U de heer van der Poorten en zijn situatie voldoende kent om te weten dat hij er veel aan zou kunnen hebben als hij juist nu over vele dingen met zichzelf in het reine kon komen. Wanneer dit moeilijk is zal hij, als ieder ander, geneigd zijn uit te wijken, de aandacht op andere problemen te richten, b.v. op maatschappijproblemen.(Als maatschappij problemen erg drukkend zijn zal een mens misschien het omgekeerde doen en uitwijken door "in zichzelf te graven".) Waar het mij om gaat is of U in Uw reacties op de heer van de Poorten rekening wilt en kunt houden met de mogelijkheid dat U - door te voldoen aan zijn vraag om confrontatie met wereldproblemen - hem af zoudt kunnen houden van moeilijke realiteiten in zichzelf. Uiteraard gaat het niet om de inhoud van deze kaart alléén. Als U besluit dat deze kaart aan geadresseerde dóór moet, zal ik hem uitreiken. Hoogachtend, G.G.F. Pareau Dumont zenuwarts .

1 augustus 1971. Brief van Bertus van der Poorten uit Huis van Bewaring Utrecht

Beste vriend: Hier een briefje van je vriend Bertus, met mij gaat alles goed en ik hoop van u het zelfde. Ik heb je briefkaart ontvangen en ik dank u er nog voor. Uit je brief heb ik vernomen, dat u mij zou bij willen staan, dat vind ik fijn maar ik heb het liever van niet en daarom schrijf ik u nu pas. dat moet u mij niet kwalijk nemen maar ik wil zo min mogelijk mensen om mij heen zien. Ik vind het al erg genoeg dat de pers er bij zit en deze mensen kan ik helaas niet weg sturen anders had ik dat gedaan. Zeg Ton het is misschien een rare vraag maar ik heb dat meen ik want als ik gevangenis straf zal krijgen dan wordt ik nog slechter dan nu en ik moet juist genezen en dat kan als ze me een T.B.R. geven. Als ik een gevangenis straf zal krijgen dan weet ik niet wat er gaat gebeuren als ik er uit komt. Je moet namelijk weten Ton je bent de enigste waarvan ik bericht krijg, mijn leven is aardig kapot aan 't gaan en daarom ben ik je dankbaar dat jij nog contact met mij wilt hebben. Als ik een T.B.R, krijg, dan zoekt de Humanist Schoenmaker onderdak voor mij als ik een weekend naar huis mag gaan en dan kan ik terecht bij mensen die hij voor mij zal zoeken en dat heeft hij mij belooft en beloften moet je nakomen. Tonny je moet maar niet op mijn fouten letten ik ben namelijk een beetje in de war jegens het proces. Je ziet ik schrijf deze brief de eerste van de maand en ik kom de derde voor dus drie augustus. Ik zit momenteel te tuchten ik ga nergens heen niet luchten geen rekreatie en dergeliike. Maar Ton ik bid God dat deze me weer op het goede pad zet en dat ik de rest van mijn leven dit pad mag volgen en dat kan alleen als een T.B.R., kan krijgen en geen gevangenis straf. Nou tot schrijfs ton en ik zal zo veel mogelijk mijn best doen om weer als v.d Poorten in de maatschappij te komen. Ik moet namelijk geholpen worden en daar schaam ik mij eigen niets voor dan weet ik te minsten dat ik weer geholpen kan worden. Naar met een gevangenis straf weet ik het zo net nog niet ik ben een gezonden jongen en ben niet achterlijk of zo en ik moet toch vooruit kijken. Ton wil je Jan Ebeltjes de groeten van mij doen en als je hem eens zie vraag dan eens of hij mij eens wilt schrijven. Nou Ton ik ga nu eindigen ik weet nu niets meer te schrijven want ik barst in tranen uit, hoe rot het is om gevangen te zitten en je krijg van je eigen familie geen bericht dan wil je gewoon wel van deze wereld af. Maar ik zal mij best doen en zoveel mogelijk aan God alles vragen wat ik moet doen en dat hij mij de weg niet voor altijd kruist maar dat hij mij in het aangezicht wil zien en zeg kies het rechte pad en ga daar nooit meer van af.

4 augustus 1971 Artikel in Volkskrant "We zijn allemaal schuldig" Boze vader ranselde dochtertje dood. Officier eist half jaar plus TBR

UTRECHT, 4 aug. (ANP) - "Maar ze wou niet eten", luidde het enige verweer van de 29·jarige

opperman Lambertus van der P. uit Woerden, toen hij begin februari van dit jaar , werd voorgeleid aan de Utrechtse officier van justitie, mr. G. W. von Meijenfeldt, die hem vroeg waarom hij zijn pas één jaar geworden dochtertje Sophietje op 3 maart had doodgeranseld . .
"Een vreselijke zaak", noemde mr Von Meijenfeldt dinsdag het gedrag van de verminderd toerekenbaar verklaarde man. Wegens doodslag hoorde hij dinsdag voor de Utrechtse rechtbank een gevangenisstraf van zes maanden met aftrek van voorarrest en terbeschikkingstelling van de regering tegen zich eisen.
"Er zou eigenlijk een centrale instantie moeten zijn waar dokters terecht kunnen met voor het algemeen belang nuttige vertrouwelijke gegevens. Dan was dit misschien niet gebeurd", zei mr Van Meijenfeldt in zijn requisitoir. Het was niet de eerste keer dat vader Van der P. zijn dochtertje had mishandeld. Het kind was geen vlotte eter en daarover kon Van der P. zich heel kwaad maken. Hij sloeg en stompte het kind dan waar hij het maar kon raken. Dat gebeurde eind september 1970 ook al een keer . Sophietje verbleef daarvoor enige tijd in een ziekenhuis. De artsen hadden naar het oordeel van mr Van Meijenfeldt in dat geval niet gehinderd moeten zijn door hun medisch ambtsgeheim, maar ze hadden hun vertrouwelijke gegevens ergens moeten kunnen deponeren. Zo'n instituut van een sociale raadsman bestaat helaas nog niet, zodat de artsen ook niets kan woerden kwalijk genomen. Maar de maatschappij treft in ieder geval wel schuld, omdat zij niet voor een dergelijk instituut heeft gezorgd, zo meent de Utrechtse officier.
Lat
Op 3 maart was Van der P. (vader van twee kinderen) samen met Sophietje thuis. Hij was tijdelijk zonder werk en zijn vrouw had een baantje gezocht in een wasserij om wat bij te verdienen. Omstreeks half twee 's middags maakte Van der P. eten klaar voor de baby, maar het kind wou niet eten. Van der P. werd toen zó kwaad, dat hij het kind minstens vijf ferme stompen in de zij gaf. Vervolgens prikte hij het kind met een twee meter lange lat in de buik. Deze afstraffing duurde volgens de dagvaarding een half uur, waarna de man het ernstig verwonde kind nog enige tijd in een stoeltje liet zitten. Vervolgens bracht hij Sophietje naar bed. Nadat zijn vrouw was thuisgekomen, werd de dokter gewaarschuwd. Het ouderpaar sprak inmiddels af, dat als verklaring voor de verwondingen een val van de trap zou worden genoemd. Dezelfde avond overleed Sophietje in het ziekenhuis. Sectie bracht een ontstellende hoeveelheid verwondingen aan het licht.
Vlam
"Ik heb twee en een half jaar in een droom geleefd vanwege mijn vrouw en schoonouders, waar ik boven wilde staan. Toen Sophietje niet wou eten, ging er een vlam in me op en zag ik een object. Ik weet niet wat ik heb gedaan", stamelde de verdachte, die evenmin kon verklaren waarom hij niet meteen een dokter had gewaarschuwd, maar wèl een biertje met zijn schoonvader was gaan drinken. In het psychiatrisch rapport werd een ernstige ziekelijke stoornis in de geestvermogens gemeld. De sterk verminderde toerekenbaarheid bleek net niet genoeg om tot een krankzinnig verklaring te adviseren. "We zijn allemaal schuldig", concludeerde mr Von Meijenfeldt, die onthulde dat zich onlangs in Woerden een soortgelijk geval van mishandeling heeft afgespeeld. "Als we niets doen, krijgen we meer herhalingen", waarschuwde hij. De rechtbank zal o.p 17 augustus uitspraak doen.
7 augustus 1971 Brief van Bertus uit Huis van Bewaring Utrecht.
Beste vriend Ik heb je kaart ontvangen en nog heel hartelijk bedankt. U heeft het gezien Ton en het is vreselijk, dat het gebeurt is en ik zal het fijn vinden als ik met u kan praten. U heeft mij gevraagt of ik u op wilt bellen na mijn straf en dat is in september. Maar u weet dat ik T.B.R.. heeft en dan moet ik eerst naar de S.I. toe selectie instituut om af te wachten waar ik naar toe ga, welke inrichting ik ga. Ton u kan ook op bezoek komen als ik in de Gansstraat ben. Dan kunnen we eens goed met elkaar praten en dat heb ik hard nodig Als u mij schrijf of u wilt komen dan kan ik het met de Administratie regelen wanneer u kan komen want daar hebben we ook Zaterdag's en Zondag's bezoek. Maar ik zal eerst vragen of ik u kan bellen wilt u mij dan het Telefoon nummer geven en het netnummer? Ton ik hoop van mij zelf ook dat er een goede tijd

voor mij aanbreekt. En als ik met verlof ga dan kom ik u opzoeken dan kan ik open hartig met u praten. Voor de Rechter hebben ze gezegd dat het niet allemaal aan mij lag, dat ook de Maatschappij in moest grijpen. Dat is allemaal gebleken uit mijn Rapporten deze luiden dat ik beter een TBR krijg, zodat ik weer als een v/d Poorten in de Maatschappij kom. Ik heb een aanbieding gekregen van de heer Schoenmaket, dat als ik met verlof mag een adres voor mij heeft zodat ik daar naar toe kan gaan, als ik ergens anders niet terecht kan. Ik heb mijn ouders zoveel geschreven maar krijg geen antwoordt, van u krijg ik nog bericht en daarom blijft u mijn vriend. Ton ik wacht op je dat ik in goede contakt met je kom maar dan moet we even wachten dat als ik in de S.I. ben. Dan is mijn gevangenisstraf om en dan gaat de T.B.R. in en dan ben ik uit het HvB Nou Ton, nu weet je weer wat van mij en tot schrijfs. Schrijf ook eens een briefje dat zal ik leuk vinden. Ton de kracht die je me toewenst heb ik hard nodig en zal deze met m'n hart en ziel aanpakken. Ton tot spoedig en hou mij vast ik voel dat ik nog een vriend heb en een goede .L v/d Poorten

31 september 1971 Brief van Bertus uit het Selectie Instituut voor TBR

Beste Tonny, Hier een briefje van uw vriend Bertus, met mij gaat alles goed en ik hoop met u zelf . Ton ik ben over geplaatst van de S.I. Gansstraat en daar moet ik een paar maanden blijven om te wachten voor overplaatsing. Ton, zoals we afgesproken hadden zal ik u bericht zodra ik overgeplaatst zou worden van het H.v.B. naar de S. I en hier geef ik u die mededeling. Ik vraag of u mij nog komt opzoeken, zo ja wilt u het mij dan laten weten? Je mag ook opbellen en daar geven wanneer je op bezoek komt. Als het niet te veel gevraagt is mag je wat mee nemen voor op het bezoek dan mag het een pakketje zijn ter waarde van f 10,- Zoals u weet krijg ik nog steeds geen bezoek van mijn familie en u zal de eerste zijn die mij dan komt opzoeken, na 8 maanden dat ik in 't gevang zit. Als u opbeld naar mij vraag u dan of ik lectuur van nu mag ontvangen ik zelf mag ik u niet opbellen. Maar als U het doe dat loop het vlugger ook en zal blij zijn als ik u eens zie. Dan kunnen we zo het een en ander praten over dergelijke objecten. Nou Tonny u zal vergeten doe ik u niet en ik hoop u mij nu ook niet vergeet ik heb toch niet te veel gevraagt he. Nou Tonny ik ga nu eindigen ik weet nu veel meer veel sterkte zoals u het mij ook toewenst en ik het hart nodig heeft ben ik niet vergeten wat u voor mij gedaan heeft. Goede woorden kunnen ook goed zijn voor een mens als ze je tenrechte toe komen Nou Tonny tot spoedig.

7 november 1971 Brief van mij aan de directeur van het Selectie Instituut Utrecht .

Hierbij zou ik willen verzoeken mij een bezoek toe te staan aan L. van der Poorten reg nr C 264. Volgens art 92.2 van de gevangenismaatregel beslist u omtrent mijn toelating bij L. v.d. Poorten. Het is mij reeds bekend dat aan personen die niet om zaken komen of familie zijn van de betrokkene in principe geen toestemming krijgen. Ik zou u toch willen verzoeken om mij toe te laten. Mijn doel van het bezoek: is een vriend op te zoeken, die volgens zijn schrijven van 31 10 71 hier veel behoefte aan heeft. Ik zou u een zin uit deze brief willen citeren:" Zoals u weet krijg ik nog steeds geen bezoek van mijn familie en u zal de eerste zijn die mij dan komt opzoeken, na 8 maanden dat ik in 't gevang zit". Met de gevoelens van de meeste hoogachting.

12 november 1971 Brief van geneesheer-directeur Selectie Instituut Utrecht

Naar aanleiding van Uw brief d.d 7.11.1971 betreffende toestemming om de alhier verblijvende T.B.R. gestelde L. van der Poorten, geboren 10 september 1942 te Gouda, te bezoeken, bericht ik U dat ik een zodanig bezoek in de huidige situatie van patiënt niet geïndiceerd acht.
De Geneesheer-Directeur Dr J Schuler

17 november 1971 Brief aan Bertus in Selectie Instituut Utrecht

Best Bertus, Ik heb geen geluk gehad. Ik heb de directeur gevraagd om bij je op bezoek te komen, en heb daarbij een zin uit jouw brief gehaald waar je zegt dat je familie niet op bezoek is geweest en dat ik het enige contact ben. Nu heeft de directeur heeft me teruggeschreven dat hij het niet juist vindt dat ik je bezoek..of om precies te zijn woorden weer te geven : .."bericht ik U dat ik een zodanig bezoek in de huidige situatie van patiënt niet geïndiceerd acht". Pak beet je winst. Het is voor mij totaal geheel onbegrijpelijk, maar ze zullen het met zijn allen beter weten dan wij met zijn tweeën samen. Ik heb wel gehoord dat je tijdelijk in deze S.I. blijft en dat er kans

is om je bezoeken zodra je in een andere misschien minder vijandige omgeving komt. Ik zal de directeur toch nog een brief terugschrijven, waarin ik hem zal vragen of ik een pakketje aan jou mag sturen en of ik je lectuur mag toezenden. Als hij dat niet goed vindt dat ik een paar minuten bij jou op bezoek komt. Mijn beste vriend Bertus sterkte. Onze vriendschap zal er hopelijk niet onder lijden. Ik blijf proberen. Veel groeten je vriend kameraad Tom.

24 november 1971 Brief van geneesheer-directeur Selectie Instituut Utrecht

Wat betreft Uw vragen over toezending van literatuur en een pakje aan de heer L. van der Poorten, deel ik U mede, dat wij zelf voorzien in literatuur voor de gedetineerden. Iedere gedetineerde kan pakjes ontvangen van zijn directe familieleden. Voor hen die geen pakjes van familie krijgen, treffen wij zelf voorzieningen. De geneesheer-directeur Dr J Schuler.

December 1971 Brief van Bertus in het Selectie Instituut Utrecht

Beste vriend. Dank voor uw pakketje ik ben er erg blij mee ik had het niet van u verwacht. Maar nu begrijp ik onze vriendschap groot is en dat u door dik en dun ga. Ik moet Ton het was de slimste manier om het zo te doen. Ton ik ga naar de v. Hoeven Klieniek hier in Utrecht en als ik daar een poosje ben en weg mag dat zal ik u eens opzoeken en u misschien bij mij als ze me ook niet daar tegenwerken. Verder gaat het mij nog goed en gedraag mij goed. Wat zijn het toch onmensen om uw pakketje te weigeren, ze vinden het nog gek dat ik tegen de draad in ga werken. Maar ik zal de laatste maanden dat ik daar nog ben maar toneel spelen ik kan verder ook niets meer doen. Nou Ton ik ga nu eindigen veel groeten van je vriend Bertus en nog bedankt voor alles. A.B. afdeling

Einde deel I correspondentie Bertus van der Poorten en Tom de Booij periode mei-december 1971. Zie voor deel II dagboek 1972

1972

4 januari 1972 Jan Ebeltjes betrekt het klein huisje in de tuin van de Waldeck Pyrmontlaan

6 januari 1972 Brief aan Minister van Justitie Mr van Agt

In deze brief vraag ik me af waarom in zijn schrijven van 10 december 1972 mij adviseerde om contact op te nemen met de directeuren van de penitentiaire inrichtingen waar we onze kerstpakketjes naar toe wilde sturen, gebleken is echter dat de reglementen het niet toestaan op op deze korte mijn pakketjes aan de gedetineerden te geven. Ik eindig mijn brief dan ook met de volgende zin:

"Bij mij rijst de vraag, wat de reden heeft mogen zijn , waarom U ons in Uw schrijven van 10 december 1971 de illusie heeft gegeven dat ons plan realiseerbaar zou kunnen zijn. Ik zou U derhalve willen vragen of mijn conclusie dat U als Hoofd van het Ministerie van Justitie onzorgvuldig heeft gehandeld en zodoende de goede orde en tucht in de gestichten in gevaar heeft gebracht - op juiste gronden is gemotiveerd.,.

6 januari 1972 Artikel in Vrije volk Geslaagde Actie Dr Tom de Booy. Verlate "Kerst"gedetineerden Arnhemse Koepel.

ROTTERDAM - Dr. Tom de Booy kan tevreden zijn. De kerstpakketten, bestemd voor de gevangenen van de Arhemse koepel, zullen alsnog bij de gedetineerden terecht komen, zo heeft minister Van Agt van Justitie beslist. Dr. Tom de Booy, die in 1970 om zijn politieke ideeën werd ontslagen als wetenschappelijk hoofd- medewerker aan de Utrechtse Universiteit en·sindsdien op wachtgeld zit, heeft nog een andere reden om van een geslaagde aktie te spreken: Met de aktie hebben we aan willen tonen hoe verziekt de maatschappij is en dat de instanties geen enkel kontakt met elkaar hebben. Dat we deze aktie voor gevangenen, gevoerd hebben wil niet zeggen, dat er alleen in het gevangeniswezen schrijnende misstanden zijn; die zijn er in de hele maatschappij. Maar in het gevangeniswezen zijn ze duidelijk aan te tonen, terwijl ze in andere takken van de samenleving verhuld zijn. Op 22 december van het vorig jaar schreef AAK, de aktiegroep van arbeiders en huisvrouwen een brief aan min. van Agt van Justitie, waarin melding werd gemaakt van een kaartenaktie. De opbrengst van deze aktie was bestemd voor de

kerstviering van de gedetineerden. De minister reageerde positief op de aktie. Maar nadat we van de opbrengst kerstpakketten hadden gekocht en die in de Arnhemse gevangenis uit wilden delen, werd ons de toegang door de gevangenis direkteur J. Alewijn geweigerd, omdat er oud-gedetineerden onder ons waren. Tom de Booy heeft·50 dagen vastgezeten voor zijn aandeel in de Maagdenhuisbezetting en Jan Ebeltjes, die door het ontwerpen van de kaarten het initiatief nam voor de aktie is pas uit de Arnhemse gevangenis ontslagen. Wat we aan willen tonen, is dat de gevangenis direkteur moest op treden als "pispaaltje" van het ministerie. Het ministerie kan zich niet veroorloven om toestemming te weigeren voor een kleinigheid als 'n pakketten aktie. In feite zijn ze het niet met de aktie eens, maar laten een man als Alewijn het rot klusje opknappen om ons te weigeren. Om dit te verduidelijken een parallel: Toen ik in de oorlog in een concentratiekamp zat, ben ik geslagen door Kotälla, (een van de drie van Breda). Kotälla zit vast als oorlogsmisdadiger. Maar mensen als Abs van de Duitse Bank en grootindustrieel Krupp, die Hitler in het zadel heeft geholpen en daardoor de oorzaak zijn van Kotälla's gedrag, gaan vrijuit. Ik geloof dan ook dat groepen die vechten tegen kleine ambtenaren zoals de politie en tegen chefs van bedrijven, niet de juiste mensen aanvallen. De werkelijke machtskoncentraties, die voortdurend hun macht misbruiken, beschermen zich achter de ambtenaren en chefs. Ze betalen deze middengroep ervoor om als stootblok te dienen tegen de agressie van de bevolking. De ambtenaren en chefs krijgen steeds de schuld voor de fouten die de machthebbers maken. Verder geloof ik, dat het kweken van begrip juist bij de middengroep van hét grootste belang is, omdat de huidige maatschappij op deze groep steunt. We moeten ze bereiken, door zoveel en zo intensief mogelijk kontakt.

Doel

Wat mijn doel is? Ik wil de kracht opbrengen om te luisteren wat de onderdrukten (in deze tijd vooral de geestelijk onderdrukten) me te zeggen hebben. Ik wil niet de fout maken die zoveel links intellektuelen maken, door mijn ideeën op te dringen aan de massa. Ik luister naar wat de mensen mij te zeggen hebben, zoek meer informatie over wat ze zeggen en probeer het dan weer uit te dragen; niet in mijn woorden; maar in hun eigen taal. Door mijn kennis onvoorwaardelijk ter beschikking te stellen aan de onderdrukten, probeer ik de klasse-struktuur van het kapitalistisch systeem te doorbreken. In de toekomst gaan we verder met 't onderzoek naar 't justitiële apparaat en het bedrijfsleven. Onze bevindingen zullen we door middel van een stencil verspreiden: zoveel mogelijk in de taal van de onderdrukten.

22 februari 1972 Brief van de staatssecretaris van Justitie

In antwoord op uw brief van 16 december 1971 en 6 januari 1972 moge ik u het volgende berichten.

Inderdaad heb ik gaarne ingestemd met uw voorstel om de geldelijke opbrengst van de verkoop van Kerstkaarten, vervaardigd van de tekeningen van de heer Ebeltjes, te mijner beschikking te stellen ten behoeve van de gedetineerden. Met name werd daarbij gedacht aan een bijdrage voor activiteiten tijdens de Kerstdagen en de jaarwisseling. De voorbereiding van deze activiteiten vraagt veel tijd. Reeds in september wordt hiermee als regel begonnen en eind november is de planning vrijwel voltooid. Van Rijkswege worden hiervoor gelden beschikbaar gesteld, terwijl in een enkel geval initiatieven vanuit de maatschappij in deze voorbereiding worden ingepast. Uw voorstel betreffende de kerstkaartenactie dateert van 22 november j.l. Desondanks zou toch een aantal penitentiaire inrichtingen wel van uw aanbod tot een geldelijke bijdrage gebruik hebben kunnen maken. In verband met een goede gang van zaken heb ik u daarom verzocht mij tevens schriftelijk mee te delen, tot welke inrichtingen u zich zoudt willen wenden.

In uw laatste brief spreekt u over pakketjes met levensmiddelen, die u binnen de gevangenismuren wilde brengen. Voor zover mijn informaties achteraf strekken, had u daarbij het oog op de gevangenis te Arnhem. Ik betreur het misverstand, dat is ontstaan in uw contact met de directeur van deze inrichting. Dit misverstand had kunnen worden voorkomen, indien de gemaakte afspraken waren nagekomen, met name om de Directie Gevangeniswezen op de hoogte te stellen van de inrichtingen waarmede u contact wilde opnemen. Voorts moge ik u erop

wijzen, dat uw opmerkingen over contacten tussen gedetineerden en ex-gedetineerden, gezien het bovenstaande, niet relevant zijn. In uw voorstel bent u ervan uitgegaan, dat de opbrengst der kerstkaartenactie aan mij ter beschikking zou worden gesteld. Ik heb u toen verzocht de opbrengst aan te bieden aan directeuren van penitentiaire inrichtingen, waarbij gedacht is aan een geldsbedrag en niet aan pakketten. Ik moge U verzekeren, dat het Gevangeniswezen positief staat tegenover acties als door U bevorderd. Als voorbeeld moge dienen, dat al jarenlang een stichting van jongeren Sinterklaaspakketten verzorgt voor gedetineerden die geen pakket van thuis ontvangen. Vorig jaar werden door deze stichting meer dan 2.000 pakketten naar alle penitentiaire inrichtingen verzonden. Het verdient echter aanbeveling een dergelijke actie tijdig aan te vangen, waardoor er gelegenheid is voor mondeling overleg.
Ik ben er zeker van dat misverstanden als thans zijn ontstaan dan zullen uitblijven.
De Staatssecretaris van Justitie

Uit mijn dagboek 10 januari - 9 februari 1972

Maandag 10 januari Met Jan naar zijn familie. Eerst naar zijn zuster daar alles nog al somber, vandaar naar zijn moeder Dat was helemaal triest weinig liefde over en weer.

Vrijdag 14 januari Lezing in Wageningen. Jan was mee en mengde zich in de nog al pittige discussie.

Zaterdag 15 januari Feest van Loes Mallee .Ontmoette een oud student Tjeerd van Weering, wel een klap op mijn kop was. (Waarom weet ik nu niet meer)

Maandag 17 Januari. Vroeg naar haven van Rotterdam begin actie ronddelen van stencils, indrukwekkend om de arbeider naar hun werk zien gaan, vooral de gastarbeiders. Jan werd misselijk was erg geëmotioneerd door dit gebeuren.

Woensdag 19 januari Actie Rijn Schelde Verolme begonnen

Maandag 24 januari Sterk gedroomd dat Jan opgepakt zou worden. Het werd John Quispel die opgepakt was. Stencil gemaakt over politie onterecht binnendringen in woning zonder verklaring van OVJ. Actie voor de zoon van Jan Quispel.

Dinsdag 25 januari Op politiebureau in Rotterdam stencils uitgedeeld. Samen met Jan Ebeltjes en Erik van der Maal. Politie had begrip voor actie. Met Jan samen naar lezing in Workum.

Artikel Vrije volk : Rotterdamse politiemannen lezen, wat de actiegroep Geopol hun te zeggen heeft. Vanochtend om zeven uur kwam geoloog Tom de Booy (die in december kerstpakketjes over de muur van de Utrechtse gevangenis gooide) met nog een paar leden van zijn actiegroep het Rotterdamse hoofdbureau van politie binnen. Zij protesteerden tegen de manier, waarop gisteren de 20-jarige Jan Q. werd aangehouden. De jongeman wordt verdacht van brandstichting op 25 juli in het Westduitse consulaat te Rotterdam.
De actiegroep zegt o.a, dat bij een huiszoeking bij de moeder van Q. "de hele boel overhoop werd gehaald en waardevolle voorwerpen werden meegenomen. "Alleen een schrijfmachine, die als bewijsstuk dienst kan doen"commentarieerde van vandaag politie-voorlichter J. Bouman. Volgens Tom de Booy (met bontmuts) !n zijn groep had de politie ook geen schriftelijk bevel .tot huiszoeking getoond. "Wij willen de mensen bewust maken van bun rechten," aldus de geoloog. (Foto te onduidelijk om af te drukken).

Donderdag 27 januari Jan Ebeltjes boos op Sociale Dienst

Vrijdag 4 februari. Aktie RSV staking. Stencil bij Wilton Feyenoord uitgedeeld. Ontmoeten tegenstand van arbeiders, ze zeiden wat moet we met jullie woorden. Ook bij Verolme langs geweest (zie na de citaten uit mijn dagboek eenegedeelte van het stencil en ook een reactie van een havenarbeider op onze actie)

Dinsdag 8 februari. Begin moeilijkheden met Jan. Was naar Sociale dienst geweest kwam al vroeg terug. Adrienne en ik wachten vol spanning wat hij weer voor excuus zou hebben om zijn huisje op te ruimen het was daar een geweldige rotzooi Nu knapte ik af, want hij wilde 1 1/2 week de tijd hebben.. Ik zei nu ga je het huisje opknappen dan neem je maar op de pof. Dit was heel hard voor hem nu moest hij wel en is driftig begonnen te timmeren. Toch ruzie met hem

gekregen. Hij zei ik zoek mijn eigen weg wel. Jan kwam even later bij ons huis binnen door te kloppen . Hij wilde - kennelijk gesterkt door de aanwezigheid van Erik - kijken hoe ik dacht. Ik heb alleen met Erik gepraat en geen woord gezegd aan Jan. Ik zag hoe zeer het hem trof in het diepst van zijn hart. Ik moest hard zijn want een vinger en hij neemt de hele hand. Even later is hij vertrokken met Erik. Ik voelde aan dit wordt een nieuw hoofdstuk

Jan Ebeltjes verlaat het tuinhuisje en laat het zo achter

.

Woensdag 9 februari Inderdaad de vogel was gevlogen. Ook met kacheltje en dekens Verder alles achtergelaten. Duidelijk een opluchting. Naar Erik en Johan goed gesprek. Hij was gisteren met Jan doorgezakt. Jan was boos op mij geweest en ik had niets tegen hem gezegd. Nu dat was dan dat. De periode 23 december - 9 februari afgesloten.
Einde mijn dagboek periode 10 januari -9 februari 1972

2 februari 1972 Stencil verspreid aan de werknemers van Rijn-Schelde-Verolme

Wat er allemaal gebeurt achter de schermen weten wij niet, maar wel weten wij dat de berichten over Uw bedrijf zijn geschreven in de werkgevers taal. Een duidelijk voorbeeld van deze TAAL TERREUR is het bericht over de samensmelting ,van RIJN-SCHELDE met VEROLME. Om dit aan te tonen, hebben wij 200 moeilijke woorden genomen uit dit 54 bladzijden tellende bericht en geprobeerd deze te vertalen in gewoon Nederlands. Zolang de werknemers met deze onverstaanbare woorden geestelijk worden onderdrukt, kan er onmogelijk gesproken worden over werkelijke inspraak, medebeslissingsrecht of meer van deze niets zeggende woorden, omdat de werknemers hier door niet kunnen weten waar het eigenlijk om gaat. Wij willen met dit pamflet de werknemers van RIJN-SCHELDE-VEROLME opwekken om de werkgevers toe te roepen: "SPREEK JE MOERS TAAL". Met kameraadschappelijke groeten GEOPOL-BAARN

Taalterreur 200 moeilijke woorden, die voorkomen in het fusiebericht Rijn-Schelde-Verolme van 30 juni in 1971

Werkgeverstaal	**Werknemerstaal**
1. Activa	wat het bedrijf bezit aan geld en goederen dringend
2. Acuut	dringend.
3. Additioneel	toegevoegd
4. Adequaat	gelijkwaardig

5. Ad Hoc	voor het doel geschikt
6. Afschrijving	waardevermindering van bijvoorbeeld gebouwen en machines
7. Agio	hogere waarde dan de koers aangeeft
8. Alinea	gedeelte van een gedrukt of geschreven stuk
9. Alternatieven	mogelijkheden waaruit een keuze wordt gedaan
10. Analoog	gelijk aan
11. Appreciëren	waarderen
12. Arbitrage	1. beslissing van een scheidsrechter 2. berekening van prijs van goederen op verschillende plaatsen
13. Arrondissement	onderdeel van enen ambtelijk gebied
14. Balans	overzicht van bezittingen en schulden van een bedrijf
15. Betekening	bekendmaking
16. Bonus	extra uitkering
17. BRT	bruto register ton
18. Bruto	1. gewicht met verpakking 2.zonder aftrek van bijvoorbeeld kosten
19. Bulk	onverpakte lading
20 C.Q (Casu Quo)	in dit geval
21. Calculatie	berekening
22. Capaciteit	1. bekwaamheid, 2. vermogen
23 Certificaat	bewijsstuk dat deel aangeeft waarop men recht geeft
24. Civiel	burgerlijk
25 Classificatie	rangschikking in klassen
26 Commercieel	geschikt voor de handel
27. Commissaris	door aandeelhouders aangewezen, persoon belast met toezicht op de leiding van het bedrijf
28. Communicatie.	1. mededeling 2. verbinding .
29 Compensabel	in aanmerking komen voor vergoeding
30 Compensatie	goedmaken, bijvoorbeeld van schulden
31 Completering	aanvulling
32 Compliceren	ingewikkeld maken
33. Comptabiliteit	verantwoordelijkheid voor de juistheid van de afrekeningen
34. Concept	ontwerp, voorlopig plan
35. Concern	grote onderneming met vele dochterondernemingen
36. Conditio	voorwaarde
37. Conform	overeenstemmen met
38. Confrontatie	. het tegenover elkaar stellen
39. Conjunctuur	schommelingen van de welvaart
40. Consequentie	noodzakelijk gevolg
41. Consolideren	1. duurzaam maken 2. omzetten van schulden van korte naar lange termijn
42. Continuïteit	onafgebroken voortgang
43. Contrasigneren	mede ondertekenen
44. Convenant	afspraak, overeenkomst
45. Converteerbaar	inwisselbaar (van bijvoorbeeld aandelen)
46. Convocatie	bijeenroeping
47. Coördinatie	samenwerking
48. Coupure	gedeelte van bijvoorbeeld waardepapieren
49. Criterium	kenmerk ter onderscheiding
50. Cumulatief	samenvoegend; ophopend
51. D.D. (De Dato)	de datum
52. Debiteur	schuldenaar (tegenovergesteld is crediteur = schuldeiser)

53. Decennium	tijdbestek van 10 jaar
54. Defungeren	aftreden
55. Demissionair	bezig met aftreden, bijvoorbeeld. een regering
56. Deponeren	neerleggen
57. Deposito	geld aan de bank lenen tegen rente voor bepaalde tijd
58 Diversificatie	wordt door werkgevers gebruikt, maar komt niet in het Nederlandse woordenboek voor, wel :Diversificatie= Verscheidenheid.
59. Dividend	uitkering van winstdeel aan de aandeelhouders van een onderneming
60. Domicilie	wettige woonplaats, huisvesting
61 Doublure	verdubbeling
62. Dubieus	twijfelachtig, onzeker
63 Duplicaat	1. afschrift 2. gelijk aan het ander
64. Duurzaam	langdurig houdbaar
65. Effecten	bewijsstuk van een deel van het. bedrijfskapitaal
66. Effectief	doeltreffend
67. Efficiënt	doelmatig
68. Egalisatie	gelijkmaking
69. Elimineren	uitschakelen
70. Exclusief	uitsluitend
71. Ex dividend	zonder dividend
72. Expert	deskundige
73. Exploitatie	1. het winstgevend maken. 2. uitbuiting, misbruik maken van iemands arbidskracht.
74-.Extern	niet inwonend 2. het uitwendige
75. Faciliteit	dingen die het verblijf, bestaan makkelijk maken
76. Facsimile	nauwkeurige nabootsing van bijvoorbeeld handtekeningen
77.Fictief	denkbeeldig
78 Fiduciair	op vertrouwen berustend
79 Financiering	ter beschikking stellen of verkrijgen van geldmiddelen
80.Flexibiliteit	buigzaamheid, soepelheid
81. Fluctuatie	schommeling
82. Fusie	samensmelting
83. Geavanceerd	vooruitstrevend
84.Geblokkeerd	1. ingesloten, 2. niet vrij, beschikbaar (van gelden) ..
85.Gecompleteerd	aangevuld
86.Gecontinueerd	voortgezet
87. Gecontracteerd	een overeenkomst op schrift gesteld
88. Gederfd	ingeboet
89. Gedetailleerd	tot in onderdelen nauwkeurig
90. Gefactureerd	het maken van een rekening.
91. Geïntegreerd	tot een geheel samengevoegd
92. Herstructurering	het opnieuw ergens vorm aangeven
93. Hoedanigheid	eigenschap
94. Hoogconjunctuur	tijd van grote welvaart
95. Hoorzitting	bijeenkomst waar iedereen zijn. genoegen of ongenoegen geheel vrijblijvend kan uitspreken
96. Hypotheek	lening, bijvoorbeeld met een woning als onderpand
97. Incidenteel	toevallig
98. Inclusief	ingesloten

99 .Incourant	moeilijk verkoopbaar ,
100.Informatief	tot het dienen van voorlichting
101.Inherent	innig verbonden
102 Institutioneel	behorend tot een instelling
103.Instructie	aanwijzing .
104.Integraal	in zijn geheel
105.Integratie	het maken tot een geheel (RIJN-SCHELDE-VEROLME?)
106.Intellect	het verstand van één mens
107.Intrinsiek	tot de kern van de zaak doordringend
108.Investering	beleggen met het doel om winst te maken
109.Juncto	in verband met
110.Juridisch	rechtskundig
111.Kapitaal	aanzienlijk bedrag aan geld of ander rentegevend bezit, kapitaal heeft de eigenschap dat als men er zweet van de werknemer aan toevoet het meer wordt
112.Know-How	vooral technische kennis
113.Krediet	het vertrouwen, dat geleend geld terug betaald wordt
114.Kwalificatie	het opgeven van een eigenschap'
115.Kwalitatief	betreft de eigenschap van iets
116.Kwantitatief	de hoeveelheid of afmeting,
117.Latent	verborgen, onzichtbaar aanwezig blijvend
118.Liquide	Liquide geld of ander waardepapier dat onmiddellijk beschikbaar is .
119.Loon	de prijs van de geleverde arbeidskracht
120.Maatschappelijk kapitaal	het totale nominale bedrag van alle aandelen van de onderneming RSV 250 miljoen gulden)
121.Mandaat	volmacht.
122.Maritiem	met de zeevaart te maken hebbend
123.Mobiliteit	beweeglijkheid, vlugheid
124.Modaliteit	voorwaarde bij een overeenkomst
125.Mutatie	verandering, wijziging .
126.N. V .	Naamloze Vennootschap) een bedrijf, waarvan de bezitters niet aansprakelijk kunnen worden gesteld, maar wel de winst kunnen opstrijken
127.Netto	zuiver (na aftrek van verpakking of kosten)
128.Nominaal	de waarde van wat op geldig papier staat
129.Obligatie	schuldbekentenis
130.Obligo	borgstelling
131.Omzet	totaal opbrengsten uit verkoop van bepaalde artikelen in een bepaa1de tijd
132.Onderhavig	waarvan op het ogenblik sprake is .
133.Onverlet	onbelemmerd
134.Oprichtersaandeel	aandeel uitgegeven aan de oprichters van een bedrijf
135.Optimaal	meest gunstig
136.Order portefeuille	gezamenlijke opdrachten van een bedrijf
137.Outillage	uitrusting
138.Pari	gelijk aan de waarde
139.Passiva	de schulden die men te betalen heeft
140.Polarisatie	het ontstaan van verborgen spanningen in een groep
141.Preferentieel	een voorrecht krijgend

142.Presidium voorzitterschap
143.Prevaleren voorrang behouden
144.Principe grondbeginsel.
145.Prioriteitsaandeel aandeel waaraan voorrechten aan zijn verbonden, zoals het benoemen en ontslaan van directeuren en commissarissen
146.Privaatrecht recht dat zaken regelt tussen personen·
147.Problematiek een probleem vormend
148.Procedure gang van zaken
149.Procentueel in procenten (percentages) uitgedrukt -
150.Prognose zoals het misschien zal gaan
151. Pro Memorie ter herinnering
152 Promesse verhandelbaar papier, waarin de ondertekenaar, zich verbindt tot betaling van een schuld
153 Proportioneel evenredig
154.Pro Rata ieder naar zijn aandeel
155.Provisie 1. tijdelijke maatregel. 2. deel van opbrengst
156. Publiekrecht recht dat verhouding tussen burger en overheid regelt
157 Qua als zodanig
158 Rationalisatie 1. in redelijke sfeer trekken 2. organisatie van de productie met doel prestatie
te verhogen en geld en tijd te besparen (!!)
159.Rationeel redelijk, zakelijk verantwoord
160 Realisatie verwerkelijking
161 Recentelijk kort geleden
162.Recepsis bewijs van ontvangst
163.Refereren verwijzen
164.Regionaal aan een streek gebonden
165.Register voortdurend bijgehouden boek of lijst
166.Regres recht op schadevergoeding .
167.Relatief 1. betrekkelijk 2. in verhouding tot anderen
168.Rentabiliteit winst die in procenten wordt uitgedrukt
169.Representeren vertegenwoordigen
170.Research speurwerk
171.Reserve kapitaal om in tijd van nood aan te spreken
172.Respectievelijk achtereenvolgens
173.Resultante einduitkomst
174.Royeren schrappen
175.Sanering ordening van een bedrijf, zodat de ondernemer meer winst van.hun kapitaal kan maken ("gezond maken van een bedrijf")
176 Sector. afdeling of onderdeel van een gebied of industrie
177.S.E.R. Sociaal Economische Raad
178.Scrips bewijs van nog niet:betaalde rente, dat recht geeft bv. op een nieuw aandeel of obligatie
179.Specificatie gesplitste opgave
180.Stabiliteit evenwichtigheid, duurzaamheid
181.Statuten grondregel van een vereniging
182.Stelpost bedrag dat in het bestek wordt. opgenomen om op de begroting te brengen voor een bepaald onderdeel, van het werk
183.Structureel betreft de opbouw van iets
184.T.A.V. ten aanzien van
185.Taxeren waarde van iets schatten

186.Ter visie leggen	ter inzage leggen .
187.Toelevering	levering van half en eindproducten aan grote bedrijven, die deze in hun eindproducten verwerken
188 Ton.	1000 kilogram of 100.000 gulden
189 Toonder	houder van geldwaardig papier dat op vertoon aan de houder wordt uitbetaald .
190.Tonaliteit.	het geheel omvattend
191 Trekkingsrecht	recht op trekking van een lot
192 Trust	samensmelting van bedrijven, waarbij deze zich onder één leiding stellen..
193.Ultimo	op de laatste dag (van de maand)
194.Unaniem	eenstemmig
195.Vacature	opengevallen plaats
196.Valutawaarde	wisselkoers
197.Verlijden (van akte)	het laten opmaken (van akte)
198 Vermogen	iemands bezit .
199.Werken voor derden	opdrachten voor buitenstaanders
200.Winst	"Wat de werkgever in zijn zak steekt en waarnaar de werknemer kan fluiten".

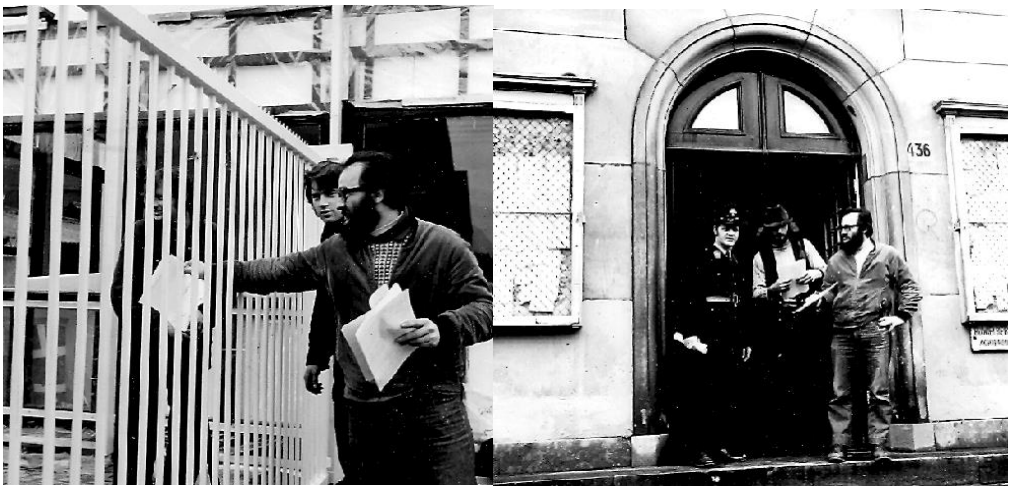

Staking bij Rijn Schelde Verolme. Links Erik van er Maal deelt stencils uit bij de poort van het stakende bedrijf, Rechts Jan Ebeltjes en Erik van der Mal bij het politiebureau,

9 februari 1972 Brief van havenarbeider J. Caesar uit Rotterdam

Geachte kameraden, Ondergetekende stond vrijdag 4 februari aan de poort bij de stakende Verolme Machine Fabriek op IJsselmonde., waar ik uw pamflet over "taalterreur" in mijn handen gedrukt kreeg. Er is mij toen verzocht uit te zoeken hoe dit pamflet bij de overige arbeiders ontvangen is. Dit heb ik gedaan, maar teleurstellend genoeg bleek het grootst der arbeiders niet "rijp"genoeg om de belangrijkheid hiervan in te zien en waren dienovereenkomstig ook ongeïnteresseerd en heb ik een groepje gevormd (3 man) dat wel geïnteresseerd is en graag op dit en andere sociaal-maatschappelijke gebied verder geïnformeerd willen worden. Wanneer dus dokumentatie voorhanden is zien we dit gaarne en zonodig tegen vergoeding tegemoet. Als u het op prijs stelt, kontakt met ons te houden, zijn wij u graag van dienst. u krijgt zodoende direkte informatie over van loonslaven en hun houding, hoogachtend, J Caesar

16 februari 1972 Brief van de heer C. Verolme. Ridderkerk, Huize "De Heul"

Zeer geachte Heer de Booy;

Uw schrijven van 7 dezer had mijn aandacht; al ben ik het niet eens met veel wat in Uw brief te berde is gebracht, toch kan ik voor menig ding begrip hebben. "Begrip hebben" is niet synoniem

aan "het eens zijn".Het is mijn persoonlijke visie dat het door U bedoelde fusie-bericht voor de eenvoudig-geschoolde werknemer van weinig waarde moet zijn geweest. Verder deel ik Uw mening dat inderdaad menig bericht in eenvoudig nederlands kan worden gesteld. Ik zou U willen adviseren - tenzij U het reeds gedaan hebt Uw "vereenvoudigd" voorstel inzake het fusie-bericht toe te zenden aan de Heren Dr.J. de Vries, President commissaris van het R.S.Verolme concern en aan J.F. Langenberg, Presidentdirecteur, Marconiplein 1, Rotterdam.
Met vriendelijke groeten, C. Verolme.
(Ik heb de stencils met de taalterreur van de 200 woorden ook aan de media rondgestuurd. Het is wel opvallend geweest dat daarna de media veel meer dan vroeger moeilijke woorden vertaalde in gewoon Nederlands. Misschien heeft mijn stencil daar wellicht toe bijgedragen. De reactie van Verolme was bemoedigend. Dat het te hoog was gegrepen voor de toenmalige havenarbeiders is duidelijk geworden door de bovenstaande brief van J. Caesar).

Zondag 12 februari 1972 Dagboek

Begonnen met uitgebreid dagboek, opschrijven van gedachten etc. Afsnijden van contacten door teleurstelling Jan Ebeltjes, Jan Quispel etc. Op eigen benen, geen groepsvorming, een soort isolatie periode.

Enkele grepen uit het zeer uitvoerige dagboek van talloze pagina's. Niet zozeer over gebeurtenissen maar gedachten over allerlei onderwerpen Onder de titel: Niets Nieuws Alleen Anders

Eindelijk ben ik zo ver gekomen dat ik mijn gedachten en ideeën eens op papier ga zetten, om daarmee de volgende doelen te verwezenlijken
1. orde op zaken stellen
2. gegevens gedurende de afgelopen jaren verzameld uit te werken
3. materiaal bijeen te brengen voor de lezingen in het land
4. blauwdruk te maken voor de guerrilla oorlog
5. ontwikkelen van een theorie (in de vorm van een manifest)
6. materiaal voor de zandloper krant
7. discussie stuk voor gelijkgestemden

Het is nu zo langzamerhand wel duidelijk geworden. dat ik dit werk uitsluit en alleen zal moeten verrichten. Tot nu toe is gebleken dat alle contacten met anderen er toe hebben bijgedragen dat ik tot deze conclusie ben gekomen. Pas nadat ik deze uiteindelijke verdieping en verbanningsperiode met goed gevolg heb doorstaan zal ik pas in staat blijken nieuwe relaties op te bouwen. Nu waren de contacten. slechts om mij zelf los te weken van de oude contacten.. Het zal uiterst moeilijk zijd om de zelf discipline op te brengen om deze periode te doorstaan. In principe stel ik mij voor deze periode van inkeer te laten duren ongeveer een half jaar. In ieder geval in de openbaarheid te komen met een lezingen serie te beginnen 1 october .Deze lezingen serie door het land zal dan als begin moeten dienen voor de openlijke aantasting van de klasse structuren in Nederland. De bevrijdingsbeweging zal aansluiting moeten zoeken met andere bevrijdingsbewegingen van Angola tot Vietnam. De wapenen zullen zoals altijd in een guerrilla oorlog buit moeten worden gemaakt op de vijand. Deze wapenen zullen al het geestelijke geweld en structurele geweld moeten vertegenwoordigen dat de elite op de onderdrukten los laat. Door de splijting van de zware atoom kernen zal energie vrijkomen die gebruikt kan worden voor de samensmelten van de lichte kernen of wel de onderdrukten (licht in kennis en geld en bewustzijn). Pas wanneer deze samensmelting zal plaats vinden (fusie) dan kan begonnen worden aan de langzame opbouw van de puinhopen. De opbouw van de te verzamelen feiten en het registreren ervan lijkt mij het beste in de vorm van kleine hoofdstukjes die ik nummer, zodat de onderwerpen schots en scheef door elkaar kunnen worden neer geschrevene. Later kan dan door middel van een index begonnen worden met een indeling naar onderwerpen.
Als belangrijkste grote onderwespen zou ik al het volgende kunnen opstellen
A. Klasse bewustzijn
B. Rechtsstaat

C. Energievoorziening
D. Technologische ontwikkeling
E. Blauwdruk voor bevrijdingsgebieden
F. Onderwijs.
G .Analyse van privé bezit
H. Geologische invloed op ontwikkeling van de mens
I. Eigen ontwikkeling
J. Warmtedood
K. Ego-isme bestaat niet
L Zandloper mechanisme
M..Toekomst van de mens
We zullen moeten proberen de geesteswetenschappen samen te brengen met de verworvenheden van de exacte wetenschappen. Dit mes snijdt dan aan twee kanten ten eerste krijgen we de bekende twee kanten van de medaille te zien en tegelijkertijd krijgen we de ontwrichting van het denkpatroon dat ontwikkeld wordt aan de universiteiten, nl de vlucht van de studenten in een wetenschap of pure chemie of pure sociologie ,politicologie.
Hoe kan je aan een universiteit die is opgebouwd uit die oude cultuur beginnen met een onderzoek naar de machtsstructuur als je daarbij dus een deel bent van die machtsstructuur. Mijn rol is nu eenmaal van een eenling die nooit in een partij structuur zal passen.
Zondag 27 februari 1972 Half vijf wakker geworden. Opeens zag ik het namelijk wat mij te doen staat in de levensjaren die mij nog resten op te schrijven en te analyseren waarom we steeds weer in de zelfde val lopen. Aanleiding hiertoe is de uitzending gisteren avond van de film van Louis van Gasteren over het KZ syndroom. Hieruit zag je opeens de samenhang. De professor Bastiaans die bezig is met zijn proefkonijn en waar alleen maar gekeken wordt naar de ziekte en geprobeerd wordt deze man te genezen maar geen enkele ogenblik maar dan ook getracht wordt om hem een historische kijk te geven op de relatie van zijn ziekte en haat tov de maatschappijstructuur. Nu zal hij misschien genezen zijn voor de psychiaters of beter ze hebben hem gebrainstormd en geconditioneerd op zo'n een wijze dat hij nu werkelijk denkt dat zijn KZ syndroom een fictie was en dat alles nu werkelijkheid is geworden de depersonalisatie is bij hem genezen maar wat heeft hij nu te bieden aan zijn zoon die zich afzet tegen deze wereld van depersonalisatie. Nee we hebben hier met zijn allen duidelijk laten zien hoe gedepersonaliseerd we met zijn allen zijn. Het gaat hier niet om de vraag wie schuldig is want welk referentie kader hebben we om dit uit te maken, waar we wel toe verplicht zijn is om een analyse te geven van de opkomst en groei en de mogelijkheid van het fascisme en verder te bekijken in hoeverre we nu bezig zijn op een veel ergere schaal van massa vernietiging. Hoe zit het met Kötella hij had een haat tegen Polen waarom hoe is zijn vader en was hij niet geestesziek die heeft HitIer aan de macht gehouden en welk sociale klasse was de dupe in de oorlog en hoe is het de februari staking en hoe zit het met het feit dat de elite van Nederland in Aerdenhout er rustig leefde in dat zelfde Aerdenhout waar Barend Biesheuvel bezig is om de verzoeningspolitiek met Duitsland (EEG) tot stand te brengen Het is nu mijn taak om een pijnlijk nauwkeurige analyse te maken van de ontwikkeling van Nederland die het mogelijk heeft gemaakt dat we zo blind voor de werkelijkheid zijn geworden. Het gaat er om dat we alle dingen die we nu moeten bezien zien door de bril van de ontwikkeling die deze situatie heeft veroorzaakt zonder hierdoor tot een compromis te komen of een veroordeling nee alleen om aan te tonen hoe ongelooflijk hypocriet we zijn en hoe schadelijk voor het denken dat toch de enige mogelijkheid biedt om verder te blijven leven. De geschiedenis van dit gebeuren zouden we kunnen bezien in verschillende onderwerpen. Wanneer we deze klinische analyse van ons denken niet verrichten en ons niet bewust worden van de ongelooflijke denkfouten die we maken zullen we steeds meer fouten gaan maken en ons op het laatst geheel verdrinken en onszelf daardoor vernietigen. Hiervoor pas ik en dat is de hard grondige reden om deze analyse uit te voeren namelijk om te blijven leven en voor dat ik deze vorm van leven ga verlaten zien hoe ziek we met zijn allen zijn dat we de meest

eenvoudige zaken niet meer in zijn juiste proportie willen zien. Misschien is dat ook een verschijnsel van een uitvloeisel van deze tijd der massa communicatie, nl dat we de magie van de grote getallen niet onderkennen en daardoor een de kwantiteiten een niet te observeren en te controleren kwaliteits eigenschap is binnen geslopen door de concentratie van rol miljoenen op een enkel ding. Dan is Bangla Desh dan is het de NVV dan weer de drie van Breda. Natuurlijk de massa vergeet snel maar zijn het niet de massa media, die hieraan in de eerste plaats aan meewerken een doodgevaarlijke situatie waar Hitler van zou dromen als hij wist hoe makkelijk het tegenwoordig gaat om de massa op een kolossale manier te verneuken zoals nu met de drie van Breda. Geen enkele analyse heeft een kritische beschouwing gegeven over de werkelijke rol van de drie en de onbelangrijkheid van hun acties. Het is natuurlijk begrijpelijk dat dit niet zou gebeuren want dan moet Hoogovens zijn spulletjes opdoeken. Onze lieve H.J.Abs cs of Philips etc.

Zaterdag 18 maart 1972 Adrienne naar ziekenhuis operatie galblaas

Donderdag 30 maart 1972 Brief van Jan Ebeltjes uit gevangenis in Antwerpen

Hallo vrienden en kameraden. Hier hebben jullie na lang wagten een briefje van mijn, ik mogt jullie niet schrijfen, omdat het een politiek zaak is, dat vindt men te gevaarlijk hier, zo doende kan ik je nou pas schrijfen deze brief wordt naar buiten gesmokkeld door een duane amtenaar, ik heb een maand gevangenisstraf gehad ik heb niks gestolen of iemand voor ze bek geslagen, maar je weet het meschien wel te herrineren dat ik het wel eens gehad had, over het ontvlugten 8 jaar geleden naar belgie en frankrijk en ik mogt belgie niet meer in., nou daarvoor ben ik nou gestraft en ze heben papieren opgevragt, en daar stond alles in van de akies die wij gevoerd heben en ik ben nou ene maoist en een de stukken de van de haagse post haden ze, en stond dat ik van de giriljastrijder en ben er hier voor veroordeeld, ik ben loopend aangehouden. Nou zaterdag 1 april ben ik vrij, maar moet nog blijfen omdat ik de grens overgezet moet worden want ze houde niet van politieke gevangenen, dus zit ik zit nou in mijn eigen tijt, je moet is weten hoe de behandeling is, ik ben de grootste misdadiger die er rond loopt, ik geloof dat ik er mee ophou met de aksies te voeren en ik als een gewoone arbeider ga leven, ik heb van agt ook geschreven 3 weken geleden maar mooi niemand geschrefen zelfs de dokteres myeres vereniging niet, dat wist men voor de rechtbank zelfs niet of ik er onder stond, toen ik het zei schroken ze of het eigenlijk zo was, zo zie je maar tom als je niks gedaan hebt, ben je politieke gevangene , als ik in Holland ben gooi ik het in de pers en ik mag geloof ik maar mijn eigen wegetjes en ga de kermis maar weer op, maar meschien kom ik nog wel eens langs, of ik zet er voor goed een streep onder als ik inbreek was het anders geweest, nou is mijn gevangenis straf om en moe nou wagten tot ik de grens overgezet wordt en dat is donderdag 6 april ga ik om 12 uur de grens over, Tom ik waarschuw je je dit kan jou ook gebeuren op een andere manier, veel sterkte je vriend en kameraad jan, als er post komt voor mij hou het dan vast dan hoor ik het wel, ze krijgen een hardt beroerte als ze weten dat ik je tog geschreven hebt.

Zaterdag 1 april Opheffing Geopol

Donderdag 6 april 1972 Jan Ebeltjes wordt vrijgelaten en wordt overgebracht naar Baarn en daarna weer naar HvB Utrecht

Dinsdag 11 april Jan wordt vrijgelaten

Januari t/m april Lezingen "Waar gaat onze aarde naar toe?"gehouden in:

Wageningen, Workum, Groningen, Middenmeer, Krommenie, Tilburg, Neede, Arnhem, Rotterdam, Schiedam, Venlo, Rotterdam, Haarlem, Rotterdam 2x, Utrecht, Leeuwarden. Den Bosch, Hoogezand

WAAR GAAT ONZE AARDE NAAR TOE?

Wetenschap, onderwijs en politiek zijn in de tegenwoordige samenleving niet meer van elkaar te scheiden. De wetenschapsman-docent moet zichzelf en ook anderen ervan bewust maken, dat zijn ontdekkingen grote maatschappelijke gevolgen kunnen hebben. Hij mag dan ook nooit de ekonomische, politieke en sociale betekenis daarvan uit het oog verliezen. Het moet dan mogelijk

zijn om de nog steeds groter wordende kloof tussen rijk en arm in grond, geld, kennis of bewustzijn, kleiner te maken. Dr. DE BOOY zal trachten aan de hand van een serie dia's die hij tijdens Andes- en Himalaya-expedities en op studiereizen door Europa, Amerika en Perzië maakte, duidelijk de enorme betekenis aan te tonen die o. m. de olie en aardgasvondsten in de wereldpolitiek hebben. Het aardgas in Groningen en de olievelden van Libië, Nigeria, het Midden -Oosten, Indonesië en Alaska, halen niet alleen de aarde, maar ook de mensen die daarop wonen, onderste boven.
NIETS NIEUWS..... ALLEEN ANDERS!
De tegenstellingen in de wereld van de zestiger jaren werden gevormd tussen de kapitalistische (eerste) wereld, de communistische (tweede) wereld en 'de arme landen' (de derde wereld). In de zeventiger en tachtiger jaren zullen deze tegenstellingen gaan verdwijnen en plaats maken voor een nieuwe controverse tussen een door technocraten bestuurde wereld (een kennis -elite dwars door ideologische grenzen heen) en een steeds groeiende, bewuster wordende wereldmassa (de vierde wereld). De technocraten zullen zich, om de heerschappij te kunnen behouden, moeten bedienen van de meest verfijnde methoden om deze massa van de werkelijke problemen af te houden. Aan de hand van actuele gebeurtenissen zal dr. DE BOOY trachten deze beinvloedingstechnieken te analyseren. Zo zal in het bijzonder aandacht worden geschonken aan het scheppen van schijnproblemen zoals oorlogsdreiging, overbevolking, milieuverontreiniging, ekonomische en monetaire crises en schaarste aan energie en grondstoffen, met behulp waarvan de werkelijke problemen worden verborgen, namelijk de geestelijke milieuverontreiniging van de mens veroorzaakt door een te snel verlopen aanpassing aan de technologische ontwikkeling wat dan weer tot resultaat een gevolg van machteloosheid heeft tegenover de hem opgedrongen leefsituatie
Zaterdag 15 april 1972 Begin quarantaine tot 1 oktober
Zaterdag 20 mei Ik ben door crisis heen weet wat me te doen staat: wetenschap en de invloed op onze beschaving
Donderdag 1 juni gelezen over Erik van der Maal die 6 weken onterecht is opgesloten in Zon en Schild
Woensdag 7 juni Zwaar in de put
Donderdag 29 juni Weer depressie
Zaterdag 1 juli Nieuw moed
Donderdag 6 juli Brief van Bertus (zie voor zijn brieven aan het eind van dit dagboek)
Dinsdag 12 juli Depressie
Zaterdag15 juli Depressie nog steeds niet afgelopen
Zondag 16 juli Bertus op bezoek zeer succesvol
Zaterdag 29 juli Jan Ebeltjes komt met zijn vriendin Nel op bezoek in Baarn

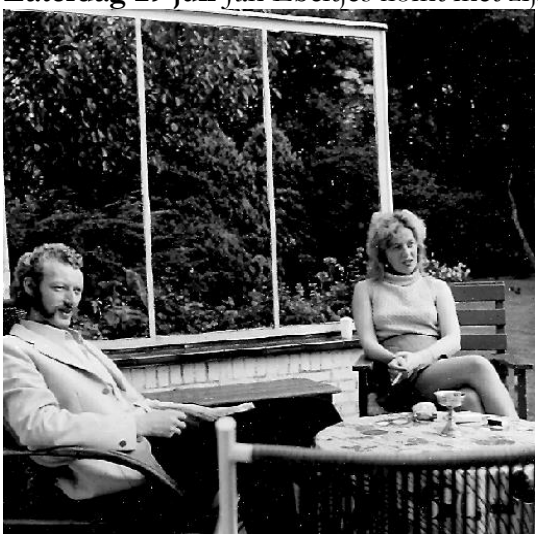

Jan Ebeltjes op bezoek in Baarn

Woensdag 2 augustus 1972 Met familie naar de Dolomieten

Vakantie in de Dolomieten

Zodag 20 augustus. Weer terug van vakantie in Baarn
9 september Bertus komt weekend logeren (zie brieven aan het eind van dit dagboek)
Zondag 1 oktober 1972 Eind quarantaine van 170 dagen
Dinsdag 3 oktober 1972 Enkele zinnen uit de lange brief aan Jan Quispel (AAK = Aktie Andere Koers) met bespiegelingen over de te varen koers
De oude klasse tegenstelling kapitalist -proletariër in onze westerse wereld is aan het vervagen hoe iedereen zich snelt naar Albert Heyn of achter de buis naar Ajax-Feyenoord kijkt. Hoe de technologische kennis concentraties in het leven roept namelijk de concentratie van kennis en bewustzijn, die met een angstwekkende snelheid voortschrijdt. De wetenschappelijke instituten werken op volle kracht voor de technologische onderdrukkings machine of dat nu zijn de laser bommen in Vietnam, of het uitvinden van geperfectioneerde:·psychologische massa beïnvloeding via reclame of door het beïnvloeden van de persmedia, het is alles gericht om iedereen achter de huisbuis of videorecorder te zetten en met zijn ogen oren open om de ster reclame goed in zich op te nemen. Het proces van technologiesering van de mens gaat door en zal steeds sneller zich voltrekken. De ismes gaan verdwijnen en de nieuwe godheid zal worden aanbeden. De massa beïnvloeding om een braaf consument te zijn en de Boodschap van de Ster van de NOS (vroeger Bethlehem) te aanbidden en alles er aan te offeren. Geen kritiek op het verhogen van de prijzen. Men zal steeds minder gaan mopperen .omdat men beseft dat mopperen betekent het afzagen van de tak waar men op zit. etc etc

12 november 1972. Links nieuwe garage klaar, de nacht er op door storm geheel vernield! Rechts: de familie voor het huis in Baarn

Dinsdag 10 oktober. Naar Parijs voorbespreking voor reis naar de Sahara later in het jaar.
Donderdag 30 november - Donderdag 21 december 1972 Als reisleider naar Sahara met groep Amerikanen

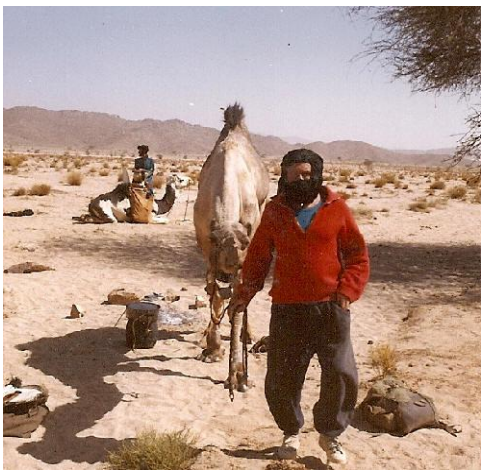
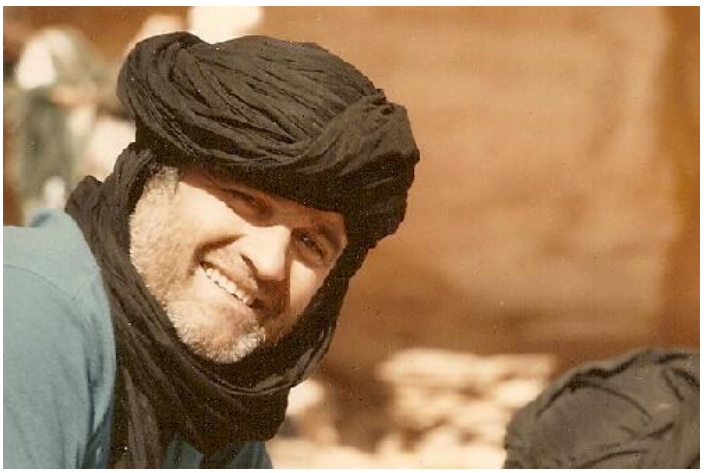

Tocht in de Sahara

Eind December 1972. Gedeelten uit mijn brief aan Leo Le Bon, de directeur van het reisbureau die mij heeft uitgezonden om als reisleider Amerikanen op een tocht door de Sahara te vergezellen

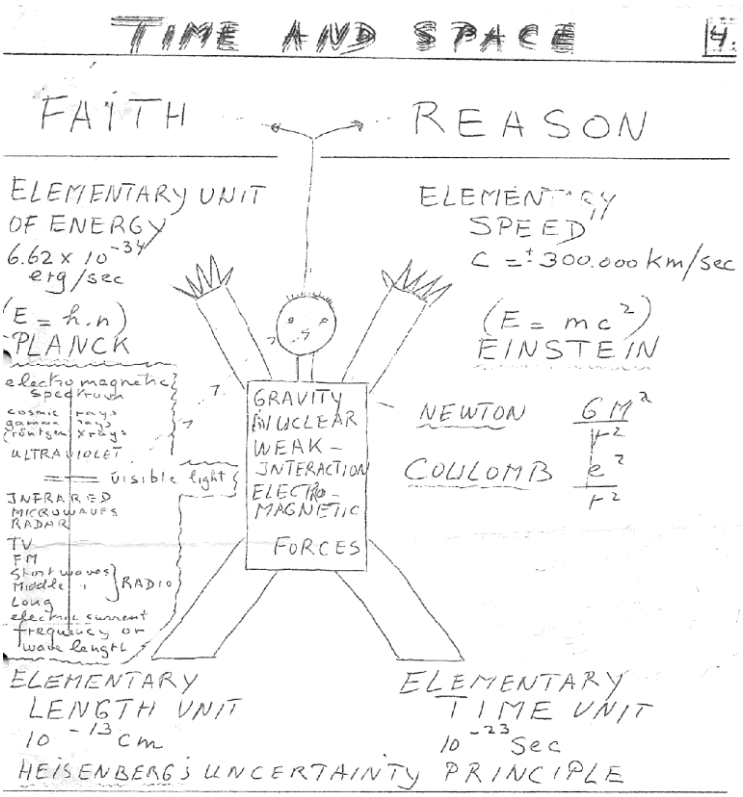

The more our knowledge about ourselves and our relation to nature increases the more we are bewilderd by the mysteries of the universe. It seems however that every single atom of other features are related by one general overall law which we never shall know because we are parts of the system and predestined

Ik wist wel dat de Amerikanen verziekt waren maar ik was weer welke manier ze dat waren. Mijn algemene indruk was dat ze door en door consumenten zijn geworden en dat ze vinden dat wanneer, ze betaald hebben voer iets ze ten eerste de waar moeten ontvangen waarvoor ze

betaald hebben -NIET MEER EN NIET MINDER en dat ze verder geen bijdrage behoeven te leveren tot een verhoging van de ambiance of een gemeenschapsgevoel. Daarentegen zijn ze wel gedisciplineerd wanneer je iets wil vertellen over het plan. Ze moeten altijd een plan hebben. En toen het me begon te vervelen zei ik zelfs dat vandaag is het plan: geen plan en dat is dus in feite ook een plan. Een frappant voorbeeld was toen de zeiksnor Joe McL vroeg wanneer gaan we weg. Ik: zei om 7 uur s'ochtends om 9 uur want de kamelen waren ver weg gelopen gedurende de nacht. We vertrokken niet om 9 uur maar om kwart voor negen. waarop hij mij verontwaardigd vroeg waarom we nu al weg gingen. Dit is maar een klein voorbeeldje maar ja jij bent dit al veel langer gewend dan ik misschien zo zeer dat het je niet eens meer opvalt. Rond het kampvuur zaten ze als zoutzakken zonder een woord te zeggen alleen naar te staren zodat ze *op* het laatst maar uit armoede direct na het eten in hun eigen hoekje wegkropen. Gesprekken van enige betekenis zijner niet of nauwelijks geweest. Politiek is helemaal taboe. Een keer had Joe de moed om een discussie te openen over het feit dat Amerika op 7 november de goede president had gekozen en dat het schip van staat nu weer in goede veilige handen had. Hierop zei Evelyn Petersen dat ze de discussie wel wilde hebben maar op de laatste middag van de excursie, waarop zijn vrouw Isabel zei: "Toe je weet toch dat ze niet happen (that they dont take the bait!) Collectief zijn ze volkomen aangepast aan de technocratie, daarentegen zijn ze individueel op een paar na - gelukkig nog niet gestorven en is het mij gelukt om met een groot deel van de deelnemers bijzondere nuttige en goede discussies te hebben, en waaruit overduidelijk bleek dat ze donders goed wisten dat er iets grondig mis is in onze samenleving, maar dat als ze deze gedachten zouden uitspreken het hun direct in hun bestaan zou bedreigen. De Amerikanen die ik tot nu toe gezien heb zijn zich van de situatie meer bewust dan ik dacht. Het is daarom te meer triest dat ze dit moeten verdringen, dit zal in de toekomst niet nalaten een opbouw van collectieve schuldcomplexen. Een in het volk op te bouwen die door het verdringingsproces in het onder bewustzijn er op een of andere manier uit zullen komen maar dan in niet te herkennen symptomen die wel eens behoorlijk ziekte verschijnselen zouden kunnen vertonen (vergelijkbaar met de dertiger jaren).
Het wegdringen van Vietnam zal op een een of andere manier ook naar buiten moeten treden. Het is voor mij misschien nog wel boeiender geweest om de Amerikanen te bestuderen in hun gedragingen dan de Tuaregs, want deze laatste groep mensen is min of meer een museum verschijnsel en is interessant uit historisch opzicht - ze zijn door het in contact komen met de bacteriën van onze "BESCHAVING" reddeloos verloren en zullen binnen zeer korte tijd even corrupt even belangeloos en verziekt als wij, maar voor hun is dat catastrofaal aangezien zij niet de middelen hebben om zich op tijd aan te passen door gebrek aan kennis etc. De Amerikanen daarentegen vertegenwoordigen een soort dat momenteel de dienst uit maakt en door hun! kinderlijkheid de arrogantie hebben om zich als doel te stellen om hun way of life over de wereld te verspreiden zonder dat ze in de gaten hebben dat ze bezig zijn de aarde te verwoesten, niet op het gebied van de techniek dat is allemaal prachtig maar op het gebied van de mens zelf in zijn diepste wezen. De kwaliteit van de mens wordt door het steeds naar voren schuiven van de kwantiteit op een verschrikkelijke manier onder drukt, maar de wetten in de natuur zullen er gelukkig voor zorgen dat op den duur (misschien in twintig of honderd of twee honderd jaar) er weer een reactie op zal komen en dat men de kwaliteiten van de mensen- de echange de chaleur humain - weer op de voorgrond zal stellen. Dat was even mijn hart luchten over de Amerikaantjes. Misschien erg subjectief, maar ik zal proberen bij de volgende trip zo veel mogelijk proberen opnieuw te kijken en te observeren. Zoals ik je al in een uitvoerige brief schreef wist ik niet of ik er tegen kon. Het is mij bijzonder goed gegaan. Slechts een keer ben ik geploft nl aan tafel in Algiers bij het opnemen van de bestelling drankjes. Ik siste ze toe "Open your mouth" toen iedereen dom voer zich uit bleef staren en verwachtte dat ik iets zo doen om het gemeenschappelijk te bestellen. Jack Smith kon het zelfs niet meer aan zien en is van tafel gelopen zo disgusted was hij over het passieve gedrag van de Amerikanen . Over het fotograferen syndroom behoef ik je niets te vertellen want dat is nu wel gemeengoed van iedereen geworden.

Als je iets moois ziet een mooie zonsondergang hoor je steeds achter je KLIK KLIK. Ze kunnen alleen maar de natuur en hun omgeving bekijken door hun lange penis van de telelens. Hun ogen hebben ze niet meer nodig want daar zorgt de camera voor om het vast te leggen. Het gebrek aan initiatief is als reisleider soms erg prettig ,want je hoeft maar te zeggen blijf hier staan en een uur later staan ze er nog precies zo maar het kan ook vervelend zijn zoals bv in Algiers bij het vertrek.Ik had afgepast geld bij me (je mag geen dinars het land uit nemen zoals je weet) voor de air tax. Bij het uitstappen van de taxi's zeg ik dat ze even moeten blijven wachten .Ze blijven als de bekende zout zakken staan en meteen komen de porteurs er op af. Ze benaderen eerst Jack Smith die het initiatief neemt om nee te schudden, daarna. komen ze bij het grote kind Theodore Lockwood deze zegt niets, -zodat ze met zijn drieën de bagage oppakken en het zegge en schrijven 20 meter verder brengen en bij mij komen,13 DA 1 DA per coli. Dit heb ik niet dus moet een half uur in de rij gaan staan om opnieuw geld te wisselen

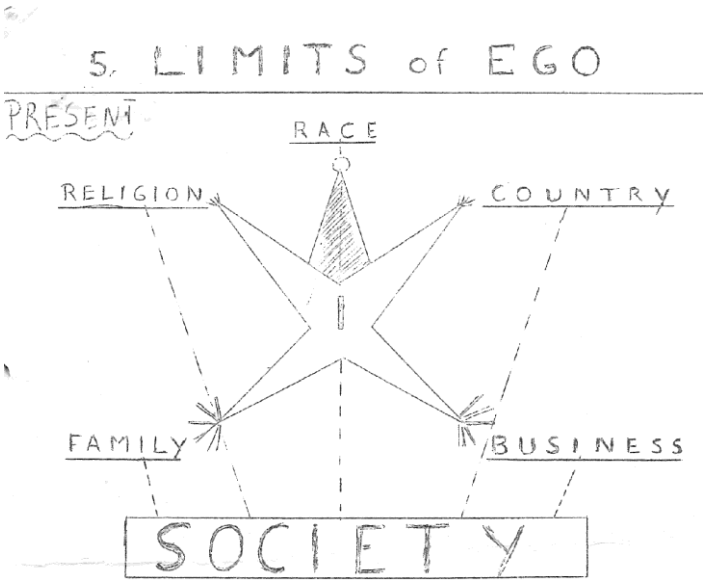

De vijfster en de plaats van ons Ego

Kerstmis 1972 Skivakantie met schoonfamilie naar Alpe Huez

Skivakantie Alpe Huez met schoonfamilie

Correspondentie tussen Bertus van der Poorten en Tom de Booij periode Deel I1 1972 deel III dagboek 1973)

6 februari 1972 Brief van Bertus van der Poorten uit Oldenkotte. Instituut voor mannen met maatschappelijke aanpassingsproblematiek Rekken (Gelderland)

Beste Tonny, Hier een briefje van je vriend Bertus, met mij gaat alles nog goed en ik hoor van u ook. Ton je moet mij maar niet kwalijk nemen, dat je niet veel van mij gehoord heeft maar je weet dat ik in de S.I niet veel kon doen en daarom heb ik m'n kans maar gewaagt om in de Inrichting je te schrijven. Ik ben je echt niet vergeten en nog bedankt voor uw pakketje dat je via Schoenmaker mij heeft gegeven. Ton ik hoop dat jij mij weer schrijf en dat we nog steeds vrienden blijven. Als je bij mij op bezoek wil kommen dan zal ik het voor je regelen. Ik heb in de S.I..bezoek gehad van m'n ouders vind je dat niet fijn? Nou ik was er weg van ik heb toch nog goede ouders. Als mijn tijd daar gekomen is dat ik een dag weg mag, dan kom ik een keer naar je toe u toe als het gelegen is natuurlijk. Ik moet nu nog op de gesloten afdeling blijven en dat is zo'n drie maanden en dan ga ik naar de open afdeling maar dan moet alles mee zitten. Ik heb een eigen kamer en je kan er biljarten en ik werk in de timmerafdelingen daar leer je nog wat. Nou Tonny ik hoop dat ik wat van je hoord en dat je een keer bij mij op bezoek kom, dan kunnen we een hoop aan elkaar vertellen en dat zullen we zeker hebben. De bezoek uren bennen alleen op zondag van 14.00 tot 18.00 dus een hele middag. Het is jammer, dat het niet zo dichtbij is maar je rijd er ongeveer 2 uur over. Nou Ton sterkte en tot ziens Bertus

12 februari 1972 Brief aan de directeur van de Rekkense Inrichting Oldekotte gem. Eibergen

Hierbij zou ik u willen verzoeken om mij een bezoek op een zondagmiddag toe te staan aan L.v.der Poorten. Ik ben mijn ten volle bewust van het feit dat ik een ex-gedetineerden (20-4-71 tot 9-6-71 lokaalvredebreuk Maagdenhuis) misschien een onoverkomelijk bezwaar zal kunnen zijn. Toch hoop ik dat u rekening wilt houden met het verzoek van van der Poorten aan mij om hem op de bezoek te komen of zoals hij mij op 6 febr. j.l. schreef: Nou Tonny ik hoop dat ik wat van je hoord en dat je een keer bij mij op bezoek kom, dan kunnen we een hoop aan elkaar vertellen en dat zuilen we zeker hebben. Hopelijk, kunt u gunstig op mijn verzoek reageren, inmiddels met de gevoelens van de meeste hoogachting.

17 februari 1972 Brief van de waarnemend directeur van Oldenkotte, Rekken

Geachte Heer de Booij, In antwoord op Uw schrijven d.d. 12 dezer moge ik U het volgende berichten. In het kader van de therapeutische behandeling, die nauwelijks gestart is, acht de behandelende psychiater het gewenst de Heer van der Poorten voorshands te beschermen tegen invloeden van buiten. Desalniettemin wil ik niet nalaten U te danken voor de moeite, die U zich zoudt willen getroosten om naar hier te komen en zodra de situatie het toelaat, kom ik dan ook op deze aangelegenheid terug. Met vriendelijke groeten, de wnd directeur W.M. Stroeven

1 juli 1972 Brief van Bertuis uit Rekken

Beste Tonnie. Ton je zal wel raar op de neus kijken, maar hier is een brief van nog steeds je vriend Bertus. Ik hoop Ton, dat je mij nog kent denk maar aan het H.v.B. in Utrecht en de S.I , toen je de Heer Schoenmaker het pakketje heeft mee laten nemen voor mij, daar ik u een dankbrief geschreven heeft. Nou Ton met mij is alles o.k. en ik hoop met jou het zelfde. Ik zit namelijk in de Rekkense inrichting vergeef mij, dat het schrijven zo lang duurde maar ik heb namelijk een hoop aan mijn hooft gehad dat ik eerst moest verwerken o.a mijn ouders en de rest van de familie. Ton ik heb nog steeds al uw post en de kaarten die je mij gestuurd heeft, maar ik kan nergens je foto meer vinden, die je mij terstonds heeft gegeven maar ik zoek nog verder hij moet ergens zijn? Ton ik zal het fijn vinden als je eens bij mij op bezoek wilt komen heb zelfs een eigen kamer dus kunnen we eens goed met elkaar praten ik heb een hoop te vertellen. Als je wilt komen zal ik dat erg op prijs stellen en het is met de auto niet erg gek ver ongeveer 1 1/2 uur rijden via Utrecht. Ton als je komt wil je het mij dan schrijven ook als je niet kan komen. Ton je weet half niet hoeveel ik naar je verlang en dat meen ik in ernst want ik heb menigmaal met de Leider gesproken over je dat jij mijn beste vriend ben en dat ik je al jaren kent. Ik heb dus niets

gezegt dat ik je ontmoet hebt in de gevangenis en ook je naam niet genoemd alleen dat ik één goede vriend hebt en dat ik je eens op zou zoeken. En toen heeft de Leider mij gezegd dat ik het rustig aan moet doen. En daarom vraag ik u of u een keer bij mij langs wilt komen en neem uw vrouw en zoontje mee, dat moet u natuurlijk zelf weten dan maken we het gezellig. Nou Ton, ik ga eindigen met de hartelijke groeten van je vriend Bertus.

18 juli 1972 Brief van Bertus uit Oldekotte, Rekken

Bets Ton. Ton nog heel hartelijk bedankt voor het bezoek die zondag ik was zeer blij dat je gekomen bent. Ton ik hoop nog lange tijd je vriend te blijven zoals ik je ken. Ton de heer Schutte die zich aan u voor gesteld heeft was zeer tevreden over u en zij tegen mij dat het fijn is om zo'n vriend te hebben, die weet wat hij wil. Om nu terug te komen op het weekend dat ik bij u zal komen heb ik gelijk met de heer Schutte gesproken en deze vond het goed dat ik in september naar u toekwam. En Schutte vroeg mij een briefje te schrijven naar u om te laten weten dat u een berichtje moet schrijven naar de Direcktie. U schrijf maar, dat u het fijn vindt om mij op weekend te hebben nou ja de rest vult u maar in u kan beter de woorden zeggen dan ik. Ton als alles goed is dat ik bij je mag komen vindt u het dan goed dat ik 9 september naar u kan komen en de 10e weer terug. Dat zit namelijk zo omdat ik de 10e jarig ben en dat ik het veel liever bij u bent dan hier in Rekken dan leef ik tenminsten weer als vroeger. Nou Ton nu weet je weer wat van mij en doe uw best jegens het bezoek, dat ik bij je door brengt ik verheug met er al op. De heer Schutte zal het deze week al bespreken in de staf nou het moet raar lopen als het niet in orden zal komen, maar daar ben ik niet bang voor. Ton schrijf het briefje naar de Direcktie en laat mij horen of schrijf mij dat het goed is dat ik dan de 9e september kan komen

P.S. Ton toen je bij mij op bezoek was heb je nog het schilderijtje vergeten maar dat breng ikdan wel mee. Ik ga nu eindigen en de hartelijke groeten van je vriendt Bertus. Tot ziens en schrijf mij u ziet Ton, dat jij alles voor mij bent u bent enige waar ik op kan rekenen.

7 augustus 1972 Brief van Bertus uit Oldekotte, Rekken

Beste Ton Ton ik heb je briefkaart ontvangen nog bedankt ik moest lachen toen je schreef over het Tafeltennis nou ik vond het leuk en ik kan tegen mijn verlies. U vroeg mij wanneer ik in Baarn kan zijn en om hoe laat dat weet ik niet precies maar ik zal mijn best doen om 8 a 9 uur s' morgens in Baarn te zijn. Er zal eerdaags wel een mijnheer bij u komen om over enkele dingen te praten en dit is er een van de Nazorg maar vertel maar niet te veel aan die mensen want ze zij zo stom in mijn ogen. Ton je moet maar niet naar mij handschrift kijken maar ik schrijf hem haastig omdat hij nog weg moet. Nou Ton het allerbeste en sterkte o ja dat zal ik haast vergeten. Kun je een zondag a.s bij mij komen dat vindt ik leuk ik zal het jammer vinden als je die grote reis gaat maken ik zal je missen, maar dat bespreken we nog wel als ik je weer zie. Ton doe uw vrouw de Groeten van mij en het gaat goed met mij, daag.

13 september 1972 Brief van Bertus uit Oldenkotte, Rekken

Tom ik kon het niet laten om je te bedanken voor wat je voor mij heeft gedaan ik was er erg blij mee, dat ik bij jou op weekend verlof ben geweest en hoop het nog eens over te doen. Maar ik weet dat daar een maar aan verbonden is,omdat jij niets met de Inrichting te maken wil hebben wat ik erg vervelend vindt. Daar ik mee wil zeggen dat ik een jaar lang nog in Rekken moet blijven omdat ik nog geen verlof adres heeft. Tom die woorden die jij tot mij zei,daar heb ik goed over nagedacht en ik kon het haast niet geloven dat jij mij dat aan zal doen,en ook dat jij met je vrouw heeft gesproken over de omstandigheden die met mij te maken hebben. Ten eerste Tom moet je weten dat ik heel erg blij was met wat je voor mij over had om mij uit te nodigen om bij jou op weekend te komen en dat alles voor elkaar kwam want niemand was daar op tegen. En toen ik het nieuws hoorde ging er een gevoel door mij heen en een zucht van verlichting, omdat het toch nog een keer werkelijk zal woorden en die kans heb ik van jou gekregen om bij jou te komen. Tom ik kan alleen dit nog zeggen laat mij niet in de steek en laten wij voor altijd vrienden blijven zoals jij het tegen mij gezegt heeft en dat ik het fijn vind om met jou vriend te zijn en daar bedoel ik niet mee dat ik dus afhankelijk zal zijn van jullie gebruik, dat is dus van mij niet het geval. Tom als jij mij niet een bericht stuur voor een verlof aan te vragen dan kom ik hier niet

weg en dat weet jij omdat ik een onderdak moet hebben als ik met verlof gaat. Nog een ander probleem is, wat ik al eerder tegen je heeft gezegt aan als ik niet naar jou toe kan komen een ander oplossing is en dat is namelijk dat ik dan naar mijn vriend in Gouda kan komen als ik niet bij jou terecht kan en deze vindt het goed. Dan kan je het zo doen, dat jij gewoon een verlof voor mij aanvraagt en dat ik dan naar Gouda reist en er zal niemand wat vragen. Tom nu weet je wat ik bedoel en ik hoop,dat jij me niet in de steek laat daar jij een te goede vriend voor heeft en je heeft zelf ge zegt dat jij mij niet wil verliezen en dat wij door dik en dun zullen vechten. Ik heb gisteren nog een gesprek gehad met de heer Schutte over het verlof van mij en dat ik het erg naar mijn zin had en hij daar ontzettend blij mee was en dat de heer Stroeven het ook fijn vond dat het weekend zo goed verlopen was. Tom ik heb mijn ouders geschreven wegens het Rijbewijs en heb vriendelijk gevraagt of ze het naar jou willen sturen. En als je het daar heeft ontvangen wil je het dan goed voor mij bewaren dan kom ik het wel ophalen als ik bij je mag komen een weekend. Tom als je mij terug schrijf zeg dan niets over het Rijbewijs daar zij niets van mogen weten ik het anders kwijt ben, het daar in de kluis gaat. Je schrijf gewoon van als wachtwoord boven aan de brief, Beste Bertus hoe gaat het met je nou hier is alles nog goed,en nu komt het, HET IS HIER MOOI WEER nou Tom als je dat boven aan de brief schrijf is er niets aan de hand en niemant vermoet iets. Tom je ziet wel dat ik steun aan je hebt want je bent en blijf voor mij de enigen waar ik op kan bouwen omdat je al een hoop voor mij heeft gedaan nu zal je wel zeggen bedank mij nou niet maar ik kon het echt niet laten vooral mijn eerste weekend. Dus Tom moet je het mij maar voor deze keer maar vergeten en zal je verder nooit meer bedanken. Ze waren blij, dat ik van deze mooie kado's heeft gehad dus begrepen ze wel dat ik het goed bij je heeft gehad, dat waren woorden van de Leiding. Nou Tom nu ga ik eindigen en ik hoop, dat je er aan zal denken wat je van plan bent, of ik om de twee weken bij je mag komen of, dat je het wel aanvraag het verlof maar dat ik dan door reis maar Gouda bij mijn anderen vriend je moet maar zien hoe je het doe maar zorg er voor tom, dat ik daar zoveel mogelijk weg ben want ik hou het niet meer uit daar en dat meen ik echt. Nou Tom veel geluk en schrijf mij gouw zodat wij elkaar niet verkeert begrijpen want dat zal voor ons bijde niet leuk zijn. Doe de anderen de groeten van mij tot ziens. P.S. Vergeet mij niet en denk aan mij wij kunnen nog heel wat bereiken (deze brief heb ik beantwoord 1 october 1972)
(Tussenvoegsel. Tijdens zijn verblijf bij ons, heb ik hem – in de polder - even laten auto rijden. Dat was wel griezelig maar het deed hem zichtbaar erg goed)
Bespiegeling na het maken van dit dagboek. 1972 is een jaar vol met verwarring en duidelijk gevolg van de opsluiting in het huis van bewaring. Het is een jaar van inkeer, het overwinnen van de depressie. Het is een overgangsjaar naar de aktiejaren die zullen volgen....

1973

5 Januari 1973 Brief van Jack deelnemer aan de Sahara trip van vorig jaar "And Tom de Booy, whom I alternately commisserated with and argued with is a true friend and one my most valued acquaintances. We became good friends, shared very much, and I found him one of the warmest and most human, and at the same time most determined and driving of all human beings. His friendship which I highly value. So, you see in both geographical and human terms this trip was highly rewarding to me. I say all this both because it is an accurate summation of my feelings, and also because I derived all of these valuabe things from the trip. (...) Tom has some misgivings about future trips, but he told me before I left Paris that he would be on hand for the february trip. He did and excellent job of handling the logistics and he showed more control and ability to function under pressure than I could possibly ever manage; and I admire him for that. But he did feel the strains and was near the bursting point at times. He really. made the trip for me, and I hope that I was able to help him sometimes by being such a friend to him as I was able . He has a knack for handling such groups and he can be a real asset to your trips in the future."

18 januari 1973 Briefkaart van Bertus v.d. Poorten

Tom ik kom zaterdag 27-28 jan naar u toe met de trein van 8.30 en ben om half tien in Baarn. Ik kom alleen omdat mijn meisje niet mee gaat en zal er niets aan hebben Wij hebben een hoop te praten. Ze vond het goed. Mijn adres is Bodenkampsingel,76 Enschede.
Zaterdag 3 februari Viool en piano met Wido van Heemstra. Sonates van Mozart. Het was een van eerste keren dat wij samen speelden.
Maandag 5 februari naar Parijs en vandaar met Amerikanen naar Sahara in Algerije.
Helaas heb ik van deze reis geen aantekeningen gevonden . De tocht werd nu geleid door Jean Bernezat een berggids . Er was een advocate bij die me midden in een zandstorm vroeg of ik met haar seks wilde hebben. Hieraan heb ik niet voldaan alhoewel ik dit in Algiers aan het eind van tocht wel heb ingehaald. Iets wat niet van tevoren was gezegd maar er reisde met ons mee een cineast de een film van de tocht wilde maken. Ik heb wel een brief in mijn archief van de Amerikaanse advocate die aan Le Lebon de directeur van het reisbureau Mountain Travel in San Francisco een pittige brief schreef waarin ze zei dat ze niet gediend was van die cineast. Deelnemers vulden een vragenlijst in waarin enkele aardige dingen over mij werd gezegd:"Tom de Booy also contributes a lot of merriment as well as information-geological, political and athic. Tom de Booy and Jean Louis Bernezat were a good combination but I would not understand their French conversation until Tom explained"
Voorjaar 1973 Brief van Bertus uit Rekken
Beste Tom Hier een briefje van je vriend met mij is alles goed en naar ik hoop met jou ook. Tom ik ben weer terug geplaatst naar Rekken, maar dat is maar voor tijdelijk dan gaat ik weer terug het duurt nog maar 3 weken. Ik ben een beetje stout geweest en het komt allemaal door de verkering die ik had en maar drinken en dronken zijn daar ik dus gekke dingen gedaan heeft en de leider uitgescholden en te laat thuis komen vandaag had ik weer een gesprek met de directie en moest met de vrouw kappen anders ik er weer onderdoorgaat en dat wouden zij voorkomen maar dat vertel ik je nog wel. Wat ik je vragen wil is dit kan ik met pasen op verlof bij je komen van vrijdag tot dinsdag dat zou fijn zijn als u het goed vindt dan moet u even schrijven of het goed is dat ik kom, . Ik ben al twee keer bij u geweest en ik loop de deur echt niet plat en zo'n verlof is toch iets geweldig wat kunnen we dan een hoop praten. Ik geloof,dat zij daar niets op tegen zouden hebben en het is altijd goed gegaan. Nou Tom ik ga eindigen met de hartelijke groeten van je vriend Bertus.
3 maart 1973 Brief van Das Spruit over de aktie Verolme van vorige jaar
Beste Ton (..) Ten tweede sprak je over een jouw inziens mislukte aktie. Om je de waarheid te zeggen, lijkt die aktie mij voor meer dan 100% geslaagd, juist boven verwachting. Immers, je begint een aktie, die je als belangrijk onderkent, maar die eigenlijk nog wat vroeg is voor de andere medemensen. Je zet een rapport vanuit een vak-taal en dit uitdrukkingen om in onze gewone taal. Vak-taal moet geleerd worden en wordt geleerd door de vakmensen alléén. Deze publiceren het alsof iedereen dat taaltje kan lezen kan begrijpen, liet lezen evenwel is slechts schijn, want begrijpen kan er door onbekendheid met de taal niet bij zijn. Er verschijnen duizenden van dergelijk (onnodige) rapporten. Omdat de schrijvers zich niet bewust zijn van de onbekendheid van anderen met hun taal. Jouw vertaling in gewone taal. heeft hen dat duidelijk gemankt. Je hebt zelf gedacht, dat dit verslag niet alleen de vak-mensen en direkties aanging, maar ook voor anderen onder hen moest kunnen worden begrepen. Je bent wat dit betreft mis geschoten, omdat zij nog niet zover waren dat zij dat nut inzagen. Je hebt het verkeerde tijdstip wat dat betreft gekozen. Maar je hebt het juiste tijdstip gekozen voor die schrijvers van dat rapport. Als zij dit nu voor alle rapporten doen is hier een "variable kennis" overgegaan via "meer-kennis" (beter kennis) tot gemeenschappelijk kennis. De Gemeenschap krijgt van jouw initiatief duizendvoudig variable of meer-kapitaal toegevoegd. Je mag mi. niet ervan uitgaan, dat dit verloren zou zijn, omdat het alleen lijkt te worden beheerd door jouw-niet- zo- sympathieke. mensen. Zij behoren namelijk ook tot de "gewone mensen" te behoren. (Ik denk, dat je denkt, dat ik: nu een gekke idealist ben, die wat buiten de wereld staat). (...) Veel; groeten en veel sukses. Ik gun het je, al ben je wel soms nog wat verward. In je dias en je beschouwingen zitten

echt wel goede dingen. Daarom vind ik het echt et moeite waard om ze mee te mogen maken. Hoe we evenwel ooit in de maatschappij begrepen zullen worden is mij vooralsnog een raadsel

Maandag 5 maart 1973 Vertrek naar San Francisco om daarna met Amerikanen naar Patagonia te gaan

Over deze reis heb ik wel veel documentatie materiaal . Het was al met al een afschuwelijke ervaring. Leo had al geschreven dat Miguel, de reisleider van n zijn reisbureau Mountain Travel niet goed Engels kent en ik mee moest als vertaler, maar het kwam er in feite op neer dat ik meer als een spion mee moest om te zien of hij wel een goede leider was. Het bleek het laatst het geval te zijn en kwam ik dus in een onmogelijke positie te verkeren. Het relaas van deze tocht laat dat dan ook duidelijk zien.

Enkele grepen uit mijn dagboek die boekdelen spreekt over deze mislukte reis:

Maandag 5 maart 1973 vertrek met vliegtuig naar San Francisco. Over IJsland, Groenland en de zon in het westen zien opkomen, afgehaald door Leo Le Bon

Donderdag 8 maart skiën in Bear valley,

Vriidag 9 maart weggebracht naar het vliegtuig Buenos Aires Door de vele controles te laat bij vliegtuig. We zagen dat het vliegtuig wegdraaide en de piloot vriendelijk ons toewuifde. Met vliegtuig via Chigaco naar Miami alles in grote haast, net alle vliegtuigen gehaald. Toch goed aangekomen in Buenos Aires De groep was nu compleet. Assistent van de Argentijnse reisleider Miquel was Bob de Groot die ons opwachtte

Zondag 11 maart In B.A. geen drank vanwege de verkiezingen.

Maandag 12 maart Bijna te laat voor vliegtuig Goede vlucht naar Bariloche. De reisleider Miguel was er niet. Hij kwam pas na 20 minuten met zijn assistent Oswaldo met een bus en twee chauffeurs Camilo en José**.**

Dinsdag 13.maart Miguel klaagde over Mountain Travel weinig coördinatie. Miguel stug weinig begrip voor lokale situatie. Een tocht naar een berg Aardig meisje ontmoet Marie Rosé. Goed contact op spiritueel niveau

Woensdag 14 maart Naar een bergtop heel makkelijk en geen uitzicht op top. Ik ben een beetje verliefd geworden op Maria.

Donderdag 15 maart Bus te laat vertrekken pas om 11 uur. Lange tocht. Hotel was niet gereserveerd maar konden toch nog terecht. Hard gesprek met Miguel. De trip rond de Fitz Roy zoals in de reisbrochure was aangekondigd ging niet door. Miquel had dat niet doorgekregen zegt hij.

Vrijdag 16 maart Vertrekken weer veel te laat. Miguel moest cheques inwisselen. Totale chaos pas om 11.30 vertrek. Het werd een tocht ipv van 238 km maar liefst 438 km Kwamen pas om 11 uur in de avond aan. Weer geen reservatie. Zijn in twee hotels ondergebracht. Bob totaal ongeschikt als helper. Miquel boos op mij**.**

Zaterdag 17 maart We zouden om 8 uur starten maar het bleek dat de benzine tank was doorgeprikt en over het eten en voedsel was gekomen. We verlieten pas 10 uur. De chauffeurs waren in het geheel niet op de hoogte hoe ze moesten rijden. We kregen nog een lekke band. Miguel begon te schelden over de chauffeurs, de banden waren niet goed etc, maar het was ook wederzijde. De assistent Oswaldo was ook waardeloos. Miguel blijft dan rustig in de bus zonder zich een moment te laten zien, niemand heeft dan de leiding dit voelen de toeristen. Ik doe het onmogelijk om het te camoufleren**.** Bob is en schat van een jongen, maar even ongeschikt als Oswaldo. Miguel omringt zich met zwakke figuren. Het geheel is chaotisch, maar ja wat kan ik er aan doen**.**

Zondag 18 maart Starten om 7,50 ! Lekke band na 2 uur.Miguel weer boos op chauffeur kon geen goed doen. Weer geen reservering , pas om 2 uur in bed

Maandag 19 maart Om 10 uur weg. In 5 uur 90 km gereden!. Om 3 uur bij brug, geen lunch wat pakjes biscuit gekocht en verdeeld onder de toeristen. Ongelofelijk deze organisatie. De brug gevaarlijk maar dank zij de moed van Camillo toch over de brug. Ik ben naast hem gaan zitten.

Aangekomen bij kamp, totale chaos. Oswaldo weet niets maar dan ook niets van koken. Miguel is niet meer te zien, is gaan thee te drinken met de wachter van het park Een ware nachtmerrie. Men realiseert zich nu dat alles onder de benzine was gekomen en dat er geen suiker was. Om 8 uur was het kamp klaar. Fitz Roy in maanlicht een prachtig gezicht.
Dinsdag 20 maart Ontbijt om half tien. Melk bedorven door benzine, geen marmelade. Dag doorgebracht in het organiseren van het kamp. Diner klaargemaakt door chauffeurs. Miguel was niet tevreden zoals zij het gedaan hadden, maar iedereen ging met een gevulde maag. naar bed. Discussie met Miguel over mijn positie. Ik was hier gekomen om te zien hoe alles ging. Hij voelde nattigheid en dat Leo niet eerlijk was geweest. Hij begreep dat hij met mij geen grappen uit kon halen. De discussie bleef hardvochtig. Hij was jaloers op de goede verstandhouding die ik met de chauffeurs had.
Woensdag 21 maart 8.15 uit mijn tent niemand te zien. We zouden met 4 paarden een tocht maken maar het was slecht weer en ging het niet door. Weer slecht eten, enkele deelnemers zonder eten naar bed, want ze wilden er niet op wachten, pas om 11 uur was het eten klaar. Ik probeerde een blikje met chocolade te openen. Miguel zag dat en zei "There will be no cans opened without my permission". Ik antwoordde a sus ordenes(op uw bevel). We hadden de laatste dagen geen vlees gegeten.
Donderdag 22 maart. De hele nacht gestroomd van de regen. Ik heb de mensen gezegd niet meer verantwoordelijk te zijn voor het eten. Miquel heeft de verantwoordelijkheid. Ik heb een voorstel gedaan of ik neem de leiding over ga naar Calafate en bel Mountain Travel op om instructies af te wachten, of de leiding blijft bij Miguel. Ze kozen voor de laatste optie, het betekende het einde voor mijn rol als vertaler een' liason officer' tussen Miguel en de groep. Men heeft wel gezorgd dat het eten beter werd georganiseerd.
Vrijdag 23 maart Miguel en ik bemachtigen twee schapen voor 40 dollar. Heerlijke asado. Amerikanen direct na eten weer naar bed, geen gezelligheid , ze zijn totaal verziekt.
Zaterdag 24 maart. Naar basiskamp van Lionel Terray tijdens zijn expeditie van de beklimming van de Fitz Roy in 1952.
Zondag 25 maart Vertrek om 11 uur. Door late start de ferry gemist naar Calafate
Maandag 26 maart Via de ferry na veel wachten naar Calafate. Weer geen reservering hotel, maar konden ondergebracht worden in twee hotels.
Dinsdag 27 maart naar de Koreno gletscher. Het afkalven van ijs in het water zeer indrukwekkend
Woensdag 28 maart Weer laat vertrokken 10.45. Weer lekke band. Naar Chili weer lekke band bij grens eindeloos invullen van lijsten.
Donderdag 29 maart pas 12 uur vertrokken, moeilijkheden met wisselen van geld etc .Bij de Cerro Payne om 16.00. Het is vreemd maar ik voel me heel ver weg glijden maar iets, wat weet ik niet. De indrukken van de bergen, de natuur zeggen me niet zo veel, wel de contacten met mensen Ik geloof echter dat ik nog dieper moet wegzakken en niet proberen een uitvlucht te hebben. Een grote vergissing om een uitweg te willen vinden, want die is er toch niet. Ik voelde me zo ellendig om Amerikaanse toeristen mee te nemen naar een socialistisch land Zij hebben meegeholpen aan deze schande om een volk zo te boycotten. Grote moeilijkheid ligt in het feit dat Mountain Travel reist in derde wereld landen en komen daardoor in contact met de grote armoede.
Vrijdag 30 maart Ieder ging uit om te wandelen of te vissen, maar kwamen zonder vis terug. Veel nagedacht over alles en nog wat maar steeds duidelijker wordt het dat dit tijd verknoeien is. Deze Amerikanen bereik ik niet meer, ze zijn gestorven.
Zaterdag 31 maart Vertrek 10 uur, in Calafate 12.00 naar Punte Arenas. 2 lekke banden geen koevoet, maar werden geholpen door andere chauffeurs. De Amerikanen bleven in de bus zitten en de motor draaide door om de bus te verwarmen. We kwamen pas om half twaalf aan en ja hoor weer geen reservering.
Zondag 1 april. Moesten in Punte Arenas blijven, de bank pas open van 12.00 -13,00 en geen

ferry in de middag. Na eten mate Camillo en Jos naar laagste pub die je maar denken kan met half verlamde mismaakte hoeren vreselijke lucht, daarna naar hotel Met Maria Theresa gedanst, ze had een dronken vent waar ze van wilde Ze was erg lief voor me. Ze was erg moe maar deed toch haar best.

Maandag 2 april Pas om 15.00 de crossing van de straat van Maghalaan om18.00 andere zijde, na 30 km weer en blow out geen krik, met hout gelukt om de band te repareren. 5.30 klein hotel en jeugd herberg voor de andere groep. Nieuwe banden gekocht, naar hotel in natuur park van Argentinië

Dinsdag 4 april Naar een gletscher gewandeld eerst weg kwijtgeraakt. Naar Ushaia. geprobeerd een beetje leven in de groep te krijgen, ondanks veel wijn en zelfs tot champagne aan toe maar niets gebeurde er.

Donderdag 5 april Zware storm. Naar Rio Grande. 2 lekke banden. Alle hotels vol. Miguel heeft met de hulp van een soldaat een klein hotel gevonden.

Vrijdag 6 april. Banden geplakt, weer 2 lekke en geen reserve banden met 4 van de 6 banden toch aangekomen en met ferry naar Punte Arenas 21.00. Geen reservering maar in luxe hotel ondergebracht 20 dollar per nacht. Farewell diner, Miguel verontschuldigde zich voor Mountain Travel en voor de frictie met Tom de Booij. Er werd getoast op Argentinië, Canada US en niet op mij. Ik kreeg de schuld van alles en niemand durft op mij te toasten.

Zaterdag 7 april Zonder reserve banden bereikten wij de aeroport en vertrokken 13.40 van Punta Arenas naar Santiago

Zondag 8 april Avond vliegtuig naar Miami

Maandag 9 april naar San Francisco 11.15 opgehaald door Liz Lindsay van Mountain Travel; Einde dagboek. Bij deze confrontatie ben ik duidelijk door de mand gevallen.

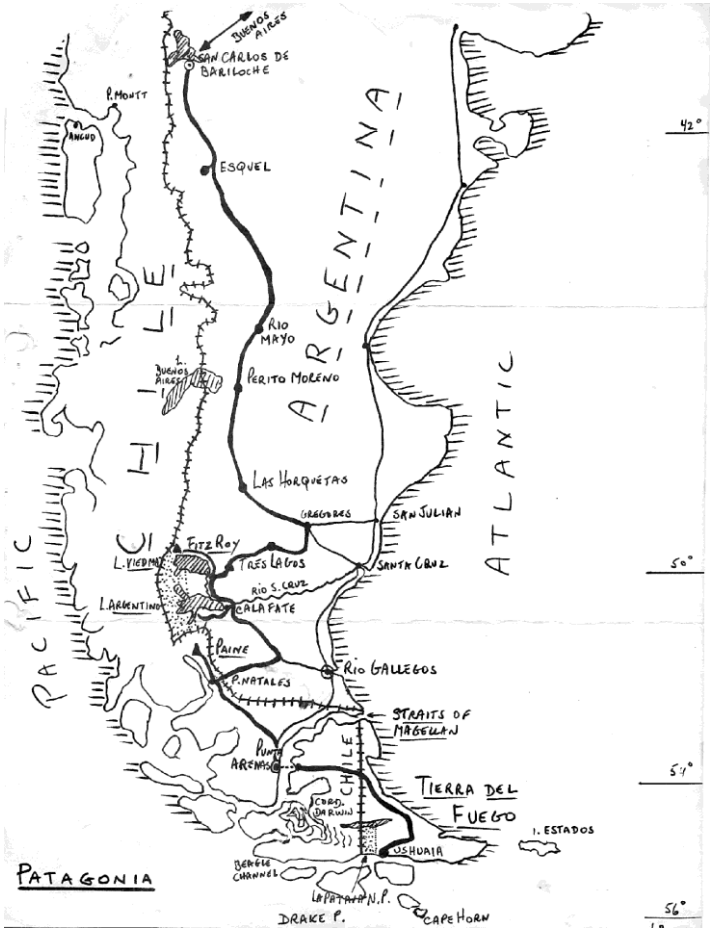

Route van de reis in Patagonia met Mountain Travel 5 maart tot 9 april 1973

Enkele commentaren van de toeristen over de reis
Catherine White. Tom de Booy proved very disturbing in many ways with misinformation and we finally didn' t believe things he said about the trip as they so often proved to be misleading or wrong. He was pleasant with me but expounded at great length in loud and incessant voice his political and economic theories to anyone who would listen to his English or Spanish. He seemed to belittle Miguel unfairly which was unwarrented and only made Tom unpopular with many of us**.** Perhaps it would, have been better if he hadn't been along.
Robert de Groot: Division among the group. Tom de Booy whom was along of helped to remedy the situation that is try to unite all. But I think he really aggrevated the situation it by complaining. He did't not like Miguel's handling of the expedition a few times and complained to others. I believe he should of got together with Miguel and tried to work out a solution together. Tom did of course some positive points - jovial at times and companionship (he did argue politics, which some annoyed some by it)
Charles Clarke. I am sure that Tom deBooy has filled you in on the leadership problems, so I will try not to burden you with too many details. However, I do want you to know how much we resent having our valuable vacation time squandered by your inept leader. Miguel had no leadership or organizational ability. He was inflexible, refused to accept suggestions from anyone, exhibited incredibly poor· judgement and was unable to look beyond the immediate problem. He was unable to get things moving in the mornings, and we seldom got on the road or trail before 10 a.m. On several occasions we did not get started before late afternoon.
11 april Brief aan Adrienne
Lieve lieve schat van mij. Heerlijk om je lieve brief te krijgen van 3 april bij aankomst in San Francisco. Ik voelde er in hoeveel je van me houdt. Ik verlang ook erg naar je. Het lijkt eeuwen geleden dat ik je lieve gezichtje zag. Ik kom donderdag 19 april terug met vliegtuig. Nu even over de laatste fase van de reis. Een nachtmerrie in een woord maar nu dit voorbij is ben ik dolblij dat ik het heb meegemaakt. Een ding staat nu als een paal boven water. Voor mij geen Mountain Travel trip meer alhoewel de verleiding om te bezwijken zeer groot is denk aan Afghanistan, Himalaya, Sahara 2x en volgend jaar ski trip in de Alpen te mooi om waard te zijn. Ik kom dan in moeilijkheden om loyaal te blijven tegen over de toeristen van Mountain Travel, en daardoor lijnrecht tegenover mijn vrienden de Jan Ebeltjes en E vd Maal. Zo ook tijdens deze trip de 2 chauffeurs Camillo en José waren mijn echte vrienden als de Kadar in de Sahara en Jan E in Holland. Hierdoor kwam ik meteen in moeilijkheden want Miguel Alfonso de leider gedroeg zich op fascistische wijze tegen over de chauffeurs. Ik heb duidelijk de zijde van de chauffeurs gekozen zodat daarna mijn lot bezegeld was. Ook kwam ik daardoor scheef te staan tegenover de toeristen en indirect tegenover Mountain Travel. Aan het eind van de excursie keerden de toeristen zich tegen mij en verlangden van mij dat ik weer vriendje werd met Miguel, want en wrijving voor hen tussen ons was uiteraard onaangenaam. De laatste avond werd er gespeecht op alles en iedereen behalve op mij. Het was verschrikkelijk. Ik was het liefst weggelopen van tafel. Gelukkig hebben de chauffeurs mij een goede les geleerd want zij weten hoe je je moet gedragen als je vernederd wordt. Het is hun leven als proletariër. Ik heb gemerkt dat ik nog veel moet leren. Ja lieve schat, ik gooi wel heel wat weg maar geloof me ik heb er geen spijt van want er is iets in mij dat zegt dat ik door moet met mijn strijd, zo weinig mensen hebben de luxe als ik om werkelijk na te denken over de grondproblemen van het leven. Ja ik kies niet de gemakkelijkste weg in het leven maar ik weet dat je genoeg van me houdt om me te nemen zoals ik ben en ik hou te veel van je om niet te veel van je te vragen dat je niet kan opbrengen. Gek maar ik ben ontzettend bezig met het leven van Christus. In de moeilijkste uren van mijn nederlaag heb ik zo sterk aan zijn woorden gedacht: " Mein Freund warum bist du kommen?" Iets wat we samen gaan horen in Monnikendam zaterdag 21 april. Ik begin nu al te huilen bij het idee. Dag schat, mon grand amour.
23 april Brief aan Leo Le Bon
Weer terug in het kikkerlandje. Wel met een kater want ik besef heel goed dat die verwachtingen

die ik heb gewekt jullie duidelijk hebben teleurgesteld, maar ja such is life. Ik heb op zich zelf geen spijt over mijn beslissing, want vroeg of laat was er toch een breuk ontstaan daarvoor mijn opvattingen of zoals je misschien zult zeggen mijn hang ups te groot. Ik was in zekere zin blij met je woorden in de auto terugrijdend na ons laatst avondmaal in het depot " Ik wil rustig nog leven ik heb geen zin om al zo diep op de dingen door te gaan, ik kan dat niet volgen, laat me met rust" Iets dat ik daarna ook - zoals je hebt gemerkt- heb gedaan. Even goede vrienden, we moeten elkaar daarin vrij laten. We gaan ieder onze eigen weg en zullen in de toekomst hopelijk gelegenheid hebben om elkaar's ervaringen uit te wisselen,want dat is voor ons beiden zeer leerzaam en nuttig maar ook pijnlijk. Zo heb ik aan de harde confrontaties met jou heel veel gehad ,maar dan je misschien zult realiseren dan maar even aan de confrontatie Oakland ... en ook de hele Patagonia tocht waar ik danig op de proef ben gesteld en zoals ik je al verteld heb duidelijk heb gefaald op verschillende punten. Omgekeerd hoop ik van harte dat mijn harde meedogenloze kritiek op MT goed is overgekomen en dat jullie er iets aan zullen hebben. In dit laatste heb ik wel vertrouwen want jullie hebben ingezien dat het zo niet meer kan gaan. Ik hoop dat je me van tijd tot tijd op de hoogte kan houden van de ontwikkelingen, want wat ik verder in het leven zal meemaken interesseert me nog steeds even veel! En vergeet vooral niet de(negatieve) kritieken van de toeristen over de Patagonia reis te sturen en de kopieën van de brieven van de eerste of tweede reis van MT naar de Aconcagua , want dit hoort er toch bij. Mijn trip naar New York was een groot succes, geslapen bij een joodsmeisje (Susan Bierstein) in Greenwich village (haar ontmoet in het vliegtuig liefde op het eerste gezicht).Hier thuis alles pico bello alleen wel heel veel door te praten en als het ware een ware verjongingskuur. Zelf ga ik een moeilijke periode tegemoet. Ik begin met een preiode van opsluiting van enkele maanden om alles weer een beetje op een rijtje te plaatsen.
Na terugkomst in Nederland
Ik schreef in mijn dagboek het volgende. Einde tijdperk halve waarheid nu begin periode streven naar hele waarheid dwz geen mengzone meer de polarisatie compleet dwz geen betrekkingen waarin situaties voorkomen die me in niemandsland brengt. Strijd tegen privé eigendom betekent een duidelijke keuze bepaling einde conventionele banden, die door het systeem worden opgelegd wel de banden met individuen het verschil tussen deze twee aanbrengen is de voornaamste taak om het bourgeois deel van mij zelf er uit te snijden, pas daarna kan men werkelijk effectief zijn in de strijd tegen het privé eigendom karakter van het systeem waarin wij leven.
Zaterdag 28 april 1973 Begonnen aan nieuwe periode 2e vierjarenplan EGO.
Alle technische problemen zoals grondstoffenpolitiek laten vallen en hiervoor in de plaats de geesteswetenschappen. Nauwkeurige bestudering ontwikkeling mensheid van religie - staat - bewustzijn of te wel de volgende vakdiscipline Rechtswetenschap - Psychologie.
Zondag 29 april Gesprekken met Erik van der Maal over toekomstige acties. Wetboek stelen om aan te tonen dat de wet alleen maar het eigendom is van de bezittende klasse. *)
*)In **2009** gesprek over zijn voorgeschiedenis met Erik gehad .Op het hierna volgende krantenbericht in de Baarnsche Courant van 2 februari 1961, had hij hierop het navolgende commentaar
BAARN -Na een jaar in voorlopige hechtenis te hebben doorgebracht is vanmorgen tenslotte de 21-járige havenarbeider E. v. d. M. op vrije voeten gesteld. Van de M. was voor diefstal van een bromfiets *) uit de Kerkstraat in Baarn door de Utrechtse rechtbank veroordeeld tot zes maanden gevangenisstraf en ter beschikkingstelling van de regering. Verdachte, die de feiten had bekend was het echter niet eens met laatste. Hiervoor gaat hij in appel bij het Hof. De zaak werd vanmorgen behandeld. het strafblad vermelde o.m. een voorwaardelijke veroordeling die nog niet ten uitvoer was gebracht. Het psychiatrische rapport adviseerde toezicht van de reclassering en de ter beschikking voorwaardelijk toe te passen. Tevens verzocht men de verdachte een psychiatrische behandeling te laten ondergaan. Van d. M. bleek hier geen bezwaar tegen te hebben. Bij de ondervraging van de reclasseringsambtenaar, die het contact met hem onderhoudt, werd v. d. M. de gerechtszaal uitgestuurd. De president meende dat anders misschien valse

verwachtingen bij hem gewekt konden worden wanneer men in zijn aanwezigheid onmiddellijke vrijheidsstelling ter sprake bracht. Wanneer dit het geval zou zijn moest de reclassering man direct kunne opvangen Dit bleek inderdaad mogelijk en was temeer wenselijk, daar de man al een jaar in de gevangenis zat. Het verzoek van de raadsman werd dan ook na raadkamer toegestaan. De procureur-generaal stond in zijn requisitoir voor de moeilijkheid wat met verdachte zou moeten gebeuren. De voogd van v.d. M. had gezegd dat ter beschikkingstelling ongewenst zou zijn: dat kon bij hem een psychologisch verkeerde uitwerking hebben. Het Leger des Heils daarentegen zag de zaak somber in, zo bleek uit het rapport. Zij meende dat ter beschikkingstelling het beste zou zijn. Toch wilde de procureur-generaal afgaan op de meest recente adviezen van deskundigen. Zijn eis luidde bevestiging van het vonnis ten aanzien van de opgelegde straf - zes maanden met aftrek - met daarbij een voorwaardelijke terbeschikkingstelling van de regering, dit met een proeftijd van drie jaar. Verder zal verdachte, zich onder toezicht van de reclassering moeten stellen en een psychiatrische behandeling moeten ondergaan. De raadsman kon zich met dit arrest geheel verenigen Het hof zal 16 februari uitspraak doen.
*) het was joy riding met ene vriendje
Commentaar van Erik van der Maal. In het rapport van de reclassering stond letterlijk "deze man is onverbeterbaar". Dit gedeelte. het rapport was opgesteld door een reclasserings ambtenaar, die mij in het Huis van Bewaring had bezocht. De man zag bij mij een bijbel op mijn tafel in mij cel liggen. Maakt U daar gebruik van? Ja, antwoordde Erik, want het rijstpapier is heel goed om shagjes mee te draaien..
Later moest ik , in het kader van mijn rechtenstudie (Vak Forensische Psychiatrie) een geanonimiseerd rapport van het Pieter Baan Centrum bestuderen en becommentariëren. Ik heb toen gezegd dat ik het rapport over E.v.M. wilde gebruiken., In eerste instantie werd dit geweigerd, maar na overleg met Prof Beyaart kreeg ik, onder bepaalde voorwaarden (!), toch mijn zin. Ik bestudeerde toen dus als rechtenstudent een PBC rapportage over een verdachte waarvoor de Officier va Justitie TBS had geëist. Een heel merkwaardige ervaring, want de "observandus" was ik. Tot mijn grote verbijstering bleek dat de motivatie van het advies om geen TBS op te leggen niet gelegen was in het feit dat hij niet gestoord was, maar in de motivatie dat "de prognose zo ongunstig was dat een TBS-behandeling niet geïndiceerd was. Ik heb in eerste instantie met mijn ogen geknipperd, maar bij nader inzien was ik het (later) eigenlijk met die diagnose eens.
De "raadsman" had mij nóch gezien nóch ges[roek Ik was wel (heel kort) in het Huis van Bewaring bezocht door een advocaat, die op het allerlaatste moment de gang oprende waar ik als verdacht zat wachten tot de zitting geopend werd. We hebben enige minuten (hooguit drie minuten) gepraat en in dat korte gesprek in de gang van het Gerechtshof bleek dat de beste man niet eens wist over welke zaak het eindelijk ging. Hij adviseerde mij om akkoord te gaan met TBS, waarop ik nu juist in hoger beroep was gegaan omdat ik géén TBS wilde! De man bleek niet over de rapportage van het Pieter Baan Centrum te beschikken. (de raadsheren van het Hof gelukkig wel)..
Dinsdag 1 mei Begin rechtenstudie. Met Erik doorgepraat mijn positie in zijn rechtspraak. Hij ging akkoord nl dat hij geen gevaar zag ik het bemoeien met zijn zaak. Aangezien het zou leiden dat of a) de politie harder tegen hem gaat optreden b) zachtmoediger zal zijn. Hij is gaat in beide gevallen harder doorvechten. Hij wil het tot de bodem uitvechten
Woensdag 2 mei De wet beschermt de rijken onderdrukt de armen, gelijk recht voor ongelijke mensen, de scheiding der machten is een flop geworden.
Donderdag 3 mei Het gehele verhaal van Erik van der Maal opschrijven onder de titel "De arme krankzinnige"
Vrijdag 4 mei 1973 WERKGROEP W.O.B. *) opgericht tijdens een PKU (Patiënten Kollectief Utrecht) vergadering in de Raadskelder te Utrecht leden van de werkgroep: Erik Jacob van der Maal te Baarn, Tom de Booy te Baarn.
Werkzaamheden van de werkgroep

a. analyse van besluit van de burgemeester van Baarn van de onvrijwillige in bewaringstelling van de Heer E.J.van der Maal op 18 december 1970
b. publicatie van alle stukken die betrekking hebben op het bovengenoemde geval.
c discussies over deze publicaties met dorp. genoten en event. daarbuiten
d. wat verder ter tafel komt
(**2009**. Commentaar Erik van der Maal: Een van de dingen die mij juist aanspraken bij de oprichting van de WOB was het anarchistisch karakter ervan. Zoals wel vaak achteraf blijkt heb ik jou beweegreden niet altijd doorgrond. Mijn politieke bewustzijn was toen ook vrijwel nihil. Wèl heb ik jouw opmerkingen in die tijd erg gewaardeerd: "Erik ik doe dit niet om joú te helpen, maar voornamelijk om mijn eigen politieke motieven (of woorden van gelijke strekking), jij bent daar altijd heel eerlijk in geweest
Streefdatum voor het beëindigen der werkzaamheden 17 december 24.00 tot 18 december 1970 0.00 1973
Doel van de werkgroep: het in stand houden van de beginselen van een democratische samenleving, het tegengaan van de anarchistische ontwikkelingen in onze samenleving, het onverbiddelijk aan de kaak stellen van het fascistische karakter van de structuur waarin wij moeten leven; zoveel mogelijk hulp te bieden aan een ieder die het slachtoffer is geworden van deze onderdrukking, daarmede uiteindelijk een bijdrage te leveren aan de krachten die nodig zullen om dit systeem te doen ineenstorten. Dan pas zal het weer mogelijk zijn, dat de onderdrukte mens zich enigszins kan ontplooien. Baarn, 5 mei . Berkenweg 24.Waldeck Pyrmontlaan 3a Baarn.

Burgemeester Mr Jan van Haeringen die het bevel gaf tot opsluiting van Erik van der Maal in krankzinnigengesticht

Zondag 6 mei Eerste W.O.B. Nieuws met de volgende tekst: De Werkgroep Ons Baarn (W.O.B.), probeert met de uitgave van W.O.B. Nieuws onze medeburgers op de hoogte te brengen van bepaalde zaken, die in de gemeente Baarn en daarbuiten zijn gebeurd of nog zullen gebeuren W.O.B. wordt gratis verspreid. De oplage van W.O.B. Nieuws is zeer klein....100 exemplaren er zijn in de gemeente Baarn ruim 25.000 inwoners.... Wij vragen daarom aan de lezer om W.O.B nieuws aan zijn of haar medeburger te willen doorgeven. De redactie W.O.B. Nieuws De Beaufortlaan 2 Baarn
Dinsdag 8 mei Weer in nieuwe put gevallen. Vannacht zeer slecht geslapen. Zeer ontdaan over kritiek van Patagonia expeditie. Al enigszins erop voorbereid geweest en de inhoud van kritiek zelfs geheel zoals verwacht in feite nog minder slecht dan verwacht. Dit alles cerebraal gezien bezien maar emotioneel toch onvoldoend verwerkt. Toen kwam daarbij nog Erik waarvan ik duidelijk besefte weer te veel had verwacht met het W.O.B nieuws . W.O.B. moet doorgaan maar

helemaal vanuit je zelf en niets maar dan ook niets van iemand anders want wat ik kan verzetten kunnen zij niet. Wat kan ik niet en dat is gebleken met Patagonia en Sahara etc om in de structuur een plaats in te nemen want de conflict situatie die er dan optreedt eist een dermate energie op dat ik niet het begrip voor de situatie kan opbrengen en clouded my judgement. Juist en nog eens juist, maar een goed les om in te zien dat het dialectisch probleem uit twee tegenstellingen bestaan. Het eigen vrijmakingproces en de strijd tegen het systeem dat dit vrijmakingproces tegen gaat. Ik zal dus alleen deze tegenstelling in mij bewust kunnen maken en begrip voor te hebben en daardoor het op te lossen.

Woensdag 9 mei 1973 Brief van Leo Le Bon

Thanks for your letter. I wished I had time to answer in depth but not now. The reports are coming in from Pat. and they are fine. People liked the trip, liked Miguel. He's fine but needs assistance from US in the farm of experienced outdoor leader with full and final authority. OK, now that is been said, let's forget about it. We will go there again and we will correct the error. My apologies to you to "t'avoir mis dans le bain"- my mistake. I'll go take a course in human understanding ... I put too much blind fate in you and Miguel .. I should have relied more on my own perception. You're a great guy, but plagued by demoniac and searing feelings of guilt. Tom, dont carry the guilt of the whole world on your back. Throw it off. I liked your letter. Finances: Let's call it even. OK with me. Herewith check for outstanding balance due. Let me know how you are doing. If you want to go back to the Sahara this fall OK with me. Let me know in advance. Have you written Bernezat? What about the re-write of the Sahara supplement? Can you help? Love Leo.

Woensdag 9 mei Eerste exemplaar W.O.B. Nieuws 100 exemplaren verspreid samen met Erik. Als ik het volhoud om dit door te zetten wordt het een gedenkwaardige dag.

Zaterdag 12 mei Bezoek van Ebeltjes en zijn vriendin Nel

Woensdag 16 mei W.O.B. nieuws 2: Inhoud: Hoe groot is de macht van de burgemeester als hoofd van de verdachte? Wat zijn de machtsmiddelen van de handhavers van de openbare orde? Wat voor rechten heeft een verdachte?

Woensdag 23 mei W.O.B. Nieuws 3: Inhoud: Macht is recht en recht is macht. Waar wordt klasse justitie bedreven ?

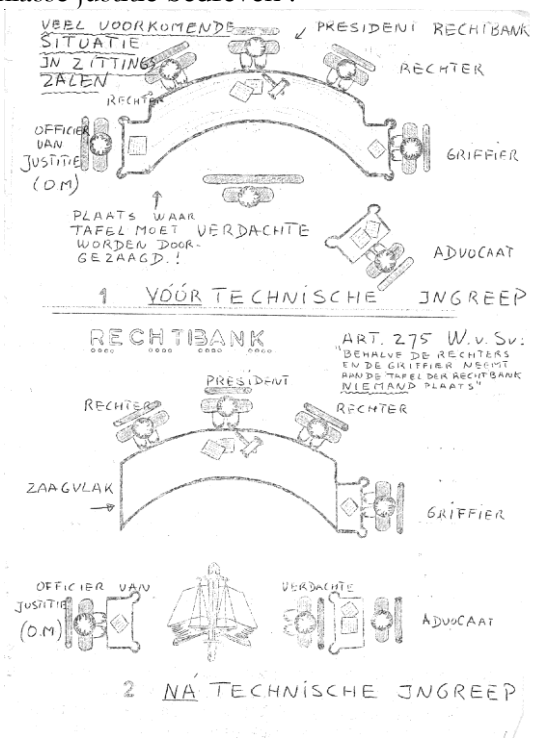

Operatie afzagen tafel van OVJ van die van de rechters

Operatie rechtbank. De officier van justitie is een uitvoerende macht en dient niet aan de zelfde tafel te zitten van de rechters (wetgevende macht), vandaar het voorstel om de tafel van de OVJ eraf te zagen.(zie tekening).
Donderdag 24 mei Depressief
Woensdag 30 mei W.O.B. Nieuws nr 4 Inhoud: Klasse wetgeving is het begin van klasse justitie. Het Nederlandse wetboek moet gratis ter beschikking worden gesteld van de burger. De goede bedoelingen van de Nederlandse rechter. De gevestigde wanorde en de witte boorden misdaden. De maatschappelijke positie bepaald mede de strafmaat.
Maandag 4 juni Adrienne naar ziekenhuis operatie galblaas. Benjamin van de Sociale Dienst belde wilde dossier van der Maal terug hebben.
Woensdag 6 juni W.O.B. Nieuws nr 5. Inhoud: Waar zitten en wie zijn de ruim 3000 "politieke"gevangenen? Lang leve de democratie binnen de gevangeis muren Arbeid-Tucht-Geloof
Donderdag 7 juni 1973. Brief van OVJ Overbeek aan Erik van der Maal
Mijnheer, In de door U gegeven vorm kan ik de punten van Uw brief van 4 juni j.l. niet bevestigen. Naar U weet heb ik destijds de nodige inlichtingen ingewonnen betreffende Uw opname op grond van een inbewaringstelling in een psychiatrisch ziekenhuis. De inspecteur voor de geestelijke volksgezondheid heeft zich destijds op mijn verzoek een oordeel hierover gevormd. Na korte tijd bent U uit de verpleging ontslagen. Ik acht geen termen aanwezig U verder gegevens hierover te verstrekken of een nader onderzoek te doen instellen. Ik heb er kennis van genomen, dat U stelt over "nieuw bewijsmateriaal" te beschikken. Ik heb U in overweging gegeven om met behulp van Uw psychiater te trachten zich over deze zaak heen te zetten. Het verloop, van ons onderhoud op 29 mei j.l heeft gemaakt, dat ik dergelijke mondelinge gesprekken met U onvoldoende zin vind hebben. Ik kan daarom inderdaad geen reden vinden om U hierover nog verder persoonlijk te ontvangen. Uit de aard der zaak kunt U zich altijd schriftelijk tot mij blijven wenden Hoogachtend. De officier van justitie W.H. Overbeek
Zaterdag 9 juni 1973. Proces-verbaal van aangever/verdachte T. de Booij
Op vrijdag 8 juni 1973, omstreeks 9.00 uur verscheen voor mij, Godefridus Leonardus Blank, brigadier-rechercheur van de gemeentepolitie te Baarn, in het politiebureau aldaar de mij bekende TOM DE BOOIJ geboren te Vlissingen,. 25 augustus 1924, zonder beroep, wonende te Baarn, Waldeck Pyrmontlaan 3a. Hij deed aangifte en verklaarde: "In de maand februari 1972, de juiste datum weet ik niet meer, heeft de heer E. van der Maal,aan mij een hem betreffend dossier van de gemeentelijke dienst voor sociale zaken te Baarn overhandigd. Hij deed daarbij aan mij het verzoek deze zaak voor hem in bewaring te nemen. Omtrent de herkomst van het dossier vertelde Van der Maal mij, dat hij het had gekregen dank·zij de heer V.d.Weijden van genoemde dienst. Op dinsdag 5 juni 1973 belde de heer Benjamin van de Sociale Dienst Baarn mij op en vroeg of ik het dossier V..d. Maal in mijn bezit had. lk antwoordde bevestigend, waarna de heer Benjamin mij vroeg, of hij dat dossier kon komen ophalen, daar het eigendom van de dienst van Sociale zaken was. Ik heb hierop geantwoord: "Dat kan niet, want ik ben niet bereid het uit handen te geven." Mijn motivering hieromtrent luidt: Gebleken is, dat de Officier van Justitie te Utrecht mr. Overbeek weigert een onderzoek in te stellen terzake wederrechtelijke vrijheidsberoving van genoemde E.v.d. Maal. Een en ander staat uitvoerig beschreven in diens brief, d.d. 20 maart 1973, gericht aan genoemde Officier van Justitie. Een fotocopie daarvan overhandig ik u. Opmerking verbalisant: De heer De Booij overhandigd mij een fotocopie gericht aan de Officier van Justitie te Utrecht d.d.20 maart 1973, welke als bijlage 1 bij dit proces-verbaal wordt gevoegd. In deze brief schrijft V.d. Maal, dat hij in het bezit is gekomen van bewijs-materiaal, waaruit blijkt, dat in zijn geval sprake zou zijn van wederrechtelijke vrijheidsberoving. Nu deze zaak niet verder op het juridische vlak nader onderzocht kan worden, meen ik, door het mij wederrechtelijk toe-eigenen van het dossier V.d. Maal een opening te hebben gevonden om deze zaak, via een andere invalshoek nader in de openbaarheid te brengen. Ik heb de hoop, dat de affaire een juridisch verloop zal krijgen. Zou de officier van justitie redenen vinden aan het

algemeen belang ontleend (zie art.167 S.V.) om van vervolging af te zien, dan lijkt het mij niet onmogelijk, dat de hele zaak in de publieke belangstelling komt te staan en dat eventuele akties, die daaruit voortkomen, niet meer door mij zijn te controleren,c.q. uit de hand zouden gaan lopen. Dit zou voor betrokkenen zeer ernstige gevolgen kunnen hebben. Omtrent het in bezit krijgen van het dossier V.d. Maal kan ik u nog het volgende verklaren. Ik heb V.d. Maal destijds gevraagd naar de herkomst. Hij vertelde mij, dat hij het dossier dank zij de medewerking van de heer V.d. Weijden van de G.S.D. Baarn had gekregen. Ik leefde en leef nog steeds in de overtuiging dat V.d. Maal op rechtmatige wijze, dus anders dan door middel van misdrijf, het stuk in zijn bezit heeft gekregen. Toen nu de heer Benjamin van genoemde dienst mij op dinsdag 5 juni 1973 omstreeks 11.30 uur telefonisch mededeelde, dat het dossier het eigendom was van de G.S.D. Baarn, heb ik, ondanks uitdrukkelijk verzoek daartoe, geweigerd de zaak uit hadden te geven. Ik ben de mening toegedaan, dat ik van dat moment af en door de weigering tot afgifte van het dossier V.d. Maal, een misdrijf heb gepleegd zoals omschreven in artikel 321 van het wetboek van strafrecht. Gezien mijn motivering om de zaak V.d. Maal aanhangig te maken lijkt het mij in het algemeen belang, om mij te vervolgen terzake overtreding van artikel 321 van het wetboek van strafrecht. Ik verzoek daar dan ook om. Ik ben bereid en in staat om, zowel diegene die met de opsporing van strafbare feiten belast zijn,als de leden van het Openbaar Ministerie alle gewenste medewerking in deze te verlenen."
(Tussenvoegsel: Begin 1972 heeft Erik van der Maal zijn dossier mij ter bewaring gegeven. Ik heb het veilig in de kelder opgeborgen tussen allemaal kranten van Le Monde waar ik op geabonneerd was. Op een bepaald moment heb ik de kelder opgeruimd en de kranten weggebracht naar de firma Luyer de oud-papierhandel in Baarn. Maar thuis gekomen bedacht ik opeens dat ik het dossier tussen de kranten had opgeborgen. Gelukkig waren de kranten nog niet versnipperd en kon ik het dossier er nog tussen uithalen. Denk eens in zonder dit dossier was van Haeringen nog burgemeester gebleven en had Erik vrij zeker geen eerherstel gekregen. Het heeft zo moeten wezen zegt het lot!!)
Zaterdag 9 juni Blank zei nog iets waardevols, nl dat ik mij niet meer terug moest grijpen naar mijn kaste. Zeer juist. Dit is nog mijn bourgeois indruk Ik ga er dus nog prat op volgens hem Ze wantrouwen want ze kunnen niet indenken dat je weer terug zal springen. Ik heb mijn schip achter mij verbrand dus basta.
Zondag 10 juni Brief aan Jan Ebeltjes geschreven
Ik schrijf o.m. het dat Benjamin van de Sociale dienst met mij persoonlijk een gesprek van man tot man wilde hebben, maar even later belde Benjamin om et zeggen dat hij van boven orders had gekregen om te zwijgen dus dat het gesprek niet door ging.
Dinsdag 12 juni Teleurstelling voor Erik besluit Raad van State betreffende een bijstandsaanvraag. Hij wilde niemand zien vermoedelijk gaat hij weer doorzakken klap op zijn kop.
Woensdag 13 juni Om 3 uur wakker en half vier begonnen met werken.
W.O.B. nieuws nr 6 : Inhoud: Wie is er krankzinnig? De pot verwijt de ketel dat hij zwart is. Zwarte december. Het zwarte dossier. Alles over de onterechte opsluiting van Erik van der Maal, met naam en toenaam.
Toch gespannen hoe ze erop zullen reageren want helemaal kunnen ze het niet negeren er staan te veel aantijgingen. Het KZ geval uit de doeken gedaan.
Woensdag 13 juni Brief van Erik aan minister van justitie Mr van Agt
Geachte Heer, Naar aanleiding van uw schrijven d.d. 22/5/73. kenmerk nr. VR 732/033, waarin u mij aanraadt deze zaak door de Officier van Justitie bij de Arrondissementsrechtbank te Utrecht te laten behandelen, deel ik u hierbij mede dat tijdens een onderhoud dat ik op 29 mei j.l. met genoemde Officier ven Justitie heb gehad, gebleken is dat hij deze zaak NIET wenst te behandelen. Gezien de ernst ven de zaak en in aanmerking genomen het feit dat de ontstane konflikt situatie tussen de Baarnse gemeentelijke dienst die mij op een bijzondere onprettige manier behandelt. Ik verzoek u beleefd doch dringend aandacht aan deze zaak te willen

schenken. Bovendien zou ik het zeer op prijs stellen over deze kwestie een onderhoud met de Minister van Justitie te hebben. Ik verzoek u dan ook, dus brief als een officieel verzoek om een audiëntie met Zijne Excellentie de Heer Van Agt te beschouwen. Hoogachtend E.v.d Maal
Donderdag 14 juni In het geheel geen reactie op mijn W.O.B. Nieuws
Zaterdag 16 juni Nog geen reactie, je moet alleen verder**.**
Woensdag 20 juni W.O.B. Nieuws nr 7.Inhoud: Klasse Justitie: Rangorde ministerie (O.M). De "monopolie "positie van het O.M in zake zijn vervolgingsbeleid..Misdaden begaan door OVJ Mr W.H. Overbeek, Baarnse Moordzaak en KZ zaak
Woensdag 27 juni W.O.B. Nieuws nr 8 Inhoud: Mededeling aan alle officieren van Justitie in Nederland.. Lijst van alle privé adressen met telefoonnummers van de officieren van Justitie. Operatie Overbeek 29 juni 1973 0.00 uur. Gezocht Willem H. Overbeek Poster Inlegvel. Gezocht Willem H Overbeek Pamflet Nadere gegevens over de Baarsne KZ.Zaak. .

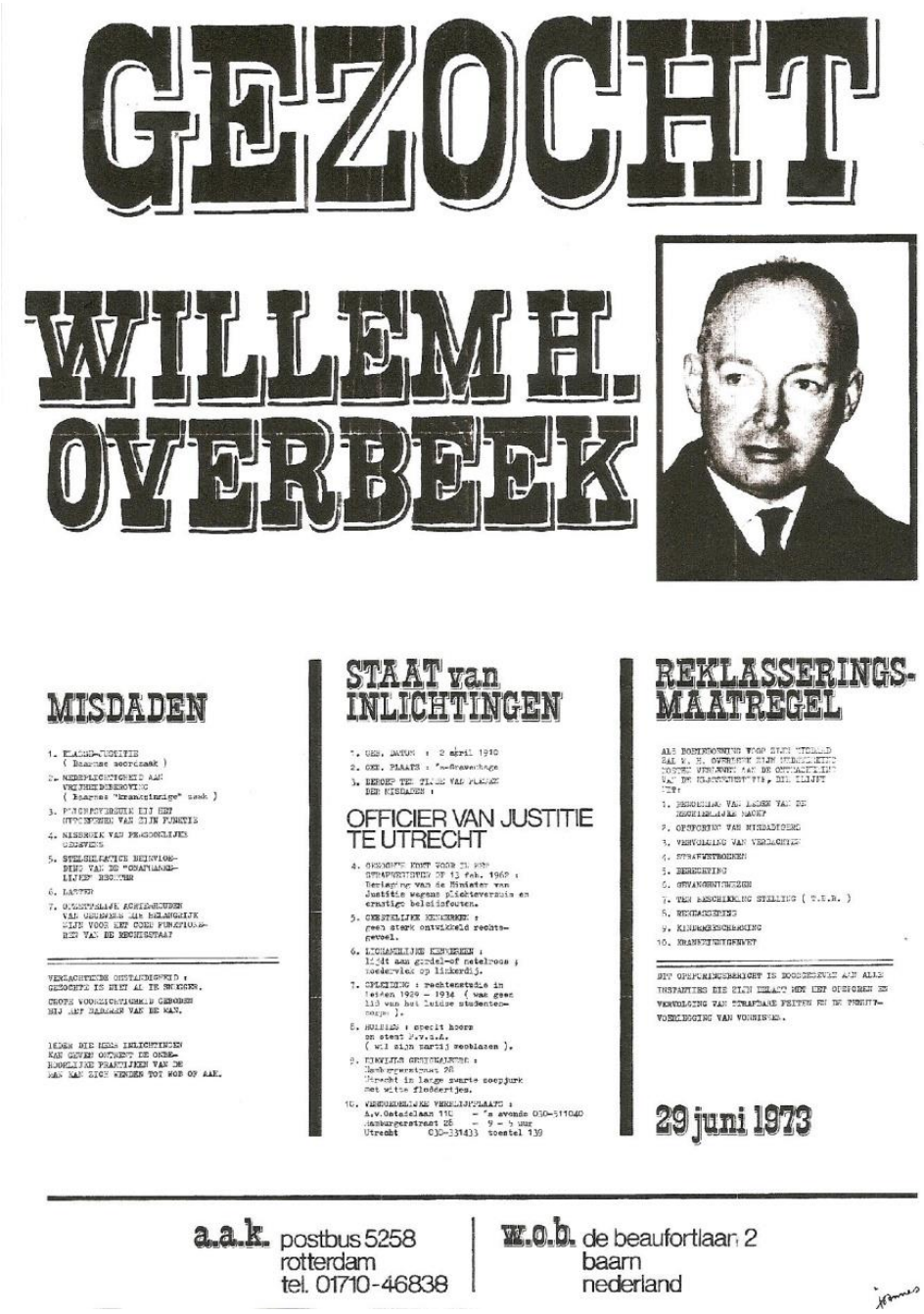

De tekst van de poster Gezocht W.H. Overbeek*:*

MISDADEN

-

1. KLASSE-JUSTITIE (Baarnse Moordzaak)

2. MEDEPLICHTIGHEID VRIJHEIDSBEROVING " (Baarnse "Krankzinnige"zaak)
3. PLICHTSVERZUIM BIJ UITOEFENEN VAN ZIJN FUNCTIE
4. MISBRUIK VAN PERSOONLIJKE GEGEVENS
5. STELSELMATIGE BEÏNVLOEDING VAN DE "ONAFHANKELIJKE RECHTER"
6. LASTER
7. OPZETTELIJK ACHTERHOUDEN VAN GEGEVENS DIE BELANGRIJK ZIJN VOOR GOED FUNCTIONEREN VAN DE RECHTSSTAAT

VERZACHTENDE OMSTANDIGHEID : gezochte is niet al te snugger
GROTE VOORZICHTIGHEID GEBODEN BIJ HET NADEREN VAN DE MAN

IEDER DIE MEER INLICHTINGEN KAN GEVEN OMTRENT DE ONBEHOORLIJKE PRAKTIJKEN VAN DE MAN KAN ZICH WENDEN TOT W.O.B.-AAK

STAAT van INLICHTINGEN

1. GEB.DATUM: 2 APRIL 1910 *)
2. GEB. PLAATS: 's- GRAVENHAGE*)
3. BEROEP TEN TIJDE VAN PLEGEN DER MISDADEN: OFFICIER VAN JUSTITIE
4. GEZOCHTE KOMT VOOR IN HET STRAFREGISTER - 13 febr.1962 BERISPING MINISTER VAN JUSTITIE: PLICHTSVERZUIM EN ERNSTIGE BELEIDSFOUTEN
5. GEESTELIJKE KENMERKEN: geen sterk ontwikkeld rechtsgevoel
6. LICHAMELIJKE KENMERKEN: lijdt aan gordel- of netelroos, moedervlek op linkerdij
7. OPLEIDING: RECHTEN STUDIE LEIDEN 1929-1934 (WAS GEEN LID VAN HET LEIDSCHE STUDENTEN CORPS)
8. HOBBIES : speelt hoorn en stemt P.v.d,A. (WIL ZIJN PARTIJ MEEBLAZEN)
9. DIKWIJLS GESIGNALEERD: HAMBURGERSTRAAT 28 UTRECHT IN LANGE ZWARTE SOEPJURK MET WITTE FLODDERTJES.
10. VERMOEDELIJKE VERBLIJFPLAATS: A. V. OSTADELAAN : 110.'s Avonds 030-511840 HAMBURGERSTRAAT 28 Utrecht-9-5 uur 030331433 toestel 139

REKLASSERINGSMAATREGEL

ALS BOETEDOENING VOOR ZIJN MISDADEN ZAL W.H. OVERBEEK ZIJN MEDEWERKING MOETEN VERLENEN AAN DE ONTMASKERING VAN DE KLASSE-JUSTITIE DIE BLIJKT UIT:

1. BENOEMING VAN LEDEN RECHTERLIJKE MACHT
2. OPSPORING VAN MISDADIGERS
3. VERVOLGING VAN VERDACHTEN
4. STRAFWETBOEKEN
5. BERECHTING
6. GEVANGENISWEZEN
7. TER BESCHIKKING STELLING (T.B.R.)
8. REKLASSERING

9. KINDERBESCHERMING
10. KRANKZINNIGENWET

DIT OPSPORINGSBERICHT IS DOORGEGEVEN AAN ALLE MET HET OPSPOREN EN VERVOLGEN VAN STRAFBARE FEITEN EN TEN UITVOER LEGGING VAN VONNISSEN
29 juni 1973
A.A.K. - POSTBUS 5258 tel.1710- 46838. W.O.B. - DE BEAUFORTLAAN 2 BAARN NEDERLAND
*) moet zijn geb. datum 18 april 1913; geb. plaats Haarlem

(**2008** Tussenvoegsel: nog steeds is het onbegrijpelijk voor mij na al die jaren dat ik niet ben vervolgd voor het vernielen van talloze ruiten van privé huizen van hoge ambtenaren. Het waterglas waarmee de posters zijn opgeplakt betekent dat de ruit zijn langste tijd heeft gehad).

Zaterdag 30 juni Briefje gevonden in brievenbus van de W.O.B. " Bemoei je met je eigen zaken".
Woensdag 3 juli W.O.B. Nieuws 9 Inhoud: Wie zijn de hulptroepen van het leger van de officieren van justitie van het arrondissement Utrecht. Kantonrechters, Burgemeesters, Commissarissen van politie, Officieren korps Rijkspolitie, Officieren van Koninklijke Marechaussee.. Sterkte van het leger der officieren en hulpofficieren van Justitie. Actie Overbeek 29 juni 1973. Laatste nieuws:W.O.B. medewerkers voor Rechter Commissaris Bieger

Actie Overbeek 29 juni 1973
Zoals we in de vorige aflevering van W.O.B. Nieuws (27 juni) al hadden aangekondigd zijn in de vroege morgen van Vrijdag 29 juni door een groot aantal mensen posters en pamfletten verspreid die de opsporing verzocht van Willen H. Overbeek hoofdofficier van het Arrondissement Utrecht. Naar ons ter ore is gekomen zijn de posters geplakt in Amsterdam-Leiden-Den Haag-Schiedam-Rotterdam- Den Bosch -Utrecht-Baarn-Zierikzee·-Haamstede en Renesse. Bij al deze activiteiten zijn enkele arrestaties verricht: in Amsterdam 4 man voor het uitdelen van pamfletten en in Utrecht 1 man voor het lopen met een pot lijm na 10 uur 's-avonds. Vrijdagmiddag om 1 uur hebben een aantal lieden 500 pamfletten van de Domtoren in Utrecht afgeworpen. Door krachtige westenwind ·werden de pamfletten honderden meters door de lucht vervoerd (vliegende pers), zodat bij sommige in mensen de indruk werd gewekt dat er vliegtuigen aan te pas waren gekomen rustig in hun tuintje zittende zagen ze pamfletten naar beneden dwarrelen. Er zijn ook een aantal boze telefoontjes binnen gekomen op het telefoon nummer van A.A.K te Leiden (een medewerkende organisatie bij de actie 29 juni 1973) met veel klachten over de vernielingen van vensterruiten, muren van bankgebouwen politiebureaus, gerechtsgebouwen, gevangenissen en andere openbare gebouwen. Deze vernielingen zouden zijn veroorzaakt door do hardnekkige kleefpasta waarmee de posters zouden zijn aangebracht *). Het antwoord van AAK was: "het beste dat U kunt doen is een aanklacht in te dienen hij de officier

van justitie!. De AAK en W.O.B. zullen proberen te achterhalen wie deze posters hebben aangebracht,

Erik van der Maal kijkende naar de poster van Overbeek tegenover het Paleis van Justitie

maar de kans daarop is uiterst gering aangezien vele ons onbekenden mensen zo enthousiast zijn geworden en overgegaan zijn tot daden waarvoor de W.O.B.-AAK onmogelijk verantwoordelijk gesteld kunnen worden hoogstens de officier van justitie te Utrecht. Want in W.O.B. nr 6 van 13 juni 1973 schreven wij de volgende zin: " Zou de officier van justitie redenen vinden aan het algemeen belang ontleend om van vervolging af te zien dan lijkt het niet onmogelijk dat de hele zaak, in de publieke belangstelling (het ging over de Baarnse Krankzinnige zaak) komt te staan en dat eventuele acties die daaruit voortkomen, niet meer zijn te controleren c.q. uit de hand zouden gaan lopen. Dit zou voor betrokkenen zeer ernstige gevolgen kunnen hebben!!". Zeer verheugend waren de talloze positieve reacties van mensen die ook van mening zijn dat het hoog tijd wordt dat de rechterlijke macht en vnl het beleid van de officier van justitie eens in het felle daglicht komt te staan! Het is zeer interessant om te zien hoe onze vaderlandse pers (de spreekbuis van de bezittende klasse). De hele actie heeft doodgezwegen. (op een klein berichtje in het Utrechts Nieuwsblad, van 29 juni na). Het opvallendst is het voorbeeld van de Baarnsche Courant, die meestal in zijn rubrieken uitvoerig melding maakt van hoeveel mensen er weer van hun bromfiets zijn gevallen of hoeveel boeken er zijn uitgeleend door de bibliotheek in Baarn,. waar geen woord rept over de misdaden begaan door de Burgemeester van Baarn, Mr. J. van Haeringen en zijn gemeentearts H. Heijbroek in de Baarnse Krankzinnige zaak van 18 december 1970.
*) Let wel dit is gebeurd met waterglas. De ruiten met dit spul zullen moeten worden vervangen. Onbegrijpelijk dat er geen pv is gemaakt. Onze adressen stonden toch immers op de poster
Woensdag 11 juli W.O.B. Nieuws 10.Inhoud: Fotoreportage. Baarnse K-Z Zaak Gerechtelijk vooronderzoek. Zwarte dossier van zwarte december. Afdruk van de geneeskundige verklaring die is opgemaakt door de Sociale dienst van Baarn. Deze dienst heeft voordat de gemeente arts zijn handtekening heeft gezet alvast ingevuld waaraan de Erik van der Maal zou hebben geleden : **gevaarlijke psychopathie** Duidelijk te zien aan het handschrift op het formulier. Pas daarna heeft de gemeentearts en de burgemeester de verklaring getekend. De gemeendarts heeft de "patiënt" niet gezien en heeft (zie onder 4) geen feiten en verschijnselen van de "patiënt" waargenomen.

KRANKZINNIGENWET

GENEESKUNDIGE VERKLARING

bedoeld in het eerste lid van art. 16
van de wet van 27 april 1884, Stb. 96, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 juli 1947, Stb. 232, betreffende

naam M.

voornamen

geslacht M leftijd burgerlijke staat

Naam echtgenoot (bij gehuwde vrouw)

Verblijfplaats (nauwkeurig aangeven in welke woning of inrichting de patiënt zich bevindt)
Hoorn

VRAGEN	ANTWOORDEN (van de geneesheer)
1. Bent u de huisarts van patiënt?	J.F.B. Bot Hoorn
Zo neen,	
a. In welke andere kwaliteit hebt u patiënt dan bezocht (behandeld)?	Gemeentearts Baarn
b. Wie is de huisarts? (naam en adres)	J.F.B. Bot
c. Hebt u overleg met hem (haar) gepleegd?	neen hoeven beide huisarts
2. a. Hoe lang is patiënt u bekend?	jaren
b. Hoe vaak hebt u hem (haar) in de laatste drie weken bezocht?	niet bezocht
c. Op welke datum het laatst?	—
3. Verricht patient nog zijn (haar) gewone werkzaamheden? Zo neen, sedert wanneer niet?	neen jaren
4. Welke feiten en verschijnselen, op grond waarvan u oordeelt, dat patiënt in zijn (haar) geestvermogens gestoord is, zijn door u zelf waargenomen?	geen
5. a. Welke feiten en verschijnselen zijn u door anderen medegedeeld?	Verstoring opgeven orde dreiging van zijn omgeving en offensieve personen
b. Van wie hebt u deze inlichtingen ontvangen?	Gemeente politie Baarn Broeders O.S.D. Baarn

VRAGEN	ANTWOORDEN (van de geneesheer)
6. Om welke redenen bent u van mening, dat patiënt niet in zijn (haar) omgeving kan blijven? (Indien patiënt gevaarlijk wordt geacht voor zichzelf of voor anderen, vermelden, waaruit het gevaar gebleken is.)	zie 5a
7. Om welke redenen is volgens uw zienswijze de plaatsing van patiënt in een gesticht of voor krankzinnigen, resp. zwakzinnigen (art. 7 van de wet) te verkiezen boven de plaatsing in een andere omgeving of inrichting?	Reeds 3x eerder opgenomen geweest in een opnameafdeling N.P.Kliniek
8. Werd patiënt reeds eerder in een gesticht, kliniek of andere inrichting verpleegd, zo ja waar en wanneer?	Zie 7.
9. Welke mededelingen en wenken acht u nog van belang?	Geen
10. Indien u de patiënt niet op de dag van afgifte van deze verklaring of op de daaraan voorafgaande dag hebt bezocht, waarom is dit niet geschied, en op welke grond geeft u niettemin deze verklaring af?	Verkregen informatie van de S.P.D. te Utrecht

Ondergetekende H. Eijbroek

bevoegd om hier te lande de geneeskunst uit te oefenen, wonende te (volledig adres op volgende regel) Maarn, Molenweg 5 telefoonnr. 03654-2570

niet verbonden aan [1]) enig gesticht

verklaart in aansluiting aan zijn antwoorden op de gestelde vragen, dat voornoemde persoon lijdende is aan krankzinnigheid [2]) Oligofrenie psychopatie voorts, dat zijn (haar) plaatsing in een gesticht voor krankzinnigen (resp. zwakzinnigen), als bedoeld in art. 7 van de wet van 27 april 1884, Stb. 96, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 juli 1947, Stb. 232, noodzakelijk [3]), resp. ~~wenselijk~~ [3]) is.

Dagtekening: 17 XII 1970.

(ondertekening) [illegible]

[1]) Hier invullen: **enig gesticht** (wanneer de arts **niet** verbonden is aan enig gesticht) of naam en ligging van het gesticht, waar, voorlopig plaatsing van de patiënt verzocht wordt.
[2]) Zo mogelijk hier vermelden de vorm van krankzinnigheid.
[3]) Onderstrepen wat bedoeld wordt.

De geneeskundige verklaring waarmee Erik van der Maal werd opgeborgen in een krankzinnigen gesticht

Vrijdag 13 juli Vakantie met Adrienne naar Griekenland terug **3 augustus.**
Zaterdag 4 augustus Erik weer terug gevallen en weer aan de drank veel agressieve buien, alles kapot geslagen.
Maandag 6 augustus 1973 Brief van de hoofdofficier van justitie W.H. Overbeek aan de Heren E.J. van der Maal en Dr T. de Booij
Mijne Heren, Sinds enige tijd voert U een actie tegen mij in verband met de opname van de heer Van der Maal in december 1970. U doet dit in een vorm, die kennelijk mede ten doel heeft mij als mens te grieven en mij in mijn particuliere leven te hinderen. Dit maakt het mij niet gemakkelijk met U in gesprek te treden. Ik begrijp echter, dat U eerlijk meent, dat ik in deze zaak aan de heer Van der Maal onrecht heb gedaan. Mijnerzijds ben ik van mening, dat dit niet het geval is. Ik geloof, dat het niet goed is, dat een dergelijke toestand blijft voortbestaan. Daarom ben ik bereid U mijn standpunt zo duidelijk mogelijk in een gesprek uiteen te zetten. U hebt dan ook de gelegenheid Uw opvatting naar voren te brengen en alle vragen te stellen, die U voor Uw informatie gewenst acht. Mogelijk begrijpen wij elkaar dan wat beter. Uit de aard der zaak staat hier geheel naast de gelegenheid die U krijgt om in een tegen U gerichte strafzaak. Uw inzichten op een publieke terechtzitting naar voren te brengen. Dat gaat natuurlijk door. Ik nodig U daarom beiden uit voor een onderhoud op mijn parket op woensdag 15 augustus a. s. om 9 uur. Wanneer U dit wilt kunt U een derde man meebrengen om het gesprek mede aan te horen en U mogelijk van advies te dienen. Van mijn kant zal ik een lid van mijn parket verzoeken hierbij aanwezig te zijn. Er mag naderhand geen misverstand ontstaan over het besprokene. In verband met dit laatste ben ik ook bereid om, wanneer U dat op prijs zou stellen, het gesprek op de band te doen opnemen. Wanneer deze afspraak U niet mocht schikken en U de voorkeur zoudt geven aan een ander tijdstip, dan kunt U hiervoor telefonisch kontakt opnemen met de bij mij dienstdoende parketwachter (tel. 33 14 33, toestel 139). Uw antwoord op deze uitnodiging en Uw standpunt ten aanzien van bandopname kunt U aan het zelfde nummer doorgeven.
Hoogachtend, De hoofdofficier van justitie W.H. Overbeek
Dinsdag 7 augustus Brief van Overbeek ontvangen. Erik knapte er helemaal van op, was nu niet van plan geweest in het water te springen
Woensdag 15 augustus Goed gesprek Overbeek. Heeft 3 uur geduurd en alles op band vastgelegd en later uitgetikt. Resultaat is dat hij voor mij in hoger beroep gaat en de KZ Zaak nog een vervolg krijgt. De acties die tegen hem gericht waren ook niet bepaald prettig voor hem en heeft toen maar toegegeven, temeer toen het bleek dat hij in feite niets met de zaak te maken heeft gehad.
Donderdag 16 augustus Voor kantongerecht Amersfoort voor auto met contactsleutel in contact slot laten zitten.
Zondag 19 augustus Erik gearresteerd op heterdaad betrapt ingooien van ruit burgemeester.
Maandag 20 augustus Gesprek met Erik, afgesproken dat hij tot aan de rechtszaak op eigen benen staat en W.O.B. en AAK geen verantwoordelijkheid
draagt voor zijn acteis, dat we wel achter hem staan als hem iets onrecht wordt aangedaan.
Zaterdag 26 augustus Erik weer half dronken
Maandag 10 september Erik weer dronken
Zondag 16 september. Erik dronken en kwam zeggen dat ik het alleen moest doen of zoeken naar een ander.
Donderdag 18 september Sterfdag van mijn professor Brouwer
Vrijdag 21 september W.O.B. Nieuws nr 11 Inhoud: Onder embargo tot begin rechtszaak Baarnse K-Z Zaak vandaag voor de rechter. Dossier Erik van der Maal inclusief de voorgeschiedenis. Proces Rechtbank Utrecht. OVJ vordert 0.50 cent boete, voorwaardelijk proeftijd van één maand. Als getuigen zijn verschenen :Dr P.J. van Staveren, psychiater, Dr H. Heijbroek, gemeentearts, Mr J. van Haeringen burgemeester van Baarn. deze getuigen zijn ook reeds gehoord in het gerechtelijk vooronderzoek. Van de terechtzitting is een zeer uitvoerig verslag gemaakt

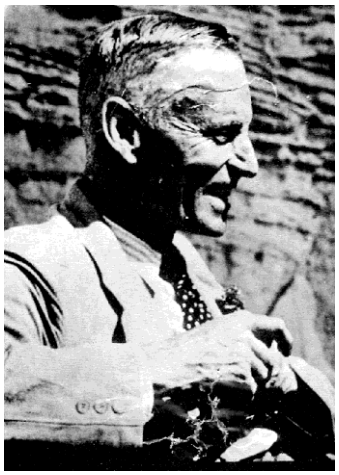

Prof. Dr H.A. Brouwer 20 september 1886 - 18 september 1973

.

De officier van justitie G.W. Von Meijenfeldt was in feite een goede pleitbezorger van de Baarnse KZ Zaak. Hieronder zijn requisitoir in de strafzaak tegen Tom de Booij en Erik van der Maal.
Meneer de President, Mijn Heren Leden van deze rechtbank,
Het strafrecht is niet de archaïsche rekenkunde die men er wel van maakt. Het bezit niet de sacrale hokuspokus-macht die in de weg van arithmetische. vergelijkingen existentiële grootheden op één lijn plaatst zo in de trant van een verkeerd begrepen: oog om oog, tand om tand. Helaas heerst die opvatting nog véél te véél. Vandaar dat enerzijds in de institionalisering van het strafrecht van een duidelijke discriminatie sprake is. Slechts de zogenaamde "civilist" komt volgens die gedachtegang toe aan een juridisch denken van enige importantie. En het strafrecht kan men wel aan mindere goden in handen geven; namelijk aan die simpele doch degelijke rekenmeesters die een goede maat weten te hanteren. Vandaar dat anderzijds nog telkens weer ook van die kwasi eigentijdse aanvallen op het strafrecht ondernomen worden. Het zou stigmatiserend werken. En jongens, vooruit laten we daarom zorgen voor een depenaliseren en een discriminaliseren. Weg met dat verminkende en onterende strafrecht! Nu wil ik (hiertegenover) in geen geval ons positiève strafrecht zoals dit heden ten dage zich ook in ons land aandient, idealiseren. Er is zelfs héél véél te hervormen. Toch zal men voor een verbetering die er zijn mag, stellig van een ander standpunt voor het denken over wat strafrecht is behoren te starten. Van het strafrecht immers als oorspronkelijk gegeven! Mag ik dat dan hier in het kort typeren als het strafrecht naar de karakteristieke benaming van oordeel? Resulteert het niet, gaat het niet op in zulk een oordeel, in een aandeel, in een rechtmatig aandeel zoals dit, gegeven de situatie aan de betrokken partijen, aan de partijen in het geding toekomt? Wil het niet recht doen? Richten? De richting, de koers voor mensenlevens aangeven? En is dat niet wat de wetenschap van de wet aan de rechters, daartoe bijzonderlijk met gezag, met zeggenschap bekleed, voor welke casus aan mogelijkheden behoort te bieden: voor het vinden, voor de vondst, voor (het wijzen van) het vonnis in zake wat rechtens, hier en nu, geboden is? De strafzaak, thans aan Uw jurisdictie onderworpen, is meen ik bij uitstek illustratief voor dit standpunt; dat met het strafrecht een elementair menselijk gegeven aan de orde is. Het is immers geen van beide verdachten om te doen de wet te ontduiken, het gezag omver te lopen dan wel een vonnis of een oordeel te ontgaan? Integendeel, ze vragen om, ze eisen als het ware toepassing van de wet, het laten funtioneren van de zeggenschap, het gezag, het wijzen van een oordeel. Ik laat hierbij in het midden hoe men zou hebben te denken over de i.h.a, toegepaste modus quo. En het strafrecht wil naar zijn essentie het ergens toen stukgelopen gesprek van onze samenleving weer op gang brengen. En, àls deze verdachten iets nagestreefd hebben is het juist dit oormerk! Waarom ga ik hierop zo uitvoerig in? Wel, om te beginnen meen ik dat in de zaak Van der Maal de diefstal en in die van de Booij de verduistering in het laatste geval: zoals sub primair telastegelegd, bewezen is. Dàt is geen punt. Voor hen evenmin als ik hen goed begrijp. Vervolgens evenwel zullen zij ter

rechtvaardiging van hun gedrag willen wijzen, op het waarom dit hen dreef. En derhalve zullen wij behoren na te gaan of hun movering en hun motivering in dit geval de wederrechtelijkheid ontbreken deed. Ik geloof van niet. Dit stel ik voorop. Ze blijven stráfbaar, desondanks moge ik erop wijzen, dat zij terecht, hoewel op volstrekt ontoelaatbare wijze voor allerlei grotere en kleinere ontsporingen bij de ambtelijke afdoening van de zaak van de Maal, de aandacht willen opeisen. Merkwaardig echter is dat:hoezeer men een gevoel van onbehagen krijgt indien men die afdoening kritisch bekijkt, óók wéér sterk de conclusie zich doet aandienen: er is geen sprake van, bij wie ook, van welk spoortje kwade trouw ook! Zèlfs kun je niet zeggen: deze of die hoeft zich ergens in komen te misdragen. Wat zich daarentegen met kracht presenteert is de visie op wat ambtenarij. Waartoe spijtig genoeg, ons werken als ambtenaar en al te gemakkelijk verworden kan. Zeker, we blijven dan binnen de paden van onze regeltjes, de bevoegdheden, kennis en kunde. Máár, bij elkaar is de vorm van dit alles heláás niet wat het zijn moet: menselijkheid, het authentieke contact van mens tot mens. Op die grond heb ik al enige tijd geleden voor de instelling van een sociaal raadsman gepleit. En ik kan niet anders zeggen, dan dat dit instituut, b.v .in de stad Utrecht geïntroduceerd, zeer belangrijk werk (heeft)verricht. Juist als trait d'union tussen de hulpzoekende hulpbehoevenden en al die ambtenaren: hier en daar, zo hoog en zo laag in rang, op deze wijze of op die wijze te benaderen, enz. Hulde aan de stad Utrecht! Dat men het budget van deze functiónaris vooral verhoge!
Ik kom aan een slot. Tot mijn spijt kent ons strafrecht nog geen vonnis in de vorm van een zuiver declaratoir. Maar mag ik voor deze verdachten bepleiten dat een vonnis gewezen worden hetwelk in·elk geval die strekking bezit? En om dit extra te beklemtonen eis ik hierbij een straf, daarop toegespitst, te weten : f 0.50 of één dag hechtenis voorwaardelijk met één maand proeftijd.

Dit prachtige verhaal van de officier van justitie is door de Utrechtse pers geboycot (een zekere Heer Breedveld van het Utrechts Nieuwsblad weet daar meer van). De heer van Meijenfeldt toonde zich tegenover ons zeer verbaasd dat het niet in de pers was geweest en vroeg of dit een politieke reden had. W.O.B. redactie is bezig hier een uitvoerig onderzoek naar te verrichten. Het is niet het enige feit, dat wij weten over onze Vaderlandse pers, die zo corrupt is als men in dit rustige kikkerlandje niet voor mogelijk houdt. Zelfs de zgn linkse bladen als Vrij Nederland doen mee aan het spelletje en zijn net zo rood als een fles melk (om een beeldspraak van Peter Hakkenberg aan te halen, raadslid van de Amsterdamse Gemeenteraad, kabouterfractie) .... .
De tekst van de Officier van Justitie heeft echter nog een duidelijke verklarende woordenlijst nodig, omdat een dertig tal woorden zijn gesteld in het veel te moeilijke taal. In het W.O.B. Nieuws hebben we een dertigtal woorden vertaald in gewoon Nederlands)

Tussenvoegsel:
Over de rol die Mr G.W von Meyenfeldt, officier van Justitie te Utrecht, heeft gespeeld in deze en andere strafzaken zie hieronder

Wie was Mr G.W. von Meyenfeldt?
Wat was de rol van Mr G.W. von Meyenfeldt, officier van Justitie te Utrecht, die hij heeft gespeeld in de strafzaken van Bertus van Poorten in 1971, Tom de Booij en Erik van Maal in 1973, André Koppen in 1974 en Tom de Booij in 1975? Zou er een verband hebben bestaan tussen zijn slechte ervaringen als procureur-generaal in Nieuw Guinea in de zestiger jaren en zijn voor ons positieve uitgevallen requisitoiren in de zeventiger jaren? Of is hij als idealist slachtoffer geworden zijn strijd tegen het onrecht en de doofpotcultuur van onze 'rechtstaat'?
Allereerst, wat waren deze slechte ervaringen met onze 'rechtstaat'. Het VPRO-radioprogramma Argos van de VPRO heeft over zijn ervaringen in Nieuw Guinea een documentaire uitgezonden op 17 en 24 juni 1994. Een korte samenvatting van deze uitzending wat betreft de rol van Von Meijenfeldt geven we hieronder weer. We zullen daarbij zien hoe Von Meijenfeldt

gedwarsboomd wordt bij zijn pogingen Rolph Gonsalves strafrechtelijk te vervolgen voor het doden van twee Papoea's in de zestiger jaren. Daarna laten we zien -vooral aan de hand van een paar requisitoiren van Von Meyenfeldt - wat de voor ons positieve rol is, die hij gespeeld heeft in een aantal bovengenoemde strafzaken.

1. Von Meijenfeldt wil Gonsalves vervolgen voor geweldsmisdrijven.

Gonsalves is in 1958 op 26-jarige leeftijd Controleur Eerste Klasse in de Baliemvallei op Nieuw-Guinea geworden, een ontoegankelijk gebied met circa 60.000 Dani (een Papoea stam). Zijn taak luidt in korte tijd een einde te maken aan de stammenoorlogen.

In de kleine twee jaar die Gonsalves in de Baliemvallei doorbrengt is hij betrokken bij een reeks incidenten, waarnaar eerst een bestuurlijk en vervolgens een strafrechtelijk onderzoek wordt ingesteld. Laatstbedoeld onderzoek vindt plaats in opdracht van Gerard von Meijenfeldt. Het belangrijkste incident waarnaar onderzoek wordt gedaan is het doodschieten van een hoofdman en diens plaatsvervanger. Gonsalves tracht hen te arresteren en als er een speer in zijn richting wordt geworpen schiet hij met zijn karabijn. Verder is er een incident waarbij Gonsalves een Dani die hij van leugens in verband met een varkensdiefstal verdenkt door vier agenten aan armen en benen laat strak spannen en eigenhandig 25 slagen met een gummistok toedient totdat de Dani flauwvalt. Voorts is er een incident op 6 december 1959: Gonsalves schiet een Dani vanuit een hinderlaag in het hoofd en doodt hem, ook in verband met een varkensdiefstal.

De resident Eibrink Jansen zal later getuigen dat Gonsalves in een gesprek voorstelt 50 gevangenen te fusilleren

Hoe de pogingen van Von Meijenfeldt tot vervolging van Gonsalves zijn gestrand.

Het Openbaar Ministerie in Hollandia neemt kennis van de uitkomsten van het bestuurlijk onderzoek. Procureur-generaal Von Meijenfeldt besluit een strafrechtelijk onderzoek te doen instellen naar het handelen van Gonsalves. De resident mr F. Eibrink Jansen en de directeur Binnenlandse Zaken in Hollandia A. Boenderman vragen hem van dat onderzoek af te zien. Von Meijenfeldt noteert in zijn dagboek: "Ik moest toch inzien van welk belang het was dat ik mijn onderzoek zou staken. Een justitieel onderzoek betekende ipso facto publiciteit, in tegenstelling tot een bestuursonderzoek."

Het politie-onderzoek wordt door de bestuurders waar mogelijk tegengewerkt. Commissaris Van Klinken en politieman Schülz wordt met ontslag gedreigd in geval van een belastend rapport. Van Klinken zwicht uiteindelijk voor een aanbod van een half jaar studieverlof. Von Meijenfeldt ondervindt ook zelf problemen: "Men voerde vertragende acties, men zette mij onder druk, men kletste over mijn onderzoek, men hield materiaal achter, men loog, men gaf de regering onvolledige en onjuiste inlichtingen." Op 17 juli 1960 besluit Gouverneur Platteel in te grijpen en ontbiedt Von Meijenfeldt, Van Vliet en Bohr op de Residentie. Hij vraagt om inzage in de processen-verbaal, teneinde te kunnen beoordelen of stopzetting van het onderzoek gewenst is. De drie anderen leggen de vraag nog diezelfde avond aan het Gerechtshof voor en krijgen het antwoord dat de Gouverneur noch gerechtigd is de processen-verbaal op te vragen noch bevoegd is het onderzoek te doen staken. De leden van het Hof overwegen zelfs hun functie in verband met de gang van zaken neer te leggen. Op 18 juli verklaart Von Meijenfeldt bereid te zijn het onderzoek 2 dagen te bevriezen om een tussentijdse rapportage uit te brengen.

Von Meijenfeldt besluit het onderzoek voort te zetten en wil resident Eibrink Jansen verhoren. Deze weigert zonder uitdrukkelijke toestemming van de gouverneur te worden verhoord. Platteel vraagt Von Meijenfeldt nog eens drie weken bevriezing van het onderzoek, teneinde zich nader te kunnen beraden. Von Meijenfeldt wil van geen verder uitstel weten en het gesprek loopt hoog op. Platteel zwicht tenslotte, maar zegt voor zichzelf alle vertrouwen in de procureur-generaal op. Later komt Von Meijenfeldt hier achter en schrijft aan de Staatssecretaris: "Wie als hoogste gezagsdrager het vertrouwen in justitie opzegt, stort zich zondermeer in het misdadig avontuur van een autoritair regime."

In september is Von Meijenfeldt toe aan het verhoor van Gonsalves zelf, maar krijgt van Platteel geen toestemming hiervoor naar Nederland te reizen in verband met het aanstaande bezoek van

de Minister van Binnenlandse Zaken. Bij dat bezoek kan Von Meijenfeldt in drie gesprekken met de Minister zijn standpunt uiteen zetten. Hij verneemt van de Minister dat Platteel had overwogen hem als procureur-generaal te schorsen, maar daarvan in verband met juridisch-technische onzekerheden had afgezien. Pas begin november 1960 komt Von Meijenfeldt in Nederland aan, maar dan is Gonsalves juist voor een huwelijksreis naar het buitenland vertrokken. Eind november verhoort de Rijksrecherche Gonsalves eindelijk gedurende drie dagen in het Paleis van Justitie in Den Haag, in aanwezigheid van Von Meijenfeldt. Gonsalves ontkent niets, maar verklaart uit noodzakelijke afschrikking en soms uit noodweer te hebben gehandeld. De pers is inmiddels ook goed op de hoogte van de affaire. De katholieke pers is sterk op de hand van Gonsalves en duwt de kwestie in de hoek van de eeuwige competentiestrijd tussen bestuur en openbaar ministerie.
In zijn eindadvies bij brief van 5 december 1960 aan Platteel hakt Von Meijenfeldt op dramatische wijze de knoop door. Hij concludeert dat Gonsalves zich schuldig heeft gemaakt aan enige gevallen van doodslag, zeer vele gevallen van mishandeling gepleegd met voorbedachte rade en veel gevallen van opzettelijke brandstichting. Een beroep op overmacht, noodweer(exces), wettelijk voorschrift of ambtelijk bevel acht hij uitgesloten. De strafbare feiten waren ernstig genoeg om er een rechter over te laten oordelen. Von Meijenfeldt adviseert tot sepot, echter onder voorwaarde dat er iets gebeurt aan de niet minder ernstige bestuurlijke aansprakelijkheid. De gouverneur en de resident hadden Gonsalves op zijn post gelaten, sinds april 1959 wetende dat hij overspannen was en teveel geweld gebruikte. Hij meent dat het aan de Regering en het Parlement is om hierover een oordeel te vellen. Voorts pleit hij voor meer onafhankelijkheid van het Openbaar Ministerie, bijvoorbeeld door de politie onder zijn gezag te laten vallen.
Het bestuur pakt de aangeboden hand van Von Meijenfeldt niet aan. De Minister en Staatssecretaris zijn geïrriteerd geraakt door de zware aantijgingen in de richting van het plaatselijke bestuur en vinden dat de procureur-generaal buiten zijn bevoegdheid treedt. Bij brief van 6 januari 1961 krijgt Von Meijenfeldt de politieke opdracht van de gouverneur om in het landsbelang af te zien van strafvervolging (zoals ook thans nog de Minister van Justitie tot een dergelijke ingreep bevoegd is). Op 18 januari informeert Staatssecretaris Bot de Vaste Commissies voor Nederlands-Nieuw-Guinea van de Eerste en Tweede Kamer hierover in een geheime nota. Over Von Meijenfeldt schrijft hij: "Deze gang van zaken versterkt de reeds eerder gewekte indruk, dat deze Procureur-Generaal in zijn brieven en rapporten, aan een gebrek aan objectiviteit tevens een gebrek paart aan zorgvuldigheid in zijn formuleringen." De bewindslieden in Hollandia en Den Haag zijn van oordeel dat er geen aanleiding is tot het nemen van bestuurlijke maatregelen. Von Meijenfeldt besluit niet naar Nieuw-Guinea terug te keren. In een persoonlijk gesprek met Toxopeus en Bot dient hij zijn ontslag in. Hij krijgt in een overeenkomst een zwijgplicht opgelegd.
Materieel gebeurt er precies wat Gerard geadviseerd had. De zaak tegen Gonsalves wordt geseponeerd en hij keert ondanks zijn uitdrukkelijke verzoek niet naar de Baliem terug, maar naar de Vogelkop. De regering overweegt ter begeleiding van jonge bestuursambtenaren een ervaren resident Bergland aan te stellen of een Commissariaat voor Ontwikkelingsgebieden. Maar in 1962 wordt Nederland gedwongen afstand te doen van Nieuw-Guinea en via de Verenigde Naties over te dragen aan Indonesië.

Hoe liep het verder af met Von Meijenfeldt?

Na zijn ontslag krijgt Gerard von Meijenfeldt zijn oude baan als Officier van Justitie in Utrecht terug en die baan houdt hij tot het einde aan toe. Aan de kranten vertelt zijn vrouw Nel dat Gerard er van overtuigd was dat zijn loopbaan door deze affaire is geblokkeerd. Von Meijenfeldt is nimmer gerehabiliteerd.
Aan het einde van zijn loopbaan in 1979 werkt Von Meijenfeldt aan het zogenaamde Turken-proces, maar gaat wegens stress-verschijnselen met ziekteverlof.

2. De rol die Mr G.W. von Meyenfeldt, officier van Justitie te Utrecht, heeft gespeeld in de strafzaken van Bertus van Poorten in 1971, Tom de Booij en Erik van Maal in 1973,

André Koppen in 1974 en Tom de Booij in 1975?
a. Strafzaak tegen Bertus van der Poorten in 1971
Tijdens mijn detentie in het Huis van Bewaring in Utrecht was de man die mij dagelijks van eten voorzag (reiniger geheten) Bertus van der Poorten. Hij werd verdacht van het feit dat hij zijn dochter had doodgeranseld. Na mijn detentie heb ik een uitgebreide correspondentie met hem gevoerd, tevens bezocht in de verschillende strafinrichtingen. Hij heeft zelfs een paar dagen bij mij thuis tijdens zijn verlof gelogeerd (zie mijn dagboeken 1971t/m 1973). In zijn strafzaak was mr G.W.von Meijenfeldt de officier van justitie. Hier volgt een artikel in de Volkskrant van 4 augustus 1971:
"We zijn allemaal schuldig". Boze vader ranselde dochtertje dood. Officier eist half jaar plus TBR UTRECHT, 4 aug. (ANP) - "Maar ze wou niet eten", luidde het enige verweer van de 29·jarige opperman Lambertus van der P. uit Woerden, toen hij begin februari van dit jaar , werd voorgeleid aan de Utrechtse officier van justitie, mr. G. W. von Meijenfeldt, die hem vroeg waarom hij zijn pas één jaar geworden dochtertje Sophietje op 3 maart had doodgeranseld . .
"Een vreselijke zaak", noemde mr Von Meijenfeldt dinsdag het gedrag van de verminderd toerekenbaar verklaarde man. Wegens doodslag hoorde hij dinsdag voor de Utrechtse rechtbank een gevangenisstraf van zes maanden met aftrek van voorarrest en terbeschikkingstelling van de regering tegen zich eisen.
"Er zou eigenlijk een centrale instantie moeten zijn waar dokters terecht kunnen met voor het algemeen belang nuttige vertrouwelijke gegevens. Dan was dit misschien niet gebeurd", zei mr Van Meijenfeldt in zijn requisitoir. Het was niet de eerste keer dat vader Van der P. zijn dochtertje had mishandeld. Het kind was geen vlotte eter en daarover kon Van der P. zich heel kwaad maken. Hij sloeg en stompte het kind dan waar hij het maar kon raken. Dat gebeurde eind september 1970 ook al een keer . Sophietje verbleef daarvoor enige tijd in een ziekenhuis. De artsen hadden naar het oordeel van mr Van Meijenfeldt in dat geval niet gehinderd moeten zijn door hun medisch ambtsgeheim, maar ze hadden hun vertrouwelijke gegevens ergens moeten kunnen deponeren. Zo'n instituut van een sociale raadsman bestaat helaas nog niet, zodat de artsen ook niets kan woerden kwalijk genomen. Maar de maatschappij treft in ieder geval wel schuld, omdat zij niet voor een dergelijk instituut heeft gezorgd, zo meent de Utrechtse officier.
Lat
Op 3 maart was Van der P. (vader van twee kinderen) samen met Sophietje thuis. Hij was tijdelijk zonder werk en zijn vrouw had een baantje gezocht in een wasserij om wat bij te verdienen. Omstreeks half twee 's middags maakte Van der P. eten klaar voor de baby, maar het kind wou niet eten. Van der P. werd toen zó kwaad, dat hij het kind minstens vijf ferme stompen in de zij gaf. Vervolgens prikte hij het kind met een twee meter lange lat in de buik. Deze afstraffing duurde volgens de dagvaarding een half uur, waarna de man het ernstig verwonde kind nog enige tijd in een stoeltje liet zitten. Vervolgens bracht hij Sophietje naar bed. Nadat zijn vrouw was thuisgekomen, werd de dokter gewaarschuwd. Het ouderpaar sprak inmiddels af, dat als verklaring voor de verwondingen een val van de trap zou worden genoemd. Dezelfde avond overleed Sophietje in het ziekenhuis. Sectie bracht een ontstellende hoeveelheid verwondingen aan het licht.
Vlam
"Ik heb twee en een half jaar in een droom geleefd vanwege mijn vrouw en schoonouders, waar ik boven wilde staan. Toen Sophietje niet wou eten, ging er een vlam in me op en zag ik een object. Ik weet niet wat ik heb gedaan", stamelde de verdachte, die evenmin kon verklaren waarom hij niet meteen een dokter had gewaarschuwd, maar wèl een biertje met zijn schoonvader was gaan drinken. In het psychiatrisch rapport werd een ernstige ziekelijke stoornis in de geestvermogens gemeld. De sterk verminderde toerekenbaarheid bleek net niet genoeg om tot een krankzinnig verklaring te adviseren. "We zijn allemaal schuldig", concludeerde mr Von Meijenfeldt, die onthulde dat zich onlangs in Woerden een soortgelijk geval van mishandeling heeft afgespeeld. "Als we niets doen, krijgen we meer herhalingen", waarschuwde hij. De

rechtbank zal op 17 augustus uitspraak doen.

b. Strafzaak in 1973 tegen Erik van der Maal en Tom de Booij voor het stelen en helen van het zgn K.Z. dossier in 1972

Vrijdag 21 september 1973: Rechtszaak Baarnse K-Z Zaak vandaag voor de rechter Proces Rechtbank Utrecht. De officier van justitie G.W**.** Von Meijenfeldt hield het volgende requisitoir.
Meneer de President, Mijn Heren Leden van deze rechtbank,
Het strafrecht is niet de archaïsche rekenkunde die men er wel van maakt. Het bezit niet de sacrale hokuspokus-macht die in de weg van arithmetische. vergelijkingen existentiële grootheden op één lijn plaatst zo in de trant van een verkeerd begrepen: oog om oog, tand om tand. Helaas heerst die opvatting nog véél te véél. Vandaar dat enerzijds in de institionalisering van het strafrecht van een duidelijke discriminatie sprake is. Slechts de zogenaamde "civilist" komt volgens die gedachtengang toe aan een juridisch denken van enige importantie. En het strafrecht kan men wel aan mindere goden in handen geven; namelijk aan die simpele doch degelijke rekenmeesters die een goede maat weten te hanteren. Vandaar dat anderzijds nog telkens weer ook van die kwasi eigentijdse aanvallen op het strafrecht ondernomen worden. Het zou stigmatiserend werken. En jongens, vooruit laten we daarom zorgen voor een depenaliseren en een discriminaliseren. Weg met dat verminkende en onterende strafrecht! Nu wil ik (hiertegenover) in geen geval ons positiève strafrecht zoals dit heden ten dage zich ook in ons land aandient, idealiseren. Er is zelfs héél véél te hervormen. Toch zal men voor een verbetering die er zijn mag, stellig van een ander standpunt voor het denken over wat strafrecht is behoren te starten. Van het strafrecht immers als oorspronkelijk gegeven! Mag ik dat dan hier in het kort typeren als het strafrecht naar de karakteristieke benaming van oordeel? Resulteert het niet, gaat het niet op in zulk een oordeel, in een aandeel, in een rechtmatig aandeel zoals dit, gegeven de situatie aan de betrokken partijen, aan de partijen in het geding toekomt? Wil het niet recht:doen? Richten? De richting, de koers voor mensenlevens aangeven? En is dat niet wat de wetenschap van de wet aan de rechters, daartoe bijzonderlijk met gezag, met zeggenschap bekleed, voor welke casus aan mogelijkheden behoort te bieden: voor het vinden, voor de vondst, voor (het wijzen van) het vonnis in zake wat rechtens, hier en nu, geboden is? De strafzaak, thans aan Uw jurisdictie onderworpen, is meen ik bij uitstek illustratief voor dit standpunt; dat met het strafrecht een elementair menselijk gegeven aan de orde is. Het is immers geen van beide verdachten om te doen de wet te ontduiken, het gezag omver te lopen dan wel een vonnis of een oordeel te ontgaan? Integendeel, ze vragen om, ze eisen als het ware toepassing van de wet, het laten funtioneren van de zeggenschap, het gezag, het wijzen van een oordeel. Ik laat hierbij in het midden hoe men zou hebben te denken over de i.h.a, toegepaste modus quo. En het strafrecht wil naar zijn essentie het ergens toen stukgelopen gesprek van onze samenleving weer op gang brengen. En, àls deze verdachten iets nagestreefd hebben is het juist dit oormerk! Waarom ga ik hierop zo uitvoerig in? Wel, om te beginnen meen ik dat in de zaak Van der Maal de diefstal en in die van de Booij de verduistering in het laatste geval: zoals sub primair telastegelegd, bewezen is. Dàt is geen punt. Voor hen evenmin als ik hen goed begrijp. Vervolgens evenwel zullen zij ter rechtvaardiging van hun gedrag willen wijzen, op het waarom dit hen dreef. En derhalve zullen wij behoren na te gaan of hun movering en hun motivering in dit geval de wederrechtelijkheid ontbreken deed. Ik geloof van niet. Dit stel ik voorop. Ze blijven stráfbaar, desondanks moge ik erop wijzen, dat zij terecht, hoewel op volstrekt ontoelaatbare wijze voor allerlei grotere en kleinere ontsporingen bij de ambtelijke afdoening van de zaak van de Maal, de aandacht willen opeisen. Merkwaardig echter is dat:hoezeer men een gevoel van onbehagen krijgt indien men die afdoening kritisch bekijkt, óók wéér sterk de conclusie zich doet aandienen: er is geen sprake van, bij wie ook, van welk spoortje kwade trouw ook! Zèlfs kun je niet zeggen: deze of die hoeft zich ergens in komen te misdragen. Wat zich daarentegen met kracht presenteert is de visie op wat ambtenarij. Waartoe spijtig genoeg, ons werken als ambtenaar en al te gemakkelijk verworden kan. Zeker, we blijven dan binnen de paden van onze regeltjes, de bevoegdheden, kennis en kunde. Máár, bij elkaar is de vorm van dit alles heláás niet wat het zijn moet: menselijkheid, het

authentieke contact van mens tot mens. Op die grond heb ik al enige tijd geleden voor de instelling van een sociaal raadsman gepleit. En ik kan niet anders zeggen, dan dat dit instituut, b.v .in de stad Utrecht geïntroduceerd, zeer belangrijk werk (heeft)verricht. Juist als trait d'union tussen de hulpzoekende hulpbehoevenden en al die ambtenaren: hier en daar, zo hoog en zo laag in rang, op deze wijze of op die wijze te benaderen, enz. Hulde aan de :stad Utrecht! Dat men het budget van deze functiónaris vooral verhoge!
Ik kom aan een slot. Tot mijn spijt kent ons strafrecht nog geen vonnis in de vorm van een zuiver declaratoir. Maar mag ik voor deze verdachten bepleiten dat een vonnis gewezen worden hetwelk in·elk geval die strekking bezit? En om dit extra te beklemtonen eis ik hierbij een straf, daarop toegespitst, te weten : f 0.50 of één dag hechtenis voorwaardelijk met één maand proeftijd.
(Zeer waarschijnlijk is door toedoen van mr G.W. von Meijenfeldt Mr W.H. Overbeek in hoger beroep gegaan tegen de vrijspraak die de Booij heeft gekregen in bovengenoemde rechtszaak. Zie hiervoor mijn dagboek 1973)

3. Rechtzaak tegen André Koppen die in de nacht van 18 op 19 februari 1974 twee molotov-cocktails in het politiebureau van Baarn heeft gegooid

In een lange brief dd. maandag 25 februari 1974 schrijf ik Mr von Meijenfeldt, dat ik me geestelijk verantwoordelijk voel en pleit voor de bommengooier. Dezelfde dag antwoordt Von Meijenfeldt, zoals blijkt uit mijn brief van donderdag 28 februari aan Von Meijenfeldt.
"Ik was zeer verheugd met uw snelle reactie op mijn brief van U maandag j.l. Hierbij geef ik mijn toestemming om deze brief van maandag 25 februari ter beschikking te stellen aan de Officier van justitie die de Baarnse Explosie Zaak behandeld zodat dit schrijven bij het dossier gevoegd kan worden".
In de strafzaak tegen André Koppen wordt door de officier van justitie vijf maanden gevangenisstraf geëist met aftrek van het voorarrest, waarvan twee maanden voorwaardelijk met een proeftijd van twee jaar. Of mijn brief geholpen heeft- voor deze uiterst lichte strafmaat - is niet met zekerheid te zeggen, maar lijkt toch wel waarschijnlijk.

4. Von Meijenfeldt wil Tom de Booij behoeden zijn straf uit te zitten in de gevangenis

Woensdag 12 maart 1974 krijg ik de volgende brief van de Officier van Justitie in Utrecht:
"Zeer geachte heer de Booij, het blijkt mij dat u bij vonnissen van de kantonrechter te Amersfoort d.d. 16 augustus 1973 en de kantonrechter te 's-Gravenhage d.d. 12 februari 1974 veroordeeld bent tot twee geldboetes van respectievelijk tien gulden subsidiair één dag hechtenis en vijfentwintig gulden subsidiair één dag hechtenis. Er is verder geen rechtsmiddel uwerzijds aangewend. Voorts zie ik dat u de boeten nog niet betaald heeft. Mag ik aannemen dat u, in aanmerking genomen wat wij zoal eens uitgepraat hebben, het in geen geval zult laten aankomen op de noodzaak de vervangende vrijheidsstraffen ten uitvoer te laten leggen?? Mij dunkt, u heeft zonder enige twijfel wel iets beters om uw gaven voor te gebruiken dan dit soort,oppositie - tenminste indien u het als oppositie (tegen wat?) bedoelt- tegen - relatief bezien - onnozele bestraffingen. Komt u anders een keer praten. In elk geval, laat mij het vertrouwen mogen behouden dat u een echt hollandse man bent die iets weet uit te praten, zoals het in ons vaderland van ouds de beste traditie geweest is. Vertrouwend op uw medewerking, hoogachtend, G.W. von Meijenfeldt".

5. Waarom wordt Tom de Booij in juni 1975, verdacht van een ernstig geweldsmisdrijf, na 2 dagen vrijgelaten?

Krantenbericht: Dr. Tom de Booy is dinsdag 10 juni 1975 aangehouden. Hij wordt ervan verdacht medeplichtig te zijn aan een·deel van de recente gewelddadige activiteiten rond de Amsterdamse Nieuwmarkt affaire. Op diverse plaatsen in ons land, waaronder ook Baarn, zijn onlangs ruiten van hooggeplaatste personen aan diggelen gegooid. Hierbij werd. o.m. gebruik gemaakt van molotov-cocktails. Tom de Booy is gearresteerd op verdenking van openlijke geweldpleging, opzettelijke brandstichting, en poging tot het bedrijven van misdrijven
Donderdag 12 juni 1975 ben ik, na voorgeleid te zijn geweest voor de Officier van Justitie te Amsterdam, vrijgelaten (zie mijn dagboek van 1975).

Jaren later heeft een rechercheur in Utrecht tegen mij gezegd, dat Von Meijenfeldt mij in deze zaak gematst heeft. We zullen het nooit precies weten, maar vreemd is het wel.

Conclusie

Resumerend kunnen we niet aan de indruk ontkomen, dat Von Meijenfeldt een idealist was, die gevochten heeft tegen onrecht en de doofpotcultuur. Hij is door onze 'rechtstaat' daardoor ernstig beschadigd, zodat hij met 'stress-verschijnselen' het (Meijen) veld heeft moeten ruimen

Zaterdag 22 september Gouden huwelijk feest. Woeste Hoeve van vader en moeder

Zondag 23 september W.O.B. Nieuws nr 12. Inhoud: Burgemeester van Baarn lijdt aan geheugenstoornis. Officier van Justitie eist tegen twee W.O.B. medewerkers in de Baarnse K.Z. Zaak : "50 cent of 1 dag hechtenis voorwaardelijk met een proeftijd van 1 maand Het mondelinge contact van d e Burgemeester van Baarn met Mr W.H. Overbeek Uitspraak K.Z. 28 september 1973.

Dinsdag 25 september W.O.B. Nieuws nr 14 (nr 13 is nooit verschenen). Inhoud: Is het waar dat Jan de Vries in de nacht van 23 op 24 september 1973 ontvoerd zou moeten worden. Proces verbaal W.O.B. Medewerker overtreding in Vinkeveen voor het vervoeren van lijm , Kwasten en Muurkranten tussen 10 uur 's-avonds en zes uur 's-ochtends over de openbare weg . Landelijke koffie actie Rijks politie 1973.

W.O.B.Nieuws nr 14

IS HET WAAR DAT JAN DE VRIES IN DE NACHT VAN 23 OP 24 SEPTEMBER 1973 ONTVOERD ZOU MOETEN WORDEN?

In de Volkskrant stond het volgende bericht::

UTRECHT -De politie van Vinkeveen heeft in de nacht van zondag op maandag vijf mensen aangehouden die zich ophielden rond het huis van dr J. de Vries de president-directeur van Bredero, de maatschappij die Hoog Catharijne in Utrecht heeft gebouwd. De arrestanten werden in de loop van maandag na verhoor weer in vrijheid gesteld. In Utrecht deed maandag het gerucht de ronde dat de vijf mannen van plan waren geweest dr De Vries te ontvoeren. De autoriteiten waren maandag zeer gesloten over het incident. De Vinkeveense politie verwees naar de officier van justitie en de betrokken officier was gisteren niet bereikbaar. Een andere officier J.C van den Berg, verklaarde dat de aangehouden wellicht van plan waren geweest iets op het huis van Dr de Vries te plakken. Van een plan tot ontvoering, van de Bredero-directeur was hem niets bekend. Tegen de vijf, van wie nog niet bekend. is wie het zijn en waar ze vandaar komen zal proces-verbaal opgemaakt worden.

WOB Nieuws: Allereerst waren. er geen, vijf mensen bij betrokken maar vier, namelijk een vrouw en 3 mannen. Om drie uur werden deze vier door 6 man rijkspolitie aangetroffen op de openbare weg tegenover het perceel ZUWE 180 Vinkeveen en medegenomen naar het bureau voor verhoor. Bij de autozoeking werden aangetroffen: 1 emmer en 1 bezempje. De emmer was gevuld met een vloeistof van uitmuntende kwaliteit bleek te zijn en zeer goed dient als kleefpasta voor het bevestigen van muurkranten op ramen en deuren . Tevens 3 muurkranten met opruiende teksten. Deze muurkranten zijn door de politie in beslag genomen. De arrestanten werden verhoord. Hierna werden ze onderzocht op het lijf. Daarna werden zij in de cel gestopt. Aangezien er slechts 2 cellen aanwezig waren in het politiebureau, van Vinkeveen werden twee ondergebracht in een 25 km verder gelegen politie-bureau van VLEUTEN. Na zeer goed te zijn verzorgd veel koffie en twee. boterhammen met kaas, gemaakt waarschijnlijk door de vrouw van de bewaarder-agent,. werden zij heen gezonden.

Wij willen nogmaals onze dank betuigen aan het adres van het korps Rijkspolitie te Vinkeveen-Waverveen alwaar wij gastvrijheid genoten. Ook het corps van de rijkspolitie van Vleuten willen wij in deze dankbetuiging betrekken. Tijdens ons verblijf op het politiebureau .te Vinkeveen hoorden wij nog een zeer interessant feit namelijk dat de Rijkspolitie te Vinkeveen niet beschikt over een accommodatie voor het zetten van koffie, ook niet gedurende de kantooruren. Voor het personeel dat "bij nacht en ontij" zoals tijdens de nacht van 24 op 25 september, er·werden toen

maar liefst 9 man ingezet, waar van het grootste deel nog hun ogen vol slaap hadden toen ze ons .arresteerden, het warme bed moeten verlaten kan dan geen KOFFIE ZETTEN. Wij beloofden dat wij via W.O.B. een actie zouden willen voeren voor koffiezet accommodaties voor het corps rijkspolitie. Dit plan werd met groot enthousiasme ontvangen. De daad bij het woord voegende hebben wij - voor meer inlichtingen ons licht; opgestoken het hoofdbureau van de rijkspolitie van het District Utrecht. Wc kregen de heer van der Sluis opperwachtmeester en hoofd van de administratie aan de telefoon. Wij deelden hem mede ons plan, dat W.O.B. een landelijke koffie actie wil voeren onder de slogan :"KOFFIE RIJKSPOLITIE 1973 ". Op onze vraag of inderdaad de rijkspolitiebureaus in tegenstelling tot de gemeentepolitie niet beschikt over koffie accommodatie. Hij bleek niet zo enthousiast om op mijn vraag in te gaan. Hij vroeg namelijk eerst gegevens over W.O.B. en wilde weten of dit de zelfde actie groep was die tegen de officier van justitie Overbeek had geageerd. Na deze vraag bevestigend te hebben geantwoord, was hij niet bereid om enige inlichting te geven over de koffiezetaccommodatie rijkspolitie.

Vrijdag 28 september

Actievoerders op de stoep bij Bredero Jan Quispel derde van rechts, en derde van links Tom de Booij

Artikel op voorpagina Algemeen Dagblad. UTRECHT - Deze actievoerders stonden vanochtend op de stoep bij Bredero aan de Nieuwegracht nadat ze met directeur De Vries hadden gesproken. Tom de Booy (met aktetas) met J. Quispel (derde van rechts) eisten van De Vries, dat hij openlijk het gerucht zou ontkennen als zouden zij hem in de nacht van zondag op maandag hebben willen ontvoeren. Volgens De Booy en Quispel, leden van de Actie Andere Koers, heeft De Vries dat gerucht zelf verspreid. Directeur De Vries vond daarentegen dat de AAK hem verontschuldigingen moest aanbieden "Maar daar denken wij niet aan," zei Quispel, "overal waar Bredero gaat bouwen kan het op een warme ontvangst rekenen." De AAK-vertegenwoordigers waren door De Vries voor het onderhoud uitgenodigd. Na afloop zongen ze op straat de Internationale.

Vrijdag 28 september 1973. Vonnis van de Arrondissementsrechtbank te Utrecht in de zaak tegen Tom de Booij

Overwegende, dat de rechtbank niet bewezen acht, dat verdachte heeft gepleegd hetgeen hem bij dagvaarding primair, subsidiair en nog meer subsidiair is telastegelegd, zodat hij behoort te worden vrijgesproken; dat de rechtbank daarbij in het bijzonder overweegt:

ten_aanzien_van het primair telastegelegde

Weliswaar wordt in de stukken van het geding gewag gemaakt van een weigering van verdachte in het jaar1973 om het ten processe bedoelde dossier af te geven aan een ambtenaar van de

gemeentelijke sociale dienst te Baarn, doch de telastelegging heeft slechts betrekking op het jaar 1972
Ten processe is veeleer aannemelijk geworden, dat verdachte in het jaar 1972 nog slechts het dossier als houder voor Van der Maal in bewaring hield, zonder zelfstandig daarover als heer en meester te beschikken en aldus het dossier zich toe te eigenen in de zin van artikel 321 van het Wetboek van Strafrecht;
ten aanzien van het subsidiair telastegelegde:
Noch is bewezen dat verdachte het dossier als geschenk aannam, noch dat hij het uit winstbejag bewaarde of verborg;
ten aanzien van het meer subsidiair telastegelegde:
Op geen enkele wijze is gebleken dat verdachte het dossier heeft weggemaakt; verdachte heeft toch steeds verklaard het onder zich gehouden te hebben en zelfs verklaarde hij ter terechtzitting dat bij het bij zich had, terwijl op geen enkele wijze van het tegendeel is gebleken. Verklaart niet bewezen, hetgeen verdachte primair, subsidiair en meer subsidiair bij de dagvaarding is telastegelegd en spreekt hem mitsdien daarvan vrij. Gewezen door Dr Mr Van de Werk, vice-president, Mr Sterk, Rechter, en Mr Weber, Rechter-plv.
De officier van justitie van Utrecht gaat tegen het vonnis in hoger beroep
Zondag 30 september W.O.B. Nieuws nr 15 Inhoud: Met de spreuk van de week: "Doch deze mijne vijanden die niet hebben gewild brengt ze hier en slaat ze hier voor mij dood". (Lucas 19:27). Vonnis rechtbank K.Z Zaak: Vrijspraak. Officier van Justitie gaat in hoger beroep. Wat is eigenlijk hoger beroep?. De burgemeester van Baarn moet verdwijnen! Jan van Bredero en zijn betonnen veste. Enkele gegevens betreffende Jan de Vries en zijn rijk**.**
Maandag 1 oktober Prins Claus liet opbellen en wilde De Booij spreken.
Dinsdag 2 oktober. Uitspraak Erik kreeg bloemen van hem. Brief gebracht naar Paleis Drakesteijn
Zondag 7 oktober W.O.B. Nieuws nr 16 Inhoud: Spreuk van de week: "Ook ik ben ontroerd door de Appassionata maar het is niet de tijd om door de Appasionata ontroerd te worden, het is de tijd om de schedels in te slaan.(Lenin) Deze spreuk te vergelijken met die van vorige week uit Lucas 19:27. Einde eerste bedrijf KZ-zaak. Officier van Justitie als pleitbezorger van de Baarnse K.Z. Zaak. De burgemeester moet verdwijnen!
Maandag 8 oktober- Donderdag 11 oktober. Met Adrienne even naar Parijs
Zondag 14 oktober W.O.B. Nieuws nr 17 Inhoud: Spreuk van de week: " Iedere boom, die geen goede vrucht voortbrengt wordt uitgehouwen en in het vuur geworpen (Mattheus 7:19). De gespleten mens : de burgemeester van Baarn.. De wettelijke macht van de burgemeester bij de het handhaven van de openbare orde (gemeente wet) Wat betekent de oorlog in het midden oosten voor onze gemeente Baarn Supplement : Herdruk aflevering 1971 Geopol Baarn: Olie en het kartel.

Zondag 14 oktober W.O.B.Nieuws nr 15
JAN VAN BREDERO WORDT BEZOCHT IN ZIJN GEWAPENDE BETONNEN VESTE
In W. O.B Nieuws nr 14 maakten we melding van het nachtelijk avontuur in Vinkeveen. Het gerucht, als dat we Jan de Vries zouden willen ontvoeren is in de Volkskrant van woensdag 26 september 1973 uit de wereld geholpen. Dit is geschied:naar aanleiding van een gesprek dat de W.O.B redactie mocht hebben op dinsdag 25 september 1973 met de Volkskrant journalist P. van Seeters . Hij vertelde ons het volgende verhaal:
"Tijdens de opening van Hoog Catharijne liep ik achter de hoge gasten aan, en zag de heer de Vries druk gebaren iets vertellen aan zijn gasten, waaronder prinses Beatrix. Even later kwam een hoge gemeenteambtenaar op mij toe en vertelde in kleuren en geuren dat de heer
de Vries verhaalde van een ontvoeringspoging, die hij verijdeld had door de Vinkeveense politie op tijd in te schakelen".

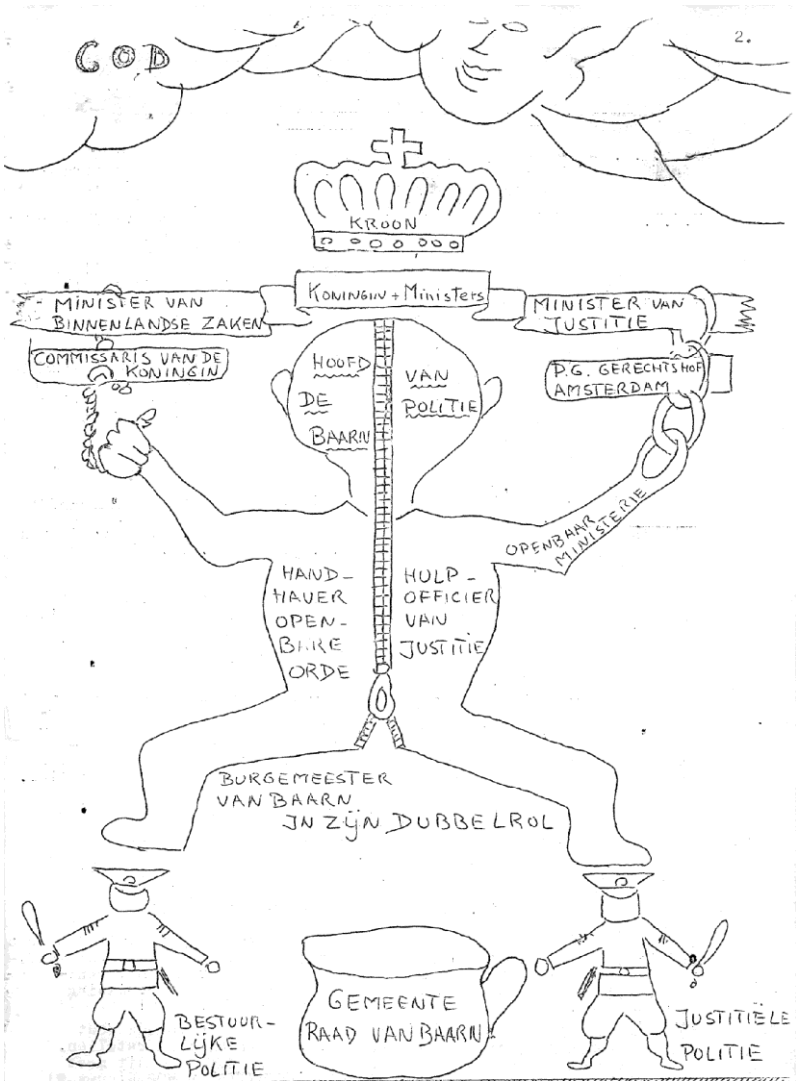

Spotprent van de Burgemeester van Baarn : de gespleten mens. W.O.B. Nieuws 15, 14 oktober 1973

In het Utrechts Nieuwsblad van Dinsdag 25 september 1973, dus·uitkomende na het bericht in de Volkskrant van dinsdagochtend
(zie W.O.B. nr 14) staat nog het volgende: Bij de politie was bekend dat een aantal actievoerders·iets van plan was bij het huis van de Vries. Al eerder hadden zij per boot de achterkant van het 'huis verkend.. Met de politie was afgesproken dat De Vries een lichtsignaal zou geven, zodra er onraad was. Dit lichtsignaal schijnt tot ver in de omtrek. Dit bewakingssysteem functioneerde uitstekend, want de politie van Vinkeveen was zondagnacht snel ter plaatse en kon de actievoerders aanhouden. Uit dit alles blijkt wel de neurotische sfeer die·moet hebben geheerst in huize WIJD WATERLAND Zuwe 180 Vinkeveen van de familie de Vries. W.O.B.kan niet anders constateren dan dat het Vinkeveense "Berchtesgaden" uitstekend was beveiligd. Heel wat beter dat de vesting van het kasteel van Drakenstein in Lage Vuursche alwaar een tweetal W.O..B. medewerkers een W.O.B. Nieuws exemplaar nr 14 (met het relaas van de nacht van 23/24 sept. jl in Vinkeveen) kwam aanbieden. De wacht liet ons zo maardoor zonder te vragen naar legitimatie of andere formaliteiten en zo reden de net ontslagen verdachten uit het Vinkeveense politiebureau prinsheerlijk op het erf van de kroonpretendent. We werden na een kleine betonnen verhoging op de weg te zijn gepasseerd ontvangen door de wachtcommandant aan wie wij een enveloppe met W.O.B. Nieuws nr 14 hebben aangeboden met de mededeling om het nog de zelfde avond aan hare koninklijke hoogheid aan te bieden. Niet om te geloven!*) Maar ja het is in feite wel een goede afspiegeling van de machtsverhouding

in de Nederlandse Rechtsstaat anno 1973. De macht van de multi-nationale ondernemingen is groter dan de staat, of vrij vertaald: het huis van de president-commissaris van RIJN-SCHELDE-VEROLME is beter bewaakt dan het huis van de kroonpretendent van de STAAT DER NEDERLANDEN. Het is triest om te moeten constateren dat zelfs in alle poriën van onze samenleving deze tendens is. waar te nemen namelijk dat DAT DE STAAT NIET MEER EEN SCHBIDSRECHTERSROL SPEELT IN DE CONFLICTEN DIE IN ONZE SAMENLEVING PLAATSVINDEN, MAAR EEN HANDLANGERSROL (misschien te goeder in feite nog ernstiger) VAN DE MACHTEN DIE ZICH HEBBEN ONTWIKKELD IN DE HANDEN VAN EEN·KLEINE GROEP MENSEN, DIE DE BESCHIKKING HEBBEN OVER MILJARDEN MENSEN, DOOR HET WEL OF NIET SLUITEN VAN EEN BEDRIJF!!!!!!!
De nacht van 23 op 24 september 1973 heeft blijkbaar de heer de Vries niet zo lekker gezeten, want hij vraagt een gesprek aan met een van de mensen die werd opgepakt op de openbare weg - tegenover zijn huis: J.QUISPEL, medewerker van de A. A. K Aktiegroep Andere Koers. Dit is een groot moment want hier vraagt een vertegenwoordiger van de MULTI-NATIONALE macht.beleefd doch dringend een gesprek aan bij een ontslagen havenarbeider uit Rotterdam, die al sinds jaren de strijd voert tegen de machten van deze multi-nationale ondernemingen. Het gesprek heeft plaatsgehad op vrijdagmorgen 28 september 1973 tussen tien over half tien en tien voor half elf op het kantoor van de betonnen Jan de Vries, directeur van de Ver. Bedrijven Bredero. Het gesprek heeft als resultaat gehad dat tussen de heren Quispel en Jan de Vries geen overeenstemming werd bereikt, aangezien ze van elkaar willen dat ze hun excuses aanboden ... dat gaat volgens de eerste lessen van de logica niet, zodat Jan Quispel namens de A.A.K. de oorlog heeft verklaard aan de Verenigde Bedrijven Bredero. Ze zullen nu met alle middelen proberen om Bredero het leven zuur te maken of zoals het bericht in het Utrechts Nieuwsblad van vrijdag 28 september 1973: "overal waar Bredero gaat bouwen kan het op een warme ontvangst rekenen." De aktiegroep andere koers is nu gestart met een aktie onder de titel: BLIJF ZITTEN WAAR JE ZIT. Ze willen proberen om mensen die het slachtoffer worden van de praktijken van Bredero, te steunen in hun strijd tegen de betonlawine die de menselijke samenleving dreigt te vernietigen. Zondagavond beginnen ze zelfs met radio uitzendingen om de mensen op te roepen actie te voeren tegen Jan van Bredero.
*) In 1999 waren Koningin Beatrix and Prins Claus op de golfclub Anderstein bij Maarsbergen, waar mijn zoon Mauk in die tijd golfleraar was. Claus vroeg hem belangstellend naar zijn vader Tom. Ik was toen op wereld reis en wel op dat moment in Australië . Claus vroeg aan Mauk of ik soms golfles had gegeven aan de Aboriginals. Hij was indertijd dankbaar geweest voor mijn waarschuwing dat zijn kasteel beter beveiligd zou moeten worden. Koningin Beatrix verzuchtte nog: "Houdt hij dan nooit op met zijn acties?"

Tekening Jan Ebeltjes

Zondag 21 oktober W.O.B. Nieuws nr 18
De machtige invloed van Shell op onze Nederlandse samenleving.

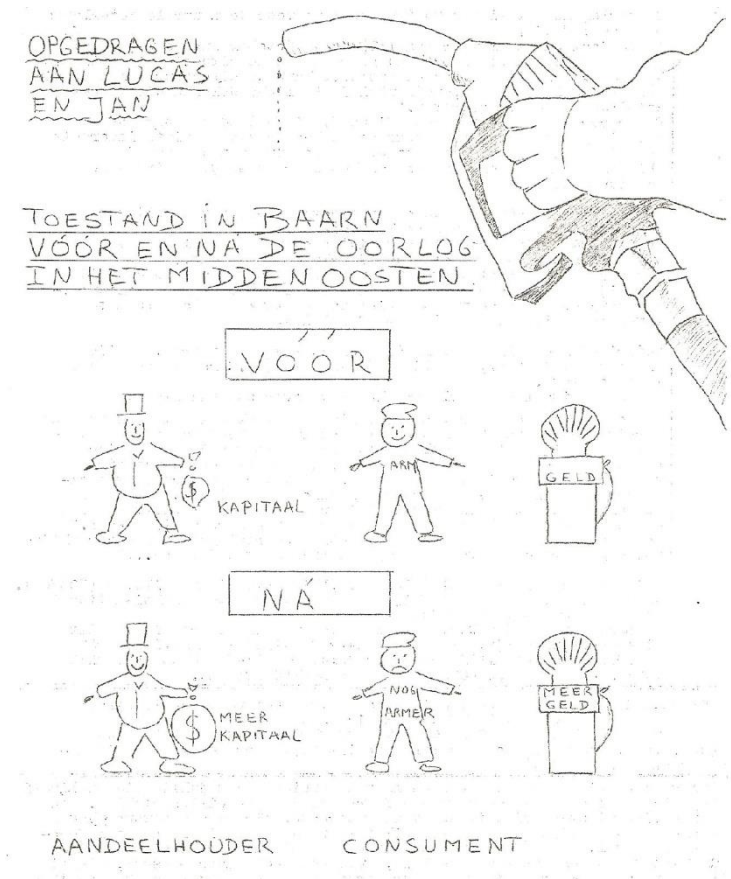

Het einde van de goedkope olie W.O.B. Nieuws nr 18

De 'Trias politica' van Baarn anno 1973

Maandag 22 oktober 1973 Artikel in Gooi- en Eemlander
Revu-mensen gemept door kerkgangers met paraplu's
BAARN - Bij de Hervormde Kerk op de Brink hebben zondagochtend een verslaggever en een fotograaf van het weekblad Nieuwe Revu rake klappen opgelopen tijdens een korte maar hevige schermutseling met enkele tientallen kerkgangers. Verslaggever René de Vos was samen met fotograaf Floris Bergkamp in Baarn om te werken aan een reportage over de geruchtmakende KZ-affaire (de omstreden krankzinnigheidsverklaring van de Baarnaar Eric v. d. M.). Bergkamp wilde zondag foto's maken van een drietal medewerkers van de Stichting Wetsovertreders (SWO), die pamfletten uitdeelden aan kerkgangers. In deze pamfletten werd ondermeer de Baarnse burgemeester die een belangrijke rol heeft gespeeld in de KZ-affaire, gehekeld. Toen hij ook een in het mededelingen kastje van de kerk neergelegde pamflet wilde fotograferen, greep de koster in.

Een boze koster van de kerk op de Baarnse Brink stuurt Erik van het kerk-erf af, als hij daar stencils van de W.O.B. aan de kerkgangers uitdeelt. Hoewel de koster had geroepen:-"Maak maar overal foto's van," sloeg hij kort daarop het fototoestel uit de handen van fotograaf Floris Bergkamp.

Hij haalde het pamflet eruit, verscheurde het en pakte vervolgens een van camera's van Bergkamp af. Op dat moment schoot de verslaggever zijn collega te hulp en weerde de koster af. Het inmiddels naar buiten gestroomde kerkvolk bemoeide zich met de rel en enkele tientallen mensen sloegen en trapten de twee Revu-mensen, daarbij werden paraplu's als voornaamste wapens gebruikt. Direct na de korte schermutseling heeft fotograaf Bergkamp bij de Baarnse politie aangifte gedaan. De politie zorgde ervoor dat hij intussen zijn camera terug kreeg.

Voor de actie bij de kerk. Vlnr. Bolle Henk, Johan Overmeire, Erik van der Maal, Mauk de Booij

Vrijdag 26 oktober Eerste mededeling van de groep van 10 sterken. "Met betrekking tot het W.O.B. Nieuws willen wij deze stad die als eerste waarschuwing aan het adres van al diegenen, die dreigen Baarn onbewoonbaar te maken. Wij betuigen ons medeleven aan de burgemeester en de raad. Wij trachten de politie te helpen. Zij die zich noemen DE GROEP VAN 10 STERKEN.
Zondag 28 oktober. W.O.B. Nieuws nr 19 Inhoud: Spreuk van de week: "Wie van u zonder zonde is, werpe het eerst een steen". (Lucas 8:7) **.** De slag op de Brink I. en dan zal U worden gestenigd (Vrij van Lev. 24:16). De slag op de Brink II. De olie kruipt waar het niet gaan kan Wiens brood men eet diens woord men spreekt. Jan van Haeringen staat weer voor paal Erik ochtend kwam al heel vroeg, doorgezakt. Happening voor Gereformeerde kerk.

Links: Uitdelen stencils bij Gereformeerde kerk. Rechts: Tom als ware "Jehova getuige"

Dinsdag 30 oktober 1973 Steen door ruit van ons huis gegooid met briefje
DIT IS EEN TWEEDE WAARSCHUWING. LAAT DE BURGEMEESTER EN DE OVERIGE BURGERS VAN BAARN MET RUST. ZO NIET, DAN ZAL DE RODE HAAN SPOEDIG KRAAIEN. WIJ WILLEN EN DULDEN GEEN STOUTE JONGETJES IN ONS RUSTIGE EN MOOIE DORP. DE TIEN STERKEN
Zondag 4 november Autoloze zondag. **W.O.B. Nieuws nr 20** Inhoud: Spreuk van de week: "Aleer men zich verenigt en om zich te verenigen, is het beslist noodzakelijk zich eerst beslist en duidelijk. van elkaar af te grenzen". (Lenin: uit de aankondiging van de Iskra (de vonk) 1900.). De oliekomedie van de 7 zusters.Holle vaten klinken het hardst . Wij moeten kleur bekennen. Het recht van de sterksten/

De oliekomedie van de 7 zusters

Dinsdag 6 november 5 uur wakker zenuwachtig voor bezoek aan prins Claus en prinses Beatrix. Ontvangen in klein kamertje waar achter prinses Beatrix een portret van Willen de Zwijger hing. Prinses Beatrix sprak mij aan over mijn illegale acties in Baarn. In antwoord hier op zei ik tegen prinses Beatrix dat Willem de Zwijger niet had kunnen weten dat in de Nederlandse rechtsstaat hij het niet voor mogelijk had gehouden, dat iemand met een vervalste geneeskundige verklaring voor zes weken in een krankzinnigengesticht anno 1970 werd opgesloten. Ik heb gezegd dat ik met de illegale acties zou ophouden als van der Maal eerherstel krijgt en de verantwoordelijke personen voor de onterechte opsluiting het veld zullen ruimen. Het was een positief gesprek.
Zondag 11 november W.O.B. Nieuws nr 21. Inhoud. Spreuk van de week:"De Leeuw wordt door de Haeringen opgevreten als de A.R. in de maand zit!" "W.O.B. chanteert officier van Justitie". Strafbare feiten doodgezwegen. Actie tegen roofmoordenaars Shell.
Dinsdag 13 november Vlaggenroof Shell van station
Donderdag 15 november Happening Kievitsdal zie artikel hieronder
BAARN - Hotel-restaurant Groot Kievitsdal heeft gisteravond tussen zes en elf uur onder voortdurende controle gestaan van de Baarnse politie. Oorzaak was de aankondiging van een plaatselijke actiegroep, dat zij aanwezig zou zijn bij het traditionele diner van de Baarnse gemeenteraad, burgemeester en wethouders en een aantal gemeente-ambtenaren met hun echtgenotes na afloop van de begrotingsbehandeling. Het voornaamste bezwaar van de actiegroep was het feit, dat dit diner op kosten van de Baarnse gemeenschap werd gehouden. In een stencil, dat 's middags in een deel van Baarn werd verspreid stond te lezen, dat dit soort zaken beter uit de ambtenarensalarissen en het presentiegeld van de raadsleden kan worden bekostigd

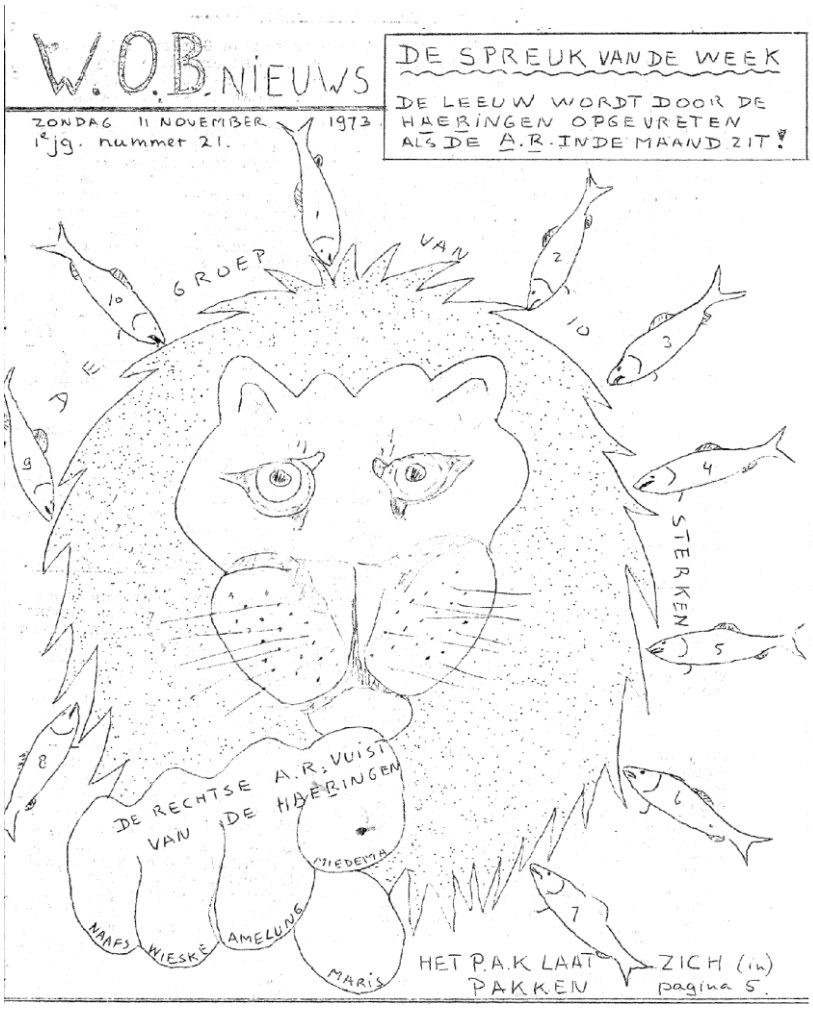

Voorplaat van W.O.B. Nieuws nr 21

Een viertal politiefunctionarissen zorgde er in samenwerking met de leiding van Groot Kievitsdal voor, dat buiten het gemeentelijk gezelschap - ongeveer veertig personen - niemand de zaak tussen 6 en 11 uur kon betreden. Nietsvermoedende bezoekers werden weggestuurd, met de mededeling, dat zij na elf uur weer welkom waren. Overigens slaagden de ongeveer vier leden van de actiegroep er niet in het diner te verstoren, zoals zij aanvankelijk van plan waren geweest. Het bleef bij een korte, maar hevige discussie bij de ingang, waarna de rust weerkeerde. Als enige gemeenteraadslid ontbrak de PAK-vertegenwoordiger Anne Fennema bij het diner. Al vanaf 1970 weigert hij aan te zitten, omdat een en ander met gemeenschapsgeld wordt bekostigd.
Zondag 18 november W.O.B. Nieuws nr 22. Inhoud: Spreuk van de week: "Aan het hoofd der gemeente staat een raad, welke leden rechtstreeks voor een bepaald aantal jaren worden gekozen door de ingezetenen der gemeente (Uit art. 152 van de Grondwet)
Maandag 19 november 1973 Artikel Gooi- en Eemlander. Eis : **volledige openbaarheid KZ zaak. Actiegroep biedt burgemeester "Wapenstilstand" van maand aan**
BAARN - De plaatselijke groep W.O.B., die al een half jaar actie voert tegen de Baarnse burgemeester mr. Van Haeringen naar aanleiding van de rol, die hij heeft gespeeld in de zogenaamde KZ-zaak (de krankzinnigverklaring van de Baarnaar Eric van der M.) heeft gisteren onder de plaatselijke bevolking 2500 afdrukken van een open brief aan de burgemeester verspreid, waarin de groep hem een "wapenstilstand" van een maand voorstelt. In de open brief zegt de actiegroep tot de conclusie te zijn gekomen, dat de heer. Van Haeringen ongeschikt is om de functie van burgemeester te vervullen: "De gebeurtenissen van de afgelopen weken hebben onze ongerustheid nog aanzienlijk versterkt en nogmaals overduidelijk aangetoond, dat U niet

meer bij machte bent om de orde in onze gemeente te handhaven, omdat u verzuimt die maatregelen te nemen, die u hierbij ten dienste staan. U brengt, daarmee niet alleen de openbare orde in gevaar, maar iets wat veel erger is, u stelt uw ondergeschikten - vooral de manschappen van de gemeentepolitie - bloot aan gevaren, waartegen zij niets kunnen ondernemen.
De·frustraties, die dit teweegbrengt bij uw politiekorps zijn onrustbarend toegenomen

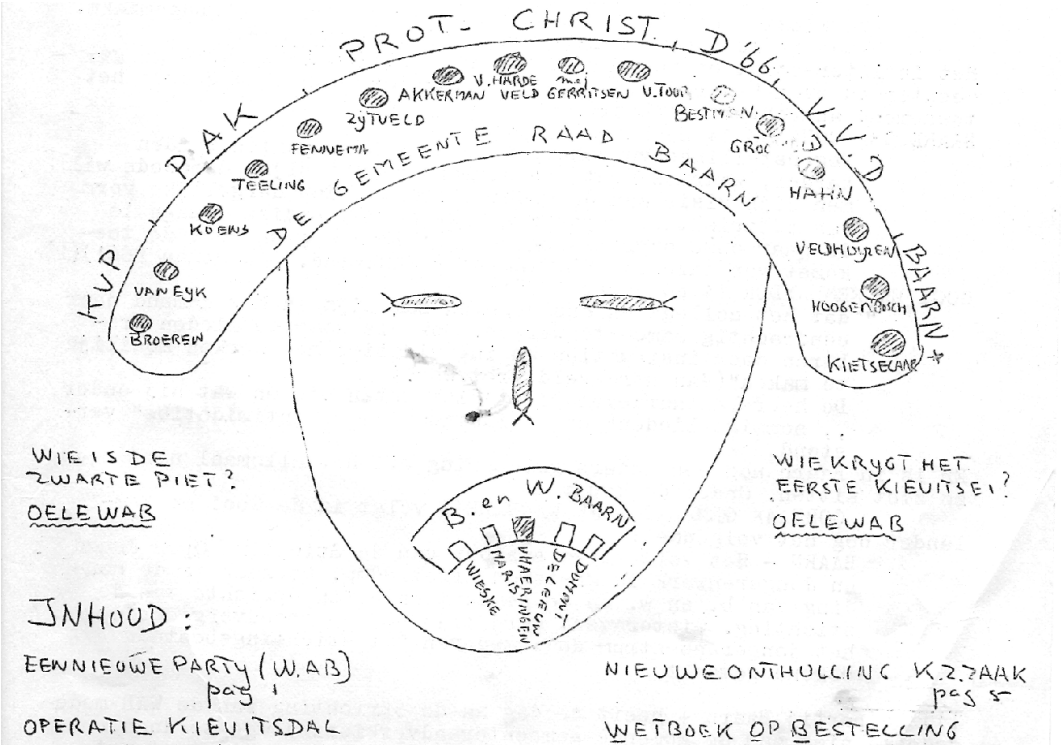

Gemeenteraad en B en W van de gemeente Baarn

. Zoals ons laatst een politiefunctionaris bij Groot Kievitsdal meedeelde: "Wij zijn tot het uiterste gespannen". Wij menen dan ook, dat deze situatie niet langer kan voortduren en willen u een wapenstilstand voorstellen en u in uw functie als hulp-officier van justitie een proeftijd geven van één maand, oftewel 30 dagen. (Dit zijn 2.592.000 seconden). De aftelling is begonnen 18 november 24.00 uur.

EISEN

Onze eisen zijn:

• Volledige openheid in alle zaken met betrekking tot de Baarnse KZ zaak en het ter verantwoording roepen van de hierbij betrokken personen

• het instellen van een spreekuur van burgemeester en wethouders voor de inwoners van Baarn;

• gerechtelijke vervolging te bewerkstelligen van door W.O.B. gepleegd en door de politie geconstateerde strafbare feiten. .

Onze strijd tegen u - in uw dubbelrol als hoofd van de bestuurlijke en justitiële politie te Baarn - kunnen wij dan in de rechtszalen van Nederland voortzetten, zodat wij in staat zijn óp legale wijze - door toepassing van het strafrecht - het stukgelopen gesprek van onze samenleving weer op gang te brengen". Aan het slot van de open brief stelt de actiegroep: "Harde, niets en niemand ontziende acties" in. het vooruitzicht voor het geval de Baarnse burgemeester niet op het voorstel wenst in te gaan". De brief is ondertekend door de heren T. de Booij en E. J. van der Maal.

Maandag 19 november 1973 Bandopname van een telefoongesprek tussen Dick Versteeg RH van de Gooi en Eemlander met de adjudant van politie G. van Beest

V. Nog bijzonderheden?

B. Nee, ik zou eerst wel eens even een gesprek met je willen hebben.

V. Hoezo?
B. Nou, hoezo. Ik moet je dit vertellen. Ik heb altijd hogelijke waardering gehad en we hebben het zelfs wel eens over de Telegraaf gehad, maar ik krijg nou de smaak in mijn mond, dat het precies hetzelfde gaat worden als ik dat op vrijdag bekijk
V. Ja ja. Wat klopt er dan niet van?
B. Nou, voel je 't zelf niet? (2x) Nou eerlijk, ik bedoel je zou mijn zoon kunnen zijn, maar voel je dit zelf niet?
V.(gelach). Wat moet ik voelen?
B. Ik kan mij voorstellen hè, jullie zijn op nieuws uit. Daar kan ik allemaal inkomen.
V. Ja, dat is ons werk gewoon.
B. Ja, maar dit, dit gaat me nou net iets te ver hè.
V. Ja, maar dan moet u me wel even uitleggen wat er dan te ver gaat.
B. Ik bedoel, dat je je leent voor dergelijke akkefietjes.
V. Ik leen me nergens voor.
B. Jawel.
V. Dit is gewoon nieuws.
B. Dat je nou waarachtig nog meegaat en even nieuws wil vergaren voor mensen, die zover zijn om de zaak te ontwrichten, dan zou ik zeggen, ga eerst eens schrijven en schrijf dat dan ook eens een keer concreet waar de Booy zijn geld van beurt, waar de anderen hun geld van beuren.
V. Ja maar daar heb ik niks mee te maken.
B. Ja, ja ja.
V. Welnee, ik heb alleen wat te maken met het feit, dat er bij Groot Kievitsdal iets gebeurd, dat daar politiebewaking is en dat is nieuws.
B. Nee dat was geen nieuws.
V. Ja, dat moet u ook gewoon maar aan ons overlaten. Ik laat toch ook aan u over wat uw taken zijn?
B. Ja nou precies en daarom ga ik ook precies bepalen wat mijn taak is en dan zeg ik: ik heb niks.
V. 0, dus u gaat nu weigeren nieuws te geven.
B. Ik weiger niks, maar ik heb geen nieuws, ik weiger niks.
V. Nee nee, maar u geeft het gewoon niet door.
B. Nee.
V. Nou dat is dan mooi. Dat zal ik dan opnemen met meneer Amelung.
B. Ja precies, ik bedoel, dan zien we elkaar nog wel een keer terug.
V. Ja dat lijkt me uitstekend, maar dit geldt ook voor de andere adjudanten, neem ik aan?
B. Nou dat weet ik niet, maar ik heb geen nieuws op 't ogenblik.
V. Nee, maar mag ik hieruit afleiden dat het geen zin meer heeft om te bellen. Als ik u aan de lijn krijg dan krijg ik gewoon geen nieuws, dat is concreet.
B. Nou nee, dat zeg ik helemaal niet, absoluut niet.
V. Nou, het is wel erg vaag hoor.
B. Ik bedoel, jij komt ook niet precies reëel, zeg Versteeg, dat weet je ook wel, daar kennen we elkaar lang genoeg voor hè. Ik bedoel, jij hebt me nooit als een kinderachtige kerel gezien, dat geloof ik tenminste niet.
V. Nee, inderdaad niet.
B. En daar ben ik ook niet in opgevoed, want daar ben ik veel te spijkerhard voor opgevoed.
V. Tuurlijk, maar ik schrik hier toch wel van hoor.
B. Ja daarom zeg ik, dan moet je eens even bij me komen dan zullen we samen eens een keer praten. Dat wil ik niet door de telefoon doen en dat wil ik wel eens een keer graag.
V. Ja nou dat is uitstekend hoor. Ik vind het allemaal prima, maar als het weer gebeurd maak ik er weer een verhaal van. Hier ben ik gewoon voor ingehuurd bij die krant, dat is duidelijk.
B. Natuurlijk, dat weet ik wel jongen, dat weet ik best. Dat heb ik ook eens een keer tegen RonaId Bekking gezegd, dat hij eens een keer een stukje schreef over een meisje hè en die moest-

iè met toenamen zonodig noemen en waar ze ook woonde. Toen zei ik nou ben je d'er net naast hoor jongen. Toen zegt-ie, dat begrijp ik niet. Ik zeg, dat kind gaat die mee trouwen hè. Ik zeg, dan moet je kijken wat ze voor d'er hoofd stoten, want dan zijn er van die gedienstige geesten die zeggen weet je toen en toen nog? Voel je?
V. Ja ja, maar dat doen wij dus niet. We hebben toch niemand gekwetst met dit verhaal of wel?
B. Nee, ik bedoel, ik heb heel nog geen verhaal gezien. Ik heb nog niks gelezen, moet ik je eerlijk zeggen, maar het is gewoon wat
ik nu constateer en daarom zou ik wel eens met je willen praten, als reële gezonde mensen.
V. Ja, dat lijkt me uitstekend, maar ik laat me niet ontbieden, dat voelt u wel.
B. Ontbieden? Ik ontbied niemand, dat voel je wel. Jij bent je eigen baas
V. Ja daarom. Zullen we dat vanmiddag dan maar even regelen. Heeft u dan tijd?.
Dinsdag 20 november 1973 Waarschuwing Tien Sterken. de Brief was met een zwart rand opgeven
de Booy
??????????????
Wij kunnen het niet over ons verkrijgen een aanhef in deze brief te zetten, want het woord heer of mijnheer is op u (?) zelfs niet meer van toepassing. Wij durven zelfs te stellen, dat een grotere schoft sinds Hitler ons het leven heeft zuur gemaakt, niet meer is opgestaan. Zeker niet in een dorp, dat door zijn lieflijkheid het hart van menige buitenstaander heeft gestolen.
Kijk man (we nemen aan dat je dat in ieder geval bent), dat is hetgeen dat wij met alle middelen zullen verdedigen. Wij zullen Baarn mooi houden al zou dat met geweld moeten. Overigens zijn wij geen aktie groep, die bereid is altijd terreur tegen te gaan. Zeker niet. Wat wij dan wel zijn. Geen kapitalisten, zoals in het W.O.B. nieuws was aangegeven. Misschien dat wij met tien man zouden watertanden als wij gezamelijk uw inkomsten zouden mogen verdelen. Inkomsten die worden verkregen door gelden van de gemeenschap, omdat onze landelijke sociale voorzieningen zo goed geregeld zijn, dat mensen van uw slag met opgeheven hoofd door het dorp durven te gaan, terwijl zij bezig zijn onze gelden op te vreten en zelfs daarnaast ook nog agressie plegen.
Als wij dan geen kapitalisten zijn, wat zijn wij dan wel? Wel, doodgewone burgers, die het zat zijn, geconfronteerd te worden met lui zoals ondergebracht zijn in die zogenaamde W.O.B. groep.
Voor de burgerij zullen wij, het woord W.O.B. vertalen als; "WETS OVETREDINGS BESCHERMERS". Natuurlijk zal deze brief wanneer u niet naar onze eis luistert worden verspreid. Huis aan huis, met als hoofd A.B., hetgeen betekent:"ANTI BOOY". Juist.
Ook zijn wij niet bekend bij de politie. Wij zullen anoniem blijven, zolang onze situatie dat toelaat. Wij zijn ook geen verlengstuk van de politie of een aanvulling. Ook vinden wij niet dat ons politie apparaat te kort schiet. Zeker niet. Wij hebben bewondering voor het geduld van de politie en het hoofd daarvan. Zeker, omdat dat geduld zwaar op de proef wordt gesteld. Maar stoute jongetjes moet je trachten tot inkeer te brengen door met ze te praten of ze hun kontje rood slaan. Pas als dat niet helpt,dan moet je met strakkere hand optreden.
Wij draaien los van elke politieke partij en zullen ook niet dulden, dat die groep van U ook maar de kans krijgt in de raad van Baarn zitting te nemen. Mensen die in staat zijn een vrouw als de burgemeester of een vrouw van de koster van de kerk geestelijk zo aan te vallen, horen niet in het bestuurlijke apparaat thuis. Onze eerste eis is dan ook een onmiddellijke intrekking van de ingediende partij-lijst. Wij willen geen Hitler in Baarn.
Jullie noemt je anarchisten. Welnu, ik dacht de Booy wat meer verstand had en wist wat het woord betekende. Sla het woordenboek er maar een op na.
Woensdag 21 november Brief aan gemeenteraad
Zaterdag 24 november W.O.B. Nieuws nr 23. Inhoud: Spreuk van de week: " Hun strijd onze strijd" (AAK). W.O.B. biedt burgemeester van Baarn een wapenstilstand aan van één maand. Ingezonden brief van de10 sterken.

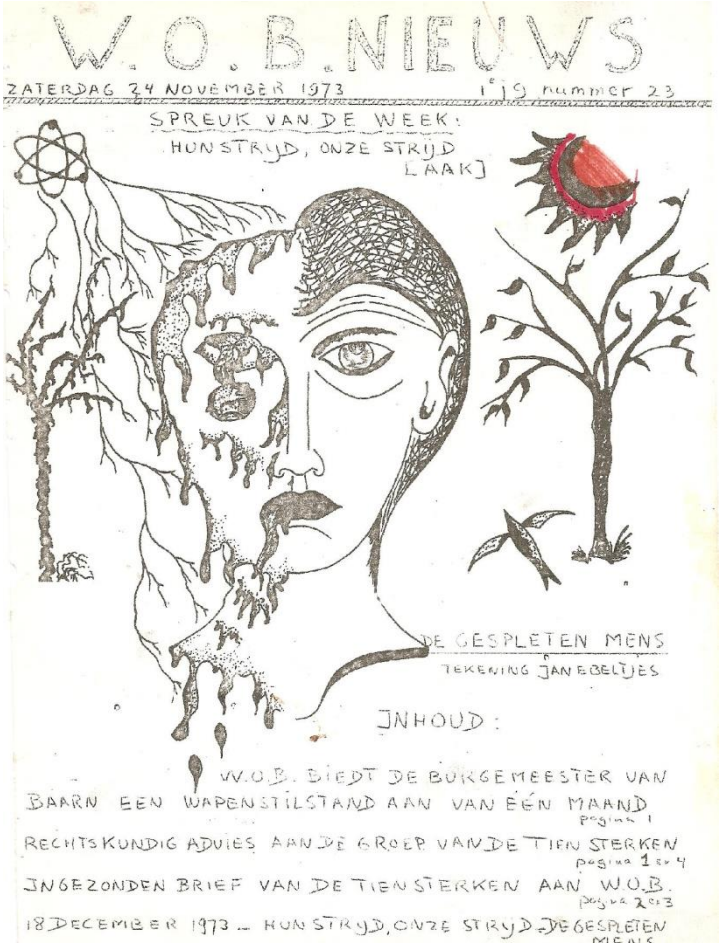

Voorplaat W.O.B. nieuws nr 23

November . Artikel in de Nieuwe Revu: In Baarn ben je gauw gek. Tekst Rene de Vos, Foto's Floris Bergkamp

In Baarn is een gevecht gaande, waarin drie partijen een rol spelen. Aan de ene kant zijn dat de burgemeester en andere notabelen, zoals het hoofd van de Dienst Sociale Zaken en de hoofdinspecteur van politie. Aan de andere kant zijn dat het slachtoffer, Erik van der Maal, die in de eerste plaats voor eigen eerherstel vecht, en een actiegroep, die Van der Maal terzijde staat. De actiegroep, de W.O.B. (Wets Overtreders Belangengroepering), helpt echter in de eerste plaats op grond van haar ideologische overtuigingen. Erik staat bekend als een lastige figuur. Vóór 1970, toen er nog een andere burgemeester in Baarn regeerde, belde hij regelmatig hoge ambtenaren op, zelfs tot diep in de nacht. Erik vindt dat hem onrecht is aangedaan, omdat de sociale dienst hem genept heeft: "Ik heb een officiële·toezegging dat de dienst een wasmachine, die mijn vrouw dringend nodig had, zou betalen. Bij aflevering weigerde de dienst te betalen." Erik kan geen gesprek met de burgemeester voor elkaar krijgen en blijft sindsdien hoge ambtenaren bellen. De gemeente-instanties krijgen knap de schurft aan hem. **door de knieën**

Uit de eerste rechtszitting die op de Baarnse Krankzinnigenzaak is gevolgd, blijkt dat er op de avond van de 17e december 1970 een bijeenkomst is geweest tussen o.a. burgemeester Mr. J. van Haeringen, het hoofd van de dienst Sociale Zaken en de gemeente-arts H. Heijbroek. De laatste werd verzocht om een formulier te ondertekenen, waarin Erik van der Maal krankzinnig wordt verklaard. Het formulier was al ingevuld. De dokter weigerde omdat - zoals hij later voor de rechter verklaarde - hij Van der Maal helemaal niet had onderzocht. Later ging hij, zoals hij letterlijk zegt, "toch door de knieën". De volgende dag werd Van der Maal, volgens zijn verklaring aan de officier van justitie Mr. W. H. Overbeek, door de agenten Pit en Admiraal bezocht. Onder het mom dat men een gesprek met hem op het bureau wilde voortzetten, werd

hij om negen uur 's ochtends in een kamertje opgesloten. Om twee uur vroeg Erik,- toen er nog steeds niets was gebeurd ! Waarom ze hem vasthielden. Om half drie kwamen er twee verplegers die hem niet - zoals beloofd - bij de dokter brachten, maar naar de inrichting Zon en Schild te Amersfoort. Daar werd hij, zonder enige mogelijkheid tot contact met de buiten wereld, opgesloten.

Erik probeerde verschillende malen via overtredingen een gesprek met de burgemeester af te dwingen. Bij de burgemeester zelf gooide hij een steen door de ruit, maar de politie liet hem ongemoeid. Toen hij het ons voor de foto - demonstreerde , zonder overigens echt te gooien, was de politie er wél binnen 5 minuten

Nauwelijks een paar dagen later kwam vast te staan dat deze vrijheidsberoving volkomen onwettig was. Heijbroek had de krankzinnigverklaring nooit mogen ondertekenen. In het door hem ondertekende formulier staat onder andere de vraag: Hoe vaak hebt u hem (patiënt) in de laatste drie weken bezocht? Heijbroeks antwoord (al eerder door de waarnemend directeur van de Sociale Dienst ingevuld) luidt daarop: Niet bezocht. Op de vraag "Welke feiten en verschijnselen op grond waarvan u oordeelt dat patiënt in zijn geestvermogens is gestoord, zijn door u zelf waargenomen ?", staat ingevuld: Geen. (De gemeente-arts kon ons - door vakantie - geen commentaar leveren.). Op 18 december 1970 stuurt de Baarnse burgemeester een afschrift aan de officier van justitie te Utrecht, Mr.Overbeek, en aan de inspecteur. van de Geestelijke Volksgezondheid, Mr. W. L. Meijering. Vier dagen later vraagt Overbeek aan Meijering om een onderzoek in te stellen naar de inbewaringstelling van Erik. Overbeek betwijfelt of die wel op de juiste wijze is geschied: hij vindt de bijgevoegde geneeskundige verklaring zeer vaag. Meijering had dat zelf ook al geconstateerd, want hij had een dag daarvoor aan de burgemeester van Baarn geschreven, dat Erik nooit in bewaring gesteld had mogen worden, omdat de verklaring te enen male onvoldoende was. De burgemeester schrijft hem terug, dat hij onder meer tot de inbewaringstelling heeft besloten na mondeling contact met de officier van justitie te Utrecht. Later verklaart Meijering voor de rechtbank, dat hij door die verklaring tevreden was gesteld. Er is echter iets vreemds met de brief van de burgemeester: hij heeft hem. niet zelf ondertekend. Dat liet hij over aan de loco-burgemeester B. R. Windsma. Als de burgemeester later voor de rechtbank als getuige wordt gedaagd, verklaart hij zich niets meer te kunnen herinneren. Zowel de officier als de burgemeester wenste ons geen commentaar op deze visie te geven. De officier verwees naar de verklaringen die tijdens de rechtszaken waren gedaan en de burgemeester kan "in dit stadium" niets naders zeggen.

In januari 1971 wordt Erik in vrijheid gesteld. Hij weet nog steeds niet waarom hij indertijd werd. opgesloten en begint een onderzoek. Een in Baarn gevestigde groep die tegen rechtsverkrachting strijdt, staat hem bij. Die groep, de W.O.B., is gevormd rond de voormalige wetenschappelijk medewerker dr. Tom de Booij. Deze heeft een bijna fabelachtige wetskennis opgebouwd, waarvan hij in de processen rond de Maagdenhuis-bezetting al getuigde.

russische situatie

Erik deponeert bij de officier een klacht wegens onrechtmatige vrijheidsberoving. Op 7 juni van dit jaar laat de officier weten, dat hij de klacht niet in behandeling neemt. De W.O.B. besluit nu tot harde acties. De Booij zegt: "Wat die burgemeester hier heeft klaargespeeld, is net zo erg als wat er in Rusland met schrijvers gebeurt: een lastig persoon laten verdwijnen door hem krankzinnig te verklaren. In 1970 was het volgens de wet nog mogelijk dat een burgemeester in spoedeisende gevallen een krankzinnige liet opsluiten. Het was helemaal aan de burgemeester om te beoordelen of die persoon al of niet krankzinnig was. Maar Van Haeringen heeft het te mooi willen maken. Hij liet de gemeente-arts een verklaring afgeven over iemand die hij nooit had gezien. Dat is het vieze spel geweest."

Soms moet de nette burger er wel van overtuigd raken, dat Erik, Tom en de hunnen inderdáád allemaal gek zijn. Als ze bijvoorbeeld papieren opduiken uit een container bij het gemeentehuis om een vinger achter de gemeente-administratie te krijgen.

uit stelen

Toen Erik wist dat zijn aanklacht niet zou worden behandeld, vond hij een andere weg naar de justitie. In februari stapte hij het bureau van Sociale Zaken binnen (waar hij inmiddels de weg goed kende) en pikte er het geheime dossier weg dat alle correspondentie over zijn KZ verklaring bevatte. Pas op de gang kwam hij iemand tegen: de directeur van Sociale Zaken. Die verklaarde later op de rechtszitting, dat hij wel had gezien dat Erik iets onder zijn jas verborg, maar dat hij er verder geen aandacht aan had besteed. Op acht juni deed Tom de Booij aangifte van de diefstal en meldde daarbij dat hij in het bezit was van het gestolen dossier. De justitie werd nu gedwongen, hen voor de rechter te brengen. Het tweetal was daardoor in staat, de dubieuze rol van de burgemeester in de rechtszaal ter sprake te brengen. Het hoofd van de Sociale Dienst zegt daarvan: "Het is duidelijk dat officier Overbeek is gechanteerd door de W.O.B., onder meer door

de verspreiding van een poster met een opsporingsbevel voor Overbeek." Op 21 september van dit jaar komt de zaak in Utrecht voor de rechtbank: Erik van der Maal en Tom de Booij in de beklaagdenbank, als getuigen onder meer de burgemeester van Baarn, een Baarnse politieambtenaar, het hoofd van de Sociale Dienst en de officier van justitie Mr. Overbeek. De burgemeester mompelt steeds dat hij zich niets meer kan herinneren, maar Overbeek getuigt, dat de burgemeester hem had gevraagd, op welke wijze hij Van der Maal kon laten verwijderen.

minimale straf

Als na uren iedereen gehoord is, valt de eis van de officier, Mr. G. W. van Meijenfeldt: vijftig cent boete, of één dag hechtenis. Bovendien zou de straf voorwaardelijk moeten zijn, met één maand proeftijd. Een uiterst opmerkelijke straf voor het stelen van een geheim dossier! Minstens zo opmerkelijk is de uitleg van de officier voor het vragen van die straf. Hij is ervan overtuigd dat ale de beklaagden slechts de wet hebben overtreden om een vastgelopen gesprek weer op gang te krijgen. Het hoofd van de Sociale Dienst vindt de houding van deze officier wonderlijk. Hij had liever gezien dat de op aanklacht van Erik direct in een rechtszaak was behandeld. Ten overvloede doet de rechtbank er nog een schepje bovenop. Tom de Booij wordt vrijgesproken en Erik wordt veroordeeld tot een voorwaardelijke straf van 50 cent of één van dag hechtenis. Hij krijgt een proef één tijd van nota bene één dag. Dat wil zeggen: hij krijgt de straf pas opgelegd als hij op die enen dag een strafbaar feit pleegt.

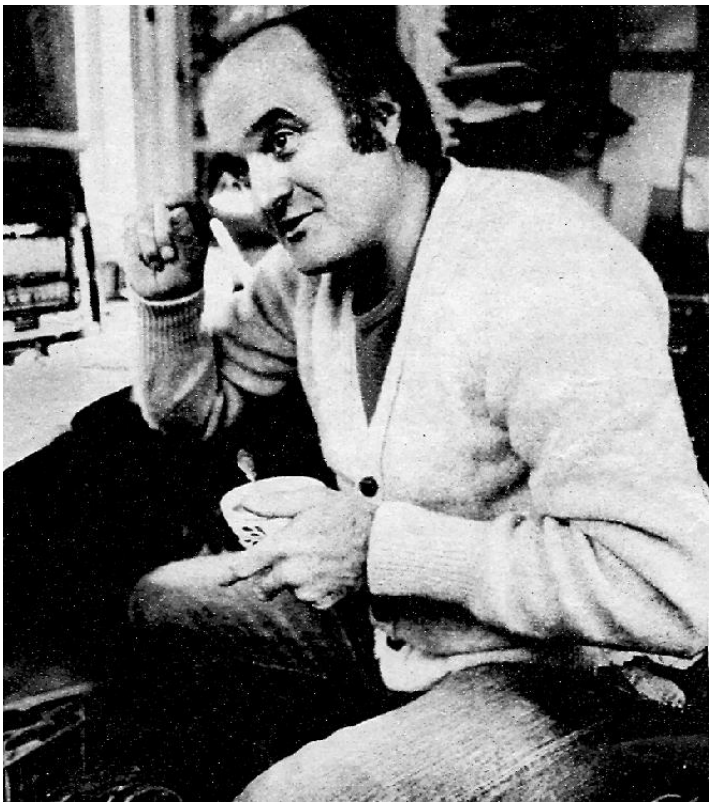

Dr Tom de Booij, een der W.O.B.-medewerkers: "Erik mag niet-aangepast zijn, gek is hij niet. Té gek is wel dat een burgemeester zijn macht misbruikt om iemand te laten verdwijnen".

hoed gestolen

Omdat zowel de Booij als Van der Maal de zaak in hoogste instantie behandeld willen zien, is het belangrijk, dat Erik dat strafbare feit ook inderdaad pleegt. Hij wil opnieuw voor de rechter. Hij vindt een simpele oplossing. Op die ene dag proeftijd loopt hij weer de Dienst Sociale Zaken te Baarn binnen en hij steelt er de hoed van de onderdirecteur. Hij gaat er zelf aangifte van doen. Tom de Booij wordt tegen zijn zin vrijgesproken. Hij prijst zich echter gelukkig omdat de officier in zijn zaak in hoger beroep gaat. Anders had hij in het openbaar het gestolen dossier verbrand,

zodat ook hij opnieuw strafbaar zou zijn. Nu is het wachten op het vervolg.
Intussen zit de W.O.B. niet stil. Zij heeft zich ten doel gesteld de burgemeester van Baarn te laten verdwijnen. Dat kan alleen gebeuren door de koningin. De eerste contacten in die richting lijken gelegd. Tom de Booij heeft een brief aan prins Claus en prinses Beatrix gestuurd, waarin het geval van Erik uit de doeken is gedaan. Kort daarna belt volgens het logboek van de W.O.B. prins Claus De Booij op, met het verzoek tot een gesprek te kunnen komen. Hij krijgt slechts diens vrouw, en de volgende dag stuurt De Booij een brief aan Claus met de mededeling dat hij graag tot een gesprek bereid is.

doodgezwegen

Intussen blijft de actie tegen burgemeester van Haeringen doorgaan. Kort na de rechtszitting heeft een groepje W.O.B.-ers in de nachtelijke uren de woning van Van Haeringen bestookt met een bandrecorder die op een megafoon was aangesloten. Steeds werd de verklaring van de burgemeester: Ik kan mij niets meer herinneren afgedraaid. Hoewel die happening een duidelijk strafbaar feit is, grijpt de politie niet in. Het lijkt erop of de acties liever worden doodgezwegen dan bestraft. Volgens W.O.B.-medewerkers gebeurt dat vaker. Zo zouden zij op de dag van de opening van Hoog Catharijne in Utrecht een groot aantal treinen meer dan een uur vertraging hebben bezorgd. Er kwam niets van in de vaderlandse pers. Ook het ingooien of dichtschilderen van ruiten van politiemensen, hoge ambtenaren, rechters en openbare gebouwen werd doodgezwegen, volgens de W.O.B.-ers.

nog steeds merkwaardig

De burgemeester van Baarn is nog niet klaar met zijn roerige dorpsgenoten. En nog steeds doet de Baarnse overheid merkwaardige dingen. Na zijn vrijlating heeft Erik driemaal bij de gemeente een verzoek ingediend om behandeld te mogen worden door een psychotherapeut. Driemaal is het verzoek afgewezen. De man die in december 1970 door de overheid als een krankzinnige werd opgesloten, heeft later volgens diezelfde overheid kennelijk geen behoefte aan psychiatrische hulp. Einde artikel Nieuwe Revu

Dinsdag 27 november Vertrouwelijk gesprek met rechercheur Wildemans over de 10 sterken

Woensdag 28 november Gesprek met officier van justitie Mr von Meijenfeldt met Erik

Vrijdag 30 november Vanavond von Meijenfeldt gebeld om te vragen over zijn gesprek met de burgemeester van Baarn. Hij mocht niets zeggen niet positief niet negatief. Opgebeld door politie van Muiden ivm vlaggen roof van Shell station**.**

Zaterdag 1 december 1973 Artikel Gooi- en Eemlander: Verzoek aan raad vragen te stellen over politiebeleid

BAARN --. Een bewoner van Waldeck Pyrmontlaan, dr. T. de Booy heeft de gemeenteraad in een brief verzocht tijdens de ·komende raadsvergadering (6 december) vragen stellen over het politiebeleid in Baarn.
De heer De Booy schrijft het volgende: "Hierbij heb ik de eer volgende onder uw aandacht te brengen. Tijdens de algemene beschouwingen rond de gemeentebegroting l3 november 1973 hebben enkele leden van uw college op niet mis verstane wijze uiting gegeven hun bezorgdheid over de handhaving van onze rechtsstaat. Ondergetekende is met u eveneens duidelijk verontrust over het toenemend geweld onze samenleving. Reden waarom u mij ten zeerste zou verplichten in de komende raadsvergadering, donderdag 6 december 1973 de volgende vragen aan de burgemeester in zijn functie als hoofd van de bestuurlijke en justitiële politie voor te leggen:
1. Is de burgemeester van Baarn in principe genegen om tegenover de raad - eventueel in een besloten vergadering - rnededelingen te verstrekken inzake politionele aangelegenheden.
2. Zo ja, zou de burgemeester aan de raad nadere inlichtingen ·kunnen verschaffen omtrent de volgende vraag: "Wat is de reden geweest, waarom een groot aantal geweldplegingen van de afgelopen maanden·in Baarn door de gemeentepolitie zijn geseponeerd, zodat de burgerij van Baarn onkundig is gehouden van deze feiten, die toch duidelijk het algemeen belang regarderen".
Ondergetekende spreekt dan ook de hoop uit, dat de raad zijn grondwettelijke positie krachtens

artikel 152 van de grondwet waardig, deze klemmende punten in de komende raadsvergadering, aan de orde zou willen stellen, zodat de,burgerij van Baarn de gelegenheid krijgt om te zien of het roer van het schip van de gemeente. Baarn nog in goede handen is of dat hier sprake is van schipbreuk".

Maandag 3 december. **Proces verbaal vlaggenroof Shell**

"Op woensdag 7 november 1973 tussen 17.00 uur en 17.00 uur reed ik de door mij bestuurde Renault op de Rijksweg te Muiden. Bij mij in de auto zat Eric Jacob van der Maal Wij wilden met,een bepaalde bedoeling de beschikking krijgen over een Shell vlag. Daartoe reden wij het terrein van het Shell-benzinestation langs de rijksweg nr.1 te Muiden op. Nadat wij in dat pompstation enkele informatie hadden gevraagd, zijn wij in voormelde auto gereden naar het einde van de uitrit van dat terrein. Daar zag ik rechts die uitrit een lange vlaggenmast staan, waaraan de bekende Shellvlag wapperde. Die vlag hing in top. Na het touw van de vlag van de bevestiging te hebben los gemaakt streek v.d.Maal de vlag. Nadat v.d Maal het touw van de vlag had los gemaakt, legde hij de vlag in de auto. De motivatie tot het wegnemen van die vlag luidt als volgt:

"Wij menen dat wij deze - alhoewel strafbare. - daad moeten plegen om daarmee uitdrukking te geven aan onze afschuw van de politiek der oliemaatschappijen in het bijzonder van de Shell. De door ons in beslag genomen vlag is het symbool van een politiek die er mede schuld aan is dat wij deze winter in de koude zitten en eer grote werkeloosheid dreigt. Wat is namelijk het geval. In de zestiger jaren was er een groot aanbod van goedkope olie en hebben de oliemaatschappijen daarvan geprofiteerd op onverantwoorde wijze. Immers zij hebben onvoldoende gezocht naar alternatieve energiebronnen. Door allerlei economische en politieke ontwikkelingen is in het begin der zeventiger jaren de oliesituatie abrupt gewijzigd. en kwam er in plaats van een teveel, een tekort aan olie op de markt, zodat de prijzen sterk stegen. Hierdoor verminderden de winsten van de grote oliemaatschappijen drastisch, temeer daar de olieproducerende landen. ook wel eens een graantje mee wilden pikken. Alhoewel de oliemaatschappijen duidelijk in de afgelopen jaren een oliecrisis zagen aankomen, hebben zij verzuimd om hiervan de Nederlandse regering en daardoor ook het Nederlandse publiek op de hoogte te brengen. Uiteindelijk zal deze gehele oliecrisis in het voordeel zijn van deze zelfde oliemaatschappijen Wie het kind van de rekening is duidelijk: De arbeidende klasse. Om tegen deze kartelpolitiek te protesteren zullen wij in de toekomst nog meer vlaggen van grote oliemaatschappijen - de zeven zusters-- in beslag nemen, net zolang tot wij de gelegenheid krijgen om onze motivering in de rechtszaak te verkondigden. Het is onze bedoeling om van de zeven door ons bemachtigde vlaggen van de oliezusters één vlag te maken, om deze te zijner tijd op een daartoe geschikte plaats te hijsen

Woensdag 5 december Goed gesprek met rechter Dijken ivm komende rechtszaak.

Een gedicht voor 5 december:

Uit een vonk kan een vlam ontstaan
Zo is het begon van ons bestaan

Maar de vlam moet worden gedreven
Door de kracht van het leven

Die kracht is ons gegeven door te verstaan
Wat die ander wil met zijn bestaan

Donderdag 6 december Rechercheur Wildemans en 2 andere rechercheurs komen met sleutel van onze voordeur die in beslag was genomen in Delft bij verhoor van een verdachte . Hij zei dat hij die had meegenomen tijdens een bezoek bij ons in Baarn samen met zijn vriend Jan Ebeltjes. Ik heb geweigerd om aangifte te doen.

Maandag 17 december/ dinsdag 18 december 0.00 uur 1973. **Laatste W.O.B. Nieuws, nr 24**. Spreuk van het jaar Opgedragen aan de president van het Gerechtshof Amsterdam : Klein klein kleutertje wat doe je in mijn hof. Je plukt er alle bloemetjes af en maakt het veel te grof. Inhoud: Einde wapenstilstand 18 december 0.00 uur. Opheffing Werkgroep W.O.B. Nieuws (Werkgroep Opbazen Burgemeester). Afdruk van het originele oprichtingsmanifest van de werkgroep W.O.B. - 5 mei 1973. Eerste bladzijde va W.O.B Nieuws 9 mei 1973 en tevens laatste bladzijde van W.O.B. Nieuws Bijlagen : Baarnse KZ Zaak. Opnieuw voor de Rechter: Donderdag 20 december 1973 Gerechtshof te Amsterdam Prinsengracht 463, 13 getuigen zijn door de procureur generaal gedagvaard. Het Baarsne K.Z. dossier. In verband met de opheffing van W.O.B. 18/12/7'73 wordt het kantoor van de redactie W.O.B. Nieuws op dinsdag 18 december 0.00 uur gesloten.
(2009 Mochten lezers van deze website belangstelling hebben om een of meer (kopie) exemplaren van een WOB nieuws nummer te ontvangen dan kunnen ze zich wenden tot Dr Tom de Booij, Koningsweg 45, 3743 ET Baarn. Het exemplaar zal dan kosteloos worden toegezonden)..

Dinsdag 18 december 1973 Brief van Minister van Justitie aan Erik van der Maal

Geachte heer Van der Maal, Naar aanleiding van uw brief dd. 17 november j.I. deel ik u het volgende mede. Ik heb kennis genomen van de stukken die op uw zaak betrekking hebben. Daaruit is mij gebleken dat de justitie uw zaak onpartijdig beziet. Dit blijkt vooreerst uit de bemoeiing van de hoofdofficier van justitie te Utrecht met de gang van zaken rond inbewaringstelling. U bent van deze bemoeiing op de hoogte. De hoofdofficier van justitie heeft uw verzoek om een strafvervolging tegen u in te stellen gehonoreerd. Deze strafvervolging achtte u noodzakelijk om uw bezwaren ter terechtzitting in de openbaarheid te kunnen brengen. Uw zaak heeft inmiddels voor de Utrechtse rechtbank gediend op 21 september. U heeft toen de gelegenheid gehad om de bezwaren, voorzover deze verband hielden met de feiten waarvoor u terecht heeft moeten staan, daar naar voren te brengen. De rechtbank heeft tegen u op 2 oktober jl. vonnis gewezen, waarbij u bent veroordeeld tot een geldboete van vijftig cent voorwaardelijk subsidiair één dag hechtenis met een proeftijd van één dag. Aangezien u geen hoger beroep hebt aangetekend, is dit vonnis onherroepelijk geworden. Van het vonnis tegen dr. T. de Booy dd. 28 september jl., die van het hem telastegelegde feit werd vrijgesproken, is de officier in hoger beroep gegaan. De beroepszaak zal in december door het gerechtshof te Amsterdam worden behandeld. Ik geloof niet dat het zin heeft u voor een gesprek hierover te ontvangen. Ik ben immers niet bevoegd in het tegen u gewezen en thans onherroepelijke vonnis wijziging te brengen. In de strafzaak tegen dr. De Booy dient de beslissing in hoger beroep afgewacht te worden. Meermalen hebben u en anderen geweld gebruikt om aan bepaalde eisen kracht bij te zetten. Dat moet ik vanzelfsprekend van de hand wijzen. Ik doe een beroep op u om de weg van het recht en niet die van het geweld te volgen. In het gesprek dat u 15 augustus j.l. met de hoofdofficier van justitie te Utrecht heeft gehad heeft deze u er op gewezen op welke rechtens juiste wijze u kunt trachten recht te zetten wat naar uw mening op rechtens onjuiste wijze is geschied.

Mijn commentaar bij deze brief van Van Agt:

De minister van Justitie is verantwoordelijk voor het vervolgingsbeleid in Nederland. Het is haast ongelooflijk maar waar. Bij het lezen van deze bovenstaande brief, moet men helaas tot de conclusie komen dat Minister van Agt wat ons betreft zijn plicht als ambtenaar heeft verzaakt. Hij wil ons niet spreken, omdat wij geweld gebruiken maar deze zelfde minister weigert botweg om ons te laten vervolgen voor onze talrijke misdrijven die wij in de afgelopen jaren hebben gepleegd en NOG PLEGEN. Meineed, diefstal, verduistering, bedreiging, smaad, noem alles maar op wat we de laatste tijd hebben uitgehaald, maar dagvaardingen krijgen we niet in onze bus en worden alle processen verbaal - voor zover die nog worden opgemaakt - bijgezet in het mortuarium van het ministerie van justitie. Het wordt eens tijd dat de uitvoerende macht in Nederland zich eens bewust wordt van haar verantwoordelijkheid en niet alleen een soort paniekvoetbal - zonder

enige visie - speelt. Zelfs de afgelopen gijzelingsaffaire hebben de ogen van de ministers niet of nauwelijks geopend en verzuimt men een beleidslijn voor lange termijn op te stellen of om de volksvertegenwoordiging de gehele problematiek rondom het terrorisme in het algemeen voor te leggen met de vraag: "Wat moeten we gaan doen"
Woensdag 19 december Erik op heterdaad betrapt bij gooien steen door ruit van burgemeester
Woensdag 19 december 1973. Artikel in Gooi- en Eemlander: Gewoon te gek. Politie bewaakt huis burgemeester van Haeringen in Baarn

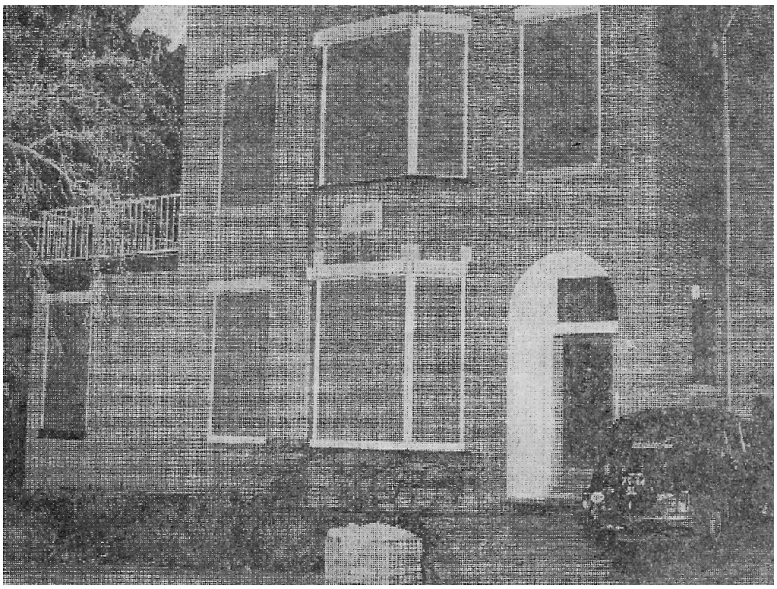

Op de foto de burgemeesterswoning die de laatste dagen in Baarn als "bunker"omschreven wordt

BAARN - De woning van de Baarnse burgemeester mr. J. van Haeringen aan de Molenweg staat sinds gisternacht vrijwel continu onder politiebewaking. De aanleiding vormden de door 'n plaatselijke actiegroep aangekondigde "harde acties", na het verstrijken van een "wapenstilstand" van een maand. De groep voert al geruime tijd actie tegen de Baarnse burgemeester naar aanleiding van de rol, die hij heeft gespeeld inde KZ-zaak (krankzinnig verklaren van v.d Maal). Er zijn herhaaldelijk bakstenen door de ruiten van zijn woning gesmeten en het gezin Van Haeringen is eveneens geplaagd door telefoon kanonnades, hetgeen o.m. heeft geresulteerd in een geheim telefoonnummer,het aanbrengen van stalen rolluiken voor alle ramen, en 't ombouwen van een voordeur, waarin veel glas was verwerkt in een in hout uitgevoerd exemplaar. De KZ-zaak wordt morgen in hoger beroep behandeld in Amsterdam.
Tussenvoegsel: Van een gemeente ambtenaar werkzaam op het stadhuis heeft ons verteld dat wanneer van der Maal in het stadhuis kwam om de burgemeester te spreken, de burgemeester het stadhuis verliet via een achteruitgang!
December Brief van Loco-burgemeester van Baarn B.R. Windsma
In deze brief verontschuldigt Windsma dat hij niet kan komen als getuige voor de rechtszaak op 20 december. Hij schrijft o.m. het volgende : "Waarschijnlijk had ik mij opgewonden tegen deze burgemeester waar ik geen vriend van ben, en persoonlijk geen prettige ervaringen mee heb. Dit zou ik op het moment niet kunnen opbrengen".

Donderdag 20 december proces KZ zaak Gerechtshof Amsterdam (zie artikel Gooi en Eemlander)

PARKET VAN DE OFFICIER VAN JUSTITIE TE UTRECHT

DUBBEL

Dagvaarding van getuige à décharge

De Officier van Justitie in het Arrondissement Utrecht dagvaardt

Parketnummer
2775/73

De heer J. van Haeringen,
Molenweg 15,
Baarn

De dagvaarding van getuige ***à décharge****. De bedoeling van mij is, dat het een getuige is* ***à charge,*** *maar zo'n formulier bestaat klaarblijkelijk niet.*

Vrijdag 21 december 1973 Artikel in de Gooi- en Eemlander:
Tot op de bodem uitgezocht in zitting van tien uur ZAAK KRANKZINNIG VERKLARING VOOR HET HOF.

BAARN, AMSTERDAM - "Er zijn onvoldoende redenen geweest voor een krankzinnigverklaring. Het is voor mij duidelijk, dat deze zaak niet op deze wijze gespeeld had moeten worden." Deze opzienharende verklaring:deed de beer P.J. van Staveren als directeur van de ·Sociaal Psychiatrische Dienst Utrecht gisteren tijdens de behandeling in hoger beroep van de Baarnse KZ-zaak voor het Amsterdamse Gerechtshof.

De perikelen rond de omstreden krankzinnigverklaring van der Baarnaar Eric van der M. in december 1970 leverden een ruim tien uur durende zitting van het Hof op. De rechters leek de affaire aanvankelijk weinig gecompliceerd, maar vooral na de getuigenverklaring van de heer Van. Staveren werd het voor hen een uiterst ernstige zaak . Het gevolg was een diepgaand onderzoek, waarbij vrijwel geen detail werd overgeslagen. Helemaal tot de kern doordringen lukte uiteindelijk niet, omdat de Baarnse burgemeester' ·mr. J. van Haeringen, die een zeer verantwoordelijke rol heeft gespeeld in de zaak, zich evenals tijdens de behandeling voor de Utrechtse rechtbank nagenoeg niets meer kon herinneren; zoals hij zei. De zitting liep uit op een eis van procureur generaal G.H.C. van Dijken, die duidelijk afweek van het vonnis, dat de Utrechtse rechtbank over dr. Tom de· Booy heeft geveld. In plaats van de daar uitgesproken vrijspraak (voor het in bewaring nemen en zich later toe-eigenen van het gestolen KZ dossier) .werd gisteren een boete van 200 of twee dagen hechtenis geëist.

WAARDERING

De zitting begon met een discussie tussen de president prof. A W. Kamminga en één van de raadsheren van het Hof en de heer De Booy over de wijze, waarop deze laatste de hele affaire aan het rollen heeft gebracht. Prof. Kamminga kon zich uiteindelijk de handelwijze van dr. De Booy wel voorstellen met het oog op het doel: het willen laten uitzoeken van de gehele affaire en had daar ook waardering voor, maar stelde ook vast, dat een en ander natuurlijk niet geoorloofd is. Hierna werd de heer De Booy als "verdachte" in de gelegenheid gesteld elf van de dertien gedagvaarde getuigen uitvoerig te ondervragen om daarmee tot een reconstructie van de gebeurtenissen te komen. De voormalige loco-burgemeester B.R. Windsma en de huisarts Heijbroek waren niet aanwezig. De heer W.L. Meijering - 1970 nog. inspecteur van de volksgezondheid in Utrecht - bevestigde nog eens, dat hij de oorspronkelijk; ingediende verklaring te enen male onvoldoende had geacht, maar verklaarde ook van mening te zijn, dat in het geval Van der M. van "krankzinnigheid in de zin van de wet" toch wel sprake is geweest. Hij liet daarbij wel in het midden of de spoed, die erachter is gezet wel noodzakelijk was.

OPGEBLAZEN

De voormalige Baarnse hoofdinspecteur van politie G.J. Backer kon geen duidelijkheid verschaffen over hetgeen er nu precies is gezegd in de twee besprekingen, die in december 1970 kort voor de afgifte van de KZ-verklaring op het gemeentehuis hebben plaatsgevonden, "De zaak is opgeblazen. Alles is normaal verlopen", aldus de heer Backer. Ook uit de verklaringen van de

heer D. van der Weijden, de directeur van de gemeentelijk sociale dienst, werd men weinig wijzer. Niet alleen dr. De Booy, maar ook prof. Kamminga zette nog wat vraagtekens achter de rol, die de directeur van de sociale dienst heeft gespeeld. O.m. bleek, dat de heer Van der Weijden de KZ-verklaring. die op zijn afdeling door een groot deel werd ingevuld, door de loco-burgemeester Windsma heeft laten ondertekenen zonder deze op de hoogte ·te laten van alle achtergronden. O.m. zou de heer, Van der Weijden hierbij zonder meer hebben aangenomen, dat burgemeester Van Haeringen, die toen in het buitenland verbleef, een onderhoud met de Utrechtse officier van justitie W. H. Overbeek had gehad over de zaak. President Kamminga vond, dat de heer Van der Weijden zich gezien de ernst van de situatie toch wel had moeten overtuigen of dat onderhoud ook inderdaad had plaatsgevonden.

BEGRIP

Duidelijk begrip voor de situatie van Eric van der M. toonden zowel Baarnse rechercheur G. J Smit, plaatsvervangend GSD-directeur J. Benjamin als. SPD-directeur Van Staveren. Opvallend was vooral de openhartig;e wijze, waarop de laatste de gang van zaken beoordeelde.

De heer Van Staveren gaf ronduit toe, dat hij achteraf bezien in zijn advies aan de arts Heijbroek onvoldoende duidelijk heeft gemaakt welke grote verantwoordelijkheid hij op zich zou nemen door het ondertekenen van de verklaring. De ondervraging van burgemeester Van Haeringen leverde weinig nieuwe gezichtspunten op. Hij zei zich slechts één van de twee besprekingen in december 1970 te herinneren en de "bedreiging der openbare orde" en het drankmisbruik van de heer Van der M. voor hem de enige argumenten, die hij zich nog voor de geest kon halen, waren om tot de krankzinnigverklaring over te gaan. Ook voor de psychiatrische. aspecten van de zaak wist de heer Van Haeringen zich niets meer te herinneren.

MERKWAARDIG

Het argument, dat de KZ, verklaring o.m. is afgegeven om Erik van der M. van de drank af te helpen vond dr. De Booy hoogst merkwaardig; omdat vóór de KZ afgifte door allerlei instanties het nodige in het werk is gesteld op dit terrein. Officier van justitie te Utrecht, W.H. Overbeek, omschreef Eric van der M. als "een bijzonder lastige inwoner van Baarn", maar noemde de argumentatie in de geneeskundige verklaring "erg zwak". Na ruim negen uur stelde procureur-generaal Van Dijken in zijn requisitoir vast, dat de handelwijze van dr. De Booy onder een bijzonder geval van verduistering gerekend kan worden. Dat hij zich wil beroep ' op overmacht' noemde hij volkomen misplaatst". "Er waren duidelijk meer legale wegen voor u om deze zaak uit te laten zoeken". Wat betreft de rol van de mensen, die waren betrokken rond de KZ verklaring sprak de heer Van Dijken over "een zekere mate niet vlekkeloze gang van zaken." Het van communicatie-stoornis" en "een door de Utrechtse rechtbank uitgesproken vonnis vond hij onjuist". "De heer De Booy moet een flinke tik op de vingers hebben" zo vond hij, hetgeen resulteerde in de eis van f 200 of twee dagen hechtenis.

Dr. De Booy zei in zijn laatste woord o.m. het volgende: "Het geval Van der M. is volgens mij een uitvloeisel van de technocratisering van onze samenleving. Mensen, die zich niet langer. willen laten onderdompelen in dit proces van vervlakking, worden als lastige insecten verdelgd: weggeborgen in krankzinnigengestichten. Daartoe kunnen wetten dienen, die al bijna 100 jaar oud zijn, helemaal niet bedoeld zijn om sociale aanpassingstoornissen te genezen. De wetten zijn gemaakt om de patiënten bij een gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke storing aan geestvermogens te begeleiden". Het Hof doet uitspraak op 4 januari. DICK VERSTEEG (Tussenvoegsel 2008: Wat ik me nu nog herinner van deze rechtszaak. dat van Haeringen als laatste getuige 8 uur op een bankje heeft gezeten om te wachten voordat hij werd opgeroepen als getuige)

Maandag 24 december 1973 Gesprek gehad met burgemeester van Haeringen in het stadhuis over de ontstane situatie na de rechtszaak.

In een boekje uitgegeven in verband met de reorganisatie van de Nederlandse politie en het orgaan van de Gemeentepolitie Baarn in Regiopolitie Utrecht District Eemland Noord. Tekst S.N. Zwiep, drukkerij Baarn. april 1993 Titel: *Politie Voor de goede orde*

pagina 87/88: "Na de Baarnse Moordzaak dreigde in Baarn een andere kwestie landelijke bekendheid te krijgen, namelijk de bemoeienissen, welke men had in de zeventiger jaren met een groepje Baarnaars, dat in verzet kwam tegen bepaalde structuren in onze maatschappij. Hoewel dus niet zelf partij, kreeg de politie als ordebewaarders er veel mee te maken. Wat begon met een in december 1970 in Baarn ten onrechte en op onzorgvuldige wijze afgegeven krankzinnigheidsverklaring. Er werd een dossier gestolen, alsmede papieren uit een afvalcontainer naast het gemeentehuis. In 1973 kwam de zaak voor bij de Arrondissementsrechtbank te Utrecht, gevolgd door een hoger beroep bij het Amsterdams Gerechtshof. Zelf organiseerde de werkgroep op de Brink een tribunaal, waarvoor de particuliere belangstelling overigens vrijwel nihil was. Geëist eerherstel en een oproep tot verwijdering van de toenmalige Baarnse burgemeester leidde vervolgens weer tot de oprichting van de actiegroep W.O.B. (Wets Overtreders Belangengroepering, al spoedig verbasterd tot Werkgroep Opblazen Burgemeester), waaraan de plaatselijke politie de handen vol kreeg. Ondermeer bij het huis van de burgemeester, dat meer en meer het karakter van een vesting kreeg. Het 'eikeltje' op de voorgevel van de toenmalige ambtswoning van de burgemeester, werd later in steen uitgereikt aan de politieambtenaren, die daar de wacht betrokken hadden. Ook andere acties - soms met een ludiek tintje - werden door het Gerecht niet alleen onrechtmatig, maar ook lichtvaardig en ongegrond genoemd. Gesproken werd over energie, welke in de verkeerde richting verspeeld was". Commentaar. Geen woord over het feit dat de burgemeester van Haeringen van Baarn heeft toegegeven dat van der Maal ten onrechte krankzinnig werd verklaarden eerherstel heeft gekregen. Maar ja het is ook uitgegeven door de Baarnsche Courant, die tijdens onze acties gewezen heeft als het graf.

Dagboek 1974
Grepen uit mijn dagboek afgewisseld met artikelen en brieven

Dinsdag 1 januari 1974 Het olie kartel een brochure hierover schrijven in 1 jaar.
Donderdag 3 januari Uitspraak gehaald. Rechtocraten zijn het. Niets positiefs in vonnis doorgeklonken. Wel heel erg triest. Het is zwaar geen applaus te krijgen wel heel nuttig want nu wordt je op de proef gesteld meer dan ooit. Jan Ebeltjes op bezoek met vriend.
Woensdag 4 januari Artikel Baarnsche Courant Uitspraak rond K.Z.-zaak Ook Hof concludeert : in Baarn niets onrechtmatigs gebeurd
In veel scherpere formulering dan procureur-generaal Mr. G.H C. van Dijken op 20 december j.l. zijn requisitoir gehouden had, veroordeelde het Amsterdams Gerechtshof bij zijn uitspraak gisteren de verdachte T. de B: uit Baarn conform de eis tot f 200,- boete, subsidiair 2 dagen hechtenis voor het verduisteren van een dossier, dat het eigendom was van de Dienst van Sociale Zaken te Baarn. Ter zitting is volgens het Hof niet gebleken, dat er in 1970 in Baarn iets onrechtmatigs gebeurd zou zijn, waardoor verdachte gerechtigd zou zijn zich dit dossier toe te eigenen. Scherp veroordeelde het Hof ook het feit, dat de heer d.B. geen legale wegen bewandeld had, daar tijdens de rechtszitting niets vastgesteld kon worden, dat deze illegale handelwijze rechtvaardigde. Verdachte heeft naar aanleiding, van deze uitspraak cassatie aangetekend bij de Hoge Raad. Deze zal zich echter beperken tot de beoordeling of het Gerechtshof de wet op de juiste wijze heeft toegepast en geen rechtszitting houden met getuigen en dergelijke, zoals in Utrecht en Amsterdam het geval is geweest.
Zondag 6 januari Erik kwam weer dronken op bezoek
Donderdag 17 januari Depressie alles in mineur. Weet niet precies welke kant ik uit moet
Zaterdag 19 januari Crisis voorbij, na zeer productief gesprek met Erik waarin met hem ben ik nagegaan het mislukken van het experiment rechtszaak.
Zondag 20 januari Begin te schrijven boek "Wel of niet onderspitten"
Dinsdag 22 januari Het wil nog niet echt vlotten steeds twijfel over de gekozen richting. Grote behoefte heb ik klaarblijkelijk aan een iets waar je mee bezig bent om te schrijven zoals W.O.B.

Nieuws. Een boek is zo ver af
Woensdag 22 januari Ik zie het wel weer zitten. Burgemeester van Haeringen opgenomen in ziekenhuis. De laatste maanden liet de gezondheid van de burgemeester te wensen over, volgens een bericht in de Baarnsche Courant.
Donderdag 24 januari Erik weer dronken.
Zaterdag 25 januari Vertrek Adrienne en Mariette, ski vakantie naar Oostenrijk
Zondag 27- Dinsdag 29 januari Moeilijke dagen maak ik door want het is steeds nog niet duidelijk welke kant ik uit ga.
Met Jan Maarten en Mauk heel gezellig om voor ze te zorgen. Ik neem de rol over van Adrienne het bevalt me goed. Ik zie nu in welke rol zij vervult.
Vrijdag 1 februari Uit lezing is duidelijk naar voren gekomen hoe worden de multinationals in hand gehouden. Nu is er spanning tussen consument enerzijds en de multinationals anderzijds . Wie zijn er die nog controle kunnen uitoefenen op deze ontwikkeling ?
Brief van Loes Mallee. "Overigens moeten we het ook eens hebben over de"vrijmaking" van de vrouw want dat vind ik toch belangrijker dan wat ook. Niet dat jij op dat vlak aktie kan voeren, behalve misschien het wakker schudden van je mannen broeders, maar ik zou wel graag willen dat je er (wat meer) over nadacht Ik ben er voor mezelf nog steeds niet achter komen hoe ik een beetje bevredigend kan functioneren in deze afgrijselijke wereld" Loes was een van de Dolle Mina's
Zaterdag 2 februari Ik zie het weer zitten
Maandag 4 februari Technocratie grijpt over alles heen, een discordantie. De consument wordt de enige bewoners van de toekomstige aarde.
Dinsdag 5 februari W.O.B. fase definitief afgesloten met gesprek Erik, Sjef Teuns
Woensdag 6 februari heropening geopolitiek
Maandag 18 februari Molotovcocktail gegooid in politiebureau van Baarn
Dinsdag 19 februari Artikel in Gooi-en Eemlander: Molotov -Cocktail als wraak tegen bierverbod. Baarns Politiebureau in brand gegooid

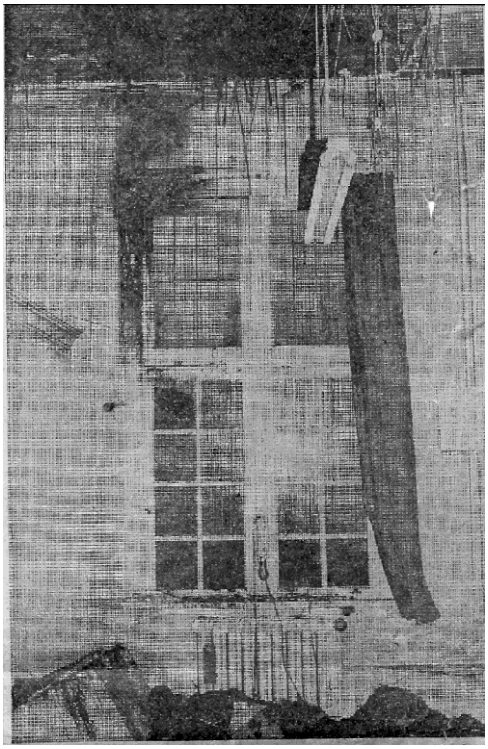

Een deel van de volledig uitgebrande administratie ruimte. Links boven het gebroken ruitje , waardoor de molotov-cocktail naar binnen werd gegooid

Baarn Vanmorgen vroeg is een deel van het Baarns politiebureau uitgebrand, nadat een Molotov-cocktail door een ruitje naar binnen was gegooid. De politie heeft kort daarop de 28-jarig Baarnaar A. K. gearresteerd. Hij hield zich op het moment van zijn aanhouding .op in het Jongerencentrum dat op een steenworp al stand van het politiebureau ligt. Hoewel de Baarnse politie nog niets wist et vertellen van de dader, gaat het vrijwel. zeker om een wraakoefening. De laatste tijd heerste er nogal een gespannen verhouding tussen een aantal bezoekers van het Jongerencentrum en de politie. het afgelopen weekeind heeft de politie ingegrepen, omdat er in het centrum bier werd geschonken zonder vergunning. De cocktail werd vanmorgen rond half zes door 'n ruitje aan de voorzijde van het politiebureau; de administratie ruimte, naar binnen gesmeten. De wachtcommandant rende op het geluid van de ontploffing en is met enkele aanwezige agenten het vuur met behulp van ·brandblusapparaten te lijf gegaan .Belangrijke archiefstukken die in de ruimte waren opgeborgen konden in veiligheid worde gesteld. Het vuur leek door de politiemensen zelf afdoende geblust, maar anderhalf uur later ontstond er opnieuw een flinke rookontwikkeling en bleek het plafond waarin riet is verwerkt te branden. De Baarnse brandweer is daarna ruim twee uur in touw geweest met blussen.
Dinsdag 19 februari Lezing in Duitsland voor Katholiek Militair tehuis in Böhmte , ligt achter Osnabrück.
Vrijdag 22 februari Brief van Bollle Henk (Henk van Glerum) uit het Huis van bewaring om te vragen of ik wat voor hem kan doen. Hij wordt verdacht van het gooien van een molotov cocktail in het Baarnse Politiebureau. PS Ik ben naar aanleiding van deze brief bij de Directeur geroepen, deze zei mij dat jij niet gewenst bent in het HVB. We willen hier geen oproerkraaiers
Maandag 25 februari Brief aan Officier van Justitie te Utrecht Mr G.W. von Meijenfeldt
Zeer geachte Heer von Meijenfeldt, Het weer rustig geworden. Baarn is verleden week weer opgeschrikt door een explosie. Zoals U wel zult hebben vernomen waren v.d Maal en ikzelf hier niet bij betrokken, maar we voelen ons beiden en er wel in zekere mater mee verbonden. Want ook wij hebben verleden jaar geprotesteerd tegen het schandalige jeugdbeleid en schreven hierover vele WOB nummers vol. Zo haalden we ook aan een rapport van april 1972 van de provinciale Utrechtse stichting voor welzijnsbevordering waarin de volgende zinnen voor komen (samenvatting) 1. ongeveer de helft van de inwoners van Baarn vindt dat er niet genoeg voor de jeugd te doen is en het zijn zeker niet alleen de jongeren zelf die deze mening zijn toegedaan 2. Vooral de oudere jeugd mist volgens de geënquêteerden de mogelijkheid tot voldoende recreatie en creatieve ontwikkeling. 3. Een jeugd ontmoetingscentrum zou in Baarn aan een behoefte voorzien. Dit rapport werd geschreven in de tijd toen Baarn nog een bioscoop rijk was. In de laatste raadsvergadering hebben we stilprotest aangetekend door het omhoog houden van spandoeken tegen de schandalige subsidie van 3000 gulden voor het centrum. Het bestuur is toen ook naar aanleiding van het slechte gemeentebeleid afgetreden. Het nieuwe bestuur heeft om de kas wat te spekken clandestien bier verkocht.. Dit vormt de aanleiding (niet de oorzaak) van het geweld verleden week. Wanneer het bier is in de man is de wijsheid in de kan. Dit gezegde geeft m.i wel weer wat er die bewuste nacht van Maandag op Dinsdag verleden week is gebeurd. Zeer ongelukkig is de situatie voor een goede vriend van ons de 28 jarige taxichauffeur Henk Glerum die in in het HvB te Utrecht gevangen zit en wordt verdacht van het medeplichtig zijn aan het gooien van de molotov cocktails. We weten dat hij te veel drinkt en dat hij nogal branieachtig praat maar v.d. Maal en ik weten ook dat hij werkelijk niets te maken heeft gehad met alle verwikkelingen tussen politie enerzijds en het jongerencentrum anderzijds. Maar ja dat in nu allemaal te laat en wij zijn nu machteloos om iets voor hem te kunnen doen, want een bemoeienis in deze door van der Maal en mij zelve zou zijn zaak en ook van de andere twee zeker niet goed doen omdat dan al onze wandaden van verleden jaar misschien dan - alhoewel misschien ongewild - op hun hoofden terecht zouden komen. Zowel Henk Glerum als de anderen twee verdachten hebben niet gehandeld uit politieke motieven, maar meer uit emotionele verontwaardiging Het is m.i. meer te zien als een ondoordachte roekeloze daad van baldadigheid voortkomende uit een gevoel van frustratie, machteloosheid over de werkelijk schandalige manier

waarop het Gemeente bestuur van Baarn zich het lot van aantrekt (of beter gezegd niet aantrekt) over de jongeren die werkelijk met hun ziel onder de arm lopen. Hoe dikwijls zijn er niet knokpartijen geweest in de afgelopen maanden. De vroegere voorzitter van het Jeugdcentrum heeft in een ingezonden brief deze hele noodsituatie nog eens duidelijk naar voren gebracht. Ik zend U hierbij het bewuste artikel in de Baarnsche Courant van afgelopen vrijdag 22 febr.'73. Ik heb U dit alles nog eens uitvoerig geschreven om U op de hoogte te brengen van de laatste ontwikkeling in Baarn. De paradox wil nu net dat wij in in de laatste maanden ons hebben onthouden van alle activiteiten. Van der Maal is hard aan de studie en maakt het werkelijk prima. Het is juist van belang dat de rust in Baarn blijft en m.i. kan de rust nu weer terugkomen als de gemeente Baarn net zoals in het geval van der Maal haar beleid verandert en nu werkelijk zich eens voor de jeugdzaken gaat interesseren. Wij hopen zeer dat in de juridische afwikkeling van deze drie verdachten men boven omschreven zaken wil bezien en de zaak niet onnodig op de spits te drijven. Ik begrijp heel goed dat men van de andere kant niet zo maar luchthartig over de zaak heen kan stappen, maar een verdiscontering van het provocatieve karakter van het jeugdbeleid van de gemeente Baarn is wel degelijk van belang voor het herstellen van de geschonden rechtsorde in onze gemeente. De burgemeester Mr van Haeringen is al sinds begin van dit jaar in het ziekenhuis opgenomen. De loco-burgemeester wethouder Dumont legt het bijltje er binnenkort ook het bij neer en is in de laatste tijd nog al op onplezierige wijze in de publiciteit gekomen. De gemeenteraadsverkiezingen staan voor de deur. U begrijpt dus uit dit alles dat Baarn nu niet bepaald bestuurd wordt op een doortastende wijze. Zoals U uit dit alles zult begrijpen houd de hele zaak mij erg bezig en ik voel mij min of meer verantwoordelijk voor wat er verleden week is gebeurd, alhoewel ik er op zichzelf niets mee te maken heb. Tegelijkertijd ben ik ook weer machteloos want mijn acties van verleden jaar waren er juist op gericht op een doortastende optreden van zowel politie als de O.v.J., maar dat was politiek gemotiveerd. Nu hebben we te maken met een paar mensen die hun daden niet kunnen verklaren, maar meer hebben gehandeld met een gevoel van machteloosheid. Nu ik ben in zekere mate blij dat nu de jeugdzaken misschien iets serieuzer zullen worden bezien Ook namens mijn vrouw. Met de hartelijke groeten Tom de Booij

Donderdag 28 februari. Brief aan Officier van Justitie te Utrecht Mr G.W. von Meijenfeldt
Zeer geachte Heer von Meijenfeldt. Ik was zeer verheugd met u snelle reactie op mijn brief van U maandag j.l. Hierbij geef ik mijn toestemming om deze brief van maandag 25 februari ter beschikking te stellen aan de Officier van justitie die de Baarnse Explosie Zaak behandeld zodat dit schrijven bij het dossier gevoegd kan worden. Het spreekt van zelf dat ik ook bereid ben om mijn schrijven mondeling toe te lichten en tijdens het proces graag als getuige à decharge ter plaatse gedagvaard wil worden. Het blijft een intrieste zaak. Inmiddels zijn 2 van de 3 verdachten al op vrije voeten gesteld. Nogmaals mijn dank betuigend voor Uw snelle reactie verblijf ik met de vriendelijke groeten. Tom de Booij.

Maandag 18 maart Tijdens piano spelen een AHA erlebnis. Het probleem, dat ik had was een identificatieprobleem. Vroeger was mijn motief alles overhebben voor de wetenschap (c.q. alpinisme of te wel la conquête de l'inutile) nu is het probleem geweest sinds laten we zeggen 1964 dat ik daar niet meer in geloof dwz niet meer de wetenschap om de wetenschap maar dat er verband zit tussen wetenschap en samenleving. Mijn motief is dus om in leven te blijven. Hier vanuit zal ik moeten vertrekken en met mijn nieuwe model willen aanpassen aan een schijntoestand. Zodra ik een nieuw doel neem en pas mijn strijdmethoden hierbij aan nl doel heiligt de middelen dan verval ik weer in de oude toestand waar ik juist uit wil. De acties Jan E - Verolme- Demka- gevangenis -W.O.B. zijn mislukt omdat mijn ruime doelstelling phoney waren. Dit heeft intuïtief de pers begrepen. Hoe verkoop je het aan je publiek als de doelstellingen? (behalve het concrete geval van Erik) niet duidelijk naar voren is gekomen. Welke belangen verdedig ik. Die van Baarn, die van de metaal arbeider, die van de Nederlanders, die van de mens, nee mijn eigen belang verdedig ik en wanneer het eigen belang samenvalt met dat van een ander dan is er een gezamenlijk belang, zie bv Jan Ebeltjes en ik in de gevangenis of

bv Erik en ik of Adrienne en ik of wij met zijn vijven of etc etc. De hele mensheid of überhaupt de hele omringende natuur is een kwestie van gevangen gemeenschap. Liefde is in de christelijke leeer ook phoney. Het heeft daarom wel nut of is wel in het belang voor de mensen. Momenteel ben ik beter in staat om mijn belang te formuleren nl. niet namens een klein deel maar door mijn vrijstelling door de samenleving nl die mensen die in staat zijn door bevruchting op elkaar de mensheid te laten voorbestaan want mijn doel was en er immers op gericht om in leven te blijven, als ik mijn belangengroepering bv zou uitstrekken t/m dieren of bv planten dan zou ik bv door de behartiging voor dieren de mensen schade en daarmee het voortbestaan. Dat houdt echter niet dat ik daar ook tolerant moet zijn tov alle mensen want het kan zijn namens mijn gevoelens dat bepaalde groeperingen mijn belangen gaan schade door hun ongecontroleerde manier van optreden. In de oorlog waren dat de Duitsers . Nu zijn dat de technocraten die namens het geheiligde winst dogma de mensheid naar de sodemieterei helpen. Het ligt alleen heel ingewikkeld en het is niet van belang om bepaalde mensen aan te vallen maar van belang is het om een analyse te geven van de situatie gezien vanuit het standpunt van een geoloog. Het woord analyse houdt dus in dat ik de publicatie nooit zal moeten schrijven namens een kleine belangengroep, maar namen de gehele samenleving die mij instaat heeft gesteld om een beetje terug te geven nl datgene dat zij in mij heeft geïnvesteerd Als ik dat verloren zou laten gaan is dat kapitaal vernietiging. het vrijmaken va vastgelegde energie is dus een eenmalig proces. Het gehele menselijke probleem te bezien vanuit de fundamentele wetten van de natuurkunde. De bijdrage die ik kan geven ligt duidelijk op het vlak van de samenbrengen der wetenschap alpha + beta = gamma want de energie huishouding speelt een geweldige rol in alle samenlevingsproblemen zoals god-staat kerk etc. De publicaties, de lezingen moeten uitgaan van het prachtige gegeven van de pikorde de 2e wet van de thermodynamica als grondkracht de zwaartekracht. Alles overheersende en meeste zuivere vorm van energie. De energie is in vorm en massa die de lichtsnelheid hebben en ook die sneller dan de lichtsnelheid gaan dus negatieve massa. De tweede kracht is de draaiing de rotatie maar dat is in feite ook beheerst door de zwaartekracht formule van Einstein. Streven naar ijzer. Ruimte wordt steeds groter en de vrijgemaakte energie opneemt maar de materie steeds meer samenklontert en omzetting van zwaartekracht in straling. Al deze moeilijke begrippen proberen duidelijk te maken aan een iedereen waar op wanneer meer er beter van wordt dan is men ook meer in staat om zich er mee te bemoeien. Het komt dus neer op onderwijs aan de massa. De splijting van de zware kern dus energie vrij te maken die kan dienen voor de massa voor fusie. De behoudswetten zijn zeer fundamenteel voor ons denken want ook bij e is niet mc2, is er misschien energie verloren gegaan die nu met de snelheid gaat groter dan de lichtsnelheid zodat de formule niet op kan gaan dwz bij de lichtsnelheid van de massa dus energie is overgedaan in tachyonen en niet meer terug kunnen in de oude vorm ook niet gemeten kunnen worden Perpetuum mobile bestaat niet of wel?

April Artikel in de Gekkenkrant Jaargang Nummer 3 April 1974

Op zondag 20 december 1970 schreef Erik van der Maal op 31 jarige leeftijd in het dagboek dat hij bijhield in het Nederlands Hervormd Krankzinnigenziekenhuis Zon en Schild te Amersfoort:
.... De meeste patiënten gedragen zich hier op een manier die een 'Big Brother' het water in de mond zou bezorgen: als christelijke, dociele, goed-geconditioneerde automaatjes, die slaafs de bevelen van het personeel opvolgen en niet zelfmeer (kunnen) denken. Benieuwd hoe lang het duurt en hoeveel medicijnen er nodig zijn om dit effect bij mij te bereiken. Begin steeds meer minachting te krijgen voor de 'doktoren' die deze tent runnen en voor de maatschappij, die deze toestanden tolereert. Ben ervan overtuigd dat later vele mensen die ik hierover vertel, mij niet zullen geloven of in ieder geval mij van grove overdrijving zullen verdenken. Moet manieren-uitdenken opdat deze mensen zichzelf runner. overtuigen van het bestaan van deze nachtmerrieachtige toestanden. ..... '
Precies drie jaar later, op 20 december 1973 kwam zijn zaak voor de rechter in Amsterdam. Eén voorlopig doel was eindelijk bereikt: openheid van zaken over het komplot dat een heel rijtje zogenaamde hoogwaardigheidsbekleders tegen hem had gesmeed. Een ander doel was helaas niet bereikt: er is in Nederland geen brede diskussie gekomen over het feit dat dit zomaar allemaal kán, dat burgemeesters, dokters, direkteuren van sociale diensten onvoorstelbaar veel macht hebben over het leven van andere mensen, van enkelingen die het vaak toch al moeilijk hebben. Zoveel macht leidt tot machtsmisbruik, zoals in dit geval en in al die andere gevallen die niet tot op de bodem zijn uitgezocht. Heel weinig mensen zijn in staat om in dergelijke gevallen hun verstand en hun zelfbeheersing zo goed bij elkaar te-houden als Erik van der Maal. Heel weinigen zijn ook zo onvermoeibaar en zo knap geholpen als Erik van der Maal. Al die mensen zijn nu nog in onze psychiatrische inrichting opgesloten. Wij hopen dat zij dit voorbeeld te lezen krijgen, want meer dan een voorbeeld is het niet. Alle feiten die hier worden beschreven staan als een paal boven water, want ze liggen allemaal vast in officiële getuigenverklaringen, brieven en andere documenten. Die zijn op tafel gekomen - en ook op de onze - na drie jaar intensief aktie voeren door het handjevol mensen dat samen met Erik zelf deze hele zaak boven water heeft gekregen. Dankzij hen zijn wij nu ook in staat een belangrijk stuk van deze ellendige, maar toch alledaagse geschiedenis af te drukken.

Konflikten met van der Weijden

In de periode '68-'69 speelde een konflikt tussen van der Maal en van der Weijden, direkteur van de Gemeentelijke Sociale Dienst (afgekort GSD) in Baarn. Erik had een WAO-uitkering waarmee hij en zijn gezin niet altijd uitkwamen. Voor ekstra kosten deed hij zo nu en dan een beroep op de Bijstandswet, iets waar iedereen recht op heeft. Van der Weijden zag hem echter liever gaan dan komen en kreeg een duidelijke hekel aan hem. Hij gaf Erik dan ook te verstaan dat deze eerst maar eens zijn instelling en zijn maatschappij visie moest veranderen en als hij dat niet deed, zou geen enkel verzoek om bijstand meer in behandeling worden genomen. Erik bleef zichzelf en van der Weijden voerde zijn dreigement uit. Dat betekende dat hij 'nee' kreeg op al zijn verzoeken om bijstand, zonder dat was nagegaan of ze terecht waren of niet. Erik liet het daar echter niet bij zitten en hij diende in die tijd ettelijke bezwaarschriften in bij hogere instanties, van wie hij in

ongeveer de helft van de gevallen gelijk kreeg. Verder nam van der Maal deze behandeling van de GSD niet en hij begon van der Weijden lastig te vallen vooral door hem bij nacht en ontij op te bellen. Van der Weijden had toen op een aantal manieren kunnen reageren. In de eerste plaats had hij kunnen ophouden met zijn akties tegen van der Maal en kunnen doen waar een direkteur van een sociale dienst voor wordt betaald: zijn kliënt helpen in zijn moeilijke omstandigheden. Ten tweede had hij - als hij dan persé weigerde zijn werk behoorlijk te doen - kunnen proberen om via de politie van der Maal te laten ophouden. Dat deed hij echter allemaal niet, waarschijnlijk omdat hij best wist dat zijn behandeling van van der Maal niet in de haak was. In plaats daarvan maakt hij grof misbruik van zijn invloed als notabele van Baarn en zal hij *alles* - tot valsheid in geschrifte en leugens toe - proberen om van der Maal 'opgeborgen' te krijgen. Hiervoor vond hij al snel medestanders in de personen van andere autoriteiten, zoals de burgemeester, de hoofdinspekteur van politie en de gemeente-arts. Ook de eerste twee vonden van der Maal maar lastig en dat was hij ook. Hijzelf is de eerste om toe te geven dat hij in die tijd een moeilijke jongen was. Niet alleen probeert hij· telkens: weer om officiële personen te spreken te krijgen (en als ze niet luisterden pakte hij wel de telefoon), maar ook met zichzelf zit hij in moeilijkheden. Hij dronk in die tijd veel en hij en zijn vrouw waren juist in die tijd tot de konklusie gekomen dat hun huwelijk slecht was. Dat deden ze trouwens als rustige, volwassen mensen en zo is er ook nooit een ernstige echtelijke vechtpartij voorgevallen.
Ook was van der Maal wel degelijk bereid om aan zichzelf te werken. In april '69 had hij vrijwillig zich in de Willem Artszhoeve laten opnemen, voornamelijk om van de drank te raken. Ook geen makkelijke stap dus. Daar kon men hem echter ook niet helpen en in mei '70 wordt Erik weer naar huis gestuurd. Al eerder had Erik met de WA-stichting te maken gehad. Hieraan verbonden is een andere hoofdpersoon uit dit verhaal, namelijk de direkteur van de Sociaal-Psychiatrische Dienst (SPD)in Utrecht, de psychiater van Staveren. In overleg met de WA-stichting schrijft van Staveren al in juli '68 een brief aan de GSD van Baarn. Hierin wordt de dienst van van der Weijden gevraagd of deze wil betalen voor gesprekstherapie voor van der Maal. Over gedwongen opname geen woord. Over de problemen die van der Maal zou hebben wordt eigenlijk niet gerept in deze brief, behalve dan dat er de volgende zinnen in voorkomen: *' Hierbij staat ons voor ogen, dat de sociale aanpassing van patiënt zijn zwakke plek is ... '* en wat verder *'Er zou bij wijze van spreken geschaafd moeten worden aan zijn omgangsvormen .. '* Dit heeft duidelijk niets meer te maken met begrip voorde problemen van een medemens, maar veel met *fatsoenrakkerij.* Dit sloot wel aardig aan bij de mentaliteit van van der Weijden, die op 10 september dan ook toezegt de kosten te zullen betalen. Het gekonkel van de hoogwaardigheidsbekleders. Zoals gezegd was van der Weijden flink aan het konkelen geslagen. Later zal uit de getuigenverklaring van Mr. Overbeek, hoofdofficier van justitie te Utrecht, blijken dat ook de burgemeester van Baarn op zoek was naar mogelijkheden om van der Maal weg te werken. In die getuigenverklaring zegt Overbeek onder meer:
' Het was bij de politie van Baarn bekend dat hij bij dag en ook bij nacht allerlei mensen nodeloos opbelde en ik wist ook dat hij zich wel schuldig maakte aan kleine vrij onbelangrijke misdrijfjes. In het najaar 1970 kwam de ..... burgemeester van Baarn bij mij op bezoek ..... Tijdens dit gesprek heeft de burgemeester toen ook de problemen ter sprake gebracht die in Baarn door van der Maal werden veroorzaakt en hij vroeg me wat hij met de man aan moest. Ik heb hem toen geantwoord dat ik strafrechtelijk nauwelijks tegen hem kon optreden, aangezien het opbellen van allerlei personen geen strafbaar feit oplevert en dat ik natuurlijk wel kon optreden tegen van der Maal ter zake van door hem gepleegde strafbare feiten, maar dat hij zich voor zover mij bekend slechts schuldig maakte aan onbelangrijke feiten '.
Uit deze officiële verklaring blijkt weer eens zonneklaar dat het de hoogwaardigheidsbekleders er helemaal niet om te doen was van der Maal te helpen. Hij moest weg. Hoe, dat deed er niet toe. Lukte het niet om hem in de gevangenis te krijgen, dan kon hij altijd nog afgevoerd worden naar een psychiatrische inrichting. Ook de politie zit niet stil. Op 13 augustus vraagt zij de gemeente-arts van Baarn, H. Heijbroek, of er voor van der Maal niet een KZ-verklaring in zit. (KZ-verklaring betekent o.m., dat iemand onvrijwillig kan worden opgenomen en behandeld, zie

Gekkenkrant nr 1) .Een paar dagen later bericht de politie van Baarn aan de GSD (hé zou van der Weijden daar ook achter steken?) dat Heijbroek had geantwoord dat het niet op zijn weg lag een KZ-verklaring af te geven. Hij had gelijk, want hij had van der Maal nooit ontmoet en hij verwees dan ook naar van Staveren in Utrecht, die Erik wél kende.

Het komplot

De pogingen van de autoriteiten om van der Maal in de gevangenis te krijgen, of - toen dat niet lukte hem als krankzinnig te laten opnemen, waren dus mislukt. Maar de heren zetten door: Van der Maal *moet* worden afgevoerd. De gebeurtenissen spelen zich nu snel af. Op 12 december 1970 belt van der Weijden op naar van Staveren om hem te vertellen van de nachtelijke telefoontjes van van der Maal. Dan, op 14 december, vindt een *belangrijke vergadering* plaats op het gemeentehuis. We kunnen dit rustig een *komplotvergadering* noemen. Aanwezig zijn de burgemeester van Baarn (van Haeringen), de hoofdinspekteur van politie(Backer), van der Weijden, van Staveren en nog enkele figuranten. Niet aanwezig is de heer Heijbroek. De notulen van deze vergadering zijn gemaakt door .... van der Weijden. Later zal van Staveren zijn rol in deze vergadering ontkennen. Hij krijgt ook geen notulen toegestuurd. Het wordt nog wel duidelijk waarom. De notulen staan vol met verdachtmakingen tegen van der Maal, terwijl zogenaamd over 'zijn problematiek' wordt gesproken. Zo zou hij,
aldus de notulen' ... *contacten gezocht hebben met de onderwereld ... " Ook staat er:' .... van der Maal werkt zichzelf naar een conflictsituatie toe, een explosieve agressiviteit zal daar het gevolg van zijn, waardoor mede ook zijn vrouwen kinderen ernstig werden bedreigd .....'* Waarom deze verdachtmakingen die daarna nooit door iemand worden volgehouden? Een paar zinnen verder komt de aap uit de mouw: *' .... adequate behandeling zou alleen kunnen plaatsvinden in de Mesdag- dan wel de van der Hoevekliniek. Voorwaarde voor een opname aldaar is een T.B.R.*
(ter beschikking van de regering stelling, wat alleen kan als iemand zogenaamd én gestoord én krimineel is, bovendien kom je daar nog moeilijker vanaf dan van een KZ-verklaring, red).
Tot op heden is de man erin geslaagd zich uit de greep van de rechterlijke macht te houden. .... ' Ook deze verdachtmaking is uit de lucht gegrepen. Iemand die zo nauwlettend in de gaten wordt gehouden als van der Maal, zou misdaden plegen waar de autoriteiten niet achter kunnen komen? Kom nou! Dan worden volgens dezelfde notulen een aantal plannen gemaakt. Zo zal van Staveren proberen om Erik vrijwillig in 'Veldwijk' te Ermelo opgenomen te krijgen. Van Haeringen zal alvast een opname voorbereiden in een persoonlijk onderhoud met de officier van justitie (Later houdt Overbeek vol dat dit niet gebeurd is).
Verder zal de recherche van Baarn *'zoveel mogelijk het doen en laten van de man volgen, idem voor zover mogelijk de gebeurtenissen in- en rond het huis van het gezin ....* ' Toen van der Maal in die tijd aan vrienden vertelde dat hij het gevoel had gevolgd te worden, werd hij natuurlijk uitgelachen! In die tijd probeerde van der Maal kontakt te krijgen met een nieuwe wethoudster van maatschappelijk werk, die misschien nog open stond voor zijn problemen. Uit de notulen blijkt wederom dat de heren Eriks problemen veel liever willen laten 'exploderen' dan oplossen. Onder punt 7 staat namelijk: *' ..... De heer van der Maal heeft een gesprek aangevraagd met Wethouder Mevrouw de Leeuw-Mertens. Getracht zal worden dit onderhoud niet te laten doen plaatsvinden. '* Dezelfde dag nog probeert van Staveren de opname in 'Veldwijk'. Dat lukt niet omdat van der Maal weigert om naar een christelijke inrichting te gaan. Verder staat in de officiële getuigenverklaring van van Staveren te lezen: *' Daarna heb ik contact opgenomen met dr. Meijering* (toen inspekteur voor de geestelijke volksgezondheid voor Noord-Holland en Utrecht, *red.) aan wie ik de vraag heb voorgelegd of de misdragingen van van der Maal voldoende aanleiding gaven om tot de conclusie te komen dat hij in ernstige mate de openbare qrde verstoorde. Zowel dr Meijering als ik kwamen tot de conclusie dat dit inderdaad het geval was. Op grond hiervan achtte ik het verantwoord om hem hetzij via een rechterlijke machtiging hetzij via een inbewaringstelling gedwongen te laten verplegen mits echter aan de voorwaarde zou zijn voldaan dat er sprake was bij van der Maal van een psychose dan wel een ernstig gevaar voor het uitbreken van een psychose. Ik zelf wilde echter van der Maal niet onderzoeken gelet op de relatie die tussen mij en van der Maal bestond.... :'*
We zien nu dus hoe twee medici, nl. dr. Meijering en dr van Staveren op grond van beweringen

van van der Weijden tot de konklusie komen dat de gedwongen verpleging van een Nederlands staatsburger in een gesloten afdeling van een krankzinnigengesticht noodzakelijk is. En dat terwijl van Staveren daarvoor steeds van mening was dat de zwakke plek van van der Maal een sociale aanpassingsstoornis was. Dit gaat lijnrecht in tegen de richtlijnen van de wet, waarin staat ' ..... EEN SOCIALE AANPASSINGSSTOORNIS, NIET VOORTVLOEIEND UIT EEN (VERMOEDELIJKE) GEESTELIJKE STOORNIS ..... ZAL NIMMER REDEN MOGEN ZIJN TOT INBEWARINGSTELLING ... .'
Hoe moeten de konkelaars het nu verder spelen? Want we hebben al gezien: Overbeek wilde - en kon! - van der Maal niet vervolgen; de gemeentearts Heijbroek vond dat het niet op zijn weg lag om een geneeskundige verklaring te schrijven, omdat hij van der Maal niet kende; dr van Staveren wilde het ook niet doen. Dus, wat nu?

Het net wordt aangetrokken

Voor eerlijke mensen is dit ook inderdaad een onoplosbaar probleem. Maar voor deze Baarnse bazen ligt dat anders. De oplossing was namelijk: Heijbroek onder druk zetten met hele en halve leugens zodat hij *toch* een verklaring zou tekenen. Op 17 december, drie dagen na de vergadering die zoëven werd genoemd komen de burgemeester, de hoofdinspekteur van politie en van der Weijden nogmaals bij elkaar. Maar deze keer zonder dr. van Staveren en mét dr. Heijbroek. In zijn officële getuigenverklaring zegt Heijbroek hierover: ' ... *Tijdens die bespreking is mij ook medegedeeld dat dr. van Staveren zich eveneens op het standpunt stelde dat het medisch verantwoord was om een KZ-verklaring af te geven en ik heb begrepen dat ook de officier van justitie te Utrecht wenste dat dit zou gebeuren.* (Overbeek zelf vertelde dat hij dit als jurist niet kán en niet mág beoordelen, red') *Uiteindelijk ben ik toen door de knieën gegaan, met name toen ik hoorde dat de psychiater dr van Staveren had geadviseerd om een KZ-verklaring af te geven ... .)'* .Toen gebeurde wel het schandelijkste uit dit vieze zaakje: de gemeentearts Heijbroek - die van der Maal nooit heeft ontmoet - krijgt een *kant en klaar* ingevulde geneeskundige verklaring voor zijn neus die hij alleen maar hoeft te tekenen. *En dat doet hij,* ondanks de al ingevulde leugen dat hij de patiënt al jaren zou kennen. Zonder van der Maal gezien te hebben bedenkt hij nog maar even een ziekte beeld - je bent tenslotte een deskundige dokter of je bent het niet - en onderaan de verklaring staat dan ook GEVAARLIJKE PSYCHOPATHIE.

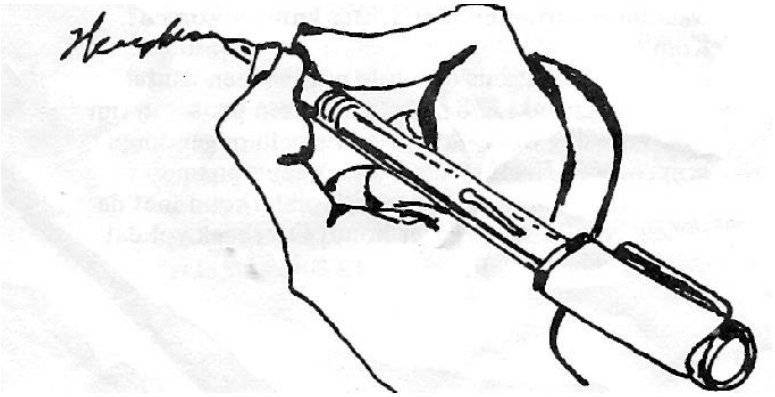

Ook kon op het formulier nog gekozen worden tussen ' Plaatsing in een gesticht (is) *noodzakelijk* resp. *wenselijk* ' In het formulier is *wenselijk* maar alvast doorgestreept. Later zou blijken dat het formulier alvast was ingevuld door een ondergeschikte van van der Weijden, geen medicus, die bovendien nog zei: 'Oh dat is heel gewoon, dat doen wij wel vaker.' De getuigenverklaringen die later door van Staveren en van der Weijden worden afgelegd staan hier lijnrecht tegenover elkaar. Van Staveren verklaart onder meer: *' Nadien (nl. op de 18e! red) heb ik telefonisch contact gehad met dr. Heijbroek aan wie ik toen ..... heb medegedeeld ..... dat het van zijn, Heijbroek's, bevindingen zou afhangen of een geneeskundige verklaring kon worden afgegeven, die zou kunnen leiden tot inbwaringstelling er is geen sprake van*

dat ik tijdens dit gesprek aan dr Heijbroek heb gezegd dat hij op mijn gezag die verklaring wel kon opmaken. ... ' Waar ziet het naar uit? Dat op de l8-de, dus de dag nadat Heijbroek de verklaring had getekend, hij nog even heeft geprobeerd om zich door van Staveren te laten dekken. Maar die trapt er niet in! Toch láát Heijbroek het daarbij. Van der Weijden zegt in zijn getuigenverklaring over het gesprek van de 17-de onder meer *' ..... uiteindelijk zijn we* (Heijbroek en hij, *red) tot de conclusie gekomen dat we gelet op de mededeling van dr van Staveren dat van der Maal gevaarlijk moest worden geacht voor zichzelf alsook voor zijn omgeving. ..... weinig anders konden doen dan zijn suggestie op te volgen. Dr Heijbroek heeft toen de desbetreffende geneeskundige verklaring opgemaakt efl daarna is door de burgemeester de inbewaringstelling van van der Maal. gelast .....* ' Het is duidelijk dat de heren hier allemaal weten hoe fout ze zitten en elkaar de zwarte Piet proberen toe te spelen. Op dezelfde dag dat Heijbroek onder pressie, maar toch willens en wetens 'zijn' verklaring tekende, was van der Maal in Amsterdam. Zoals eerder gezegd was van der Maal wel degelijk bezig om aan zichzelf te werken. Door een speling van het toeval besprak hij diezelfde middag met één onzer redakteuren - toen werkzaam bij Release-Amsterdam - de mogelijkheden om een ontwenningskuur te volgen in de Jellinekkliniek. Voor de week erna werd toen een kennismakingsbezoek tussen Erik en deze kliniek geregeld. Maar de val was al gezet.

In de val

Op de ochtend van de 18-de december om kwart voor negen verschijnen twee politiemannen ten huize van van der Maal. Zij krijgen koffie. Zij vragen Erik om mee te gaan naar het buro omdat hoofdagent Smit - waarmee Erik het altijd goed kon vinden - hem wil spreken. Smit kon op dat moment niet weg van het buro, vandaar. Erik begrijpt er weinig van, maar gaat maar mee. Daar aangekomen wordt hij in een wachtkamer gezet. Smit verschijnt niet en een paar keer vraagt van der Maal waar hij blijft, maar Smit is 'even weg' of 'bezig'. Dit gaat Erik vervelen en hij wil naar huis, ook al omdat hij flinke last van hoofdpijn krijgt. Maar dat mag niet! En om 1 uur, na vier uur dus, wordt hij zelfs in een cel gezet! Hij vraagt om een dokter, maar dat wordt niet toegestaan. (Een gemiste kans voor Heijbroek). Tot *half drie* blijft hij daar, zonder Smit te zien. Geen wonder, want later blijkt dat *Smit die dag geen dienst* had en zelfs bewust buiten de hele zaak gehouden was. Later vertelde van der Maal ons dat het voor hem duidelijk was dat men hem wilde provoceren tot agressiviteit. Hij moet ook allerlei pesterige opmerkingen slikken, maar hij beheerst zich. Maar goed ook, want anders was hij nu misschien nog steeds opgenomen geweest. Om half drie komt er een ziekenwagen voorrijden om 'hem mee te nemen naar een dokter'. In plaats daarvan wordt hij overgebracht naar een gesloten afdeling van paviljoen 'Dennenrust' , Zon en Schild, Amersfoort.

Onder handen van dokter Knap

Eenmaal op Dennenrust - hier volgen wij Eriks dagboekaantekeningen- wordt hij blootgesteld aan alle vernederingen, gebrek aan interesse van het merendeel van het personeel, de deprimerende sfeer en al die andere dingen die 'normaal' zijn als je in een psychiatrische inrichting wordt opgenomen. Op de eerste dag krijgt Erik even zijn behandelend geneesheer, dr Knap te zien, die hem echter niet wil vertellen via wie of waarom hij is opgenomen. Hij mag geen kontakt opnemen met de buitenwereld, dus ook niet met een onafhankelijke psychiater waarom hij vraagt. Juridische bijstand wordt evenmin toegestaan. (Knap: 'Wij bepalen wie hier op het terrein komt.') Wel mag hij een brief aan de officier van justitie schrijven. Hij krijgt dwangmedikatie, maar geen antwoord op de vraag welke medicijnen het zijn en waartoe ze dienen. Zijn geld (f. 100.-) kan hij maar beter in bewaring geven, want zo wordt gezegd, 'hier wordt gestolen'. Natuurlijk kan hij er altijd over beschikken. Dit blijkt een loze belofte als hij later een balpen en een bloknoot wil kopen. Zijn bed staat naast een buitenmuur en net daarbuiten begint men op 12 december hele werkdagen met· pneumatische boren te werken. 'Verbouwing' heet dat, die hopelijk in maart klaar zal zijn. Drie maal daags wordt het helse lawaai onderbroken voor het schaften van de werklui en voor.. ... het bidden op de afdeling. Klagen daarover wordt niet serieus genomen, oordopjes - bij de drogist verkrijgbaar - krijgt hij niet. Zijn matras is te kort. De inrichtingskieren zijn vies, enzovoorts, enzovoort. Het merendeel van onze lezers weet er alles van. Dokter Knap

besteedt nauwelijks aandacht aan 'zijn' patiënt, spreekt nauwelijks met hem, wel staat Knap zeer snel klaar met een oordeel. Dit blijkt uit de getuigenverklaring van van der Weijden: ' ..... (later) *heb ik vernomen dat in die inrichting, na de binnenkomst van van der Maal verschil van mening is ontstaan tussen de behandelend geneesheer* (dr Knap dus, red) .... *en de geneesheer-direkteur. De eerste wilde van der Maal wel ongeveer een jaar in Zon en Schild houden en hem daar behandelen, maar de direktie stelde zich op het standpunt dat van der Maal niet in Zon en-Schild thuishoorde" Het is mij voorts bekend dat de geneesheer-direkteur van der Maal op staande voet wilde ontslaan '*

Deze dokter Knap komt dus niet zo prettig naar voren, vooral omdat het nogal duister is waarop hij dat stellige stand punt baseert. Een behandeling van een jaar is immers geen kleinigheid en Knap wist dat al vóór hij Erik goed en wel had gezien! Voortdurend heeft van der Maal Knap gevraagd waarom en op last van wie hij was opgenomen. Op 1 januari hoort hij dat pas, maar niet van Knap want deze vindt het kennelijk niet nodig een patiënt die onder zijn verantwoording staat hierover in te lichten. Wat Knap overigens onder behandeling verstaat - als het tenminste niet de steeds groter worden de dosis medicijnen is - is trouwens nogal raadselachtig. Tussen 18 december en 8 januari is er geen enkel behoorlijk gesprek geweest tussen Knap en van der Maal. Niets wijst erop dat Knap voor de volgen de elf maanden iets anders van plan was. Op klachten van van der Maal antwoordt Knap steevast dat hij zich daarmee maar tot het Medisch Tuchtcollege moet wenden. Iets dergelijks lijkt ons een goed idee. Als inderdaad blijkt dat deze vorm van 'genezen' voor hem normaal is, dan lijkt ons nader onderzoek dringend noodzakelijk (ZIE OPROEP ELDERS IN DEZE KRANT) Inmiddels was Eriks vrouw, die op 18 december niet beter wist dan dat haar man gewoon over een uurtje weer thuis zou zijn, bij de politie gaan informeren naar wat er aan de hand was. Daarna kreeg zij bezoek van twee maatschappelijk werksters, mevr. Plukaard (Zon en Schild) en mevr. Favier (GSD,Baarn). Zij vertelden haar dat haar man er heel ernstig aan toe was, dat hij razend en door de dolle heen was en dat het wel een jaar zou duren eer hij weer terugkwam. Het was - in zijn toestand - ook beter dat zij hem niet opzocht.

In Zon en Schi1d werd tegenover Erik steeds gesuggereerd dat zijn vrouw niets meer met hem te maken wilde hebben. Het feit dat zij niet op bezoek kwam zei immers genoeg? Hij schreef haar wel, maar zijn brief bereikt haar niet.

Weg uit Zon en Schild

Toch wordt van der Maal al op 8 januari uit Zon en Schild ontslagen. Dankzij zijn brief aan de officier van justitie en de aktiviteiten van de inspekteur Meijering, die deze brief krijgt doorgestuurd. Hij was ook gestuit op Heijbroek's geneeskundige verklaring en had die in een brief aan de gemeente Baarn'..... ten ene male onvoldoende ... .' genoemd.

Na een leugenachtige brief van de gemeente Baarn, waar nog meer steekjes aan los zijn, lukt het Meijering tenslotte om Erik uit Zon en Schild weg te krijgen. Overigens, zo blijkt uit een brief van zijn kant had hij bezwaar tegen *de procedure* rondom de opname en niet tegen de opname als zodanig. (?)

Diefstal van het dossier

Daarna volgen talloze acties van van der Maal en wat later van zijn vriend Tom de Booij en enkele anderen om deze hele zaak aan het rollen te krijgen. We zullen daar kort over zijn. Het lukt niet om de mensen die hem hebben opgeborgen voor de rechter te krijgen. Dan probeert Erik alle mogelijke manieren om door allerlei overtredingen een proces tegen zichzelf uit te lokken. Een paar keer gooit Erik bijvoorbeeld de ruiten van de burgemeester in, maar deze doet niet eens aangifte. Dan, in februari 1972 pas, komt Erik toevallig in de gelegenheid om zijn dossier te stelen bij de GSD in Baarn. Daarin zitten alle stukken en korrespondentie over hem, zijn opname en alles wat daarmee samenhangt. Erik's ergste vermoedens blijken dan juist. Nu krijgt hij ook meer steun bij anderen. In maart doet hij officieel aangifte bij Overbeek van 'onvrijwillige vrijheidsberoving' door de autoriteiten. Op 29 mei wordt Overbeek nogmaals gevraagd om iets te doen en om van der Maal stukken over zijn zaak te laten zien. Weer nul op het rekest. Dan worden hardere akties tegen Overbeek begonnen o.m. door het aanplakken van

posters in Utrecht: 'gezocht Overbeek' , met foto en teksten die hij niet leuk zal hebben gevonden.
Op 8 juni '73 komt tenslotte de zaak aan het rollen door een proces tegen E.van der Maal (verduistering dossier) en T. de Booij (in bezit hebben van dossier). Dit wordt vooraf gegaan door een prima gerechtelijk vooronderzoek door Rechter Commissaris Mr. Bieger, waarin vele betrokkenen een verklaring moeten afleggen. Dit en het gestolen dossier zelf hebben het mogelijk gemaakt dat dit hele verhaal zo onomstotelijk vaststaat.
Op 21 september 1973 komt de zaak voor. Het vonnis blijkt voor Tom de Booij *vrijspraak* en voor Erik van der Maal een *boete van f 0.50 of één dag hechtenis voorwaardelijk met proeftijd van één dag.* Uit deze belachelijk lage straf blijkt· wel dat de justitie uitstekend begrepen had wie de werkelijke verdachten van dit proces waren! Toch is nog niet bereikt dat alle getuigen *onder ede* hebben moeten verklaren wat er precies gebeurd was, en was de één nog niet met de verklaring van de ander gekonfronteerd. Het was nog niet mogelijk om tegen de notabelen iets te beginnen. Daarvoor moest de zaak in hoger beroep komen in Amsterdam. Tom de Booij, die tegen vrijspraak niet in beroep kan gaan, wordt geholpen door de officier van justitie von Meyenfeldt, die wel beroep kan aantekenen en dat ook doet.
Op 20 december 1973 dient de zaak in Amsterdam, waar de Booij de verdachte is. In totaal zijn er dertien getuigen, waar onder ook van der Maal. Zij worden allemaal vlijmscherp door de Booij ondervraagd.
Ieders rol komt hierdoor nog duidelijker aan het licht. Zoals we aan het begin van dit artikel al zeiden: dit resulteerde niet in een brede diskussie over het machtsmisbruik van de autoriteiten dat met de krankzinnigen-wet mogelijk is en ook wordt gepleegd. Dit is mede te wij ten aan de pers die hier weinig aandacht aan besteedde.
Evenmin is één van deze 'getuigen' in dit proces later strafrechterlijk vervolgd. Allen mochten gewoon doorgaan met hun funkties. Ook dokter Knap kan nog steeds mensen 'behandelen' op de manier waarop hij van der Maal behandeld heeft. Van der Maal zelf heeft nu gesprekstherapie. Ook is hij begonnen met de voorbereidingen van een rechtenstudie. Officieel staat hij nog steeds ingeschreven als patiënt van het WA-huis, want zegt hij 'zo heb ik tenminste enige zekerheid dat dit niet elke dag weer kan gebeuren'.
En wie zou nu nog durven beweren dat dat een overdreven voorzorgsmaatregel is!

Maandag 22 april Jan Ebeltjes gearresteerd
Woensdag 24 april Jan weer vrij
Zondag 28 april Lustrum EGO 5 jaar
Woensdag 8 mei Brief aan de Hoge Raad der Nederlanden in den Haag

Ondertekende heeft hierbij de eer aan Uw edelhoogachtbare College te doen toekomen een schriftuur in cassatie ten vervolge op het door hem ingestelde beroep in cassatie tegen de uitspraak van het Gerechtshof te Amsterdam - arrest 1/74, rol 716/76 vijfde kamer 3-1-'74 ~ waarbij requirant in cassatie werd veroordeeld tot een geldboete van f 200,bij gebrek aan betaling en verhaal tot vervangende hechtenis gedurende 2 dagen. Als grond van cassatie voert ondergetekende aan: SCHENDING VAN HET RECHT (art.99 R.0.2e lid) Toelichting: In eerste aanleg werd ondergetekende voor de arrondissementsrechtbank te Utrecht vrijgesproken van hetgeen bij dagvaarding primair werd telastegelegd en wel om de volgende overweging : " Weliswaar wordt in de stukken van het geding gewag gemaakt van een weigering van verdachte in het jaar 1973 om het ten processe bedoelde dossier af te geven aan ~ een ambtenaar van de gemeentelijke sociale dienst te Baarn doch de telastelegging heeft slechts betrekking op het jaar 1972. Ten processe is veeleer aannemelijk geworden dat verdachte in het jaar 1972 nog slechts het dossier als houder voor Van der Maal in bewaring hield, zonder zelfstandig daarover als heer en meester te beschikken en aldus het dossier zich toe te eigenen in de zin van artikel 321 van het Wetboek van Strafrecht." (citaat uit het vonnis van de A.R. te Utrecht).
De officier van justitie van het arrondissement te Utrecht is tegen dit vonnis in beroep gegaan. Tijdens de terechtzitting van het Gerechtshof te Amsterdam op 20 december 1973 is geen enkel nieuw bewijsmiddel naar voren gekomen waaruit zou moeten blijken dat de ondergetekende reeds op een tijdstip in het jaar 1972 als heer en meester zelfstandig over het bewuste dossier kon beschikken. Uit alle stukken - in het procesverbaal van de gemeente politie te Baarn, de getuigenverklaringen voor de rechter-commissaris te Utrecht, het proces-verbaal van de terechtzitting van het A.R. te Utrecht, alsmede liet procesverbaal van de terechtzitting van het Gerechtshof te Amsterdam op 20 december 1973 blijkt zonder meer dat ondergetekende eerst op een tijdstip in het jaar 1973 zelfstandig - als heer en meester - over het bewuste dossier kon beschikken. Op een tijdstip in het jaar 1972, dat genoemd in de dagvaarding is ten processe komen vast te staan,dat ondergetekende het dossier slechts als houder voor van der Maal in bewaring had.
Op grond van het feit dat ondergetekende het in de dagvaarding telastegelegde niet heeft gepleegd dient het vonnis van het Gerechtshof te·worden vernietigd. Het Gerechtshof heeft het recht - art 350 Sv - geschonden. Ondergetekende had op grondslag van de telastelegging en naar aanleiding van het onderzoek op de terechtzitting van het Gerechtshof moeten worden vrijgesproken. Op vorenstaande gronden moge het Uw edelhoogachtbare College behagen genoemd vonnis van het Gerechtshof te Amsterdam te vernietigen en wel zodanig verdere uitspraak als aan Uw edelhoogachtbare College noodzakelijk voorkomend. Met de gevoelens van de meeste hoogachting. Uw dienstwillige dienaar. T.de B.
Dinsdag 14 mei Eerste zitting Hoge Raad voor mijn aanvrage van cassatie
Woensdag 15 mei Artikel Gooi- en Eemlander. Een 35-jarige student uit Baarn heeft deze week een aardigheidje beleefd. De man was vorig jaar zonder plaatsbewijs in een trein aangetroffen. en omdat hij rechten studeert vond hij het wel aardig om de zaak door de rechter te laten beoordelen. Hij kreeg een boete van vijf pieken, maar mocht ook een dagje de bak in. Dat laatste leek de student het beste. Begin deze week was het zover. Hij meldde zich bij de Baarnse politie, die hem naar Roermond bracht, alwaar het dagje cel werd uitgezeten. De volgende dag mocht de student weer weg. Van de gevangenisdirecteur - een heel aardige man - ontving hij f 16,50 om per trein weer terug te kunnen keren naar zijn woonplaats. Een dure dag voor de Nederlandse belastingbetaler dus. Aardige bijkomstigheid: de zaak past prima in een nieuwe Baarnse aktie: de zogenaamde A.B.N. (Aktie Betaal Nooit). Deze club wordt aangevoerd door dr. Tom de Booy. Hij vindt, dat er een grote rechtsongelijkheid schuilt in het huidige boete-systeem. Daarom moet niemand langer boetes betalen, maar de straf uitzitten. De Baarnse politie baalt nu ook weer, want er wordt de laatste dagen weer stevig geplakt op openbare gebouwen, waaronder het ABN-filiaal ... Na een vrij rustige periode, is het dus weer De-Booy-is-weer-bezig-werk.
Zaterdag 18/Zondag 19 mei Voorzijde van Station Baarn beklad met viltstift VVD: Vete Vlaar

Dumont
Vrijdag 24 Mei Artikel Gooi- en Eemlander Stem nu VVDu...
BAARN- Alle officiële aanplakborden voor de gemeenteraadsverkiezingen zijn in Baarn in de nacht van woensdag op donderdag voorzien van een- "illegale" lijst zes: de Baarnse Bergpartij". De plakkaten, ·zo wordt in Baarn gefluisterd, zouden zijn aangebracht door sympathisanten van wethouder Dumont, die door de plaatselijke VVD is gewipt en niet voor herverkiezing in aanmerking komt. Op de plakkaten met de uitnodiging: "Stem nu VVDu" wordt duidelijk verband gelegd tussen de "affaire Vlaar" en het niet meer voorkomen van de heer Dumont op de kandidatenlijst.
Dinsdag 28 mei De Baarnse Bergpartij wil met dit pamflet - in verband met de gemeenteraadsverkiezingen van aanstaande woensdag 29 mei 1974-
DE INWONERS VAN BAARN OP DE HOOGTE BRENGEN VAN EEN, op het oog weinig belangrijke GEBEURTENISSEN; DIE ECHTER WEER *EEN* VOORBEELD VAN HET WANBELEID VAN DE GEMEENTE BAARN .IS.
ACTIE: POEP AAN DE EEM
Zoals U aan de andere kant van dit pamflet kan zien, bieden wij U een bloem aan met de veelzeggende leuze Poep aan de Eem . Wij willen wijzen op een misstand in Baarn. HET WOONWAGENKAMP AAN DE EEM HEEFT NIET DE BESCHIKKING OVER EEN WC ZODAT ZIJ HUN 8000 KlLO POEP PER JAAR IN DE WEILANDEN VAN DE EEM MOETEN DEPONEREN. WIJ EISEN NU VAN DE GEMEENTE BAARN DAT BINNEN 1 MAAND WCs EN DOUCHES WORDEN GEÏNSTALLEERD OP HET WOONWAGENKAMP AAN DE EEM .
Als de Gemeente Baarn deze boodschap naast zich neer zal leggen zullen we ervoor zorg dragen dat de 8000 kilo poep op een daartoe geschikte plaats al worden gedeponeerd.

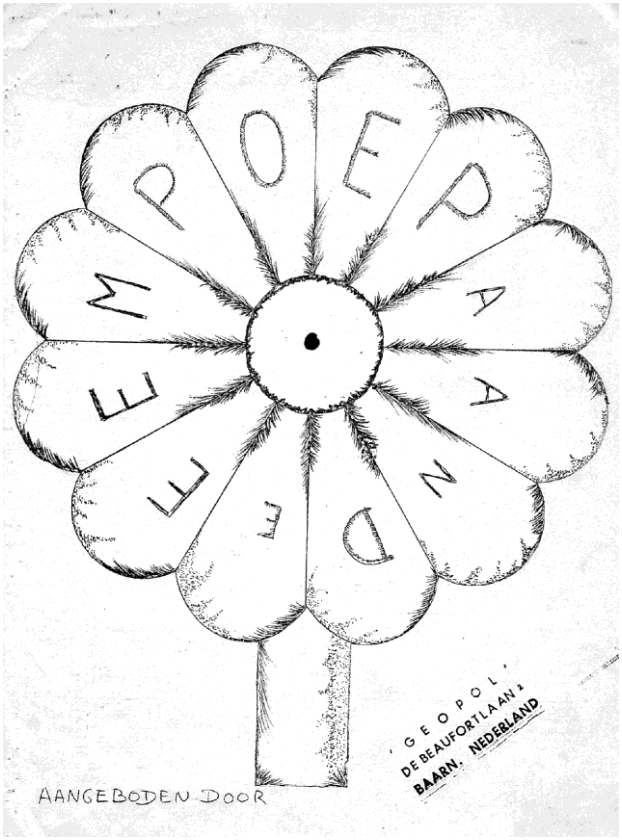

Pamflet van de actie Poep aan de Eem

Maandag 10 juni IJzer met Ebeltjes opgehaald. Jan heeft geslapen in caravan.
(Bijgeschreven **2008.** We gingen in Utrecht langs de straten en zagen bepaalde auto's waar lange tijd niet mee werd gereden. We belden dan bij mensen aan en vroegen of wij de auto weg mochten halen. Meestal lukte het en sleepten we de wagen naar het bedrijf in Amersfoort waar het tot schroot werd vermalen. We kregen dan vergoeding voor het geleverde materiaal. Bedragen van 25 gulden per auto was het gemiddelde. Een vrouw wilde van een sportauto wel het stuurtje terug hebben, dat hebben dan ook braaf gedaan. Mijn dagboek is in 1975 - toen ik werd gearresteerd door de politie rechercheur Wildemans nauwkeurig nagelezen. De zin "IJzer met Ebeltjes opgehaald" was met potlood onderstreept. Hij dacht natuurlijk dat het wapens waren).

10 juni 1874-1974. Spoorwegverbinding Baarn-Utrecht. 100 jaar. Burgemeester van Haeringen houdt een feestrede

Dinsdag 11 juni Klacht tegen Bart Engel wegens misbruik van gezag bij OVJ Utrecht.
Vrijdag 21 juni Brief van NS die mij aansprakelijk stelt voor de schade aan de voorzijde van het stationsgebouw in Baarn op de nacht van 18 op 19 mei..
Woensdag 26 juni Artikel Gooi- en Eemlander
BAARN - De tuin van de gemeentelijke sociale dienst heeft gisteren dienst gedaan als kampeerterrein.

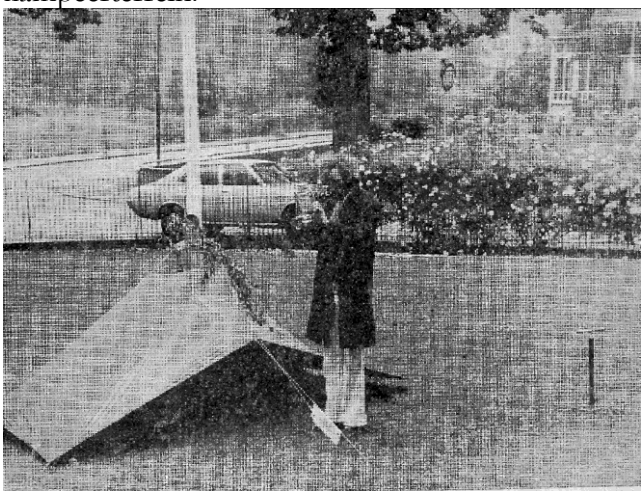

Jan Ebeltjes voor de tent op het grasveld van de Sociale Dienst te Baarn

Een bewoner van het woonwagenkamp aan de Bisschopsweg sloeg er samen met enige sympathisanten een tent op met de bedoeling toestemming af te dwingen voor de aansluiting van z'n kampeerwagen op het elektriciteitsnet. Aanvankelijk was dit van gemeentelijke zijde geweigerd, omdat de aansluiting te duur zou uitvallen. Bovendien is de betrokken bewoner er op gewezen, dat zijn verblijf op het kamp als illegaal moet worden beschouwd. De actie van gisteren had niettemin tot resultaat dat de aansluiting alsnog zal plaatsvinden.

Vrijdag 28 juni 1974 Artikel Gooi- en Eemlander. Om sanitair in woonwagenkampen zakje met faecaliën gesmeten in gemeentehuis Baarn

BAARN:- Eet bizarre actie heeft vanmorgen de nodige consternatie veroorzaakt in het gemeentehuis. De Baarnaar dr. Tom de Booy, die al enige tijd geleden heeft aangekondigd zich te zullen gaan inzetten voor betere sanitaire voorzieningen op het woonwagenkamp aan de Bisschopsweg verscheen bij de·ingang met enkele plasticzakjes gevuld met faecaliën van kampbewoners.

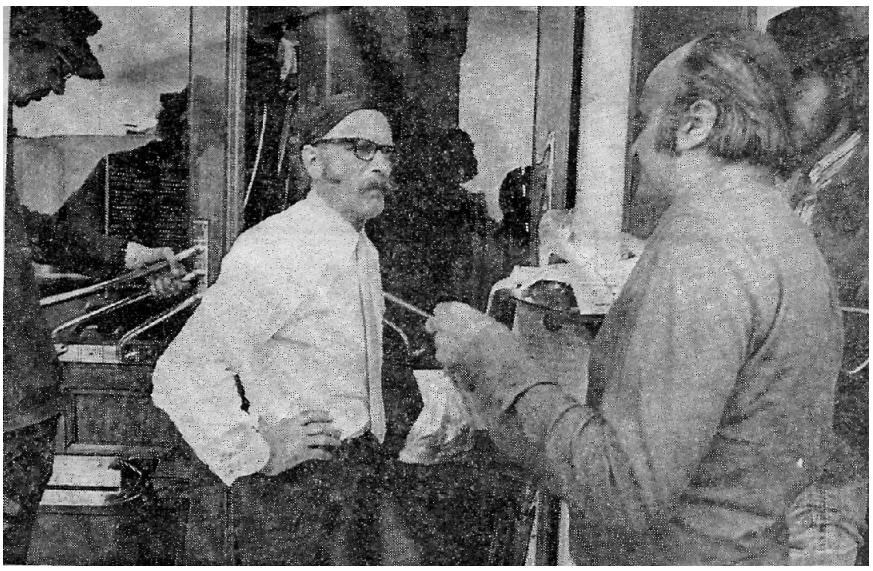

Tom de Booy poogt een zakje te slijten aan de gemeentebode (Geheel rechts nog een deel van het gezicht van Jan Ebeltjes. Links Fred Tulp die met zijn sterke handen twee van de drie operen stangen naar elkaar toebuigt. (Nu nog, anno 2008, is duidelijk te zien dat deze stangen zijn vervangen)

Twee daarvan wilde hij compleet met een brief, waarin het waarom van de actie wordt uiteengezet, aanbieden aan loco-burgemeester Dumont en wethouder mevrouw De Leeuw. Toen dezen dit weigerden, liep de actie uit de hand en smeet één van de actievoerder een .zakje stuk in de hal, die daardoor flink besmeurd werd. Met name beide gemeentebodes waren daarover bijzonder boos omdat zij de besmeurde hal meteen moesten schoonmaken omdat er mede kort daarop een trouwerij zou plaatsvinden. Dr. De Booy gaf verder de vieze zakjes met uitwerpselen af bij het politiebureau, publieke werken en sociale zaken. Hij had er ook een eentje in petto voor de in Baarn wonende minister Van Doorn maar die was niet thuis. In het begeleidende schrijven wordt erop gewezen, dat Baarn een unieke plaats is "een gemeente waar de koningin en de kroonprinses wonen en een woonwagenkamp aan de Eem zonder w.c.'s en douches, en één waterkraan voor 35 mensen".Overigens zijn van gemeentelijke zijde enige jaren geleden wel sanitaire voorzieningen in het kamp getroffen; maar die zouden door de bewoners meteen zijn vernield.

Zaterdag 29 juni 1974 Artikel Gooi- en Eemlander: Loco-Burgemeester : Van Agt Schuldig Groeiende verontwaardiging over ongestraft blijven van acties

"BAARN - Aan de zo langzamerhand opvallende hoeveelheid harde akties, die de laatste jaren in Baarn zijn uitgevoerd tegen burgers en onderdelen van het gemeentelijk beleid is er gisteren weer eentje toegevoegd. Het gebeuren, waarover De Gooi- en Eemlander gisteren berichtte, waarbij

met menselijke uitwerpselen werd gesmeten in het raadhuis, heeft Baarn de nodige verontwaardiging gewekt.
Die verontwaardiging richt zich in de eerste plaats tegen de mensen die voor de bizarre aktie verantwoordelijk zijn. Onder de bevolking bevindt zich echter ook een groeiend aantal dat verontwaardigd is over de houding, die de politie tegen de aktievoerders inneemt. Men begrijpt niet waarom duidelijk strafbare feiten niet worden aangepakt. Wethouder G. J. Dumont, die burgemeester mr. J. van Haeringen in verband met vakantie vervangt derhalve verantwoordelijkheid draagt als hoofd van de politie, was gisteren bereid wat dieper in .te gaan op deze voor. vele Baarnaars: benauwende ontwikkeling. De heer Dumont: "Laat ik voorop stellen, dat ik helemaal niet van plan ben om op welke manier dan ook toe te geven aan dit soort intimidaties. Ik weet wel, dat ik momenteel als hoofd van de politie bepaalde verantwoordelijkheid heb, maar het ligt allemaal niet zo eenvoudig als de meeste mensen wel denken. Ik kan bijvoorbeeld de politie niet zo maar dwingen om processen-verbaal op te maken en bovendien hebben wij hier te maken met akties die geleid worden door een man, die slimmer is dan tien advocaten bij elkaar. De heer De Booy weet op dit moment honderd keer beter dan ik in hoeverre hiervan een strafbaar feit, sprake is geweest en wat de politie daar tegen kan doen. Ik vind het ook allemaal best; dat hij nu aktie voert voor betere sanitaire. voorzieningen in het woonwagenkamp. Maar het is natuurlijk wel zo dat wij enige jaren geleden op het kamp sanitair hebben aangebracht, die in de kortst mogélijke tijd weer was vernield. Ja, die mensen hebben nu eenmaal een andere levenswijze dan wij. Ik vind dat ook best, want dat moeten ze zelf weten. Ze moeten nu alleen niet weer met dit soort eisen aankomen. Overigens kan ik over de situatie rond het kamp verder geen zinnig woord zeggen, omdat het mijn portefeuille niet is. Dat steeds meer burgers zich boos maken van het feit, dat vele van dit soort akties ongestraft blijven, kan ik mij best voorstellen. Iedereen, die .weet wat hier de laatste jaren in Baarn gebeurt, vraagt zich af hoe dat allemaal maar kan. Ik geloof, dat we de oorzaak daarvan echter niet uitsluitend in Baarn moeten zoeken. Kijk wat er vorige week in de Eerste Kamer is. gebeurd. Daar is een enorme rel.ontstaan rond minister Van Agt. Burgemeester Troostwijk van Amersfoort heeft toen gezegd: als een agent met een bierfles een hersenschudding wordt geslagen dan wordt een procesverbaal opgemaakt·en daar hoor je dan nooit meer wat van. Omgekeerd als hij één vinger uitsteekt tegen welke persoon dan ook, wordt hij op het matje geroepen. De houding van minister Van Agt is voor mij dan oorzaak van al dit soort dingen". Aldus de heer Dumont, die nog meedeelde niet van plan te zijn de aktie van gisteren zomaar als voltooid verleden tijd te beschouwen. "Ik zal deze zaak samen met de politie zeer serieus doornemen om te kijken wat we er tegen kunnen ondernemen".
Maandag 1 juli Vakantie met familie naar Zwitserland.

Vakantie in Zwitserland. Links: vlnr Tom, Mauk, Maria Kapteijn, Adrienne, Mariette. Rehcts Mariette en Tom op de Bisshorn in Wallis 4000 meter hoog

Vakantie Zwitserland. Links:Mauk en Tom.; Rechts Mariette, Maria Kapteijn, Adrienne en Mauk.

Vakantie Zwitserland. Route: Berner Oberland. Kiental 7 juli in restaurant vol met Duisters de voetbal wedstrijd finale WK Nederland tegen Duistland. Dramatisch verlopen, we verliezen met 2-1. Naar Blümlisalp hütte 2540m. Gespaltenhorn hütte 2455 m. Naar het Wallis, Grimentz, Cabane de Moiry 2825 m., Cabane de Tracuit. 3256 m, naar top van de Bisshorn 4000 m. 19 juli weer terug in Nederland.

Donderdag 8 augustus Gedicht geschreven door Baarnse politie rechercheur van der Zee.

WAAR ".....0..... waar.?
Waar praat er iemand zo ..... mooi
als ..... Thom de Booy
Waar kent er iemand zo goed zijn rechtsregeltjes
als ..... Jan Ebeltjes
Waar vindt men iemand met een kop zo hard als staal
als..... die van Erik van de Maal
Waar gooit men een cocktail" in één keer naar de knoppen
als..... André Koppen
Waar roep men zo uit de hoogte om hulp
als..... Freddy Tulp
Dat vindt men,dat is bewezen
slechts in Baarn's groene dreven.
"vader PATS"

Woensdag 21 augustus Artikel Gooi- en Eemlander door Dick Versteeg
Vijf maanden geëist tegen Jeugdleider. Baarns Politiebureau uit wanhoop in brand gegooid.

BAARN, UTRECHT "Deze daad is duidelijk gepleegd uit pure wanhoop. Het was een protest tegen het gemeentelijk jeugdbeleid." Deze uitleg gaf mr. P. J. L. Kretzschmar gisteren voor de Utrechtse rechtbank aan de niet alledaagse aktie, die de 29-jarige Baarnse jeugdleider André K. in de nacht van 18 op 19 februari van dit jaar. uitvoerde. Hij wierp toen twee Molotov-cocktails (benzinebommetjes) in de richting van het Baarnse politiebureau. De eerste kwam tegen de gevel terecht, maar nummer twee belandde in de administratieruimte, die daardoor uitbrandde.

Raadsman schuift schuld op jeugdbeleid gemeente

De behandeling van deze zaak leverde gisteren een volgepakte tribune op en nam bijna tweeëneenhalf uur in beslag. Naast.de jeugdleider stond ook de Baarnse taxi-chauffeur Henk G. terecht. Hem was uitlokking en medeplichtigheid ten laste gelegd. Een derde verdachte, de 19-jarige Jaap van W., kon niet worden gehoord in verband met een fout in zijn dagvaarding, die

daardoor nietig werd verklaard. De door de verdediging opgeroepen wethouder mevrouw De Leeuw, weigerde te verschijnen, waarin mr. Kretzschmar zei te berusten. André K. k:wam:eind oktober 1973 in het jongerencentrum terecht op een moment, dat niemand van het stichtingsbestuur het eigenlijk meer zag zitten. Er heerst een weinig optimistische sfeer en daar wilde André met behulp van enkele andere jongens toch wel iets aan gaan veranderen. Hij zei daarover gisteren: "We wilden er werkelijk iets goeds van maken, maar de omstandigheden speelden niet erg mee. We zaten in een klein en bouwvallig pand, werden door de gemeenteraad afgescheept met een subsidie van drieduizend gulden en mochten geen bier verkopen. Het welslagen van jeugdwerk is nu eenmaal afhankelijk van de medewerking van de gemeentelijke overheid en de bierverkoop was voor ons van belang, omdat dit de enige manier was om uit de schulden te komen"

DRANK.

Het enthousiasme, waarmee de inmiddels tot secretaris van het stichtingsbestuur gebombardeerde jeugdleider was begonnen, ebde in de daarop volgende maanden volledig weg. De slechte verhouding met de gemeentelijke overheid en de onvrede tussen de jongeren onderling speelden daarbij een belangrijke rol, maar ook problemen in zijn huwelijk en het overlijden van André's moeder, André was bovendien stevig aan de drank geraakt en de situatie leek op vrijwel alle fronten uitzichtloos. In de bewuste nacht van de negentiende februari kwam de uitbarsting. Een stevig met bier besprenkelde discussie in het jongerencentrum resulteerde: in het molotov-cocktailplan, waardoor de publieke opinie wakker geschud zou moeten worden. Het tegenovergestelde effect werd echter bereikt. Burgemeester en wethouders ontpopten zich als de meest wakkere burgers en zonder enige discussie werd het jongerencentrum nog de volgende dag met de grond gelijkgemaakt. Tegenover rechtbank-president mr. C. Laan gaf André toe, dat het gooien met molotov-cocktails een gevaarlijke handeling was en dat dit niet de juiste manier is om de aandacht op een bepaald probleem te vestigen. "Maar", zo vertelde hij, "ik was over m'n toeren heen en behoorlijk dronken. Ik wist niet goed meer wat ik deed".

Het jongerencentrum wordt met de grond gelijkgemaakt

HENK

Geruime tijd boog de rechtbank zich over de vraag welke rol Henk G. in de hele affaire had gespeeld. Johanna van Mallon, die in het jonge ren centrum aanwezig was en heeft gezien hoe de benzinebommetjes werden vervaardigd, heeft destijds tegenover de politie verklaard, dat Henk de zaak heeft opgejut. Hij zou in ieder geval hebben aangezet tot het gooien van de tweede cocktail. Johanna maakte gisteren echter een uiterst onzekere indruk. Er bleef bitter weinig van haar oorspronkelijke verklaring over en het bleef bij: "Ik zag Henk niet zo zitten" en "Ik weet er niet

zoveel meer van, want, we waren dronken". Henk zelf verklaarde uitsluitend als toeschouwer te hebben gefungeerd . Hij ontkende André te hebben opgejut en gaf alleen toe hem bij het vervaardigen van de tweede molotovcocktail te hebben geadviseerd de lont wat dieper in de fles te duwen.
Dr.Tom de Booy was door de verdediging opgeroepen naar aanleiding van een brief, die hij kort na het voorval aan de Utrechtse officier van justitie had geschreven en waarin hij zich mede-verantwoordelijk zei te voelen voor het gebeuren,. "Ik was er wel niet rechtstreeks bij betrokken, maar ik ben wel bijzonder geïnteresseerd in het gemeentelijk jeugdbeleid. Ik heb dan ook in november vorig jaar tegen André gezegd: teken protest aan tegen het schandalige subsidiebeleid van de gemeente Baarn".

LOS

De officier van justitie, mr. B. de Hoogh, liet in zijn requisitoir een opvallend aantal malen weten, dat zijn beoordeling geheel los moest worden gezien van het omstreden gemeentelijke jeugdbeleid. "In een democratisch land, kan oppositie gevoerd worden, maar het moet dan wel binnen de perken van de wet blijven. Er zijn hier middelen gehanteerd, die in een vrije maatschappij ontoelaatbaar zijn. Een vlammend protest is goed, maar het moet niet ontaarden in werkelijke vlammen. Er is hier sprake geweest van een ernstige daad waardoor gewonden of doden hadden kunnen vallen.. Ik neem het zeer hoog op, dat juist het politie bureau voor dit protest is uitgekozen. Dit is een volkomen miskenning van de plaats en functie van de politie", aldus mr. De Hoogh, die opzettelijke brandstichting en het veroorzaken van een ontploffing bewezen ·achtte. Hij eiste vijf maanden gevangenisstraf met aftrek van het voorarrest, waarvan twee maanden voorwaardelijk met een proeftijd van twee jaar. Omdat André er al 31 dagen voorarrest heeft opzitten kom dit neer op nog 54 dagen celstraf.
Wat betreft de rol van Henk G. achtte de officier van justitie uitlokking niet, maar medeplichtigheid wel bewezen. Tegen hem eiste hij één maand cel met aftrek van voorarrest (8 dagen), waarvan 22 dagen voorwaardelijk met een proeftijd van 2 jaar plus een geldboete van *f* 300 zes dagen cel.

LUCHTIG

Volgens mr. Kretzschmar was de officier van justitie wat al te luchtig heengestapt over de psychische toestand, waarin zijn cliënt tijdens uit voering van zijn daad verkeerde. "Gezien het feit, dat concrete toezeggingen en daden van gemeentelijke zijde niet te krijgen waren is het logisch dat de zaak hem boven het hoofd gingen groeien. Hij kon op het moment van zijn daad als ernstig overspannen worden beschouwd. André kan ook zelf niet ten volle verklaren waarom hij het gedaan heeft. Het was duidelijk een daad uit wanhoop. Een allerlaatste poging om in contact te komen met de gemeentelijke autoriteiten. Het politiebureau is alleen maar uitgekozen als een symbool. Ik vind dat ook ernstig rekening gehouden moet worden met de opmerking in het psychiatrisch rapport, dat hij op dat moment verminderd ontoerekeningsvatbaar was. Het is ook duidelijk, dat iemand zo'n feit alleen pleegt als hij werkelijk razend is".
Mr. Kretzschmar vond, dat André met het voorarrest van 36 dagen meer dan voldoende is gestraft en vroeg om een korte onvoorwaardelijke straf, die niet langer is dan het voorarrest. "Geef zonodig een lange voorwaardelijke straf als stok achter de deur", zo suggereerde hij.
Het slot van de zitting werd gevuld door een onduidelijke bijdrage van mr. C. J. Jütte. de raadsman van Henk G. Na het nodige geharrewar, waarbij de president hem diverse malen maande korter van stof te zijn, vroeg de herhaaldelijk door het publiek uitgelachen mr. Jütte om vrijspraak voor zijn cliënt. De rechtbank doet op 3 september uitspraak.

Dinsdag 27 augustus. Artikel in Gooi- en Eemlander

BAARN "- De politie heeft gisteravond een eind gemaakt aan een demonstratie bij het Baarnse raadhuis. De demonstratie was gericht tegen de gemeenteraadsfractie van "Progressief Baarn", die door middel van teksten op borden werd herinnerd aan een in het verkiezingsprogramma gedane belofte: openbaarheid van de discussie over de wethouders verdeling. De demonstranten die zich kiezers van Progressief Baarn noemen, hadden zich even voor acht uur bij het raadhuis

verzameld omdat er een geheime bespreking over de wethoudersverdeling plaatsvond. Zij droegen teksten bij zich zoals "P. B. flest kiezers", "Wij eisen openbaarheid" en "De Te(r)ling is geworpen".

Met niet mis te verstane leuzen wordt geprotesteerd tegen de wethoudersverkiezing. Vier personen van rechts naar links: Jan Ebeltjes , Tom de Booij, André Koppen, Johan Overmeire

De demonstratie had een vrij rustig karakter totdat een sirene in werking werd gesteld en één van de aktievoerders de achtergevel van het raadhuis besteeg. Na ongeveer een half uur verschenen drie met wapenstokken uitgeruste politie-agenten. Het gezelschap werd gemaand zich te verwijderen, waaraan na enige tegenstribbelen gehoor werd gegeven.
Woensdag 4 september Om 1.15 in de nacht werd door een onbekende ruiten stuk gegooid op de Waldeck Pymontlaan 3a.
Donderdag 12 september Rekening van NS voor besmeuren van stationgebouw f 697,49 gulden. Geweigerd om te betalen.
Donderdag 19 september. Brief van secretaris dagelijks bestuur Ned. Ver. van Journalisten Mr G.A.I. Schuijt, waarin mijn verzoek om buitengewoon lid te worden van de NVJ is afgewezen.
Najaar 1974. Vele avonden heb ik verzorgd onder de titel Klasse Justitie. Vele belangstellenden, zelfs een keer is de rechercheur van de politie Bart Engel aanwezig geweest.

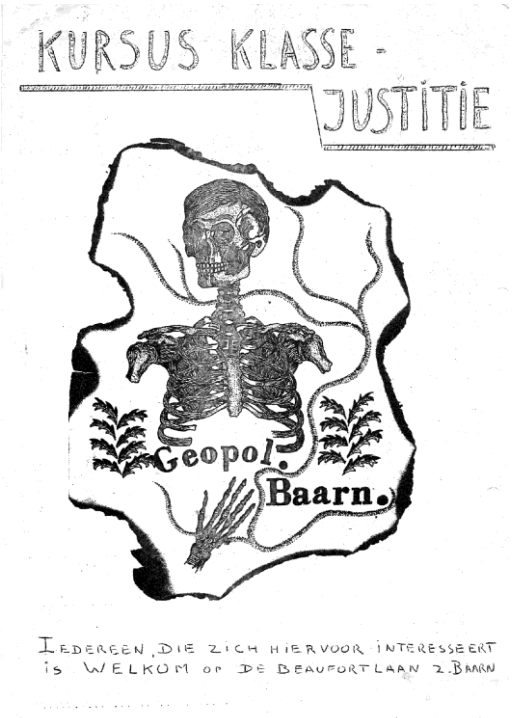

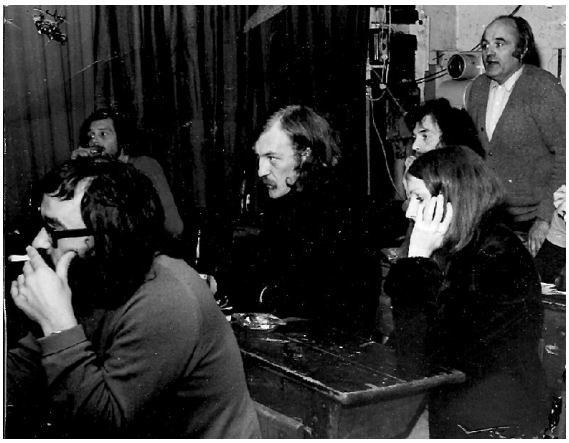

Links: Klasse Justitie avond Vlnr, Erik van der Maal, René van de Moorselaar, André Koppen, Yvonne (de vrouw van Kees Koppen ,) Kees Koppen, Tom de Booij. Rechts: Tom de Booij voor het scherm met aanwijsstok,

Donderdag 3 oktober Burgemeester van Haeringen komt uit ziekenhuis, nog niet bekend wanneer hij zijn taak als burgemeester zal hervatten.
Dinsdag 8 oktober Bericht van Hoge Raad dat mijn verzoek van 4 januari 1974 voor cassatie is verworpen.
De brutale diefstal van het K.Z.Dossier uit de Hoge Raad
Op dinsdag 15 oktober 1974 wordt bij De Booij bezorgd een gerechtelijk schrijven van het parket van de procureur-generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden met de mededeling dat: DE HOGE RAAD DER NEDERLANDEN BIJ ARREST VAN 8 OKT.1974 HEEFT VERWORPEN HET DOOR HEM INGESTELDE BEROEP IN CASSATIE VAN HET ARREST D.D. 3 JANUARI 1974 GEWEZEN DOOR HET GERECHTSHOF TE AMSTERDAM .
Zo was ogenschijnlijk het doek definitief gevallen over de Baarnse K.Z.-Zaak. Niets was minder waar, nu begint het pas goed. De Booij heeft daarmee het bewijs in handen, dat de rechterlijke macht in Nederland zich laat manipuleren en dat zelfs de Hoge Raad der Nederlanden in staat geacht moet worden om het recht te verkrachten. Verblind door de acties ondernomen door De Booij en van der Maal in het jaar 1973 vergeet zowel het gerechtshof te Amsterdam als de Hoge Raad der Nederlanden, dat de dagvaarding inzake het verduistering van het dossier afkomstig uit de Gemeentelijke Sociale Dienst te Baarn alleen en uitsluitend alleen betrekking had op het jaar 1972 en dat de rechtbank in Utrecht (of zoals dat met een duur woord heet: in eerste aanleg) het overtuigend bewijs had geleverd uit zowel de processen-verbaal van van der Maal als de Booij en ook de talrijke getuigenverklaringen dat de Booij het dossier van de GSD in het jaar onzer heren 1972 slechts in bewaring had gehouden voor van der Maal en dat dit niet strafbaar is en derhalve geheel terecht werd vrijgesproken. De Booij slaagt er in, desondanks dat hij donders goed in de gaten heeft dat de rechter te Utrecht hem te slim is afgeweest, de officier van justitie Mr von Meijenfeldt ervan te overtuigen, dat hij dan maar voor hem in hoger beroep moet gaan (een vrij gesprokene kan nl niet in beroep gaan in onze rechtsspaak). Nu is het hek van de dam .Opgezweept door de felle acties in het najaar van 1973 tegen de burgemeester en andere hoogwaardigheidsbekleders gaan de rechter en de procureur generaal de Booij en zelfs de getuigen in het proces op 20 december 1973 van der Maal ten scherpste veroordelen over deze in 1973 door hen gevoerde acties. Maar zij verzuimen om te onderzoeken of het vonnis van de rechtbank te Utrecht al of niet juist moet worden geacht al of niet vernietigd moet worden, 10 uur lang wordt tijdens de zitting van 20 december 1973 gepraat over zaken die niet aan de orde zijn. En zo gebeurd het ongelooflijke. Het Gerechtshof te Amsterdam veroordeelt de Booij tot 200 gulden of twee dagen hechtenis en vernietigt daarbij het vonnis van de rechtbank van Utrecht die tot vrijspraak had geconcludeerd. Doordat de Booij de officier van justitie dwz smeekt om voor hem in hoger beroep te gaan, slaagt de Booij de volgende etappe te halen nl de

Hoge Raad. Indien het hof tot dezelfde eis was gekomen als de rechtbank nl vrijspraak had de Booij geen cassatie kunnen aanvragen. De Booij krijgt dus zijn zin en op 3 januari vraagt hij cassatie aan bij de Hoge Raad. Hij zend daarbij een schriftuur in, normaal gebeurd dat door een advocaat, en zijn zaak wordt behandeld op dinsdag 14 mei 1974 . De procureur-generaal van de Hoge Raad gaat mee zoals dat heet dwz hij zal zijn conclusie, zijn mening geven aan de Hoge Raad tijdens de zitting van 3 september 1974, over het door de Booij ingediende schriftuur. Op 3 september 1974 komt de procureur-generaal tot zijn conclusie : hij verwerpt het beroep tot cassatie van de Booij, dwz dat hij vindt dat het Hof terecht het vonnis van de rechtbank te Utrecht heeft vernietigd en dat er niets onrechtmatigs is gebeurd door de Booij te veroordelen voor het feit hij in 1972 het dossier onrechtmatig in zijn bezit zou hebben gehad. Nu volgt er nog de laatste zitting namelijk dat de Hoge Raad der Nederlanden zich gaat buigen over zowel de schriftuur van de Booij als de conclusie van de procureur generaal bij de Hoge Raad. Op 8 oktober 1974 spreekt zij uit dat het beroep van de Booij tot cassatie (dus tot vernietiging van het arrest van het gerechtshof te Amsterdam) is verworpen. De Hoge Raad is er dus ook al ingetuind, dit is voor het de Booij het sein om tot de actie over te HET STELEN VAN HET DOSSIER UIT HET GEBOUW VAN DE HOGE RAAD, om daarmee de aandacht te vestigen op de hopeloze rechtsverkrachting in Nederland. Het stelen van de heilige hostie uit het tabernakel zou men kunnen zeggen als men het met de Roomsche Kerk zou willen vergelijken, met het gebouw waar alleen maar mensen vertoeven gekleed in lange zwarte mantels met kanten boorden, het weghalen van het sacrale dokument en door een gewone dief! Deze droom zweeft hem voor ogen als hij omstreeks half twee van die woensdag middag van de 16e oktober het gebouw van de Hoge Raad der Nederlanden binnenstapt. We laten de Booij nu zelf aan het woord om zijn belevenissen van deze middag in kleuren en geuren te vertellen.
Nu maar hopen dat de juffrouw van der Horst, waarmee ik heb afgesproken, dat ik het dossier mag inzien niet terug is van de lunchpauze. Bij het loket zie ik dat zij en zowel haar chef de heer Verburg nog niet aanwezig zijn. De man achter het loket kent mij niet. Ik vraag hem om het dossier van de Booij in te zien. "Er was telefonisch over gebeld met mejuffrouw van Horst. Misschien heeft ze een notitie er bij achter gelaten". Even later komt hij terug met mijn dossier. "Ja inderdaad hier is het", zegt de man achter het loket "U nu weet de weg?". "Ja" zeg ik, "de tweede deur links en de trap naar beneden de eerste deur rechts". Dit is de advocatenkamer waar ik al eens eerder gezeten had. Het is gelukt, want de man achter het loket ging van de veronderstelling uit, dat ik de advocaat voor de verdachte de Booij was. Ik ga zo snel mogelijk naar deze ruimte en begin uit het dossier de belangrijkste stukken te verwijderen. Het vertrek ligt in het sousterrain en tot mijn schrik zie ik dat de bureelchef Verburg op straat bezig is zijn auto schoon te maken. Hij ziet mij gelukkig niet door de vitrages. Ik ben nog maar enkele momenten bezig toen de man achter het loket binnenstormt. "U mag het dossier hier helemaal niet inzien zonder toezicht." Hij grist het dossier uit mijn handen. Even denk ik aan verraden werk en het flitst door mij heen dat mijn telefoon misschien was afgeluisterd en dat men lont had geroken. Het blijkt echter dat de man achter het loket veel banger is dan ik. Hij had nl. op zijn donder gekregen door mij het dossier te geven, want toen mejuffrouw van der Horst terug kwam van de lunchpauze hoorde zij dat de man achter het loket mij het dossier ter hand had gesteld en gegeven had niet aan de advocaat van de Booij maar aan de verdachte zelf! Algehele paniek. Zo word ik als een betrapte dief gebracht naar de kamer van de bureelchef Verburg en zijn twee secretaressen. Gelukkig is de heer Verburg nog niet klaar met zijn auto reparatie. Het zal nu - na dit mislukte incident - niet zo gemakkelijk meer zijn om het dossier achterover te drukken. Ik word aan een tafel gezet, gelukkig dicht bij de deur, en met mijn rug naar de bureau van de heer Verburg links achter mij en van mejuffrouw van der Horst pal achter mij en van een andere secretaresse rechts achter vlak naast de andere deur die open staat en toegang geeft tot de ruimte waar o.a. de man van het loket is gezeten en nog naar ik meen twee andere klerken. Ik begin rustig mijn spullen uit te pakken en ik heb speciaal voor de gelegenheid een aantal vellen stencil papier meegenomen met misdrukken van W.O.B. Nieuws met de bedoeling om deze in het

dossier te brengen en te verwisselen met de originele documenten uit het dossier. Zo begin ik breedvoerig de stukken te bestuderen en bepaalde passages over te schrijven. Ik ben enkele minuten bezig als de heer Verburg binnen komt. We schudden elkaar joviaal de hand. Ik was speciaal voor het opwekken van het vertrouwen in mei bij hem geweest om allerlei informaties over de procedure bij de Hoge Raad, de mogelijkheden van succes op mijn beroep van cassatie. Kortom, ik had hem de indruk gegeven, dat ik als verdachte er nog niet veel van begreep en hem zoveel mogelijk laten zien hoeveel hij in zijn lange praktijkervaring mij wel kon vertellen. Dicht bij mijn tafeltje staat een fonteintje waar hij zijn vieze handen in kan wassen. Hij had mij tijdens zijn auto reparatie niet gezien. Zo kan ik bluffen: "zo heeft U Uw auto schoongemaakt?" En het gesprek loopt daarna op rolletjes, vragen over de revisie van mijn vonnis en zelfs ben ik zo brutaal om nadat hij achter zijn bureau had plaats genomen met het verbaal van de terechtzitting van de Hoge Raad te komen met de vraag: "Ik mis in het dossier de conclusie van de procureur generaal". "Nee, dit is niet gebruikelijk dat dit erbij gevoegd wordt alleen maar het arrest van de Hoge Raad". Tevreden met dit antwoord ga ik weer zitten. Nu komt het moeilijkste van de gehele operatie nl. om ongemerkt alle originele dokumenten te verwisselen met de waardeloze vellen papier. Ik had hen namelijk gezegd, dat ik nogal veel tijd nodig zou hebben, in verband met de aanvrage van revisie van het arrest met bepaalde stukken over te schrijven. Dit in verband met de hoge kosten die door de Hoge Raad gevraagd worden om een bladzijde te kopiëren ruim f. 2.50 of zo iets per bladzijde. Dat zou neerkomen voor het arrest van de Hoge Raad al op een bedrag van bijna 20 gulden. Na een half uur heen en weerschuiven, lukt de goocheltruc à la Fred Kaps. Maar hoe krijg je nu dat dikke dossier de deur uit met een stel priemende ogen in je rug? Het eenvoudigste lijkt me om het maar onder mijn overhemd te stoppen. Heel voorzichtig maak ik twee knoopjes van mijn overhemd los en schuif behoedzaam het dikke dossier dubbel gevouwen dus bijna 2.cm. totaal dikte vormend op mijn onderhemdje en **...** langzaam knoop ik mijn overhemd er over dicht. Tot mijn schrik bemerk ik dat zowel de twee secretaresses als de heer Verburg ophouden met hun werkzaamheden. Merken zij iets? Misschien onbewust. In ieder geval lijkt het mij verstandiger om niet meteen op te stappen. Zo begint een ware martelgang. Ik moet rustig blijven zitten en net doen alsof er niets gebeurd is. Ik denk aan de mysterieuze krachten van Uri Geller, die door gedachtekracht zelfs lepels kan vervormen en kapotte horloges weer kan laten lopen. Zo begin ik dus mij zelf te suggereren dat het dossier niet onder mijn overhemd zit, maar nog op de tafel ligt. Ik merk dat de rust wederkeert en ieder zijn werk op de nor male wijze hervat. Verburg telefoneert. Nu komt het grote moment. Ik sta op, enigszins vooroverbuigend alsof ik zeer nodig naar de wc moet. In werkelijkheid is het om mijn dikke buik - bol van het dossier - enigszins weg te moffelen. Ik vraag aan juffrouw van der Horst: "Waar is de wc?". "Als U de deur uitgaat de eerste deur links", meen ik dat ze heeft gezegd. Maar ik luister maar met een half oor want ik weet maar één ding nl. dat ik meteen door de lange gang naar de voordeur en naar buiten! Ik laat mijn schrijfbenodigdheden en bloknoot en ballpoint op tafel achter en het omhulsel van het dossier, gevuld met waardeloze misdrukken van het W.O.B. nieuws! Het is een hele opluchting als ik even later rond kwart voor drie de gang in kom en bij de voordeur gekomen de portier een goede middag toewens. Heel rustig lopend ga ik naar mijn auto die op het Plein tegenover het gebouw van de Hoge Raad staat om geen argwaan te wekken bij de portier die vanuit zijn loge het Plein nog kan overzien. Nu zo gauw mogelijk zien om uit den Haag te komen, richting Utrecht naar het paleis van justitie om een ander dossier in te zien nl. de komende strafzaak van 4 november, waar ik voor de politierechter terecht moet staan voor het stelen van een VVD verkiezingsbord. Op het parket krijg ik mijn dossier ter inzage van een bijzonder aardige mevrouw, die mij nog kende van het proces in september voor de KZ Zaak in eerste aanleg. Zij vergeet echter om mijn dossier grondig na te zien of er geen stukken in voorkomen die ik niet mag zien. Zo valt mijn oog op een brief geschreven door de inspecteur Wildemans met ongeveer de volgende inhoud: "U zoudt ons ten zeerste kunnen verplichten om deze zaak te vervolgen want anders gaat de Booij door met het voeren van nog hardere acties", of zoiets in die trant. Ik vraag na lezing van de stukken om fotokopieën van alle processen verbaal

(totaal 35 bladz.) en ook van die brief. De kopieën zijn hier kosteloos Zij schrikt hevig: "Die brief had U helemaal niet mogen zien!" Even later verdwijn ik met een heel pak kopieën onder mijn arm. Ook hier was het wel mogelijk geweest om het hele dossier mee te nemen, maar dat lijkt me niet erg handig want de zaak moet eerst voorkomen, daarna komt nog hoger beroep en daarna de Hoge Raad. Wanneer je door de hele molen bent geweest dan begint het pas interessant te worden om de dossiers te laten verdwijnen. Buiten gekomen ga ik naar de telefooncel en bel de recherche van de gemeente politie van Baarn. Ik krijg adjudant van der Zee aan de lijn en deel hem mede dat ik zo juist, d.w.z. ander half uur geleden, het is nu rond vier uur, mijn dossier uit de Hoge Raad heb gestolen. "Waar is dat?" vraagt hij. Ik zeg hem: "in Den Haag". "0", is zijn antwoord. Ik zeg hem dat ik graag een afspraak met hem wil maken voor het opnemen van een aangifte van mijn diefstal. Tot het maken van een definitieve afspraak komt het niet want mijn kwartjes raken op en de verbinding wordt verbroken.
Tot zo ver mijn relaas van het stelen van mijn dossier uit de Hoge Raad.
Aanvullend kan ik hier nog aan toe voegen wat ik me in 2008 er van herinner.
Van Utrecht naar Baarn, waar ik de politie van uit mijn huis bel om te zeggen dat ik het dossier had gestolen uit het gebouw van de Hoge Raad. Even later kwam de rechercheur van der Zee mij halen om naar het bureau te gaan. We zitten nog wat te praten in mijn werkkamer en op mijn bureau ligt het gestolen dossier op en bloot. Op het politiebureau was de heer Verburg al aanwezig, helemaal uit den Haag was gekomen. Wat was er nu intussen gebeur. De Baarnse politie heeft gebeld met de Hoge Raad om ze op de hoogte te brengen mijn boodschap dat ik het dossier had gestolen. Het antwoord van heer Verburg was geweest. "Nee, de heer de Booij is naar de WC gegaan en is niet meer teruggekeerd. Wij hebben het dossier weer in de kast teruggezet" De Baarnse politie heeft toen hierop gezegd. "Kijkt u nog meer eens goed, want U zult misschien zien dat het dossier niet maar aanwezig is" Het bleek ook zo te zijn en vonden ze vele W.O.B. stencils in de map van het KZ dossier. Dit was voor de heer Verburg reden om om hals over kop naar Baarn te gaan.. Uiteraard heb k het dossier niet aan hem terug gegeven en werd ik naar den Haag gebracht om daar de nacht op het politie bureau door te brengen. Bart Engel was de chauffeur van de Mercedes, van der Zee ik zaten lekker achter in. Van der Zee en Engel waren bepaald geen vrienden van elkaar. Van der Zee was gauw in op mijn voorstel om een grap met Bart Engel uit te halen. Als we bij de balie van het politiebureau van den Haag komen, zouden van der Zee en ik een stap naar achter doen, zodat Engel in zijn eentje direct voor de balie zou komen te staan. Zo gezegd zo gedaan. De man achter de balie nam dus direct aan dat Bart Engel de verdachte was en richtte het woord tot hem door te zeggen"Wilt U Uw zakken even leeg maken". Geheel verbouwereerd stamelde Engel - wijzend op mij - "Die man daar moet u hebben". De grap was dus goed opgegaan. Ik heb de nacht in het politiebureau door gebracht en werd na te zijn verhoord de volgende dag weer losgelaten. Van de diefstal is niet eens eens proces-verbaal gemaakt.!!!!

Vrijdag 18 oktober 1974 Artikel in Telegraaf; Dr De Booy steelt omstreden dossier
BAARN, vrijdag Met een goocheltruc à la Fred Kaps heeft ·dr. Tom de Booy uit Baarn bij de Hoge Raad in Den Haag een dossier gestolen. Onder de ogen van een griffier en twee secretaressen verving hij de originele dossierstukken door waardeloze stukken papier. "Daarna vroeg ik of ik even naar het toilet mocht. Mijn potlood en paperassen liet ik op tafel liggen, net of ik terug zou komen. Maar met de stukken onder mijn hemd ben ik naar Utrecht gegaan, waar ik bij de politie aangifte van de diefstal heb gedaan", aldus vertelde gisteravond de heer De Booy op het moment, dat de Baarnse Politie binnenstapte om hem voor verhoor mee naar Den Haag te nemen. Het gestolen dossier betreft de geruchtmakende KZ-zaak Baarn over de krankzinnigheidsverklaring in 1970 van de thans 35-jarige Eric van der Maal.
"Van der Maal stal het dossier in 1972 bij de Sociale Dienst in Baarn en toen ik de stukken bestudeerde bleek mij, dat hij op last van de burgemeester door een gemeentearts krankzinnig was verklaard zonder dat hij door deze arts was onderzocht", aldus de heer De Booy. De heer

Van der Maal werd wegens de diefstal veroordeeld, maar na een symbolische eis van. twee kwartjes werd de heer De Booy door de Utrechtse rechtbank vrijgesproken van de beschuldiging het dossier in bewaring te hebben gehad. Mede op verzoek van dr. Tom de Booy ging de officier in beroep. Door het gerechtshof in Amsterdam werd de heer De Booy na een zitting van meer dan tien uur ·veroordeeld tot *f* 200 boete. Zijn' cassatieberoep bij de Hoge Raad werd vorige week verworpen. De heer De Booy heeft het dossier nu gestolen om te trachten via het strafrecht het vastgelopen gesprek weer op gang te brengen. Het dikke dossier zou in bezit zijn van. de Werkgroep Openbaar Ministerie, waarvan De Booy lid is geweest.

Dinsdag 22 oktober 1974 Artikel in het Parool van Ronald Bekking: Baarnse politie heeft veel werk aan De Booy

Baarn mag misschien de naam hebben van een rustig villadorp, wie er wonen weten wel beter. Inspecteur M. Wildemans van de Baarnse politie maakt zich zorgen over de criminaliteit, die er volgens hem veel groter is dan in andere plaatsen. Daar komt dan nog, bij dat er de laatste tijd mensen opereren die vinden dat er geen recht is. En dat leidde tot activiteiten als een benzinebom in het politiebureau, de diefstal van een dossier uit het archief van de plaatselijke sociale dienst, het ingooien van ruiten bij minister Van Doorn, het bekladden van het plaatselijk stationsgebouw. Begin vorige week werd er weer een dossier gestolen. Ditmaal uit het gebouw van de Hoge Raad in Den Haag. De man die zich voor dit laatste als dader heeft aangemeld is dr Tom de Booy. Hij is ook - direct of indirect·- bij de genoemde acties betrokken geweest. In ieder geval eist hij er de geestelijke verantwoordelijkheid voor op. Tom de Booy is 50 jaar oud, doctor in de geologie, eens deelnemer aan expedities naar het Andes-gebergte en de Himalaya, een ook wetenschappelijk hoofdmedewerker Van de Universiteit :van Amsterdam en betrokken bij de Maagdenhuis-affaire. Sedert 1969 is hij op wachtgeld gesteld.

Een man, die naar hij zelf zegt, zich geroepen voelt, "een éénmansguerrillaa te voeren". Hij eist van de plaatselijke overheid en politie een duidelijk, constructief en rechtvaardig beleid en waar zich dat er naar zijn mening niet is, wil hij dit afdwingen. Oud-wethouder G. Dumont is een van de velen die zich afvragen hoe De Booy vrijwel al zijn acties straffeloos kan uitvoeren. Tom de Booy vraagt zich dat zelf ook af. "Maar juist het feit, dát ik dit allemaal straffeloos kan doen is er het bewijs van, dat er geen beleid, geen recht is. En waar geen recht is, is geweld," meent hij. Weliswaar neemt hij lang niet aan alle acties deel, maar hij meent wel, verantwoordelijk te zijn voor het creëren van spanningen, waarvan deze acties tenslotte het gevolg zijn geweest.

Rechter

Doel van zijn acties is ook, de zaken, die tot de actie hebben geleid, aan het oordeel van de rechter te onderwerpen en aldus tevens openbaar te maken. En daarin is hij op grond van een door iedereen erkende enorme wetskennis geslaagd, dat naar zijn overtuiging de Baarnse politie hem maar zoveel mogelijk laat begaan, hem in ieder geval met fluwelen handschoenen aanpakt. En als hij wordt ontzien, is er volgens De Booy geen recht meer.

Het begon allemaal in 1970, toen een inwoner van Baarn, inmiddels bijna klaar met zijn studie rechten, op verzoek van de burgemeester krankzinnig werd verklaard. De gemeentearts zou zonder de betrokkene ooit te hebben gezien een krankzinnigheids verklaring hebben getekend. Vorige week bereikte deze zaak een hoogtepunt met de diefstal van dit dossier uit het gebouw van de Höge Raad. Maar eerst werd het dossier door de betrokkene zelf uit het archief van SocialeZaken gestolen en bij De Booy in bewaring gegeven. De betrokkene werd daarvoor veroordeeld tot twee kwartjes boete, De Booy werd vrijgesproken. De rol, die de burgemeester in de hele affaire zou hebben gespeeld, was voor. De Booy aanleiding tot de oprichting van de W.O.B., de "Werkgroep Oplazeren Burgemeester". Eric van der M., de krankzinnig verklaarde gooide ruiten in bij de burgemeester, liet er allerlei goederen bezorgen en gaf de Baarnse politie handenvol werk.

Getuigen

Bij een zaak voor het gerechtshof kreeg De Booy zijn zin: hij werd als verdachte gedagvaard en maakte van die gelegenheid dankbaar gebruik om een zeer groot aantal getuigen, voor het

merendeel bovendien "dure" jongens, op te roepen: de burgemeester, de inspecteur voor de geestelijke volksgezondheid. en vele anderen. Bovendien werd de mogelijkheid voor de verdachte, om zelf de volgorde van de getuigen te bepalen, door de president toegewezen en zo kwamen de "duurste"mensen aan het eind van de zitting in de getuigenbank.

November Artikel Vrije volk 'Stuk afzagen van rechterstafel 'De Booy's éénmansguerrila

BAARN - Tom de Booy stelt de mensen graag voor problemen. Als ik bij zijn.groen-witte tuinhuisje arriveer, zegt. hij: "Als privé persoon ben je welkom" niet als vertegenwoordiger van een krant; want Het Vrije Volk is net als elke andere krant een instrument van onze vijand en onze vijand is de rechtsstaat. De rechtsstaat wordt namelijk gebruikt als een middel om de belangen van een kleine groep bezitters te beschermen." .

En als ik na uren weer wil vertrekken: "Denk erom, dit verhaal gaat niet over Tom, dat interesseert ze geen moer in de Maasstad. Mijn persoon is ondergeschikt aan de proletarische strijd. Alles wat ik aan kennis en bewustzijn heb, is eigendom van de samenleving.

Dit artikel wordt dus geschreven door een privé-persoon en zal slechts zelden handelen over, dr. Tom de Booy. Hier volgt een van die spaarzame momenten De Booy is gekleed in een blauw T-shirt met daarover een grijs gebreid vest. Hij draagt een bruine manchesterbroek en gele klompen. Als. woorden te kort schieten, tekent hij met z'n rode viltstift symbolen op een plastic schoolbord. Zijn werkkamer, annex actiecentrum is een glazen tuinhuis van vier bij vier meter. De opvallendste attributen zijn een portret van Marx en een rode vlag. Verder is het hokje·tot aan het·nokje gevuld met paperassen.

Hoewel Tom de Booy een eenmansguerrilla:zegt te voeren is zijn verblijf de stulp uitsluitend van praktische aard. Hij wil het zijn vrouw,en dertien jarig zoontje Mauk niet aandoen dat er in de villa zelf nachtenlang vergaderd wordt. Misschien ook wil hij zijn vrouw verre houden van zijn praktijken, omdat .hij weet dat zij daar anders over denkt.

Telefoonterreur

"Zij is het niet mee eens dat ik de mensen aanvat. Dat ik ze kapot maak. Het doel heiligt de middelen. Ik heb gisteravond om half twaalf van der Stoel nog gebeld over een bepaalde zaak. Den Uyl trouwens ook. Telefoonterreur ligt mij wel. Van der Stoel gaf niet toe en kan nu rekenen op een bijzonder behandeling. Daar weet Van Haeringen van mee te praten. (De Baarnse burgemeester heeft op de neurologische·afdeling van een ziekenhuis gelegen en kan zijn werk nog steeds zijn werk niet doen . Wij plegen strafbare feiten. Het is geen padvinderij. Als de mensen zeggen: ",Je trapt onder de gordel dan geef ik ze gelijk, maar Van der Maal hebben ze ook geestelijk kapot willen maken. Men kan versteende verhoudingen tot dansen dwingen door hun eigen melodie voor te zingen. Dat heeft Marx gezegd".

Kerstpakketjes

De speelsheid waarmee waarmee de Booy vroeger zijn acties kleurde, lijkt thans enigszins op de achtergrond te zijn geschoven. Hij wierp op eerste kerstdag 1971 nog wat kerstpakketjes over de muur van de: Arnhemse gevangenis en bemoeit zich later nog met de fusie van Verolme, maar meende toch op de verkeerde weg te zijn. :"De autoriteiten namen me serieus, schreven me dikke brieven en pakten me op de manier geheel in." .

Op 15 april 1972 kroop hij in zijn huisje voor een diepgaande studie van zichzelf en de maatschappij. Het kon het lijden, want hij zich oneens verklaarde met de structuur. van de Amsterdamse gemeente-universiteit, geniet hij een waardevast wachtgeld. De quarantaine duurde het jaar uit en .leidde tot een "afpelling van het bourgeois-dom":

In die tijd maakte De. Booy kennis,met de zaak Van der Maal. Erik, nu 35 en rechtenstudent en hij richten op 4 mei 1973 de. Werkgroep Opblazen Burgemeester (W.O:B.) op, met als·voornaamste doel het· voeren van akties rond: de affaire Van der Maal.

W.O.M.

De. Booy: Minister Van Agt schreef letterlijk, toen wij een gesprek, met hem hadden aangevraagd: "Meermalen hebben u en anderen geweld gebruikt om bepaalde eisen kracht bij te zetten!". Dat ben ik met hem eens, maar waarom laat hij ons dan niet vervolgen. Daarom hebben

wij een nieuwe werkgroep opgericht, de W.O:M. Werkgroep Openbaar Ministerie. Wij willen het misdadige karakter van onze rechtsstaat aantonen. Zij spaart de sterke en vervolgt de zwakken. De eerste actie van de W.O.M kan eerdaags worden verwacht. Van de tafel van de Hoge Raad zal het stuk worden afgezaagd waaraan de procureur generaal zit, want er staat geschreven:'"Behalve rechters en de griffier neemt aan de tafel der rechtbank niemand plaats."
Als .De Booy en ik ons ernstig buigen over de situatieschets van het meubilair in de zaal van de Hoge Raad, . waarop zelfs de aanduiding ; "zaagsnede" , niet ontbreekt, komt Mauk de Booy het actiecentrum binnen met een doos vol W.O.M.-vignetjes. Een dreigende rode M in een zwarte cirkel. Hij roept: "Hoe vind je ze, pap? Ik heb er maar flink wat van gemaakt. Je weet nooit hoe ze nog eens van pas komen."

Zaterdag 19 oktober. Artikel Gooi- en Eemlander Dr de Booy weer vrij. Gestolen dossier nog steeds niet boven water

BAARN - Ondanks serieuze pogingen van zowel de Baarnse als Haagse politie, is het vorige week, woensdag bij de Hoge Raad door dr. Tom de Booy gestolen KZ-dossier nog steeds niet boven water. Donderdagavond onmiddellijk na de arrestatie van de heer de Booy hebben Baarnse rechercheurs zijn. tuinhuisje aan de Beaufortlaan grondig doorzocht en de volgende ochtend is er ook huiszoeking gedaan in zijn woning. De bureauchef. van de Hoge Raad, de .heer P.D. Verburg, was hiervoor speciaal uit Den Haag naar Baarn gekomen. Het dossier werd echter niet gevonden. Dr. De Booy, die in de nacht van donderdag op vrijdag aan de Haagse recherche werd overgeleverd en vrijdag laat in de middag weer op vrije voeten kwam, vertelde ons dit weekeinde niet te zijn gezwicht voor de aandrang van de politie te vertellen waar zich het omstreden dossier bevind. "Het dossier heb ik in bewaring gegeven aan de W.O. M. de Werkgroep Opbaar Ministerie. Ik heb de politie gezegd, dat het dossier pas terug geven zal. worden als aan één voorwaarde is voldaan. "De psychiater dr. Sjef Teuns, moet inzage krijgen in het geheime dossier van de Amersfoortse inrichting "Zon en Schild" over Eric van der Maal, die daar in December 1970 op last van de Baarnse burgemeester werd opgenomen". Dat dossier bevat namelijk gegevens waaruit duidelijk wordt, dat het al na drie, of vier dagen is gebleken, dat heer Van der Maal niet op medische, maar op sociale indicatie krankzinnig werd verklaard. En de wet zegt dat iemand uitsluitend op medische aanwijzing mag worden opgenomen in een dergelijke inrichting. Ik vind niet, dat het Zon en Sclild-dossier in de openbaarheid hoeft te komen. Dr. Teuns echter kan het als psychiater van de heer Van der MaaI gebruiken om de geestelijke schade, die hem door de KZ-zaak is toegebracht, te verminderen, aldus dr de Booy.

Donderdag 25 oktober Artikel in Gooi- en Eemlander: **Dr. Jacobs zwicht voor chantage KZ-zaak**

BAARN. Dr. D. Jacobs de geneesheer-directeur van de psychiatrische inrichting Zon en Schild in Amersfoort is bereid het tot nu geheime dossier over de Baarnaar Erik van der Maal in handen te geven. Dit zou hij vanmorgen tijdens een gesprek met de heer Van der Maal op de inrichting hebben toegezegd.
Dr. Jacobs is daarmee gezwicht voor de eis die Werkgroep Openbaar Ministerie (WOM) had gesteld rond 't door dr. Tom de Booy bij de Hoge Raad gestolen dossier over de Baarnse KZ-zaak. Dr. De Booy had de Haagse politie verteld het dossier te willen terug geven op voorwaarde dat dr. Sjef Teuns de behandelend psycho-therapeut van de heer Van der Maal, inzage zou krijgen in het Zon en Schild-rapport. Tijdens het gesprek van vanmorgen zou dr. Jacobs ook ·hebben toegegeven, dat zowel hij als de behandelende geneesheer dr. H. J. Knap al enkele dagen na de opname van Erik van der Maal in december 1970 tot de ontdekking waren gekomen dat de Baarnaar niet op medische, maar op sociale indicatie krankzinnig was verklaard. Zijn opname was daarmee in strijd met de wet, die bepaalt, dat dit slechts op medische indicatie mag gebeuren. Dr. De Booy sprak vanmorgen van een verbijsterende ontwikkeling: "Ik wacht nog op de schriftelijke bevestiging van dit gesprek en de toezeggingen maar het is nu voor iedereen volkomen duidelijk wie de grote schuldigen zijn in de KZ-zaak. Erger vind ik echter de rol, die het Openbaar Ministerie heeft gespeeld. Men heeft verzuimd deze feiten voldoende te onderzoeken. De

rechtspraak heeft volkomen gefaald. Daarom ook zal de WOM het door mij gestolen dossier niet meer terug geven aan de Hoge Raad. Omdat 't duidelijk is dat diegenen die verantwoordelijk zijn, voor het opsluiten van de heer Van der Maal, niet alsnog door het Openbaar Ministerie zullen worden aangeklaagd, zullen wij dit zelf doen. Het is triest, maar er zit niet anders op dan het recht nu in eigen hand te nemen. De geestelijke schade die de heer Van der Maal is toegebracht, kan eenvoudig niet ongestraft blijven. Onze straf zal dan bestaan uit geestelijke marteling van drie hoofdschuldigen: de Baarnse burgemeester, de gemeente-arts en de directeur van de Baarnse sociale dienst", aldus de heer De Booy. Dr. Jacobs was vanmorgen niet bereikbaar voor het geven van commentaar.
Woensdag 23 oktober Samen met Erik van der Maal in Utrecht geven wij een presentatie over de 'Arme Krankzinnige' voor het GGZ project van het IOP, aan de hand van een concreet geval over de toepassing van de krankzinnigen wet.
Vrijdag 25 oktober Burgemeester van Haeringen hervat zijn werkzaamheden als burgemeester.
Maandag 28 oktober. Politie bewaakt opnieuw woning van Baarnse burgemeester. De bewaking is ingesteld nadat een ruit aan de zijkant van het huis si was ingegooid.
Woensdag 30 oktober. Weer stenen door ruit aan de Waldeck Pyrmontlaan 3a.
OPROEP AAN DE BURGERS VAN BAARN:
Komt allen naar de Brink in het hart van ons dorp op VRIJDAG 8 NOVEMBER in het jaar onzes Heren 1974 om 2 uur in de middag zitting te nemen in het VOLKSTRIBUNAAL. Tijdens deze terechtzitting zullen·door de Werkgroep Openbaar Ministerie 3 inwoners van Baarn : JAN VAN HAERINGEN, DIRK VAN DER WEIJDEN EN HEINRICH HEIJBROEK in staat van beschuldiging worden gesteld, door het voorlezen van de tenlastegelegde feiten zoals die in de dagvaarding van 28 oktober 1974 - aan hun betekend - staan vermeld en tevens door het belastende materiaal aan het Volkstribunaal te overleggen. Er zijn door de werkgroep openbaar ministerie een groot aantal getuigen gedagvaard. De 3 verdachten zullen worden bijgestaan door een raadsman. Het volkstribunaal zal het schuldig of niet schuldig moeten uitspreken. Bij een schuldig bevinden van de tenlastegelegde feiten zal de Werkgroep Qpenbaar Ministerie zorg dragen voor de executie van het vonnis.
WERKGROEP OPENBAAR MINISTERIE (W.O.M.)
BAARN, 31 oktober 1974
Vrijdag 1 november Gearresteerd voor plakken van stencils. 105 pamfletten voor oproep volkstribunaal in beslag genomen door Baarnse politie.
Woensdag 4 november Zitting politierechter in Utrecht
Donderdag 5 november Artikel Gooi- en Eemlander: Verdachte dr de Booij in rol aanklager. Opnieuw aanval op het Baarns gemeentebestuurbeleid
BAARN, UTRECHT - Voor de derde maal binnen een jaar is gisteren weer tijdens een rechtszitting een aanval gedaan op het Baarnse gemeentelijk beleid. De activist dr. Tom de Booy zag voor de Utrechtse politierechter opnieuw kans vanuit zijn rol ais verdachte te wijzen op vermeende plaatselijke wantoestanden. Hij deed dat op niet mis te verstane wijze en werd daarin nauwelijks gehinderd door de rechter, voor wie hij zich uiteindelijk moest verantwoorden voor het stelen van een VVD-verkiezingsbord op 25 mei van dit jaar.In december van het vorig jaar hield de heer De Booy het Amsterdams Gerechtshof tijdens de behandeling in hoger beroep van :de omstreden Baarnse KZ-zaak, eveneens als verdachte, ruim tien uur bezig. In augustus van dit jaar speelde hij als getuige een minder belangrijke rol tijdens de behandeling voor de Utrechtse rechtbank van de zogenaamde molotov-cocktail-zaak, waarbij een deel van het Baarnse politiebureau "uit onvrede met het plaatselijke jeugdbeleid" in brand werd gegooid. Gistermiddag volgde in een zitting, die ruim twee uur duurde, min of meer een miniatuur-uitgave van wat zich in. Amsterdam afspeelde. Ook nu had dr. De Booy gebruik gemaakt van het recht, waarover iedere verdachte beschikt: het laten oproepen en ondervragen van getuigen van de acht mensen, die waren gedagvaard, kwamen er drie niet opdagen. Onder hen bevond zich de Baarnse burgemeester mr. Van Haeringen, die de politierechter had laten weten verhinderd te zijn wegens

ambtsbezigheden. Met het ondervragen van de meeste overige getuigen, kwam dr. De Booy overigens niet erg ver, want met name de ·officier van justitie mr. Wüstenberg protesteerde herhaaldelijk met succes tegen de vraagstelling. In de meeste gevallen omdat hij de vragen niet ter zake of te politiek getint vond. Zo stond rechter mr. Sterk op zijn verzoek niet toe, dat ex-wethouder Dumont moest gaan antwoorden op de vraag, waarom hij tijdens zijn loco-burgemeesterschap niet tegen De Booy en diens volgelingen is opgetreden. Ook korpschef Amelung van de Baarnse politie behoefde niet in te gaan op de aantijgingen, die dr. De Booy deed op zijn beleid. "Waarom. worden door de politie al mijn acties en vele andere misdrijven stelselmatig verzwegen Voor de pers?" zo wilde hij weten. Wel toegestaan werd de vraag of de heer Amelung ervan op de hoogte is, dat één van zijn ·mensen een brief heeft geschreven aan de officier van justitie, waarin deze dringend verzocht wordt Tom de Booy te vervolgen in verband met het gevaar voor ernstiger vergrijpen. De Baarnse korpschef moest hierop overigens het antwoord schuldig blijven.

WIEGEL

Tijdens de ondervraging van ·de heer Tromp Meesters, de voorzitter van de Baarnse VVD-afdeling, kondigde de heer De Booy alvast aan in een eventueel hoger beroep VVD voorman Wiegel te zullen laten oproepen. Een juridische discussie ontwikkelde zich ten slotte bij het horen van brigadier Engel, tegen wie dr. De Booy al eerder een aanklacht indiende wegens misbruik van zijn gezag door een verhoor af te nemen in aanwezigheid van derden. "Ik wil hiermee de manier aan de kaak stellen, waarop de Baarnse politie gratis inlichtingen verkrijgt. De wet eist, dat iemand voorgeleid moet worden na een verhoor en dat is in dit geval niet gebeurd,", aldus dr De Booy, die in dit verband van "de Fred Kaps-truc" sprak. Mr. Sterk maakte een eind aan de discussie tussen de verdachte en de officier met de mededeling, dat dit soort zaken niet tot zijn dagelijks werk behoort. Officier mr. Wüstenberg zei het te betreuren, dat de behandeling van deze zaak gebruikt is om "bepaalde eventuele misstanden in Baarn" aan de kaak te stellen. "Een rechtszaak" is daarvoor niet de juiste plaats. Dit soort zaken moeten worden aangekaart bij de plaatselijke overheid." Hij eiste voor het stelen van. het verkiezingsbord een boete van t 80, of vijf dagen hechtenis: Eerder tijdens de zitting had hij tegen de 27-jarige.Jan E. en de 26-jarige Peter H. beiden uit Baarn diezelfde straf geëist voor vernieling van andere verkiezingsborden. In zijn pleidooi zei dr. De Booy, dat duidelijk was gebleken, dat hij de hoofdschuldige in deze zaak is. "Ik heb in tegenstelling tot de andere verdachten alle mogelijkheden gehad mij te ontwikkelen in deze samenleving en toch wordt tegen mij dezelfde straf geëist. Wat betekent f 80,- voor, iemand, als ik, die f 3000, wachtgeld per maand ontvangt en wat betekent datzelfde bedrag voor iemand, die *f* 50,- per week ontvangt? Ik begrijp, dat u altijd uitgaat van de grondwet, die gelijkgerechtigheid voorschrijft, maar er is hier geen sprake van gelijke monniken, gelijke kappen De officier ziet kennelijk het verschil, tussen mij en de twee anderen niet. Zij hebben zich niet kunnen uiten in geestelijk maar in lichamelijk geweld. Daarom is de straf, die tegen mij is geëist in verhouding veel te laag. Ik moet een hogere straf krijgen of de anderen moeten worden vrijgesproken. Ik ben tenslotte de geestelijke vader van het geheel" aldus dr:De Booy, die het eens zei te zijn met de mening van de officier, dat de door hem genoemde misstanden niet in de rechtszaal behoren te worden aangekaart. "Het stukgelopen gesprek van onze samenleving moet weer op gang worden gebracht. Niet hier, maar in het parlement en voor Baarn dus in de gemeenteraad." In dit verband wees hij op zijn tot nu toe vergeefse pogingen de Baarnse gemeenteraad in te schakelen. De politierechter stond toe; dat hij een aan de raad geschreven brief voorlas en liet dr. De Booy ook zijn eisen aan de gemeenteraad oplepelen. "Ik ben bereid op te houden, met het plegen van strafbare feiten als er werkelijk iets gedaan wordt aan de vijf·grote problemen in Baarn: sanitaire voorzieningen voor de 35 bewoners van het woonwagenkamp, huisvesting voor de sociaal-zwaksten, een goed jeugdbeleid, een bioscoop en een rechtvaardiger, doortastender en meer openbaar politiebeleid." Tenslotte veegde dr. De Booy de vloer genadeloos aan met de Baarnse burgemeester, die hij "een totaal incompetent man" noemde, met voor wat betreft zijn taak als hoofd van de politie. Mr. Sterk, die gistermiddag een opzienbarende

tolerantie toonde - hij liet aan het slot de publieke tribune ook nog ongehinderd applaudisseren - veroordeelde dr.·De Booy tot een boete van *f* 80,- of twee dagen hechtenis. De twee anderen vonniste hij met *f* 75,- of drie dagen gevangenisstraf.

Donderdag 7 november. **Brief 10 sterken**

Een toevalstreffer. Nee, zeker niet. Wij vonden het vorige dinsdagavond om tien voor half elf noodzakelijk een lesje te geven. Nu toch weer de troep van de Booy door blijft gaan, vinden wij het nodig worden, een hardere les te geven. Wij hopen dat het zal slagen, niet omdat wij zo graag terreur bedrijven, maar omdat wij weten, dat alle Baarnse inwoners achter ons staan, als wij zeggen, dat er voor de Booy en trawanten in Baarn geen plaats meer is. Denk erom, als er van de bedreigden ook maar een haar wordt gekrengt, dan zullen wij jullie troep voor een volksgericht dagen, en dat het:in een andere vorm zal gaan als jullie van plan bent, zul je dan wel zien. DE TIEN STERKEN

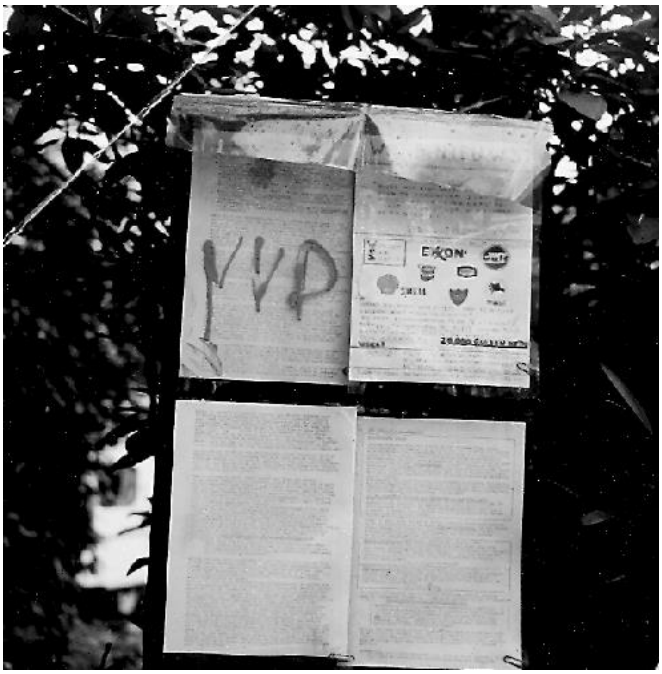

Actie van VVD of tien sterken besmeuren bord bij tuinhuisje op de Beaufortlaan

Donderdag 7 november Brief van Mr Th.W.L. van Heemstra aan Mr. J. van Haeringen Burgemeester van Baarn

Beste Jan, Het laatste pamflet van de werkgroep openbaar ministerie deed mij met schrik beseften dat terreur en geweld deze groep zegt te bestrijden ,ook als haar eigen middel gebruikt wordt. Ik hoop dat deze actie, voorzover de mensen daarmee bekend raken het besef zal wakker maken, dat deze methoden verafschuwd en onmogelijk gemaakt moeten worden en de wil zullen versterken om tussen burgers onderling en tussen overheid en burgers verhoudingen te scheppen van openheid en vertrouwen, waarin problemen in overleg worden opgelost. Ieder op zijn plaats en op zijn wijze zal daartoe een bijdrage moeten leveren. Ik hoop dit ook te kunnen doen. Dat ik bevriend ben met Tom de Booy is voor mij een extra reden om dit te doen. Misschien kunnen wij daar eens over praten als je wilt. Ik wil met deze brief je aanmoedigen om in deze moeilijke aangelegenheid je houding te bepalen, ingegeven naar je beste overtuiging.

Deze brief heeft Wido van Heemstra aan mij gestuurd met daaronder geschreven : "Beste Tom. Hierbij een brief die ik aan de Burgemeester schreef Zaterdag kom ik. Hoewel ik geen viool heb aangeraakt .Wido".

Vrijdag 8 november Het volkstribunaal op de Brink:

De Booij in alle vroegte op de Brink ter voorbereiding van het Volkstribunaal

Linksboven: De Booij spreekt het volk toe op de Brink tijdens het door hem georganiseerde volkstribunaal . Rechts boven: vlnr Jaap de Bloemenman.,de Booij, Dick Versteeg journalist van de Gooi en Eemlander (op de rug gezien)

Enkele prominente toeschouwers: vlnr Johan Overmeire, Hanneke en André Koppen, Jan Ebeltjes, René van Moorselaar.

Zaterdag 9 november Column in Volkskrant: Tribunaal
Het:Volkstribunaal dat gistermiddag op de Brink in Baarn is gehouden (zie Dag in Dag uit van donderdag) was door de organisatoren met enige spanning tegemoet gezien. Men had via geruchten vernomen dat de politie van plan was hardhandig in te grijpen en de bijeenkomst te verstoren. Maar er gebeurde niets van dien aard. De rechtszitting begon om twee uur en was binnen een kwartier afgelopen. De drie gedaagde autoriteiten waren toen veroordeeld tot een jaar voorwaardelijk. Belangrijkste voorwaarde daarbij is dat ze ontslag nemen uit de actieve dienst van de gemeente. Doen ze dat niet, dan zet het volkstribunaal de straf om in één jaar onvoorwaardelijk. De drie gedaagden zijn de burgemeester, de directeur van Sociale Zaken en de gemeente-arts. De aanklager, dr Tom de Booy, beschuldigde hen ervan dat zij in december 1970 ten onrechte een krankzinnigheidsverklaring hebben afgegeven voor de Baarnse inwoner Van der Maal. Al jaren lang strijden De Booy en zijn medestanders voor het intrekken daarvan. De drie autoriteiten hadden verdediging toegewezen gekregen in de persoon van de actievoerder Jan Quispel uit Leiden. Maar hij maakte zich erg gemakkelijk van dat werk af door de drie niet toerekeningsvatbaar te verklaren. Zodat hij niet behoefde te pleiten. Om kwart over twee had het tribunaal (er was belangstelling van een man of 50) het schuldig over de drie uitgesproken. Weer een kwartier later was de Brink weer in zijn gewone doen. Al die tijd had de politie niets van zich laten zien. Alleen in het raam van de zolder van het gemeentehuis (gelegen aan dezelfde Brink) was een camera opgesteld. Daarachter kon men dus een politiefunctionaris vermoeden die de deelnemers aan de samenscholing fotografeerde. De Booy kondigde na afloop de strijd te zullen voortzetten, onder meer door nieuwe volkstribunalen in Baarn.*(Later gehoord dat de politie zich had verschanst in de Baarnse bibliotheek en een camera had geplaatst in het kerktorentje op de Brink)*
Maandag 11 november 1974 Opnieuw brief van de Tien Sterken
De Booy Goed gedaan. Alternatieve zak, die je bent. Eindelijk zijn we dan zo ver. De Aap is ingesloten in een kooi. En dan die mededeling: "We schieten met scherp".Wij als groep vertalen dat als volgt: "Wacht U voor de hond" of nog liever: "Besmettingsgevaar, hier zit een stuk vuil". Nu echter even alle gekheid op een stokje, de Booy. Terecht ben je bang voor een nieuwe aanslag. Terecht probeer je, je eigendom te beschermen tegen geweld van buitenaf. Terecht gebruik je daarvoor een windbuks, ha,ha.. Gebruik je dat ding ook tegen de vogels in de natuur of misschien tegen de eekhoorns, die zo nu en dan nog in jouw omgeving denken een rustplaats te kunnen vinden? Wij dachten van wel, want iemand, die de natuur misbruikt moet deze laffe methode ook op onschuldige dieren toepassen. Het mooiste ooit door de natuur voortgebracht is de mens. Mensen die proberen samen te leven. Mensen die elkaar proberen lief te hebben. Mensen, die proberen, iets voor een ander te betekenen, door zich in te zetten voor de medemens. Mensen die bewust hun levensloop zo hebben gekozen, dat zij hetzij in het geestelijke vlak, hetzij in het politieke vlak, hun steentje proberen bij te dragen voor een grote groep van ons nederlandse volk. Hoe vaak ben je nu het woordje proberen tegengekomen. Juist, want het blijft proberen. En gelukkig blijven wij in ons proberen fouten maken, want wij allen proberen door ons beroep of functie iets in de maatschappij te betekenen. Voor ons zelf, maar ook voor anderen. Wat jammer, dat jij dat niet kunt. Jij kunt slechts van de steun leven. Jij kunt deze sociale voorziening slechts gebruiken als steen, om je medemens een gat in het hoofd te gooien. Wij zouden ons schamen, om met een titel voor onze naam, vuile praat te spuien. Alternatief te zijn. Anderen fouten in de schoenen te schuiven. Je medemens angst aan te jagen of geestelijk kapot te maken. Daarom onze aktie's. Denk niet dat wij leedvermaak hebben. Tuig als jij en je troep kunnen wij in onze maatschappij nog niet gebruiken. Er zijn nog middelen om dat tegen te gaan. Onder andere door het kleine beetje geest dat bij jullie nog aanwezig is kapot te maken. En wij durven je die garantie te geven, dat wij voor die proppenschieter van je niet uit de weg gaan. Misschien zul je meer caravans in moeten zetten. Misschien zul je dat villatje van je een vesting moeten maken, dan nog zullen we niet terugschrikken. Al veel eerder hebben wij gevraagd je te gedragen, zoals dat van een Baarnaar wordt verwacht. Maar in plaats daarvan betrek je meer mensen in je idiote opvattingen. Neem nu bijvoorbeeld die redacteur van de "Gooi en Eemlander

". Ook al zo'n alternatieve zak. Ja Versteeg, of hoe je dan ook heten mag, ook jij staat op ons lijstje. Ook jij bent iemand, die probeert ons mooie Baarn kapot te maken. Maar je bent gewaarschuwd. Ook de hoofdredacteur van die genoemde rode krant is schuldig. Hoe is het mogelijk objectief nieuws te brengen op deze wijze. Onbegrijpelijk! Eigenlijk moest iedere Baarnaar zijn haar abonnement opzeggen. Er komt een moment, waarop ook wij in de openbaarheid zullen treden. Nog hebben wij onze identiteit tegenover jullie en tegenover de politie kunnen handhaven. Maar wees gewaarschuwd. Ook ons volksgericht zal zich aandienen. Nogmaals. Op een andere wijze dan jullie dat hebben gedaan en uiteraard harder. Mevrouw de Booy, wees verstandig. Kies nu voor Uw leven. Wij wensen U alle goeds toe. Maar wees een vrouw en kies de verstandigste weg. Voor U en Uw kinderen. Zo niet, dan ook zult U betrokken worden bij de misdadigheden van Uw man. De Tien Sterken

Dinsdag 12 november Artikel voorpagina van de Telegraaf: Geoloog schiet met scherp door Jaap Metz. Dr. Tom de Booy (50) uit Baarn heeft zich uitgebreid bewapend en is - volgens zijn zeggen - van plan iedereen neer te schieten, die zich verdacht ophoudt bij zijn huis.

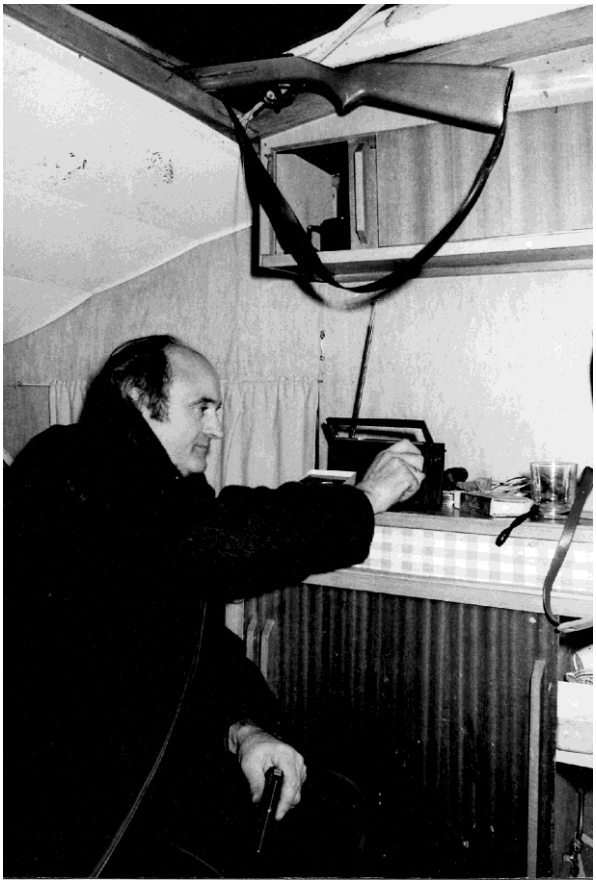

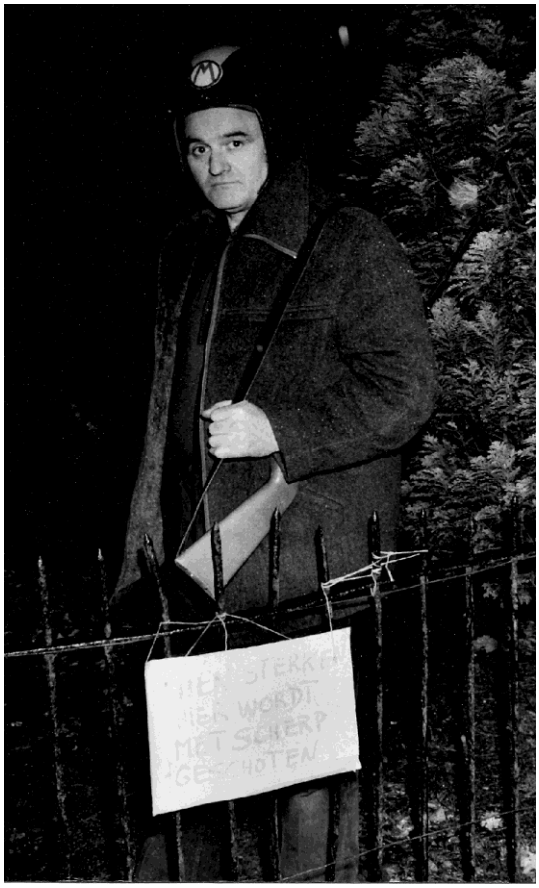

Links : In de caravan op wacht voor 10 sterken. Rechts: Geoloog schiet met scherp, voorpagina Telegraaf 12 november 1974. Op het bord staat : Tien sterken. Hier wordt met scherp geschoten.

De heer De Booy, o.a. bekend door zijn deelneming aan de bezetting van het Maagdenhuis in Amsterdam en door de diefstal van een dossier tijdens een zitting van de Hoge Raad in Den Haag, zegt de laatste tijd regelmatig ernstig bedreigd te zijn door anonieme mensen en groeperingen."Men heeft al enkele malen met stenen met daaraan bevestigde briefjes met dreigementen de ramen van mijn huis aan de Waldeck Pyrmontlaan in Baarn ingegooid. Nu de Baarnse politie weigert om mij bescherming te geven zal ik mijzelf en mijn gezin met hand en tand verdedigen tegen deze anonieme bedreigers. Iedereen die zich verdacht op houdt voor mijn huis zal ik, na een waarschuwingschot gelost te hebben, neerschieten.Ook de politie heb ik gewaarschuwd niet plotseling stil te houden voor mijn huis, want na het lossen van een

waarschuwingsschot schiet ik raak. " Je weet namelijk nooit of rechercheurs wel echt van de politie zijn", zei dr. Tom de Booy , mij gisteren. Wat voor wapens dr. De Booy zich heeft aangeschaft wilde hij niet mededelen. Omwonenden hebben verklaard het afgelopen weekeinde al enkele schoten te hebben gehoord vanuit het huis van de Baarnse geoloog. De dreigementen die dr. De Booy de laatste tijd regelmatig bereiken houden volgens zijn zeggen verband met een aantal acties die hij voert tegen het Baarnse gemeentebestuur. Een der acties geldt onder meer de omstreden krankzinnigheidsverklaring van de thans 35-jarige Eric van der Maal door een Baarnse gemeentearts.

Bordje

"Van der Maal is indertijd krankzinnig verklaard op last van de burgemeester door een gemeentearts zonder dat hij onderzocht was door deze arts", zei de heer De Booy. Dr. Tom de Booy (50) uit Baarn voelt zich door anonieme groeperingen zo bedreigd, dat hij met scherp gaat schieten. De actiegroep "De Tien Sterken" waarschuwt, hij, via een bord aan .zijn tuinhek voor het wapengeweld

Artikel Gooi- en Eemlander Op het·tuinhekje van het huis van de heer De Booy hangt nu een bordje "Hier wordt met scherp geschoten".In de tuin staat bovendien een caravan van waaruit de heer De Booy met zijn wapens de omgeving in de gaten houdt. De Baarnse politie stelt onder leiding van, inspecteur, M.J.J. Wildemans een onderzoek in. Inmiddels heeft een actiegroep, die zich "De tien Sterken" noemt, gedreigd met tegenacties.

12 november Kolom in Gooi en Eemlander

In verband met de verschansing van·dr. Tom de Booy te Baarn heeft de actiegroep Toontje Lager zich onder leiding van de heer Toon Kwaker verschanst. Aldus bericht de actiegroep mij hedenmorgen. "Gezien de inspanningen van een aantal personen, die zich "De Tien Sterken" noemt, hebben wij gemeend **een daad tegen de opgewondenheid te moeten stellen. Daarom hebben wij ons ergens in het Eemgebied v**erschanst, hoewel wij niet worden bedreigd." De actiegroep zegt verder hiermee ben bewezen, dat men zich uitstekend kan verschansen zonder aanleiding.

November 1974 Gedicht geschreven door rechercheur van politie in Baarn Van der Zee

wie kaatst -----

O, tom de Booij, mijn waarde vriend
waaraan heb ik dat nu weer verdiend
door mijn ruit een grote steen
O, tom de Booij, waar moet dat heen?
een "volksgerecht" al op de Brink
dat vond je zelf "heel erg flink"
maar och het volk van deze tijd wil zijn aandacht daaraan niet kwijt
een oude man of oude vrouw stonden voor jou daar in de kou
maar de man waar jij het van hebben moet
loopt door..... en vindt het wel goed
is daar ooit iemand van gezien?
doch Tom de Booij windt zich daarover op
en zet een valhelm op zijn kop
met een schietgeweer,met een schietgeweer
loopt hij rond zijn huis al heen en weer
en ziet hij dan ..... een verdachte man
dan gaat het "pluimpje" er achter "aan"
zo gaat het door,zo gaat het door
ik heb er nu geen woorden voor
misschien daagt er straks een betere tijd
en komt dit drama in de vergetelheid.
"vader pats"

Vader Pats (rechercheur van politie) te Baarn ontvangt van Tom de Booij een verjaardagstaart, als dank voor zijn mooie gedichten

Donderdag 14 november wordt aan burgemeester van Baarn de verstek-mededeling uitgereikt van de veroordeling tijdens het volkstribunaal van 8 november 1974

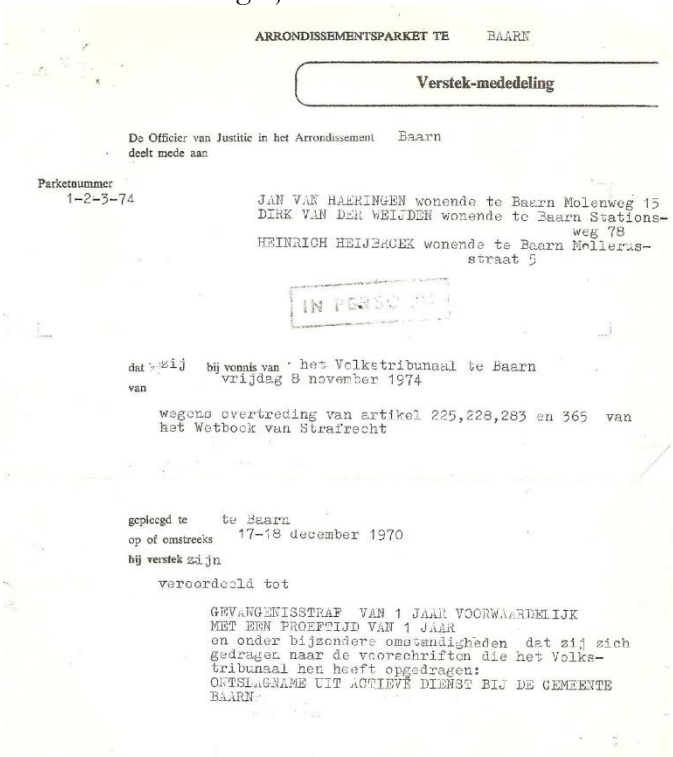

ARRONDISSEMENTSPARKET TE BAARN

Verstek-mededeling

De Officier van Justitie in het Arrondissement Baarn
deelt mede aan

Parketnummer
1-2-3-74

JAN VAN HAERINGEN wonende te Baarn Molenweg 15
DIRK VAN DER WEIJDEN wonende te Baarn Stationsweg 78
HEINRICH HEIJBROEK wonende te Baarn Mollerusstraat 5

IN PERSO

dat zij bij vonnis van het Volkstribunaal te Baarn
van vrijdag 8 november 1974

wegens overtreding van artikel 225,228,283 en 365 van
het Wetboek van Strafrecht

gepleegd te te Baarn
op of omstreeks 17-18 december 1970
bij verstek zijn

veroordeeld tot

GEVANGENISSTRAF VAN 1 JAAR VOORWAARDELIJK
MET EEN PROEFTIJD VAN 1 JAAR
en onder bijzondere omstandigheden dat zij zich
gedragen naar de voorschriften die het Volks-
tribunaal hen heeft opgedragen:
OKTSLAGNAME UIT ACTIEVE DIENST BIJ DE GEMEENTE
BAARN.

Donderdag 14 november. Artikel. Eindhovense dagblad Tom de Booy beschermt in Baarn have en goed tegen "dreiging met ondergang"
Treurige clown met helm en geweer
Enkele opmerkelijke zinnen: "Ik ben een clown zegt hij. Het publiek lacht om mij. Maar een clown is in zijn hart treurig. In zijn grappen en grollen houdt hij de mensen alleen maar een

spiegel voor: De mensen aan de top weten niet wat ze met mij aanmoeten. Ik ben óf gek óf gevaarlijk of beide. Zij hebben getracht mij dood te zwijgen, te negeren Dat zie ik hier in deze villawijk waar ik woon. Ik denk wel dat ze mij goed 'zat' zijn, maar ze zullen het niet gauw aan de buitenwereld laten weten. Aan de top is men immers solidair. Aan de basis het proletariaat is men dat niet. En dat is wat ik probeer te veranderen".

Vrijdag 15 november De Booij tekent een verklaring waarin hij afziet van acties die verband houden met de KZ-Zaak

Hierbij verklaar ik, Tom de Booij, wonende te Baarn, oud 50 jaar, dat ik mij van alle akties zal onthouden, die direkt verband houden met de Baarnse K.Z.-Zaak, indien de Gemeente Baarn publiekelijk een verklaring bekend zal maken, waarin staat dat E.J. van der Maal op 18 december 1970 onterecht voor 22 dagen is opgesloten in het Ned.Herv.Krankinnigenziekenhuis Zon en Schild te Amersfoort, door middel van een besluit tot inbewaringstelling, krachtens art.14 van de Krankzinnigenwet 1884, die ten enemale onvoldoende was, dwz vergezeld van een ondeugdelijke geneeskundige verklaring en gegrond op een onvoldoende argumentatie van de Burgemeester van Baarn om het spoedeisende karakter van de gedwongen opname aannemelijk te maken. Indien deze verklaring, of iets van soortgelijke strekking, waarmede E.J. van der Maal en zijn behandelend psycho-therapeut Dr.S. Teuns, zich kunnen verenigen (inhoudende een eerherstel voor E. J. van der Maal), door de Gemeente Baarn v66r 15 febr. 1975 zal worden afgegeven, zal ik als openbare aanklager bij het Volkstribunaal te Baarn, afzien van verdere vervolging van de drie verdachten - de H.I.P. van Baarn, de direkteur Baarnsche Courant, de Gemeente Raad van Baarn - gezien het algemeen belang. Zij worden beschuldigd van het feit dat zij de Baarnsche KZ-Zaak niet tijdig in de openbaarheid hebben gebracht en daarmede een toename van het geweld in Baarn in de afgelopen tijd mede hebben bevorderd Ondertekend door Tom de Booij

Zaterdag 16 november Einde periode april 73- nov 74. Begin van een periode die gericht op het ontwikkelen van een cel die als revolutionaire eenheid zal uitgroeien. Éénmansguerrilla Het ontketenen van opgekropte verdrongen agressie. Begin met tijdschrift DE CEL

Dinsdag 19 november Brief van Mevrouw W.E.Wouterse uit Rhenen

In de "Telegraaf" las ik het stuk van U dat U met scherp schiet. In principe heb ik grote bewondering voor U en sta ik geheel achter U. Vooral heb ik eerbied voor U dat u het voor andere mensen in recht zo nauw neemt. Want wat een vuil onrecht is er eigenlijk hier.(...) In de krant stond iets van een diefstal van een dossier tijdens een zitting van de hoge raad in Den Haag. Nu daar moet ik eigenlijk om lachen. Wat halen ze zelfs allemaal uit om de eerlijke waarheid te verdraaien. Maar voor u heb ik eerbied.

Donderdag 21 november. Bespreking op stadhuis met Erik van der Maal en notabelen. Bewogen zitting wat uiteindelijk als resultaat heeft opgeleverd dat Erik eerherstel heeft gekregen.

Zaterdag 23 november. **Artikel in de Duinstreek krant. Lezing Culturele kring**

BERGEN: Geen gebrek aan belangstelling voor Drs. Tom de Booy, de bekende geoloog die afgelopen zaterdagavond een interessante inleiding hield over zijn visie op "de wereld en waar we met zijn allen naar toe gaan." Het is eigenlijk een onmogelijke opgave om iets weer te geven van de enorme hoeveelheid informatie en van "andere" zienswijzen, die Tom de Booy naar voren bracht. Zijn gedachtegang heeft zich ontwikkeld in een richting, die velen nauwelijks kunnen volgen. Niet alleen omdat, ze het niet met hem eens zijn, maar eenvoudig omdat ze niet de moeite willen nemen dóór te denken op de aangeboden problematiek. Zodoende was natuurlijk niet iedereen aan "zijn trekken" gekomen; enkelen liepen zelfs (een beetje) boos weg. Het was dan óók geen gewone·culturele avond zoals we dit van Bert Schuil gewend zijn. Tom de Booy ging wat verder op oorzaken in van een aantal zaken die ons allen beroeren. Vlijmscherp kwamen zijn analyses op de toehoorders over. Hij ging daarbij uit van de drie belangrijkste gezagsstructuren Kerk, Staat en Bedrijf. Het geloof daarin is sterk teruggelopen in onze tijd. Veel van wat de kerk vroeger inhield is achterhaald. De staat, de regering is o.a. door de T. V. zo dichtbij de mensen gekomen, zodat velen het spel doorzien en de mensen uit het bedrijfsleven zijn door steeds verdergaande specialisatie zo van het bedrijf vervreemd, dat ze het geheél niet

meer kunnen overzien. Als Wetgevende, Uitvoerende en Rechterlijke macht in één hand komen is controle niet meer mogelijk. Watergate was daarvan een wel heel sprekend voorbeeld. Vroeger werden woekerwinsten door de Kerk veroordeeld, tegenwoordig steunt onze maatschappij op het winst-principe. Grote multinationals, krijgen steeds meer "grip" op het geheel, door fusies en ook door naamsversluiering. Niemand koopt Shell-parfum,.daarvoor creëert men dus andere namen, maar het is toch van dezelfde fabrikant. Multi-nationals hebben de macht om ergens een fabriek te gaan bouwen, maar ze hebben óók de macht om dat nà te laten. Negatieve macht! De arbeider is geen ploeteraar meer, maar is verheven tot consument en die consumenten worden gedwongen een keuze te maken tot zaken die ze liever niet willen. (kernenergie-voorziening). De consumenten laten zich niet meer uitbuiten en de machines kan men niet uitbuiten. De verbinding die gelegd wordt tussen lonen en prijzen is volgens Tom de Booy in werkelijkheid niet meer aanwezig. Bedrijven moeten steeds méér investeren (zelf-injecties) om te kunnen bijven draaien. Computers gaan steeds grotere rollen spelen en men gaat te véél op hen vertrouwen. Tom de Booy haalde voorbeelden aan van experimenten om zijn stellingen te bewijzen. Zijn slotconclusie was dat wij in onze cultuur, in een sterk neergaande lijn zitten en wellicht staan aan de vooravond van een nieuw-fascisme . Toch heeft de - a-politieke massa, meer tijd om na te denken in tegenstelling tot topfunctionarissen. Deze laatste groep ziet het echter vaak "niet meer zitten" valt uit door het hartinfarct. Tom de Booy gaf geen oplossingen, maar riep alleen op tot bewustwording en vooral tot zelfaanvaarding. "We moeten in de relatie tot elkaar ook het verraad inbouwen", was een van zijn opmerkelijke uitspraken. Mijns inziens bedoelde Tom de Booy ook hiermede de zelfaanvaarding van de mensen met hun eigen tekorten en daardoor het aanvaarden van de ander, ook met diens tekortkomingen. Alles met elkaar geen "makkelijke" avond, geen "vrolijke" avond, maar een avond om nog eens over na te praten. En vooral om over na te denken! Marius Hofhuis.

Maandag 25 november. Geopol Nieuws

Op onze redactie werd het volgende bericht afgegeven: Tijdens een manifestatie van de Aktiegroep "stop Huis van Bewaring" in de Mozes en Aaronkerk, Waterlooplein, Amsterdam , vrijdag 22 november 1974 werd een werkgroep opgericht, die zich ten doel stelt om de aandacht te vestigen op een nieuw soort fascisme dat in onze maatschappij zijn intrede doet, namelijk de bouw van een huis van bewaring, waarin mensen zullen worden opgeborgen, die geestelijk zullen worden gemarteld, dwz door hun zintuigen uit te schakelen. De Werkgroep Opblazen Bijlmer Bajes (W.O.B.B.) zal haar werkzaamheden begin 1975 aanvangen, door de fundamenten van de Bijlmer Bajes gelegen aan de Wenckebachweg letterlijk en figuurlijk op te blazen.
Qp welke wijze deze werkgroep dit zal doen zal nader worden onderzocht. Het is van het grootste belang dat eerst een grondig onderzoek zal worden gedaan naar de geologische gesteldheid van de bodem waarop het toekomstig huis van bewaring zal worden gebouwd. Voorts zal een detailstudie worden verricht naar de bouwtechnische bijzonderheden, zodat het effect van de aan te brengen schade van de fundamenten zowel op korte alsook op lange termijn zo groot mogelijk zal zijn: Aan de staatssecretaris van het Ministerie van Justitie Mr J.F. Glastra van Loon,werd zowel telefonisch alsook schriftelijk mededeling gedaan van de oprichtingsdatum, alsmede de doelstelling van de werkgroep opblazen bijlmer bajes op respectievelijk 23 en 24 november 1974.
Begin januari 1975 zal de werkgroep starten met de uitgave van een mededelingenblad: W.O.B.B.-Nleuws waarin de lezer op de hoogte zal worden gehouden met de werkzaamheden, doelstellingen van de werkgroep. Het is nu reeds mogelijk schriftelijk zich op te geven voor van dit blad door te schrijven aan W.O.B.B. de Beaufortlaan (W.O.B.B.-Nieuws zal kosteloos worden toegezonden). Einde bericht

Dinsdag 26 november Verklaring van de burgemeester van Baarn Mr Jan van Haeringen waarin Erik van der Maal eerherstel krijgt.

Als burgemeester van Baarn en als zodanig ook optredende namens het college van burgemeester en wethouders, moge ik het volgende onder Uw aandacht brengen. Op 18 december 1970 werd

te Uwen opzichte de maatregel genomen als bedoeld in artikel 14 van de Krankzinnigenwet, zoals deze destijds luidde. Deze maatregel moet uitsluitend worden gezien als een onder de omstandigheden van toen geboden naar zijn aard geheel provisorische, maatregel in het belang van de openbare orde, c.q. veiligheid, welke de strekking had uit te lokken een geneeskundig expertise in het raam van genoemde wet. Het nemen van de maatregel ging gepaard met het indienen van een geneeskundige verklaring, dit laatste echter ten overvloede. Zowel de bedoelde maatregel alsook de bedoelde geneeskundige verklaring hebben hun effect verloren en zijn geheel en al achterhaald, doordat de nadere maatregel, die op grond van gemelde wet al dan niet had kunnen volgen, niet is gevolgd, mede U in beginsel geheel gelijk bent gesteld met een ieder op wie gemelde wet in feite niet van toepassing is. Ik moge erop wijzen dat, voorzover ons bekend, geen enkele vorm van registratie aanwezig is voor wat betreft de maatregel als bedoeld in artikel 14 van gemelde wet noch ook voor wat betreft de expertise als bovenbedoeld. Ik wijs er verder op dat toepassing van artikel 14 van gemelde wet steeds een bepaald risico inhield doch dat dit risico nu eenmaal door de wet zelf werd gesanctioneerd en in vele gevallen moest wijken voor het risico dat kon worden gelopen door de maatregel achterwege te laten. Het zou ongegrond zijn enige blijvende betekenis te hechten aan de nimmer geregistreerde voorlopige maatregel van 18 december 1970 of aan de toen ingediende, evenmin geregistreerde, medische verklaring, nu deze - met name ook de in de medische verklaring voorkomende diagnostische qualificatie - na grondig onderzoek niet werden bevestigd, omdat daarbij, naar mij van deskundige zijde is medegedeeld, uit niets bleek dat U in die periode aan een ernstige psychische en/of somatische stoornis zoudt hebben geleden. Ik vertrouw dat U zich gezuiverd zult weten van iedere blaam en dat de spanningen die zich hebben voorgedaan volledig tot het verleden gaan behoren.
De Burgemeester ondertekend door Jan van Haeringen
Woensdag 27 november Groot feest met Erik over zijn eerherstel. Iedereen goed dronken geworden**.**
Vrijdag 29 november 1974 Artikel in het NRC. Baarns Burgemeester erkent onjuistheid van krankzinnigverklaring
BAARN, 29 nov. - De heer E. van der Maal (35) uit Baarn, die in 1970 krankzinnig werd verklaard, heeft eerherstel gekregen. Dezelfde man die hem indertijd krankzinnig liet verklaren, Baarns burgemeester mr. J. van Haeringen, heeft nu in een ondertekende verklaring toegegeven dat uit niets is gebleken dat de heer Van der Maal destijds aan ernstige stoornissen zou hebben geleden. Deze verklaring is afgedwongen door talrijke acties, die in Baarn de afgelopen maanden herhaaldelijk in de landelijke publiciteit brachten. Belangrijk inspirator daarbij was dr. T**.** de Booy, die zijn toevlucht zocht in allerlei juridische stappen, tot aan de Hoge Raad toe en in enkele onrechtmatige daden als het verdonkeremanen van het dossier bij de Hoge Raad. Met als spil dr. De Booy gingen de actiegroepen in Baarn, zoals de Werkgroep Opblazen Burgemeester (W.O.B.) en de Werkgroep Openbaar Ministerie de (WOM) tot steeds, fellere protesten over. Tijdens diverse rechtszittingen werd het steeds duidelijker dat in 1970 niet bepaald vlekkeloos was gehandeld, maar de verantwoordelijke mensen bleven ongestraft. De gewelddadige acties dit weer uitlokt hadden onder meer tot gevolg dat de woning van de burgemeester dag en nacht door de politie werd bewaakt.
Openbare orde
Burgemeester Van Haeringen zegt in een nu uitgegeven mededeling over zijn opdracht tot krankzinnigverklaring: "Deze maatregel moet uitsluitend worden gezien als een onder omstandigheden van toen geboden, naar zijn aard geheel provisorische maatregel in het belang van de openbare orde c.q. veiligheid, welke de strekking had uit te lokken een geneeskundige expertise in het raam van de genoemde wet." In Baarn beschouwde men deze maatregel in het algemeen als een poging zich van Van der Maal te ontdoen, die zich in de ogen van de gemeentelijke autoriteiten te lastig gedroeg tegenover de notabelen in het dorp. Burgemeester Van Haeringen had. zich vanochtend voor de buitenwereld in zijn kamer afgezonderd. Via zijn secretaresse liet hij weten "geen commentaar" te hebben.

Vrijdag 29 november. Artikel in de Baarnsche Courant over het eerherstel van Van der Maal
Waarin de volgende zin laat zien dat de druiven zuur zijn en de redactie van de B.C. niet kan nalaten een snier in onze richting te geven:
"De Baarnse K.Z.-zaak, zoals deze onverkwikkelijke zaak al gauw genoemd werd, heeft de sfeer in Baarn bijzonder ongunstig beïnvloed, terwijl de publicaties hierover het aanzien van ons dorp veel schade bezorgde".
Vrijdag 29 november Woonwagenkamp wordt spoedig opgeknapt.
November Artikel in Nieuwe Revu
In NIEUWE REVU nr. 46 van het vorige jaar maakten René de Vos en Flons Bergkamp gewag van de crisissituatie 10 het dorp Baam In die gemeente woont ene meneer Van der Maal die in conflict met de gemeente is geraakt, omdat de gemeente naar zijn mening niet aan haar financiële verplichtingen tegenover Van, der Maal zou hebben voldaan. Wie er gelijk heeft zullen we in het midden laten. In ieder geval wenste de, burgemeester, de heer Van Haeringen, op geen enkele manier contact te hebben met Van der Maal. Laatstgenoemde begon daarop een telefooncampagne tegen hooggeplaatste, figuren in Baarn. Hij belde ze tót zelfs middenin de nacht op, met het verzoek een persoonlijk gesprek!met ze te mogen hebben. Overal kreeg. hij nul op het rekest. Het ging de burgemeester op een gegeven moment, zodanig de keel uithangen, dat hij via slinkse wegen Van der Maal gek liet verklaren. Tengevolge daarvan werd de heer Van der Maal opgesloten in een gesticht. Ná drie weken echter kwam de directeur van dat gesticht erachter dat Van der Maal helemaal niet gek was, dus werd het slachtoffer vrijgelaten. De rancune van Van der Maal was, echter zo groot. dat hij allerlei manieren verzon om de burgemeester dwars te zitten. Eén van die manieren was het versturen van coupons die in diverse tijdschriften zijn ingebonden, en waarmee men vermeende voordeeltjes kan binnenhalen. Van der Maal vulde ze in op naam van burgemeester Van Haeringen en stuurde ze in. Het gevolg was dat de burgemeester verzekeringslieden, wasmachineverkopers, cadeaupakketten en tijdschriften in huis kreeg. In totaal stuurde Van der Maal 700 kaarten namens de burgemeester op. *)
SUCCES
Een van die verzekeraars die door Van der Maal was aangeschreven maakte een afspraak- per telefoon om om acht uur 's-avonds bij de burgemeester over een bepaalde verzekering te komen praten. De verzekeraar wist niet dat hij met Van der Maal ·had,gebeld, die .had· wel de naam van de burgemeester ingevuld, maar bovendien zijn eigen telefoon nummer. Toen de verzekeringsagent zich op de afgesproken datum aan het adres van de burgemeester vervoegde, kreeg hij op bellen geen gehoor (de bel functioneerde als sinds maanden niet meer). Toen hij zijn toevlucht tot kloppen op de ramen nam, werd hij aangesproken door twee gewapende agenten, die verscholen hadden gezeten in het struikgewas. De goede man kon mee naar het bureau. Daar werd hem na verhoor - uitgelegd, dat Van der Maal hem een loer had gedraaid. Een dag daarna belde het slachtoffer Van der Maal, en verweet hem, dat hij hem voor de gek had gehouden. Van der Maal gaf alles grif toe, en vertelde bovendien, waarom hij het had gedaan. Even stilte aan de andere kant van de lijn. En toen: "Nou, meneer van der Maal, veel succes dan met uw actie".
INTUSSEN
Van der Maal en zijn beschermheer en raadsman dr. T, de Booij leven nog steeds, ondanks de bedreigingen, die per brief bij De, Booij zijn binnengekomen. De Booij en Van der Maal maken deel uit van een actie groep in Baarn,die voornamelijk de bevolking bestookt met pamfletten. Toen NIEUWE REVU in Baarn was voor een reportage rond deze groepering, werd het NIEUWE REVU-team door woedende kerkgangers aangevallen, toen het foto's wilde maken van het uitreiken. van pamfletten door de groep aan deze kerkgangers. Direct daarna, werd de familie De Booij middels brieven die aan stenen waren gebonden en binnen werden gegooid; met de dood bedreigd. Een inwoner van Baarn heeft de NIEUWE REVU daar in een ingezonden brief op attent gemaakt. De afzenders noemden zich De Tien Sterken.· Iets uit de inhoud ervan willen we u niet onthouden.

In hun brief noemden De Tien de heer de Booij een grotere schoft dan Hitler was. Zij stelden harde maatregelen in het vooruitzicht als hij niet aan hun eisen zou voldoen. En in het kader van die maatregelen dreigden zij de heer en mevrouw de Booij en hun gezin met het toebrengen van lichamelijk letsel en met brandstichting. "En wij verzekeren u dat dit gebeuren zal.. . wij hebben zo onze pressiemethoden .. ."

CONCLUSIE

Mevrouw De Booij diende een klacht in bij de politie. Het bleek snel, dat de politie op de hoogte was van de namen van de groep van Tien Sterken. Het waren geen pubers of snotneuzen, zoals de buitenwereld kon veronderstellen, maar tien."gerespecteerde" leden van de Baarnse samenleving, zoals de koster en een raadslid Het staat een ieder vrij om het met de beweegredenen en acties van Van der Maal en dr. T. de Booij al of niet eens te zijn, maar het staat toch vast dat de brieven van een stelletje „fatsoenlijke" burgers van Baarn minstens net zozeer getuigen van een Hitleriaanse instelling als de acties van degenen tegen wie zij mensen te moeten strijden.

*)Een voorbeeld van de inventiviteit van Erik van der Maal is de brief die hij schrijft in de zestiger jaren aan de heer Jacobson te Baarn, eigenaar van een installatie-elctrotechnisch bedrijf. Hij was niet tevreden met de verrichte diensten van het bedrijf van de heer Jacobson en wilde daarom de rekening van ruim honderd gulden niet te betalen Hieronder de geniale, humoristische brief, als antwoord op Jacobson's aanmaning om te betalen., waar de heer Jacobson niet blij mee zal zijn geweest:

Geachte Heer Jacobson.

In antwoord op uw schrijven d.d 31 maart jl, deel ik U mede dat ik bij het betalen van mijn schulden een vast systeem volg, waarvan ik ook in uw geval echt niet kan afwijken Een korte uitleg van dit systeem zal de zaak misschien verduidelijken. Eenmaal per maand reken ik uit hoeveel geld er beschiknaar is voor het afbetalen der schulden. Aangezien tengevolge van mijn slechte financiële toestand dit bedrag altijd veel te klein is, heb ik een manier gezocht en gevonden, om de schulden die ik wel betalen kan, zo eerlijk mogelijk te verdelen, zonder daarbij de éne schuldeiser te bevoordelen t.o.v de andere. Zoals bij alles wat ik doen, is ook mijn devies: "Eerlijk duurt het langste". Dus schrijf ik de namen van de schuldeisers en de bedragen op stukjes papier, die ik dan dichtvouw en in een oude hoed deponeer. Die hoed wordt goed geschud, waarna mijn vrouw steeds een "lot" uit de hoed trekt en naam en bedrag opleest, wat dan door mij wordt opgeschreven Dit gaat zodoor, totdat het bedrag dat voor de schulden beschikbaar is, bereikt is. De briefjes die dan nog in de hoed liggen, moeten dan helaas wachten tot de volgende trekking. Nu is het zo, dat ik een hekel heb aan aanmaningen en heb dan ook als vaste regel ingevoerd dat iedere schuldeiser, die mij een aanmaning stuurt (of laat sturen door deurwaarders e.d.) voor straf één maand buiten de hoed blijft, ergo: niet aan de loting mee kan doen. Aangezien ik het goed met u voor heb, moet ik u er dan ook in uw eigen belang op wijzen dat het sturen van aanmaningen (in mijn geval tenminste) slechts een averechts resultaat heeft. Ik zou u daarvan enige frappante voorbeelden kunnen noemen. Zo zijn er ondermeer schuldeisers, die door hun constante stroom aanmaningen er in geslaagd zijn zichzelf zolang "uit de hoed" te houden, dat tegen de tijd dat ze aan de beurt waren, de schulden inmiddels verjaard zijn...Ik hoop echter van harte dat u zich niet onder deze categorie zult scharen. Inmiddels verblijf ik,

Met de meeste hoogachting w.g. E.v.M.

December Brief van een vriend Henk van Heusden uit Ierland. De oliekrisis zal mild zijn in vergelijking met een te verwachten "politieke " krisis in de grondstoffen voorziening voor de westerse industrieën. Kortom ik wou je maar zeggen eens zeggen dat jouw gewetensvolle houding van weleer volledig gerechtvaardigd was, misschien wat 'avant la lettre?' maar zeker nu, voor een niet gering deel door de feiten bevestigd!!!

Donderdag 28 november 1974 Samen met Adrienne reis naar Himalaya Nepal met Mountain Travel

Vrijdag 3 januari 1975 weer terug in Nederland

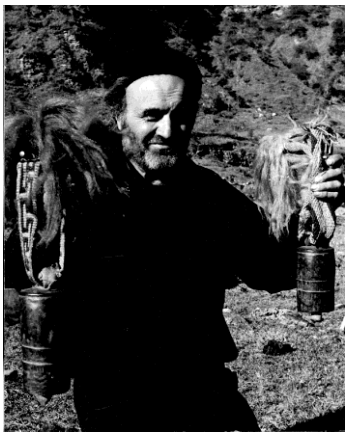
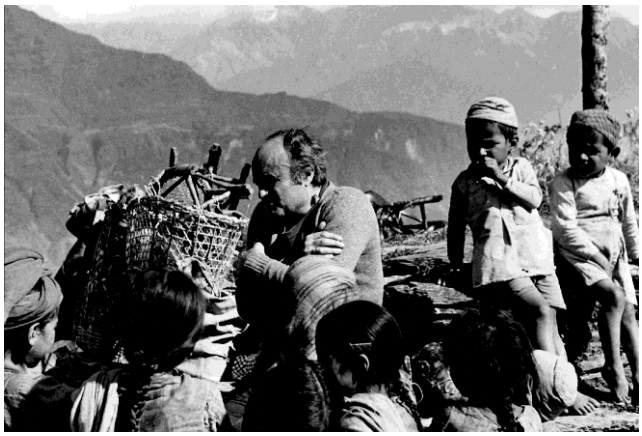

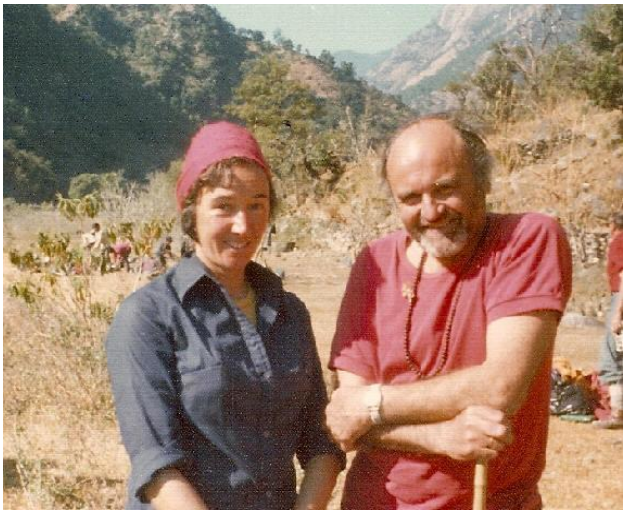

Foto's gemaakt tijdens onze reis naar de Himalaya in Nepal

1975

Woensdag 8 Januari 1975 Brief van Mevrouw L.A. Biesheuvel-Lijmbach uit Rotterdam over arrestatie Jan Ebeltjes. In deze brief verhaalt ze op wel vieze manier Jan Ebeltjes is ingerekend door de politie van Rotterdam. Vandaag naar Bussum en daarna Baarn op 18 december 1974 en toen naar Utrecht. Jan zou 3 januari vrijkomen met betaling van 500 gulden. Dat is gebeurd maar toen kwamen alle andere straffen binnen. De einde van de detentie zou zijn 17 januari. Daarna heeft hij nog een week hechtenis te goed en ook nog 2 weken gevangenisstraf en moet hij nog 1490 gulden betalen of 55 dagen zitten Ze vraagt mij of ik op een zitting wil komen in Rotterdam vrijdag om 11 uur.

Donderdag 9 januari Briefkaart van Jan Ebeltjes Uit het HvB in Utrecht. Ze hebben me net gepakt, toen jij op vacatie was. want dan was pas de kust veilig als begrijp je wat ik bedoel, maar ik moet zo gauw mogelijk hier uit.(Hij schrijft naar me niet als Tom de Booij maar als Oome Piet).

?

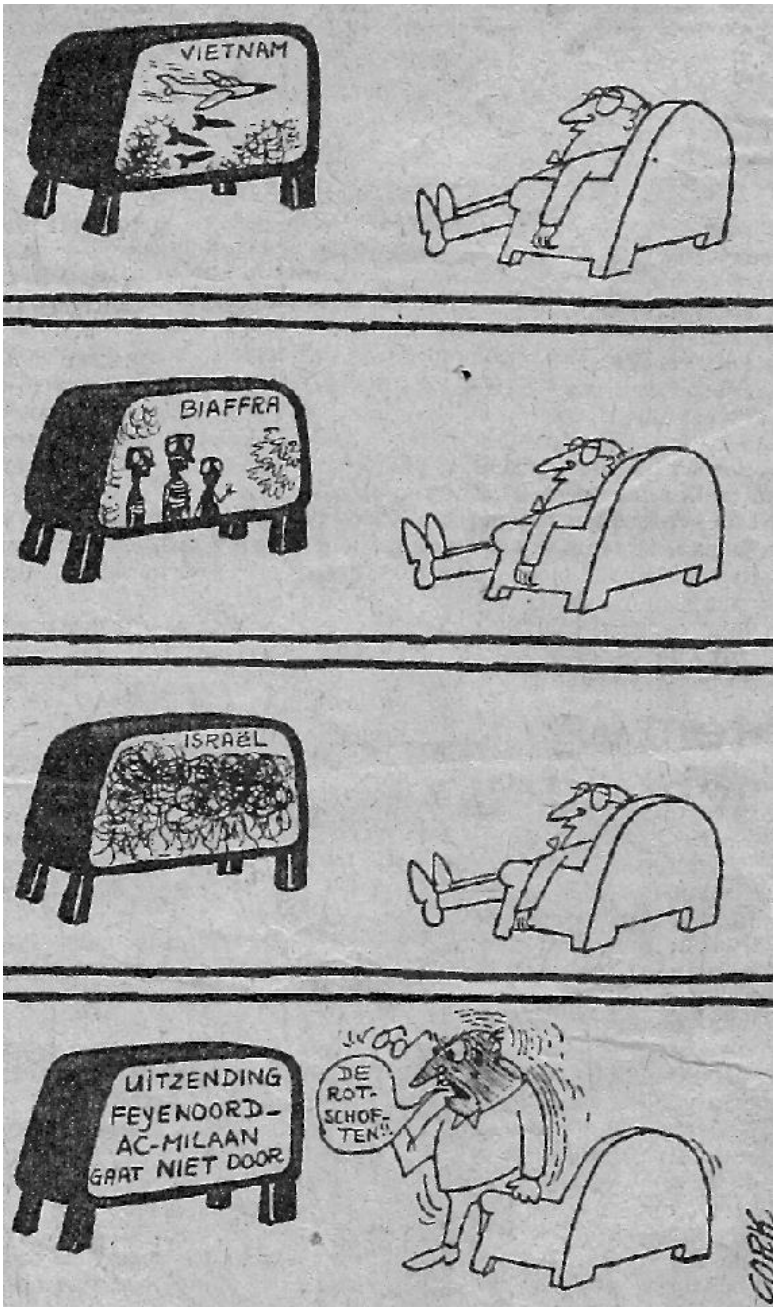

De consumenten slaaf met ingeslikte diepvrieskip

Zondag 12 januari Brief van Jan Ebeltjes uit Huis van Bewaring in Utrecht. Hij heeft een tekening voor mij gemaakt voor het ABN spel Zie voor zijn tekening en zijn visie bij de presentatie van ons ABN spel.'
Woensdag 15 januari Brief van Jan Ebeltjes uit het Huis van Bewaring Utrecht. Ik heb gevraagt aan dd directeur of ik Tom de Booij op bezoek of opbellen kon nou dat ging niet, omdat die niet bepaald een beste is of weet ik wat Tom de Booij weet het zelf wel, maar ik mocht hem bij uitzondering schrijven.
Dinsdag 21 januari Naar uitgever om te vragen of hij het boek over de KZ- Zaak wil uitgeven. De indruk is dat hij er negatief tegenover staat.
Woensdag 22 januari Depressief. Weet niet precies waar ik naar toe moet. Hoofdstuk VI de mens is een groepsdier. Waar zit de fundamentele tragiek van de mensen
Vrijdag 24 januari Ik begin te voelen voor een schrijversloopbaan. Er zit niets anders meer op. Aansluiting met de samenleving door middel van baan krijg ik niet meer. Wel door middel van gesproken (lezingen) en geschreven woord. Ik ben zo arrogant door te beweren, dat ik iets te vertellen heb en nu de moed en vooral de volharding om dit op papier te zetten. Directe acties en ook psychiatrische hulp zie ik echt niet meer zo zitten. Je verbrand onnodig veel energie zou men kunnen zeggen. De stelling: Niets nieuws alleen anders.
Zaterdag 25 januari In Nederland een duidelijk verrechtsing niet zo zeer een duidelijke verrechtsing maar meer aan mijn lijf geen polonaise Waar maak ik me druk om ?
13 februari 1975 Artikel in U.S.News & World Report.: WHAT'S BECOME OF YESTERDAY'S STUDENT REBELS

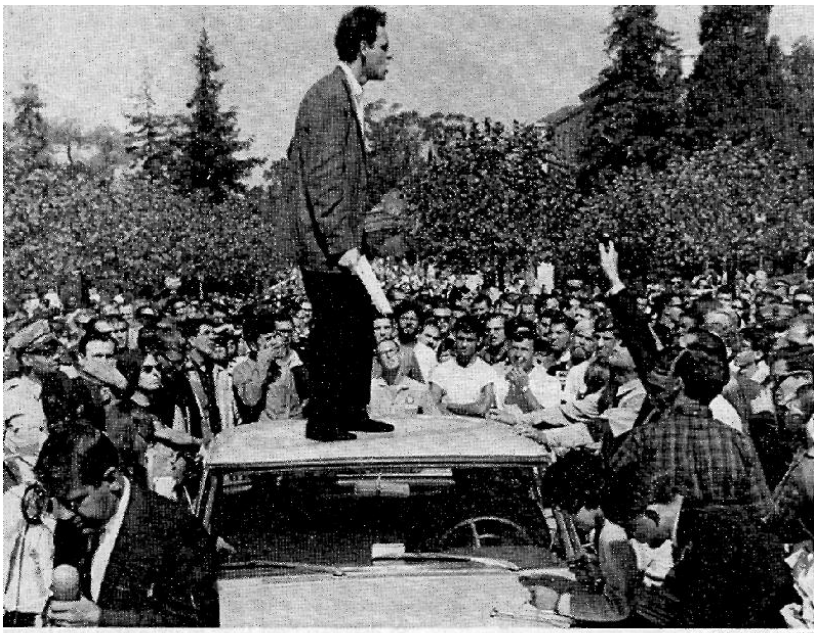

"BERKELEY DAILY GAZETTE"
Mario Savio, demanding "free speech" for Berkeley students in 1964, helped ignite nationwide youth revolt. Today, he questions violent turn movement took in later years.

Ten years ago, the "free speech" movement at the- University of California in Berkeley touched off an era of youth revolt that many predicted would someday be recognized as a "revolution" in America. Was it really a revolution? Did it significantly change anything? Are the young rebels of a decade ago still fighting the establishment or are they part of it? Today, older and, Wiser, the young people of that period are pondering its lessons and its effect on their lives and attitudes. One study estimated the number of "committed radicals" in the 1960s at 350,000 with at least that many sympathizers on the sidelines. To find out what happened to that tidal wave of angry young people-part of the largest rising generation in the nation's history-staff members of "U. S. News & World Report" talked to dozens of former rebels, now men and women in their late 20s

and early 30s. The consensus: All but a few concede-somewhat sadly-that the movement that promised to transform America only a few years ago is dead today. And many are bitter about the direction their "revolution" took in later years. But, in their view, the youth revolt has permanently altered the lives of hundreds of thousands of people. And they insist its impact will continue to be feIt, as these young adults take on increasingly important roles in society.
From an expert. Over all, these onetime rebels are finding the transition into the harsh realities of the workaday world a big one. Their difficulty is explained by Seymour Martin Lipset, a Harvard University political and social scientist who has studied the youth revolt from its early stages. He says:
"As students, they could live a simple, pseudo-poor existence. They wore jeans and work shirts, but they didn't skimp on hi-fi sets, records, books and cars. Now, when they're out of college, they find the old man won't pay for it, and they have to find something that will support them and agree with their views at the same time." Many have found niches in new institutions which their earlier agitation helped to create, or expand-from public-service lobbying groups to offbeat religions. (...)
Their views today. Radicals who have joined the system are nearly unanimous in insisting that their basic opinions haven't changed. But justifying their present lives can be aproblem. One veteran of the free-speech movement emphasized: "I am inactive now, but my polities have remained unchanged. I still have my views." Another, now a teacher and a mother, called herself "a catalyst within the system, doing what I want to do.Thomas Cottle, now a clinical psychoIogist, writer and well-paid researcher for a Boston activist group called the Children's Defense Fund, admitted to the sense of hypocrisy that troubles so many of his generation. He explained: "I still think there's a great deal of my life that is fundamentally a lie. And it's not a happy life. It's not easy to be happy in this culture if you have a conscience, because of all the misery going on." Owusu Sadaukai, 33, a labor organizer who founded Malcolm X Liberation University in Greensboro, N. G, in 1969 only to see it close four years later-is sharply critieal of what he calls "the fat cats of our generation. " In his view: "It is clear as you look around the country, a lot of them are turning to electoral polities, some have become petty-bourgeois community leaders, and some have gone into transcendentalism and other forms of copping out. But there are a significant number of us who are trying to develop in a revolutionary manner, people who continue to work and struggle and organize. " Although the number of participants has been greatly reduced, the FBI has identified at least three surviving offshoots of the last decade's most prominent revolutionary group, the Students for a Democratie Society. One of them, the "Weatherman" faction, has claimed responsibility for three bombings from New York City to Los Angeles in the past 16 months, including a big blast in the Gulf Oil Corporation's Pittsburgh office tower last June.And, despite the compromises many young rebels have made, some observers believe enough radical sentiment remains to fuel more widespread violence if leaders can find an issue as seemingly simple and emotional as segregated lunch counters or the Vietnam War. Professor Lipset, the Harvard professor of political science, warned: "If we go into a major depression in the '70s, we will go into it with hundreds of thousands of professionally trained radicals. In the '30s, we had none of that, but we still had trouble. So the chances for upheaval now would be much greater." Upheaval or no, most of those close to the troubled generation of the 1960s expect them to make their influence felt as they grow older and, in the words of West German radical Rudi Dutschke, "make a long march through all the institutions of society."
(Het was voor mij in 1975 een zeer interessant artikel, dat ik toen in mijn archief heb bewaard omdat Mario Savio (zie foto) de studenten van Champaign-Urbana heeft geïnspireerd. Toen ik daar in 1966-67 associate professor was, heb ik mij aangesloten by the Free speech movement, die door hem is gestart in 1964)
Maandag 27 januari Zwarte tijden maar geduld is een schone zaak. Het hervinden van het ritme valt niet mee tevens dat een duidelijke doelstelling in je leven verflauwt door het relativerend denken Toch is er iets waaraan je wezenlijk kan functioneren namelijk de vragen te stellen aan

het systeem zelf waarvan je deel uit maakt. Niet zozeer om je heen als wel introvert. Hoe staat de mens in dit systeem en daardoor het tegenovergestelde bereikend van het centraliseren van de mens. Hierdoor zie ik pas hoezeer de mens behept is door een idee fixe nl zichzelf zo belangrijk te vinden tov het functioneren van het systeem. De paradox. Onbelangrijk is het systeem maar het belangrijkst voor zich zelf omdat hij juist deze onbelangrijkheid ervaart daardoor nog meer doordrongen van eigen belang. Idealisme verdwijnt.
Woensdag 29 januari Slecht bericht over gezondheid van mijn vader. Parkeerverbod Utrecht.
Vrijdag 7 februari Hoofdbureau politie: een geval van mogelijk valsheid in geschrift.
Zaterdag 8 februari Maak moeilijk tijden door. Nu belt Astrid Kalff weer op dat Jan Ebeltjes in elkaar is geslagen. Ik moet hem maar weer helpen. Ik weet het niet meer. Jan zit weer in de bak. Opgejaagd wild. De strijd is dus eenzaam. Elk contact leidt onherroepelijk tot niets. Ik roep tegenstellingen op die ik niet aankan.
Maandag 10 februari Weer een zwarte maandag, alles een grote zwarte hopeloze troep.
Dinsdag 11 februari Een beetje weer uit de put gekropen maar een ding is zeker. Het kan niet meer gaan zoals het ging.
Woensdag 12 februari Vader geopereerd
Vrijdag 14 februari Jan Ebeltjes op bezoek.
Dinsdag 18 februari Zeer depressief. Bespreking met Adrienne om even 2 weken uit elkaar te gaan. Beslist om 2 weken naar Avereest te gaan naar het huisje van Schellevis.
Woensdag 19 februari Naar Avereest, Adrienne erg verdrietig, maar erg goed dat ze nu zelfstandig kan nadenken zonder mijn overheersende invloed. 14 dagen opsluiting zeer nuttig om de zaak eens rustig te overdenken. Tussentijds balans van de tijd in Avereest. Ik geloof dat ik in een huisje ergens in de polder op een afstand van 20-30 km moet zitten zonder telefoon, alleen schriftelijk te bereiken op een geheimadres of althans waar ik de komende gasten van verre zie aankomen en dat dan gedurende de week me daar ophoudt om zaterdag middag thuis te komen en gezellig met onze kinderen. Ik kan mijn eigen leven ontwikkelen. Telefoon afschaffen, ik word toch afgeluisterd. Van belang om alle contacten die nodig waren voor de KZ Zaak af te breken. De moeilijkheden die ik momenteel met Adrienne heb of beter gezegd met de omgeving wordt feilloos door Marx in zijn kritiek op Feuerbach beschreven. In mijn productiekracht is momenteel in tegenspraak gekomen met mijn maatschappelijke verhoudingen.
Zaterdag 22 februari Het wordt steeds duidelijker. Ik vind het vorsen het heerlijkst. Ik kan een goed beeld geven van de bonafide OSM en MAW , door te beschrijven hoe perfect het systeem werkt van de heersende klasse, de codes etc. Net bezoek gehad van Jehova getuige. Aan hem gevraagd wat was er voor het begin. Brief van Jan Ebeltjes. Had weer een paar tekeningen gemaakt en vroeg of ik hem 31 januari kwam ophalen om 7 uur en dan naar Rotterdam wil brengen. (2008. Ik herinner me niet of ik hem daar heb opgehaald.
Zondag 23 februari Terug naar de universiteit, maar nu niet als lesgever student of meer van zo iets, maar als stoorzender om te laten zien hoe zij de arbeiders uitbuiten en hoe zij dingen uitvinden die de arbeiders werkeloos maken en hoe zij door hun schandalig idealistisch inslag het materialisme onderdrukken etc. Adrienne, Mauk en Allard Jiskoot kwamen om ongeveer 12 uur. Erg gezellig, maar al gauw was het toch een keurig bezoek. Adrienne zoals wel te verwachten was nog niets opgeschoten alleen zoals ze zelf zei een overwinning door het schrijven van een brief aan mevrouw Ter Haar dit alleen al betekent veel voor haar. Zo diep zit het over haar handel met niemand te spreken. Ze cijfert zich altijd zelf weg. Ze zag er erg verdrietig uit. Van mijn gedrevenheid begreep ze niet, maar probeerde het wel te begrijpen. Al met al een slecht verlopen bezoek. Precies zoals de bezoekjes in de gevangenis. Geen stimulans. Het bourgeois leventje draait rustig door. Ik zie alleen wel dat het voor mij definitief afgelopen is dit halve leventje. Terug ziende op deze dagen van afzondering zo goed bevallen dat dit voor herhaling vatbaar is zal dus door ons een duidelijke keuze moeten worden gedaan 1. A. kies om met mij samen de stap te doen 2. A kiest om niet met mijn de stap et doen 1.direct implicatie op het leven 2. niet direct alleen dat ik niet meer thuis zal zijn en vertrek. It is as simple as that. Mijn werk zal zich

duidelijker moeten richten op het afscheiden van mijn burgerlijke leventje. Dit werkt anders dermate frustrerend. Het is nu zaak om prioriteiten te stellen. Het lijkt mij nu het beste om allereerst in eigen nest orde te scheppen alvorens naar buiten op te treden. Pas nadat hier duidelijk is gekomen begint mij poging om contacten te leggen. Ik voel dat het afsterven van mijn afkomst een moeilijk proces is, maar er zit niets anders op om werkelijk die ene stap te doen. Nu wie gaat gaat mee en wie niet gaat gaat niet mee. Er is geen tussenweg voor niemand Alle tussenoplossingen leiden tot niets.
Dinsdag 25 februari Wat te doen zei Lenin in 1902 en wat moet ik doen in 1975, 72 later?. Einde Oud Avereest tijd
Zaterdag 1 maart Adrienne heeft me opgehaald. Zij was zeer goed opgeschoten, maar het probleem over onze relatie nog weinig opgeschoten. Bij terugkomst zeer depressief ondanks het feit dat ik me er erg op had verheugd.
Zondag 2 maart Zeer somber. 's Avonds weg naar Amsterdam actie Nieuwmarkt. Stencils verspreid, geslapen bij Frans Verschuur. (bijgeschreven 2008 Ik herinner me dat ik voorlopig in Amsterdam wilde blijven en zware acties ivm. met Nieuwmarkt uit te voeren, maar het bleek dat de mensen die de actie voerden niet zo uit waren op gewelddadige acties)
Maandag 3 maart Nieuwmarkt goed contact met mensen van de maagdenhuis tijd soort reünie.
Dinsdag 4 maart Rustig in Nieuwmarkt, weer terug naar huis alles weer rustig in mij. Rustig blijven zitten waar je zit. Mijn kracht ligt in de analyse van de tegenwoordige tijd.
Donderdag 6 maart Proces kantongerecht voor het op 18/19 bekladden van stationsgebouw in Baarn met leuze Vete Vlaar Dumont. Vrijspraak. Het is als een rubberbal dit systeem .Ik mocht alles zeggen. Hopeloos.
Zaterdag 8 maart Artikel in Telegraaf. Aan predikers van revolutie in ons land geen gebrek door J.G.F. Heitink
Enkele gedeelten van dit artikel:De gebeurtenissen van de afgelopen week zijn overschaduwd door de gelukkig goed afgelopen gijzeling in West-Berlijn en het nieuwe gijzelingsdrama in Israël. Dit drama liep niet goed af en weer zijn families in rouw gedompeld door een zinloze terreurdaad. Het moet zelfs bij de dapperste Israëli· bezorgdheid wekken, dat de tegenstander . zelfs in Tel Aviv weet toe te slaan. Hadden de Palestijnse commando's een Israëlische militaire post overvallen, dan was dit weliswaar een laffe schending van het bestand geweest, maar·zij hadden tenminste in dat geval tegenstanders uitgekozen, die zich hadden kunnen verweren met hun eigen wapens. Nu zijn opnieuw weerloze burgers het doelwit geweest. Het grote gevaar is opnieuw, dat een golf van haat zich gaat richten tot de Palestijnen in de kampen en al die Palestijnse burgers, die ook niet kunnen helpen. (...) Het geweld als middel van politieke terreur in zijn moderne vorm· neemt hand over , hand toe .en ik denk daarbij bijv. ook aan de politieagent die woensdagnacht in Beieren werd vermoord. Te veel wordt vanuit comfortabele fauteuils propaganda voor het geweld gemaakt, zoáls afgelopen maandagmorgen de heer Tom de Booy, voormalig wetenschappelijk medewerker van de Universiteit van Amsterdam, deed voor de microfoon van de NOS, nadat de verslaggever hem had gevraagd: "En als u uw doel wilt bereiken, dus samengevat, dan zal dat als de Tupamaros (in Uruguay) en de Baader-Meinhof-groep, uiteindelijk alleen door geweld kunnen?" De heer De Booy antwoordde daarop: "Alleen door geweld, want we weten wat het lot
is van iemand die het via de niet gewelddadige weg wil doen, als een Allende in Chili en ik geloof niet dat het mogelijk is om de kapitalistische structuur gebaseerd op het uitbuiten van de massa omver te werpen of te veranderen als je de wezenlijke onrechtvaardigheden niet kunt aanpakken",
De veranderingen van de samenleving kunnen dus volgens de heer De Booy alleen tot stand worden gebracht door geweld. en dat is dan maar weer even lekker gezegd via de microfoon van de NOS.
Zondag 9 maart. Alles pico bello. Orde op zaken gesteld. Zo zie je maar weer geef alles de tijd. Geduld geeft ontspanning

Woensdag 12 maart. Brief van Officier van Justitie Mr G.W. von Meijenfeldt
Zeer geachte heer de Booij, het blijkt mij dat u bij vonnissen van de kantonrechter te Amersfoort d.d. 16 augustus 1973 en de kantonrechter te 's-Gravenhage d.d. 12 februari 1974 veroordeeld bent tot twee geldboetes van respectievelijk tien gulden subsidiair één dag hechtenis en vijfentwintig gulden subsidiair één dag hechtenis. Er is verder geen rechtsmiddel uwerzijds aangewend. Voorts zie ik dat u de boeten nog niet betaald heeft. Mag ik aannemen dat u, in aanmerking genomen wat wij zoal eens uitgepraat hebben, het in geen geval zult laten aankomen op de noodzaak de vervangende vrijheidsstraffen ten uitvoer te laten leggen?? Mij dunkt, u heeft zonder enige twijfel wel iets beters om uw gaven voor te gebruiken dan dit soort oppositie - tenminste indien u het als oppositie (tegen wat?) bedoelt- tegen - relatief bezien - onnozele bestraffingen. Komt u anders een keer praten. In elk geval, laat mij het vertrouwen mogen behouden dat u een echt hollandse man bent die iets weet uit te praten, zoals het in ons vaderland van ouds de beste traditie geweest is. Vertrouwend op uw medewerking, hoogachtend, G.W. von Meijenfeldt.
Zondag 16 maart Een zware week achter de rug. Vol twijfels hard gewerkt maar nog niet duidelijk waaraan, weinig beleefd.
Maandag 17 maart Enigszins door de diepe put heen. Het komt in golven en het beste is om het deze over je heen te laten komen zonder tegenstand te bieden. Anders zonde van de energie en zo mee te laten drijven tot het weer is uitgewoed, dan het zwemmen weer opnemen.

Jan Maarten soldaat van januari 1975 - mei 1976

Zondag 30 maart en maandag 31 maart Pasen. Naar vader en moeder erg triest, ivm .de huidkanker van vader .

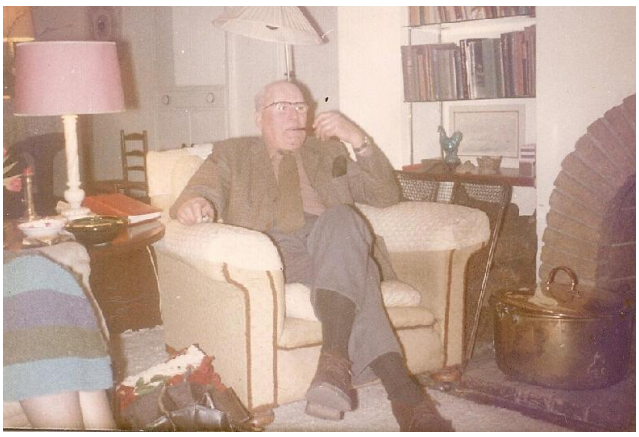
Mijn vader in zijn stoel in de grote kamer van de Duinpan

Woensdag 2 april Met Henk de Beunje gesproken over tijdschrift Klassenstrijd.
Maandag 14 april Fris begin. Vrijwel alles geregeld en duidelijker geworden waar nu de aandacht op te vestigen
Dinsdag 15april Grootmoeder Hilda overleden. Drie jaar geleden in quarantaine gegaan. Nu begonnen met de verwezenlijking van mijn ideaal. Het schrijven van een tijdschrift, waarin ik mijn opgekropte opgepotte ideeën kwijt kan raken. Het moet een tijdschrift zijn dat gericht is op diegene die reeds de stap tot de GWS (gewapende strijd) hebben gedaan, alleen moet ik ze er van overtuigen dat geen fysiek maar geestelijk geweld en de enige tactische (voor deze situatie) middel is althans voorlopig. Nu is het geestelijk geweld niet strafbaar.
Vrijdag 18 april Grootmoeder begraven.
Vrijdag 25 april Brief van particulier secretaris van Prins Claus Mr. J.T. Warmenhoven
Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Claus der Nederlanden heeft mij verzocht U hartelijk te danken voor Uw brief van 14 april 1975 en voor Uw vriendelijke woorden, naar aanleiding van het televisie interview "1 op Zondag" van 13 april 1975.
De Prins heeft het zeer op prijs gesteld dat U, evenals zovele anderen, uiting hebt willen geven aan Uw waardering en begrip voor de inhoud en de vormgeving van het interview.
Maandag 28 april 6 jaar geleden dat ik begon met EGO project. Nu pas klaar met indelingschema waar ik waarin het in de 6 jaar verzameld materiaal kan rangschikken.
Dinsdag 29 april Geweld discussie in Hilversum, slecht, emotioneel geworden over de elitaire hoogleraren, nogal in spanning hoe het me overkomt. Het is vreemd dat ik nog zo gevoelig ben over zulke gesprekken. Het heeft geen zin om met deze mensen nog te discussiëren. de kloof is te groot geworden.

KLASSEN STRIJD...

een blad met informatie over gelijk recht voor ongelijke mensen.

een uitgave van het LeMa Proces red.& adm. postbus 5034 Baarn.
per exempl. 50 ct.

1 MEI 1975

DOELSTELLING: bewustmaking van het simpele feit dat we in Nederland anno 1875 in een klassenmaatschappij leven ,waar de productie middelen in hande zijn van een kleine groep mensen en de meest schreeuwende onrechtvaardigheden als normaal worden ondergaan zoals : GELIJK RECHT VOOR ONGELIJKE MENSEN,

Hij die alléen de klassenstrijd erkent is nog geen marxist en kan nog binnen de perken van het burgerlijk denken en de burgerlijke politiek verblijven.Het marxisme beperken tot de leer van de klassenstrijd, betekent het marxisme snoeien, verminken, reduceren tot wat voor de bourgeoisie aannemelijk is. Marxist is slechts hij die erkenning van de klassenstrijd uitbreidt tot die van de dictatuur van het proletariaat!
W.I.LENIN- Staat en Revolutie augustus 1917

ONDERWERPEN,DIE IN DIT BLAD ONDER MEER TER SPRAKE ZULLEN KOMEN.:
KLASSE-JUSTITIE
KLASSENSTRIJD in West-Europa in Nederland
NIEUWSANALYSE
HOE HET NIEUWS IN NEDERLAND TOT STAND KOMT
DE BAARNSE K.Z.-ZAAK
DE NEDERLANDSE"RECHTSSTAAT"
FASCISME EN KAPITAAL
REVISIONISME EN REFORMISME

Dit eerste nummer zal aan een aantal adressen gratis worden toegestuurd.Mocht U prijs stellen op verder toezending,dan moet U zich abonneren door storting van 50 cent per nummer of door een bedrag van 5 gulden
Het ligt in de bedoeling om zikx twee nummers per maand te laten verschijnen

1 MEI DAG VAN DE ARBEID
De geschiedenis van het tot stand komen van deze dag :
14 juli 1889 werden voor het e eeuwfeest van de bestorming van de Bastille (begin Franse revolutie 1789) twee congressen bijeengeroepen in Parijs die met elkaar concurreerden. Het congres van de aanhangers van Jean GUESDE (lid van de Parijse commune en oprichter van de franse arbeiderpartij) leidde tot de heroprichting van de INTERNATIONALE.
Men besloot om op 1 mei 1890 in alle landen te demonstreren voor invoering van de achturige werkdag.
85 jaar later demonstreert men in de wereld voor een achturige werkdag maar dan anders om om van een vier urige een achturige te verkrijgen. Het kapitalisme is een taaie vijand.

Frontpagina van tijdschrift, dat het niet verder gebracht heeft dan twee exemplaren

Maandag 12 mei-woensdag 14 mei In gevangenis Den Bosch vonnis kantonrechter Amersfoort 16 augustus 1973 f 12.- of een dag hechtenis en voor plakken ABN f 30,- of een dag hechtenis vonnis kantonrechter Den Haag 12 februari 1974
Maandag 12 Mei Jan Ebeltjes heeft in januari een tekening gemaakt voor ons ABN spel en ook zijn visie op deze tekening.

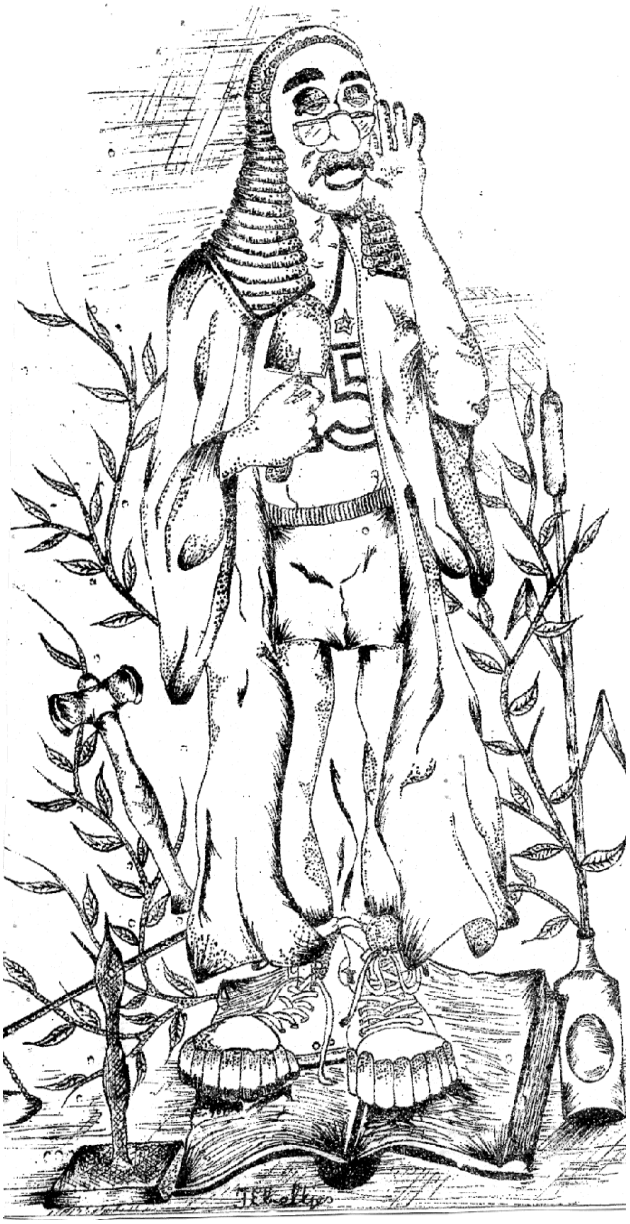

Tekening van Jan Ebeltjes voor ons ABN spel zie stencil 12 mei 1975

Hierbij geeft hij zijn visie :"Het eerste is, ik ben een beetje doof en hoor niet zo goed, ten 2de ik ben een beetje kippig daarom heb ik een bril, ten 3de mijn neusje is een beetje dik daarom de fles die op de grond staat en ten 4de ik hou niet van metselen daarom die trofel, ten 5de de ik heb spillen beenen en kan geen voetballer worden, ten6e ik doe wel aan hard lopen daarom heb ik een spordbroek aan, wand ze zouden mijn wel eens agterna kenen zitten dus het is eigen belang, ten 7e ik heb gimschoenen aan omdat de dokter voorschrijft, in verband met dat ik zweet voeten heb, want gimpjes zijn niet zo duer om te kopen dan schoenen, ik heb een sporcl schurtje aan om te laten zien dat ik sportief wil wezen (maar nog niet gelukt), ten 8ste ik heb een atverkate jas aan, maar dat is een vergissing want ik ben hoger geworden en dat neem ik niet daarom sta ik op

het wetboek te trapen ten 9ste ik probeer eerlijk te wezen gerechtvaardig daarom de weegschaal ten 10de ze denken dat ik niet rechtvaardig ben en ik wil er kragt bij zeten en daar heb ik een hamer voor bij nodig, ten elfde ik hou niet van mensen maar wel van planten, 12de ik heb als vermomming een pruik op anders herkenen ze, raara wie ben ik, ik hou van beeken en water, maar ik loop vaak overbeeken wie ben ik???

Maandag 12 mei 1975 Opgericht: AKTIEGROEP BETAAL NOOIT : ABN.

Doel : het doldraaien van het justitiële apparaat. Middel: het Nederlandse Volk op te roepen nooit een geldboete te betalen. Beweegreden : de justitie van het koninkrijk der Nederlanden is een misdadige organisatie. Zij spaart de sterken en vervolgt de zwakken van onze samenleving onder het motto : GELIJK RECHT VOOR ONGELIJKE MENSEN. Volgens de ABN de grofste vorm van onrecht, die men zich maar kan bedenken. Voorbeeld van Rechtsongelijkheid. Twee Nederlandse staatsburgers rijden bij het gaan naar hun werk door een rood stoplicht. Zij krijgen beide een boete te betalen van f 52,- ieder. De ene man is directeur van een oliemaatschappij en verdient f 1000,- schoon per dag en de andere man is een bouwvakker en verdient f 40,- schoon per dag. De ABN is van mening dat beide staatsburgers op de zelfde wijze gestraft dienen te worden :Boete naar DRAAGKRACHT. Dit betekent dus dat de eerste man een boete moet betalen van f 100,- en de tweede man een boete van f 4,. In onze zgn rechtstaat komt dit dus neer op een voorbeeld van rechtsongelijkheid van maar liefst f 96,- De ABN geeft aan de ommezijde van deze bladzijde nadere inlichtingen om de justitie dol te draaien.

1. Als je bekeurd wordt, en de politie vraagt of je de zaak wilt "schikken" (= direct betalen) is daarop je antwoord: IK BETAAL NOOIT!

2. Als je daarna van de officier van justitie een acceptgirokaart in de bus krijgt, waarmee hij je verzoekt om geld te storten, om daarmee vervolging te voorkomen, is daarop je antwoord om deze kaart in de enige bak te gooien waarin hij hoort : DE PRULLEBAK.

3. Als de dagvaarding (het beruchte gele papiertje) aan je wordt betekent, schrijf je meteen een bezwaarschrift tegen deze dagvaarding. In dit schrijven voer je aan, dat je niet wilt voorkomen omdat anders je goede naam schade loopt, je carrière gebroken wordt etc etc. Het gevolg van dit alles is, dat de rechtszaak NIET DOOR KAN GAAN. Eerst moet het ingediende bezwaar tegen de rechtszaak behandeld worden. Dit is een eindeloze procedure, want na het indiener van het bezwaarschrift, krijg je na verloop van tijd een oproep om voor de raadkamer van de rechtbank je bezwaren uiteen te zetten. Nadat je dit hebt gedaan, krijg je van de raadkamer het, bericht, dat het bezwaarschrift is verworpen (geheel volgens je verwachtingen overigens). Geen paniek want je gaat nu gewoon in beroep tegen deze afwijzende beschikking!. Je komt nu voor een hogere raadkamer en begin je inmiddels uit het hoofd geleerde formules op te zeggen. Opnieuw krijg je dan na enige tijd de mededeling, dat je beroepschrift is verworpen. Nu teken je cassatie aan bij de Hoge Raad der Nederlanden gevestigd te 's-Gravenhage. Ook dit wordt geheel in de lijn van je verwachtingen, verworpen.

4. Nu komt dan toch de zaak eindelijk voor de rechter, maar ons ABN spel geeft nog vele mogelijkheden om de justitie het bloed onder hun schone nagels vandaan te halen: men vraagt aan de officier van justitie om een serie getuigen (à décharge) te doen dagvaarden. De officier van justitie moet dit doen, of hij het leuk vindt of niet. De getuigen moeten verschijnen! Als ze niet verschijnen stel je de zitting uit .Tegen het vonnis van de rechter ga je nog eenmaal in beroep bij een hoge college. Je laat nu, als het even kan; nog meer getuigen à décharge door de officier van justitie dagvaarden of als het bij het gerechtshof is, heet zo'n man procureur-generaal).Daarna ga je in cassatie bij de Hoge Raad der Neder landen. Dat dit alles op niets uit loopt, behoeven we al niet meer te zeggen.

5. Na afloop van de hele rechtsgang vraag je je dossier ter inzage in verband met de enige mogelijkheid die je als gewone staatsburger nu nog open staat: REVISIE VAN JE VONNIS/ARREST. Als je niet tevreden bent met de gang van zaken kan je ongestraft je dossier in beslag nemen. Het justitiële apparaat moet nu beginnen met het opnieuw aanleggen van een dossier over je zaak.

6. Wanneer de zaak dan na enige jaren "rond" is, en je uiteindelijk bent veroordeeld, dien je een gratie verzoek in (althans wanneer je hiervoor nog niet automatisch in aanmerking bent gekomen wegens bv een huwelijk van een lid van het Koninklijk Huis of zoiets) .
7. Als nu, na vele jaren het eindvonnis, is geveld, krijg je van de Officier van Justitie een aantal acceptgirokaarten in de bus (uitgevoerd met een gekleurde bies aan de bovenkant, elke kleur heeft zijn diepe symbolische betekenis). Hierbij word je gemaand om ter voorkoming van arrestatie je boete betalen. ABN zegt hier op als enig advies: in de enige bak waarin deze kaart hoort: DE PRULLEBAK. Wanneer je dan toch ten lange leste moet zitten, laat je dan niet door de OVJ overhalen om de boete als nog te betalen, want dan neem je een ander zijn plaats weg is dan zijn argument! Je hebt recht op je plaats in de bak. Er is nu al een wachtlijst van 8500. ABN's streefgetal is voor de toekomst:85.000.
P.S. ABN: postbus 5034 Baarn. Voor meer informatie, zoals model-exemplaren van brieven e.d. om de justitie dol te draaien. Etc
Woensdag 14 mei Contact met Cor Zwaan . Heeft moeilijkheden met zijn scriptie die niet wordt aangenomen.
Vrijdag 16 mei Drama Bert Gijzen die cheques van mij heeft gestolen en te gelde heeft gemaakt.
Zaterdag 17 mei Ruiten ingegooid in tuinhuisje

Ruit ingegooid met paal van mijn bord in het tuinhuisje door 10 sterken?

Woensdag 21 mei verhoor met agent Ploeg cheques terug ontvangen, pv. gemaakt. einde van een fase , maar nieuw begin
Donderdag 22 mei Tuinhuisje en caravan ontruimd ivm diefstal en brand
Zondag 25 mei Grote kamer van Mariette gekregen voor mijn kantoor.
Dinsdag 27 mei Teleurstelling de Rijks academie heeft niet gehapt. Niets gebeurd met stencils
Woensdag 28 mei Weer klap op goede hoofd weer 600 gulden van mijn bankrekening afgeschreven door Bert Gijzen met mijn gestolen cheques.
Zondag 1 juni Bespreking met Cor Zwaan betreffend actie SSA. Wil wel meedoen aan actie Nieuwmarkt.
Dinsdag 3 juni, Artikel in Gooi-en Eemlander. Officier Justitie in Baarn kreeg steen door ruit
BAARN - Op verscheidene plaatsten - in Amsterdam (twee keer), Baarn en Amstelveen - zijn in de nacht van maandag op dinsdag, vrijwel gelijktijdig ruiten ingegooid op twee plaatsen gebeurde dit met zgn. molotov-cocktails. Er is één arrestatie verricht in Baarn bij het huis van de officier van justitie mr. F.H. von Meijenfeldt. De politie heeft op heterdaad de 24-jarige student C. Z . betrapt, die een baksteen tegen een. ruit van het huis. wierp. Tijdens het verhoor. verklaarde student (Van Nijenburgh) dat hij in de publiciteit wilde komen, omdat zijn scriptie op

zijn school niet in goede aarde was gevallen. De Amsterdamse recherche is er van overtuigd, dat het hier gaat om een protestactie tegen de maandagochtend voortgezette: sloop van huizen op de Nieuwmarkt ten behoeve van de metro. Mr. Van Meijenfeldt was officier van justitie bij de politierechter in .Amsterdam op de dag, dat deze enkele actievoerder kreeg te berechten. Een andere ·slachtoffer de gemeente-ambtenaar G. A van Stijgeren in Amstelveen, voorzitter van de 'ambtelijk' projectgroep Nieuwmarkt. Op vrijwel het zelfde tijdstip belandde 'in het kamertje van een der gerechtssecretarissen van het paleis van justitie in Amsterdam een molotov-cocktail, die. tot ontbranding kwam. De tweede molotov-cocktail is door een raam van het· politiebureau aan de Raampoort geworpen. Volgens de Baarnse politie heeft de gearresteerde student in Baarn al eerder van zich doen spreken met een soortgelijke actie. Hij wierp toen een steen door een ruit van het gemeentehuis.

Woensdag 4 juni Artikel in Telegraaf: Brandbom en stenen door ruiten Tegenstanders van Metrobouw toch actief.

Verloopt de afbraak van de 26 panden in de Nieuwmarkt zonder incidenten, elders rond Amsterdam waren tegenstanders van de metrobouw gisternacht wel actief. Zo ·werd rond kwart voor 3 een brandbom door een raam van het Paleis van Justitie aan de Prinsengracht gegooid en gingen in Amstelveen ruiten aan diggelen. Ook bij de officier van justitie Mr F.H. von Meijenfeldt ging een molotov cocktail door het raam. Hierbij werd de 24-jarige student C.Z. op heterdaad betrapt en gearresteerd. Eerst vlogen twee stenen door de ruit van het woonhuis van een Amsterdamse gemeenteambtenaar van de Projectgroep Nieuwmarkt de heer G. van Stijgeren, die aan de Parelvisserslaan in Amstelveen woont.

Gisterochtend wed ook ontdekt dat ruiten waren vernield bij de Ballast Nedam groep NV in Amstelveen. Deze onderneming is nauw betrokken bij de bouw van de metro in de hoofdstad. De huismeester van het Paleis van Justitie werd gisteravond gewekt door een sterke rookontwikkeling. In een kamer aan de Leidsegracht was een molotov-cocktail door een raam naar binnen gegooid. De brandweer wist de schade echter te beperken. In Amstelveen werd na de aanslag op de woning van de heer Van Stijgeren een busje gesignaleerd. De Amsterdamse politie maakte zonder succes jacht op het busje.

De heer Van Stijgeren onderhoudt In zijn functie contacten tussen het gemeentebestuur en bewoners van bepaalde stadsdelen. De heer Van Stijgeren voorzitter van de "Projectgroep Nieuwmarkt " verklaarde desgevraagd: "Ik zat in de woonkamer toen de bakstenen voor mijn voeten terechtkwamen". Ook bij een ambtenaar'-van Publieke Werken, die betrokken is bij de bouw van de Metro en in Amstelveen woont, werden ongeveer 6 weken geleden de ruiten vernield.

"In mijn functie werd al meermalen symbolisch een baksteen "aangeboden". Dit was. niet zo symbolisch, ik ben erg geschrokken" , aldus de heer Van Stijgeren.

Dinsdag 3 juni Arrestatie van Cor Zwaan.

Woensdag 4 juni Jan getracht los te krijgen gelukt om 6 uur s-avonds

Zaterdag 7 juni/Zondag 8 juni Northrop stencil gemaakt

Maandag 9 juni Stencils verstuurd

Dinsdag 10 juni Stencils rondgebracht in Baarn. Door rechercheur Bart Engel aangehouden om 8.45 en om 15.00 voorgeleid in Baarn door hulpofficier van justitie T.J. Platenkamp verdacht van art. 285, 141, 157, 158 ivm artikel 47 wvs betreft openbaar geweld, openlijke geweldpleging of brandstichting of schuld hieraan, ivm medeplichtigheid, cq uitlokking daarvan. Van Baarn met auto naar het Hoofdbureau Politie.

UIT HET WETBOEK VAN STRAFRECHT: MISDRIJVEN WAARDOOR DE ALGEMENE VEILIGHEID PERSONEN OF GOEDEREN WORDT IN GEVAAR GEBRACHT

Art. 157. Hij die opzettelijk brand sticht, een ontploffing brengt of een overstroming veroorzaakt, wordt gestraft:

1. met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren of geldboete van de vijfde categorie, indien

daarvan gemeen gevaar voor goederen te duchten is;
2. met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren of geldboete van de vijfde categorie, indien daarvan levensgevaar voor ander te duchten is;
3. met levenslange gevangenisstraf of lijdelijke van ten hij twintig jaren of geldboete van de vijfde categorie. indien daardoor levensgevaar voor een ander te duchten is en het feit iemands ten gevolge heeft. (Sr 176,285,328,352,428)
Art. 158. Hij aan wiens schuld brand, ontploffing of overstroming te wijlen is, wordt gestraft:
1. met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste drie maanden of een geldboete van de vierde categorie, indien daardoor gemeen gevaar voor goederen ontstaat;
2. met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste zes maanden of een geldboete van de vierde categorie, indien daardoor levensgevaar voor een ander ontslaat.
3. met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste een jaar of geldboete van de vierde categorie. indien het feit iemands dood tengevolge heeft (Sr 176, 285, 428, 429).
Woensdag 11 juni Artikel Gooi- en Eemlander. Tom de Booij gearresteerd
BAARN - Dr. Tom de Booy is gisteren door de politie in zijn woonplaats aangehouden en overgebracht naar Amsterdam, waar hij morgenochtend zal worden voorgeleid voor de officier van justitie mr. J. G. A. Wolfs. Hij wordt ervan verdacht medeplichtig te zijn aan een deel van de recente gewelddadige activiteiten rond de Amsterdamse Nieuwmarkt affaire. Op diverse plaatsen in ons land, waaronder ook Baarn, zijn onlangs ruiten van hooggeplaatste personen aan diggelen gegooid. Hierbij werd. o.m. gebruik gemaakt van molotov-cocktails. Tom de Booy is gearresteerd op verdenking van openlijke geweldpleging, opzettelijke brandstichting, en poging tot het bedrijven van misdrijven
Dinsdag 10 juni . Het dagboek geschreven in cel 13 B van het Hoofdbureau van Politie in Amsterdam.
Ik kreeg wel een potlood, maar geen papier. Uit witte gedeelten uit de bijbel en daarna op witte pagina's van een in de cel achtergelaten. Elseviers weekblad heb ik het dagboek kunnen opschrijven. Later met moeite het dagboek overgeschreven. Ik heb in een stencil mijn ABN spel (zie stencil 12 mei 1975) uit de doeken gedaan. Ik schrijf het dagboek als een ABNer die het spel meespeelt en hoopt daarmee medestanders te vinden voor dit spel.

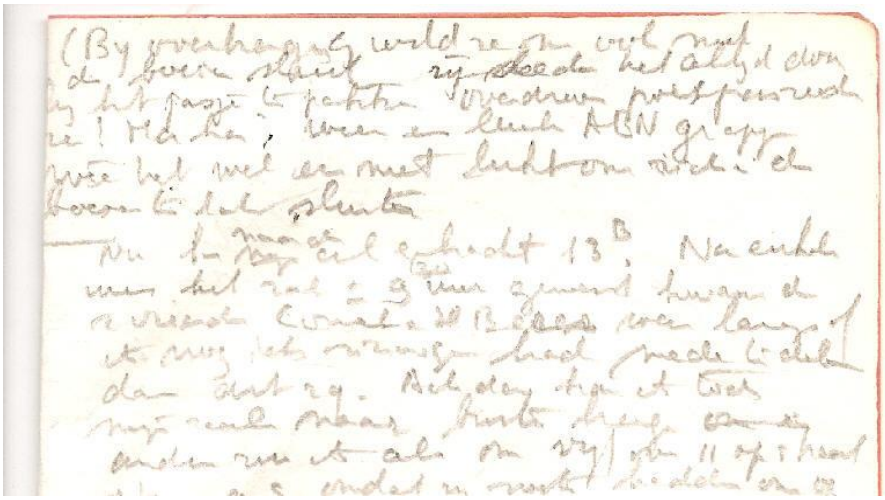

Gedeelte dagboek in cel van Hoofdbureau van Politie op lege bladzijde van bijbel, die ik in mijn cel mocht meenemen

Dag 1. **Dinsdag 10 juni.** Bij het verspreiden van ons laatste ABN Nieuws (over de rol van Prins Bernhard in het omkoopschandaal van de firma Northrop te Los Angeles) o.m. in de directe omgeving van Paleis, werd een ABN lid door een opsporingsambtenaar van de misdadige organisatie: Justitie van het Koninkrijk der Nederlanden 8,.45 uur op straat gelegen tussen het gebouw van de Gemeentelijke Sociale Dienst en het Politiebureau te Baarn, STAANDE

GEHOUDEN."Kunt U zich legitimeren?" vraagt de ABNer
"Ja " was daarop het verbouwereerde antwoord. Hij liet zien dat hij bevoegd was volgens art 52 W.v.Sv. Het bleek te zijn de brigadier van de Gemeente politie Bartholomeus Engel wonende te Baarn Nachtegaallaan 38. Hij zei daarop :"U bent AANGEHOUDEN" (art 54 derde lid). Zo werd de ABN colporteur gebombardeerd tot verdachte art. 27 Wv SV. Er zouden dus redelijke vermoedens te aanzien van verdachte uit feiten of omstandigheden van schuld moeten zijn aan enig strafbaar feit (Even flitste het door het brein van de ABN colporteur zou het zijn vanwege ons laatste nummer waarin materiaal verstrekt is waaruit duidelijk naar voren komt hoezeer ons Koninklijk Huis is betrokken bij het omkoopschandaal of voor het verspreiden van een pamflet waarop een artikel van Trouw voorkomt dat nu niet bepaald een sterke indruk geeft van de Burgervader van Baarn Mr J. van Haeringen of zou men misschien aanwijzingen in de richting van ABN voor de actie rond de sociale academie de NIJENBURGH van 16-19 mei of de plakactie van de nacht van 12 mei jl alwaar 2 colporteurs van ABN werden geverbaliseerd voor het aanplakken van stencils op verschillende objecten van functionarissen en gebouwen van de staat der Nederlanden). Zo werd de ABNer geleid naar het bureau op STEENSWORP afstand. (art. 54 eerste lid). In de cel werd verdachte ABNer voorgeleid voor de hulpofficier van justitie Mart·J . Wildemans inspecteur van politie wonende te Baarn Fockema Andreaelaan 87(art 54 derde lid) -ongeveer 2 uur na aanhouding. Verdachte werd medegedeeld, dat hij op verzoek van de Amsterdamse recherche werd aangehouden en later vermoedelijk zou worden overgebracht naar Amsterdam en vallen onder het arrondissement van Amsterdam. De artikelen waarvan de ABN er werd verdacht waren: 141,157,158, 285 in verband met artikel 47 van het Wetboek van Strafrecht. Hierna werd de ABNer door twee verbalisanten B. Engel en van Beers, agent gemeentepolitie van Amsterdam verhoord. De ABNer werd naar naam, geb. datum etc gevraagd alwaar hij op antwoordde "Ik beroep me op artikel 29 van het wetboek van strafvordering". Dit zou verder het enige zijn wat de ABNer tijdens het verhoor heeft geantwoord op vragen van de verbalisanten. In de wachtkamer heeft zich steeds op de achtergrond gehouden de hoofdinspecteur van politie van de gemeente politie te Amsterdam, de hulp officier van justitie T.J. PLATENKAMP specialist op het gebied van de kwestie rond de Nieuwmarkt. Trouwens de hulpofficier van justitie te Baarn Wildemans heeft zich verder ook niet meer laten zien. De zaak was kennelijk niet belangrijk genoeg en zij zetten dus lagere ambtenaren aan het werk (trouwens de heer Wildemans heeft eens van de verdachte gesteld in een interview aan het Parool, dat de man de denktrant had van anno 1900 en totaal ongevaarlijk was, wel lastig en veel tijd in beslag nam, niet belangrijk). Nu de vragen van de Amsterdamse Recherche: Volgens de verdachte C.Z. aangehouden, inverzekeringesteld krachtens art 311, 350 en 285 (een gegeven dat we dank zij deze aanhouding pas konden bemachtigen en zeer belangrijk voor ons ABN spel inzake de aanklacht die wij aan het voorbereiden zijn inzake de wederrechtelijke vrijheidsberoving van CZ op 3 juni 1975 door de officier van justitie ARPS, Donkere Gaard 20 Utrecht). Deze verdachte C.Z. (die zich dus ook kan beroepen op artikel 29 en dus niet de waarheid behoeft te spreken als verdachte) heeft aan de Amsterdamse recherche medegedeeld dat (precies kunnen we ons de tekst niet meer herinneren),maar het kwam er op neer, dat C.Z. instructies had ontvangen van de verdachte ABNer,al zou hij gezegd hebben dat hij kon kiezen uit 2 objecten om de ruiten in te gooien dit i.v.m. andere soortgelijke acties in Amsterdam, alwaar o.a. molotov cocktails zouden worden geworpen maar waar wist hij niet te vertellen op welke objecten en nader te noemen tijd ook zouden bommeldingen worden verricht o.a. hotel waar Sinatra zou verblijven, mijn inziens was hij helemaal niet van plan om in Amsterdam zijn gouden hoofd neer te leggen maar dit ter zijde). Maandagmiddag of avond (dat kunnen we ons niet precies meer herinneren wat de Beers heeft voorgelezen), zou de verdachte ABNer gezegd dat toen deze zou gaan gebeuren op een bepaald tijdstip omdat de ontruiming van de Nieuwmarkt door zou gaan. Ook vertelde de ABNer dat er een ruit zou worden gegooid in een huis in Bilthoven. Dit is door de politie ontkent (Ik weet wel beter). Nu dit betekent met zoveel woorden dat de door Beers voorgelezen verklaring van C.Z. dat er genoeg redelijke vermoedens van schuld (art 27) aanwezig

waren om hem aan te houden, aannemende dat dit inderdaad de verklaring van C.Z. is geweest (ach je moet met alles wat ze zeggen want zij hebben ook hun spelregels, dwz hun vak te doen).. (C.Z. = Cor Zwaan).
Wet van Strafvordering , eerste boek. Titel II De verdachte
29 - 1. In alle gevallen waarin iemand als verdachte wordt gehoord, onthoudt de verhoorende rechter of ambtenaar zich van alles wat strekking heeft een verklaring te verkrijgen, waarvan niet gezegd kan worden dat zij in vrijheid is afgelegd. De verdachte is niet tot antwoorden verplicht. (Sv 173,27**4)**
Het toegepaste artikel van de wet tijdens de verhoren inzake mijn verdenking van het gooien van stenen, cq. molotov-cocktails
Volgens de wet is het krachtens art 29 (zie jurisprudentie hierover H.R..) Wie wil beweren dat hij dat niet doet, maar ja in feite is het een hypocriete wet want hoe kan je nu als je vastzit doen alsof je in vrijheid iets zegt? Iets voor de wetgever om over na te denken! Dat artikel 29 toch! Dat wil wat zie maar wat onze brave borst van Agt er op zei toen hij de kamer ontraadde om de zin te laten opnemen dat de verdachte moet woorden medegedeeld, dat hij niet tot antwoord is verplicht en dat dit ook moet worden opgenomen in het proces verbaal dat de verbalisant dat heeft gezegd. Hij noemt het een psychologische opdoffer of zo iets van dergelijke strekking voor de politie. Nu kort en goed art 29 werd gehanteerd en is het scherpste wapen ter verdediging scherper dan alle geleerde woorden van het korps advocaten van het gebefte gajes! De verbalisanten waren al zo spoedig in hun rol dat zij zelf al begonnen te zeggen na hun vraag. De verdachte beroept zich weer op art 29. De ABNer hoeft nog alleen maar met zijn hoofd te knikken. Deze samenspraak tussen de Baarnse en Amsterdamse recherche (verliep zeer goed). Zij waren volop bezig met ons ABN spel alsof hun het een lieve lust was. Soms onderbroken door een gulle lach als de spelleider de verdachte hun weer terug stuurde naar AF. Op de vraag waarom de ABN geen advocaat wilde. Ach zij spelen ook een spelletje à la 29 maar dan aan de andere kant: Of ik wel eens bereid zou zijn om van, mijn stereotype antwoord af te stappen was het antwoord; dat ik zou zien of de rechters zich tijdens de terechtzitting zich goed zouden gedragen (dat betekent natuurlijk in onze woorden of zij willen meehelpen om het justitiële apparaat dol te draaien). Aan het eind heeft ABN nog verklaard dat verbalisanten de verdachte goed hebben behandeld (in onze ABN taal omgezet : dat zij al aardig snel de ABN regels begonnen toe te passen).
Nu maar hopen dat de inverzekeringstelling van kracht wordt (dwz) dat de termijn van verhoor is afgelopen (zie art 61 2e lid) dat was dus 15.00 van kracht zou worden. Dit mag worden afgegeven door de officier of hulpofficier van justitie voor 2x 24 uur (art 57) en ja hoor even voor 3 uur kwam een keurig geklede heer met snor en blauwe blazer, zwart haar ± 38 jaar die zich voorstelde als Platenkamp. De ABNer vroeg "T.J. Platenkamp hoofdinspecteur van politie te Amsterdam?" Je zal toch maar de verkeerde Platenkamp voor je hebben.. Ook hij werd al direct geconfronteerd met artikel 29. Hij kon dus geen relevante vragen stellen om niet het risico te lopen om te worden vervolgd voor misbruik van gezag. Hij was bijzonder vriendelijk maar zag het niet zo zitten dat ze met bommen gooien. ABN stelde hem de vraag of hij ook niet vond dat het politiekorps niet beter georganiseerd moest worden en wel dat we de hopeloos verouderde politie wet van 1957 moeten herzien, maar ja zolang de zgn linkse intellectuelen, die niet gehinderd zijn door de kennis van het onderwerp van wat er eigenlijk loos is in de wereld à la van Agtes dan hebben we weinig goeds te verwachten. De schizofrene constructie bestuurlijke- justitiële politie in een en dezelfde man zoals de Platenkampen en Wildemansen!
Platenkamp zag wel af om mij verder te ondervragen. De agenten van politie die in de gang zaten toen Plantenkamp uit mijn cel kwam, zagen een man die niet bepaald tevreden was Het Baarnse sfeertje dat tijdens de zakenlunch in Astoria (ABN zal in de volgende aflevering even vertellen wat ze allemaal voor lekkers hebben gegeten). ABN was nu onder de hoede gekomen van Amsterdam. Waarom helemaal een hoofdinspecteur van politie van Amsterdam naar Baarn moet komen is nog niet opgehelderd. Ach ze willen er misschien ook een dagtochtje van maken en de

Baarnse KZ oorlog 73-74 (die weer opnieuw is opgelaaid na een wapenstilstand van enkele maanden 27 november 1974- 12 mei 1975). In ieder geval was meneer van Beers en zijn collega Cornet bijzonder onder de indruk van de ontspannen sfeer in het Baarnse politiebureau. Het bromsnortijdperk in het Staphorst van de provincie Utrecht, de residentie van de 19e eeuwse monarchie dat zijn bezienswaardigheden, vooral als ze lezen in een stencil van ons dat de burgemeester van Baarn helaas niet kan ingaan op de vriendelijke uitnodiging om de huwelijksplechtigheid in de Domkerk bij te wonen voor hem onmogelijk is om zo snel mogelijk van Baarn naar Utrecht te gaan, nu misschien kunnen wij zijn postkoets ruilen voor de snelle rode Alfa Romeo van de Amsterdamse recherche waarmee ze CZ van Baarn naar Amsterdam overgebracht en het zal een puinhoop worden met de burgemeester die sinds de 1e KZ Zaak niet helemaal meer de oude is na zijn opname in een neurologische kliniek te Hilversum in 1974 (we zullen onze lezers besparen wat wij hoorden over zijn gedragingen in het ziekenhuis van Baarn Maarschalkerbos voor hij werd overgebracht naar Hilversum).
De heer Platenkamp verdween spoedig, had kennelijk weinig tijd voor het verder meespelen met ons ABN spel Voor mij is het dus gauw afgelopen en U zult voor de officier van justitie WOLFS (toepasselijke naam voor een openbare aanklager, misschien ontmoet hij morgen wel roodkapje of andersom?) worden geleid donderdag 11 uur openbaar ministerie (moet nu de 2e inverzekeringstelling uitschrijven). Dat mag Platenkamp cs niet doen. Nu kom je helemaal in het domein van van Agt. De heer Platenkamp heeft op het formulier van de inverzekeringstelling niets doorgestreept of de ABNer ter beschikking zou blijven van de justitie dan moeten er nog meer getuigen worden gehoord en moet een confrontatie geschiedenis moet nog een nader verhoor van verdachte gedaan worden en er bestaat ernstig gevaar voor vlucht en van de verdachte wegmaken van sporen / belemmering van het onderzoek bestaat. We kunnen ons gewoon niet indenken dat de voortvarende kloeke hoofdinspecteur. Platenkamp vergeten heeft iets door te strepen (doorhalen wat niet van belang is ligt de Nederlander toch op zijn lijf bestorven in het land van ambtenaren, die de Joden met ned. formulieren naar de gaskamers helpen sturen!).
Na enkele uren werd de ABNer door 2 andere, een zekere van Waesberge en iemand die dik gezet is met bakkenbaarden, weggebracht in VW busje met chauffeur die via een snelle weg naar Amsterdam Hoofdbureau. Na 18.00 dus geen warm eten etc ('s-middags wel boterhammen en 1 kop koffie). Bij het schrijven van de tekst wordt op cel 10b en zigeuner jongen van 14 jaar door een bewaarder in elkaar geslagen en begint te janken dit wordt overgenomen door een vriendje in een andere cel. De SSers sind unter uns. ABN's recherche beschrijft de man als blond krullend haar 1 meter 170, ongeveer 40-45 jaar harde grote mond etc. Bij dekens halen zag ik hem "Even wennen" zei hij.
Bij inkoming mocht ik wel de Bijbel die ik had meegenomen maar niet de Wetboeken. Voorts werd bril + veters + riem afgenomen (tegen zelfmoord). De volgende dag zou de recherche daar over kunnen beslissen. Het zijn allemaal zoethoudertjes want het huishoudelijk Reglement verbiedt eenvoudig alle deze zaken maar dat wordt er niet bij verteld!
Bij overbrenging wilden ze me ook niet in de boeien sluiten. Zij deden het altijd door bij het jasje te pakken overdreven poespas zeiden ze ! Ha Ha weer een leuk ABN grapje wie het wel en niet lukt om zich in de boeien te laten sluiten. Nu naar de cel gebracht 13 b. Na enkele uren het zal ongeveer 9 uur geweest zijn kwamen de 2 vrienden Cornet en van Beers weer langs of ik nog iets zinnigs te zeggen had mee te delen dan art. 29. "Ach dan kan ik toch mijn zaak naar buiten brengen anders zou ik al om vijf of 11 op straat staan a.s Donderdag omdat zij niets hadden om op te staan ivm de gebeurtenissen inzake Amsterdam. Nou dan weer terug naar af en geen f 200,- maar het bleef 29. Dus zij weer weg naar Moeder de vrouw. Niet veel geslapen. 's Avonds is de jongen tegen over mijn cel door 2 bewaarders weer geslagen. Ik zag door een klein openingetje het gebeuren en was onder indruk van de angst op het gezicht van de jongen. Deed me denken aan concentratiekamp 1943/44 toen joden jongen door Kotälla weer afgeranseld.
Dag 2. Woensdag 11 juni .Vroeg gewekt en moest dekentjes opvouwen 1 glas melk in vis plastic

bekertje en vier botterhammen. Prettig gesprek gehad met bewaarder die de wet goed uit zijn hoofd kende en 8 1/2 voor zijn examen had gehad maar zijn gezin nu voor moest laten gaan dus nu gestopt was. Hij wees ons op de besluiten van de uitvoering van het Wetboek van Strafrecht 4 mei 1925 dat stelt dat de inverzekering gestelde recht geeft op ART: 2,3,4,5,6, maar nu bijna 1/2 eeuw later is het niet zo best met de uitvoering gesteld. Luchten is er niet meer bij. Men ontsnapt regelmatig dus door de regeringsontheffing verkregen. Verder geen werk als je er om vraag. Dank zij ons nieuwe lid van de ABN groep van Beers kreeg ik een potlood en een paar velletjes papier. "Indien men over geld beschikt kan men Canard à l' orange laten aanschaffen" zei Cornet tegen ons. Ik had niets bij me dus zoals elk ander die berooid hier binnen komen is het hond in de pot. Het voedsel is inderdaad nauwelijks voldoende. Maar al deze zaken wordt er NOOIT bij verteld. Iedereen is geacht de wet te kennen!! Arme ABNers zullen we dus met geld voorzien om zich een beetje te kunnen oppeppen. Ja zo zie je weer hoe de wetten zijn gemaakt ten nadele van Jan met de Pet" ± 11.45 weer zoek van Beers en Cornet of ik nog veranderd was. Zo niet dan had het opmaken van een proces verbaal geen zin en konden ze verwijzen maar het proces verbaal opgemaakt van 11 juni jl in Baarn, (dit p.v. was inmiddels al aan een heiligverklaring toe).
Toevoegsel gisteren bezoek van Beers en Cornet zei dat hij zich door mijn gebruikt voelde. Dat was ook zo zei de ABNer maar hopelijk voel je je niet misbruikt, nee dat was niet zo. Ach ja of je nu door de Justitie of door ABN gebruikt wordt. Veel verschil zit er niet in behalve we geven helaas (nog niet!) geen salaris" einde toevoegsel.
Na de lunch (weer boterhammen + koffie uit zelfde plastic beker) om 3.15 voor advocaat consultatiebureau. Deze werd door ABN geweigerd omdat ze niet kunnen en mogen meespelen omdat ze al tijd terug naar Af moeten omdat ze kiezen voor onze vijand. Hij wilde wel even dat het genuanceerd wilde bekijken omdat ze de balie van advocaten juist wilden kraken, maar blijven jullie revisionisten onze grootse vijand. Na een tijdje gepraat te hebben liep hij toch wel warm voor het ABN spel en vroeg een exemplaar, T. Hoogenboom is zijn naam. Bij het weggaan zei hij tegen van Beers en Cornet: "Een amusante noot in het grauwe bestaan van een rechercheur". Dat werd beaamt maar de ABNer zei er wel bij: op basis van geaccepteerd wantrouwen. Al gehele lach. Daarna foto's laten maken vingerafdrukken, ook weer dolle pret. De advocaat zei nog dat het niet in de krant had gestaan. Nee de revisionistische pers schuw ABN als de pest. Wij "verstieren" hun koehandel en maken er een zwijnenstal van. Nee in deze zwijnenstal horende echte vijanden van elkaar thuis. Nieuwe naam voor ABN: Algemene Bond van Nietbetalers !
Terug in cel ±4.15. Van Beers en Cornet gingen naar de Wolfs en stukken. Ze gaven ABN weinig kans voor de inverzekeringstelling. Ze wilden ook een ABN spel hebben ! Ze zien het helemaal zitten. Als dat maar goed gaat met hun carrière.
Toevoegsel bij fotograaf : Wat kijkt U venijnig. "Ik moet toch lijken op BAADER", weer gulle lach.
Eten rond 5 uur bakje aardappelen blinde vink en sperziebonen, weinig maar redelijk te eten, geen drinken of iets.
ABN'ers die het spel spelen mogen geen extra voorrechten genieten anders terug naar AF, .want dat geld is beter te besteden voor ons ABN fonds. Alle uitgespaarde gelden moeten in het fonds gestort worden zodat we daar weer deze uitgave kunnen verzorgen. Morgen zien we wel weer of terug naar Af ! of Doorgaan.
Einde papier Bijbel nu op de in de cel achtergelaten Elzevierweekblad enkele notities gemaakt.
Dag 3. Donderdag 12 juni 5 uur gewekt door vrolijke edel Germaan. Cel 10b nu door lang harig tuig bevolkt. Was niet snel genoeg met opstaan en werd daarop terecht gewezen op de wijze zoals ik gezien had (december '43 - maart '44) . Na wegbrengen spullen (dekens, bed opgeklapt en op slot. Had niets om punt aan potlood te slijpen) . Happening gehad alle knikkers van het ABN spel Algemeen Bond van Nietbetalers) ingezet. Hier moet het gevecht geleverd worden. Harder worden tegen jezelf. Geen medelijden hebben met je zelf.
Einde dagboek opgetekend in cel 13 b Hoofdbureau van Politie woensdag en donderdag 11,12 juni 1975

Overgebracht naar Paleis van Justitie. Hier in cel gestopt met Indonesiër, Colombiaan, Italiaan en 14 jarig Amsterdams schoffie. De Indonesiër bleek te zijn de dubbele moordenaar. Heel plezierig mee gepraat maar de bewakers bleven, maar kijken door gaatje en opeens stormt de bewaker naar binnen en haalt hem weg en zegt tegen mij Weet je wel wie dat is ."Ja" was mijn antwoord. Dat begrijp ik niet, U zou hem moeten afmaken. Nou dat was voor mij reden door te zeggen'. "Wie ben ik dat ik hem mag veroordelen. Er was ook nog een jongen 14 jaar. Weggelopen uit tehuis en was 2x bedreigd en verkracht,kont opengescheurd. De man had er 2 jaar voor gekregen. Toen ± 10 uur naar officier van justitie. Geboeid door gang gelopen. OvJ. begon preek over ABN spel het was dol draaien van justitie. Hij was net bezig met een groot aantal arrestatiebevelen aan het tekenen. " Als Uw acties succes hebben, dan moeten deze stapels dikker worden". zei de officier "Ik ben hier gekomen voor de zakelijk en formele kant van de zaken". "Waarom krijg ik geen 2e inverzekerheidstelling". Hierop zei jij : "U kunt gaan".
Toen naar parket voor geld voor de trein. Opeens kwam de ovj om te zeggen dat ik uit het gebouw moest gaan en dat er geen regeling was voor gelden en als ik in de trein zat, maar moest zeggen met de goedkeuring van de ovj, laat u dat er maar bijzetten. Inmiddels kreeg ik de parketwachten er bij om mij er uit zetten. Uiteindelijk werd ik door twee man onder dwang het gebouw uitgezet. Zij hadden op bevel van de ovj gekregen, die mij de toegang tot het gebouw had ontzegd.
Daarna naar hoofdbureau van politie aan de Marnixstraat om nog even afscheid te nemen van de terroristische brigade op kamer 122 (er staat geen nummer op de deur) .Van Beers en Cornet handen geschud. Terug naar Af zei ik, waarop Cornet zei: Ontvang geen f 1200,- In trein proces verbaal laten opmaken voor het zonder kaartje in de trein zitten.
In Baarn uitvoerig verslag gedaan van alle bevindingen aan de inspecteur Wildemans, die zeer verbaasd was dat ik al terug was en een gebaar maakte door op zijn voorhoofd te slaan en zijn hoofd achteruitgooide. Ook nog verslag uitgebracht aan B. Engel, zo was de cirkel gesloten. De overige stencils (die ik weer terug heb gekregen) nog in Baarn verspreid.
Donderdag 12 juni Zonder kaartje in trein pv opgemaakt.
Vrijdag 13 juni Zeer diep gezakt tot ver onder nulpunt
Zaterdag 14 juni Bijgeschreven het hele relaas van mijn detentie, wat een belevenissen ongelooflijk in zo'n korte tijd in een mensenleven. Nu liggen alle kaarten op tafel! Het leven begint nu pas werkelijk goed. Vanaf het bekende nulpunt.
Maandag 16 juni Utrecht kantongerecht
Dinsdag 17 juni De angst van opblazen huisje verminderd. Analyse van feiten. Het is duidelijk dat ik mijn positie opnieuw moet bepalen Het is ook duidelijk, dat ik wel sneller uit de put krabbel dan vroeger. Verwacht niets en gij zult niet teleurgesteld worden.
Woensdag 18 juni Pv verbaal Gijzen stelen van cheques. Gesproken met Bert Gijzen, verwonderlijk zoals,hij probeerde zijn geweten schoon te praten (dat hij toch heeft). Nachts slecht geslapen, om 1.30 met schok wakker dacht dat ze de boel weer in elkaar zouden slaan.
Maandag 23 juni Utrecht kantongerecht
Donderdag 26 juni Jan Ebeltjes kwam langs. Naar Jan Govers in den Bosch Erik erg depressief Dubbele streep onder iets gezet. Baan totaal afgeschreven. Niets mee te beginnen. Te veel ervaringen die ongunstig zijn, te veel tijd verspild. Ik zal mijn werk moeten aanpakken op een veel gronderige wijze nl door mijn kracht als onderzoeker weer naar boven te laten komen. Iets zinnigs opschrijven dat is het enige, dat ik nog in mijn resterend leven kan doen
Zondag 29 juni. Vakantie naar de bergen. Route :Kiental -Stechelberg - Portofino- Cap d'Ail-Cannes-Castellane- Chamonix. Heerlijke 2e huwelijksreis. Echt tot rust gekomen. Door de reis ben ik bescheidener van instelling geworden door het zien van Europa anno 1975.
Bewustwording komt pas nadat een echte catastrofe komt, maar deze is noch lang niet in zich daarvoor zijn de mogelijkheden nog onbeperkt. Het belangrijkste is het eerst ontmaakte van oude tegenstellingen, die zijn overleefd maar die nog als onderdrukkingsmiddel worden gebruikt om de nieuwe te camoufleren.

Berner Oberland

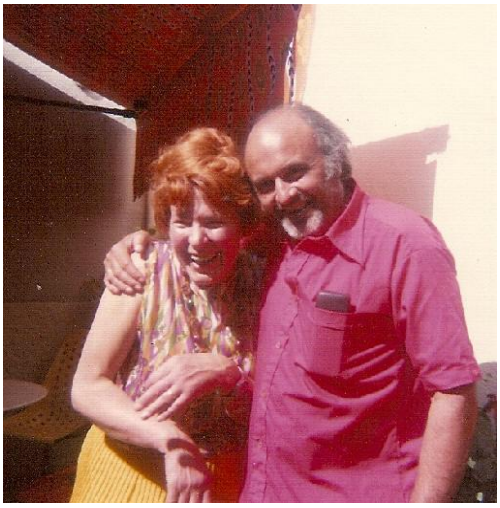

Bezoek bij de familie Maurice Chevalier, neef van Lionel Terray

Links Tom met achtergrond de kalkwand in de Vercors waar Lionel Terray is verongelukt 10 jaar geleden.
Rechts in Chamonix, vlnr Madame Simon, Claudio Simon, Adrienne

Het is voor mij van het grootste beslag om de hele zaak eens goed op papier te krijgen en nu niet meer laten afleiden door allerlei bijkomstigheden. Het tijdperk Jan E. definitief afgesloten juni 71-juni 1975. Nu nieuwe periode van afgeslotenheid tov de kneuzen van de maatschappij.
Zaterdag 19 juli Naar vader en moeder waren zeer goed, zeer bewust van de komende tijd.
Maandag 21 juli Kantongerecht Amersfoort.
Cor Zwaan heeft gezongen (betekent doorgeslagen tijdens verhoor)
Parkeerverbod Lange Nieuwstraat Baarn overtreden.

Woensdag 13 augustus Doorlezen van dagboek: een aaneengesloten reeks van ups en downs. Wanneer komt dan eindelijk tot wat meer vastigheid. Ik vind steeds dezelfde thema's terug. Het doorsnijden van de multinational structuur door de gezagsstructuren van de Staat. Dit is en blijft inderdaad het Leitmotief.
Donderdag 14 augustus Nu maar eens begonnen met punt voor punt opschrijven van die dingen die ik in de discussie wil brengen.
Zaterdag 16 augustus Meer ontspannen. Duidelijker beeld van toekomst. Alles opschrijven want buiten is er toch niets te doen. Geen protest, want dat houdt erkenning in van het systeem
Maandag 18 augustus Naar Schellevis wilde ons huis kopen.

Links: Verdeling inboedel van Grootmoeder Hilda de Booij-Boissevain in tuin Waldeck Pyrmontlaan. Rechts Pieter Schellevis ondertekent het contract van koop ons huis aan de Waldeck Pyrmontaan. Gré Schellevis (links) en Adrienne (rechts) kijken lachend toe

Woensdag 20 augustus 's- Ochtends bericht over verkoop van het huis van Van Praag aan de Koningsweg.
Vrijdag 22 augustus Tekenen van contract verkoop huis aan de Waldeck Pyrmontlaan aan Piet Schellevis 350.000 gulden officieel en 25.000 gulden handje contantje.

Woensdag 10 september Zaak mej. Kok geanalyseerd. Was onterecht ontslagen.
Zaterdag 13 september Feest bij Toto voor zijn verjaardag.
Donderdag 18 september 1e Seance met mej. Kok
Kantongerecht Amersfoort omdat ik 12 mei om 1.25 op ruiten van telefooncel op de Brink een aanplakbiljet Aktiegroep Betaal Nooit had geplakt.
Donderdag 25 september Tweede seance met mej. Kok
Zaterdag 27 september.
Artikel in NRC : Vuurpeloton doodt vijf Spaanse veroordeelden
Dit bericht heeft mij dusdanig geschokt dat ik een rood lint heb bevestigd aan het verzetsmonument in Baarn.

Zaterdag 27 september Zonder kaartje in de trein.
Zaterdag 27 september Kontrakt tussen Adrienne en Mauk
1) 20 okt heb ik mijn schuld van f 10, afbetaald
2) Ik moet 3 dagen in de week mijn laarzen dragen en twee dagen schoenen

3) Ieder dag schone sokken aan
4) De zwarte broek dragen
5) Bij niet opvolgen worden de laarzen in gepikt voor onbepaalde tijd
Maandag 29 september Zwarte dag .
Artikel in de Gooi- en Eemlander::
BAARN - Onbekenden hebben in het afgelopen weekeind op het oorlogsmonument op het Baarse Stationsplein een rood lint bevestigt met de volgende tekst: Koningin en minister-president van het Koninkrijk der Nederlanden herdenken de gevallen kameraden in hun strijd tegen het fascisme. Hun strijd onze strijd. "Internationale solidariteit", riep de minister-president zaterdag in Utrecht.
Donderdag 2 oktober Derde seance met mej. Kok. Zij zou brieven sturen naar alle instanties,dat zij haar zaak in hand heeft gegeven aan de Booij en dat hij het recht in eigen handen zal nemen. Ik zal mijn eisen op 13 oktober aan de staat der Nederlanden bekend maken en als ze niet op de door mij gesteld eisen zullen ingaan, zal ik overgaan tot het plegen van een strafbaar feit

Spotprent in Utrechts Universiteitsblad

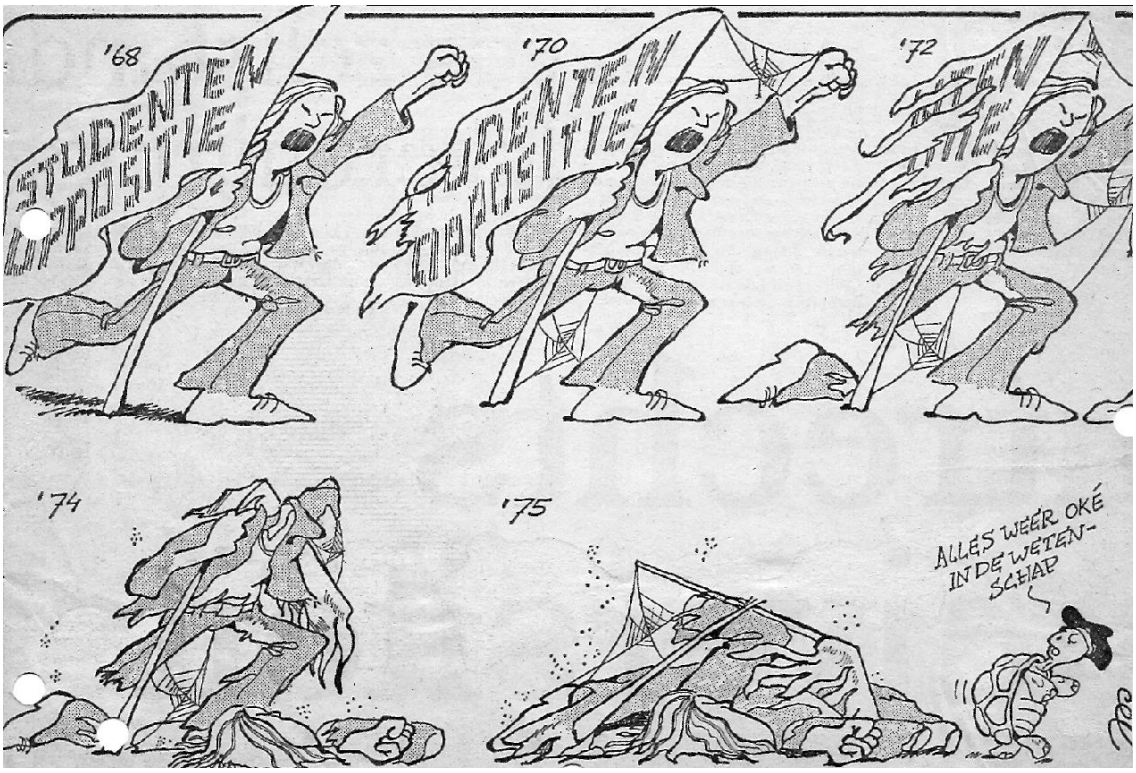

Spotprent over studentenoppositie 1968-1975

.**Vrijdag 3 oktober** Gesprek met Dr Bouman over de zaak mej. Kok. Hij had zich al een hele tijd daarvoor ingespannen.
Zaterdag 4 oktober Met verschillende mensen gepraat over de door mij te nemen acties. Zo ook met Bart Engel. Hij zei dat ik hem het beste kon slaan of in het gezicht kon spugen. Ik dacht meer in de trant van een mondelinge belediging zoals als Hitler nog geleefd zou hebben en U in dienst had gehad hij zeker de oorlog had gewonnen
Maandag 6 oktober Gesprek in Hotel Brabant Hoog Catharijne met Mr Bieger (de rechter-commissaris in KZ-zaak van 1973). Zeer positief gesprek. Volgens Bieger was ik bewust schizofreen en leefde in twee verschillende werelden, doch hadden we toch een

overeenstemmende filosofie. Hij vond het schandalig van Prof. Bastiaans om zulke informatie te geven aan onafhankelijke rechter, helaas geen beroep mogelijk zoals in strafrecht.
Donderdag 9 oktober Lezing Eramus Universiteit over grondstoffen. Mej Kok ging mee in feite onze vierde seance.

Maandag 13 oktober Brief aan de Voorzitter van de Ministerraad drs J.M. den Uyl in de zaak Mej. Kok
Excellentie, Hierbij wil ik U attenderen op het feit, dat de Staat der Nederlanden te kort is geschoten in haar zorgvuldigheidsverplichting ten aanzien van mejuffrouw J.A.M. Kok, geboren 12 oktober 1916, wonende te s-Gravenhage Hardenbroekstraat 77g en jegens haar een onrechtmatige daad heeft gepleegd, welk gemis aan zorgvuldigheid de staat der Nederlanden schadeplichtig doet zijn. Op 1 november 1956 werd tussen het Rijk (de Staat der Nederlanden) als werkgever en Mej. Jansje Alida Margaretha.Kok als werkneemster een arbeidsovereenkomst aangegaan. (Rang telefoniste bij het onderdeel 102e verbindingsgroep Ministerie van Defensie). Op 1 april 1962 werd Mej. Kok tot schrijver A van de Rijkswaterstaat in vaste dienst aangesteld door de directeur-generaal. van de Rijkswaterstaat.
Op 1 september 1971 werd aan Mej. Kok, uit hoofde van ziekte of gebreken door de Minister van Verkeer en Waterstaat als schrijver A van de Rijkswaterstaat in vaste dienst eervol ontslag verleend, op de voordracht van de Directeur-generaal van Rijkswaterstaat en gelet op het Koninklijk besluit tot vaststelling van de inrichting van de dienst op het Algemeen Rijksambtenaren reglement; op de beschikking van het ABP dd. 9 april 1969 en de uitsprak van de Centrale Raad van Beroep dd 8 april 1971 . De hierboven genoemde uitspraak van de Centrale Raad van Beroep onder voorzitterschap van mr B.S. Tighelaar van 8 april 1971 is voornamelijk gebaseerd op het advies van Prof. Dr. J. Bastiaans, hoogleraar in de in de psychiatrie aan de Rijksuniversiteit te Leiden, dat geschiedde op verzoek van de voorzitter van de Centrale Raad van Beroep, mr A. Blom, in zijn schrijven aan de commissaris van politie te Leiden (ABP ; 1970/11/9) ten aanzien van het onderzoek naar de geestelijke gezondheidstoestand van Mej. Kok - uitgebracht op 8 januari 1971 aan de Centrale Raad van Beroep, waarin Prof. Bastiaans het volgende verklaart: dat Mej. Kok, alhoewel hij niet tot een onderzoek, laat staan behandeling van Mej. Kok is kunnen komen, zo ernstig gestoord is, dat zij als volledig algemeen invalide kan worden beschouwd . Op de ingediende klaagschriften van Mej Kok van 12 oktober 1968, 17 oktober 1968 en 31 december 1968 ten aanzien van een jegens haar onjuist gevoerd personeelsbeleid door Rijkswaterstaat van het Ministerie van Verkeer en Waterstaat, heeft de staatssecretaris van Binnenlandse Zaken M.C. vau Veen op 11 februari 1969, gemeend geen aanleiding te vinden om op het klaagschrift in te kunnen gaan. Tegen dit besluit is Mej. Kok niet in beroep gegaan, krachtens haar recht vervat in artikel 60 van de Ambtenarenwet 1929. Twee van Mej Kok ingediende verzoekschriften aan de Commissie voor·verzoekschriften van de Tweede Kamer der Staten Generaal (24 februari 1969 en 3 augustus 1972) werden door de Tweede Kamer afgewezen op resp. 3 juli 1969 en 4 september 1972. Het Medisch Tuchtcollege in eerste aanleg te s-Gravenhage heeft een aanklacht, die Mej. Kok tegen o.m. Prof. Dr. J. Bastiaans had ingediend, op 14 september 1972 afgewezen en is deze beslissing door het Centraal Medisch Tuchtcollege op 26 april 1973 bevestigd. Op 5 februari 1975 deelt de Minister van Verkeer en Waterstaat (namens de minister ondertekend door de secretaris-generaal Ir P.C. de Man) in een persoonlijk schrijven (dir P.P. 1171 KAB) aan Prof. Dr. J Bastiaans mede naar aanleiding van Uw brief van 14 januari 1975 heb ik opdracht gegeven na te gaan of de daarin door U naar voren gebrachte nieuwe gezichtspunten met betrekking tot het aan Mej. J.A.M. Kok verleende eervol ontslag op grond van ziekten of gebreken voldoende grond. vormen om deze zaak te heropenen en zo ja, op welke wijze dit dan zou kunnen geschieden. Daartoe is een grondige bestudering van alle facetten noodzakelijk, waarmede uiteraard enige tijd gemoeid zal zijn. Deze nieuwe gezichtspunten zijn door Prof. Dr. J Bastiaans o.m. als volgt weergegeven in zijn schrijven van 14 januari 1975 aan de Minister van Verkeer- en Waterstaat: ".. dat Mej. Kok,

die strijdbare figuur is met hoge ethische en morele opvattingen, wel terecht in een protest activiteit is gekomen welke vermoedelijk tot een juister onderzoek van haar zaak zou hebben geleid wanneer zij aanstonds de meest deskundige hulp had gehad. Omdat zij voor haar bezwaren weinig gehoor vond kwam zij tenslotte wel in een zodanige spanningstoestand dat er tenslotte, oppervlakkig beschouwd, wel aanleiding bestond om haar als ziek of als minder geschikt voor haar functie te beschouwen, doch door de onjuiste behandeling van de aangelegenheid. was zij, zo te zeggen, in deze toestand gedreven terwijl er op hit moment dat het conflict begon, naar alle waarschijnlijkheid, geen enkele aanleiding bestond om haar als ongeschikt op grond van ziekten en gebreken aan te merken".
Op 18 april 1975 deelt de Minister van Binnenlandse Zaken Prof. Mr W.F. de Gaay Fortman. aan Mej. J.A.M. Kok in een schrijven (AB75/5?1) mede: "dat het onderzoek in Uw zaak ingesteld naar aanleiding van de brief van Prof. Dr Bastiaans van 14 januari 1975, in een vergevorderd stadium is. Naar verwachting zal het zeer binnenkort worden afgesloten."
Op 18 juli 1975 deelt echter de Minister van Binnenlandse Zaken (ondertekend namens de minister door de directeur-generaal voor overheidspersoneel beleid Mr S. Kloosterman) in een schrijven aan Mej. Kok-mede dat "Prof. Bastiaans op de inhoud van die brief (14 januari. 1975) is teruggekomen."
Op 11 september 1975 deelt de Minister van Verkeer en Waterstaat (ondertekend door de secretaris-generaal Ir P. C. de Man) aan de adviseur van Mej. Kok, Dr. H. Bouman, gepensioneerd hoofdambtenaar bij de Academische Raad, mede, dat Prof. Bastiaans mij onlangs heeft bericht, dat hij inmiddels tot het inzicht is gekomen dat een herplaatsing van Mej. Kok, op grond van haar huidige ziektetoestand niet mogelijk is, weshalve hij zijn verzoek tot herplaatsing van 14 januari. jongst leden, heeft ingetrokken. In verband hiermee acht ik de zaak "Mejuffrouw Kok" dan ook afgesloten en zal dezerzijds geen verdere actie worden ondernomen "(Dir.P/P 1217).
Ondergetekende, Dr T. de Booij, vroeger hoofdambtenaar van de gemeente Universiteit·van Amsterdam, wonende te Baarn, is vanaf heden de met volledige volmacht bekleedde raadskundig adviseur van Mej. J.A.M. Kok geworden en heeft de zaak Mej. Kok weer heropend en zal overgaan tot het ondernemen van acties die zullen leiden tot het volledig rechtsherstel van Mej. Kok. Uit de naar voren gebrachte gegevens komt duidelijk vast te staan, dat Prof Dr. J. Bastiaans, in zijn functie als medisch adviseur voor de Centrale raad van Beroep te Utrecht op 8 januari 1971 tot de conclusie is gekomen, dat Mej. Kok "zo ernstig gestoord is, dat zij als volledig algemeen invalide kon worden beschouwd", doch dat deze zelfde Prof.Bastiaans aan de Minister van Verkeer en Waterstaat vier jaar later op 14 januari 1975 echter tot de conclusie komt, "dat Mej. Kok een strijdbare figuur is met hoge ethische en morele opvattingen die wel terecht in een :protest houding is gekomen", en enkele maanden later van dit jaar - zonder Mej. Kok evenwel gezien, gesproken, gesproken, laat staan onderzocht te hebben - tot de conclusie komt dat gezien haar "huidige ziektetoestand geen herplaatsing meer mogelijk is". Door deze onzorgvuldige benadering van de problematiek rond Mej Kok heeft Prof. Dr. Bastiaans, als medisch adviseur ven de Centrale Raad van Beroep -de hoogste onafhankelijke ambtenaren rechter - een te haastig oordeel gegeven. Hierdoor is de Centrale Raad van Beroep op zeer ernstige wijze misleid en mede op grond van deze onvolledige informatie tot een uitspaak gekomen in de rechtszaak van Mej Kok gekomen.
Prof. Bastiaans zegt hierover in zijn schrijven van 14 januari 1975 aan de Minister van Verkeer en Waterstaat het volgende: " Achteraf bezien ware het beter geweest dat ik de eerste indruk niet schriftelijk had vastgelegd, want, na geruime tijd bleek mij dat mijn schrijven aan de Centrale Raad van Beroep voldoende aanleiding was geweest om Mej. Kok op basis van ziekten of gebreke ongeschikt te achten voor haar functie bij Uw departement. Aldus kon zij op medische gronden worden ontslagen". Door deze handelwijze heeft Prof. Bastiaans niet alleen Mej. Kok op een hoogst ernstige wijze benadeeld, doch tevens de goede rechtsgang van onze rechtsstaat in gevaar gebracht.

Reden waarom , ondergetekende aan U, in uw functie als hoofd van het verantwoordelijke orgaan van de Staat der Nederlanden en tweetal eisen te stellen:
1. dat de Staat der Nederlanden aan Mej. Kok volledig rechtsherstel verleent
2 dat de toegebrachte schade zowel op materieel als immaterieel gebied volledig zal worden vergoed
Indien U deze eisen zult willen inwilligen zal het pas weer mogelijk zijn dat Mej. Kok in de naaste toekomst als een normale staatsburger van het Koninkrijk der Nederlanden zal worden beschouwd.
Inmiddels met de gevoelens van de meeste hoogachting. Uwe dienstwillige dienaar. w.g. Dr T. de Booij
P.S. Indien U 30 dagen na verzending van mijn schrijven niet bent ingegaan op de door U gestelde eisen, zal ik helaas genoodzaakt zijn om op een andere wijze het volledig rechts herstel voor Mej. Kok te bewerkstelligen door een strafproces te forceren, alwaar ondergetekende in zijn hoedanigheid van verdacht krachtens zijn recht een aantal bij de zaak van Mej. Kok betrokken personen als getuige door de officier van justitie en procureur generaal te doen dagvaarden. Tijdens de terechtzitting kunnen deze getuigen door de rechter onder ede·worden gehoord.

Dinsdag 14 oktober Overdracht huis WP laan aan Pieter Schellevis bij de notaris.
Donderdag 16 oktober Vele getuigen opgeroepen voor rechtszitting: Erik van der Maal, Gerard Jan Dumont, ex-wethouder, Jan Hendik Tromp Meesters , Mr F. Korthals Altes, Mr H.van Riel, Hans Wiegel.
Vrijdag 17 oktober 1975. Vader op bezoek in Baarn

Links : vader op bezoek in Baarn , Rechts : Vader kijkt verlekkerd naar de moorkoppen met slagroom! "Het hoeft niet weinig te zijn als het maar lekker is " is zijn vaste gezegde.

Donderdag 23 oktober De zitting voor gerechtshof gaat niet door omdat de tijd welke voor deze zaak is uitgetrokken ivm. met het verhoor van de door u opgegeven getuigen te kort blijkt te zijn. Krijg daarom een nieuwe dagvaarding.
Maandag 27 oktober Bespreking met Vader en Moeder over de crematie plechtigheid.
Huis aan Koningsweg vrijwel klaar.
Mej. Kok zaak nu duidelijk aanval openen op Centrale Raad van Beroep in Utrecht

Zaterdag 8 november Artikel Gooi- en Eemlander. Onthulling tijdens "tribunaal". VVD-raadslid tijdelijk 4e wethouder

Dr Tom de Booij in aktie als"officier van justitie"op de Brink in Baarn (vlnr. André Koppen, Jacqueline Valk, Yvonne Koppem, René van de Moorselaar, Johan Overmeire, Erik van der Maal, Kees Koppen, Hanneke Koppen, Dick Versteeg, Tom de Booij, jongste broer Koppen, van Wijngaarden..

BAARN - Met het tweede "volkstribunaal" herleefde zaterdagmiddag in Baarn heel even de omstreden KZ-zaak. Eigenlijk behoorde deze affaire al sinds eind vorig jaar tot het verleden, omdat de Baarnse burgemeester toen toegaf, dat zijn plaatsgenoot Erik van der Maal in 1970 ten onrechte krankzinnig was verklaard. De Werkgroep Openbaar Ministerie (WOM), die het nodige heeft bijgedragen tot eerherstel van deze Baarnse" burger, verscheen echter opnieuw op de Baarnse Brink, omdat precies een jaar tevoren een "vonnis was uitgesproken over de drie van Baarn".
De burgemeester, de gemeente-arts en de directeur van de dienst Sociale Zaken werden bij die gelegenheid, in verband met hun rol in de KZ-zaak "veroordeeld tot een jaar voorwaardelijke gevangenisstraf met 'n proeftijd van één jaar. In dat jaar zou het drietal ontslag moeten nemen uit "actieve gemeentelijke dienst". Het toeval heeft intussen gewild, dat de gemeente-arts met pensioen is gegaan en dat de burgemeester vervroegd pensioen heeft aangevraagd. Tijdens het "volkstribunaal" vroeg de als officier van justitie optredende dr. Tom de Booy zaterdag met succes "verlenging van de proeftijd" voor de directeur van sociale dienst. Daarnaast eiste hij namens de WOM, dat de nieuwe burgemeester van Baarn door het volk gekozen moet worden. Tijdens deze happening, die door ongeveer vijftig burgers werd gevolgd werd onthuld, dat het VVD-raadslid Beuken binnenkort gekozen zal worden als tijdelijke wethouder. Hij zou het

college van b. en w. moeten versterken in afwachting van de benoeming van een nieuwe burgemeester van Baarn.

Dinsdag 11 november Briefje van iemand, 10 sterken?

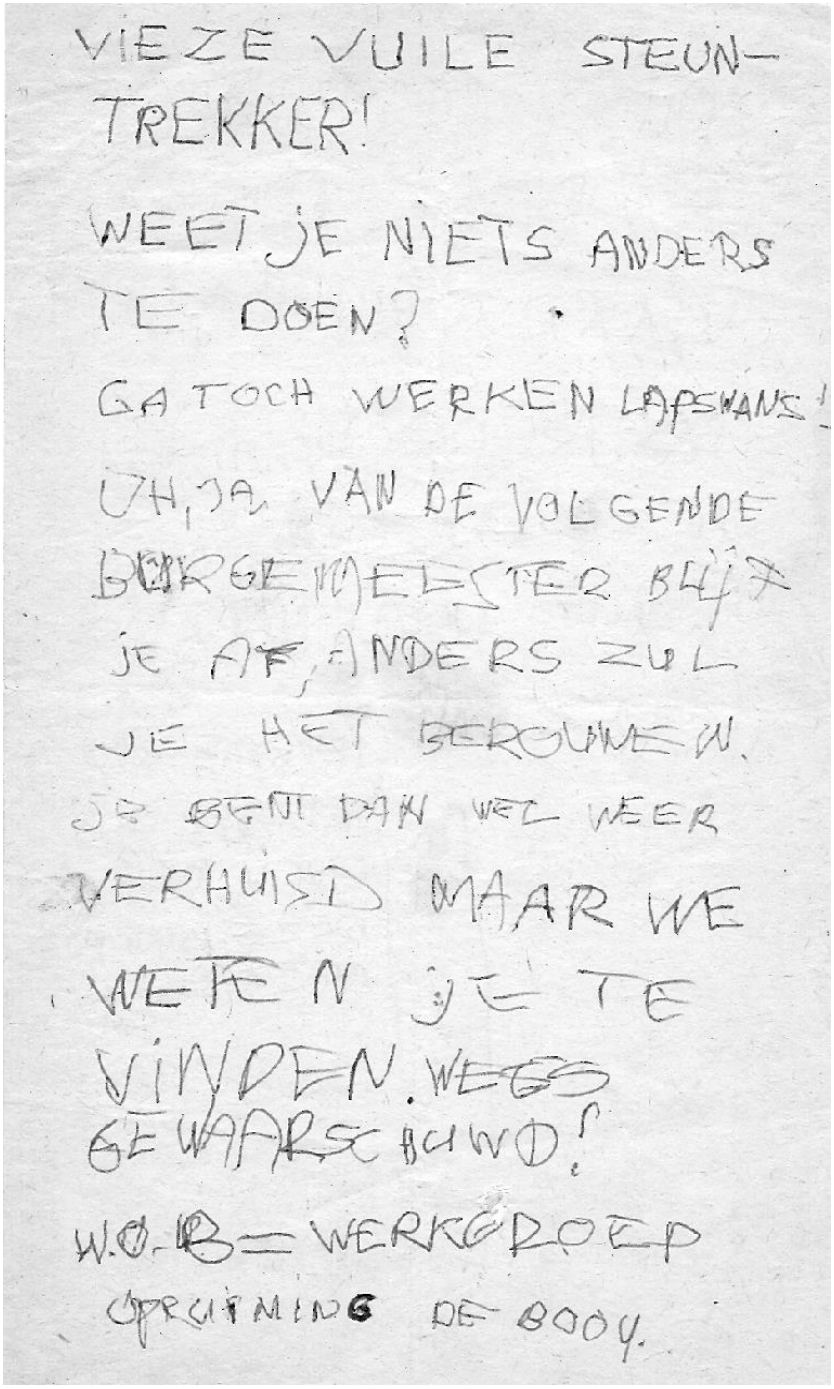
VIEZE VUILE STEUN-
TREKKER!

WEET JE NIETS ANDERS
TE DOEN?

GA TOCH WERKEN LAPSWANS!

OH, JA VAN DE VOLGENDE
BURGEMEESTER BLIJF
JE AF, ANDERS ZUL
JE HET BEROUWEN.
JE BENT DAN WEL WEER
VERHUISD MAAR WE
WETEN JE TE
VINDEN. WEES
GEWAARSCHUWD!

W.O.B = WERKGROEP
OPRUIMING DE BOOY.

"Fan"mail

(In 2009 weet ik me nog te herinneren enkele gebeurtenissen van de KZ-zaak. Allereerst dat een PTT beambte bij mij thuis kwam, om te vertellen dat ik werd afgeluisterd. Hiervan hebben we dankbaar gebruikt gemaakt door acties aan te kondigen. In plaats van op de locatie aanwezig te zijn, lagen we lekker op een oor en zag het blauw van de agenten. Dan is er de actie die we willen voeren tegen over Phonogram (Philips). Daar hadden ze ook, via

het afluisteren, lucht van gekregen. Brigadier Born stond achter het hek om het gebouw van Phonogram, tussen de rododendrons op wacht. Van der Maal heeft een schoteltje met melk voor het hek neer gezet met het roepen van : poes, poes,poes.... Born kan er nu nog anno 2009 nog om lachen. Vergeet niet dat het merendeel van het politiepersoneel in stilte het met ons eens waren dat hun opperhoofd de burgemeester van Baarn weg moest vanwege zijn slechte beleid. Het is ook dank zij de stille steun van de bevolking en het openbaar ministerie niet te vergeten - met uitzondering van de 10 sterken - dat we uiteindelijk er in geslaagd, diegenen die de verantwoordelijk waren voor de illegale opsluiting in een krankzinnigengesticht van een lastige inwoner van Baarn, het Baarnse toneel hebben moeten verlaten)

Woensdag 12 november Arrestatiebevel voor Tom de Booij OVJ Utrecht: arrest gerechtshof **3 januari** 1974 200 gulden of twee dagen hechtenis
Donderdag 13 november Bespreking met mej Kok Begin derde KZ oorlog. Oprichting Werkgroep Ambtenaren Wet (WAW). Proberen om revisie te krijgen van Centrale Raad van Beroep die mej Kok ontslagen heeft**.**
Vrijdag 14 november Huis Waldeck Pyrmontlaan opgeleverd**.**
Zaterdag 15 november Huis aan Koningsweg in orde gemaakt**.**
Voor de ingang van mijn nieuw huis een barricade gemaakt van hout en stenen, vermoedelijk door de 10 sterken om me te laten weten dat ze er nog zijn en weten dat ik verhuisd ben.

Donderdag 27 november Antwoord op mijn brief van 13 oktober 1975 aan minister-president Drs den Uyl. De brief wordt beantwoord door de Minister van Verkeer en Waterstaat Westerterp
Geachte heer De Booij, De Minister-President droeg mij de behandeling over van uw aan hem gerichte brief van 13 oktober 1975 inzake mejuffrouw J.A M. Kok. Ook na kennisneming van hetgeen daartoe in die brief door u wordt aangevoerd, kan ik de daarin door u geponeerde stelling dat het Rijk jegens mejuffrouw Kok te kort is geschoten in zijn zorgvuldigheidsplicht, niet onderschrijven. De dezerzijds genomen beslissingen met betrekking tot mejuffrouw Kok zijn gebaseerd op de voor de ambtenaar geldende rechtspositionele bepalingen en op door de bevoegde rechterlijke instanties gedane uitspraken. Ik acht dan ook geen termen aanwezig om inwilliging van het tweetal aan het slot van uw brief geformuleerde eisen in overweging te nemen. Wellicht ten overvloede voeg ik hieraan nog toe dat het bovenstaande uiteraard niets afdoet aan de bevoegdheid van mejuffrouw Kok om op grond van artikel 112 van de Ambtenarenwet bij de Centrale Raad van Beroep herziening te vragen van diens uitspraak van 8 april 1971.
w.g. Minister Westerterp.

Zondag 30 november Tekst WAW stencil weggebracht naar Oegstgeest (Prof Bastiaans)
Aan Prof. Dr. Jan Bastiaans, Vóór 31 januari 1976 dient in ons bezit te zijn. een gewaarmerkt afschrift van een brief, die U als adviseur in de zaak mej. Kok aan de Voorzitter van de. Centrale Raad te Utrecht moet·schrijven op 14 januari 1976. Hierin dient U het zelfde te schrijven als U indertijd op 14 januari 1975 aan de Minister van Verkeer en Waterstaat heeft geschreven met betrekking tot de zaak mejuffrouw Kok . Een voorbeeld van het briefhoofd van deze brief treft U aan elders in dit blad. Uiteraard zult U enkele correcties moeten aanbrengen in het Nederlands, waarbij gelet dient te worden dat er aan de strekking van hetgeen U aan de Minister hebt medegedeeld, NIETS veranderd mag worden. Mocht door bijzondere omstandigheden een afschrift van Uw brief aan de Voorzitter van de Centrale Raad van Beroep vóór 31 januari 1976 niet in ons bezit zijn, dan zien wij ons helaas genoodzaakt andere maatregelen te nemen, die er zeer zeker toe zullen leiden dat U·alsnog bereid zult zijn om de brief aan de Centrale Raad van Beroep te willen schrijven.
De Werkgroep Ambtenaren Wet (W.A.W.).

Woensdag 3 december Door Jan Quispel en zijn vrienden een radio zender gestart Albino in

Leiden, waar ze inlichtingen hebben gegeven over de wandaden van Prof. Bastiaans .

Donderdag 4 december Artikel Gooi- en Eemlander'. Werkgroep Ambtenaren Wet in Baarn opgericht.
BAARN - Onlangs is in Baarn de Werkgroep Ambtenaren Wet (WAW) opgericht. Deze werkgroep heeft zich ten doel gesteld zich in te zetten voor ambtenaren, die in hun rechtspositie zijn aangetast. Via het WAW-nieuws, waarvan deze week het eerste nummer is verschenen, zullen deze gevallen publiekelijk aan de orde worden gesteld. De eerste zaak heeft betrekking op een 58·jarige rijksambtenares, mejuffrouw J. A. M. Kok uit Den Haag. Volgend de WAW is deze vrouw door de overheid tegen haar wil in met vervroegd pensioen gestuurd. Dit zou zijn gebeurd op gerond van een psychiatrisch onderzoek, waarbij zij voor meer dan 80 % algemeen invalide werd beschouwd. Uit het dossier, waar de Baarnse werkgroep beslag heeft op weten te leggen zou blijken,. dat mej. Kok alle democratische middelen heeft gebruikt om de beslissing ongedaan te maken. De W.A.W gaat nu proberen volledig rechtsherstel en vergoeding van de haar toegebrachte schade te bereiken.

Zondag 7 december 1975 Brief aan Mr A.W. Rosingh, Hoofdofficier van Justitie in het Arrondissement te 's-Gravenhage
Edelachtbare Heer, Hierbij doe ik U een afschrift toekomen van een schrijven het welk ik aan U op 9 januari 1975 richtte met het verzoek of U bereid zou zijn mij te willen mededelen of U mij al dan niet zoudt willen vervolgen in zake mijn diefstal van het dossier uit Hoge Raad gebouw op woensdag 16 oktober 1974. Mocht U geen aanleiding vinden om gelet op reden ontleend aan het algemeen belang alsnog op mijn schrijven van 9 januari 1975, alsmede dit schrijven van 7 december 1975 te antwoorden vóór 31 januari 1976, zal ik mij genoodzaakt zien om via andere wegen krachtens mijn recht, de door mij gevraagde inlichtingen te verkrijgen.
Tevens moge ik van deze gelegenheid gebruik maken U er op te wijzen dat gisteren zaterdag 6 december te 15.30 uur te mijn huize via een contactpersoon, Prof Bastiaans wonende te Oegstgeest, Mathenesselaan 13 heeft doen laten weten dat hij en zijn gezin zich door mij in hun persoonlijke sfeer bedreigd voelde. Dit naar aanleiding van een - volgens de contactman - aan Prof Bastiaans gericht schrijven. Tijdens een telefonisch onderhoud, die deze contactman te mijnen huize met mevrouw Bastiaans, echtgenote van Prof' Bastiaans rond. 17.00 uur gisteren heeft gehad, deelde mevrouw Bastiaans de contactman mede dat zij zich vooral bedreigd voelde nu er een geheime zender in Leiden en omstreken lasterlijke mededelingen had verspreid over haar man. Zij had daarbij volgens haar zeggen ook vele anonieme telefoontjes gehad. De contactman heeft mij tijdens het gesprek dat duurde van 15.30 tot 17.30 uur gezegd dat hij maatregelen zou nemen als ik met die acties, waarvan hij aannam dat ik daarvoor verantwoordelijk gesteld moet worden, zou doorgaan. Ondergetekende heeft toen deze contactman geadviseerd om met al deze aanklachten aan mijn adres naar de daartoe bevoegde instanties te gaan en tevens Prof Bastiaans en zijn gezin mede te delen dat zij het zelfde dienen te doen. Deze instanties zullen dan wel hun maatregelen nemen om te zien in hoeverre deze aantijgingen aan mijn adres al of niet op juistheid berusten. Ik zou U bij deze willen vragen of U eveneens aan deze laatste door mij te berde gebrachte aangelegenheid, aandacht zoudt willen schenken. Gisteravond rond 19.27 uur heb ik van deze laatst genoemde zaak mededeling gedaan aan de inspecteur van gemeente politie M.J.J. Wildemans te Baarn en rond 20.30 uur op 6 december 1975 aan de wachtmeester van de Rijkspolitie te Oegstgeest B.J. Charité. Beide genoemde heren hebben van mijn bericht goede nota genomen. Hopend dat het een en·ander tot een nader onderzoek Uwerzijds zal leiden, verblijf ik met de gevoelens van de meeste hoogachting. Uwe dienstwillige dienaar· (Prof Dr. T. de Booij, raadskundig adviseur Koningsweg 3 te Baarn).

Zaterdag 6 december Bezoek van Maliepaard die door Bastiaans was ingezet om mij aan te vallen. Hij was een oud-strijder in de Spaanse burgeroorlog tegen Franco en was psychisch goed geholpen door Prof Bastiaans. Twee uur duurde het bezoek in Baarn. Maliepaard had zijn vrouw in de auto laten zitten. Hij zei : Als ik wil kom ik met 100 man en dan ga jij eraan, dit pikken we niet. Mijn antwoord dat hij dat maar moest doen. Ik heb hem gezegd dat het een taktische fout zou zijn, want dan zouden er tegenmaatregelen komen. Goede man maar tragisch oude strijders die teleurgesteld zijn en nu ten prooi vallen voor de burgerlijke ethiek en vergeten wat Lenin en Marx ooit hebben gezegd.

10 december 1975 Brief aan de Edelachtbare Heer A.W. Rosingh Hoofdofficier van Justitie in het Arrondissement 's.-Gravenhage. Paleis van Justitie Juliana van Stolberglaan 2 Edelachtbare Heer,
Hierbij zou ik U willen verzoeken om inzage te krijgen in mijn dossier ter zake het verduisteren cq diefstal van een dossier uit het gebouw van de Hoge Raad der Nederlanden op 16 oktober 1974. Ondergetekende is resp. door de Baarnse recherche en de Haags recherche gehoord op donderdag 17 en vrijdag 18 oktober 1974 nadat hij in zijn woning te Baarn was aangehouden inzake het wegnemen van zijn dossier inzake de zgn. Baarnse K.Z. Zaak. Het gecompliceerde van deze zaak was wel het feit dat het bewuste dossier per abuis door de Griffier van het Gerechtshof te Amsterdam op 14 oktober 1974 weer aan de Hoge Raad was gestuurd. Volgens een stuk uit het dossier blijkt dat het volgens een schrijven van de Griffie van de Hoge Raad der Nederlanden aan het Gerechtshof te Amsterdam. Dit betekent dus met andere woorden dat ondergetekende een dossier heeft gestolen cq verduisterd - bekend tegenover de Haagse recherche te 18 oktober 1974 en opgenomen in het proces verbaal (naar ik me meen te herinneren door de inspecteur van gemeente politie J.A.A. Casimier, geassisteerd door G.M.H.F. Frencken) - dat ter leen was gegeven door het Gerechtshof aan de Hoge Raad der Nederlanden en dat na weer te zijn teruggegeven door de H.R. aan het Gerechtshof, weer was ingeboekt en toen abusievelijk door het Gerechtshof aan de H.R. werd gestuurd en toen die ene dag dat het in het gebouw van de H.R. was door mij ontvreemd. Hetgeen mij nu in hoge mate interesseert is het schrijven in te zien dat de president van de Hoge Raad Mr. G.J. Wiarda aan de Haagse recherche heeft gestuurd om vragen na te willen gaan of ik een aan de President van de H.R. gericht stencil Geopol Nieuws van 16 okt en 17 okt. 1974 had gestuurd, dit werd door mij toegegeven. Trouwens dit bleek nauwelijks nodig aangezien het handschrift van de adressering aan Mr Wiarda bij grafologisch onderzoek wel aan mij zal worden toegeschreven.
Aangezien ik van Uw heer Koppenol vernam dat de zaak nog niet was geseponeerd, ben ik dus in hoge mate geïnteresseerd om het dossier wat is aangelegd inzake mijn diefstal van het dossier uit het gebouw van de H.R. op 16 oktober 1974 in te zien vooral in verband met de door mij eventueel bij een event. dagvaarding uwerzijds te doen dagvaarden getuigen.
Inmiddels met de meeste hoogachting Uwe dw. w.g T.de Booij

11-13 december Straf uitgezeten in het Huis van Bewaring in Utrecht. Vonnis 2 dagen van Gerechtshof 3 januari 1974 voor verduistering van dossier KZ-Zaak.

Donderdag 11 December Dagboek van de twee dagen hechtenis gezeten in Huis van Bewaring Utrecht
3.30 opgestaan, stencil gemaakt betreffende de zaak Overmeire. Met voorbedachte rade zal ik meineed plegen, hele stap, Om 8.30 bij Erik, stencils rondgebracht, even langs Johan Overmeire. Om 9 uur gemeld bij G.L. Blank*) "de cirkel is rond", maar wat gekreun en gemompel zijnerzijds was het enige dat ik te horen kreeg. Daarna ontvangen door Bart Engel, het hok in met krant. Lodestein nog begroet. Kouwenhoven gevraagd of de foto's afscheid vd Zee als klaar waren. Helaas geen tijd gehad om ze te ontwikkelen. Na 1/2 uur in de boeien geslagen door Bart. Hij

wist al dan niet of hij het fijn vond. Met Adelerhof met Mercedes naar Amersfoort kantongerecht, daar waren Erik en Jacqueline, later kwamen Otto, Johan en Anne nog. Erik in grootste vorm. Na veel zaken voor ons eindelijk rond 10.30 onze zaak. Johan erg zenuwachtig. Hij weigerde te antwoorden door zich te beroepen op art 29. en wilde eerst dat de getuigen werden gehoord. Nee dat gaat niet zei de rechter . Dat gaat wel want U moet eerst de getuigen horen. Nu U wilt dus niets zeggen. De ovj. keek in zijn wetboek en knikte daarna instemmend naar mij of als of hij zeggen wilde "U heeft gelijk meneer de Booij". Nu de getuige Mr J van Haeringen kon niet komen wegens ambtsbezigheden (Mr. van Haeringen was immers ziek!). Nu de getuige de Booij. Nee zei Johan, zijn rechten kennende, eerst meneer van der Maal en ja hoor hij kreeg gelijk en de Booij met rechercheur de zaal uit. Na enkele minuten kwam de deurwaarder zeggen dat de zaak over was. Wat er precies is gebeurd moet ik nog horen, maar Johan had 2 dagvaardingen gegeven en vervalst? Paniek. Otto kreeg nog aan de stok met de parketwachter toen hij stencils wilde uitdelen.
Nu naar Utrecht rond 11.15 uur overgegeven aan paleis van justitie. Bijbel mocht ik meenemen. Lectuur in de cel dezelfde als in Mei. Op de muur stond nog gekrast: Geopol Jaap van Westering zit hier voor Opblazen politiebureau. Rond 1 uur met VW bus naar HvB . De eerste die ik zag was Niele. In cel bezoek van 2 bewaarders van vroeger, bijzonder hartelijk weerzien, ook kwam 'alte' kameraad Wieringen weer binnen. Zat in cel B 1/21 recht tegenover oude cel B 1/18. Geen warm eten . Administrateur van Eck wilde mij niet meer kennen. Badmeester wist nog dat ik in de tijd van Kroes niet in het HvB mocht komen.
*) Blank was de agent, die een pv heeft opgemaakt voor mijn verduistering van het dossier KZ.-Zaak waarvoor ik nu die twee dagen heb moeten zitten

Vrijdag 12 december. Bij directie 10 bezwaarpunten voorgelegd, kreeg waardeloos antwoord.1 x gelucht. Op luchtplaats met gevangene gepraat. Hij zag het wel zitten met mijn ABN spel, maar als ik dat doe ga ik naar de kloten.

Aanklacht 12 december 1975 (opgeschreven in het Huis van Bewaring Utrecht)
De aderen stokt mij in de keel bij het horen van alle muziek en gedichten,
die schreeuwen over het leed, het onrecht, het geweld
en tevens - met ontroerende naïviteit - vertellen
en hopen op gerechtigheid, solidariteit, aanspraak te kunnen maken op humaniteit.
Alsof het begrip rücksichtslos geen opgeld doet.
Ik word ziek van de hete hulpeloosheid
De wanhoop en verbijstering op de gezichten
van hongerende volwassen en kinderen

Alle machteloze tranen gehuild om de uitzichtloze ellende veroorzaakt
door ons hooggeprezen en tegelijkertijd
uitzuigend, uitvretend, martelend, moordend,
maar : meerwaarde krejerend ekonomies siesteem
Ik kots van de versluierende ideologie
hier en daar verpakt - met roze lint - als parlementaire demokratie
slechts gebaseerd op (technieken van) blinddoekende pasifiserinsg strategie
- van de geest wel te verstaan (de ontbladering van de geest)
Zum Tode betrübt door het niets ziende geloof, dat vele er aan hechten,
door het oeverloze fatalisme, dat sluipend, onafwijsbaar ontstaat.
En tenslotte gewoon - bestaat onafwendbaar.

Ik word fysiek beroerd van de onverschilligheid, het opportunisme
door rijk en redelijk arm tentoongesteld

terwijl de echte armen (have-nots) geen kracht hebben
van zelfs nog te klagen, laat staan protesteren, laat staan in opstand te komen.
Zij sterven slechts of worden als dingen afgemaakt,
ter meerdere glorie van land, grondstoffen en militair bases bezit
ten bate van een handvol harteloze hebzuchtige volgevreten heren
- lèt op de hart- en vaatziekten
Een voedsel conferentie houden waar niets uitkomt,
behalve het belang , dat zij hechten aan geld
van menselijkheid geen spoor.

Als enig werkelijk geldende bestaansrecht,
wilde ik dat ik macht had dit alles te veranderen
(want anders ben ik ook schuldig en kan dit leven beter overslaan)

(12-13 november 1975 werd in Rome de 13e FAO voedselconferentie gehouden)

Zaterdag 13 december Naar huis.

12 december 1975 Brief aan de President van de Hoge Raad der Nederlanden vanuit het Huis van bewaring in Utrecht registratienummer B 1319 cel nr B1/21 ring
Hoogedelachtbare Heer,
Hierbij heb ik de eer een aanvrage tot herziening van een in kracht van gewijsde gedane einduitspraak houdende veroordeling (krachtens mijn recht art. 458 SV) en op grond van enige omstandigheden die bij het onderzoek op de terechtzitting de rechter niet was gebleken en die op zich zelve of in verband met de vroeger geleverde bewijzen met de uitspraak niet bestaanbaar schijnt in dier voege dat ernstig vermoeden ontstaat dat ware zij bekend geweest, het onderzoek der zaak zou hebben geleid tot vrijspraak van de veroordeelde. Het betreft hier het arrest van het Gerechtshof te Amsterdam gedaan op 3 januari 1974 parketnummer 716-11-73 *f* 200,- boete of 2 dagen hechtenis. Op 12 november 1975 heeft de Officier van Justitie te Utrecht gelast tot executie van de straf. tw. tot de vervangende hechtenis. (parketnummer 0393-1975). 11 december 1975 is ondergetekende door de Baarnse gemeente politie gevangen genomen en in bewaring gegeven aan het Huis van Bewaring te Utrecht.
Ik moge U hierna in korte trekken schetsen welke omstandigheden na 3 januari 1974 aan het licht zijn gekomen, alsmede een kort overzicht van de doorlopen gerechtelijke procedure.
28 september 1973 : vrijspraak door de Arrondissements rechtbank aangezien uit niets was gebleken dat ik in 1972 het bewuste dossier had verduisterd slechts in bewaring genomen had ten behoeve van degene die het op onrechtmatige wijze in zijn bezit had genomen (de man is hier voor veroordeeld tot 50 6enten of 1 dag vervangende hechtenis geheel voorwaardelijk met een proeftijd van 1 dag). Dit was een volkomen correct vonnis; omdat dit inderdaad onomstotelijk is komen vast te staan in de getuigenverklaringen in mijn, strafzaak van 21 september 1973 (zie hiervoor het uitvoerige proces-verbaal dat woordelijk van de bandopname van de zitting is uitgetypt)
Dit was natuurlijk voor ons reden om andere middelen toe te passen om alsnog de zaak in hoger beroep te krijgen. Zoals U uit de vordering van de officier van justitie Mr. G.W. von Meijenfeldt,voor de straf van 50 centen; is te lezen meent hij dat wij verdachten,het strafrecht weer willen gebruiken om het stukgelopen gesprek van onze samenleving weer op gang te brengen. Zo heeft de officier van Justitie Mr G.W. von Meijenfeldt op ons verzoek hoger beroep aangetekend. Dit hoger beroep heeft gediend op 20 december 1973 voor de Strafkamer van het Gerechtshof te Amsterdam onder voorzitterschap van de hoogedelachtbare heer Mr A.W. Kamminga. Ondergetekende had aan de procureur-generaal van bij het Gerechtshof te Amsterdam 13 getuigen doen dagvaarden. Één van hen was Erik Jacob van der Maal.

Met voorbedachte rade hebben van der Maal en ondergetekende een complot gesmeed dwz het doen van meineed. Afgesproken werd, dat dossier afkomstig uit de Sociale Dienst te Baarn niet meer terug wilde geven, ik hem zou vragen wanneer hij bemerkte dat ik het door hem aan mij in bewaring gegeven in plaats van 1973 -namelijk op het moment dat de Sociale Dienst mij op 5 juni 1973 vroeg om het dossier terug te geven aangezien van der MaaI aan de adjunct-directeur van de GSD in een gesprek had verteld dat hij wel bereid was om het bij mij in 1972 in bewaring gegeven dossier terug te geven. Van der Maal - onder ede staande - antwoordde, dat hij mij in 1972 had gevraagd om het betreffende dossier terug te geven. Ik heb volgens van der Maal het strafbare feit dus gepleegd in 1972 en niet zoals in werkelijkheid in 1973 het geval was. Van der Maal heeft aangifte gedaan van zijn meineed die hij in tijdens de zitting van het Gerechtshof heeft gepleegd op 20 december 1973. Het is toen door de adjudant van de gemeente politie de heer van der Zee in een proces verbaal opgenomen. Door de heer Abspoel de Officier van Justitie van Amsterdam is dit strafbaar feit geseponeerd. Hij zag geen reden tot vervolging. Gezien het feit dat de OVJ inderdaad heeft geconstateerd dat v.d. Maal meineed zou hebben gepleegd. Nu deze meineed laat duidelijk zo dat de rechtsgang in eerste aanleg goed is verlopen door mij vrijspraak te geven. Het hof is door de misleidende informatie die van der Maal heeft gegeven mij strafbaar geacht omdat ik reeds in 1972 het dossier had verduisterd. Nu echter vast is komen te staan dat deze misleidende informatie er toe heeft geleid dat ik ben veroordeeld. Op grond hiervan vraag ik herziening van het arrest vat Hof, doordat is gebleken dat de rechtbank in Utrecht juist heeft gehandeld door mij vrijspraak te geven. Inmiddels Hoogachtend Uwe dw. wg. T. de Booij

12 december 1975 Brief aan de rechter van het gerechtshof tijdens de zitting van 20 december 1973 Mr A.W. Kamminga.

Hoogedelachtbare Heer. Het is mij inderdaad gelukt om een plaatsje te bemachtigen in het Huis van Bewaring, Wolvenplein in Utrecht. Na de bittere ervaringen die de ex-directeur van het HvB de heer W. H. Kroes met mij heeft gehad van mijn detentie van 50 dagen heeft hij mij indertijd medegedeeld, dat ik "persona non grata "was voor zijn Huis. Dat heb ik inderdaad tot 2x maal moeten ervaren. Eerst in 1973 toen ik, na te zijn binnengelaten in de wachtkamer van het HvB om een gedetineerde vriend te bezoeken, er letterlijk door 8 man werd uitgedragen zonder dat ik mijn vriend heb mogen bezoeken. De tweede maal was het in de lente van dit jaar toen ik 2 dagen hechtenis moest ondergaan. Na veel bellen heeft men een plaatsje kunnen bemachtigen in het HvB in den Bosch (mondelinge mededeling van Mr K.S. Bieger). Inmiddels is de heer Kroes gepensioneerd en heeft de nieuwe directeur nog geen ervaring met mij gehad ' l'experience ne se transmet pas' en mag ik hier nog de door U opgelegde straf ondergaan. De medegedetineerden zijn wel erg afgunstig als ze horen dat ik nu (excl. wachtgeld) f 120,- per dag verdien, terwijl zij f 30 gulden per dag maken en waarschijnlijk thuis geen inkomsten van betekenis van voor hun familie ontvangen. Veel oude bekenden ontmoet vooral onder de bewaarders die vele jaartjes hier hebben op te knappen. Het was hartverwarmend, maar aan de andere kant zeer triest om de gevangenen zo in het rond te zien lopen op de luchtplaats (altijd tegen de klok in , dat heb ik tot nu toe op alle luchtplaatsen waar ik tot nu toe ben geweest waargenomen) veel of beter gezegd vnl. zwakkeren uit onze samenleving. Ach ja, sterkeren financieel wel te verstaan, kunnen zich de luxe permitteren om geen misdrijven te begaan, die berecht worden in onze maatschappij. Als men de cijfers beziet en ziet hoe weinig van de geverbaliseerde personen uiteindelijk hier terecht komen of de sepo's of dure advocaten of in het vonnis of arrest rekening wordt gehouden met hun maatschappelijke positie etc., dan slaat de schrik om het hart hoe weinig we er nog van begrepen hebben in een werkelijk rechtsstaat en hoe moeilijk het is om het opportuniteitsbeginsel en de scheiding der machten à la Montesquieu door te voeren en om toch tot een goede rechtsgang te komen. Ik begin te vrezen, dat het experiment van onze parlementaire democratie, zo'n 150 jaren, zijn langste tijd heeft gehad.

Inmiddels heb ik revisie aangevraagd bij de Hoge Raad van het arrest van Uw hof dd 3 januari 1974. Ik beschik over de complete documentatie betreffende deze zaak. Dit dossier is indertijd

door Uw hof uitgeleend aan de H.R in verband met mijn cassatie verzoek. Per abuis werd het nadat de Hoge raad het aan U had teruggestuurd op 14 oktober 1974 toch weer van uw hof naar de H.R gestuurd, alwaar ik mij op 16 oktober 1974 over het dossier heb ontfermd. Mijn vader sprak een lid van de H.R, een plaatsgenoot in Aerdenhout, die stelde dat het moeilijk was een artikel van het WvS te vinden om mij te berechten."Ik had het weggenomen onder toezicht"zei hij tegen mijn vader. Dit is een zeer interessante visie van een lid van de H.R. Misschien iets voor de cassatie in het belang van de wet of een of andere goocheltruc à la Fred Kaps, zou men weer eens kunnen toepassen. Inmiddels heb ik tot 2 x maal toe, tevergeefs de OVJ verzocht of hij mij gaat vervolgen van het stelen van het dossier. Inmiddels is door de president van de H.R. Mr G.J. Wierda aangifte gedaan bij de politie en tevens heeft de president schriftelijk bewijs overlegd een envelop met de door mij aan hem geschreven adressering, waarin zat een stencil waar ik ik reden opgaf waarom ik dit dossier moest stelen. Dank zij dit dossier hebben dat we door chantage van de directeur van de psychiatrische kliniek Dr J. Jacobs van Zon en Schild hem er toe kunnen bewegen het dossier III gemaakt tijdens de opname van van der Maal van 18-12-71 tot 8 -1 1975 aan ons op te sturen. Uit dit dossier III is onomstotelijk komen vast te staan dat vd Maal op de bewuste 18 december 1970 niet krankzinnig was. (We moeten wel overgaan de dossiers met en nummer te voorzien, anders is het voor de buitenstaanders niet meer begrijpelijk: Dossier I Gemeentelijke sociale dienst door van der Maal gestolen en bij mij in bewaring gegeven. Dossier II door mij gestolen uit de H.R. Dossier III van de opname van van der Maal in Zon en schild (hoeveel komen er nog?)).
Reden waarom na een bittere oorlog burgemeester van Haeringen eind 1974 is gecapituleerd en een door de gemeente advocaat Mr van Nievelt - in nauw overleg met ons opgestelde verklaring - heeft getekend, maar dat was meteen ok zijn eigen "doodvonnis" om nog langer als burgemeester te mogen blijven functioneren. Op 4 november 1975 vroeg hij vervroegd pensioen aan bij de Kroon en ging tegelijkertijd met ziekte verlof, vooral bezweken door de druk uit de eigen partij de A.R. en is hij naar de Commissaris van de Koningin P.J. Veen gegaan om een gunstige financiële regeling te treffen. Na zijn Shell avonturen en de Baarnse nachtmerrie moet hem niet in zijn koude kleren zijn aan zitten. Het kan een nadeel zijn als je schoonvader Mr Donner heet. Maar vd Maal maakt het prima en studeert hard aan zijn studie recht. Hij haalt de ene negen na de ander en hoopt volgend jaar kandidaatsexamen te doen. Haast te veel om te geloven. Maar ja, nu hij zijn KZ syndroom kwijt raakt (IQ 150), kan hij zich weer opnieuw ontwikkelen.
U nogmaals dankzeggend voor de geduldige wijze waarop U de zitting van 20 december 1973 heeft geleid. Dat ik revisie van Uw arrest heb gevraagd doet hier niet terzake en dat van der Maal meineed heeft gepleegd U daar onmogelijk van op de hoogte kan zijn geweest. Verblijf ik met de gevoelens van de meeste hoogachting Uw dw. T. de Booij

Vrijdag 12 december 1975. Brief van Particulier Secretaris van Prins Claus
Zeer geachte Heer de Booy, Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Claus der Nederlanden heeft mij verzocht U dank te zeggen voor Uw brief d.d. 2 december met bijlagen. Prins Claus is U erkentelijk voor deze toezending en heeft hiervan met belangstelling kennis genomen. Met vriendelijke groeten. M.H. Woltjer.

Zaterdag 13 december Teruggereisd Utrecht na twee dagen in de cel te hebben gezeten Zonder kaartje in trein pv opgemaakt.
Bijeenkomst in Amersfoort Restaurant Amershof Rode Jeugd. 12.00 uur. Ik heb de rekening betaald van zaalhuur en consumpties f 81.40 . Er waren rond 25 aanwezigen. De verhuurder heeft mij laten weten niet blij te zijn geweest met deze vergadering, als hij het van te voren had geweten had hij de zaal nooit aan mij verhuurd.

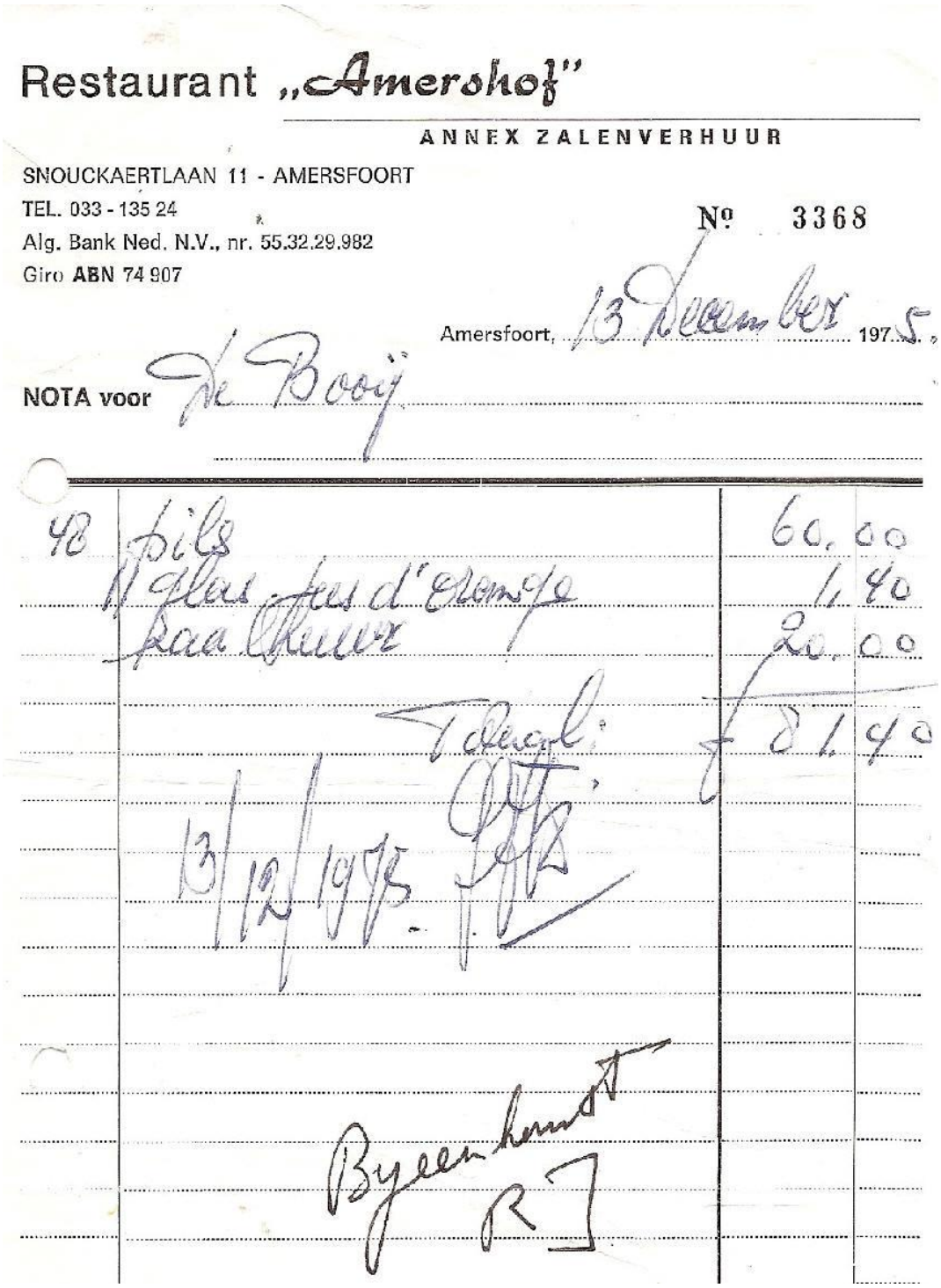

Restaurant „Amershof"

ANNEX ZALENVERHUUR

SNOUCKAERTLAAN 11 - AMERSFOORT
TEL. 033 - 135 24
Alg. Bank Ned. N.V., nr. 55.32.29.982
Giro ABN 74 907

№ 3368

Amersfoort, 13 December 1975.

NOTA voor De Booij

48	bitls	60.00
	1 glas fles d'oranje	1.40
	zaalhuur	20.00
	Totaal:	f 81.40
	13/12/1975.	
	Bijeenkomst RJ	

Rekening bijeenkomst 13 december 1975 Rode Jeugd in Amersfoort

Ik heb op 20 november 1975 een stuk geschreven, dat door Joost van Steenis is bewerkt en aangevuld, heeft geleid tot het discussiestuk dat tijdens de vergadering aan de leden is gepresenteerd.
Zie voor de tekst van het bovengenoemde stuk

Vergadering Zaterdag 13 december 12.00 precies Restaurant Amershof zaal 3, Snoeckaertlaan 11 Amersfoort. Einde 19.00uur Agenda volgt op de vergadering

Naar aanleiding van de huidige diskussie in de organisatie de volgende stukken.
Eén stelling was niet aanwezig op het vorige stencil, omdat die bekend mocht zijn. Omdat toch enige kameraden hun twijfel erover hadden, herhaal ik hem hier: Welke strategie of taktiek de organisatie ook gaat toepassen, een zekere mate van geweld is noodzakelijk.. De doelstelling is HIER en Nu een gewapende strijd te laten ontstaan. Dit is de scheidslijn en ieder , die niet hier en nu geweld wil gebruiken, hoort niet thuis in de organisatie. De diskussie zal de in de toekomst te volgen lijn moeten vaststellen. Er bestaan echter op het ogenblik verschillende lijnen - de lijn van de RAF, de lijn om alleen maar propaganda te maken, de lijn, die direkt de derdewereld guerrilla bewegingen daadwerkelijk ondersteunt, de lijn van de Rode Brigades enz .
Omdat de RB-·lijn de meest onbekende is , volgt in het eerste stuk ,.een uitwerking hiervan..
De praktische ervaringen - zowel uit de voormalige Rode Jeugd als uit de RAF en andere vergelijkbare organisaties zijn kennelijk nog niet voldoende om te kiezen voor één lijn. Eén lijn kan dan ook niet zijn wil aan de anderen opleggen.
Het is dus waarschijnlijk, dat er verschillende groeperingen zullen ontstaan, die allen een wat verschillend concept hebben, hoe de gewapende strijd gevoerd moet worden.
Deze groeperingen zullen weinig kontakt met elkaar hebben, maar vormen toch één organisatie, omdat ze verbonden zijn door de gewapende strijd, die ze hier en nu voeren. Er kan kritiek op elkaar komen, maar die zal kameraadschappelijk zijn.
Deze kritiek zal gevoerd moeten worden via de legale onderdelen, zoals de Rode Hulp en het MSK, die geleid worden door kameraden, die het ook eens zijn met de gewapende strijd, maar daar in persoon niet aan mee doen.
ELKE ILLEGALE GROEP HEEFT DUS HET RECHT ZIJN ERVARINGEN TE PUBLICEREN IN DE LEGALE BLADEN. - en ook de plicht.
Het concept wordt dus: Verschillende onafhankelijke guerrillagroeperingen, die hun ervaringen bediskussieren via de Rode Hulp of het MSK om zo te komen tot één lijn in de toekomst om het kapitalisme te vernietigen. Dus geen vergaderingen meer.
De legale organisaties kunnen bovendien een aantal nevenorganisaties opzetten, die de gewapende strijd propageren, zoals die gevoerd wordt in verschillende andere landen, zoals Ierland (IRA) Spanje (ETA en FRAP), Italie (RB) Argentinia (Monteneros en ERP) en anderen. Palestina (PFLP)
Enige kameraden zullen zich met deze aktiviteiten moeten bezig houden.
WIJ ZULLEN OVERWINNEN! november î975

Het is noodzakelijk, dat in ons land, net als in alle andere westeuropese landen een guerrillaorganisatie wordt opgebouwd, die de gewapende strijd GWS voert. Deze organisatie moet zich ontwikkelen en aktie voeren naar gelang de bestaande toestand in een bepaald land. Eerst is dus een ANALYSE nodig van de zeer speciale toestand waarin ons land zich bevindt, samen 'met enige andere landen of delen van landen in de imperialistische kern. De imperialistische kern, de metropool, is een maatschappij ,die zijn macht over de rest van de wereld baseert op militaire en ekonomische overheersing. Zij is in staat door de bizondere wijze van produktie, grote automatisering, hoge technologische ontwikkeling, multinationale ondernemingsvorm enz om ondanks veel hogere lonen élk produkt sneller, beter en goedkoper te maken dan waar ook ter wereld. Bovendien maakt ze produkten, die elders niet gemaakt kunnen worden, zoals vliegtuigen en computers. De industrie is zeer hoog technologisch ontwikkeld en de kennis hiervoor is weliswaar openbaar, maar kan alleen worden toegepast in de kern, .omdat het in de derde wereld ontbreekt aan techniek- dwz een hoge ontwikkeling van de bevolking - om deze kennis om te zetten in materie, in geld.
In de imperialistische kern zijn de researchinstituten, de denktanks, de chemische en

petrochemische industrie, de staal- en autoindustrie, de vliegtuig en electronische industrie en gespecialiseerde delen van bv de scheepsbouwindustrie enzo. Minder hoogwaardige industrieën worden overgeplaatst naar de 3de wereld, zoals de textiel, de eenvoudige grondstoffenindustrie en toeleveringsbedrijven als het ponsen van kaarten voor computers. Deze worden gekontroleerd door het beheersen van de wereldmarktprijzen,het uitspelen van het ene land tegen het andere,de dreiging met militair ingrijpen en de dreiging een produkt weer in de kern te maken. Bovendien worden vrijwel alle speciale machines in de kern gemaakt,zodat daar weer een onhankelijkheid ontstaat voor produktie in de 3de wereld. .Dit geldt zelfs voor produkten als kunstmest.
Deze gespecialiseerde industrie heeft een speciale maatschappij nodig.
Bij een lopende band kan men precies zien, wat iedereen doet en ze dan OPDRIJVEN tot de uiterste -lichamelijke- inspanning. De hooggespecialiseerde industrie heeft veel denkwerk nodig,dat niet eenvoudig te kontroleren. De technici moeten de illusie hebben,dat zij zeer zelfstandig en verantwoordelijk werk doen, waarbij de ZELFWERKZAAAMHEID tot het uiterste wordt opgevoerd. Door hen niet te veel lastig te vallen blijft het hoge opleidingsnivo gehandhaafd en bovendien kunnen ze dan hun verdiensten gemakkelijk omzetten in aardse genoegens.
Bovendien mogen de onderlinge kontakten -nodig om de kennis snel te laten doorstromen en om de bedrijven goed te laten lopen- niet gehinderd worden door onderdrukkende maatregelen van bv de staat. Er moet een bepaalde vrijheid zijn in de imperialistische kern, wat aan de ene kant de kracht is van deze maatschappij, de mensen zijn gemotiveerd hun beste krachten aan het voortbestaan van de huidige toestand te geven - maar aan de andere kant laat deze vrijheid ook een aantal zwaktes ontstaan.
Aan bovengeschetste voorwaarden wordt overigens het beste voldaan door een. regeringsvorm, die we een burgerlijke demokratie noemen, geleid door sociaal-demokraten. Deze vorm vinden we dan ook in de noordeuropese landen maar ook in bepaalde belangrijke delen van Zuid-Europa, Japan en de **VS.** Deze gebieden vormen het centrum van de wereldmacht. Dit centrun is moeilijk aan te vallen door guerrillagroeperingen uit de 3de wereld. Daar zal de aktie, waaronder de gewapende strijd, zich richten op de direkte mobilisering van de bevolking - met als reden de bestaande armoede,de buitenlandse invloeden,de wantoestanden,de korruptie enzo (traditioneel massawerk). Dit kan resulteren in een revolutie, die het land op een hoger ekonomisch peil brengt, omdat het zich , in ieder geval tijdelijk, onttrekt aan de vernietigende invloed van het imperialisme.
Deze invloed kan echter weer terugkeren -zoals waarschijnlijk in de Sovjet-Unie- waarna een nieuwe revolutie nodig is. De strijd zal zich ontwikkelen in een volksoorlog maar het ekonomische peil van de kern zal na de revolutie nooit gehaald kunnen worden, omdat die rijkdom voor een deel gebaseerd is op de arbeid en de grondstoffen uit die 3de wereld. Na de revolutie kunnen daar ook nieuwe samenlevingsvormen uitgeprobeerd worden,.maar die worden voorlopig geremd door de allesoverheersende vraag naar een gevulde maag (China) .
De macht in de kern - en dus de macht in de gehele wereld- ligt niet bij de nationale regeringen, maar bij de ekonomische regeringen. de leiding van de multinationals. Deze macht is in handen van een beperkt aantal personen. De Italiaanse Rode Brigades zeggen, dat de VORMEN VAN DE MACHT IN DE GESTALTE VAN PERSONEN ZIJN AAN TE VALLEN.
De speciale vorm van de maatschappij in de kern veroorzaakt, dat deze personen zich niet kunnen verschuilen, omdat de kommunikatie met de lagere regionen moet blijven bestaan, omdat anders de hoge technologische ontwikkeling verstoord wordt. Het is niet meer mogelijk, dat de leiding als een ridder in zijn kasteel zit en door uitvallen zijn rijk regeert. Het kapitalisme heeft zich ook niet in de kastelen ontwikkeld, maar inde steden met zijn betrekkelijk grote persoonlijke vrijheid.
Het toebrengen van ekonomische schade door middel van bv aanslagen is in de 3de wereld mogelijk door de steun van de bevolking. In de kern is geen enkele guerrillaorganisatie in staat beslissende schade toe te brengen aan het ekonomische stelsel, ook al omdat zo de bevolking

tegen de guerrilla wordt ingenomen, zodat de kontinuiteit van de organisatie in gevaar komt, omdat de bevolking zich ter verdediging van haar direkte belangen achter de regering en de ekonomische leiding van de kern schaart. Bovendien is het nationale produkt hier zeer hoog en is er een industriele overcapaciteit en een zeer grote voorraad, zodat beslissende schade onmogelijk lijkt. Daarbij blijft de VS, ondanks een daling van de industriele produktie van 25% gewoon doordraaien. In de dertiger jaren was de produktie zelfs tot op de helft gedaald, maar toch bleef de VS aan de top van de wereld en heeft de macht zich steeds meer gekoncentreerd in de handen van steeds minder multinationals.
Er moeten dus andere wegen komen. Deze zijn al aangegeven door de Rode Brigades, maar nog onvoldoende uitgewerkt.
De imperialistische macht is niet anoniem, niet een macht, die er zo maar is maar een macht die door personen wordt gedragen en uitgeoefend. Deze personen zijn kwetsbaar omdat ze niet kunnen onderduiken in de massa en zich ook niet kunnen isoleren van de massa in een soort versterkte burchten. De leiders van de multinationals zijn meestal niet de feitelijke eigenaars, maar hebben wel een vrijwel absolute macht. .Ze staan aan het hoofd van een dermate ingewikkelde machtsstructuur, dat ze een veelheid van persoonlijke kontakten moeten onderhouden om die macht te kunnen uitoefenen en in stand houden. Ze leven midden tussen ons in en wij kunnen tussen hen in gaan leven. Ze kunnen het zich niet veroorloven - op straffe van ineenstorting van hun rijk - zich terug te trekken in versterkte kastelen. Ook de ridders uit de Middeleeuwen verloren zo hun macht. Maar de guerrilla in de kern kan hen wel als schietschijf nemen. Voor de 3de wereld guerrilla is dit doel onbereikbaar, omdat die hier herkenbaar zijn en de macht daar inderdaad nog in stand wordt gehouden door uitvallen militaire en ekonomische - vanuit de versterkte en vrijwel onaantastbare kern. De kern kan alleen van binnenuit worden opgeblazen.
Het DOEL van de guerrilla is nu vastgesteld. Het hoogste leidende orgaan van het imperialisme in de vorm van de persoenen aan de top.
Nu nog de middelen. Hoewel in de toekomst zeker zal worden overgegaan tot het direkte afschieten van dit soort vogels, is het nodig eerst de organisatie op te bouwen en de bevolking niet tegen de guerrilla in te nemen door afschrikwekkende daden. Dat betekent, dat in het begin alleen gebruik zal worden gemaakt van klein geweld, maar dat moet dan ook gebruikt worden. Het doel is de leefsituatie - en nog niet het direkte leven - van de imperialistische top. Overigens geheel volgens, Lenin, die als een van de voorwaarden voor een revolutie stelt, dat de "bovenste lagen niet meer op de oude manier kunnen leven". Bescherming tegen dit soort aanvallen is zo goed als onmogelijk door de ongrijpbaarheid van de guerrilla waardoor de ontstane onzekerheid op den duur overgaat in angst en waardoor het dan weer mogelijk zal zijn zeer grote ekonomische schade toe te brengen. Bovendien wordt een tegenmacht opgebouwd, die de hoogste macht inde wereld kan aanvallen, bedreigen en op den duur vernietigen.
De massa in de imperialistische landen wordt dus niet direkt bij de strijd betrokken, maar de strijd zal de imperialistische bazen minder mogelijkheden laten de massa in de 3de wereld te onderdrukken, omdat ze te veel moeilijkheden thuis krijgen. De guerrillaorganisaties in de 3de wereld kunnen dan daar de massa's gemakkelijker mobiliseren.
Is het bovenstaande gesneden koek, dan moet worden vastgesteld wie de guerrilla gaat toepassen. Daarbij gelet moet worden op zowel de kontinuiteit (zowel in aktie als in organisatie=rekrutering) als de slagvaardigheid (=guerrillatraining).
De guerrillaorganisatie kan worden verdeeld in een uitvoerende groep, die de militaire en politieke leiding heeft en verschillende toeleveringsgroepen op het terrein van mensen (rekrutering), informatie(inlichtingendienst) en politieke propaganda. De uitvoerende groep staat volledig los van de rest. De kern kan alleen maar kontakt leggen met de rest van de organisatie. De toeleveringsgroepen kunnen de kern niet direkt bereiken. Deze laatst groepen bestaan voor een deel uit mensen, die het wel eens zijn met de gewapende strijd, maar die door bepaalde omstandigheden, bv omdat ze zich niet volledig willen of kunnen losmaken van deze burgerlijke maatschappij en daarom niet bereid zijn om tot de kern toe te treden, niet zelf de gewapende

strijd gaan voeren. Het toetreden tot die kern wordt natuurlijk alleen beslist door die kern zelf.
In welke vorm zullen de akties plaats moeten vinden. De guerrilla kan niet meer goed funktioneren als ze gelokaliseerd is. Dan treedt isolatie op van de bevolking - o.a. door een aktieve anti-guerrilla politiek van de tegenstander - en worden ze uitgeschakeld. De guerrilla verliest dan een van haar sterkste wapens, de verrassing. .Die kan alleen maar gebruikt worden als zij onbekend is, als ze ondergedoken is in de bevolking,die weliswaar de guerrillero niet kent, maar toch niet afwijzend, of zelfs positief staat tegenover het doel, of de aktie.
In verband met de isolering zien we, dat links zeker met zogenaamde extreme links geïsoleerd is van de bevolking en in dit extreme links is gewapend links nog eens geisoleerd. De RAF heeft hier niet doorheen kunnen breken en zij is blijven hangen in akties, die juist voor (extreem-)links aantrekkelijk zijn (bv aanslagen ivm de Vietnam oorlog). Dit heeft toch niet tot resultaat gehad, dat extreem-links zich achter de RAF 'heeft opgesteld.
Als de guerrilla wil onderduiken in de bevolking om zodoende een eerste isolering te ontlopen (nl de isolering van het gehele extreme links) dan zal zij zich uit extreem-links moeten losmaken. Eventueel mag zij nog wel (eenzijdig) wat kontakten onder houden - bv via een Rode Hulp maar de guerrillero hoort hier niet thuis, zowel wat betreft zijn persoonlijke aanwezigheid als zijn politieke aanwezigheid - dwz door akties met een direkt links-ideologische politieke achtergrond.
De getroffen personen, de leiders van de imperialistische kern, mogen eventueel veel weten door wat voor soort organisatie ze getroffen worden en welke politieke ideeën die organisatie heeft, maar door de speciale aktievorm kunnen ze dat niet duidelijk maken aan de bevolking. Daardoor kunnen ze de bevolking ook niet opzetten tegen de guerrilla.
Hun persoonlijke leven zal dus aangetast worden, zonder dat ze een bepaalde te isoleren groep er van kunnen beschuldigen, omdat de bevolking geen last heeft van de akties en het soms zelfs wel leuk zal vinden wat er gebeurt. Dit alles is een onderdeel van een veronzekeringspolitiek, waarbij het grootste deel van de aktie bestaat uit psychologische daden en maar een klein, maar noodzakelijk deel uit min of meer gewelddadige akties. De meeste van die akties moeten bovendien zo eenvoudig zijn, dat ze door iedereen zijn toe te passen. Een aanslag met dinamiet is dat niet.
De guerrilla plaatst zijn treffers indirekt. Dat wil zeggen, dat de personen aan de top geraakt worden door mensen., die ze of niet kunnen plaatsen, of niet kunnen beschuldigen en zeker niet kunnen isoleren. Wel kunnen er eisen gesteld worden, die hen ondergronds bereiken, of via mensen, die ze in geen geval in verband kunnen brengen met de guerrilla .Aan deze eisen zullen ze moeten voldoen op straffe van doorzetting van de akties tegen hen en hun naasten. Daarbij zijn alle middelen geoorloofd. Lenin.
Juist dit soort demokratie,die we hier kennen, is uitermate geschikt voor aanvallen op de toppersonen door de onuitputtelijke informatie, die over hen op elk terrein beschikbaar is. zonder dat hoeft worden overgegaan tot illegale verkrijging. De risiko's voor de guerrilla worden zo tot het:uiterste beperkt..Zowel bij aktie's, als bij bv inbraken wordt de politieke angel verwijderd, zodat de straffen op een krimineel nivo komen te liggen en die zijn voor zulke zaken niet hoog. Legaal en illegaal werk laat zich op bovengeschetste wijze uitstekend combineren.
Welke eisen worden gesteld aan de kern van de guerrilla.
Deze groep moet zijn tijd natuurlijk niet verdoen met werken voor geld en moet altijd beschikbaar zijn voor akties. De kern bestaat uit beroepsrevolutionairen. Het geldprobleem wordt opgelost op de bovenvermelde manier.
De tweede eis is de absolute zwijgplicht.
Niets mag worden gezegd over de organisatie. Iemand die deze regel overtreedt wordt uitgesloten. Of hij gaat naar het legale deel, of hij wordt helemaal verwijderd.
Ten derde zal hij een zekere kennis moeten hebben ven het marxisme-leninisme, maar mag hij vrijwel niet omgaan met extreem-linksen.
Ten vierde moet hij zich los kunnen maken van deze maatschappij. Hij zal zich tot op grote hoogte moeten bevrijden van de regels, bv morele, die deze maatschappij stelt en hij zal zich

moeten bevrijden van de vervreemding, die iedereen in de kapitalistische maatschappij ondervindt.
Dit kan alleen gebeuren als hij bereid en praktisch in staat is om zich buiten deze maatschappij te plaatsen in gedachte, leven en aktie.
Niemand zal direkt aan deze voorwaarden voldoen, maar men kan het leren. Zo zal hij een beroepsrevolutionair worden, die elke aktie kan doorvoeren en elke andere revolutionair kan vervangen.
In de voorbereidingsfase zullen in de training akties moeten doorgevoerd worden, die geld moeten opleveren.
De echte start van de guerrilla - het gaan vernietigen van de top van de multinationals - zal pas over enige jaren plaats kunnen vinden, voornamelijk vanweg de moeilijke training en rekrutering voor de voorgestelde strakke organisatie.
Onvoorwaardelijke eisen, die gesteld dienen te worden aan diegenen, die zich geroepen voelen om de strijd tegen het fascisme - het ware karakter van de kapitalistische maatschappij te voeren door middel van hun strijd doelstelling van het marxisme-leninisme: de verwezenlijking van de diktatuur van het proletariaat naderbij te brengen:
1. Het voeren van een gewapende strijd met alle middelen die het doel heiligen onder het motto van: Lenin:"In de guerrilla bestaat geen kwaad ".
2. Het voeren van deze gewapende strijd is slechts mogelijk door diegenen die van deze strijd hun beroep maken om op die manier - door de,gewelddadige weg te kiezen - zich geleidelijk kunnen bevrijden van hun burgerlijke bewustzijn.
3. Het voeren van de gewapende strijd is slechts mogelijk, indien zij nauwkeurig hebben nagegaan welke strijdwijze in een bepaalde situatie toegepast dient te worden. Lenin geeft de richting aan door te zeggen :"dat het een onverbiddelijke noodzaak is de geschiedenis te bestuderen teneinde op de hoogte te geraken met de omgeving, de mate van economische vooruitgang, de politieke denkbeelden, nationale kenmerken, gewoonten en peil van de beschaving."
4. Het. voeren van de gewapende strijd vereist een guerrillaleger waarvan de organisatie op militaire wijze wordt opgebouwd en elke gueril1ero zich onderwerpt aan de strakke discipline en zich aan de volgende codes moet houden:
a. een medestrijder in moeilijkheden te helpen met inzet van eigen leven en goed.
b. onvoorwaardelijk de bevelen op te volgen, die via het demokratisch-centralistische principe tot stand zijn gekomen.,
c. een guerrillero zal NOOIT het bestaan van de illegale organisatie toegeven, over haar werkzaamheden spreken of de naam, van een medestrijder bekend maken of verraden.
Bij het breken van deze codes zal de guerrillero uit de organisatie worden verwijderd op een wijze, die de organisatie het beste uitkomt..
5. Het voeren,van de gewapende strijd in Nederland eist van de guerrillero nog een bizondere voorwaarde: hij zal nooit moeten rekenen op de hulp en steun van zijn medeburgers. Integendeel hij zal deze medeburger altijd moeten wantrouwen omdat het maatschappelijk bewustzijn van het kapitalistische sisteem hem op een zodanige manier bepaalt, onderdrukt, korrumpeert, dat hij niet meer in staat geacht kan worden om werkelijke daadkracht op te brengen. In het gunstigste geval zal het een stille simpatiebetuiging zijn als men hem de ruimte laat om dit te doen, elke afgedwongen hulp zal leiden tot een situatie die de guerrillero in groter gevaar zal brengen dan zonder die hulp.
(Der Feind hört mit gold toen, maar nu nog in sterkere mate,men dient zich te vergelijken met een ondergrondse strijder in het Duitsland van de jaren van vlak voor de 2de wereldoorlog - het volk was hem toen ook vijandig.

TOELICHTING VAN DE EISEN.
ad 1. "Alle middelen die het doel heiligen"
In het Nederland van, nu blijft er voor het fisieke geweld steeds minder ruimte over, dwz bij het

gebruik er van loopt men de kans als guerrillero vroegtijdig door de steeds verfijndere opsporingstechnieken van de vijand uitgeschakeld te worden. Dit wil niet zeggen, dat het gebruik van fisiek geweld geheel achterwege moet worden gelaten. Nee, het is meer, dat het accent op het fisieke geweld, (zoals door de RAF, IRA enz werd, en wordt toegepast) in onze situatie moet worden verschoven naar het psychologische geweld. Hiervoor liggen in ons land ongekende mogelijkheden, die een zekere kontinuiteit van oorlogsvoering mogelijk maken en in veel sterkere mate de vijand zullen uitputten en verzwakken dan door middel van overwegend fisiek geweld.
Zoals in de kritiek van de Rode Brigades op de RAF (MSK 1- 1975) staat:
" de vormen van de macht zijn in de gestalte van personen aan te vallen. Het is mogelijk met een aanvallende strategie deze macht steeds verder af te zwakken aan te vallen en zo do dragers van deze macht een onveilig leven te geven.".
Dit moet de basisformule zijn voor onze toekomstige akties in Nederland. Het grootste voordeel bij deze aanval op personen is wel, dat het nederlandse volk hier niet veel - in direkte zin - last van zal ondervinden en het niet direkt tot een hetze tegen ons zal leiden (zoals van de Springerpers tegen de RAF). De grote moeilijkheid is bij het aanvallen van personen, die de macht bekleden, dat men eerst nauwkeurig moet nagaan, wie de werkelijke macht bezitten en niet direkt afgaan op de berichten in de pers, de radio en de tv, want de ware machthebbers doen hun werk in het geheim.
We zullen direkt moeten doordringen tot de legerstede van de generaals van het staatsapparaat en de "captains of industry". Een gelukkige omstandigheid in Nederland is wel, dat de woongebieden van deze mensen duidelijk te lokaliseren zijn. .
Methodes van toe te passen geweld.
Het gaat er in de eerste plaats om de zwakte van de tegenstander op te sporen. Het kan ogenschijnlijk lijken dat hij of zij er best tegen kan, maar opeens kan de dialektische omslag komen en de totale ineenstorting plaats vinden.
Van het grootste belang is het, dat de aangevallen persoon zo min mogelijk hulp van zijn omgeving krijgt. Men moet steeds er voor zorgen dat de aanval voor de direkte omgeving zo min mogelijk merkbaar is en liefst niet aan pers of politie uitlekt, vooral niet in het eerste stadium..
Doordat dat hij zich steeds meer eenzaam voelt (de sociale deprivatie techniek) wordt zijn weerstand en vooral motivatie kleiner. Zeer effektief is het om opeens met de akties op te houden, zodat de aangevallen persoon zich weer kan herstellen. Als hij na bv een maand opnieuw een behandeling krijgt en dan nog erger, wordt het voor velen te veel van het goede en is juist de rustperiode en de verademing hem noodlottig geworden (Zou Herrema een tweede maal zo reageren als hij tijdens de eerste keer heeft gedaan?).

EIS 2.
Het bevrijden van het burgerlijke bewustzijn blijkt proefondervindelijk de. moeilijkste opgave te zijn waarvoor de guerrillero zich in onze samenleving geplaatst ziet.
Pas bij het ondervinden van deze onverwachte belevenis is het mogelijk het proces geleidelijk op gang te brengen.
Pas dan is het mogelijk om te zien hoe gelijk Marx had door te stellen, dat ons bewustzijn bepaald wordt door het maatschappelijk zijn. Dit maatschappelijk bewustzijn is het burgerlijk bewustzijn behorende bij de produktie verhoudingen van de kapitalistische maatschappijstruktuur.

EIS 3
De onverbiddelijke noodzaak om de geschiedenis te bestuderen teneinde op de hoogte te geraken met de omgeving, de mate van ekonomische vooruitgang, de politieke denkbeelden, nationale kenmerken, gewoonten en·peil van de beschaving- zegt Lenin.
Voor onze strijd in Nederland is dit eveneens een onverbiddelijke noodzaak, misschien zelfs 'meer dan ergens anders in Europa. Immers, sinds 1566 (beeldenstorm) is in dit kikkerlandje wat betreft revolutionaire ontwikkelingen niet zo gek veel gebeurd. De macht van de bourgeoisie die

we nu in ons land kennen werd omstreeks die tijd onder aanvoering van de "Vader des Vaderlands" gevestigd.

KERK. In Nederland is sinds die tijd (reformatie) vooral de protestantse kerkmacht van zeer grote, invloed geweest bij de totstandkoming van onze kapitalistische maatschappijstruktuur.
STAAT. Behalve de kerk hebben ook een nauwkeurige analise te maken van de staatsinstellingen in ons land, vooral de wijze waarop onze. grondwet tot stand is gekomen, voorts hoeveel zaken nog zijn blijven voortbestaan uit de diktatoriale periodes .(Philips II, Napoleon en Hitler) die Nederland heeft gekend , ook andere wetten hierbij bestuderen.
BEDRIJF. Maar wel het belangrijkste voor onze strijd is welom historisch na te pluizen waarom een landje met 14 miljoen inwoners de zetel heeft van DRIE van de allergrootste bedrijven op aarde (nr 2.,11 en 16 op de lijst van grootste wereldbedrijven) en drie van de grootste banken buiten de VS.

De Gouden Eeuw gaf ons het centrum van de wereldhandel en het: financieringskapitaal. En verder het profiteren van de 1ste wereldoorlog,· het profiteren van vooral Philips van de 2de wereldoorlog en niet weg te vlakken, wat we hebben verdiend{Philips, Shell) aan de Vietnam oorlog en hoeveel we met die drie topbedrijven nu nog verdienen aan de ellende van de 3de wereld.
Inderdaad NERGENS ter wereld is zo'n gunstige plek te vinden voor het beginnen van een revolutionaire strijd tegen de metropolen van het kapitalistische. sisteem. Nergens een situatie, die zo uitmunt door gezapigheid en: genoegzaamheid en een grenzeloze naiviteit, waarin men hier leeft Een zgn:socialistische; minister,president, die het grootkapitaal aanvoert daarbij geholpen door de kerk, de adel enz en alle·andere 'verschijnselen en tegenstellingen uit het grijze verleden van de feodale tijd!
Er is nog iets wat geheel uit de sfeer van de werkelijk revolutionaire situatie is gebleven en dat zijn de researchinstituten zowel van de grote bedrijven als van de universiteiten. Daar waar de blauwdrukken worden gemaakt van de toekomst. Daar waar alle snode plannen worden uitgebroed om de mensheid op een nog perfektere manier aan de wil van het kapitaal te onderwerpen. Deze diktatoriale centrums van wetenschap moeten worden vernietigd. Helaas zullen we de· felste tegenstand krijgen van de zgn linkse studenten en stafleden, maar de grootste vijanden van onze strijd zijn immers de revisionistische kliek, die nog altijd denkt - soms tegen beter weten in - dat men een vrouw een beetje zwanger kan krijgen.
Door macht kan men recht, krijgen en niet nooit andersom!

MATE VAN EKONOMISCHE VOORUITGANG zegt Lenin.
Daarvoor is het absoluut noodzakelijk om niet alleen Nederland te betrekken, in de studie, maar de gehele wereld. Het· is ondoenlijk om een diepgaande analyse te maken van de wereldekonomie, maar wel dienen wij op de hoogte te zijn van de ontwikkelingstendenzen, zodat .we op de· zaak vooruit kunnen lopen, we zijn toch immers de revolutionaire voorhoede en onze gewelddadige akties hierop af te stemmen. Van groot belang moet geacht worden de analise van de beschikbaarheid (afhankelijk van ekonomische voorwaarden) van delfstoffen. De toekomstige wereld zal meer dan ooit afhankelijk zijn van de beschikbaarheid in voldoende hoeveelheden van de nodige grondstoffen om de consument te voorzien.
Voor ons land is ook zeer belangrijk hoe de multinationals hun arbeidsterrein verleggen naar die gebieden van de wereld, waar het arbeiderskorps minder georganiseerd is en minder kritisch en meer bereid tot een grotere uitbuitingsgraad·en boven alles minder loon willen ontvangen en waar tevens nationale regeringen minder de noodlijdende bedrijven willen steunen met de belastinggelden van de "gezonde" bedrijven.
Alhoewel het uiteraard van belang is om de gewoonten van alle klassen van het nederlandse volk aan een analyse te onderwerpen verlangt de prioriteit het om de gewoonten van de bourgeoisie na

te gaan. Dit is een hoofdstuk apart, het is een zeer klein selekt groepje.
Het is noodzakelijk om te zien, hoe deze elite zich gedraagt en hoe zij elkaar de bal toespelen zodat anderen NOOIT er aan te pas komen. Het gaat om het spel en niet om je knikkers, maar om aan het spel mee te kunnen spelen moet je uiteraard wel knikkers hebben. Maar de wijze waarop men speelt verraadt de elitaire klasse.
Hst is noodzakelijk in te zien, dat juist deze nette bonafide heren als Frits Philips de eigenlijke misdadigers zijn van deze maatschappij en niet Aage M. De tragiek is wel, dat het toch aardige nette mensen zijn en zij zich nooit kunnen laten overtuigen dat zij misdadigers zijn. Zij hebben het immers goed bedoeld, zeggen ze dan en dat rechtvaardigt immers volgens hun elke misdaad. Zie hoe de topfiguren de genocide in Vietnam nog weten goed te praten. Ze hebben een vergissing gemaakt in hun oordeel heet het dan, maar dat ze berouw hebben over hun gepleegde misdaden hoor je ze nooit zeggen, dat wordt overgelaten aan de lagere klassen.
Instellingen zoals de rechterlijke macht, de commissarissen der Koningin, de burgemeesters, de commissarissen van bedrijven, de buitenlandse dienst enz worden grotendeels bevolkt door dit soort mensen. De noodzaak om deze mensen aan te vallen is omdat ze macht vertegenwoordigen!!!

EIS 4. Voor de opbouw van de organisatie is het nodig uitte gaan van zeer strenge grondprincipes en tevens die maatregelen te ontwerpen die nodig zijn om elke afwijking van deze grondprincipes als kontra-revolutionair te beschouwen. .
Het basisprincipe is het marxisme-leninisme, vooral zoals dat is toegepast door Mao Tsetung. Dit wil niet zeggen, dat we precies moeten copieren, wat in het ver1eden vanuit het ml is toegepast. Dit zou zonder meer betekenen, dat we juist het dinamische karakter van het mI vernietigen. We zullen het in een eigentijds jasje moeten steken zonder geweld aan de grondprincipes te doen Onze motivatie om te strijden putten was juist uit de grondstellingen van Marx-Engels-Lenin-Stalin en Mao Tsetung. Deze grondstellingen zijn duidelijk effektlef gebleken toen Azie zich willen ontdoen van het imperialisme. Aan ons de taak om de metropolen van dit imperialisme aan te vallen of beter gezegd te chaotiseren, onzeker te maken, te ondermijnen met alle ons ten dienste staande middelen (Lin Piao theorie). Dankzij de publikatie van Mao over de guerrillaoorlogvoering zijn we in staat om in te gaan op enkele principiele punten ten aanzien van de guerrillaoorlogvoering en zullen we gaan zien in hoeverre we deze principes van Mao kunnen "vertalen" of beter gezegd over te zetten op onze situatie, welke uiteraard vanuit historisch materialistisch standpunt bezien zich geheel anders presenteert dan het China ten tijde van de volksoorlog. .
Wel één van de fundamentele verschillen is, dat wij niet mogen rekenen op de DlREKTE steun van de bevolking.
Mao zegt terecht, dat in elke revolutionaire oorlog de guerrillaoperaties een noodzakelijk onderdeel vormen. Zonder een politiek doel echter moet de guerrilla mislukken. Ons doel is zonder meer de verwezenlijking van de DIKTATUUR VAN HET PROLETARIAAT.
Over de STRATEGIE zegt Mao. De strategie moet worden aangepast aan de situatie van de vijand, het terrein, de bestaande verbindingslijnen, de krachtsverhoudingen, het weer en de toestand van het volk (zie eis 3) Voor de guerrilla dient de TAKTIEK waarbij men uit het oosten schijnt te komen en uit het westen aanvalt, vermijdt de stevigen en de sterken en val de hollen en de zwakken aan, val aan en trek terug, geef een bliksemsnelle slag, neem een bliksemsnel besluit. Als guerrillero's slaags raken met een sterkere vijand trekken zij terug, als hij opmarcheert, hinderen ze hem, als hij halt houdt, slaan toe als hij vermoeid is.
De guerrillero's zijn te vergelijken met talloze horzels, die van alle kanten op een reus aanvallen om hem uit te putten. Op den duur worden ze ondragelijk als een troep wrede en gehate duivels en naarmate zij zich verder ontwikkelen wordt het duidelijk, dat hun slachtoffer niet alleen, uitgeput is, maar praktisch op het punt staat totaal van de kaart te worden geveegd. .
Wie moeten leden worden van de guerrillagroepen?

Mao: Er zijn er die zeggen "ik ben boer", of "ik ben student, ik kan over literatuur praten, niet over krijgskunde. Dit is onjuist. Er is
geen diepgaand verschil tussen een boer en een soldaat. Jullie moeten er de moed voor hebben. Jullie moeten eenvoudig je boerderijen verlaten en soldaat worden. Als jullie je wapen opneemt word je soldaat en als je georganiseerd wordt, dan worden jullie militaire eenheden. DE GUERRILLA IS DE UNIVERSITEIT VAN DE OORLOG. .
Over de uitrusting van de guerrillero kunnen we kort zijn Mao: De vijand is de voornaamste bron voor de bevoorrading.
Over de rekrutering van nieuwe mensen. Mao: Een guerrillagroep dient uit te gaan van het beginsel dat uitsluitend vrijwilligers voor de dienst aanvaardbaar zijn. Wie de mensen tot de dienst dwing gaat uit van een misvatting. Zolang een man bereid is te vechten vormen zijn sociale omstandigheden of zijn positie geen punt van overweging. Maar alleen zij die moedig en vastberaden zijn kunnen de ontberingen van de guerrillacampagne in een langdurige oorlog verdragen.
Over de DISCIPLINE. Mao: Een soldaat die voortdurend het reglement overtreedt moet uit het leger worden ontslagen. Het roken van opium moet worden verboden en een soldaat die niet met deze gewoonte kan breken dient te worden ontslagen. Als voorwaarde voor de overwinning in de guerrilla geldt, dat de strijders rein en zuiver moeten blijven.
Dit is maar al te waar. Juist door de een of andere verslaving vooral in onze konsumptiemaatschappij - zoals roken, drank, vrouwen, TV enz - heeft de vijand kans om toe te slaan en leidt tot verzwakking van de strijdkracht. Vooral indien men opgesloten wordt, wreekt zich elke vorm van verslaving.
De grondslag van de discipline is persoonlijk geweten zegt Mao. Bij guerrillero's blijft een opgelegde discipline zonder resultaat en de zelfdiscipline is het eerste kenmerk van een demokratisch sisteem in het leger
De guerrillero's hebben geen achterland. Wij in Nederland zitten zelfs in een zeer benarde situatie, omdat we konstant in het vijandelijk gebied leven en hier nooit uit kunnen komen , er van uit gaande, dat de uiteindelijke overwinning niet tijdens ons kleine leven zal worden bewerkstelligd

VOOR VERDEDIGINGSTACTIEK IS IN DE GUERRILLA GEEN PLAATS!
Deze woorden moeten onderstrepen, ·dat een organisatie als de Rode Hulp momenteel niet uitgebouwd kan worden tot een guerrillaleger. De aanvallende solidariteit is gestorven en ze hebben zich verdedigend opgesteld en dus het initiatief aan de vijand overgelaten.
Mao zegt terecht, dat een te pessimistische beoordeling (de tijd is nog niet rijp en dergelijke onzin) er toe zal leiden, dat we het initiatief verliezen en tot een passieve rol worden gedwongen.

EIS 5
De·guerrillero moet net zo internationaal zijn als zijn vijanden, de top van de multinationals. Voor de veiligheid en de kontinuiteit van de guerrilla is GELD nodig. Als men wakker wordt, moet men zich niet bekommeren om het dagelijks brood, maar zich wijden aan zijn taak : het belemmeren van de goede f1mktione'ring van de maatschappij in de metropolen. Als men dit geld heeft, dan is men er nog niet. Men dient voortdurend op zijn hoede te zijn voor de korrumpering. Als me de kogels hoorde fluiten , vecht men wel door, maar het razen van de computers en het wegdraaien van investeringen, de zgn witte boorden misdaden zijn niet te horen en toch sterven zo miljoenen mensen en worden miljoenen and anderen geestelijk verpauperd. De moderne SS-ers zijn niet de Kotälla's, maar de psychologen, de:psychiaters en de industriële top.
Dus er is genoeg denkkracht en "verbeelding" nodig om steeds weer geïnteresseerd te zijn in de internationale strijd in daad en gedachten. Objektieve gevaren zijn ook het konstant op de loer liggen van verraders (juist diegenen onder ons die met ons mee proberen te draaien maar op eens

inzien, dat zij er om de een ·of andere reden niet geschikt voor zijn en nu hun impasse proberen te camoufleren of door regelrecht in de armen van de vijand te lopen of zelfs door naar de vijand toe te gaan. Dit hoogverraad aan de revolutie is nu een voortdurende bedreiging voor de guerrillero.
Welke beschermende maatregelen moet men nu nemen om deze objektieve gevaren te verminderen.
Er zijn er natuurlijk velen, maar één er van is door te zoeken naar een alibi, dwz een bezigheid op te zoeken, die aan de buitenwereld het idee doet postvatten dat men zich daar helemaal in gestort heeft. Men dient dan ook een soort illegaliteit te bedrijven, een pseudo wel te verstaan tov de werkelijke illegale strijd, maar in de ogen van de vijand is dat reeds het illegale werk.
Men zou kunnen spreken van het aanbrengen van een dubbele bodem, welke,. men zelfs aan de vijand laat zien, terwijl onder die dubbele bodem nog een of meer andere verborgen zitten.
Zo is het mogelijk kontakten te onderhouden die in de ogen van de buiten wereld niet illegaal zijn en zo door hen ook niet verraden kunnen worden De grootst mogelijk vorm van illegaliteit is volledig legaal te opereren. Zaken, die niet geheim hoeven te zijn hult men in geheimzinnigheid.
Van wezenlijk belang is echter, dat de medestrijders de absolute zwijgplicht in acht nemen.
Naar aanleiding van de vragenlijsten hebben een aantal kameraden gereageerd.
Weinig werd gereageerd op de vooronderstellingen - de 12 stellingen.
De citaten staan tussen aanhalingstekens. De samensteller van dit stuk vond het nodig om hier en daar wat kommentaar te leveren. Bovendien zijn veel opmerkingen niet opgenomen, omdat ze of een algemeen terrein besloegen of niet helemaal terzake Van de diskussie waren. Sommige antwoorden zijn samengevat; ook tussen aanhalingstekens.
GWS = gewapende strijd

Vraag 1: "Het. niet plaats vinden van een revolutie in de rijke geindustrialiseerde landen blijft toegeschreven aan reformisme revisionisme, parlementarisme en het verraad van de sociaal demokratie"."In imperialistische landen is er slechts één mogelijkheid om het kapitalisme omver te werpen: een revolutie. De kommunisten sluiten blijkbaar deze ene mogelijkheid uit. Zodat ze ook niemand op revolutionaire wijze kunnen scholen of opvoeden. "Linkse bewegingen, kunnen vele mislukkingen noteren- Hongarije, :Duitsland, Spanje. Het bewijst alleen maar dat de tegenstand van de kapitalisten (ondernemingen en naties) steeds erg groot geweest is en nog is".

Vraag 2: "Vaak waren er in de agrarische landen zeer schrijnende tegenstellingen ofwel een ongemeen harde repressie. Hierdoor waren de mensen wel gedwongen om voor hun overleving te vechten en de uitbuiting op te heffen".: .

Vraag 3: . Vraag 3, 9 en 10 zijn voor een deel dezelfde vragen, ze hebben betrekking op het massawerk. Het is wel duidelijk, dat we een beweging voor de massa moeten zijn, maar toch komt bv wat betreft de Rode Hulp en de te voeren akties nog steeds het massaidee naar voren. "Belangrijk is om de heerserskliek te dwingen hun feitelijke repressieve gezicht te tonen, waardoor duidelijk moet worden, de noodzaak om de vijand te bestrijden"."Het lijkt zeer moeilijk een massabeweging te zijn..... alleen een beweging, waarbij: de RH de gewapende strijd moet propageren als hoogste middel tot omverwerping van het kapitalistische sisteem."

Stelling 7 : "Lenin stelde al, dat de massa niet verder dacht dan vakbondsleden dus hebben de marxisten-leninisten de taak de massa op te voeden, te scholen in het ml zodat de arbeidersklasse enig inzicht krijgt in de verhoudingen van de wereldekonomie en de politieke veranderingen naar het socialisme". Deze opvatting wordt weerlegd door Ulrike Meinhof : "Wij hebben andere ideeen dan deze kameraden. Wij denken..... dat de arbeiders al weten voor wie ze werken , in de laatste plaats voor zichzelf. Dat ze al weten dat de Vietnamoorlog een misdaad is .....dat ze al weten, dat kopen op afbetaling hen niet rijk, maar' afhankelijk maakt."

"Vraag 3 werd in Voorwaarts 5 goed behandeld, maar dit blijft een stuk theorie. De citaten van Lenin vinden we erg, goed ,maar we kunnen deze, voortkomend uit een pre-revolutionaire, situatie in Rusland, niet zo maar overplanten op onze situatie-nu in Nederland. We zullen er wel naar toe moeten werken, maar het zou te gek zijn ze op te vatten als zouden alleen degenen, die geen werk hebben goede (beroeps) revolutionairen kunnen zijn". Belangrijkste is dat men het werken binnen de organisatie wel voor opstelt". In de eerste bijdrage wordt hierop ingegaan, waarbij de kern niet moet werken, maar de toeleveringsgroepen bestaan uit mensen, die normaal werken en zo ook inlichtingen kunnen verkrijgen.

Vraag 4: "De isolering van de imperialistische landen door de manier van omsingeling:(Jin Piao) heeft nog steeds zijn mogelijkheden niet laten blijken".

Vraag 5: "Het: belangrijkste is inderdaad wat voor konsekwenties je uit het wel of niet aanvaarden van de theorie van Lin Piao trekt"."Wanneer je de nadruk legt op deze theorie, dan hoef je geen rekening te houden niet de ontvangst van je aktiviteiten hier." "Nemen we de theorie niet aan : bovendien lijkt het ons reeel te onderkennen, dat we momenteel niet de middelen hebben om werkelijk effektief het· imperialisme hier te bestrijden". Dus zetten we:de GWS voorlopig maar op een laag pitje?

Stelling·9 en 10 "De burgerlijke linkse beweging is geen absoluut gegeven..Als: we de. goede politieke lijn volgen zal er een polarisatie veroorzaakt worden op alle nivo's, waardoor men tot een duidelijke keuze van revolutionair of kontra-revolutionair moet komen". . Voor Duitsland geldt: "Het resultaat is het staatsapparaat kan met goedkeuring van de hele duitse arbeidersklasse en linkse beweging jacht maken op revolutionairen. De repressie blijft vnl tot de RAF beperkt".. Mijns inziens voor de linkse:beweging juist, maar waarom dan weer toch geprobeerd de linkse beweging te lijmen "door ondersteuning van legaal gevoerde:aktiviteiten (va anderen) in Nederland (bij bv ontslagen? politieoptreden e.d. ". Op zo' n manier toch weer lijmen van niet-gewelddadig links, terwijl de ervaring van de RAF, maar ook van de Rode Brigades en de Rode Jeugd heeft gewezen·op het niet aanwezig zijn van enige simpatie voor, gewelddadige aktiviteiten in het eigen land tegen het·kapitalisme bij de linkse beweging. Alleen een enkeling komt wel door de scheidslijn, die getrokken wordt tussen geweldloos en gewelddadig links. De .Rode Hulp heeft dezelfde moeilijkheden, maar heeft bestaansrecht door die kleine groep linkse, die eventueel wel het geweld goedkeuren - en ook als diskussieplatform.
Uit de praktijk.: de Rode Jeugd trok zijn leden niet uit de traditioneel linksen, maar juist uit de apolitieken, de arbeidersjeugd, omdat ze geweld propageerde in de klassenstrijd en wat:klassen zijn was voor die jongens wel duidelijk. De RJ werd door andere linkse organisaties dan ook meestal nergens bij betrokken en met afschuw bekeken (en met angst).

Vraag 6: Zoals gezegd in de inleiding zal de organisatie zich opsplitsen in verschillende illegale en legale stukken onder de vlag van de GWS. Verder wordt hiervoor verwezen naar de laatste bijdrage.

Vraag 7:, Geweld en gewapende strijd zijn natuurlijk zelfde begrippen. "Bovendien werkt dit woordgebruik (over geweld en gws) voor potentiele lezers afstotend omdat zij daar over het algemeen cowboygedachten bij krijgen, terwijl zij helemaal niet afkerig hoeven te zijn van bepaalde geweldsakties. Op deze manier werkt onze propaganda alleen averechts en isolerend".De propaganda is geisoleerd omdat er geen .gewelddaden of GWS plaatsvindt in Nederland. De isolatie ligt riiet aan het woordgebruik, maar aan het gebrek aan akties. De isolatie wordt echter niet automatisch opgeheven door akties - zie de RAF. Het woordgebruik slaat overigens alleen op de mensen die lezen - over het algemeen de "Linksen" en daaruit dan nog de groep van intellektuele linksen" De massa van het volk wordt meestal niet bereikt door. welke

linkse propaganda dan ook.
.
Vraag 8::"Het zwaartepunt moet bij de illegale groep komen te liggen. Ieder moet wel zijn verantwoordelijkheid als revolutionair kennen"".
"Individuen van legale cellen moeten voor zover mogelijk ook legaal aktief zijn in diverse aktiegroepen en komitees (toch weer massawerk en naar de linksen toe, samenstellen). Dit deels als dekmantel ter verspreiding van onze ideeen , proberen deze groepen te radikaliseren, eventueel voor rekrutering, maar ook om als individu niet te vervreemden"....."bovendien werkt dit meer motiverend dan het werken in isolement". Dit laatste wordt weerlegd door het eerste citaat: motivering en ook bv discipline is in de eerste plaats een zaak van eigen verantwoordelijkheid.

Vraag 9: "Bij de vorige vragen al enige opmerkingen over de Rode Hulp en andere legale organisaties. De kritiek van het Rode Hulp stuk uit begin 1975 wordt juist gevonden". Er zouden in de RH-krant "goede ideologische artikelen en kritiek moeten komen" bovendien "zouden de illegale groepen verzocht moeten worden om bijdragen". De illegale groepen zijn bij de legalen niet bekend, zodat verzoeken erg moeilijk is, maar de illegalen zouden uit zichzelf bijdragen moeten leveren, die dan geplaatst moeten worden.
Het MSK is nog beperkter en feitelijk alleen intern voor de leden van de organisatie. Er was een opmerking over het oprichten van een organisatie als de oude Rode Jeugd. Hieraan wordt op het ogenblik gewerkt. Verdere berichten volgen wel via de RH. Dit kan eventueel gezien worden als revolutionair massawerk, waarbij het geweld hoog op de aktielijst staat - en de studenten en politiek gelul laag!

Vraag 11: Voor discipline zie het laatste stuk. "Het zich onderwerpen aan discipline is vrijwillig, maar daarna definitief, er is geen weg terug. "

Vraag 12 : "stadsguerrilla zit op een dood spoor, omdat de groepjes te veel verdeeld zijn." "Dit geldt over het algemeen voor links en extreemlinks, de ml-beweging bestaat op dit moment uit 7 groepjes, die uit naam spreken van het marxisme-leninisme en met elkaar polemieken voeren of het massapartijen zijn." Al zal dan organisatorisch - door de verschillende taken, door de veiligheidsoverwegingen, door de kleine ideologische verschillen - een zekere opdeling plaats vinden in de guerrillaorganisatie, blijft het totaal toch één organisatie, die de GWS voert in ons land en waarbij de band de theorie is, waarbij vooral gebaseerd wordt op Lenin en Mao, die toegepast worden op onze situatie. Geen polemieken en scheldpartijen op elkaar, maar konstruktieve kritiek, die de andere de ruimte laat om zijn concept door te voeren, die naar voren gebracht kan worden in de legale delen van de organisatie zoals de Rode Hulp en het MSK. De ervaring in de strijd is tot nu toe nog te klein om te zeggen, dat één lijn zaligmakend is. Ook de kommunistische partijen zijn er niet in geslaagd hier de revolutie te brengen, ondanks hun zogenaamde juiste en eensgezinde lijn. "Het is wel erg moeilijk voor de stadsguerrilla om te kunnen funktioneren zonder dat er sprake is van klassenstrijd". Maar het is nodig: "We toch in onze akties bewust moeten kiezen voor bepaalde objekten. " "stap zetten in de richting van de verunsicherung van de heerserskliek".

Over deze vergadering van 13 december 1975 wordt melding gemaakt in een geheim rapport van de Binnenlandse Veiligheidsdienst van 21 maart 1977:
"Joost van STEENIS heeft zich, in concurrentie met Henk WUBBEN, later met Lucien van HOESEL, steeds opgeworpen als theoreticus van de Rode Jeugd, later Rode Hulp. Hij deed dat zeer expliciet in een discussiestuk dat hij aan de leden van de Rode Hulp voorlegde in november 1975. Van STEENIS' stuk verscheen in een periode waarin de Rode Hulp zich bevond in een fase van her-oriëntering: na zijn vrijlating was Van HOESEL (zeker nadat WUBBEN zich had

teruggetrokken)in toenemende mate de ideologische "lijn" van de RH gaan aangeven. In het kader van deze heroriëntering binnen Rode Hulp vond op 13 december 1975 in Amersfoort een vergadering plaats op initiatief van Van STEENIS en van dr Torn de BOOY. De belangrijkste stelling in het discussiestuk dat op deze vergadering ter tafel kwam was: "De doelstelling is HIER en NU gewapende strijd. Om tijdens het opbouwen van de geweldsorganisatie de bevolking niet tegen de guerilla in te nemen door afschrikwekkende daden, zal men in het begin alleen gebruik maken van z»g. "klein geweld".Dit houdt in dat men, aldus het discussiestuk, analoog aan de Italiaanse Rode Brigades "de macht in de vorm van personen" wil aanpakken. te laten ontstaan". (zie voor meer tekst van dit BVD rapport mijn dagboek 1977).

Woensdag 17 december. Artikel in Utrechts Nieuwsblad. Kortgeding Utrecht prof. Bastiaans tegen 'terreur' De Booy

Professor Jan Bastiaans

UTRECHT - Dramatische tonelen speelde zich woensdagmiddag tijdens een kort geding af in de Utrechtse rechtbank toen een briesende oud-Spanje- en oud-verzetsstrijder Maliepaard de bekende activist dr Tom de Booy uit Baarn verweet terreur uit te oefenen tegen de bekende psychiater prof . dr .Bastiaans die in zijn kliniek lijders aan het concentratiesyndroom helpt. Prof. Bastiaans had een kort geding aangespannen waarin aan president wordt gevraagd

Tom de Booy te verbieden krenkende termen over de heer Bastiaans te schrijven in het blad WAW-nieuws. Hij zou o.a. geschreven hebben dat hij de oorlog misschien wel kunnen winnen als hij zulke mensen als Bastiaans in dienst gehad. Verder: "Hitler, Franco zijn dood maar Bastiaans leeft nog". Tevens was er sprake van anonieme telefoontjes die spanningen opriepen in het gezin Bastiaans. Twee dagen na het begin van de gijzeling in Beilen kwam een dreiging met de "gijzeling van het instituut" binnen.

ACTEUR

Aan de woedereactie van Piet Maliepaard die in Duitse concentratiekampen heeft gezeten en in de kliniek van de heer Bastiaans is behandeld, was een langdurige monoloog voor één heer vooraf gegaan. Tom de Booy was vrijwel voortdurend aan het woord. Hij had een koffer met paperassen bij zich. Als de acteur die weet dat hij de aandacht kreeg (dertig belangstellende) overhandigde De Booy mr. V. J. A. van Dijk 22 bijlagen, brieven. rollen papier waarop bewijsstukken waren geplakt die dienden aan te tonen dat 59-jarige mej. J.A. M. Kok uit den Haag ten onrechte bij Rijkswaterstaat zou zijn ontslagen. Dat gedaan nadat prof. Bastiaans negatief advies had uitgebracht vier jaar geleden.

AANTIJGINGEN

De president die het betoog geduldig aanhoorde zei enkele malen dat hij alle informatie al kende en dat het er om ging dat De Booy aantijgingen zou doen in het genoemde WAW-nieuws. Aan het slot zei De Booy dat hij niet in dat blad schrijft. Kennelijk nemen anderen zeer snel berichten en brieven van hem over. Hij meende dat dit te wijten was aan de sleutels van zijn postbus in Baarn. Dat zou de postbus van het zendingscentrum zijn.

De pleiter voor prof. Bastiaans mr. Voetelink had niet zoveel woorden nodig. De postbus is van De Booy en zijn brieven die hij ontvangt staan direct in het WAW Nieuws. Prof. Van Dijk zal volgende week woensdag om tien uur uitspraak doen. Hij verzocht de partijen een modus te vinden om oorlog te voorkomen. Hij verzocht een gesprek te willen bewerkstelligen tussen De Booy, Maliepaard, Bastiaans en mej. Kok.

TRIEST

Naast en na het theatrale optreden van de "raadsman" van mej. Kok de heer De Booy was er het trieste verhaal van mej. Kok die op een vraag van de president zei er geen bezwaar tegen te hebben dat De Booy citeerde uit de psychiatrische rapporten van de heer Bastiaans. Ze zei dat haar leed en dat van vele ambtenaren haar daarvoor immuun hadden gemaakt

Woensdag 17 December Maliepaard had van mij gehoord dat ik in het concentratiekamp Amersfoort had gezeten. Hij had dat nagevraagd aan Tjalling Eysinga. Die was er niet zeker van dat hij met mij daar had gezeten. Later Tjalling opgebeld. Nu wist hij mij opeens te herinneren. Dit werd door hem aan Maliepaard doorgegeven Maliepaard belde me even later op om te zeggen dat hij het jammer vond mij niet eerder te hebben ontmoet.

December 1975 Artikel van Louis Nouws. (Krant?) Een éénmansguerrila 'Wat jij doet in chantage'

We zitten te praten op een bank in het gerechtsgebouw in Utrecht. De president van de rechtbank Van Dijk komt op ons toegelopen. "Dag meneer De Booij". Ze raken in gesprek. Ik wil een foto maken, maar Van Dijk maakt afwerende gebaren en loopt een eindje weg. Hij wil absoluut niet met De Booij op één foto staan. Als ik mijn camera wegberg komt Van Dijk pas weer terug om verder te praten. Later vertelt De Booij dat dit een overwinning voor hem is. Op het gebied van de vijand is hij sterker gebleken dan de vijand zelf. De Booij voert een soort éénmansguerilla tegen de elite van dit systeem.

Hij zegt: "Alleen door onfatsoenlijk methoden te gebruiken, gaan ze naar me luisteren, want dan praten we op hetzelfde niveau".

Tom de Booij is net enige jaren de vijftig gepasseerd. Ongeveer vijf jaar geleden werd hij ontslagen door de gemeente Amsterdam op wier universiteit hij geologie doceerde. Enige tijd

daarvoor had hij ingezien in wat voor kleine toplaag hij leefde en zoveel mensen onder hem lagen. Zijn gedrag en manier van lesgeven beviel de autoriteiten niet en na een aantal verwikkelingen werd hij 'eervol' ontslagen. Nu heeft hij *f* 3000,- in de maand wachtgeld en tijd genoeg om te strijden tegen de elite en zich in te zetten voor mensen die onderliggen.

EIGENDOM

Ik ben de bezitter van mijn bewustzijn, niet de eigenaar, want dat is de hele wereld· bevolking. Het is net als bij een paspoort. Je burger is de bezitter, maar de Staat blijft eigenaar. Als de burger iets doet tegen de Staat, kan de Staat het paspoort terugeisen. Mijn bewustzijn is tot stand gekomen door veel investering van geld en kennis. Mijn bewustzijn is een bedrijf. Alle mensen zijn daar de aandeelhouders van. "Intuïtief voelen de mensen die onderliggen heel goed aan dat ik iets bezit dat eigenlijk van hen is. "Wat ik wil is mijn bezit weer investeren in die mensen en tegelijkertijd strijden tegen die bezitters die hun bezit enkel voor zichzelf willen behouden".

KLASSE JUSTITIE

Die middag was De Booij door de kantonrechter veroordeeld tot veertig gulden of een dag gevangenisstraf. De Booij ging hiertegen in beroep, wat trouwens al van te voren vaststond, omdat hij die straf veel te laag vindt. "Het is toch absurd dat ik voor fout parkeren evenveel moet betalen als iemand die maar *f* 100,- per week .verdient". Hij houdt een zeer goed betoog, zegt dat onze rechtspraak klassenjustitie bedrijft. De straffen zijn relatief lichter voor rijkere mensen. Groter bezit wordt meer beschermd als kleiner bezit. ("Er zijn meer wetten om de- bezitter van een landgoed te beschermen dan iemand zonder tuintje") . Mensen met meer ontwikkeling kunnen zich beter verdedigen als minder ontwikkelden, en bovendien is een echt goede verdediging alleen via een zeer goede advocaat met geld te koop. . "Ik blijf die klassenjustitie bestrijden", zegt hij later, "door steeds weer in beroep te gaan. door het iedere keer weer te vertellen. Bovendien houd ik zo vuur kontakt met de vijand". Hij citeert uit de Godfather 2:" Keep your friends close, but your enemies closer". "Je ziet ook wel, alle rechters hier komen op me toelopen als ze me zien en geven me een hand. "Met Van Dijk kan ik heel goed opschieten. We zeggen wel eens tegen elkaar we hebben dezelfde denkbeelden, maar zitten allebei in een andere wereld. Indien het nodig is kan ik hem geestelijk liquideren en ik zal het ook niet nalaten.

CHANTAGE

"Ik heb geen ethiek. De rechterlijke macht heeft wel ethiek. namelijk *de* ethiek van de elite. Via geweld hebben ze de macht gegrepen en vanuit die machtspositie het recht geformuleerd. Wat ik doe is mijn macht creëren en van daaruit mijn recht opeisen."Soms zeggen ze tegen me; wat jij doet is chantage. Dan zeg ik; het is geen chantage, het is pure chantage. En moet je zien hoe vriendelijk ze me hier behandelen". "Dag meneer De Booij, hoe gaat het met U?".

'Marx zei al; "Wie stenen monumenten wil laten dansen, moet hun eigen melodie zingen".

ANALFABETEN

De parketwachter lacht zich rot als hij De Booij tijdens z' n betoog dingen hoort zeggen als "Ik parkeer m'n wagen altijd fout. Ga nu maar buiten kijken, "Gooi me maar in de bak, want dat verdien ik. Ik hoef dan geen boete te betalen en heb gratis kost en inwoning. "U meneer de rechter zegt dat er geen analfabeten in het Huis van Bewaring zitten, U bent er zeker nog nooit geweest. Nou ik wel. De Booij later; "Dat is voor mij de belangrijkste overwinning op zo' n dag, dat de parketwachter lacht en later op me toekomt om me succes te wensen. Hij begrijpt me heus wel als ik de rechtspraak hier sta aan te vallen. "Als ik wat dossiers kom halen kijkt 't personeel gewoon de andere kant op. Die staan achter me.

AJAX.

"Ik wil in de cel komen om de mensen te bereiken die ik wil bereiken. "Ik kan me echt kwaad maken om zo'n rechter die niet wil geloven dat er analfabeten in de gevangenis zitten. Alleen al die Chinezen die geen letter chinees te lezen krijgen". Het heeft geen zin om zoals de rechter zegt een boek te schrijven, waarin ik mijn ideeën uiteenzet. Want de mensen die ik zou willen bereiken bereik ik dan niet. Ik zal je een verhaal vertellen waaruit lijkt wat ik bedoel met investeren van mijn kennis. Ik zit in verzwaard arrest samen met een andere jongen. Ik heb veertien dagen, hij

dertig. Hij houdt van voetbal, maar kan door dat arrest de Europa cupfinale Ajax-Panathinaikos net niet zien. Ik heb hem met veel moeite- via briefjes met tekeningen duidelijk gemaakt dat hij volgens de wet maar ten hoogste vier weken zwaar. maar ten hoogste vier weken verzwaard arrest kon krijgen. De jongen heeft een gesprek met de directeur gevraagd en er inderdaad twee dagen afgekregen. Hij kon die wedstrijd zien en kent weer een wetsartikel. Dit kontakt is voor mij het belangrijkst. Het wordt overigens telkens bijna meteen weer verbroken, omdat de mensen bang zijn van hun eigen vrienden te vervreemden.

MAFFIAPRAKTIJKEN

Tom de Booij besteedt nu het meest van z'n tijd aan de rehabilitatie van enkele onterecht krankzinnig verklaarde mensen. Hij heeft vier klanten. Eén van hen, Van de Maal, is gerehabiliteerd .en studeert nu rechten. Hij haalt volgens De Booij negens en tienen. Om hem te rehabiliteren zijn ware maffia praktijken toegepast tegen de toenmalige burgemeester van Baarn, de heer Van Haeringen. Om acht uur als de burgemeester van huis ging kwam de Booij al in een rood trainingspak voorbij getrimd. Tijdens raadsvergaderingen zat De Booij hem urenlang alleen maar aan te kijken. Hij heeft z'n krant eens uit de bus gehaald, een doodsadvertentie uitgeknipt en daarvoor in de plaats een foto van hem geplakt. Hij heeft briefjes rond zijn huis gestrooid waarop stond dat er "iets" zou gaan gebeuren. We hebben hem geïsoleerd en gek gemaakt. "Het was een kwestie van volhouden".

SS'ER

Professor Bastiaans uit Leiden, ook een tegenstander van De Booij in een rehabilitatiekwestie, heeft eens een kort geding tegen hem aangespannen. De Booij had hem uitgemaakt voor SS-er. De Booij: Ze durfden mijn wachtgeld niet in beslag te nemen, omdat ik zei: Als jullie mijn geld in beslag nemen, ga ik naar het huis van Bastiaans, neem voor *f* 3000 aan spullen en ga daarmee naar de politie Daar komt dan weer een rechtszaak van. Bastiaans moet getuigen en ik confronteer hem weer met de hele kwestie Je moet weten, dat Bastiaans tijdens dat geding niet hier binnen durfde te komen; hij heeft twee uur lang buiten in z'n auto gezeten. Het zit allemaal niet zo lekker.

'IK SCHIET OP ZE!'

Het kan me niet schelen of ik de kranten haal, daar doe ik m'n best ook niet voor. Ik moet er alleen voor zorgen dat de Telegraaf als ik met iets bezig ben niet tegen me gaat schrijven. Daarom bel ik af en toe op en poseer met een geweer in de aanslag in m'n tuin. Daar komen ze dan een foto van maken. Voorpagina, met onderschrift; Ik schiet op ze. Zo houd ik ze te vriend. Gaan ze toch tegen me schrijven, dan ik er naar toe en zeg tegen de hoofdredacteur: ik elimineer je. Meer niet.

VOORRECHT

"Of ik mensen zou doden? Ik vind het voor iemand erger om geestelijk geëlimineerd te worden dan lichamelijk.

"Ik val nooit aan uit rancune. Als je emotioneel wordt ben je verloren.

"Nu geniet ik nog een zekere bescherming. Ik behoor tenslotte tot de elite. Soms als ik opgepakt ben, belt de politie naar de rechtbank: We hebben hier ene De Booij en die heeft dat en dat allemaal gedaan. Zeggen ze hier dat dat niet waar kan zijn en dat ze me maar moeten laten lopen. Maar misschien word ik over vijf jaar wel geliquideerd. Nou, dat zij dan zo. Tenslotte zegt hij: ik gebruik jullie als klankbord, om voor mezelf m'n ideeën weer te formuleren".

Om mezelf weer te overtuigen, hoor ik hem zeggen.

Zaterdag 20 december WOK opgericht. Adrienne op skivakantie Mont Génèvre Frankrijk met familie Strumphler.

Kerstmis 1975. Adrienne en mijn 3 kinderen met familie Strumphler skivakantie Mont Génèvre.

Woensdag 24 december Bezoek Centrale Raad van Beroep, diefstal cq verduistering dossier uit gebouw Raad van Beroep
Brief van de Hoge Raad der Nederlanden aan de Heer Dr T. de Booy.
Geachte Heer de Booy, Naar aanleiding van Uw verzoekschrift om herziening van 12 december 1975 deel ik U mede, dat de normale gang van zaken met betrekking tot een aanvrage tot herziening deze is, dat de Hoge Raad zich het dossier van de desbetreffende strafzaak doet toezenden. Daarna neemt de behandeling een aanvang. In het onderhavige geval is dit niet mogelijk. Het is U immers bekend, dat U zich het merendeel van de stukken in de strafzaak waarin het Gerechtshof te Amsterdam U op 3 januari 1974 tot *f* 200,- boete, subsidiair 2 dagen hechtenis heeft veroordeeld, hebt toegeëigend, toen U ter griffie van de Hoge Raad inzage nam van het dossier. Deze stukken dienen ter griffie van de Hoge Raad te worden terugbezorgd teneinde de behandeling van Uw verzoek mogelijk te maken. De voorzitter van de strafkamer Mr C.W. Dubbink . *(Umwertung aller Werte)*

Donderdag 25 december . Brief aan de Voorzitter van de Ministerraad drs J.M. den Uyl
Excellentie, Hierbij wil ik U attenderen op het feit dat ik gisterenmiddag 24 december 1975 rond 12 uur in het gebouw van de Centrale Raad van Beroep te Utrecht Trans 19 zonder dat de eigenaar daarvan door mij in kennis werd gesteld, heb medegenomen de volgende voorwerpen:
1. één lange schaar lengte 25 cm, merk Adler.
2. 25 gestencilde uitspraken van de Centrale Raad van Beroep van de terechtzittingen van 15, 27 nov. en 1 en 2 december 1975.(Zie bijlage1:een fotostencil van de uitspraak W.U.V.1975/30)
3. een schrijven van de sociale verzekeringsraad van 28 november 1975 kenmerk 75/6228 circ, nr 355 onderwerp omrekeningskoersen voor de toepassing van artikel 107 van de EEG verordening - nr.574/72 (1e kwartaal 1976)
4. een exemplaar van het doc.orgaan Sociale Verzekering 20ste jg nr 23, 19 nov. 1975
5. Nederlandse Staatscourant nr 224,226,227,231 Ao *1975*

Van deze diefstal cq. verduistering heb ik telefonisch 24 dec. 1975 rond 20.00 uur te Baarn, de wachtcommandant G.L. Blank, brigadier van de gemeente politie te Baarn in kennis gesteld. Hedenmorgen bij dezelfde bovengenoemde wachtcommandant navrage gedaan of er reeds vanuit Utrecht melding was gemaakt van de vermissing van de bovengenoemde stukken. Dit bleek niet het geval en de wachtcommandant G.L. Blank verwees mij naar Utrecht alwaar ik het strafbare feit gepleegd zou hebben. Rond 12 uur hedenmorgen heb ik telefonisch de wachtcommandant brigadier F. Fonville van de gemeente politie Utrecht Paardenveld 1 in mijn hoedanigheid van aangever/verdacht melding gemaakt van de diefstal cq verduistering.
Hedenavond rond 18.00 uur heb ik mij nogmaals in verbindinng gesteld met de politie te Utrecht, alwaar de dienstdoende politiefunctionaris mij kon bevestigen dat door mij aangifte was gedaan en mij tevens kon mededelen dat van de zijde van de Centrale Raad van Beroep geen aangifte van de diefstal cq verduistering van de stukken was gemaakt. Bij telefonische navraag bij mevrouw M. uitspraak CRvB W.U.V.1975/30 bijlage 1, bleek het dat zij nog niet op de hoogte was van de door de CRvB gedane uitspraak. Reden voor mij om aan te nemen dat verschillende van de door mij in beslag genomen uitspraken bij de desbetreffende personen nog niet bekend zijn, zodat ik door het in bezit hebben van deze stukken eventueel inbreuk zou kunnen maken op de zo hoog geroemde privacy van de Nederlandse Staatsburger. U zoudt mij tenzeerste verplichten indien U aan uw ambtgenoot minister van Agt de door mij naar voren gebrachte zaak onder zijn aandacht wilt brengen zodat hij eventueel aan de voorzitter van de Centrale Raad van Beroep·de heer C.J.A. Koning zou kunnen vragen om alsnog aangifte te doen van de door mij gepleegde diefstal zodat de officier van justitie te Utrecht W.H. Overbeek een vervolging tegen mij zou kunnen instellen. Dit zou weer kunnen leiden tot een terechtzitting voor de A.R. te Utrecht. Tijdens deze zitting zou ik dan zaken aan de orde kunnen stellen die mij er toe gebracht hebben om deze diefstal te plegen. Zie hiervoor het Post Scriptum van mijn schrijven aan U van 13 october 1975 op welk schrijven ik van U op 3 november 1975 een antwoord mocht ontvangen (nr 242953). Mocht onverhoopt U geen aanleiding vinden om op mijn gedane voorstel in te gaan, zie ik mij helaas genoodzaakt om die maatregelen te nemen of te laten nemen die er inderdaad toe zullen leiden dat de Centrale Raad van Beroep alsnog aangifte zal doen van de diefstal van de bovengenoemde stukken. Inmiddels met de gevoelens van de meeste hoogachting Uwe dienstwillige dienaar. w.g. T. de Booij

CENTRALE RAAD VAN BEROEP W.U.V. 1975/30,
Uitspraak in het geding tussen: M.L. Rossknecht-Koster, wonende te s-Gravenhage, klaagster, Uitkeringsraad, verweerder.
I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING Onder dagtekening van 13 september 1974 heeft verweerder klaagster in kennis gesteld van de navolgende te haren aanzien genomen beslissing: "DE UITKERINGSRAAD,
Gezien de op 16 oktober 1973 ingediende aanvraag van Mevrouw "M.L. Rossknecht-Koster, geboren 5 mei 1899, wonende Galvanistraat 54,'s-Gravenhage, om toekenning van een uitkering als nagelaten betrekking van de heer Otto Rossknecht krachtens de wet uitkeringenvervolgingsslachtoffers 1940-1945; Gelet op die Wet;Gezien de overgelegde stukken, waaronder het te dezer zake uitgebrachte advies (rapport); Overwegende: dat uit de overgelegde stukken en het onderzoek niet is gebleken, dat, de overleden echtgenoot van aanvraagster als gevolg van handelingen of maatregelen van de vijandelijke bezettende macht in het voormalige Nederlands-Indië vrijheidsberoving door opsluiting in concentratiekampen, gevangenissen of andere verblijfplaatsen waar permanente bewaking van de vervolgde werd beoogd,. heeft ondergaan; dat de overleden echtgenoot van aanvraagster tijdens gevechtshandelingen is gesneuveld; dat de overleden echtgenoot van aanvraagster niet als vervolgde in de zin van voornoemde Wet kan worden aangemerkt en aan haar derhalve geen uitkering kan worden toegekend; Beschikkende: wijst de aanvraag af.".
Verweerder heeft naar aanleiding van een door klaagster tegen de even weergegeven beslissing

ingediend bezwaar bij brief van 25 april 1975 aan klaagster onder meer het volgende doen weten: Bij schrijven dezerzijds ontvangen op 4 oktober 1974 maakt u bezwaar tegen de beschikking van 13 september 1974, waarmede wij uw aanvraag om toekenning van een uitkering als weduwe van een vervolgde krachtens de Wet uitkeringen vervolgings-slachtoffers 1940-1945 (W.U.V.) afwezen. Aangezien uw echtgenoot vóór de capitulatie van het voormalig "Nederlands-Indië" op 6 maart 1942 bij gevechtshandelingen tegen de Japanners·om het leven is gekomen voldoet hij niet aan het gestelde in artikel 2 van de W.U.V. Daarom kan u geen uitkering als weduwe van een vervolgde in gevolge deze Wet worden verleend. Wij handhaven op grond hiervan de reeds eerder genomen beslissing en achten uw bezwaar ongegrond en wijzen het af. Tegen de in deze brief vervatte beslissing van verweerder is klaagster bij de Raad in beroep gekomen. Met hetgeen zij in haar klaagschrift mededeelt, heeft klaagster kennelijk het oog gericht op een voor haar gunstige beslissing. Het geding is behandeld ter terechtzitting van 11 november 1975, alwaar klaagster niet is verschenen en verweerder zich heeft doen vertegenwoordigen door Mr. J.M. Loonstein, adjunct-secretaris van de Uitkeringsraad.

11. MOTIVERING

De Raad deelt de zienswijze van verweerder, dat de echtgenoot van klaagster O.Rossknecht, geboren 6 januari 1898, laatstelijk adjudant bij het voormalig Koninklijk Nederland-Indisch Leger - niet als vervolgde in de zin van de Wet uitkeringen vervolgingsslachtoffers 1940-1945, hierna te noemen de Wet, kan worden aangemerkt, nu hij op 6 maart 1942, derhalve vóór de capitulatie van het voormalig Nederlandsch-Indig aldaar bij gevechtshandelingen tegen de Japanners is gesneuveld. Dientengevolge kan klaagster aan de Wet geen aanspraak ontlenen op een uitkering als weduwe van een vervolgde. Evenmin kan klaagster aanspraak op een uitkering uit hoofde van de Wet ontlenen aan de, ook in haar klaagschrift vermelde, omstandigheid dat haar zoons Julius Abraham en Otto Rossknecht op 11 januari 1944 respectievelijk 1 april 1945 in kampen in Birma zijn omgekomen, aangezien de Wet niet voorziet in de mogelijkheid dat op die grond aan klaagster een uitkering wordt toegekend. Voorts moet de Raad vaststellen dat de Wet ook niet de mogelijkheid kent te voldoen aan de, ook in Wet klaagschrift tot uiting gebrachte, wens van klaagster financieel in staat te worden gesteld de graven van haar evengenoemde zoons te bezoeken. Ter terechtzitting van de Raad is naar aanleiding van hetgeen klaagster bij haar klaagschrift heeft medegedeeld omtrent haar situatie, nog de vraag ter sprake gekomen, of er plaats zou kunnen zijn voor het hanteren van de zogenaamde anti-hardheidsclausule, vervat in artikel 3, tweede lid, van de Wet ten aanzien van klaagster. Van de zijde van verweerder is hieromtrent opgemerkt dat de evenbedoelde bepaling in gevallen als het onderhavige niet wordt toegepast, aangezien een dergelijke toepassing zich niet zou verdragen met de strekking van de Wet. Deze zienswijze van verweerder komt de Raad aanvaardbaar voor. In ieder geval kan te dezen aanzien naar het oordeel van de Raad niet worden gezegd dat verweerder niet in redelijkheid zou hebben kunnen geraken tot de beslissing het hanteren van de hier bedoelde anti-hardheidsclausule in dit geval achterwege te laten, Ten gerieve van klaagster merkt de Raad nog op dat blijkens mededeling van de zijde van verweerder ter terechtzitting van de Raad bij verweerder nog geen reactie was ingekomen op het bij brief van 14 januari 1975 aan het Ministerie van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk voorgelegde, aan klaagster bekende; verzoek te bezien of klaagster in het kader van de zogemaande nota-Geertsema voor een uitkering op de voet van de Wet in aanmerking zou kunnen worden gebracht. De beslissing op dat verzoek welke deze ook zij, om een niet aan de Wet te ontlenen uitkering is derhalve nog hangende. Uit het vorenstaande vloeit voort, dat het beroep van klaagster ongegrond moet worden verklaard.

III. BESLISSING

De Centrale Raad van Beroep, Recht doende in naam der Koningin! Bevestigt de aangevallen uitspraak.- Aldus gegeven door Mr. A.G. van Galen als voorzitter en Mr J.P. Bulte en Mr. J.H. van der Veen als leden, in tegenwoordigheid van Mr. G.A.M Otten-Govers als griffier. Uitgesproken in het openbaar op 2 december 1975 door Mr. B. S. Tigchelaar als voorzitter, - in

tegenwoordigheid van voor noemde griffier. (get.) B.S. Tigchelaar. (get.) A.G. van Galen.(get.) G.A.M. Otten-Govers. M.K.

Donderdag 25 december Zoals uit de brief aan Minister-president Den Uyl van 25 december 1975, blijkt dat het formulier van de uitspraak van het de Centrale Raad van Beroep in zake mevrouw Rossknegt, staat op de lijst van de voorwerpen die ik heb gestolen op 24 december uit het gebouw van Centrale Raad van Beroep. Na het lezen van dit onthutsende document heb ik mevrouw Rossknegt gebeld en aangeboden haar reis naar Indonesië voor het bezoeken van de graven van haar zoons te betalen en heb aan haar de somma van 2000 gulden overgemaakt. Ook schreef ik haar de volgende brief:

Geachte Mevrouw, Zoals ik reeds hedenmorgen telefonisch aan Uw dochter L.M. Rossknegt heb medegedeeld zou ik de door U zo vurig, gekoesterde wens om de graven van uw beide zoons Julius Abraham en Otto gestorven resp 11 jan.1944 en 1 april 1945 in de kampen te Birma - alwaar zij aan de Birma spoorweg hebben gewerkt - in vervulling willen laten gaan door de door U te maken reis- en verblijfkosten geheel voor mijn rekening te nemen. U zoudt mij ten zeerste verplichten om op het door mij aan Uw dochter gedane voorstel van hedenmorgen in te willen gaan, temeer daar ik meen dat dit een heel klein beetje zou kunnen inlossen van de ereschuld die wij Nederlanders hebben tegenover die mensen die tegen het fascisme waar ook ter wereld hun leven hebben gelaten en zoals U ook weet nog moeten laten zoals de vijf geëxecuteerde mensen door de vuurpelotons in Spanje op 27 september1975. De strijdkreet van onze minister-president Joop den Uyl op het domplein op diezelfde dag in september van dit jaar op steenworp afstand van het gebouw van de Centrale Raad van Beroep die Uw verzoek om een financiële bijdrage voor de bovengenoemde reis naar de graven van Uw zoons enkele weken later heeft afgewezen - HUN STRIJD,ONZE STRIJD, INTERNATIONALE SOLIDARITEIT klinkt op deze eerste Kerstdag 1975 nog schel en duidelijk in mijn oren.*) In afwachting op Uw hopelijk gunstige reactie op het door mij aan U gedane voorstel,verblijf ik met de gevoelens van de meeste hoogachting en vriendelijke groeten ook aan Uw dochter, Tom de Booij
*) Dit waren de woorden die dn Uyl tijdens de demonstratie in Utrecht heeft gezegd om zijn walging uit te spreken tegen de doodvonnissen.

Zaterdag 27 december Artikel Haagsche Courant. Prof. Bastiaans wint kort geding
Utrecht - De Leidse psychiater prof. dr. J. Bastiaans heeft het kort geding tegen dr., T. de Booy uit Baarn gewonnen. De president van de rechtbank in UtrechtI bepaalde dat dr. De Booy, hoewel hij ontkende de beledigende en bedreigende pamfletten te hebben geschreven aan het adres van prof. Bastiaans, toch verantwoordelijk kan worden gesteld voor de gewraakte passages. Dr. De Booy probeert al jaren, rechtsherstel te krijgen voor mej. R. J. Kok een 58-jarige rijksambtenares uit Den Haag. De vrouw werd zo'n tien jaar geleden tegen haar wil met vervroegd pensioen gestuurd. Dat gebeurde op grond van een psychiatrisch onderzoek, waarbij zij voor. meer dan tachtig procent invalide werd verklaard. Prof. Bastiaans was toentertijd als adviseur van de Centrale Raad van Beroep tot·de conclusie gekomen dat de Haagse vrouw ernstig gestoord is. Prof. Bastiaans, onlangs nog in het nieuws in verband met de twee gijzelingsaffaires in ons land, toen hij opmerkingen maakte over een mogelijke opvang en begeleiding van de gegijzelden, spande het kort geding aan toen hij pamfletten onder ogen kreeg, waarin onder meer een oproep stond aan de lezers om gegevens te verzamelen en daarmee het persoonlijke leven van Bastiaans zo onveilig te maken, dat hij wel op de door de Werkgroep Ambtenaren Wet uit Baarn gestelde eisen moet ingaan wil hij en zijn gezin niet het risico lopen te worden uitgeschakeld. Volgens Bastiaans werden deze geschriften verspreid door dr. De Booy. Op last van de rechtbankpresident moet De Booy zijn onrechtmatig gedrag staken op straffe van een dwangsom van *f* 50.000. Ook werd hij veroordeeld in de kosten van het geding, ongeveer f 600,-.

Woensdag 31 december 1975 Brief aan de voorzitter van de strafkamer van de Hoge Raad der Nederlanden, De Hoogedelachtbare heer Mr C.W. Dubbink. Hoogedelachtbare Heer,
In antwoord op uw schrijven van 24 december 1975 nr.4200 H deel ik U mede dat ik niet bereid ben de door mij op 16 oktober 1974 toegeëigende stukken, welke betrekking hebben op de strafzaak waarin ik door het Gerechtshof te Amsterdam op 3 januari 1974 tot f 200,boete, subsidiair 2 dagen hechtenis werd veroordeeld, aan de eigenaar te retourneren.
Zoals U uit mijn schrijven van respectievelijk 9 januari 1975 en 10 december 1375 aan de E.A. heer de Hoofdofficier van Justitie in het Arrondissement 's-Gravenhage Mr. A.W. Rosingh blijkt, heb ik tot nu toe tevergeefs getracht aan de weet te komen of ik voor de diefstal cq. verduistering zal worden vervolgd. Ik ben mij er van bewust dat het niet retourneren van het dossier aan de rechtmatige eigenaar een strafbaar feit oplevert tw. het wederrechtelijk toeëigenen van een dossier dat·mij niet toebehoor of met andere woorden VERDUISTERING voorzien en strafbaar gesteld bij artikel 321 van het Wetboek van Strafrecht.
Dit houdt in dat ik mij opnieuw schuldig maak aan het verduisteren van een dossier, want het bovengenoemde dossier gaat over een strafzaak waarin ik ben veroordeeld voor het verduisteren van een dossier betreffende E.J. van der Maal toebehorende aan de Gemeentelijke Sociale Dienst te Baarn. Indien mocht blijken dat de officier van justitie mij als nog zal gaan vervolgen voor het door mij begane strafbare feit tw het wegnemen en verduisteren van het dossier van in mijn strafzaak van 3 januari 1974, zal ik ernstig in overweging nemen of ik niet nadat ik voor dit feit ben veroordeeld alsnog het dossier in afschrift aan U ter beschikking te stellen in zake de behandeling van mijn aanvrage tot herziening van het arrest van het Gerechtshof te Amsterdam op 3 januari 1974. Zoals U mij reeds schreef is pas dan een behandeling van de herziening mogelijk. Helaas ben ik niet meer bij machte om de originelen van het door mij in beslag genomen dossier op 16 oktober 1974 uit het gebouw van de Hoge Raad der Nederlanden te retourneren, aangezien deze stukken door het eerste volkstribunaal op de Brink te 8 november 1974 verbeurd zijn verklaard. Een afschrift van deze brief stuur ik heden aan zowel de President van het Gerechtshof te Amsterdam als mede aan de Hoofdofficier van Justitie in het Arrondissement te 's-Gravenhage.
Met de meeste hoogachting. T de Booij

1976
Donderdag 8 januari Zitting gerechtshof hoger beroep Amsterdam.
Donderdag 8 januari Brief van de Directie postcheque en girodienst.
Zeer geachte Heer de Booij, Hierdoor deel ik u mede dat ik een rapport van de opsporingsdienst der PTT inzake uw ontvreemde betaalkaarten heb ontvangen. Aangezien naast de betaalkaarten ook uw giropas werd getoond, bent u zeer tot mijn spijt aansprakelijk voor de bedragen, die op grond van deze bescheiden van uw postrekening zijn afgeschreven, alhoewel er in een aantal gevallen aanleiding kan zijn zij het geheel onverlet een tegemoetkoming de schade te geven kan ik u hiervoor zeer tot mijn spijt niet in aanmerking laten komen. Uw postrekening vertoont een tekort van f 1832,36. Ik verzoek u dit bedrag voor 31 januari a.s. ten gunste van uw postrekening nr 3002114 over te maken. Is betaling ineens te bezwaarlijk voor u, dan kunt u een voorstel tot betaling in termijnen voorleggen. De nodige soepelheid zal dan worden betracht, Hoogachtend A.C. Lodder hoofd algemene diensten
Vrijdag 9 januari 1976 Artikel in Gooi-en Eemlander: Eis in hoger beroep tegen Tom de Booij. Duizend gulden of veertig dagen voor diefstal verkiezingsbord
BAARN-AMSTERDAM - De procureur-generaal van het gerechtshof in Amsterdam heeft gisteren tegen dr. Tom de Booij (51) uit Baarn een boete van duizend gulden geëist, eventueel te vervangen door veertig dagen hechtenis. Tijdens de periode voor de gemeenteraadsverkiezingen in mei '74 had Tom de Booij een VVD-verkiezingsbord ontvreemd uit een tuin aan de Amsterdamsestraatweg in Baarn en verstopt. De Booij drong gisteren zelf aan op een hoge straf.

De 28-jarige Jan E. uit Rotterdam, die toen nog in het woonwagenkamp in Baarn woonde, moest gistermiddag ook voorkomen in Amsterdam. Hij had in dezelfde periode op aandringen van De Booij een verkiezingsbord van de VVD aan de Stationsweg vernield en daarna, met nog vier anderen, enkele voorbijgangers een pak slaag gegeven. Beiden moesten op 4 november '74 verschijnen voor de politierechter in Utrecht. Jan E. werd veroordeeld tot een boete van 75 gulden of drie dagen hechtenis en De Booij tot een boete van twintig gulden of twee dagen hechtenis. Zij gingen allebei in hoger beroep. E. verklaarde gisteren dat hij dat gedaan had, omdat hij het oneens is met de verschillende uitspraken van de politierechter voor hem zelf en De Booij. Hij had liever gezien, dat de academicus De Booij evenveel dagen hechtenis had opgelegd gekregen als hij zelf. E. had dr. De Booij als getuige opgeroepen. Op een vraag van Jan E. verklaarde De Booij dat E. slechts een klein schakeltje vormde in zijn acties. Hij zei: "ik ben de generaal, die opdrachten geeft, maar de so1daten worden gestraft". De procureur-generaal verklaarde, dat het uitvoeren van orders ook strafbaar is als deze orders in strijd zijn met de wet. Hij herhaalde de eis van de politierechter voor E.: 75 gulden boete of drie dagen hechtenis. E. zei te beseffen, dat hij verkeerd gehandeld had door te luisteren naar De Booij. De rechter zal donderdag 22 januari 's morgens om half tien uitspraak doen. Dan zal hij ook de straf voor De Booij bekend maken. Tom de Booij, die na E. moest voorkomen, deelde mee, dat hij de door de politierechter opgelegde straf te laag vond. Hij wilde een hogere straf in verhouding tot E. De Booij heeft het destijds verstopte verkiezingsbord nog steeds niet aan de eigenaar teruggegeven. Hij verklaarde dat met alle plezier te willen doen, maar zei dit niet te kunnen doen aan de afdeling Baarn van de VVD (die in de dagvaarding Vereniging is genoemd in plaats van Volkspartij), daar deze instantie geen rechtspersoonlijkheid heeft. Daarom heeft hij in de persoon van mr. F. Korthals Altes mr' H. van Riel en Hans Wiegel, de landelijke VVD gedagvaard. Geen van drieën was gisteren echter aanwezig. Eveneens door De Booij gedagvaard, maar wel verschenen: de Baarnaar Erik van der Maal (36), die verklaarde leerling-straatmaker te zijn, de 68-jarige G.J. Dumont, adjunct-directeur van een uitgeverij en J. H. Tromp-Meesters (53), stafemployé en voorzitter van de VVD-afdeling Baarn. De heer Dumont is destijds bij zijn partij (VVD) in ongerede gevallen en keerde in september '74 niet meer terug in de raad. Tom de Booij verklaarde dat hij acties tegen de VVD ondernam om de heer Dumont te steunen. Deze zei gisteren· echter dat niet begrepen te hebben. Hij vond dat het geweld dat door De Booij en zijn mannen gebruikt was gestraft moest worden. Op de vraag van dr. De Booij van wie het VVD bord is, antwoordde de heer Tromp-Meesters dat de VVD-afdeling Baarn de eigenaar is. Volgens hem is deze afdeling wel een rechtspersoon, wat door De Booij betwist werd. Daarom eiste de verdachte meer getuigen en verzocht hij het onderzoek aan te houden om één of meer landelijke VVDers als getuige in de rechtszaal te krijgen. De procureur verklaarde dat onbelangrijk en overbodig voor deze zaak te vinden. Hij zei: "Het gaat erom dat verdachte het bord niet in zijn bezit mag hebben en niet om de de vraag aan wie hij het bord kan teruggeven. De Booij wilde de zaak tevens aanhouden om te onderzoeken hoe de brief van de heer Wildemans, inspecteur bij de Baarnse politie, uit het dossier van de justitie verdwenen kan zijn. In deze brief zou de inspecteur de officier van justitie in Utrecht gevraagd hebben om vervolging van De Booij om een einde te maken aan zijn geweldplegingen omstreeks de gemeenteraadsverkiezingen. Ook dat vond de procureur niet te zake doende. Na een schorsing ·van tien minuten deelde de rechter mee, dat geen gehoor gegeven werd aan het verzoek van De Booij. De procureur-generaal eiste toen de eerder genoemde boete van duizend gulden subsidiair veertig dagen hechtenis. De Booij zei deze eis verheugend te vinden.

Zaterdag 10 januari Brief aan Directie Postscheque en Girodienst

Zeer geachte Heer Lodder. Uw brief van 8 januari 1976 in goede orde ontvangen. Aangezien indertijd een proces verbaal tegen mij is opgemaakt inzake de verduistering van 600 gulden, die ik heb geïnd toen er reeds een tekort was op mijn rekening en die een strafbaar feit oplevert zal ik eerst het komend strafproces afwachten alvorens tot betaling over te gaan. Zoals U misschien bij uw onderzoek is gebleken zij er door de Amsterdamse recherche indertijd zeer ernstige fouten

gemaakt. Deze zullen eerst nader onder de loupe worden genomen tijdens het komende strafproces. Mocht de officier van justitie geen aanleiding vinden alsnog tot vervolging van mij over te gaan, dan zal ik mij helaas genoodzaakt zien om door het plegen van een nieuw strafbaar feit - diefstal van cheques of iets dergelijks - alsnog een strafproces te forceren net zolang ik mijn recht als verdachte , die getuigen te laten dagvaarden die kunnen vertellen - nu onder ede staande - wat er allemaal voor onrechtmatigs is gebeurd in mei vorige jaar zie de uitgebreide rapporten door mij opgemaakt en ter hand gesteld aan de politie te Baarn. Mocht U onverhoopt via een civiele procedure zich geroepen voelen de gelden bij mij te innen via een inbeslagname van geld of goederen, dan zie ik mij eveneens gedrongen om een strafbaar feit te plegen die mij deze gelden op een andere wijze weer in mijn bezit te doen geraken , net zolang tot de onderste steen boven komt. Ik wil niet opdraaien voor de fouten die indertijd zijn gemaakt door de Amsterdamse recherche die verzuimd heeft om een proces verbaal op te maken en die een afspraak met mij via de Baarnse recherche niet is nagekomen, zodat nogmaals een bedrag van 600 gulden door iemand die zich voor mij heeft uitgegeven heeft verzilverd, dus nog afgezien van de 600 gulden die ik later heb weten te innen op de ongedekte kascheques. Mocht u nog meer informatie van mij willen ontvangen over deze hoogst onverkwikkelijke affaire dan ben ik daartoe ten allen tijde bereid. Maar u zult uit het bovenstaande begrijpen dat ik tot de het uiterste zal gaan om recht et krijgen. Het gaat hier niet om de betaling van 1832,36 gulden , maar om het feit dat men pretendeert dat men hier in een rechtsstaat leeft en de ware schuldigen moeten worden gestraft. Ik zie met zorg hoezeer autoriteiten - in dit geval de Amsterdamse recherche de wetten aan hun laars lapt. Inmiddels met de gevoelens van de meeste hoogachting, Uwe dw w.g T de Booij

Woensdag 14 januari Bespreking met Rümke de arts van mijn vader in het Leeuwenhoek ziekenhuis. Gesproken over euthanasie.

Vrijdag 16 januari Dagvaarding om te verschijnen op donderdag 19 februari 1976 te 11.15 uur.

Teneinde terecht te staan ter zake dat hij te Amsterdam op of omstreeks 12 juni1975 zich zonder geldig plaatsbewijs, als bedoeld in artikel 15 paragraaf 1 van het Algemeen Reglement Vervoer, heeft bevonden in trein no.5743 welke trein zich bevond tussen de stations Amsterdam CS en Amsterdam Muiderpoort, anders dan in het geval van het verlenen van hulp aan een reiziger bij het in- of uitstappen.

Vrijdag 16 januari Aan sterfbed van vader. Had het heel erg benauwd. Heb toen een kussen op zijn hoofd gelegd om hem uit zijn lijden te verlossen. Inderdaad na een tijdje heeft hij het tijdelijke voor het eeuwige verwisseld. Mijn Moeder was al eerder naar huis gegaan. Ik was alleen met hem.

Dinsdag 20 januari Lezing Borculo

Dinsdag 20 januari 1976 Artikel Parool : Redder onder de Redders

TWEE jaar geleden heb ik hem voor het laatst ontmoet. Hij was toen 75 en ik wist, dat hij pas hersteld was van een ernstige ziekte. Maar ogenschijnlijk was hij nog dezelfde: kaarsrecht, energiek, druk pratend, gastvrij en meteen bereid om mij uitvoerig in te lichten over de problemen van de zelfrichtende motorreddingboot, want daarover kwam ik hem lastig vallen. Zaterdag las ik het bericht, dat hij is overleden: H. Th. de Booy, oud-directeur van de Noord- en Zuidhollandse Reddingmaatschappij te Amsterdam.

De aanleiding tot dat bezoek was, dat ik bezig was met de tekst voor het jubileumboek van de beide Nederlandse reddingmaatschappijen, die twee jaar geleden 150 jaar bestonden. Aangezien de techniek voor mij een gesloten boek is en ik mij daar toch wel in moest verdiepen, vooral wat betreft die zelfrichtende motorreddingboot, moest ik wel het advies inwinnen van de oud-directeur, want hij had het allemaal van het begin af meegemaakt en bovendien wist hij, hoe hij mijn technisch relaas aan een leek kon overbrengen. Ik bewaar aan dat gesprek in zijn huis in Aerdenhout nog altijd de beste herinneringen. Wie kon denken, dat het einde toch nog zo betrekkelijk spoedig zou komen?

De namen De Booy en het Nederlandse reddingwezen zijn twee generaties lang met elkaar vergroeid. Zijn vader, H. de Booy, had jarenlang de leiding gehad van de KNZHRM, maar toen omstreeks 1930 er sprake van was dat zijn zoon hem zou opvolgen, werd dat niet overal goed ontvangen. H. Th. de Booy was marineofficier geweest en hij mocht in die kwaliteit misschien hebben uitgeblonken, dat betekende allerminst, dat hij de juiste gaven bezat om een organisatie als de reddingmaatschappij leiding te géven. Want de vrijwilligers, die bereid zijn in geval van nood er met een kleine boot op uit te trekken, waren en zijn niet zo erg op straffe militaire discipline gesteld.
Het wantrouwen waarmee hij werd omvangen heeft niet lang geduurd. De zoon-van-de-vader wist precies hoe hij met zijn medewerkers moest omgaan en hij was allesbehalve een baas, die met de reglementen in de hand van zijn Amsterdamse kantoor uit wel eens even zou regelen hoe het allemaal moest. Integendeel, hij liet de schippers volkomen in hun eigen waarde, hun mening, hun inzicht stond bij hem voorop, en dat niet alleen, hij wist in de kortste tijd hun vertrouwen én hun vriendschap te winnen.
Onder zijn leiding heeft de KNZHRM een reeks veranderingen beleefd, die het Nederlandse reddingwezen aanzienlijk heeft verbeterd. De roeireddingboten verdwenen, de paarden werden grotendeels vervangen door tractors, de radioberichtgeving werd geperfectioneerd. En er werd geducht geoefend niet alleen bij mooi weer, maar vooral juist als er een flinke wind stond. Al.s het even kon maakte hij zelf zo'n oefening mee.
Die persoonlijke inzet is hem in de jaren dertig, kort nadat zijn vader zijn functie had neergelegd, bijna noodlottig geworden: bij een oefentocht van de Zandvoortse reddingboot sloeg de boot in de branding om, twee leden van de bemanning verloren het leven. De Booy bracht het leven van af. En wellicht is dat wel het hele geheim van zijn optreden geweest: hij schuwde het gevaar allerminst en eiste van zichzelf wat hij ook van de bemanningen der boten verlangde: volledige inzet.
De Booy heeft de reddingmaatschappij wel door bijzonder moeilijke jaren moeten slepen. Keer op keer probeerden de Duitsers het Nederlandse reddingwezen tot een werktuig van de bezetters te maken, keer op keer vonden zij De Booy als dwarsligger op hun weg. Niet alleen is hij erin geslaagd de maatschappij haar zelfstandigheid te laten behouden, het lukte hem ook zijn boten te blijven laten varen.
In 1963 nam hij afscheid als directeur, maar tot eind 1970 bleef hij bestuurslid en eigenlijk bleef hij ook daarna nog met hart en ziel verbonden aan het reddingswezen. Hij had trouwens nog een eigenschap, die hem goed te pas kwam: De Booy kon bijzonder levendig schrijven en vertellen. De "goodwill", die hij vooral heeft opgebouwd, is zeker niet in de laatste plaats te danken aan de wijze waarop hij propaganda wist te bedrijven.
Redder onder de redders mens onder de mensen- zo karakteriseert zijn opvolger de heer Chr. van der Zweep hem in een korte necrologie. Beter grafschrift kan men hem niet meegeven.
Woensdag 21 januari Crematie Westerveld. Vele mensen van reddingmaatschappij. De toespraak van van der Zweep en van mij volgen hieronder
Toespraak Ch. van der Zweep, directeur van de KNZRM

I have lain in the sun
I have toiled as I might
I have thought as I would
And now it is night.

My bed full of sleep
My heart of content
For friends that I met
The way that I went.

Met dit gedicht van Robert Bridges eindigt De Booy "Mensen, die ik ontmoette", de bundeling van herinneringen, waarvan uiteraard vele over de Redding-Maatschappij, van zijn vader Hendrik de Booy en met dit gedicht eindigde hij ook toen hij op 7 december 1970 als bestuurslid afscheid nam van zijn Redding-Maatschappij. Kan er een gedicht zijn dat vader én zoon passender weergeeft? Vader De Booy schreef in 1929 toen zijn zoon in Indië was
maar de Marine wilde verlaten: "Ik wil je niet beïnvloeden, maar bij de Redding-Maatschappij krijg je contact met de mensen aan de kust en dan zie ik je lopen op de Engelsmanplaat met Mees Toxopeus. Meeuwen boven je cirkelend en in de verte de branding breken op de gronden van het Plaatgat" .
Hij heeft heel wat keren op de Engelsmanplaat gelopen!
I have lain in the sun
I have toiled as I might
I have thought as I would.
De ontspanning nauw verweven met én inspanning én zijn creativiteit in woord en beeld.
Buiten in de weidsheid van de natuur - of het nu in het niemandsland van onze Wadden was, juttend op de platen, rotvangend , of varend en oefenend met zijn boten, of het nu in de woeste ongereptheid van bijvoorbeeld Ierland was, schetsend, zwemmend, lopend, of in de eigen natuur van zijn tuin;
maar ook meevarend met zijn mensen door een woeste branding, genietend van het gevecht met de brekers of thuis wachten in spanning hoe zijn mensen
het er in de storm zouden afbrengen; of schrijvend in het een kleine kale kamertje boven in het opstappershuis aan de dijk in Oostmahorn zó voelde hij zich volledig mens; dáárvoor wist hij zijn lichaam en geest geschapen en gevormd.
Zijn geaardheid maakte dat hij de mensen aan de kust aan kon voelen, hij begreep hun mentaliteit, hij was immers zelf ook een Jutter; maar ook zij begrepen hem, bewonderden hem en beschouwden hem als één der hunnen, want hij stond niet boven hen, maar naast en achter hen. Hij was één met hen in lief en leed, intens betrokken bij hun vaak levensgevaarlijke werk.
Bij de ontwikkeling van de reddingboten en het reddingmaterieel kon hij al tijd op hen rekenen, zij spraken eenzelfde taal. En met zijn grote gevoel voor humor kon hij met een grapje onmogelijk veel bereiken, alhoewel er natuurlijk ook wel serieus gepraat moest worden.
Zijn enorme geheugen, zijn scherp opmerkingsvermogen en zij humor, gecombineerd met de gave te kunnen schrijven, maakte dat hij ook de mensen buiten de Redding-Maatschappij aan zich te binden.
Door zijn verhalen, boeken, door "De Reddingboot" heeft hij, evenals trouwens zijn vader, een enorme goodwill voor de Redding-Maatschappij weten op te bouwen. Op het sterke fundament door zijn vader opgetrokken, bouwde hij verder: een hecht, doortimmerd bouwwerk, dat hij aan mij doorgaf.
And now it is night
My bed full of sleep
My heart of content
For friends that I met
The way that I went.
Het zijn heel, heel wat vrienden geworden die hij op z'n weg ontmoette. Want bij al die eigenschappen, die hij meebracht en die voor
het leiden van een reddingmaatschappij nodig, maar moeilijk
te verkrijgen zijn, kwam nog dat hij nóóit gemeen was, en niet gemeen denken kon, dat hij iedereen in zijn waarde liet en dat komt haast nooit voor. Die eigenschappen en daarbij zijn grote levensvreugde maakten dat hij een welhaast magnetische aantrekkingskracht had.
Moge het voor U Mevrouw De Booy en de kinderen een troost zijn dat U zo onnoemelijk veel mooie herinneringen hebt aan een rijk en vol leven samen met hem doorgebracht.
Ook wij en ikzelf die hem jaren van dichtbij heb mogen meemaken, - hij was een vriend voor mij

maar ook een vader, hebben die herinneringen en daar zijn wij bijzonder blij mee.
Vandaag, begeleid door het rumoer van de storm, hangt op al onze boothuizen en al onze boten onze Maatschappijvlag halfstok.
Een uiterlijk teken van onze rouw, maar ik weet dat het voor al onze mensen van de kust niet alleen een uiterlijk teken is, maar dat zij, en met hen ook wij allen, beseffen dat een bijzonder mens is heengegaan.
Een mens door Age Scheffer zo treffend getypeerd in het boek "Van Zeerampen en Redders", dat hij in 1974 aan De Booy,
"de oude meester" opdroeg:
Redder met de redders,
Mens met de mensen.
Dank meneer De Booy.

Toespraak van zijn zoon Tom
Rond is het leven van Vader geweest
Rond 77 jaar geleden schreef zijn eigen vader Han aan zijn vader Chrétien de Booij de dag, na de geboorte op 26 december 1898, vanuit Nieuwediep:
"... ons kind ziet er sterk en gezond uit, Hendrik Thomas, die Tom genoemd zal worden, heeft een rond hoofdje levendige ogen, ... een stevig dik lichaampje en heeft een gedecideerde uitdrukking op zijn gezicht ..."
Dit zondagskind heeft gebruik gemaakt van zijn talenten. Als een geboren jutter zwervend langs de stranden van onze wadden, waar zijn bruisende levenskracht zich kon ontwikkelen, waar het zout in zijn bloed hem naar zee heeft gedreven. Staande op de brug van het oorlogschip de Van Doorn, tijdens de hondenwacht kijkend naar het sterrenbeeld de Zuiderkruis in de tropische zeeën van de Molukken rond Ambon waren een van de gelukkigste momenten van zijn leven. De tijd dat hij één van zijn allerbeste vrienden heeft leren kennen de commandant van de Van Doorn, Rem van Tijen, waarmee hij veel later zwervend, met een klein tentje, zijn dierbare Ierland heeft leren kennen. Maar zijn allergrootste vriend werd zijn vrouw met wie hij in 1923 is begonnen aan een lange reis. Rond is het leven van Vader geweest. De gelukkige momenten afgewisseld door verdrietige momenten in zijn leven. Tussen deze tegenstellingen heeft vader, door zijn gevoel van harmonie de balans in evenwicht kunnen houden. Zo schrijft Vader in 1927 vanuit de bergen van Java tijdens een vakantie van zijn opnamewerk in de Molukken:
Andansari - ladder van bloemen. Welk een heerlijke herinneringen zijn het voor ons drietjes, nu met de wetenschap van het onbegrijpelijke heengaan van de kleine lieve Hilda. Tom's zusje toen ze nauwelijks 6 dagen oud was is al den tijd daarvoor, dat Hildatje al bij ons was met het gouden licht van liefde overstraalt. Andanasari aan de voet van het machtige Tenggergebergte met zijn nog werkende vulkanen waar je 's nachts de Bromo kon horen loeien omringd door een natuur zoo lieflijk en rein in de lichte pittige berglucht met het uitzicht op de tere vormen van de slopende jonkvrouw Kawi's en de krachtig omhoog steigerende bergmassa's van Prins Ardjoeno."
Op zo'n manier heeft vader nog talloze malen via het geschreven woord zijn diepere gevoelens aan andere mensen door gegeven~ Of het nu waren de vele jongensboeken of zijn verhalen voor de Reddingboot, of de talloze tekeningen, aquarellen en schetsen waarin de zachte pasteltinten van grijs en blauwgroen overheersten, steeds weer kwam naar voren zijn sterke naar buiten gerichte levensblijheid met de zachte naar binnen gerichte gevoelens. Het is het vinden van het evenwicht tussen deze tegengestelde krachten die een dynamische beweging hebben gegeven aan zijn leven en die op ons allen een onweerstaanbare magnetische aantrekkingskracht hebben uitgeoefend en waardoor hij in zijn leven geliefd was bij velen.
Rond is het leven van vader geweest.
Na de marine kwam zijn tijd bij de reddingmaatschappij, waarbij hij tot het laatste moment van zijn leven direct betrokken is geweest. Zo heeft hij de zeer zware storm met windkracht 12 van ruim 14 dagen geleden zeer bewust meegeleefd en gedacht aan zijn mensen aan de kust, die in het

holst van de nacht de kokende grondzeeën moesten trotseren. Het waren deze mensen die hem ontzettend dierbaar waren. Hij dacht toen terug aan de vele oefentochten met de reddingboten, waar hij zo intens van genoten heeft. Maar hij heeft ook terug gedacht aan de oefentocht in 1937 met de roeireddingboot van Zandvoort
toen door een van de verraderlijke bewegingen van de zee de boot is omgeslagen en een bemanningslid verdronk en een ander bemanningslid later aan zijn verwondingen is bezweken en hij zich zelf zwemmend kon redden. Wij hebben bewust meegemaakt hoezeer hij zich het lot van deze mannen heeft aangetrokken. Maar ook hebben wij meegemaakt zijn emoties over de stormnacht in Egmond aan Zee in 1935 toen hij merkte in het café de boei dat de kapitein van de sleepboot Drente ontbrak bij de geredde drenkelingen en de mannen weer terug stuurde in de branding en deze man uit zijn hut werd gehaald waarvan de deur door een kist bleek te zijn geblokkeerd.
Het werk was zijn hobby en zo zagen wij een vader die gelukkig was in zijn werk. Maar voor ons kinderen, was misschien nog belangrijker de liefde die hij had voor zijn gezin en hoezeer de vriendschap tussen vader en moeder voor ons als iets vanzelfsprekend is geweest. De energiestroom die door deze binding van twee mensen werd ontwikkeld heeft ons en ook voor vele mensen buiten ons gezin kracht gegeven, die op hun beurt weer in staat zijn gebleken aan deze energie te laten doorstromen naar anderen die vader niet gekend hebben.
Zijn oudste kind en enige zoon heeft voor zijn leven ontzettend veel betekend. Het was daarom voor hem zo intens verdrietig om te merken dat hij niet die richting koos, die hij voor hem had gewenst. De laatste jaren van zijn leven zijn daardoor moeilijk geweest. Ook dat is rond gekomen. Op 11 november 1974 op de dag dat de Reddingmaatschappij 150 jaar geleden was opgericht hebben vader en zoon elkaar als vrienden gevonden.
Met zijn oudste dochter kon hij zijn dichterlijke aard delen via de geschreven woorden van William Shakespeare. Zoals deze twee mensen hierin konden opgaan is voor ons niet of nauwelijks voor te stellen. Zijn jongste dochter leerde hij weer op een heel andere manier kennen. Eerst tijdens tochten die zij beide maakten langs de stations van de reddingboten maar pas eigenlijk veel later tijdens zijn laatste tijd in het ziekenhuis heeft zich tussen deze twee een echte binding kunnen ontwikkelen en zij nu dankbaar zijn voor de warme, vrolijke momenten hebben mogen beleven.
De gezinnen van zijn drie kinderen heeft hij zien ontwikkelen. Zijn zeven kleinkinderen zijn heel erg verdrietig omdat zij hun sterke lieve grootvader met zijn vele grapjes moeten missen. Maar buiten zijn gezin zijn er tallozen die hem ook zullen moeten missen en uit de brieven die mijn moeder in de laatste dagen heeft mogen ontvangen blijkt dat zij allen dankbaar zijn voor de krachtige levensblijheid die van zijn grote sterke lichaam op hen heeft ingewerkt en ook zal blijven inwerken. Wij, als gezin zijn U allen, die van heinde en verre hier naar toe bent gekomen dankbaar voor uw teken van vriendschap voor vader.
Rond is het leven van vader geweest.
Zijn laatste gang was moeilijk en heeft hij dit in alle eenzaamheid moeten verwerken, zoals elk mens dat zal moeten doen als hij staat voor de enige zekerheid die wij in ons leven hebben: DE DOOD. Hij heeft zijn strijd moedig gestreden, maar hij zei dat dan pas blijkt wat je waard bent.... Hij heeft het aangekund, maar daarbij heel veel kracht gekregen van zijn enige echte grote vriend, zijn vrouw, die tijdens hun 52 jarige vriendschap de stuwende kracht van vader heeft geleid. Zij zijn met hun beidjes in deze laatste tijd gegroeid naar het gezegde van Hamlet: READINESS IS ALL, het bereid zijn is alles.
Rond is het leven van vader geweest.
De cirkelgang is gesloten. Hij gaat nu weg van ons en gaat terug naar IETS van waar hij gekomen is.
"Our little live is rounded with a sleep". Ons klein leven is omringd door een slaap.

Donderdag 22 januari. Artikel Parool Onderlinge ruzie van Politiek partijen stagneert

gemeentelijke bestuur. Baarn, een moeilijke gemeente
(Van onze correspondent)
De gemeente Baarn verkeert al ruim een jaar in een bestuurscrisis. Interne ruzies leidden er vorige week toe dat de complete VVD-fractie boos wegliep uit het gemeentelijk overleg over de instelling van een vierde wethouder. In plaats van die vierde wethouder zijn nu inmiddels twee extra wethouders toegevoegd aan de reeds bestaande drie wethouders, beiden op halve kracht. Onze correspondent gaat in bijgaande profielschets van Baarn na welke samenloop van omstandigheden ertoe heeft geleid dat nu ook de gewone burger last begint te krijgen van het niet functionerend bestuursapparaat. Daarvoor is niet alleen dr. Tom de Booij verantwoordelijk die er met zijn agressieve acties voor zorgde dat burgemeester Van Haeringen na een langdurig ziekteverlof per 1 februari zijn ontslag heeft ingediend. Oorzaak is ook dat drie politieke blokken elkaar in wankel evenwicht proberen te houden: VVD, confessionelen en progressieven.
BAARN - Grote, op ruime bosterreinen gelegen landhuizen. Vriendelijke, lommerrijke laantjes met goed· onderhouden villa's. Wijde parken, met ook in dit jaargetijde veel wandelaars. Snaterende eendenfamilies in de schone gemeentevijvers. Winkelstraatjes met het dure soort specialiteitenzaakjes en winkelende dames, die op de alom aanwezige parkeerterreinen de duurdere merken auto's achterlaten.
Dat is Baarn aan de buitenkant. Welvarend, bewoond door vele Amsterdamse directeuren en managers die hier relaxen in de uiterste oosthoek van het groene Gooi. Een prettige plaats, geliefd zomers vakantieoord. Veel uitgezette wandelroutes in de nabije bossen van de Vuursche. Fietsroutes, ruiterpaden, paddestoelen, een ideaal vakantieoord. Wat ouderwetse pensions en talloze prijzige bejaardentehuizen, waar goed gesitueerden van een blije levensavond genieten, waarin zij het nog steeds voor het zeggen hebben. Het werk op de buitenplaatsen geschiedt nog steeds door vrouwen uit Spakenburg-Bunschoten die nog altijd in klederdracht, bij hun mevrouwen verschijnen zoals hun moeders en grootmoeders dat al deden. Het rustieke, goed onderhouden Baarn, waar iedereen zijn plaats kent. Zondag de sfeer van theedrinken bij oma en verder .wat wandelen misschien. Wel een beetje eigenaardige plaats:25.000 inwoners, twáálf kerkgebouwen geen enkele bioscoop. Praktisch! geen vertier voor niet-kerkelijke jongeren. In 1962 het toneel van de Baarnse moordzaak: twee jongelieden die uit verveling eer schoolkameraadje van het leven beroofden.
Politiek
De. politieke verhoudingen waren jarenlang duidelijk en onwrikbaar; de landhuis bewoners stemden VVD, de dienstverleners, veelal dus plattelandsmensen, stemden AR. De werkelijke interessen van de landhuisbewoners lagen in Amsterdamse zakenpanden. Zij bemoeiden zich niet zo met het plaatselijke bestuur van Baarn. Dat gebeurde vooral door de ARP, waarin de eigenlijke Baarnaars zaten.
Burgemeesters waren AR. De meeste topambtenaren waren AR, de directie van de plaatselijke krant is AR. Tot naast deze beide blokken ook de progressieven macht begonnen te ontwikkelen. Dat kon gebeuren nadat zich ook industrie in Baarn begon te vestigen: Phonogram, Conimex, verschillende drukkerijen, die vooral administratief personeel van buiten Baarn gingen aantrekken. De PvdA werd sterker, jonge intellectuelen verenigden zich in PSP, PPR en D'66 en al gauw werd een politiek verbond gesloten, dat onder de naam Progressief Baarn zich veel actiever met de plaatselijke politiek ging bezighouden. En met de opbloei van "PB" kwam de onrust in de deftige Gooise plaats, waar VVD en de samenwerkende confessionelen (PCL) uit alle macht willen verhinderen dat het evenwicht tussen de drie blokken zou worden verstoord door een te grote bestuursmacht van de progressieven. Een lange en bittere strijd om een vierde wethouderszetel ontstond. Het "afspiegelingscollege", met één wethouder uit iedere politieke stroming, dreigde volgens de confessionelen en de uit zijn verband te raken. Beide laatste politieke stromingen vonden een vierde wethouder ook eigenlijk helemaal niet nodig voor Baarn, dat nog maar weinig groeimogelijkheden bezit. De "zeventiger jaren" zijn tot nu toe voor politiek Baarn de jaren van grote onrust geweest, van vele geheime vergaderingen, waarover steeds weer

over die vierde wethouder werd onderhandeld, van het elkaar afvangen van vliegen, eigenlijk wel van de democratie op zijn smalst. En het meeste speelde zich maar zelden af voor het oog van de kiezers; het instituut van het, afspraken maken voor raadsvergaderingen werd intensief benut. De Baarnse politiek werd in huiskamer bijeenkomsten gemaakt. Of bij grotere gezelschappen in inderhaast gehuurde restaurantzaaltjes met gesloten gordijnen. Ook de openheid naar de publiciteitsmedia toe is in Baarn uiterst miniem. Zelfs de regionale pers klaagt over het onuitroeibare plaatselijk gebruik om troebelen binnenskamers te houden, waabij altijd "lekken" ontstaan" lekken uit bronnen die nooit genoemd willen worden.

Schade

En achteraf kan men rustig vaststellen dat het eindeloze geharrewar om die wethouders plaats en andere ruzies de bestuurbaarheid van Baarn zó slecht beïnvloedde dat het de plaats zeker bepaalde schade-berokkend heeft. De sporthal bijvoorbeeld had er al een jaar moeten staan en de woningbouw in het Eemdal had vorig jaar al op gang moeten komen. Baarn is bijna een klassiek voorbeeld van het botsen van bestuursbelangen met de invloed die 'het snel groeiende deel van de bevolking wenst uit te oefenen, die door goede scholing zich kritisch opstelt.

Gemeentesecretaris J. M. Maris: "Plaatsen met tussen de 20.000.en 100:000 inwoners zijn bijna altijd lastig bestuurbaar. Te groot voor een servet en te klein voor een tafellaken. Ze staan hier ook niet te dringen voor het wethouders baant je, je wordt wel zeer kritisch gevolgd."

Geruzie

Maar het onderlinge geruzie van de drie Baarnse machtsblokken is niet: de enige oorzaak van het falende bestuur.

In 1970 werd de toen fungerende burgemeester mr F.A. van Beeck Calkoen (AR) opgevolgd door mr J. van Haeringen (AR). Beide bewindslieden hadden een hemelsbreed verschil van opvatting van hun taak. De heer van Beeck Calkoen was een echte regent: hij deed in de praktijk alle bestuurlijke taken; zijn wethouders hadden weinig in te brengen, de man was ijverig hij delegeerde niets. De heer van Haeringen echter zag, zijn taak voornamelijk als een representatieve, hij delegeerde bijna al het werkelijke bestuurswerk naar zijn wethouders, hij was vaak in Den Haag te vinden, waar hij via zijn goede verstandhouding met de landelijke regering nog wel eens iets voor Baarn kon regelen.

Het zat mr Jan van Haeringen niet mee. Niet alleen kreeg hij wethouders naast zich die door de instelling van zijn voorganger niet gewend waren om zelf snelle doordachte beslissingen voor te bereiden en te verdedigen, hij kreeg ook te maken met het fenomeen van actiegroepen, veelal geleid door dr Torn de Booy, spil onder meer van de Maagdenhuisbezetting op 16 mei 1969. En zo kreeg mr Van Haeringen, die in Baarn nog gaarne wat rustige jaren had gesleten, te maken met een tegenstander .die als een veldheer een 12-urige werkdag leek te besteden aan het uitdenken en uitvoeren van plannen, die - zoals hij het zelf zegt - "de autoritaire structuur van Baarn moesten vernietigen". De Booys. niet aflatende acties om dat te bereiken, werden door niet weinig Baarnaars als terroristisch gekarakteriseerd.

De Booy: "Hoge autoriteiten smeekten mij op het laatst toch met mijn acties op te houden, omdat Van Haeringen er niet meer tegen kon. Maar hij vertegenwoordigd een systeem dat ik verafschuw en dan telt een persoon voor mij niet." Na vijf jaar moest de burgemeester tenslotte opgegeven. Hij vroeg vervroegd pensioen aan en per 1 februari is de post van burgemeester van Baam, een gemeente die momenteel net iets meer dan 25.000 inwoners.

Zaterdag 24 januari 1976. Onder de keizerskroon NRC-Handelsblad: Veertig jaar met Redders

"Wat een prachtig vak hebben we toch. (...) Mooier vak is er niet en we kunnen het weten", schreef redder Mees Toxopeus uit Oostmahorn in een van zijn boeken, waarin hij gebeurtenissen uit zijn leven beschreef. Hij was een van die markante figuren die het grootse epos van het reddingswerk langs de kust hebben geschreven.

Jaren en jaren geleden schreef W. F. Werumeus Buning een boek over de redders, "Ik vaar, ik vaar, waar gij niet vaart" een reportage die kennelijk de vrucht was van vele inspirerende

gesprekken met en van vele bezoeken aan redders en met de toenmalige directeur van de Kon. Noord- en Zuid-Hollandsche Redding-Maatschappij, H. Th. de Booy. Op 77-jarige leeftijd is de heer De Booy overleden. Het stoffelijk omhulsel is op Westerveld gecremeerd. Bijna veertig jaar van zijn leven had de heer De Booy zich aan het reddingswerk gewijd en er zijn stempel op gedrukt.
Hij trad in het voetspoor van zijn vader, de heer H. de Booy, een bekend Amsterdammer, die destijds o.a. commissaris was van Algemeen Handelsblad NV en vele jaren op de Stadionkade heeft gewoond. Vader De Booy, die secretaris was van wat nu de KNZHRM is, nam zijn zoontje al op jeugdige, leeftijd mee naar de reddingsstations. Als zevenjarige maakte bij zijn eerste oefentocht mee.
Hij werd marineofficier, maar in mei 1930 - in de jaren waarin de naam van Dorus Rijkers op aller lippen was, wanneer er sprake was van de "groene zeeridders'" , zoals de publicist Levy Grünfeld uit Den Helder. hen had gedoopt - werd de jonge De Booy adjunct-secretaris onder zijn vader. Dat woord marine-officier viel aanvankelijk niet zo goed. Men moet vrijwilligers niet aan boord komen met disciplinaire vertogen. De Booy pakte het anders aan. Hij maakte zoveel mogelijk oefentochten mee en leerde zo èn materiaal èn bemanningen kennen, hij verwierf een goed inzicht in het varen en manoeuvreren op de gronden voor de kust èn allengs herkenden de reddingsbootbemanningen in hem de man, die stond voor zijn taak. En hij bleek iemand te zijn die ook voor problemen in het privé leven van de redders openstond.
We zijn, het ligt al weer lang achter ons, wel eens met hem meegevaren, van Eierland naar de Vliehors, en toen hoorden we voor het eerst die meesterlijke karakteristiek van de schipper van de Insulinde van Oostmahorn, Mees Toxopeus: Woest maar kalm.
En dan de verhalen over de scheepsreddingen, waarover De Booy is het blad De Reddingboot van zijn KNZHRM zo boeiend kon vertellen vooral die "redders aan de wal". Niet alle diensten eindigden zo triomfantelijk als die waarvan we in het begin gewag maakten. Werumeus Buning verhaalt van de reddingboot Dorus Rijkers die op sinterklaasavond moest uitvaren omdat een Pools schip voor de Razende Bol lag. De reddingboot wees de Pool de weg uit het labyrint van banken. Maar te redden viel er niets. Uit dankbaarheid liet men echter een netje met worst, koek, kaas en een slof sigaretten vieren. Waar·*voor* de bemanning van de Dorus Rijkers dankte door in de nacht "Zie ginds komt de stoomboot" te zingen.
De Booy, bij de reddingboot bemanningen altijd " mijnheer De Booy" dwong door zijn persoonlijkheid respect af. Hij werkte in de naoorlogse jaren hard aan modernisering van het materiaal!. In 1963 gaf hij de stuurknuppel van de KNZHRM over aan de heer Ch. van der Zweep, maar hij bleef tot 1971 nog bestuurslid van de maatschappij die hij op zijn plaats door zo "menig stormgetij" - men denke aan de moeilijke oorlogsjaren - had geloodst.
Maandag 26 januari Nieuwe fase. Nieuw gevoel. Oudste de Booij in de familie geworden Pater familias. Vele taken opgesteld.
Vrijdag 30 januari Gesprek met Romkema zeer vermoeiend
Dinsdag 3 februari Met Mariette geschaatst Spakenburg-Nijkerk
Donderdag 5 februari Inventarisatie, KZ, O.M, Geopol allemaal projecten. Veel mensen gebeld ivm affaire Romkema
Vrijdag 6 februari Artikel in Baarnsche Courant. Om medische redenen. Mr van Haeringen vertrekt zonder persoonlijk afscheid
Woensdag bij het begin van de gemeenteraadsvergadering deelde de loco-burgemeester mevr. de Leeuw-Mertens mede, dat het gemeentebestuur van het kabinet van de commissaris van de Koningin vernomen heeft, dat bij Koninklijk Besluit per 1 februari 1976 op medische gronden aan de heer Mr. J. van Haeringen ontslag is, verleend als burgemeester van de .gemeente Baarn. Een schriftelijke bevestiging zou een dezer dagen volgen.
Mevr. de Leeuw-Mertens vervolgde: De heer van Haeringen liet ons weten, dat het hem om dezelfde medische redenen niet mogelijk is persoonlijk afscheid van ons te nemen. Dat spijt. ons zeer, maar wij respecteren, dat vanaf deze plaats danken wij hem voor zijn persoonlijke inzet,

want in zijn ambtsperiode zijn de moeilijkheden hem niet bespaard. Wij betreuren het zeer, dat hij de taak die hij met zoveel elan en met nieuwe ideeën is begonnen door allerhande omstandigheden niet heeft kunnen afmaken. Voor zijn, met name als leden van het college ondervonden; vriendschap en collegialiteit zeggen wij hem hartélijk dank. Wij wensen hem van ganser harte herstel toe en alle ge1uk voor hem en zijn gezin in zijn nieuwe woonplaats". In juni dit jaar zou Mr. J. van Haeringen zes jaren burgemeester van Baarn geweest zijn. Hij verhuist deze maand uit Baarn naar Brabant.

Woensdag 11 februari Postbus bij paleis Soestdijk opgeheven.Alles wat naar geweld of rood is voor het ned.politie bewustzijn is een doodsklap. Ongelooflijk de vooroordelen van honderden jaren indoctrinatie. Het zal een harde en zeer lange strijd worden waarin zeer zeker geen erkenning kan volgen. Geopol weer uit de kast gehaald. Mijn kennis op papier zetten is voor mij de aangewezen weg. Uitgeschakeld om iets te bereiken in de actieve politieke ontwikkelingen, proberen iets zinnigs op te schrijven.

Donderdag 4 maart Overpeinzing voor lezing: mensheid nooit bezwaar om mensen uit te roeien als het maar voor een goed doel is!!Rechtvaardigheid bestaat niet, altijd subjectief. In de middag naar kantongerecht happening.

Maandag 8 maart Grafologische analyse van Arend Romkema door mevrouw M.A. ter Haar-Cramer

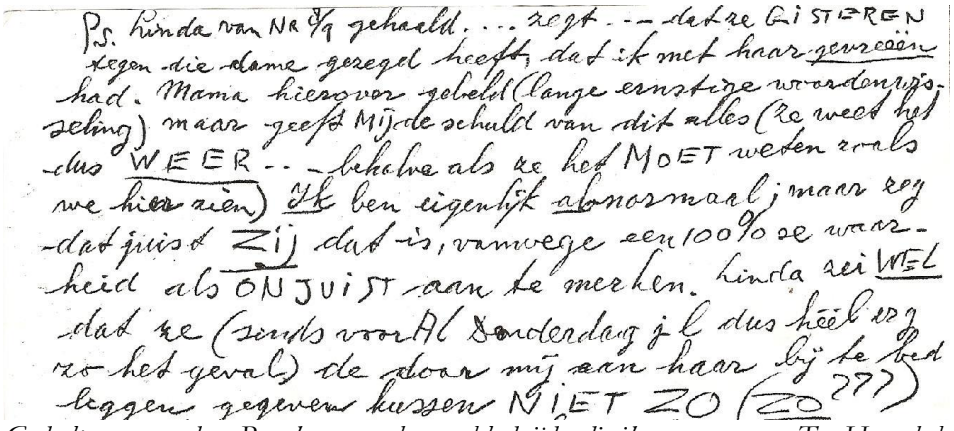
Ps. Linda van Na 8/9 gehaald. ... zegt --- dat ze GISTEREN tegen die dame gezegd heeft, dat ik met haar gevreeën had. Mama hierover gebeld (lange ernstige woordenwisseling) maar geeft MIJ de schuld van dit alles (ze weet het dus WEER --- behalve als ze het MOET weten zoals we hier zien) Ik ben eigenlijk abnormaal; maar zeg dat juist Zij dat is, vanwege een 100% ze waarheid als ONJUIST aan te merken. Linda zei WEL dat ze (sinds voorAl Donderdag j.l dus heel erg zo het geval) de door mij aan haar bij te bed leggen gegeven kussen NIET ZO (ZO ???)

Gedeelte van een door Romkema geschreven bladzijde, die ik aan mevrouw Ter Haar heb gestuurd om grafologisch te analyseren.

De heer Romkema is een krachtige moedige man. Hij is moeilijk in de omgang, doordat hij vastzit in een onontkoombaar dwingend net, dat hem gevangen houdt hij moet zichzelf steeds weer bewijzen, dat hij gelijk heeft. Afstand tot deze waan kan hij moeilijk nemen. Hij is zeer achterdochtig, depressief en zeer onvrij. Zijn perfectionisme geef hem het wapen om steeds zijn waan te bewijzen. Triest is het om te zien, dat hij nú, jaren later, veel minder greep heeft op zijn verward denken. Naar mijn mening is er een beschadiging in zijn geest, die hem minder weerbaar maakt. Zijn emotionaliteit is onbeheerster. Hij gaat zo op in zijn voorstellingen, dat hij steeds meer de vrije loop laat gaan, hierdoor ontwortelt hij zichzelf. Nu heeft hij minder bescherming tegen wat van binnen (van zijn zieke geest) en van buiten op hem afkomt. De heer Romkema is moeilijk te bereiken en laat alleen toe wat in zijn kraam te pas komt. Hij weet zijn omgeving te "consumeren" en gaat zichzelf steeds belangrijker vinden. Zijn fantasieën als opium voor hem; zijn behoefte overspoelt hem. Hij heeft hier weinig verweer tegen, maar hij zou ze ook niet willen missen. Er zijn twee kanten van zijn wezen die hem om beurten beheersen. Hij heeft momenten van overheersende angst en momenten van agressiviteit, zelfoverschatting en losgeslagen fantasie. Hij is geheel overgeleverd en tegelijkertijd wil hij mensen gebruiken, die hij van zijn waan kan overtuigen. Hij is vaak sluw en bezit een grote "Privat-Intelligenz". Stevig tegenspel wordt door hem het meeste gewaardeerd, dit geeft hem gevoel van volwaardigheid. Er

wordt veel kracht, vertrouwen en geduld gevraagd van diegenen die de heer Romkema willen helpen en "verleiden" tot een meer gezonde en een positieve levensvorm.

Maandag 15 maart Zeer depressief waarom weet ik niet, zie het niet zo zitten, ik moet ergens beginnen maar waar ?
Dinsdag 16 maart Datum waarop ik begin mijn boek te schrijven " menselijke samenleving er loopt niets uit de hand" is de titel .
Donderdag 18 maart Artikel Gooi- en Eemlander Beslag op deel wachtgeld dr De Booij
BAARN - Er is beslag gelegd op een deel van het wachtgeld, dat de Baarnaar dr. Tom de Booij als voormalig hoofdmedewerker van de Amsterdamse Universiteit 'ontvangt. Dit als gevolg van de uitspraak, die de Utrechtse rechtbankpresident .prof. mr. Van Dijk deed in het kort geding, dat de Leidse psychiater prof. Bastiaans in december tegen De Booij aanspande. Inzet van dat geding was de wijze, waarop de Baarnaar in allerlei publicaties prof. Bastiaans beschuldigde. Hij werd met name verweten te hebben meegewerkt aan het met vervroegd pensioen sturen van een Haagse ambtenares. Een en ander gebeurde tegen de wil van deze vrouw. De Booij verleende steun in haar strijd om rechtsherstel. De rechtbank veroordeelde De Booij enkele maanden geleden tot de kosten van het kort geding. Ook werd hem het staken van iedere vorm van actie tegen de Leidse psychiater opgelegd. De Booy heeft geweigerd de kosten te betalen.
Donderdag 18 maart Kantongerecht pandemonium. Erik gearresteerd. Naar Utrecht aanvrage hoger beroep
Vrijdag 19 maart 1976. Artikel Gooi-en Eemlander Uit rechtszaal verwijderd. Tom de Booij speelt voor kantonrechter
AMERSFOORT, BAARN, De Baarnaar dr Tom de Booij heeft gisteren tijdens de zitting van het kantongerecht in Amersfoort voor de nodige opschudding gezorgd. Hij stond daar terecht voor het aanplakken van pamfletten aan de openbare weg.
Omdat hij geen antwoord kreeg op een aan de officier van justitie gestelde vraag weigerde De Booij na het uitspreken van het vonnis de rechtszaal te verlaten. Een parketwachter kreeg de opdracht hem te verwijderen, maar dit lukte pas nadat kantonrechter mr. Vellinga de zitting had geschorst en de zaal had verlaten. Onmiddellijk na de schorsing greep De Booij de rechtershamer, ging op de stoel van de kantonrechter zitten en verklaarde de zitting. weer voor geopend. Daarna liet hij zich met opgewekte tegenzin door de parketwachter wegvoeren. Inmiddels was er een handjevol Amersfoortse politie-agenten in het gerechtsgebouw gearriveerd om assistentie te verlenen. Een andere Baarnaar, die de zitting als toehoorder bijwoonde, werd door de politie ondervraagd, omdat hij ervan verdacht werd tijdens het tumult een wetboek van de rechterstafel te hebben gestolen. Later werd zijn echtgenote uit de rechtszaal gehaald om door een vrouwelijke agent te worden gefouilleerd. Het bewuste wetboek werd overigens niet teruggevonden. Het incident ontstond nadat dr. De Booij herhaaldelijk aan de officier van justitie, mr. Somerwil, had gevraagd of de twee mensen, die hij als getuigen had opgegeven, waren opgeroepen. Onder die getuigen bevond zich mr. Zeevalking, de staatssecretaris van justitie. De eerste zitting over deze zaak was verdaagd omdat de staatssecretaris geen gehoor had gegeven aan de oproep. Ook ,gisteren was hij er niet en De Booij wilde weten of mr. Zeevalking eigenlijk wel was gedagvaard. De officier liet slechts weten, dat mr. Zeevalking inderdaad, de eerste keer is gedagvaard. Maar wilde geen antwoord geven op de vraag of dat ook deze maal was gebeurd. De Booij vond, dat het recht op ernstige wijze werd geschonden en kondigde aan in hoger beroep ook de Amersfoortse kantonrechter te zullen laten dagvaarden. Overigens kreeg de Baarnaar voor het plakken een boete opgelegd van f 100 of vier dagen hechtenis. .
Vrijdag 19 maart Artikel in Amersfoorste Courant: Baarnse actievoerder zet Kantongerecht op stelten.
AMERSFOORT - Tom de B. uit Baarn, de schrik van de Nederlandse gerechtshoven was gisteren weer eens in Amersfoort. Hij moest voor de kantonrechter verschijnen in verband met het oplakken van affiches. De B. is vaste klant van het Amersfoortse kantongerecht. In

tegenstelling tot de meeste burgers, vindt hij dat geheel niet beschamend. Integendeel, zo bleek gisteren., hij beleeft aan zo'n rechtszitting het grootste genoegen. Tom de B. leeft zich dan uit in tirades tegen de rechtsongelijkheid die in Nederland zou heersen. Hij wond zich ook gisteren ernstig op. "Mij moet recht gedaan worden, in naam van de Koningin", riep hij zelfs. De kantonrechter dr. mr. Vellinga probeerde intussen zijn vak, het spreken van het recht, uit te oefenen. Dat viel niet mee, want de B. deed alles om er een dolle ochtend ervan te maken. Zo werd hij uitzinnig van woede omdat de staatssecretaris van het ministerie van justitie Zeevalking niet was opgeroepen als getuige, dat had hij namelijk verzocht aan de officier van justitie. Deze had aan dat verzoek moeten voldoen, vond de B. Overigens snapte de B. dat Zeevalking niet was gekomen, want in de krant van gisteren had hij gelezen, dat de bewindsman griep had. Maar het ging hem om het principe: Had de officier de getuige opgeroepen of niet. Dat had deze dus niet gedaan. De officier van justitie mr Somerwil vond, dat de B. f 25 moest betalen voor het illegaal aanplakken van de affiches. En daarmee was voor de officier de kous af. Voor de Baarsne strijder voor gelijk recht begon het toen pas goed. Hij zag kans de kantonrechter het bloed onder de nagels vandaan te halen door de te weigeren na het vonnis op te stappen. Hierop moest de zogenaamde parketwachter, een bewapende politieman, in actie komen.*) De B. moest verwijderd worden, zei de kantonrechter, tegelijkertijd werd de zitting geschorst en verlieten de gerechtsdienaars ijlings de rechtszaal. Daar speelde zich intussen opmerkelijke tonelen af. De B. liet zich zijn dagje-uit niet zomaar ontnemen. Eerst ging hij kantonrechter spelen, door op de betreffende stoel, achter de eikentafel te zitten., "Nu ben ik kantonrechter", riep hij opgetogen. Dat werd de eerst nog lankmoedige parketwachter te gortig. Hij zeulde de B. mee naar de uitgang van de rechtszaal. Intussen was de enige supporter van de B. ook in actie gekomen. De man graaide van de kantonrechterzaal een wetboek mee, hij stak dit in zijn binnenzak. De Amersfoortse gemeente politie heeft de B's supporter later aangehouden en meegenomen. Er zat na dit incident extra politiebewaking in de rechtszaal. Vermoedelijk zal dit iedere keer gebeuren als Tom de B. voor moet komen.
*) 2009 Erik van der Maal weet zich nog te herinneren dat toen de kantonrechte vroeg aan de deurwaarder om mij te verwijderen hij heeft gezegd: "Daar krijg ik last mee", waarop de kantonrechter woedend de zaal verliet en de zaak schorste.
Vrijdag 19 maart s'Avonds erg depressief
Zaterdag 20 maart Zeer depressief, niet aardig tegen Adrienne. Daarna gebeld met mej. Kok, Bouman en mevrouw ter Haar weer uit de put
Maandag 29 maart Erg depressief
Dinsdag 30 Maart Evaluatie bespreking betreffende Erik van der Maal
Aanwezig: Dhr. J. Boers, Dhr. T.de Booij, Dhr. E. Ligtelijn, Dr.. C. Nijenhuis, Dr. Sj Teuns, Dhr E. J. v. d. Maal**.** Afwezig: Dr.·J. v. Staveren.
Betreffende de huisvesting: Na de vorige evaluatiebespreking is er vanuit de W.A. Stichting een brief gezonden aan de Gemeentelijke Sociale Dienst. Dr. Teuns heeft kontakt gehad met Mw. de Leeuw Mertens. Het gevolg is dat Hr. v.d. Maal sinds 1 oktober 1975 een nieuw huis bewoont. Eerst heeft nog een verbouwing plaats gevonden. Alles is zeer naar tevredenheid van de heer v.d. Maal verlopen. Dr. Teuns vertelt dat hij vorig jaar van 19 september tot kerstmis, op een kleine onderbreking na, ziek geweest is. Hr. v.d. Maal zegt dat in de vorige evaluatie de zin van de opname op de afdeling "De huisjes" aan de orde is gekomen. Gesproken is toen over een afronding van de opname nu de grootste problemen opgelost zijn. Hr. v.d. Maal had graag over de manier van afronding willen praten met Dr. v. Staveren. Hij vindt het niet plezierig om als de Huisjes wegvallen in een vacuüm terecht te komen, niets meer te hebben om op terug te vallen, niets struktureels. Zou graag iets zien in het kader van de nazorg via de Sociaal Psychiatrische Dienst, hetzij door Dr. van Staveren zelf, hetzij iemand door Dr. v. Staveren daarvoor aangewezen, naast het kontakt dat hij nu heeft met Dr. Teuns. Dit laatste kontakt is individueel. Het kontakt met de S.P.D. ziet hij als iets struktureels, als een gevolg van zijn jarenlange opname*). De Hr. Ligtelijn wijst er op dat de situatie op "De Huisjes" niet veranderd is, het is

nog steeds een "veilige haven" en De Hr. v.d. Maal is nog steeds officieel opgenomen. Alleen is het nu zo dat naar het verbindingskantoor een deklaratie gestuurd wordt van het werkelijk aantal aanwezige! dagen. De kontakten worden maandelijks geregistreerd. De Hr. v.d. Maal vraagt of er geen bezwaar is van de kant van het W.A. Huis om deze situatie te laten voortbestaan. Had die indruk de laatste besprekingen gekregen. Hr. Ligtelijn zegt dat de situatie kan voortbestaan zoals die nu is zolang de Hr. v.d. Maal behoefte heeft aan "De Huisjes" als vluchtheuvel. Het W.A. Huis wil daar graag aan meewerken. J. Boers verduidelijkt dat we vorig jaar nog niet wisten hoe we de situatie konden oplossen met de betalende instanties. Hr. Ligtelijn voegt er aan toe dat de instanties volledig op de hoogte zijn van de gang van zaken, hiermee akkoord zijn gegaan en een termijn hebben gesteld. Hr. de Booy merkt op dat er nóg één groot punt over blijft: het afronden van het kontakt met Zon en Schild. Dit probleem is nog niet opgelost voor Hr. v.d. Maal. "De Huisjes" als zodanig hebben geen bemoeienis met de afwikkeling hiervan. Hr. de Booy zou graag zien dat er een andere vorm gevonden wordt, iets meer gericht op de toekomst, zodat er progressie in zit op weg naar een volledige autonomie. Binnenkort vindt eraan gesprek plaats met Hr. van Keulen, Dr. Jacobs, Hr. v.d. MaaI, Dr. Teuns en Hr. de Booy zelf over de problematiek in het algemeen. Hr. de Booy heeft aan Dr Jacobs gevraagd of hij de bezwaren en moeilijkheden die hij heeft rond Hr. v.d. Maal wilde inbrengen in deze evaluatiebespreking mondeling of schriftelijk omdat dit de plek is waar de moeilijkheden van de Hr. v.d. Maal besproken dienen te worden, zodat we niet langs elkaar heen werken. Dr. Jacobs wilde dit echter niet Hr. de Booy denkt inzake problemen b.v. met Zon en Schild aan een relatie met de S.P.D. Voorstel is nu dat gevraagd wordt aan Dr. v. Staveren of er 2 x per jaar een bespreking kan plaatsvinden tussen; Dr. Teuns, Hr. v.d. Maal, iemand v.d. S.P D., Hr. de Booy en eventueel anderen die op dat moment van belang zijn als gesprekspartner. In ieder geval zal ook Dr. Jacobs bij deze besprekingen worden uitgenodigd. Dan krijgen we een vergadering, waarin konkrete resultaten geboekt kunnen worden, zoals ook in de bespreking op "De Huisjes" het geval was. Deze bespreking dient dan ook genotuleerd te worden. De afspraak wordt gemaakt dat de afdeling "De Huisjes" een brief zal opstellen gericht aan de S.P.D . Dr. van Staveren met bovengenoemd voorstel. Deze brief zal namens de direkteur van het W.A. Huis gezonden worden. "De Huisjes" blijven een opvangsmogelijkheid, wanneer Hr. v.d. Maal daar behoefte aan heeft. Bij de komende besprekingen zullen wij onze ervaringen op papier zetten van het afgelopen half jaar. We zullen dan op de hoogte gebracht worden van de datum van de bespreking. Als er van de kant van Hr. v.d. Maal of van ons behoefte bestaat bij een van deze gesprekken aanwezig te zijn kunnen we dat inbrengen. Kontakt Dr. Teuns - Hr. v.d. Maal: is de laatste tijd mede door ziekte van Dr. Teuns minder frequent geweest. Ze gaan nu weer beginnen met de gesprekken 2 x per maand. De Hr. v.d. Maal zal kontakt opnemen met Dr. Kwee inzake een lichamelijk onderzoek. Dr Kwee is hiervan op de hoogte.
*) 2009 Commentaar van Erk van der Maal. Dit was geen "echte opname" maar een schijn opnamen als verdediging tegenover een eventuele herhaling in van de dwangopnamen in Zon en Schild
Woensdag 31 maart naar Rome met Adrienne

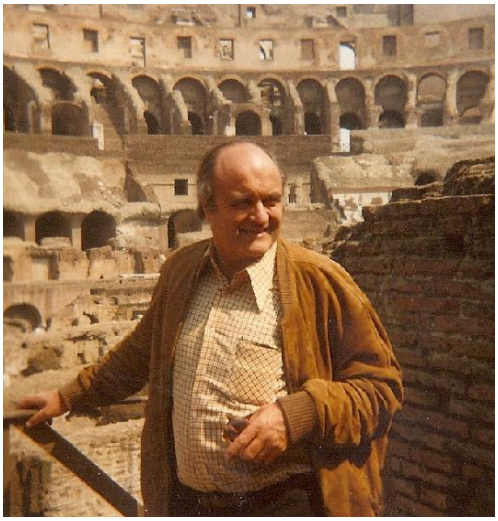
Adrienne en Tom in het Forum Romanum in Rome

Dinsdag 6 april weer terug uit Rome. Na terugkomst weer zeer depressief. Waarom Joost mag het weten misschien het overvallen worden door de eenzaamheid.
Woensdag 7 april Tegen het eind van de dag zag ik het weer zitten.
Maandag tot Vrijdag Dagen dat ik voor niemand te bereiken ben, zaterdag en zondag voor gezin. Vele filosofische gedachten. Wij moeten een gezichtspunt kiezen, maar dit gezichtspunt dat we gekozen hebben wordt al bepaald door de omstandigheden die oorzaken hebben die buiten ons zelf liggen. Er bestaat buiten ons bewust zijn een objectieve werkelijkheid.
15 april Artikel in Gooi-en Eemlander: Officier moet collega dagvaarden
AMSTERDAM, BAARN - De Amsterdamse kantonrechter heeft vanmorgen de behandeling van een zaak: tegen de Baarnaar dr. Tom de Booij aangehouden omdat de officier van justitie mr. J. G. A. Wolfs uit Amsterdam geen gevolg had gegeven aan de oproep om tijdens de zitting als getuige op te treden. De Booij had hierom gevraagd, maar mr. Wolfs was niet verschenen, omdat hij de zaak daarvoor "te belachelijk" vond. Dr. De Booij moest terechtstaan voor het reizen per trein zonder kaartje. De kantonrechter deelde aan de officier van justitie, die deze zaak behandelde vanmorgen een terechtwijzing uit en gaf hem opdracht zijn collega alsnog te laten dagvaarden.
April 1976. Brief aan Rhodia Nederland bv, Draaistroom 1, Amstelveen. T.a.v. P. Slagmulder dir.farm.afd.
Ref. : LARGACTIL
Geachte Heer, U bent direkteur van de farmaceutische afdeling van Rhodia Nederland BV te Amstelveen, een onderdeel van het Rhône-Poulenc-concern, dat ook eigenaar is van Specia, de fabrikant van het neurolepticum LARGACTIL.
Het is u ongetwijfeld bekend, dat Largactil (chloorpromazine) enige onaangename en nadelige bijwerkingen heeft. Weliswaar is het middel waarschijnlijk niet verslavend, maar chloorpromazine geeft zelfs bij verpleegkundigen, die met dit middel moeten werken, soms nadelige bij effecten, zoals overgevoeligheid. Ook is bekend, dat het ontvangen van een injektie een vrij pijnlijke zaak is en dat bovendien bij het beëindigen van een kuur vervelende naeffekten worden geconstateerd. Overbekend zijn verder de parkinsonoide bijwerkingen, waardoor weer andere medicijnen moeten worden toegediend.
Deze nadelige bijwerkingen op korte termijn - waartoe ook behoort het optreden van epileptische verschijnselen - en ook sommige nadelige effekt en op langere termijn - o.a. leverbeschadigingen en afwijkingen in het bloed, zijn reeds vele malen onderkend door onderzoekers en artsen.
Hier kan aan worden toegevoegd, dat aan een rustig houdend" middel als largactil natuurlijk ook enige principiële bezwaren kleven, omdat bij het gebruik hiervan wordt uitgegaan van genezing van bepaalde psychische afwijkingen door vrijwel alleen "medisch"' ingrijpen, zonder dat

aandacht wordt geschonken aan sociale aspekten, achtergronden en redenen van het "gek" zijn. Verhalen over genezing blijken veelal verhalen te zijn over de min of meer tijdelijke onderdrukking van bv angst of agressie. De term "platspuiten" spreekt in dit opzicht boekdelen. De patiënten worden weliswaar zogenaamd genezen of ontslagen uit de inrichting, maar doordat, de diepere oorzaken niet zijn weggenomen, is meestal al direkt een toekomstige opname geïndiceerd.
Ondanks de vele publikaties, die wijzen op het gevaarlijke van het gebruik van chloorpromazine, wordt dit nog steeds door u geproduceerd en gedistribueerd. Largactil wordt nu al meer dan 20 jaar gebruikt en dit heeft ons onderzoekteam in staat gesteld een aantal andere nadelige bijwerkingen te ontdekken, die nog schadelijker blijken te zijn dan de hierboven genoemden, omdat ze niet zoals de meest kortere nadelige bijwerkingen; reversibel zijn. Wij zijn dan ook van mening; dat het toedienen van onvoldoende onderzochte - vooral gezien de effekten op langere termijn - medicijnen niet kan worden toegelaten. Wij verzoeken dan ook de producenten en de distributeerders de verspreiding van dit soort "medicijnen" in het vervolg achterwege te laten. Tevens verzoeken we de betrokken autoriteiten te bewerkstelligen, dat dit soort ziekteverwekkers van de Nederlandse markt verdwijnt. Vanwege de ernst van de toestand betreffende largactil verzoeken we aan u, meneer Slagmulder, de verspreiding van dit middel in ons land te staken. We menen, dat u vanwege uw hoge positie bij Rhodia Nederland BV daartoe in staat bent. Blijkt dat na enige tijd de verspreiding van dit middel gewoon voortgezet wordt, dan zien we ons helaas genoodzaakt om u persoonlijk aansprakelijk te stellen voor alle schade in het verleden en in de toekomst door largactil veroorzaakt. Dit zal u er hopelijk toe brengen dit a-menselijke "medicijn" van de Nederlandse markt en nog belangrijker: uit de lichamen van de patiënten, zoals die o.a. verblijven in de psychiatrische klinieken te doen verdwijnen. We hopen, dan ook niet over te hoeven gaan tot het nemen van tegen uw persoon gerichte passende maatregelen. Met de gevoelens van de meeste hoogachting, verblijven wij, Helder van Geest / Schoon van Lichaam
PS Deze brief is ook toegestuurd aan die personen, die of door hun betrokkenheid bij de productie van geneesmiddelen, of door hun betrokkenheid bij het toedienen van geneesmiddelen of door hun andere betrokkenheid bij dit probleem, belang hebben om hiervan kennis te nemen. Dit ook in verband met het feit, dat ons onderzoekteam bezig is met het onderzoek van een aantal andere "medicijnen", waarover de betrokkenen te zijner tijd in kennis zullen worden gesteld. HvG/SvL
PS Ter gelegener tijd zal een medisch rapport worden gepubliceerd over de bevindingen van ons onderzoekteam. In deze brief kan alleen maar worden vermeld, dat de schadelijke bij effekten op langere termijn gaan in de richting van ernstige aantasting van het beendergestel. HvG/SvL
Dinsdag 20 april Brief aan Hoge Raad aanvrage voor cassatie tegen arrest 22 januari gerechtshof Amsterdam
Donderdag 22 april Brief van Sociaal- psychiatrische dienst voor midden en westelijk Utrecht
Bij de nazorg van de heer A. Romkema, geboren 11 mei 1926, wonende Binnenweg 12 te Loenersloot, is als vrijwillige hulpverlener de heer Dr T. de Booy, wonende Koningsweg 3 te Baarn betrokken. Als vertrouwensman van eerstgenoemde. zal hij o.a. pogen te fungeren als intermediair tussen de heer Romkema en diverse instanties. Uiteraard zal er regelmatig overleg plaats vinden tussen de heer De. Booy en de. Sociaal-Psychiatrische Dienst voor midden en westelijk Utrecht. Aangezien de heer De Booy een zekere vrijheid van handelen nodig heeft om zinvol als vrijwilliger te kunne funktioneren, kunnen wij niet bij voorbaat garanderen, dat zijn handelingen in bovengenoemd kader steeds onze instemming zullen .hebben. w.g. P.J van Staveren, Direkteur -psychiater. Deze brief werd gestuurd aan de diverse betrokken instanties. In 1976 heb ik vanaf maandag 2 februari tot 31 december getracht om Romkema te helpen in zijn psychische nood. Talrijke gesprekken heb ik met hem gehad en ook vele gesprekken met mensen van de sociaal psychiatrische dienst. Ik heb daar vele bladzijden over neer geschreven, maar dit is een gebed zonder einde geworden en voort mij te ver om dit allemaal in mijn dagboek

op te nemen. Als ik in april 1978 mijn bemoeienissen opgeef zal ik hier nog een hoofdstuk aan besteden.
Zaterdag 24 april Weer zo'n depressie, het is toch wel vreemd hoe zeer deze terugkomen. De keuze die ik moet maken is zo verschrikkelijk moeilijk, maar toch zal het moeten gebeuren, heel snel
Dinsdag 27 april Verstrooiing as van vader over zee. Met Moeder en Maria langs strand gelopen. De bemanning van de reddingboot van IJmuiden heeft het uitgestrooid.
Dinsdag 27 april Behandeling van cassatie bij de Hoge Raad tegen arrest van 22 januari 1976 Gerechtshof Amsterdam.
Vrijdag 30 april Vergadering Romkema goed gelukt de kogel is door de kerk wat betreft zijn ziekte paranoia.
Dinsdag 4 mei Bespreking met Joost van Steenis Oprichting van een organisatie die door middel van publicaties en acties wil laten zien dat in feite wat de staat is, dwz hoe het staatsapparaat gebruikt- misbruikt wordt door het veilig stellen van de belangen van de bezittende klasse in Nederland.
Zondag 9 mei Dood van Ulrike Meinhof afgemaakt door SS.
Vrijdag 14 mei Jan Ebeltjes kwam langs.
Maandag 17 mei Onbegrijpelijk moei, niet depressief maar moe waarom niet duidelijk
Dinsdag 18 mei Romkema gebeld erg verward nog lange weg te gaan met hem.
Woensdag 19 met Dirk de Vroome afspraak na 2 juni bellen
Mei 1976 Brief aan drs H. van Winzum Vijverweg 1, Bloemendaal
Ref. LARGACTIL
Enige tijd geleden hebben we u een brief doen toekomen, waarin gewezen werd op de vernietigende effecten van het middel largactil (chloorpromazine). We hebben u toen verzocht er aan mee te werken, dat de productie en de verspreiding van dit middel in ons land gestaakt zou worden. Tot op heden is dit nog niet gebeurd. Ons verzoek hebben we begeleid met een ,.enkele actie, gericht tegen de heer P. Slagmulder Park Leeuwenstein 1 Voorburg tel. 070-863682, verantwoordelijk voor de verspreiding van largactil en de heer H. van Winzum Vijverweg 8A Bloemendaal tel. 023- 251826Nadere inlichtingen zijn bij deze heren te verkrijgen Het "platspuiten", het toedienen van een grote - lichamelijk zeer nadelige - dosis van bv chloorpromazine om een persoon al zijn menselijke eigenschappen te ontnemen, vindt nog steeds plaats. In verband wijzen wij op de film "One flew over the Cuckoo's Nest" die op het ogenblik in verschillende bioscopen draait. Ook mogen wij wijzen op de uitspraken van professor S. de Batselier, Belgisch hoogleraar in de criminologie en de psychopathologie, die in Panorama van14 mei 1976 verklaart: ".. en onderworpen aan regelrechte martelingen door hen te injecteren met een grote dosis CHLOORPROMAZINE en sulfurazol. We moeten er nogmaals ernstig bij de desbetreffende autoriteiten en bij de desbetreffende verantwoordelijken uit het bedrijfsleven op aandringen, dat het middel largactil uit de handel genomen wordt. .Om dit te bereiken zullen de acties tegen de hierboven genoemde heren worden voortgezet, omdat zij een eerste verantwoordelijkheid in deze hebben.. Wij willen er ook nog ten overvloede op wijzen, dat de schade, die door largactil wordt aangebracht zeer langdurig is, zodat ook de acties tegen de voornoemde heren een langdurig karakter zullen hebben. De voornoemde heren zijn toch immers mede schuldig aan de verspreiding van "martelmiddelen" in ons land"
Met de gevoelens van de meeste hoogachting, verblijven wij, Helder van Geest / Schoon van Lichaam
Dinsdag 1 juni proces met Jan Ebeltjes Roermond. Meineed gepleegd maar niet bestraft, ondanks dat ik tijdens de zitting aan de rechter van te voren heb gezegd meineed te zullen plegen.
Zaterdag 5 juni -donderdag 11 juni Grindelwald

Tom en Adrienne op de Männlichen Pinksteren. Achtergrond Eiger Noordwand

Zaterdag 12 juni Opnieuw sterke depressie
Zondag 13 juni Depressie weer teruggekomen lusteloos negens zin in Quo Vadus? Geslapen en met Adrienne gewandeld in de polder nieuwe energie opgedaan ,nu maar diep ademhalen en opnieuw beginnen
Zondag 13 Juni Brief aan de OVJ te Utrecht Verzoek dagvaarden voor terechtzitting 25 juni 1976 van de volgende personen: Mr J. Vellinga kantonrechter, Jacqueline van der Maal- Valk, huisvrouw 3. Erik Jacob van der Maal, student; Mr H.J. Zeevalking rijksambtenaar, Dick Versteeg journalist, T.C. Goedknegt, agent van gemeentepolitie Baarn.
Maandag 14 juni Depressie
Dinsdag 15 juni Hoge Raad bij arrest van 15 juni heeft verworpen het door Tom de Booij ingestelde beroep in cassatie van het arrest dd 22 januari 1976
Donderdag 17 juni Dagvaarding te verschijnen voer kantonrechter Amersfoort 30 juni. Eis betalen van 1500 gulden voor innen ongedekte cheques
Donderdag 17 juni Vergadering Romkema alles verteld over ziekte zeer zwaar doch lonend. Eric was weer dronken
Dinsdag 22 juni 9.30 - 18,00 in een stuk door gepraat met Henk de Beunje zeer constructief
Vrijdag 25 juni Terechtzitting Utrecht. Weer boycot pers behalve Gooi- en Eemlander
Zaterdag 26 juni 1976 Artikel Gooi- en Eemlander: Rechter tijdens zitting zaak-De Booij: "Ik ben een slecht jurist".
UTRECHT/BAARN - "Ik ben een slecht jurist; ik weet al die artikels niet uit m'n hoofd." Dat zei de president van de Utrechtse rechtbank mr. Bieger, gisteren tegen de Baarnaar dr. Tom de Booij, die in hoger beroep moest voorkomen voor het maken van diverse malen overtredingen. De rechter deed deze openhartige uitspraak. nadat De Booij diverse malen artikels uit het Wetboek van Strafrecht had aangehaald. Eén van de zaken waarvoor Tom de Booij in hoger beroep voor de rechter verscheen, was het aanplakken van een biljet op een bord bij het gemeentehuis van Baarn op 1 november 1974. Dr. de Booij riep de Baarnse bevolking toen op tot het bijwonen van het eerste volkstribunaal op de Brink. De getuige, die Tom de Booij voor die rechtszitting van gisteren had opgeroepen, de heer Naafs uit Baarn, had laten weten niet te kunnen verschijnen. Tom de Booij verzocht daarom de zaak aan te houden. Wat hij aan de heer Naafs had willen vragen wilde hij de rechter echter niet zeggen. Deze deelde daarom na een korte schorsing mee, dat zijn verzoek werd afgewezen. Dat de rechter zich wel schijnt te interesseren voor de daden van de Baarnaar bleek .uit zijn vraag hoe destijds het volkstribunaal is afgelopen. De eis van de officier van justitie was conform de uitspraak van de kantonrechter: vijftig gulden boete of twee dagen hechtenis. Daarnaast eiste hij, dat de pamfletten, die de· bevolking moesten oproepen het volkstribunaal bij te wonen verbeurd verklaard worden. De rechter doet dinsdag 6 juli uitspraak.

PLAKKEN
Tom de Booij verscheen eveneens in hoger beroep gisteren, voor de Utrechts rechtbank voor het aanplakken van biljetten van de Actiegroep Betaal Nooit (de AABN) op 11 mei 1975. Hem werd ten laste gelegd dat hij toen of meer ruiten van een telefooncel met dergelijke biljetten zou hebben geplakt. De zaak is aangehouden op verdenking van meineed van de Baarnaar Erik van der Maal.
Tom de Booij had deze opgeroepen als getuige. V. d. Maal verklaarde toen hij werd gehoord, dat niet Tom de Booij, maar hij de bewuste pamfletten destijds had aangeplakt. Deze onverwachte wending noopte mr. Bieger ertoe de zaak aan te houden, totdat de twee politiemannen die destijds het proces verbaal hebben opgemaakt kunnen worden gehoord. Een van hen had Tom de Booij al opgeroepen als getuige, maar deze is gisteren niet verschenen. Staatssecretaris Zeevalking van justitie en mr. Vellinga, de Amersfoortse kantonrechter, die in maart van dit jaar deze zaak kreeg te behandelen, lieten het gisteren eveneens afweten, hoewel dr. De Booij ook hen had laten oproepen als getuige. Beiden hadden laten weten door dringende bezigheden te zijn verhinderd. Een verzoek van Tom de Booij eerder tijdens de zitting, de zaak aan te houden, totdat deze getuigen gehoord kunnen worden, had mr. Bieger, na een tweede schorsing, eveneens afgewezen. Later bleek het aanhouden van de zaak dus toch noodzakelijk. Tom de Booij moest tenslotte in hoger beroep voorkomen voor foutparkeren met zijn auto. Hiervoor eiste de officier van justitie een boete van vijftig gulden of twee dagen hechtenis. Ook hierover zal mr. Bieger op dinsdag 6 juli uitspraak doen.
Zaterdag 26 juni Naar Rooie Reus slecht gesprek nam er niet de tijd voor. Met Erik happening VAW 's-avonds doorgezakt.
Uit het boek van Jo Schoormans De rooie reus. Dirk de Vroome strijder tegen onrecht 1925-1986 (Uitgave Babylon-de Geus ISBN 90 6222 281 I)
p.235-238
Verbond tegen Ambtelijke Willekeur. Zaterdag 26 juni 1976 kreeg de Rooie Reus een paar vreemde vogels op bezoek. De ene, Tom de Booij uit Soest, was lector aan de Universiteit van Amsterdam geweest. Na de bezetting van het bestuurscentrum daarvan in 1969 was hij vanwege zijn oproerigheid op wachtgeld gesteld. De boete voor zijn deelname aan de bezetting had hij zeven weken lang in de gevangenis uitgezeten. Zijn metgezel, Erik van der Maal, had eveneens gezeten, maar dan in een psychiatrische inrichting. Hij was daar zijns inziens terechtgekomen omdat de sociale dienst van Baarn hem te lastig had gevonden. Zijn antwoord was deelname aan de Werkgroep Opblazen Burgemeester geweest. Die had de burgemeester het leven zo zuur gemaakt, dat hij uiteindelijk zelf in een psychiatrische inrichting was beland. Samen met enkele anderen hadden De Booij en Van der Maal in mei het Verbond tegen Ambtelijke Willekeur (VAW) opgericht. Daarover kwamen zij nu eens met Dirk de Vroome praten. Hij toonde zich afhoudend; na een half uur was het gesprek afgelopen. Waarom? Ongetwijfeld mede omdat De Vroome niet om werk verlegen zat, intellectuelen wantrouwde en in De Booij een tweede haan in het hoenderhok kan hebben vermoed. Er was echter meer reden tot terughoudendheid: zijn gesprekspartners dachten heel anders over het gebruik van geweld. Van de handvol mensen die aan de wieg van het VAW hadden gestaan, waren een paar lid geweest van de Rode Jeugd. Dat was een organisatie die politieke bomaanslagen had gepleegd en zich in 1973 vooral had opgeheven omdat grove gewelddadige acties in Nederland toch niet zouden aanslaan. Van de oprichters van het verbond waren er ook actief geweest in de Werkgroep Opblazen Burgemeester en meer van dat soort groepen. Gebruik van geweld juichten zij niet alleen in theorie toe. Hun theorie lijkt erop neer te zijn gekomen dat machteloze mensen zich in hun strijd tegen het onrecht mochten richten tegen individuen die daar op de een of andere manier verantwoordelijk voor waren. Het gezin van het doelwit mocht in de strijd worden betrokken. Doel was niet om het doelwit, bijvoorbeeld een hoge ambtenaar of importeur van psychofarmaca, te doden - dan zou er een ander voor in de plaats komen - maar om het te dwingen zijn handelingen zo te wijzigen, dat de maatregelen die hij neemt, voor het grootste deel van de mensen gunstig zijn.

Wat hadden mensen die zo dachten en handelden nou bij Dirk de Vroome te zoeken? 'Wij zagen het tij keren', vertelt Tom de Booij. 'De politie zat ons op de hielen en we werden ook door de Binnenlandse Veiligheidsdienst gevolgd. Wij dachten: wil je doorgaan en in de bak eindigen, of ga je je isoleerde je ook.' Joost van Steenis, die vanaf het begin bij het VAW is geweest, noemt De Booijs verhaal overdreven. De activiteiten van justitie en veiligheidsdienst zijn volgens hem wel een reden geweest om de Rode Jeugd op te heffen, maar niet om het Verbond tegen Ambtelijke Willekeur op te richten. 'Wij zochten contact met De Vroome omdat die aantrekkelijke acties voerde', aldus Van Steenis. Het aantrekkelijke van De Vroomes acties zal daarin hebben gezeten, dat zij deden denken aan die van de oprichters van het VAW en er deels dezelfde gedachte achter zat. Ook De Vroome keerde zich op verrassende wijze tegen individuen en gaf hun een koekje van eigen deeg. Als een bedrijf 's nachts overlast bezorgde, belde hij de directeur uit bed, 'want wij kunnen ook niet slapen'. Toen een Kavinksbossenaar de huur verdubbelde van de woning van zijn buurman, die hij kort tevoren onverhoeds had gekocht, verspreidde De Vroome een foto van de man met het verzoek hem links te laten liggen. Wie het maar weten wilde, vertelde hij dat hij kakkerlakken en wandluizen voor de strijd bereid had. Wandluizen verspreidden zo'n stank en men was zo bang ze zelf te krijgen, dat ze een huis onbewoonbaar konden maken en een gezin maatschappelijk konden isoleren, aldus de actievoerder? Of het meer is geweest dan grootspraak is de vraag, maar De Vroome heeft enkele malen verteld dat hij een rijkaard die mensen uit een woning had gezet een envelop met wandluizen had bezorgd. In verband met het Verbond tegen Ambtelijke Willekeur niet oninteressant is verder dat hij eind mei 1976 in *Het Vrije Volk* had gewaarschuwd voor de macht van de ambtenaren. 'Zij dreigen de eerste macht te worden', zei hij, 'en dat komt door de luiheid van politieke figuren en de veelheid van baantjes die ze hebben. Daardoor laten ze zich niet alleen voorlichten door de ambtenaren, nee, ze hoeven nog slechts hun handtekening te zetten. Ambtenaren hebben vaak zelfs al stempels met hun handtekeningen. De ambtenaar krijgt de macht die hem niet toekomt en waardoor hij de man aan het loket kan afschepen. Ambtenaren zetten uitkeringen zomaar stop. Als je de verantwoordelijke wethouder belt, blijkt die van niets te weten. Tot zover kwamen De Vroomes opvattingen en wijze van optreden aardig met die van de VAW-mannen overeen. Er waren echter ook wezenlijke verschillen. 'Het is keihard; ik deins er niet voor terug, maar het is niet mijn dagelijkse portie', vertelde de Rooie Reus over de inzet van wandluizen. Dirk de Vroome had geen schone handen en realiseerde zich dat terdege, maar hij hield niet van geweld; verheerlijking ervan was hem vreemd. Als hij zich tegen iemand richtte, ging hij ook lang niet zo ver als de oprichters van het VAW. En hij vond het naar, als gezinsleden van lui wier optreden hem niet zinde medeslachtoffer werden van zijn acties. Hij zou het dus zeker niet in zijn hoofd hebben gehaald hen als doelwit te kiezen. Typerend is de ervaring van burgemeester Coenders van Stein, met wie hij lang en hevig overhoop heeft gelegen. 'Hij kon nijdig zijn en vervelende telefoontjes plegen', vertelt hij, 'of aanbellen en, ook als mijn vrouw had opengedaan, een voet russen de deur zetten, maar dat waren uitzonderingen. Ik heb tegen hem gezegd: je moet het gezin erbuiten houden! Hij heeft het daarna ook nooit meer gedaan. De beide actievoerders keerden dus op 26 juni naar het Utrechtse terug zonder de Rooie Reus bij hun verbond te hebben ingelijfd. Wel zou hij de komende maanden brieven aan autoriteiten voorzien van goudkleurige VAW-stickertjes, die bij hem waren achtergelaten en zou hij herhaaldelijk VAW-leden bij zijn acties tegenkomen. Met Tom de Booij ging hij bovendien in het casino te Zandvoort kijken 'welke rijke stinkers zomaar twintigduizend gulden kunnen vergokken'. 'Als nu eentje van hen zijn fabriek wil sluiten, plakken we een muurkrant bij hem op en vertellen zijn personeel dat hij wel twintigduizend gulden kan vergokken', dreigde hij. 'Het heeft natuurlijk niks opgeleverd', herinnert De Booij zich, 'maar we hebben ontzettend gelachen.' De Vroome koketteerde er in die tijd mee dat hij de gedragingen van burgemeesters, ambtenaren van de sociale dienst, artsen, advocaten en directeuren kon laten nagaan, en wierf voor dat doel middels een krantenadvertentie 'sociaal rechercheurs'.
Wordt vervolg zie dagboek 1977
Zondag 27 juni Met Adrienne gezwommen bij de Eem heel gezellig iets samen te doen

Woensdag 30 juni André van Hall gestorven.
Woensdag 30 juni Brief aan Minister van Doorn over woonwagenkamp Bisschopsweg
Excellentie, Nogmaals wilde ik Uw aandacht vragen voor de toestand van het woonwagenkamp in onze gemeente Baarn. Zoals U zich wellicht zult herinneren vestigde ik U de laatste maal op de situatie 28 juni 1974 door in Uw halletje voor Uw voordeur een zakje te deponeren afkomstig van de weilanden rond het woonwagenkamp (eigenhandig verzameld). Door afwezigheid buitenslands heeft U zich zelf niet kunnen overtuigen van de geur die dit zakje in de afgesloten ruimte heeft weten te produceren, maar een en ander heeft wel tot resultaat gehad dat de gemeente Baarn zeer voortvarend aan de slag is gegaan. Zoals U bekend, heeft de Raad van de gemeente Baarn unaniem besloten om verbeteringen aan te brengen aan het kamp aan de Bisschopsweg tot een bedrag van 9 ton (incl. aansluiting op de riolering van Baarn) (besluit gemeenteraadsvergadering woensdag 7 april j.l.). Dit was dus uitermate verheugend en ik hoefde dus niet weer opnieuw de schandalige situatie aan de kaak te stellen. Mijn ondemocratische daad van 28 juni 1974 was nu structureel vertaald in het besluit van de Raad dd 7 april 1976. De heer Sluijs van de gemeente Baarn en de heer Peters van het woonwagenschap regio Amersfoort hadden mij steeds op de hoogte gehouden van de nieuwste ontwikkelingen zodat actie mijnerzijds eerder nadelig voor het bereiken van het doel zou zijn geweest. Zo leek alles weer pais en vree ! Afgelopen Zaterdag 26 juni sprak ik echter Josef van het kamp en deze vertelde mij dat er nog geen spa in de grond was gestoken. Zij waren zeer teleurgesteld vooral nadat hun van alle zijden gouden bergen waren beloofd. Hun vertrouwen in ons - burgers - is toch al niet groot, maar nu was hun pot tot de rand toe gevuld. Reden waarom ik mij Maandag 28 juni (precies 2 jaar na mijn poep aan de Eemactie wendde tot de heer Sluijs en later ook tot de heer Peters, alsmede de woonwagenbeleidsafdeling van Uw ministerie. Het bleek dat de zaak ondanks vele beloftes muurvast zat en dat men steeds kleine vertragingsacties van de kant van Uw ministerie uit wist te voeren. Alhoewel zowel de heer Peters als Sluijs nog niet geheel de moed opgaven; waren ze wel met mij van mening dat er iets moest gaan gebeuren om de zaak weer in beweging te zetten. Nu het is begrijpelijk, dat zij vanwege hun positie zich niet de luxe kunnen veroorloven om iets ondemocratisch te doen, is er bij hun wel heel veel aan gelegen dat er een doorbraak komt. Zij komen echter niet veel verder dan eens in de 14 dagen aan de bel te trekken maar vangen steeds bot. Van mijn kant wil ik U inlichten over mijn plannen, die ik heb uitgebroed om een situatie te bereiken waarin we weer licht in de duisternis gaan zien. In augustus en september zal ik bovengenoemde instanties vragen hoe de zaken er voor staan. Als nu blijkt dat vóór 1 Oktober 1976 nog geen spa in de grond gestoken zal worden, zal ik U daarvoor persoonlijk aansprakelijk stellen, alleen op een heel andere manier dan ik gedaan heb op 28 juni 1974. U weet als ik iets zeg, is dat geen grootspraak. Eis: De winter 67/77 zal het kamp beschikken over een normale mogelijkheid om zich te kunnen ontdoen van hun dagelijkse behoefte, het net zoals U en ik in dezelfde gemeente Baarn. Ik begrijp dat U deze dreigende taal naast U neer kan leggen, want daar staat U als minister boven, althans kunt stellen dat U ook maar Uw plicht doet etc. etc. Maar indertijd heeft U, meen ik een woonwagenkampen in de buurt van Eindhoven bezocht en aan de verslaggevers gezegd dat U geschokt was over de sanitaire voorzieningen. Nu in Uw eigen gemeente bestaat nu al JAREN een werkelijk mens onterende situatie. Vooral 's-winters is de toestand voor deze mensen ondragelijk. Hitler maakt deze soort mensen gewoon af, maar wat doen wij eigenlijk? Hopende dat U een goed verstaander zult zijn, verblijf ik met de meeste hoogachting. w.g. Tom de Booij.
Vrijdag 2 juli Zware bespreking Arie Romkema toch niet geheel onbevredigend klein stapje gezet 's avonds begin depressiegevoel
Zaterdag 3 juli Machteloosheid gevoel weer teruggekomen, naar Zandvoort, kon nauwelijks het gevoel wegnemen en lusteloos moe zo zou ik het kunnen karakteriseren
Zondag 4 juli nog steeds depressiegevoel, het zal wel weer overgaan kan men dan zeggen
Vrijdag 16 juli -Zaterdag 31 juli Naar Grindelwald met Adrienne, Mariette, Mauk en Eline Blonk.

Grindelwald zomer . Links Adrienne en Tom. Rechts; Mauk, Adrienne, Mariette, Eline Blonk (vriendin van Mauk)

Propaganda sticker van het Verbond tegen Ambtelijk Willekeur op de hoorn van ene berggeit in Grindelwald

Vrijdag 6 augustus Met Romkema naar zijn geboorteplaats Makkum

Romkema met brokstukken van zijn geboortehuis in Makkum

Woensdag 11 augustus. Kantongerecht Amersfoort
Dinsdag 17 augustus Artikel Gooi-en Eemlander : Nog overleg riolering. CRM voor groot dele achter opknapbeurt Baarns woonwagenkamp.
BAARN - Vermoedelijk in oktober zal een begin worden gemaakt met de opknapbeurt van het woonwagenkamp .aan de Bisschopssweg. Momenteel wordt de aanbesteding van het werk voorbereid. Het ministerie van CRM heeft zich voor het grootste deel opgesteld achter het in april van dit jaar door de Baarnse gemeenteraad goedgekeurde plan. Er is nog overleg gaande over het· bedrag van ongeveer twee ton, dat nodig is om het kamp aan te sluiten op de gemeentelijke riolering. Aanvankelijk heeft men gedacht aan rechtstreeks lozen van het menselijk afval op de rivier de Eem. maar de Baarnse raad vond dat ontoelaatbaar en koos voor aansluiting op de riolering. Een woordvoerder van CRM verklaarde gisteren desgevraagd, dat nog gewacht wordt op een advies van de provincie Utrecht. Wanneer het provinciaal bestuur besluit te verbieden, dat er rechtstreeks op de Eem geloosd wordt, dan zou men bij CRM genegen zijn die extra twee ton neer te tellen. Zo niet, dan zal Baarn voor de kosten moeten opdraaien. De totale bijdrage van CRM op dit moment is ruim zes ton. Het totale projekt gaat negen ton kosten. De CRM-woordvoerder vertelde overigens nog, dat er landelijk eindelijk wat schot begint te komen in de toestand van de woonwagenkampen. Ongeveer vijftig van de in totaal 170 kampen zijn als voldoende te kwalificeren. Bij CRM liggen momenteel nog een vijftigtal plannen van gemeenten, die ook willen gaan opknappen.
26 augustus 1976 Brief van Minister van Cultuur Recreatie en Maatschappelijk Werk , antwoord op mijn brief van 30 juni 1976
Geachte heer De Booij, In uw brief van 30 juni j.l. dringt u aan op spoedig passende voorzieningen op het woonwagencentrum in Baarn. Het zal u niet onbekend zijn dat vanwege mijn departement de aanpassing dan wel totstandkoming van goede voorzieningen sterk wordt nagestreefd. Evenwel zijn we hierbij ook afhankelijk van de activiteiten van andere instanties. In het geval van de gemeente Baarn merk ik op dat plannen na eerder genoemd overleg op ambtelijk niveau zijn ingediend door de gemeente in de maanden maart en april van dit jaar. Na beoordeling hiervan door een extern bouwtechnisch bureau en de afdeling Woonwagenzaken van mijn departement is op 20 juli j.l. een reaktie uitgegaan. De gemeente Baarn zal op basis hiervan binnenkort tot aanbesteding overgaan.
w.g Namens de Minister door de Directeur-Generaal voor Maatschappelijke Ontwikkeling, Dr. G. Hendriks
Augustus 1976 Brief aan Rhodia Nederland BV Draaistroom 1, Amstelveen t.a.v. P. Slagmulder dir.farm.afd. Ref,: Largactil
Geachte Heer, U zult zich ongetwijfeld de vorige twee brieven van Helder van Geest/Schoon van Lichaam herinneren. Hierin werd een beleefd, doch dringend verzoek gedaan om de distributie van largactil - chloorpromazine - stop te zetten, omdat dit middel schadelijk is voor de gezondheid. Bovendien werkt het middel niet genezend, maar onderdrukkend, waardoor de u ongetwijfeld bekende uitdrukking "platspuiten" letterlijk kan worden opgevat en zodoende een luguber aanzien krijgt. Aan u, zowel als aan de heer drs H. van Winzum - Vijverweg 8 A Bloemendaal, tel 023-251826 (voordat de heer Van Winzum door ons toedoen over moest gaan op een geheim nummer - is verzocht het uiterste te doen om dit a-menselijke middel uit de handel te nemen. Tot nu toe is daar geen gevolg aan gegeven).
De aktiegroep Helder van Geest/Schoon van Lichaam heeft al enige akties uitgevoerd tegen u en tegen de heer Van Winzum om haar verzoek wat kracht bij te zetten, omdat we vermoeden, dat een commerciële organisatie niet zo snel een winstgevend product uit de handel zal nemen.
In verband hiermee wijzen we terloops even op de houding van de leiding van het chemische concern F. Hoffmann-La Roche& Co., dat de gevolgen van de ramp in Italië kleineert en zich vrij wil pleiten van elke schuld. Nederlandse concerns, die het betreffende middel ook produceren hebben uit deze ramp net zo min wat geleerd als uit de ervaringen, die in het verleden werden

opgedaan na het ongeluk bij Philips Duphar en na de rapporten over de schadelijkheid van dit middel uit Vietnam. De producenten kunnen door deze zeer duidelijke argumenten kennelijk vrijwel niet overtuigd worden, dat er produkten zijn, die zo gevaarlijk zijn voor de onschuldige omwoners, dat men ze beter niet kan produceren. In verband met largactil willen we wijzen op de vele argumenten uit onze vorige brieven en ten overvloed nog op een uitzending van de Evangelische Omroep over de russische KGB, waarin vermeld word:"Als straf krijgen gezonde mannen en vrouwen geneesmiddelen toegediend, waaronder chloorpromazine. Het zijn kalmerende middelen, die onaangename en gevaarlijke bijverschijnselen vertonen....".
Tegen de verantwoordelijke heren, in de eerste plaats tegen P.Slagmulder, Park Leeuwensteyn1 Voorburg - 070-863682, farmaceutisch direkteur van de Nederlandse tak van de producent van largactil, Rhone-Poulenc en in de tweede plaats H. van Winzum - adres hierboven, voorzitter van Nefarma, de vereniging van farmaceutische producenten in Nederland, Franciscusdreef 50 Utrecht, 030- 621444, zal de aktie verhevigd worden. Zij immers hebbende mogelijkheid de distributie van dit middel in ons land stop te zetten. Het zal niet meer bij een telefooncampagne blijven - waardoor de heer Van Winzum reeds gedwongen werd over te gaan op een geheim nummer - of bij een steen door de ruit. Iets minder zachte middelen zullen wij moeten gaan toepassen, omdat de beide bovengenoemde verantwoordelijke heren kennelijk meer waarde hechten aan de productie en de distributie van het middel largactil dan aan de menselijkheid er van. Hoezeer het ons ook spijt, is ons oordeel over de verantwoordelijken in de chemische en farmaceutische industrie de laatste tijd niet gestegen. Zo verklaarde Adolf Jann, president van Hoffmann-La Roche, dat "er maar 20 vrouwen nadelige gevolgen zouden ondervinden, als er al mensen worden getroffen. Want misvormingen bij de ongeboren vrucht ontstaan slechts (!) in de eerste vier maanden en dat moet dan maar eerst worden vastgesteld".
De heer Docter, bedrijfsarts van Philips, verklaarde naar aanleiding van de vele dode classificeerders na het ongeluk in Amsterdam, dat de schuld bij de classificeerders ligt, omdat ze ongedisciplineerd gewerkt zouden hebben. Vele andere chemische rampen in het verleden en de daarop volgende behandeling van de slachtoffers (Unilever-Planta, Softenon, Nestlé-babies om er maar enkele te noemen) hebben dit wantrouwen tegen de chemische en farmaceutische leiding al gevoed. Het lijkt er op, dat zo goed als geen rekening wordt gehouden met eventuele nadelige gevolgen van bepaalde produkten. Tegen dit soort mensen nemen wij maatregelen, omdat de verantwoordelijken in deze zich hun verantwoordelijkheid tegenover de mensheid bewust zullen gaan worden en opdat men hen niet meer zal zien - zoals steeds duidelijker naar voren komt - als "mensen zonder geweten". De verantwoordelijkheid tegenover de mensheid zal geplaatst moeten worden boven de verantwoordelijkheid tegenover het bedrijf.
Het domweg doorgaan met de produktie en de distributie van largactil, dat aanwijsbaar vernietigende invloed heeft op de mensen, waarop het wordt toegediend, de patiënt heeft geen eigen stem daarin, geeft ons een legitieme reden om u, verantwoordelijken, aan te vallen. Ons vriendelijke en met reden omklede verzoek om de distributie van largactil in Nederland stop te zetten, is tot nu toe zonder meer opzij geschoven. De verantwoordelijken zijn kennelijk van mening, dat zij niet hoeven te luisteren naar de argumenten van mensen, die er mee behandeld zijn. Deze mensen, die nog dagelijks de nadelige gevolgen ondervinden, zijn van mening, dat zij koste wat kost moeten verhinderen, dat er nog meer slachtoffers gaan vallen. Daarom vinden ze het hun plicht er bijde verantwoordelijken krachtig op aan te dringen om de distributie te staken.
Zachte akties - bv in Haarlem plakken van "neuken, bel 023-251826" het nummer van Van Winzum hebben gevoegd bij de schriftelijke argumentatie nog geen resultaat gehad. De onverzettelijke houding van de verantwoordelijken noopt ons over te gaan tot iets minder zachte middelen. Het is niet ondenkbaar, dat onze aktie maanden, jaren, desnoods decennia zal moeten worden voortgezet. Maar wij wensen niemand een behandeling toe met largactil, waarvan de neveneffecten ook decennia nog van invloed kunnen zijn op het leven van de slachtoffers.
Zolang andere mensen, waaronder u verantwoordelijken, dit wel iemand toe wensen, door althans dit middel toe te laten in ons land, zien we ons helaas genoodzaakt tegen u vergelijkbare

maatregelen te nemen, die net als de nawerking van largactil, ook decennia kunnen aanhouden. Mocht deze brief bij u wat hard overkomen, dan raden wij u aan gedurende enige tijd largactil in te nemen in de dosering, waarin het op ons is toegepast. Dan wordt ook u een aanhanger van Helder van Geest/Schoon van Lichaam. Met de gevoelens van de meeste hoogachting verblijven wij, Helder van Geest/Schoon van Lichaam

Woensdag 1 september Kantongerecht veroordeeld Tom de Booij tot betalen van 1944,80 gulden inzake innen ongedekte cheques

Vonnis de Staat der Nederlanden, zetelend te 's Gravenhage, ten deze vertegenwoordigd door de Directeur van de Postcheque en Girodienst: eiser, verschenen bij zijn gemachtigde F.H.A. van Dijk, kand. deurwaarder te Amersfoort, voor de deurwaarders W.J. Bikbergen en M. Korving te 's Gravenhage, - tegen Tom de Booy, wonende te Baarn aan de Koningsweg 3a gedaagde,

TEN AANZIEN VAN DE FEITEN:

Overwegende, dat de eiser op de bij dagvaarding nader omschreven gronden, welke als hier herhaald en ingelast dienen te worden aangemerkt, heeft gevorderd dat de Kantonrechter bij vonnis, uitvoerbaar bij voorraad, gedaagde zal veroordelen om tegen kwijting aan eiser te voldoen een bedrag ,van *f* 1.500,- en zulks met de wettelijke renten en kosten van de wet; Overwegende, dat eiser ten dienenden dage heeft geconcludeerd voor eis overeenkomstig de dagvaarding; Overwegende, dat gedaagde, onder overlegging van produkties voor antwoord heeft gezegd: "In het jaar 1975 zijn mijn giropas en een aantal girobetaalkaarten ontvreemd. Van de politie vernam ik, dat men in Amsterdam een zekere Bert Gijzen had gearresteerd welke een aantal van mijn betaalkaarten op zak had. Ik kende Gijzen wel en ik kon niet aannemen, dat deze de diefstal had gepleegd". De politie heeft toch geen proces-verbaal opgemaakt wegens diefstal, waarna men de cheques weer heeft teruggegeven aan voornoemde Gijzen. Deze heeft een aantal van de cheques gebruikt. Ik ben gedupeerd door de handelwijze van de Amsterdamse recherche en ik meen, dat ik recht heb op een soort schadevergoeding van de zijde van eiser. Ik heb zelf een bedrag van *f* 600,-- geïncasseerd op ongedekte cheques teneinde een strafvervolging uit te lokken. Ik erken, da ik voor de eerste hoeveelheid cheques verantwoordelijk ben. Ik kan een en ander door middel van getuigen bewijzen. Ik leg twee brieven met betrekking tot deze kwestie over en verwijs naar de inhoud daarvan."; Overwegende, dat eiser, onder overlegging van producties, schriftelijk heeft geconcludeerd voor repliek; Overwegende, dat gedaagde voor dupliek heeft gezegd: "Ik ben van mening dat ik zorgvuldig omgesprongen ben met mijn girobescheiden. Ik had mijn giropas en mijn girobetaalkaarten namelijk apart in een bureau opgeborgen. Deze girobescheiden bevonden zich niet in mijn jasje. Overigens hing mijn jasje niet in een tuinhuisje, doch in een tot kantoor omgebouwd tuinhuisje, waarin ik mijn bedrijf uitoefen. Ik heb toentertijd geen aangifte van braak gedaan omdat ik nergens sporen van braak heb aangetroffen" Sedert 19-7-1976 is mij echter bij geruchte bekend wie mijn girobescheiden heeft ontvreemd en op welke wijze, namelijk door het verwijderen van een raampje, waarvan de stopverf nog ·zacht was" Ik ben bereid om alsnog aangifte van braak te doen" Ik ben van mening, dat de op de door derden geïnde cheques gestelde ondertekeningen aanmerkelijk van mijn eigen handtekening afwijken".oIk ben bereid om de door mijzelf geïnde cheques ten bedrag van f 600,-- aan te zuiveren, doch ik ben niet bereid om zulks te doen met de door derden via de overige cheques geïnde bedragen. Ik kan bewijzen, dat er sprake is geweest van braak, door wie de braak is gepleegd, dat de girobescheiden zich niet in mijn jasje bevonden doch in een bureau, en dat er geen sprake is van enkel en alleen een tuinhuisje doch een tot kantoor omgebouwd tuinhuisje"; Overwegende, dat alle hiervoor bedoelde stukken als hier herhaald en ingelast dienen te worden aangemerkt; Overwegende, dat Wij daarop de uitspraak van Ons vonnis hebben bepaald op heden;

TEN AANZIEN VAN HET RECHT:

Overwegende, dat als niet althans onvoldoende weersproken tussen partijen in rechte vaststaat, dat: 1 eiser op verzoek van gedaagde een postrekening bij de Postcheque- en Girodienst heeft geopend onder no 3002114, waardoor een rekening-courant verhouding tussen partijen is

ontstaan; 2. aan gedaagde desgevraagd zijn verstrekt kascheques, waarop maximaal *f* 500,-- per cheque kan worden opgenomen op elk postkantoor en girobetaalkaarten, welke gegarandeerd zijn tot een bedrag van *f* 100,-- per kaart; ,3.. in of omstreeks de maand mei 1975 twee aan gedaagde verstrekte kascheques door gedaagde zijn verzilverd voor een bedrag van *f* 500,~ elk en 18 gegarandeerde girobetaalkaarten door een derde zijn gebruikt tot een totaal bedrag van f 1323,70 ; 4. dientengevolge op gedaagdes girorekening een saldotekort is ontstaan van *f* 1832,36; Overwegende, dat eiser thans een bedrag van *f* 1500,-- in rechte vordert, onder reservering van al zijn rechten op hetgeen hij daarboven nog te vorderen heeft, omdat van gedaagde langs minnelijke weg geen betaling van bedoeld negatief saldo te verkrijgen viel; Overwegende, dat gedaagde erkent een gedeelte van het tekort opzettelijk veroorzaakt, te hebben (gedaagde noemt in dit verband een bedrag van *f* 600,-- aan geïncasseerde ongedekte cheques), omdat hij daardoor een vervolging door de officier van Justitie hoopte te kunnen uitlokken; Overwegende, dienaangaande, dat niet duidelijk is waarop gedaagde met het noemen van een bedrag van *f* 600,-- aan geïncasseerde cheques doelde, nu onbetwist tussen partijen vaststaat, dat gedaagde zelf een tweetal kascheques tot een waarde van *f* 1000,-- in totaal heeft geïnd, hetgeen mede van invloed is geweest op het ontstaan van een negatief saldo op zijn girorekening; Overwegende, dat gedaagde voorts aanvoert, dat een zekere B. Gijzen misbruik gemaakt heeft van de aan gedaagde verstrekte girobetaalkaarten, die hij op ongeoorloofde wijze zou hebben verkregen; Overwegende, dat gedaagde echter, in ieder geval tot 11 augustus 1976. toe, aangifte van diefstal e.d., gepleegd door genoemde B. Gijzen achterwege heeft gelaten; Overwegende, wat er ook moge zijn van de wijze waarop genoemde B. Gijzen aan gedaagdes betaalkaarten gekomen is, dit gedaagde niet ontheft van zijn aansprakelijkheid voor de tekorten op zijn girorekening; Overwegende, dat Wij gedaagde erop wijzen, dat de girodienst niet een plicht heeft om een rekeninghouder te ontheffen van zijn aansprakelijkheid voor een negatief saldo op de girorekening, maar dat de girodienst in bepaalde gevallen slechts bij wijze van gunst dit toestaat; Overwegende, dat het, naar Ons oordeel, vanzelfsprekend is, dat de girodienst deze gunst niet wil verlenen, indien elke aangifte van diefstal e.d. achterwege is gebleven en indien de desbetreffende rekeninghouder bovendien nog het negatieve saldo is gaan vergroten door welbewuste inning van kascheques, dié ongedekt waren; Overwegende, dat Wij derhalve eisers vordering voor toewijzing vatbaar achten, onder passering van gedaagdes bewijsaanbod als niet ter zake dienende, waarbij gedaagde als de in het ongelijk' te stellen partij tevens in de kosten dezer procedure veroordeeld zal moeten worden.
RECHTDOENDE:
Veroordelen gedaagde om tegen bewijs van kwijting aan eiser te voldoen een bedrag van *f* 1.500,-- met de wettelijke rente daarover vanaf de dag der dagvaarding tot die der voldoening; Verklaren dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad; Veroordelen gedaagde in de kosten van het geding, welke tot aan deze uitspraak aan de zijde van eiser worden vastgesteld op *f* 109,80 aan verschotten en op *f* 310,-- aan salaris voor de gemachtigde van eiser; Aldus gewezen en uitgesproken ter gewone openbare terechtzitting voor burgerlijke zaken van het Kantongerecht te Amersfoort, van woensdag 1 september 1976, door Ons, Mr J.M. Vellinga, Kantonrechter te Amersfoort, in tegenwoordigheid van H.J. Peters als Griffier.
Zaterdag 4 september Mijn brief aan de Minister van Doorn met een klemmende oproep om werkelijk iets te doen aan de sanitaire voorzieningen van het woonwagenkamp in Baarn, want het geduld raakt op bij de bewoners. In de brief van 26 augustus 1976 heeft de minister het over "Binnenkort " maar dat is in het verleden immers zo uiterst rekbaar gebleken en nogmaals wordt de eis dat voor 1 oktober et iets moet gebeuren herhaald**.**
Dinsdag 7 september Bezoek recherche Bloemendaal
Donderdag 9 september Dood Mao tse toeng. Rudy van Meurs gebeld ook recherche Bloem
Vrijdag 10 september. Exploit van deurwaarder om het bedrag geëist door de kantonrechter in zijn vonnis van 1 september te betalen (Het is toen van mijn wachtgeld afgehaald, deze juridische slag duidelijk verloren)
Zondag 12 september Met Mauk over toekomst gesproken, zeer scherp hard maar vol liefde

Dinsdag 14 september Kamp Hilversum goed gesprek met Lydia
September 1976 Artikel in Delftsche Courant Raadsel rond pamfletten in flats opgelost. Politie pakt Haagse leraar voor opruiing.
Delft - Met de arrestatie van de 28e jarige werkeloze wiskunde leraar uit Den Haag heeft de politie het raadsel van de opruiende pamfletten, een aantal weken geleden verspreid in flats aan de Artemisstraat en de Aart van der Leeuwlaan door het Verbond tegen Ambtelijke Willekeur. De wiskundeleraar heeft toegegeven de pamfletten met name gericht tegen topambtenaren van het ministerie van volkshuisvesting te hebben samengesteld, vervaardigd en verspreid. Hij ontkent dat anderen betrokken zijn geweest. Op dit punt zet de politie het onderzoek voort. Tegen de wiskunde leraar is terzake opruiing proces-verbaal opgemaakt. De politie heeft een zorgvuldig stilzwijgen bewaard rond de aanhouding van de Hagenaar. Hij werd vorige week maandag al aangehouden bij een routine verkeerscontrole op de Julianalaan. Donderdag avond is hij weer vrijgelaten.
"Oele aftreden"
In de auto van de leraar trof de politie meer dan duizend opruiende pamfletten aan, die onder de woonwagenbewoners hadden moeten worden verspreid. Voorts trof men in de wagen honderd duizend stickers aan van het Verbond tegen Ambtelijke Willekeur

De propaganda sticker voor de V.A.W.
:
In de woning va de Hagenaar werd opruiend materiaal gevonden. dat op 1 oktober in Delft had moeten worden verspreid In dat materiaal werd het aftreden van burgemeester dr ir. A.P. Oele geëist. en werd opnieuw opgeroepen om enkele met namen genoemde topambtenaren van volkshuisvesting het kleven ondraaglijk te maken. In de woning werd ook de schrijfmachine gevonden waarop de stencils van de pamfletten zijn getypt.
Opruiing
In de een aantal weken verspreide pamfletten werd een reeks mogelijkheden opgesomd om de ambtenaren persoonlijk te treffen. Zo werd onder andere opgeroepen om hen steeds te bellen, het liefst op onaangename tijden. Het toesturen van allerlei zaken bijvoorbeeld van postorderbedrijven, demonstreren voor hun woningen, het ingooien van ruiten bij de betrokkenen, het gooien van een pot verf over hun auto, het beschadigen van hun tweede huis, boot enz. " U kunt zelf nog meer bedenken, dat hen persoonlijk treft. Bedenk steeds dat U ook u persoonlijk wordt getroffen en dat zij - en niet u - verantwoordelijk zijn voor de schade die u lijft en dat zij kunnen doen en laten wat zij leuk vinden, als niets doet. Zij hebben bovendien nooit last van de maatregelen die ze zelf nemen, aldus de pamfletten.
Ook anderen
Tegenover de politie heeft de wiskunde leraar verklaard alle activiteiten alleen te hebben ontwikkeld. Zijn uitgangspunt daarbij was de ambtelijke willekeur te bestrijden. De politie heeft echter het sterke vermoeden dat hij ook elders in Roermond en Maastricht actief is, samen met anderen, daarom wordt het onderzoek naar eventuele medeplichtigen voortgezet. De routine verkeerscontrole werd hem vorige week noodlottig. Zijn auto bleek zovele mankementen te vertonen, dat deze werd overgebracht naar het bureau. Bij het leeghalen van de auto ontdekte de politie de pamfletten en stickers. De wiskunde leraar is voor soortgelijke activiteiten meerdere keren met de politie in aanraking geweest, maar is nimmer veroordeeld. Hij wordt door de politie als "zeer radicaal" omschreven.

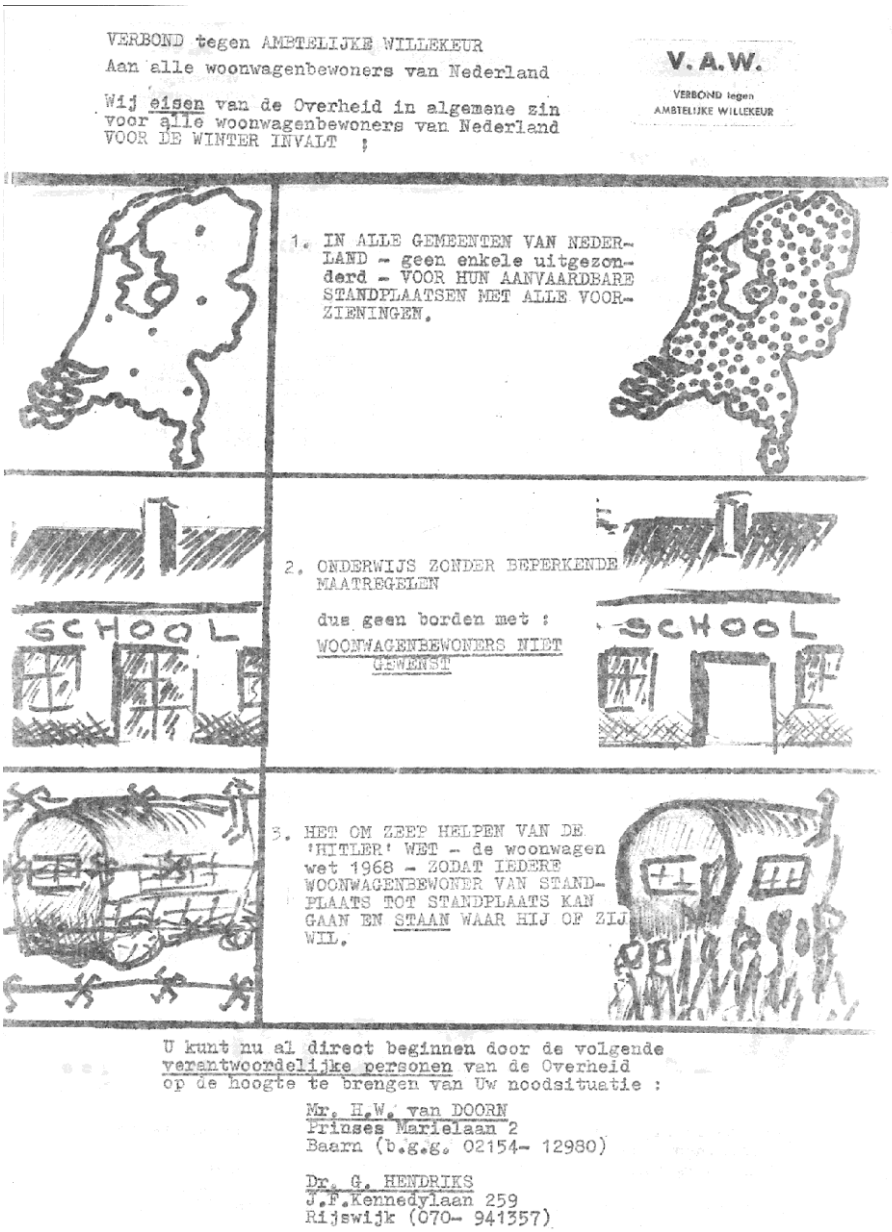

VERBOND tegen AMBTELIJKE WILLEKEUR
Aan alle woonwagenbewoners van Nederland

Wij eisen van de Overheid in algemene zin voor alle woonwagenbewoners van Nederland VOOR DE WINTER INVALT !

V.A.W.
VERBOND tegen AMBTELIJKE WILLEKEUR

1. IN ALLE GEMEENTEN VAN NEDERLAND - geen enkele uitgezonderd - VOOR HUN AANVAARDBARE STANDPLAATSEN MET ALLE VOORZIENINGEN.

2. ONDERWIJS ZONDER BEPERKENDE MAATREGELEN

dus geen borden met :
WOONWAGENBEWONERS NIET GEWENST

SCHOOL

3. HET OM ZEEP HELPEN VAN DE 'HITLER' WET - de woonwagenwet 1968 - ZODAT IEDERE WOONWAGENBEWONER VAN STANDPLAATS TOT STANDPLAATS KAN GAAN EN STAAN WAAR HIJ OF ZIJ WIL.

U kunt nu al direct beginnen door de volgende verantwoordelijke personen van de Overheid op de hoogte te brengen van Uw noodsituatie :

Mr. H.W. van DOORN
Prinses Marielaan 2
Baarn (b.g.g. 02154- 12980)

Dr. G. HENDRIKS
J.F.Kennedylaan 259
Rijswijk (070- 941357)

Het in beslag genomen pamflet van de V.A.W.

Aan de achterkant van het pamflet de volgende tekst:
Er zijn dus neg woonwagenbewoners, die GEEN water, GEEN toilet, GEEN bergruimte, GEEN douchegelegenheid hebben en GEEN scholen en die NIET overal mogen staan.
WIE HOUDT DIT TEGEN ?
1 mr H.G.M. Strous Schuttersheiweg 12 Klimmen 04405-1217, burgemeester van Klimmen
2. A. Ewalds Raadhuisplein 24 Maasbracht 04746-1365 burgemeester van Maasbracht
3. H.G.L.Corten Past.van Eysstraat 20 Ulestraten 04403-2862 burgemeester van Schimmert
4. mr H.W. van Doorn Prinses Marielaan 2 Baarn b.g. 0254-12980, minister van CRM
5. dr G. Hendriks J.F. Kennedylaan 259 Rijswijk 070-941357, directeur -generaal van CRM
Deze vijf verantwoordelijke mensen en hun gezinnen moeten net zo lang belet worden om nog gebruik te maken van hun water, hun toilet, hun bergruimte, hun douchegelegenheid, hun scholen en hun huis, totdat alle woonwagenbewoners van Nederland kunnen beschikken over deze voorzieningen.
WAT TE DOEN?
Men kan bij deze mensen de straat openbreken en de water- en gasleidingen wegslopen. Of hun

bergruimte afbreken, of hen dag en nacht opbellen Zo zullen zij onze rechtvaardigde eisen wel moeten inwilligen.

Woensdag 22 september Lezing Wolvega
Zaterdag 25 september Nieuw periode begonnen. Duidelijk welke lijn ik ga volgen. Samenvattend kan ik zeggen, dat de depressie die is ingezet na de mislukking van mej Kok in maart van dit jaar weer te boven is. Nu Arie goed draait en de andere zaken ook. De lezing in Wolvega was ook een succes
Maandag 27 september De Gront Mij zal namens B en W te Baarn het aanleggen voor de sanitaire voorzieningen openbaar worden aanbesteed.
Woensdag 27 september Deurwaarder met exploit om te betalen aan postgirodienst een bedrag van f 2000.45 voor ongedekte cheques die zijn gestolen door Gert Gijzen in 1975
Maandag 4 oktober Naar W. goede vergadering hogere dialectische eenheid - art 29 - breuk met het verleden eindelijk manifest geworden, dwz niet een breuk in absolute zin maar een dialectische sprong. Joost mee naar huis. Stencils rondgedeeld. Joost eerst aangezien als CPer later als VAWer. Paul, Peter de hele gang zat er van de SP.
Dinsdag 12 oktober Artikel; Baarnsche Courant. Invalide vrouw raadhuis in via een "loopplank"
BAARN - De invalide mevrouw Van Eck uit Baarn heeft gisteren op nogal opzienbarende wijze haar protestactie tegen het uitblijven van een voor haar geschikte huisvesting; voortgezet. Evenals vorige week liet zij zich naar het raadhuis brengen. Ditmaal ging zij echter niet in haar rolstoel via de achteringang naar binnen. Geholpen door de Baarnse activist dr. Tom de Booy en twee andere behulpzame mannen koos mevrouw Van Eck de hoofdingang. Hiertoe werden enkele planken over de bordestrappen gelegd. Tom de Booy kondigde meteen een nieuwe actie aan. Deze is erop gericht om de hoofdingang van het raadhuis toegankelijk te maken voor gehandicapten. Daarnaast heeft hij mevrouw Van Eck steun toegezegd in haar strijd om geschikte woonruimte'. Inmiddels is er voor komende donderdag een gesprek gearrangeerd tussen mevrouw Van Eck en wethouder mevrouw Fine de Leeuw. Tot zolang blijft de invalide vrouw echter haar dagelijks bezoek aan het raadhuis voortzetten. Ook vanmorgen was zij weer van de partij.
November 1976 Artikel in Haarlemse Courant 'Helder van geest, schoon van lichaam'. Actiegroep bedreigt topfunctionarissen
Amsterdam/Haarlem - Een actiegroep die zich "Helder van geest,schoon van lichaam" noemt, bedreigt al geruime tijd zeker drie topfunctionarissen uit de farmaceutische industrie, en vermoedelijk nog vier anderen. De justitie onderzoekt of er verband bestaat tussen deze mysterieuze actiegroep en de zes voormalige leden van de opgeheven organisatie Rode Hulp die begin deze week werden gearresteerd, verdacht van het plaatsen van een bom in Amsterdam. Begin vorig jaar zou een kleine fanatieke groep zich van de Rode Hulp hebben afgesplitst omdat ze zich wilde toeleggen op geweld en terreur in de vorm van intimidatie van personen, ruitentikkerijen, telefonische bedreigingen, het plaatsen van brandbommen en dreigbrieven.. Hoewel de zes arrestanten zelf met vrij grote zekerheid van de in volslagen geheimzinnigheid opererende actiegroep geen deel uitmaken, kunnen ze mogelijk enig licht verschaffen. De Amsterdamse officier van justitie mr. F. H. von Meijenfeldt, die het bom-onderzoek leidt, verwacht zelf niet dat een relatie tussen de Rode Hulp en "Helder van geest. schoon van lichaam" aangetoond kan worden. Mr. Von Meijenfeldt verhoort de zes vrijdag, als beslist wordt of de voorlopige hechtenis met zes dagen verlengd moet worden. De organisatie Rode Hulp, die sympathiseert met de Palestijnse bevrijdingsbeweging, werd onlangs opgeheven nadat de in Israël gearresteerde Ludwina J. de Rode Hulp had aangewezen als de beramer van een aantal bomaanslagen in Nederland. Ludwina's vriend Marius N. is één van de zes gearresteerden. Ludwina en Marius vlogen vorig jaar samen naar Israël. Ludwina stapte in TeI Aviv uit, werd daar ingerekend en staat nu in Israël terecht omdat ze een Israëlisch vliegtuig zou hebben willen kapen. Marius N. vloog door naar Bangkok. Daar werd ook hij gearresteerd, maar korte tijd later

weer vrijgelaten
November. Dit stencil ontvangen van werkgroep na 40 dagen HvB in Scheveningen
IEDERE PATIENT DIE MET EEN NEUROLEPTICUM WORDT BEHANDELD, WORDT EEN DOOS PANDORA VOOR DE ARTS (x1.)
De recente publicaties in o.m. de Gekkenkrant van de aktie-groep Helder van Geest/Schoon van lichaam, hebben ons -een groep (ex-) psychiatriese patiënten- doen besluiten onze eigen ervaringen met het neurolepticum LARGACTI eens openbaar te maken;
Het feit dat dit middel nog steeds wordt geïmporteerd en door psychiaters, artsen en verplegend c.q. begeleidend personeel in de inrichtingen wordt toegediend, is een godvergeten schandaal. Want vele psychiatriese patiënten, die andere "last zouden bezorgen", worden tot planten gemaakt door middel van LARGACTIL. Er treedt dan het beeld op van de z.g. "wunschlose Indolenz", een toestand waarin duizenden mensen worden gebracht door medici in inrichtingen waar door onderbezetting en dus tijdgebrek geen mogelijkheid tot werkelijke therapie-dus genezing - bestaat. LARGACTIL VEROORZAAKT DAN DE GEWENSTE VERSUFFING, MAAR WERKT NIET GENEZEND. Deze handelwijze wordt sociale psychiatrie genoemd. De werkelijkheid wordt ons inziens beter gedekt door de term a-sociale psychiatrie. En dan hebben we het nog niet eens over de veelal desastreuze bijverschijnselen gehad, die er overigens in de folders der farmaceutiese industrie zeer karig afkomen. Deze bijverschijnselen zijn zo schrikbarend, dat zelfs iemand met de meest perfide fantasie ze nog niet zou kunnen bedenken. Eén van ons kreeg, na een half jaar LARGACTIL gebruikt te hebben, plotseling alle symptomen die duiden op het hebben van de ziekte van Parkinson. Schrik, paniek, angst, natuurlijk. Maar wat bleek het te zijn? "Gewoon" een bijverschijnsel van LARGACTIL!! Een ander, die graag vist, is gedwongen tijdens deze bezigheid een grote hoed te dragen, omdat hij anders bij blootstelling van de huid aan zonlicht onmiddellijk verbrandt. Ook een gevolg van LARGACTIL toediening. En in deze geest zijn er nog legio voorbeelden te noemen. Wij achten het echter niet opportuun nog meer voorbeelden te geven: het is al voldoende duidelijk dat onze konklusie luidt: HET IS NOODZAKELIJK DIT MIDDEL UIT DE HANDEL TE NEMEN, DAAR HET ZEER SCHADELIJK IS VOOR DE VOLKSGEZONDHEID. Het is natuurlijk minder schadelijk voor de farmaceutiese industrie, die er immers lekker aan verdient. Daarom stellen wij in de instantie verantwoordelijk de importeur, de "Heer" P. SLAGMULDER, PARK LEEUWENSTEIN 1, VOORBURG. Tel.070-86.36.82. Aangezien deze man al jarenlang bewijst gewetenloos te zijn, zullen wij hem met dezelfde munt terugbetalen. Wij keren hem niet onze andere wang toe, maar wij geven de keizer, wat des keizers is.
1.) Hoofdsom der psychiatrie; Prof.dr. P.C. Kuiper. Uitg. Bijleveld Utrecht, 1973.
Donderdag 14 oktober Naar de HvB Utrecht, van Eck. Jan Ebeltjes happening politiebureau. Erik was naar v.d Weijden gegaan, dronken en moeilijkheden met Benjamin.
Dinsdag 19 oktober Galgenmaal voordat ik naar de bak ga. Wat een rijkdom
Woensdag 20 oktober Lukt het of lukt het niet. Probeer je te ontspannen, dan zit vandaag alles goed. Laat alles rustig bezinken. Daarna uitgebreid dagboek onder de titel. In de wereld tussen inkomst en ontslag ligt het vlak
Woensdag 20 oktober -Maandag 29 november
Grepen uit het dagboek van mijn verblijf van 40 dagen in het Huis van bewaring in Scheveningen
Woensdag 20 oktober Om 4.30 opgestaan , kamer opgeruimd , boeken bijeengezocht. Om kwart over zeven bij Adrienne in bed, alles nog eens doorgepraat. Om 7.35 uit huis met trein naar Paleis van justitie. Met busje via de Haarlems koepel naar Scheveningen. Eerst administratie dan naar badmeester naar hechtenis zaaltje. Leuk opgevangen 2 mensen (1 karate specialist). Veel vrijheid op vleugel. Ongelooflijk maar waar, 6 keer per dag gaat de celdeur open en mag je in de gang met andere gedetineerde praten. Goede gesprekken. Nu merk ik pas hoezeer ik de laatste 7 jaren dit sociale contact heb gemist. Allemaal kerels niet dat zachte slappe 'linkse' tuig die moeilijk doen omdat ze in hun broek schijten. Als geheel vandaag zeer goed doorstaan dwz niet

emotioneel. Wat een verschil met de situatie in 1971. Nu ook niet meer bang voor de verhalen. Ik voel me er totaal thuis, heb ook niet de behoefte om mijn situatie naar voren te brengen. Laat ze komen, dat is wezenlijk. Anders hoor ik hier niet. Oppassen voor voyeurschap. Veel meer routine geworden. Om 10.45 naar bed.
Donderdag 21 oktober Redelijk geslapen, 10 voor zeven wassen je mag je in het pishok scheren. Veel in bijbel gelezen. Wat een typisch paniekverhaal nl dat de man de vrouw de schuld geeft Gen. 2 : 23 omdat zij uit de man is genomen, moet zijn dat zij uit de mens is genomen. 9 uur luchtplaats, men loopt altijd tegen de klok in, in totaal 112 stappen niemand wist waarom we tegen de klok om lopen. Bij mensen die vrijwel alle bajessen van binnen hebben gezien is dat altijd zo, ook de bewaarders hebben het nooit anders gezien. Ze weten ook te vertellen dat in de leeuwenkooi, waar nota bene de mensen in hun eentje lopen, beginnen ze automatisch tegen de klok te in te draaien. Werd door 2 mensen aangesproken die zeiden "ben je van de BVD om te spioneren". Maar nu zien of ik er in slaag om me zelf niet op de voorgrond te schuiven. Ze vertrouwen me nog niet, maar ja dat is erg begrijpelijk.
Vrijdag 22 oktober
Veel uit mijn hok geweest. Veel gelezen over Europese geschiedenis. Post van Adrienne en Dirk de Vroome. Luchten 21.00 gepraat met Hindoestaan, aardige man heeft vrouw vermoord met messteken. 10 jaar gevangenis (nog niet genoeg zegt hij).
November 1976. Brief van Dirk de Vroome van de aktiegroep de Rooie Reuzen
Beste Tom, gezien het feit, dat mijn schrift net als die van de zich noemende intellectuelen , niet te lezen is, en rekening houdende met de censuur van de brieven aan dit hotel, waardoor het te moeilijk wordt voor de censuur afdeling, heb ik dit schrijven maar op een schrijfmachine vervaardigd. Allereerst van harte geluk gewenst, dat je als soc. rechercheur bent binnen gedrongen in dit staats hotel. Ook bij andere staats inrichtingen is dit gelukt, waardoor onze informatie nog beter gaat worden. Onze rapporten worden zelfs bij het openbare Ministerie (denk aan Roermond zeer gewaardeerd,???).
Om onze activiteiten niet uit de hand te laten lopen, is het voor ons noodzakelijk geworden via advertenties nieuwe soc. rechercheurs aan te trekken. Onze soc. rechercheur op soestdijk heeft zijn handen ook weer vol, na de publicatie van je vriend Bernhard, zijn er weer nieuwe openbaar makingen te verwachten, wij wachten hier mee tot vlak voor de verkiezing strijd, leuke dingen voor de mensen, ingesloten de door hem op schrift gestelde tel. aansluitingen van soestdijk .....Je ziet hij doet zijn werk punctueel ..... Met mij persoonlijk gaat het weer goed, alleen , mijn vader bleek vorige week al te zijn overleden en mijn moeder ligt nog steeds zeer ernstig in het ziekenhuis in Amsterdam, mijn broer Map is overgekomen, als je die de verhalen uit Australië hoort vertellen, dan lijkt dat op de middeleeuwen, en geeft je steeds meer kracht om aan deze waanzinnige kapitalistische wereld een einde te maken en daarvoor in de plaats de macht van het individu voor elkaar. Ik hoop dat je ook het manifest uit Asten heb ontvangen, ik hoorde dat men dat naar je toe gestuurd had van het verbond tegen ambtelijke willekeur. Hoewel ik het niet altijd met hun eens ben moet ik toch zeggen dat deze actie goed was voorbereid. Met de studie rechten gaat het verder goed, hoewel mijn aanwezigheid, bij het grootste gedeelte van de studenten wel vraagtekens heeft geplaatst. Waar ik echter blij mee ben.....Ik wens je verder veel plezier en infiltratie bij de andere hotelgasten en rekening houdende met je zeer goede geheugen, bij je thuiskomst een goed verslag. Tot schrijven Dirk de Vroome je mede gevangenen.
Zaterdag 23 oktober Weer gelezen over geschiedenis. Op luchtplaats met Haagse pooier Tom Fens gesproken. Gieren, lachen, brullen. recreatie 6-8 uur te vervelend de TV, me op laten sluiten in mijn kooi, kan dan ik weer denken. Gesprek met bewaarder was boos op superieuren, slechte toestand. Als de gedetineerde hem uitscheldt 2 dagen beperking, scheld dezelfde gedetineerde de directeur uit, dan 14 dagen beperkt.
Zondag 24 oktober Omdat ik geen geloof heb mag ik naar de kerkdienst. Bezoek gehad van portier uit den Haag Tom Fens en de broer van Daan de Nie van het woonwagenkamp Holland spoor. Na de luchten werd mijn overbuurman overgebracht naar isoleercel, hasj in zijn cel

gevonden. Verhaal opgeschreven waarom ik hier 40 dagen moet zitten.
Maandag 25 oktober Werkmeester kwam vragen of ik as Vrijdag in het magazijn wilde werken. Eerst dom elitair gereageerd, nl dat ik aan de directeur zou vragen of ik in mijn cel mocht studeren, maar bij nader inziens gebeld en aan de bewaarder doorgegeven dat ik graag de magazijn werkzaamheden zou willen hebben. Overbuurman weer terug uit isoleercel was niets gevonden in zijn cel alleen op vermoedens gebaseerd. 's-Middags naar de dominee Na mijn verhaal te hebben verteld zei hij dat het zonde was van mijn kwaliteiten. Ik had toch een boodschap te brengen nu tussen de criminelen "met wie men omgaat daar wordt men er mee besmet" zei hij. Ongelooflijk als een dominee die behoort Jezus boodschap te verkondigen zoiets zegt. Geef de keizer wat des keizers is, zei ik . Toen bij de directeur geroepen over het bezoek dat Arie Romkema had aangevraagd. Hij had reeds vrijdag opgebeld maakte een verwarde indruk (Dat zegt dan zomaar een directeur van het HvB). Ook had Dr Lamberts opgebeld. De directeur zei: " De man komt het gesticht niet in". . Hij zag het echt niet meer met me zitten. Teruggekomen in cel een nieuwe bewoner. De man was door een rood licht gereden met zijn motor in 1974 bij verstek 2 dagen hechtenis. Was gistermiddag opgepakt, zijn vrouw in ziekenhuis overspannen, zelf werkeloos als lasser met voorschot f 100 doch nu al 2 weken op ww uitkering. 10x bij sociale dienst geweest. Moest zijn 6 jarige dochter, waar hij voor zorgde naar de buurvrouw brengen. Meegenomen naar politiebureau en daarna naar HvB. Het is verbijsterd wat je allemaal hoort. Het wordt me steeds duidelijker waar de echte criminelen zitten.
Dinsdag 26 oktober Veel verhalen over leven als arbeider. Alles is om maar wat geld te verdienen wat zekerheid geeft. Om half elf 's-avonds waarom ik hier 40 dagen zit klaar, is nu van mijn mind, kan me nu volledig concerteren op mijn verblijf hiet. De tijd vliegt zo hard dat ik voordat ik het weet er weer uit ben.
Woensdag 27 oktober Veel buiten cel weggeroepen voor bezoek heerlijk om haar te zien wel wat onderkomen door haar spierontsteking, erg goed om te zien dat ze zich wil vrijmaken onder mijn juk. Want het blijkt dat ze de laatste tijd er geleden heeft onder mijn behandeling. Ellen + recherche, angst etc. Gedroomd van Adrienne leed onder nekpijn.
Donderdag 28 oktober Vandaag beginnen werkzaamheden magazijn. Veel nieuwe indrukken die nog verwerkt moeten worden door ruimte vergroting minder gevoel opgesloten te zijn.
Vrijdag 29 oktober Naar werk, zeer zwaar, dozen in en uit geladen in vrachtauto's.
Zaterdag 30 oktober Hoorde dat de cellen hier door de brandweer afgekeurd zijn. Brandgevaarlijk!
Het plafond van de gang bestaat uit hout waarop een dak vol met teer. Van de zomer met die hitte droop het teer zelfs in de gang. Als hier brand zou uit breken dan krijgen we gestoofde gebraden gedetineerden vooral 's-nachts zou het catastrofaal zijn aangezien de deuren na half tien 's-avonds alleen onder zeer bijzondere voorwaarden, de directeur en de huismeester hebben slechts het recht orders te geven onze deuren te openen.
Zondag 31 oktober Veel gedroomd dood Lionel. Naar kerk, de ouderling hield een zeer (voorgelezen) slechte totaal niet geïnspireerde preek. Schandalig om zo iets voor te zetten voor mensen die juist zoveel morele steun nodig hebben. Op luchtplaats weer vele gesprekken. Ja als je eenmaal een straflijst heb ga je steeds weer voor schut. De stigmatisering is zeer sterk.
Maandag 1 november Begonnen met brief aan mijn lieve schat, om haar een beeld te geven van het leven in de bajes. Nieuwe maat op cel, een Brabander uit Tilburg nauwelijks te verstaan, die moet 7 dagen zitten omdat hij had liggen bakkeleien met 6 agenten, zelf in het ziekenhuis met een gebroken been maar 1 agent ook in ziekenhuis. In totaal had hij al 1 1/2 jaar gezeten kent dus het klappen van de zweep.
Dinsdag 2 november Overbuurman gelukkig weg, had grondig de pest aan mij, toch heb ik er wel iets aan gehad. Hij verdacht me ook een BVD spion te zijn en daarna strooide hij praatjes rond dat ik hier met de boel kwam opjennen. Hij was een overdreven correctie op mijn gedrag in het begin. Toch iets te hard van stapel gelopen, nu is mijn gedag genormaliseerd. Werd opgebeld door een zekere Dr Kuiper uit Utrecht die iets wilde doen aan de affaire Romkema, 15 min met

hem gesproken. De bewaarder hadden mijn eten blikjes (hutspot met klapstukvlees) warm gehouden op een kookplaat op de koffiekamer van de bewaarders. Het grenst aan het ongelooflijke wat de bewaarders hier zich uitsloven om je dienstbaar te zijn. Allemaal een beleid om de zaak rustig te houden, dat het hier overheersende motief vooral geen stof doen opwaaien De lastige mensen worden of naar de strafcel of naar de cellen op de vleugel D afgevoerd.

Woensdag 3 november

In de werkzaal was een Duitser die vandaag op een woord Ja of nee van een getuige had gehangen en 10 maanden kreeg terwijl hij er vast van overtuigd was geweest vandaag in de vrije lucht had kunnen stappen. Al deze spanningen voel je pas goed als je hier een tijdje rond loopt. In het begin doet men zich veel stoerder voor dan men zich voelt. Het is gruwelijk afwachten. Vrij of 2-3 tot 6 kerstbomen ! Ze praten niet over maanden maar over jaren).In de gang met een man, die mijn overbuurman is geworden (klein uitgave van de Big Chief uit de film One flew over the cookoo's nest) staan praten over de wasknijpers die hij moet maken. We kregen wat omstanders zodra ik mijn verhaal kan door te stellen dat dank zij onze slavenarbeid enkele bedrijven materialen kunnen krijgen tegen een belachelijk lage kostprijs waar geen enkel bedrijf in Nederland tegen op kan. Hiermee gaan ze uiteraard winst maken waar het grootste deel - in onze huidige maatschappelijke systeem - in de zakken komt van de aandeelhouders . Zo hebben we het zoveelste voorbeeld dat belastinggelden via slavenarbeid in de zakken van de rijken komen. Een argument voor de stelling dat het staatsapparaat er is om de belangen van de bezittende klasse te kunnen dienen. "Het is simpel als wat " zei de man die TV toestellen had gestolen. Ja maar niet eenvoudig is het geweest om dit bedrog zo goed te praten dat iedereen in het sprookje is gaan geloven dat winst er is om werkgelegenheid te scheppen. Dat is allerminst simpel Daar heeft men dan ook eeuwen voor nodig gehad. Zou er ooit nog eens een tijd komen dat men dit super bedrog door gaat krijgen? Ik geloof niet meer in de samenleving waar ik momenteel deel van uitmaak die is vooral in zijn collectief onderbewust zijn al geprogrammeerd dat een ontmaskering van deze leugen de schone illusie zal moeten blijven behoren Nu weer aantreden voor dit slavenwerk,. Daarna komt mijn vrouwtjes. Ik geef haar mijn eerste deel van het dagboek van een gedetineerde mee, die alle indrukken opschrijft om te laten zien aan de andere wereld wat hier voor grof onrecht gebeurt. Dat ik er iemand mee zal wakker maken verwacht ik niet meer, maar blijf het desondanks hopen. Bezoekdag Adrienne, zag er sterker en flinker uit, eerst zaken en daarna over toekomst. Dat zag ze nog niet direct zo zitten. Na terugkomst zei de bewaarder dat er een hele stapel post lag .Geen post krijgen lijkt me bepaald niet gezellig. Direct al een verschil met de rest die vrijwel nooit post krijgen hoogstens een ansicht met hartelijke groeten. Gedicht ontvangen van Frank van der Zee, rechercheur uit Baarn (zie foto hieronder). Het leven verloopt hier zeer soepel. Het ritme gevonden. Zo kan je inderdaad maanden hier wegleven! Wat een verschil met mijn eerste 50 dagen in 1971.

Gedicht van Vader Pats (Rechercheur van politie van Baarn, F. van der Zee)

De oprechte "kiezer"
Ter verkiezing van de gemeenteraad
Stonden in Baarn veel borden langs de straat
Elke partij met zij eigen leuze
Aan de kiezer de keuze
Wie in de Raad moest gaan zitten
Teneinde eens rustig te kunnen pitten
Zich niet te druk te maken "om wat moest gebeuren"
Maar om met eigen belang te zitten geuren
Een der partijen was de V.V.D.
Want die "preken "ook gaarne een woordje mee
En..... om zich extra te presenteren
Ontsproot een nieuw idee bij de heren
Niet tevreden met hun plekkie

Op het gemeente stekkie
Zette ze hun verkiezingsborden ..... van extra grote maten
Te pronk in eigen tuin langs pleinen en langs straten
Niet tot genoegen van een bepaalde kiezer
Die voelde zich hierdoor een groot verliezer
Deze extra reclame mocht hij niet slikken
Dus besloot hij het bord maar te pikken
Zo op een avond ..... tegen acht
Kwam het moment waarop hij had gewacht
en.... na veel wrikken, trekken en rukken
Mocht het hem gelukken
Het gehate bord der V.V.D. te elimineren
Tot .... ongenoegen van betrokken heren
Maar die kwamen niet direct op de proppen
Zodat "Booij" genoeg tijd had "het" te verstoppen
De recherche kwam er nog aan te pas
En die zagen alleen de lege plek in het gras
En die is dan ook ....leeg gebleven
Doch de dader heeft niet gezwegen
En heeft, naar zijn zin, zijn straf toch nog gekregen
Op bevel van de hoge heren
Moest hij maar eens in het H.V.B. gaan logeren
Daar zit hij zich nu 40 dagen
Als een tevreden gast te gedragen
En in alle rust te bezinnen
Waar aan nu weer te beginnen
Want of hij hier veel van zal leren
Dat durf ik zo maar niet te beweren
Want dit leerde het "verleden"
Zolang er onrecht is..... is hij niet tevreden!
met groetjes "Vader Pats".
Donderdag 4 november. Ik word door de gedetineerde de Professor genoemd en dacht wel dat ik geaccepteerd wordt. Steeds meer houden ze me staan om met mij over hun zaak te spreken Had nog een leuke scène in mijn cel. Vertelde aan een aandachtig gehoor hoezeer de zwaartekracht onze gedachten beïnvloedt en dat het zaak is om dit bewust te maken. Ik had een plaatsje uit seks blaadje Chick op een speld in het midden door de navel van de vrouw op het bord geprikt en in drie verschillende standen gehouden
1e stand zag men een man duidelijk "beffen": (bovenaan)
2e stand zag men een vrouw"pijpen (bovenaan).
3e stand zag men een triotje dwars liggend, drie standen van het zelfde plaatje doch de aandacht op steeds het gene dat van boven naar beneden wees.
2 bewaarders kwamen er bij staan. Men vond het prachtig. Dit was pas een waar college. Ik genoot ervan. Veel gedroomd over Vader die een afscheidsspeech hield voor de Reddingmaatschappij.
Vrijdag 5 november Weer laatste werkdag, weinig gebeurd.
Zaterdag 6 november Vandaag opgericht werkgroep Ter Bestrijding Rechteloosheid van de TBR .
Zondag 7 november Veel geschreven. Kerkdienst.
Maandag 8 november De maat van de zaal vertrokken, ontzettend zenuwachtig stond al half zeven naast zijn bed, heen en weer te ijsberen, nauwelijks goeden dag gezegd zo helemaal in beslag genomen met het weggaan. Terwijl we gisteravond nog de slappe lach hebben gekregen.

Dinsdag 9 november Rustige dag
Woensdag 10 november Bezoek van Imkamp tweede kamerlid D66 en daarna Adrienne.
Donderdag 11 november door OVJ opgeroepen om in een rechtszaak tegen zoon van Arend Romkema te getuigen. Ik ben toen per busje van Scheveningen naar Utrecht vervoerd. Met stok in de broek in een afgesloten kooi (gevaar voor ontsnapping). Toen eindelijk werd voorgeleid rond 14.30 was de zitting als geweest.
Vrijdag 12 november Laatste dag op werkzaal.
Zaterdag 13 november begonnen met schrijven van toneelstuk over artikel 29.
Zondag 14 november, **Maandag 15 Dinsdag 16 november** Niet bijzonders bijgeschreven in dagboek.
Woensdag 17 november Nieuwe maat gekregen gaat werken in magazijn. Wonderlijke mentaliteit. 9 jaar afgekeurd. Bier drinken, klaverjassen om 12 uur zat hij al in de kroeg. Vrouw en kind van 6 jaar. Zeer hoog zit hem de komst van bruinen en tegen ontwikkelingshulp. Trouwens die problemen worden hier over het algemeen hoog opgenomen. Nu ook weer over de zaak Menten als zo iets bij ons gebeurd trappen ze de deur in en als ze je verdenken van het stelen van een appel. Weer vb. klasse justitie. Op luchtplaats steeds weer gepraat over de haat tegen bewaarders. Moeder op bezoek. Had eerst 20 min nodig om haar verhaal kwijt te raken over het kopen van haar flat voor 3 ton! Terwijl het zaaltje vol zit met arme sodemieters. Nee ze begrijpt er wat dat betreft niet veel van. Vriendelijk knikkend naar bewaarders. Ja wat een kloof! Daarna over Adrienne en onze problemen. Ook weinig contact want ook hier die kloof over de verantwoordelijkheid. Mijn verhaal over de Indonesiërs en Surinamers had weinig impact. Jammer dat Elsbeth voor de tweede keer dat ik vast zit het er bij laat zitten. In 1971 kon ze me geen tekst geven voor een brief over een Marokkaan en wilde ze ze graag op bezoek komen maar had geen tijd! Wat een angst!
Donderdag 18 november Vandaag bezinningsdagen van protestanten over de haat en liefde Zal mij benieuwen. Eerst de mensen met geweld en discriminatie achter de deur sluiten om ze dan door het zelfde systeem te laten geloven dat men vanuit de liefde meer bereikt. wat een super bedrog. Volgens alle verhalen die ik hoor staat Breda strafgevangenis aan de top maar misschien omdat de drie er nog zitten, daarna komt Rotterdam en Haarlem. Wat een ellende. Klasse justitie niet om te geloven. Bezinningdagen dominee Batelaar en daarna Boeschoten Veel tegen zijn christelijke leerstellingen ingegaan. Vond veel bijval bij mede-gedetineerden vooral toen het ging over dat hij toch maar de sleutels had en wij niet in vrijheid konden spreken. Hij werd er duidelijk van zijn voetstuk gebracht. Wat wil je worden vroeg ik aan een gedetineerde. In ieder geval geen bewaarder was het juiste antwoord. Hierop regeerder hij zeer emotioneel. "Wat een onnozele opmerking "ze de dominee Hierop regeerde ik fel om te te zeggen dat het de enige relevante opmerking was. Toen zagen we bewaarders op het dak heen en weer lopen. We wuifden. Ook dit vond de dominee niet goed daarmee had hij het verband verbruit en duidelijk laten zien dat hij geen begrip had voor de situatie binnen de muren, terwijl de man zijn hele leven binnen de muren heeft gewerkt en hij beweert bij hoog en bij laag, dat hij niet een onderdeel is van de justitie maar hij kan hier alleen zijn als hij als hij door het justitie apparaat vertrouwd wordt. Om half twaalf begon de discussie zeer vinnig te worden. Dominee raakt duidelijk geïrriteerd. Zeer opgewonden waren een aantal medegedetineerde en kwamen naar me toe me te feliciteren met wat ik gezegd had. Tekening van zaal met lijst van aanwezigen 1. bewaarder, 2. Hindoestaan. 3.4. 5 Chinezen, 6. Hindoestaan 7.en 8. creolen, 9 Hindoestaan, 10. Joegoslaaf, 11. Thailand, 12. Duitser diamant roof 400.000, 13. Thailand, 14. Ned. inbraak, 15. Ned oplichting, 16. Ned. inbraak 1 1/2 jaar,18 Ned, 19. Ned. zonder rijbewijs, 20. René Posman cheques vervalst, 21.Ned. inbraak 22. Piet 1 1/2 jaar bankrover, 23 Rinus de Jonge gewapende overval?, 24. T. de Booij. 25. Tunesiër schilderij diefstal, 26. Ned. 27. Ned. ontucht 28. Surinamer heroïne, 29. Ned. diefstal 30 Ned. ontucht dochter, 31 Ned. zigeuner, 32 Ned. onschuldig 33. bewaarder en de twee dominees. Na eten op vlak geroepen moest naar dominee. Hij wilde vragen waarom ik zo tekeer was gegaan Hoopte dat ik me koest wilde houden voor de gesprekken de volgende dag. Ik zei dat ik dat niet

een twee drie kon uitleggen. Liever na de film. Na de film weer bij de dominee 1 1/2 uur heeft hij tevergeefs geprobeerde om mij om te turnen, dat ik het in godsnaam mooi wilde houden. Debat tweede kamer van Agt over de drie van Breda. Historisch om in HvB Klasse justitie zowel in tweede kamer als in de cel te mogen meemaken.
Vrijdag 19 november Op luchtplaats vertelde zigeuner Lorsé zijn verhalen. Zodra er een nieuwe opduikt iedereen er op af om zijn verhalen te horen. Daarna bezinning dagen. Steeds waren de opmerkingen van de zigeuner het slimste en raakste. Prikt het burgerlijk bewustzijn door. 's Middags feller van leer getrokken duidelijk de tegenstelling tussen toehoorders en dominee: individuele benadering en mij zelf maatschappelijk benadering. Ook was duidelijk dat wij allen zoals we daar zaten dat zoals de zigeuner het uitdrukte "in de bajes kan geen liefde gegeven worden ".Man kwam nog met grieven hoe hij als jongen van 14 maanden beperkt had gekregen in een opvoedingsgesticht. Ongelooflijk wat allemaal los komt. Maar haat en nog eens haat is de belangrijkste factor. Het gevoel van onderdrukt te zijn. Dominee werd erg boos toen ik van Marten Luther King zei dat hij een blanke neger was. Grappig was het hoe hij uit de bijbel voorlas Jacobus 11 en ik uit George Jackson: de genade, liefde versus geweld. Hij viel mij zwaar aan zodat hij even later bij mij gekomen vroeg of ik niet kwaad op hem was. Ja dat christendom toch .Wel is komen vast te staan dat hij heeft gesproken om iets echt van ons zelf boven water te krijgen. Dat is onmogelijk. Na afloop moest ik komen bij de dominee, maar halverwege werd ik in de gang weggesleurd door de sociale werker Berger en had hij Imkamp (2e Kamer lid D66) aan de lijn. Imkanp wilde ingaan op mijn aanbod om een analyse te maken van het gevangeniswezen. Hij begreep me was erg blij dat de eerste intellectueel over de brug komt. Onder het gesprek kwam woedend de dominee binnenstormen en begon ruzie te maken met Berger. Het ging over het feit dat ik bij de broodmaaltijd in de kerk moest zijn en dit gesprek ook later kon. Niemand wegroepen was het parool, maar wel toevallig omdat ik de dag tevoren had geklaagd dat mensen van de luchtplaats worden weggehaald als ze naar de dokter moeten of bij de administratie moeten komen en verliezen daardoor een waardevolle lucht want het is maar 1 uurtje per dag. Ook tijdens de discussie werden mensen weggeroepen. Nu uitgerekend mij zelf was onderwerp tussen een laaiende ruzie tussen de dominee en de sociale ambtenaar, terwijl Imkamp via de telefoon mee luisterde. Zo hadden we in deze kamer : Kerk, Uitvoerende en Wetgevende macht en iemand die er tegen aanschopt en de bron is van hun ruzie Dat zit dus wel goed.
Zaterdag 20 november al om 6.40 wakker Om 7.30 deur open even daarvoor nog de grootste rust, dan de koperen bel en begint het hart te kloppen. Je hoort ze al aankomen, het geluid van sleutels, deuren, goede morgen zeggen etc. Zo ontwaakt weer een dag. Bij mijzelf al een gevoel van verdriet en weemoed, dat ik de omgeving moet verlaten . Ik voel me hier helemaal goed ontspannen, of is dit schone schijn of waar zoals mijn moeder zegt. Opvallend is dat mensen die lang zitten zeggen dat de eerste 3 maanden en de laatste 3 maanden erg zijn, de rest ben je dood . Er wordt niet of nauwelijks gepraat over het nieuws, wel is steeds het onderwerp van gesprek de haat tegen het regiem, maar het is moeilijk voor hun om richting te geven aan hun haat want wanneer iemand er overpraat met de gestichtdirecteur, sociale dienst, dominee dan wordt gezegd dat mag niet dat is taboe je moet het vervangen door liefde!. Tijdens 10.30 lucht leek ons zaaltje wel een advocatenkantoor, vele gedetineerden komen met hun verhaal bij me. Op luchtplaats nog gekeken naar Gewa (red Gestichtswacht) mannetje op dak, jonge pikkies, pedante mannetjes hebben totaal geen contact met ons. Ook slechte relatie met bewaarders. Met 54 jaar oude bewaarder gesproken. Vroeg hem of hij het eens was met mijn werkhypothese. Hij zag het helemaal zitten. Verder zei hij om het volgende: Ik sterf hier 6 keer per dag. De volgende woorden krijgt hij naar zijn hoofd geslingerd : krijg de tyfus, de kanker, de tering, de pleuris, de zenuwen, de biberatie, de pokken, kankerhoer, galkanker, galbak, de pestkanker choleralijder. Als hij overal rapport van zou maken dan zou hij wel naar voren kunnen blijven hollen. Vond ook de situatie in huizen van bewaring ondraaglijk, hoe kan je nu zeggen als hij zowel begeleider en even later een politieagent moet zijn, twee ineen zo maak je iets kapot wat je net hebt opgebouwd. Toch zou u eens moeten weten wat er allemaal los komt zo 's nachts, als ze tijd hebben om over

alle problemen na te denken "het leed wat hier wordt geleden, daar heeft men geen flauw idee over. Het lijkt als ze zo in de gang lopen pais en vree doen ze veel stoerder dan als ze in hun celletje zitten".
Zondag 21 november Half drie naar kerk, preek dominee onbegrijpelijk, dat men zulke onzin overtuigd kan brengen.
Maandag 22 november Aan soc. werker mijn toneel stukje meegegeven om hij wilde het wel lezen. Om 10 30 kwam hij in mijn cel en drukte mij het toneel stuk in mijn hand. Tijdens 9 uur pispauze kwam Dekker zeggen, dat hij het toneelstuk wel wilde uittikken voor de jongens. Hartstikke goed. Het is wel heel moeilijk voor mij om dadelijk zoveel warmte te moeten missen. Zo vele vrienden zal ik hier moeten achterlaten. De echtheid van alles.
Dinsdag 23 november Tijdens wassen begonnen bewaarders te klagen over TV uitzending over het gevangeniswezen, de bewaarder kwamen er slecht vanaf "Niet juist want wij proberen het och hiet voor de jongens goed te regelen en dan worden we in de zeik getrapt. Ja dat is stank voor dank. Ik zou graag eens die gasten die dat allemaal zeggen eens achter de deur sluiten en volgens het officiële reglement ze te behandelen dan kunnen ze niets zeggen om dat ze dan krijgen wat ze voor de TV beweren dat er gebeurd". Ik antwoordde dat er slechte en heel slechte bewaarders zijn maar dat de top van het systeem is die hun in die onmogelijk dualistische positie opgave hebben geplaatst er eens flinks van langs moet krijgen . Het zijn altijd de kleintjes die van de grote trappen krijgen wanneer de kleinste fouten maken dan wordt het breed uitgemeten, maar wanneer de grote fouten maken hebben ze de beschikking om de persmedia zou zo onder druk te zetten dat de kritieke en er genuanceerd uit komt. Daar komt nog bij dat de gedetineerden uiteraard alleen te maken krijgen met de bewaarders en de anderen worden buiten schot gehouden. Het wordt hoogtij om nu eens deze onder vuur te nemen alleen niet via de persmedia want dan wordt de zaak zo gemanipuleerd dat de hele kritiek ondermijnt omdat de pers in hand is van de vijand. Tot 1 uur overgeschreven uit Soledad Brothers, wat een vlammend tekst precies overeenkomend met mijn geestestoestand van nu.

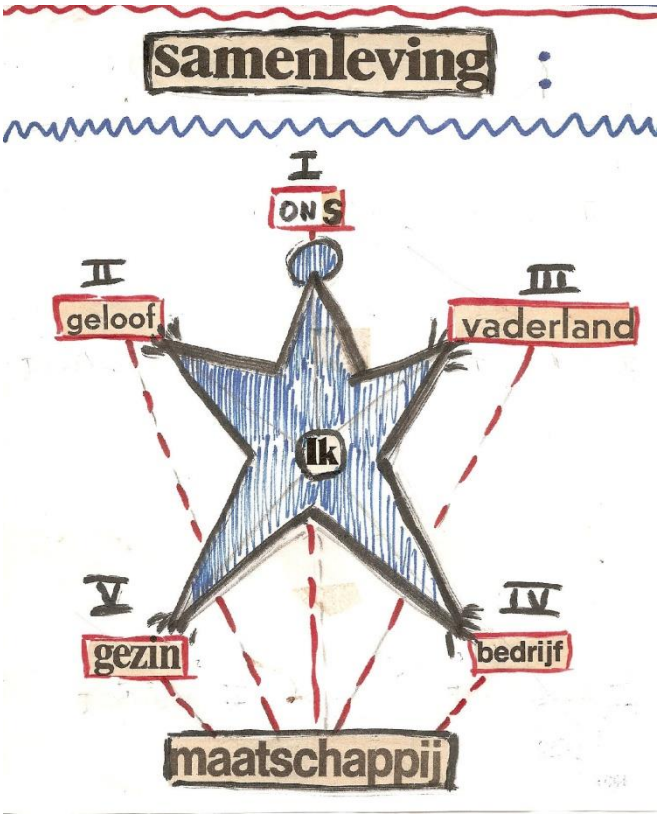

Vijfster getekend in de gevangenis

Woensdag 24 november Het moet rond 6.15 zijn geweest, want even later hoorde ik de koperen bel luiden en paar minuten later ging de deur open. De brigadier kwam langs en vroeg: "hoe heeft u het hier nu gevonden. Ik heb U zo bekeken en in de kerk zat U echt te genieten. Ik zag U zo rond kijken en dacht toen ik moet hem toch eens vragen hoe het hier vond. Ik had natuurlijke veel over U gehoord en U zo al zitten gadeslaan ".Ik heb hem in het kort geschetst hoe ik het hier gevonden heb. Terwijl ik aan deur zat te praten roepen mijn kameraden steeds of ik binnen wilde komen, want mij thee werd koud. Ze voelde intuïtief dat ik daar met de vijand zat te lijmen. Naar bezoek. Gelukkig dagboek goed kunnen afgeven. Dat is weg. Adrienne was gespannen. Even over zaken en kwam het grote moment om te spreken over het punt van terugkeer. Ik zei wat is het antwoord op de grote vraag of we elkaar's diepere gevoelens aan elkaar prijs moeten geven. Na heen en weergepraat, beslist om rekening houden met elkaar's gevoelens dus niet te diep in te duiken. Iets wat ik niet kan indenken, mannen kunnen dat niet begrijpen, is het voor een vrouw soms in gebreke te blijven en te merken dat ze niet kan geven wat ik nodig heb en dat daardoor de angst ontstaat bij mij om dat te ontvluchten en mijn diepere gevoelens niet aan haar te geven. Dan komt het werkwoord geven in de zin elkaar de ruimte te geven. Daar begint juist de manipulatie. Er valt niets te geven van een kant en niet aan de andere kant. Men moet gewoon rekening houden met elkaar's gevoelens. De tolerantie. Maar hoe zit het dan met het bourgeois leventje, als de Jan Ebeltjes bij mij thuis komen, dan geeft het dan toch weer conflicten. Ja maar hoe we dat in regels gaan vangen? In ieder geval is er afgesproken dat mijn gevoelens van verantwoordelijkheid zich uitstrekt tot de mensen en ook mijn gezin daaronder wordt verstaan. Hou je nog van me, vroeg Adrienne helemaal aan het eind. Ik was overdonderd en wist niet hoe ik moest antwoorden ja zei ik hulpeloos. Ja het zal een zware teruggang zijn, maar zeer belangrijk is hoe de schizofrenie door te zetten en de zekerheid dat niemand deze kan begrijpen en vooral wil begrijpen. Bij terugkeer in de cel kregen we het kerstprogramma. Mijn maat de Haginees zag het en zei Kut Kut Kut. Hij spuugde er op ten teken hoe hij staat tegenover zo iets. welk een wantrouwen etc. Tijdens de 3 uur lucht van Dekker het toneelstuk gekregen dat hij had uitgetikt. TBR jongen begon te lezen en vond het prachtig en zei waarom publiceer je het niet in de Bajes krant. Hopelijk wordt het in beslag genomen. De bewaarder vond de tekst opruiend. Dat is het ook!

Donderdag 25 november

In pispauze brief van H. en alternatief kerstprogramma. Nog een interessante waarneming. Het grootste deel hier kan geen schuinschrift lezen vooral niet dat van onze intellectuelen. Kwam nog langs René was mijn toneelstuk aan het overschrijven. Kramp in zijn handen, had er veel aan om het over te schrijven dan zit het beter in zijn hoofd. Het begint helaas op zijn eind te lopen net nu ik geheel het goed ritme gevonden heb. René maakt nu nog een tekening voor het Kerstmis '76. 2 x zoals directie het ziet en zoals de gedetineerde het ervaart.

Links : titelblad van brochure uitgegeven door de directie, staf, personeel en gedetineerden van het Huis van Bewaring in Scheveningen . Rechts Briefkaart met dezelfde tekening van de brochure maar nu de echte visie op Kerstmis van de tekenaar-gedetineerde, geheel rechts het graf van de directeur Scheen. Deze briefkaart is ook aan de directeur verzonden

Vriidag 26 november In het pishok komt Simonis binnen en begroet zijn overbuurman met kankerlijder Als antwoord: teringlijder, teken van vriendschap van gevoel van lot verbondenheid. Zeer interessant gesprek tussen Piet v de H. en Rinus de Jonge. Over het zitten je bent iemand die zich laat leven ga nergens tegen in, je leeft er maar rustig door want er is geen leven naar een bepaalde dag want dat ligt toch zo ver weg. Er is geen verheugen op iets. Grauw Grauw. Ook die kleine dingetjes. Nooit een kruk beet pakken van de vleugeldeuren, want 99 op de 100 keer is hij dicht en moet je wachten op de bewaarders. Soms is de deur open en staat de bewaarder voor lul. Ze leven heel anders dan ik hier leef.

Maandag 26 november 1976 Brief aan de burgemeester van Amsterdam Dr. I. Samkalden vanuit het HvB Scheveningen. Onderwerp: overtreding artikel 62, eerste lid, W.v.Strafrecht Hoogedelachtbare Heer, In de Volkskrant van gisteren stond bericht, dat de stichting Amsterdams Advocaten Kollektief een klacht bij U had ingediend tegen de gang van zaken bij de inverzekeringstelling van verdachten op het hoofdbureau van politie te Amsterdam. Zelf heb ik het voorrecht mogen smaken van 2 x 24 uur te zijn ingesloten in het hoofdbureau , van 10 - 12 juni 1975 (verdacht van gooien van stenen, Molotof cocktails, in verband met acties :3 juni '75 metrobouw, etc.). Inderdaad het is bar en boos. Ik waande me weer in het concentratiekamp Amersfoort, aangezien je vrijwel alleen in een buitenlandse taal door de bewaarders (beter woord = cipier) werd aangesproken. Allerlei kleine pesterijtjes: "Hoe laat is het luchten" vraag je om 7 uur (d.w.z. daar gok je op, gezien de geluiden). "Om half acht'·antwoordt (snauwt) de bewaarder. Na enkele uren vraag je het nog eens, nu aan een dagbewaarder. "Oh nee, meneer, er is hier geen luchten. Te gevaarlijk voor ontsnapping". Bril kreeg ik niet, maar toen ik in het busje zat om naar het Paleis van Justitie te gaan, zat ik naast de man die de Bijlmermoord op zijn geweten had (2 dood). Hij had wel zijn bril mogen houden. Zo ze zeiden: aangezien ze hoopten dat hij zelfmoord zou plegen. Rond 8 uur 's-avonds werd een jongetje van 14 jaar (daaromtrent) binnengebracht. Hij zat tegenover mij (ik meen dat ik op de B-vleugel zat). Hij begon opeens ontzettend hard te huilen. Even later kwamen de bewaarders (blonde edelgermanen) in zijn cel en dank zij het feit, dat ik er al tijd voor probeer te zorgen dat het kleine ijzeren rondje aan het spiekgaatje blijft haken en er een heel klein spleetje overblijft waardoor je in de cel tegenover je kan gluren, zag ik hoe ze hem "total loss" sloegen met zijn tweeën. Het was een buitenlands jongetje, vermoedelijk uit Oost-europa. Om rond middernacht, toen hij steeds was blijven huilen (krijsen) werd het nog

eens door onze vrienden dunnetjes overgedaan. Ach, zo kan ik nog wel een tijdje doorgaan; gewoon beestachtig. De 12 juni 1975 heb ik mijn verhaal verteld aan de officier van justitie Mr. Wolfs, maar ja. die schoof de verantwoordelijkheid af (meer voorkomend verschijnsel bij het O.M. A 'dam klaarblijkelijk!). Hier in de wandelgangen van het "Oranje hotel" hoor ik,ook vele lotgevallen van mensen die mishandeld worden in politiebureaus, maar diegenen onder ons die Amsterdam hebben meegemaakt, kunnen verhalen doen waar inderdaad anderen van staan te kijken.
(Op 25 oktober 1985 overlijdt de kraker Hans Kok (1962-1985) onder verdachte omstandigheden in een Amsterdamse politiecel. Hans Kok was een van de arrestanten die door de politie opgepakt werd na ontruiming van een kraakpand aan de Schaepmanstraat in Amsterdam. Kok werd opgesloten in een politiecel waarin hij de volgende dag dood werd aangetroffen. Ondanks meerdere officiële onderzoeken werd de dood van Kok nooit bevredigend opgehelderd).
Zaterdag 27 november Pas na elven opgestaan. Heerlijk zonnetje begint te schijnen Nu is het nog maar zo kort is leef je in feite in 2 werelden de ene waar je in feite al niet meer ten volle bij hoort en bij de andere wereld wat ik wel meer in deel maar nog geen deel vanuit maak. Het is zaak om eens op papier te zetten wat ik nu precies bedoel met het doorsnijden van de geluidsbarrière of het overschrijden van de drempelwaarde, in de eerste plaats de analyse van het langzaam vervreemden uit het burgerlijk milieu. Ik merk het aan de gesprekken die ik heb bv. met bewaarders. Het kappen met de pers definitief, daarvoor altijd nog hoop gehad. Enige pers dus met stencils doorgaan geen weglopen meer van politie alles open en bloot want een proces en gevangenisstraf is precies wat mij de mogelijkheid om dat de te bereiken wat ik wil, het doordringen tot de massa. Door de daad alleen. Nu even verder met analyse 1975 1973/ 74 gemerkt KZ oorlog, 1975 heroriëntatie van actie R.H. RJ mislukking eind december 1976, VAW etc mislukking te veel dreiging te weinig daad te veel woorden, verbaal geweld te groot, waarom de zaak Erik wel gelukt en de andere zaak in feit niet is gelukt. Het afwezig zijn van juiste balans, zaak Kok duidelijk risico's te klein genomen. Wel belangrijk EVDN want dat is inderdaad een daad geweest en elke daad hoe absurd ook heeft gevolgen die weer nieuwe tegenstelling oproepen en de oude overschrijden. Het steeds hulpeloze gevoel van waar zich op te concerteren doet zich dadelijk weer opnieuw voor. Het gevoel heb ik dat de omgeving blij is dat ik even ben opgeborgen. Rustig dat zij weer even tot zichzelf komen van die ongebreidelde stroom van energie, dat kunnen ze eigenlijk niet aan. Maar ja eerst afwachten of dat werkelijk zo is . Toch lijkt mij de beste invalshoek het artikel 29 v WvS. Over definitie waarheid: hoe praat en manifesteert zich dat om 6.45 uur in het pishok! Geen romantiek tussen de urine dampen.Duidelijk is het een aflopende zaak. Wonderlijk te realiseren dat deze hele sfeer opeens abrupt wordt afgebroken iets wat zo statisch zo steeds weer hetzelfde eruit ziet. Het benauwt me om terug te gaan. Geen idee hoe het zal gaan. Toch zal ik spijkers met koppen moeten slaan om niet in een impasse te geraken. Vooral het sociale contact zoeken niet meer in bourgeois milieu. Wie wel wie niet. Geen pers meer. Heilige belofte. Luxe overboord gooien, trainen in pijl en boogschieten.
Zondag 28 november Om 5 uur wakker door dat mijn maat weer hard op aan het dromen was. Gek dat deze ruimte me zo vertrouwd is geworden ondanks dat het in feite erg ongezellig is het groen van de gepleisterde muur tot op 2 meter daarna tot houten lijst op 2 meter daarna wit. Op de witte muur overal plekken tandpasta, kwakken waarmee je een plaatje tegen de muur vastplakt. Ook een ophangbord van viltkarton met houtenlijst. Aan twee kanten lopen 3 verwarmingsbuizen. Makkelijk voor drogen van kleren en handboeken. Twee plastic teiltjes voor afwassen en wassen, stoffer en blik en ander schoonmaakspul. Plastic pispot voor 3 man 's ochtends mooi vol. 2 tafels met bruin formica en 4 kastjes voor je spullen. 2 hangende lampen. 1 kapotte luidspreker op 2 1/2 meter hoogte aan de muur vlak onder het raam. In de andere zaal staan 4 bedden een 3 nachtkastjes. In pispauze met Hindoestaan gesproken die mij een wetboek tekst opschreef. Twaalf boeken, hier in staat o.a. dat hij gerechtigd is om een overspelige vrouw (ook ex-vrouw zoals in zijn geval) te doden.

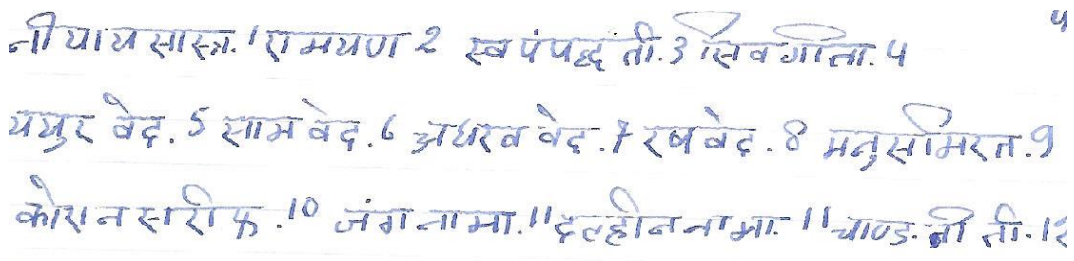
न्यायशास्त्र.1 रामायण 2 स्वपंचद्वंती.3 शिवगीता.4
यजुर वेद.5 सामवेद.6 अथरव वेद.7 रषवेद.8 मनुसिमरत.9
कोरानशरीफ.10 जंगनामा.11 दुलहीननामा.11 चाणक्यनीती.12

Tekst uit Hindoe wetboek welke zegt dat een man gerechtigd is om een overspelige vrouw (ook ex-vrouw zoals in zijn geval) te doden

Op luchtplaats liepen René en Karel met me op en zeiden: jeetje wat heb je nou uitgevreten met de dominee! Prachtig gaat als een lopend vuurtje. Ik voelde de warmte van hun begroeting. René gaf me zelfs een arm en pakte mijn hand vast. Morgen ga je weg . Wat een overdracht van warmte. René zei nog dat als de dominee aan het woord het vervelend was, als jij aan het woord was hartstikke goed. In de kerk zingen we zo hard dat de dominee ons scheel aankijkt, omdat hij dacht dat we hem verneuken. Rinus de Jonge zei nog we kunnen je niet missen professor. Je ziet hoe de mensen hulp nodig hebben. Nog en grapje gaat hier rond: Waar is Menten gearresteerd? Op van Agts zolder. Het boek van George Jackson soledad brothers overgemaakt aan vleugel F. dat is precies waar het hoort. Vele mensen namen al afscheid van me. Iedereen wist dat ik wegging morgenochtend. Wat een vrienden laat ik hier achter, wat een warmte hebben ze mij gegeven. Ja dat was het dan deze 40 dagen. Omgevlogen. Veel te kort maar de bewaarder zei: Ik zei je gauw weer eens terugkomen. Ja voor deze jongens te vechten. That is worth it en hun politiek bewuster te maken is mogelijk dat heb je gezien alleen ze moeten je eerst door middel van de daad zien wat ze aan je hebben. Ze zijn niet zo versteend dat ze het van woorden of schriftelijk moeten hebben. Het moet vooral niet abstract zijn. Dit abstracte vermogen is juist wat niet bij hun ontwikkeling hoort wel bij de woonwagenklant. Dat was de reiziger Timmerman het gloeiend met me eens. Hier die briefkaart van het kamp dat is een echte onderscheiding en is meer waard dan f 1000,- Ja Tom daar ligt de weg precies bij de daad en vandaar met het levende woord ze bewust te maken. Het verrijkt je zo diep en warm. Met H. nog een vredes sigaret gerookt.

Maandag 29 november Ongeveer 1 uur lang in bed nagepraat Mijn maten waren ook opgewonden over het naar huis gaan van mij. Dat merkte ik ook al bij het vertrek van de anderen zoals de Brabander, de Tunesiër de Haginees, dat het vertrek iets betekent want de ander hebben zich als het ware ook dat vertrek als een mijlpijl genomen in de zee van wachten. Nu de volgende week ga ik naar huis dan deze week en ik kan zeggen dat volgende maand ga ik naar huis. Het houvast zoeken in de eindeloosheid die sleur die gelijkheid van alledag is duidelijk. Alleen die mensen die 4 jaar moeten zitten die hebben dit probleem niet.

Nu is het feest afgelopen. Laat de buitenwereld de gevangenis op je afkomen zonder vooroordeel, want dan zou je net wat je opgebouwd hebt weer teniet doen. De gong ging om 6.45. Toen kwam het moment dat het voorbij was. René was zelfs uit zijn bed gekomen om me goedendag te zeggen. Roerend afscheid van de anderen. Dus naar de badmeester Gijzen, niet gefouilleerd, daarna naar kamer brigadier aftekenen voor ontvangst rijbewijs, f 10.35 reisgeld plus rest kantine geld naar buiten. Gewa 2x moet briefje van ontslag zien. Werkmeester nog begroet en toen klapte de deur dicht, een man op de fiets die voorbij kwam keek vreemd op zo'n bajesklant die buiten de poort werd gezet. Even op een verhoging gaan staan en gekeken naar het gebouwencomplex. De Stevinstraat ingelopen en de eerste man die ik de weg vroeg naar het strand was een bewaarder. Toen naar strand heerlijk de lucht, het water gelukkig nog even zonder mensen. Heerlijke drol gedraaid de wind langs je billen te voelen, behoorlijke bries en mooie golven daarna naar Clingendaal Europa hotel, alles op een soft achtergrond muziek, zachte tapijten, zachte mensen alles smooth nergens scherp heerlijk net zoals je in een vliegtuig stapt

dezelfde sfeer. ,Selfservice ontbijt alle soorten vlees, koffie, eieren, juice f 10,- .Gebeld eerst naar Adrienne toch het warm gevoel die binding die loyaliteit Ze klonk hees en angstig over wat komen gaat. Doe maar waar je zin in hebt Gebeld met Ellen. Het is hier ook oorlog dus dat zit wel goed. In de tram terug langs het Binnenhof. In de tram arme mensen en daarbuiten rijke mensen in de dure sleeën. of keurige mevrouwtjes te paard met haar knecht, dan komt er weer dat gevoel van strijd naar boven maat. Met tram kost het f 1.10 en de trein f 11.50. = f 12.60 Ik kreeg voor de terugreis f 10.35, dus f 2..25 te kort. Als je geen geld hebt dan moet je stelen of zouden ze rekenen tot Amsterdam. Lekker pilsje gepakt in trein. Toch went het akelig snel die 'gewone 'wereld. Het enige verschil is dat de mensen niet tegen je praten.
Lijst van vriend die ik achter liet: Henk van Buiten, Rotterdam, prof. inbreker Crooswijk, Jan Venderbos Rotterdam drugs, inbreker Crooswijk, Rinus de Jonge Den Haag gewapende overval 4 jaar, Ko Zwemmer Den Haag antiekdief, Elandt Amsterdam inbreker 4 jaar, Piet Verhoeven Den Haag gewapende overval 8 jaar, Aad Musler Den Haag antiekdief 15 m., Mohammed Ayan Tunesiër antieke schilderijen, Willem Dekker Den Haag pedofiel, Joop N. Den Haag moord op vrouw TBR, Hans Nieuwdorp Rotterdam zonder rijbewijs. Gerard van Bommel Den Haag inbreker, Piet Otten gewapende bankoverval 1 1/2 j, Chris Heemskerk Groningen, Ferry Bulhan Dataram de Haar moord op vrouw 10j, Rozenstein, Jack Niekerk oplichter, Cillon (vriend Jan Ebeltjes) oplichting, René Prosman cheque vervalst 3-4 jaar, Rinus Aarden 6j, Tom Fens Den Haag portier pooier, Timmerman woonwagenbewoner, De Nie broer van Daan Hollandspoor woonwagenklant, Mohammed Melki, Peter Gorissen. Dillen, Karel Brouwers Den Haag tapijten diefstal 8 maanden.
Maandag 29 november Om 11.15 opgehaald door Ellen Hilversum station Probleemstelling; verdeling taart in zeven delen. Kort samenzijn, daarna om half ze afgezet door Ellen. Mauk en Eline thuis Adrienne terug komend van haar werk bij de VVV. Erg moe en voor het eerst weer drank, ineen gestort om 9 uur ! overgang redelijk maar toch enigszins verward na terugkomst. (Deze zeven delen van de taart zijn. 1 Adrienne + gezin, 2. Ellen Rotgans EVDM, 3. Joost van Steenis VAW, 4. Arie, Erik WOK , .5. Bajes Jan I en Jan II WOM, 6. Dirk de Vroome , 7.Tom de Booij).
Dinsdag 30 november 1e bespreking met Adrienne
Woensdag 1 december 2e bespreking Adrienne wandelen naar Soestdijk, daarna opgehaald door Ellen wandeling Lage Vuursche,Maartendijk witte wijn probleem claims besproken daarna naar haar huis Met haar dochter Marjoleijn gegeten in Turks restaurant. Daarna naar haar alles doorgesproken wel verward.
Donderdag 2 december na vermoeide nacht van 3.30- 8 uur eindeloos gesproken over claimen, angst etc maar toch wel enigszins alles op een rijtje Moet nog bezinken Op stap voor huis zoeken Soest Hoogland geëindigd in Spakenburg hotel Mandenmaker, kamer 4 voor 6 december gereserveerd teruggebracht naar huis op stel en sprong om naar Philips te gaan was van 2-4 uur op sollicitatie daarna naar Subite werd door Ellen van Waaijenburg aangenomen. Weer doorgesproken. Naar Promenade om te eten vroeg naar bed.
Vrijdag 3 december Eindeloos gepraat . Gebeld door van Bruggen recherche Bloemendaal. Naar advocaat Etty Bos echtscheiding Adrienne 's avonds huilbui over Etty Bos de onherroepelijkheid.
Zaterdag 4 december s-Ochtends gesprek scheiding doorbraak nieuwe dialectische tegenstelling geen jaloerse geen angst geen wegvlucht en angst om te verliezen elkaar's diepere gevoelens warme relatie zonder oneerlijkheid en een scheiding van domicilie daardoor iedereen zijn eigen omgeving te laten opbouwen. Heel slecht weer maar opeens warmte en gevoel van geweldige opluchting 's-avonds chocolade letters gebracht naar Marjolein gezellige ontspanner sfeer Dat was dan dat.
Zondag 5 december 5 jaar geleden dat Erik in mijn leven kwam. Zeer goed geslapen Adrienne zowel als ik om 7 uur wakker doorgepraat over domicilie. De onafhankelijke beslissing van plaats tov JDF(red. ?) door Adrienne messcherp aangetoond. Neem ik deze beslissing is afhankelijk,

dan is het toch weer een verlegging van de problematiek want dan geeft ik weer toe aan de behoefte van binding tov iemand. De essentie is juist dat ik mijn eigen beginpunt moet kunnen maken onafhankelijk van de ander. Acceptatie van de eenzaamheid en vandaar uit de relatie met de omgeving aan te gaan.
s-Middags naar Huizen, Drafna gezocht, nieuw huis op de oude fundamenten in 1942. Slecht weer sneeuw langs huis van Menten wonderlijk, angstig sfeer Naar Erik en Jacqueline . Leek wel dat hij iets beter was, terug naar huis Sinterklaas gevierd. Kinderen verteld over afspraak met Etty Bos deskundige is een heel wat betere kreet. Ze namen het gewoon, weinig schokkend ogenschijnlijk
Maandag 6 december 's-Ochtends 5 uur met Adrienne zeer indringend gekomen tot oplossing relatie geen angst. Om 9 uur naar Ellen hart klopping kwam terug om 12.00 moeilijke discussie
Dinsdag 7 december Pas s-middags doorbraak aan het eind van de middag naar huis. Adrienne gespannen had geen oog dicht gedaan.
Dinsdag 7 december Artikel Muurkrant Utrecht: Menten Wie gaf Menten tip? deel 1
"Een fluitje. Dan stormen we met zeven man van het peloton van de Binnenlandse Strijdkrachten de tuin van Menten's villa in Aerdenhout binnen. We bellen aan, maar het bange dienstmeisje laat ons niet binnen. Dan roept degeen die op wacht staat op de hoek van de Vondellaan aan de zijkant van de villa: Hij zit hier! En inderdaad, hij zat op z'n terras een Krant te lezen. Eerst weigert hij op te staan. Maar als een van ons z'n enige kogel uit z'n oude weer van 1898 afschiet vlak achter het oor van Menten, steekt die gauw z'n armen omhoog". Dit verteld ons één van de mensen die eind mei 1945 oorlogsmisdadiger PIETER MENTEN arresteerde. (Red Tom de Booij) . Allerwegen was bekend dat Menten met de bezetters heulde. Toch stond hij lange tijd niet op de lijst van de te arresteren lieden.
afscheid van zijn vrouw
De groep voormalige-ondergronders die Menten arresteerde, bestaat uit rijkeluiszoontjes uit Aerdenhout. Ze staan onder leiding van Mr. DE JONG SCHOUWENBURG en de buurman van Menten, WILLEM BIERENS DE HAAN. Tezamen vormen ze het peloton van de BS in Aerdenhout. De zeven man slepen Menten naar de slaapkamer om hem afscheid te laten nemen van z'n vrouw die even rust. 't Is rond half drie in de middag. Plots duikt Menten over z'n vrouw. Maar hij wordt onmiddellijk teruggerukt. Want de order tot arrestatie luidt: "De man is zeer gevaarlijk en gewapend". De 7 arresteerders vermoeden dat Menten een pistool onder het hoofdkussen verbergt. Niet voor niets. Want een jaar terug, in 1944, reed Menten nog rond in de auto van de dorpsarts, die voor hem door de Duitsers gevorderd was. Waarom is de arrestatie zo lang uitgesteld? Menten werkte samen met de bezetters. Maar gaf aan 't eind van de oorlog ,ook geld aan conservatieve lieden in de Ondergronds.
geheime bergplaatsen
Nadat Menten mei 1945 is vastgezet krijgt de ploeg die hem arresteerde bevel om zijn villa te bewaken. Dezelfde avond komt makelaar WILDEBOER langs. Deze man kocht in 1944 nog voor 2 miljoen huizen in Amsterdam voor miljonair Menten. Wildeboer zegt tegen de bewakers: "Die man is goed. Weet wat je begint. Ik steek mijn hand voor hem in 't vuur!" Waarop een bewaker snedig antwoordt : "Weest u voorzichtig,: want u hebt maar twee handen". En Wildeboer, nu makelaar in ruste te Bloemendaal, moet inderdaad voorzichtig zijn. Want hij weet meer. In 1944 vroeg Menten namelijk aan Wildeboer in vertrouwen om een timmerman. De timmerman moest geheime bergplaatsen voor juwelen en kunstwerken maken in Menten's Aerdenhoutse villa. En inderdaad, zo bekent Wildeboer nu, stuurde hij iemand ?
Menten .... bestolen
Een week na de arrestatie in 1945 wordt zo zonder opgaaf van reden de eerste bewakingsploeg rond Menten's villa vervangen door een nieuwe. Ook allemaal rijkeluis zoontjes, maar van een andere afdeling van de Binnenlandse Strijdkrachten. In 1948 wordt pas duidelijk wat toen gebeurd is. Na een klacht van Menten dat hij bestolen is worden de twee groepen bewakers dan opgeroepen door de Rechter-Commissaris in Haarlem. Voor een verhoor. Aan mensen van de

eerste bewakingsploeg wordt de vraag gesteld: "Hebt u wat weggenomen bij Menten?" Antwoord: "Ja, een slaatje uit de kelder, want vlak na de bevrijding was er maar weinig eten". De Rechter-Commissaris weer: "Nee, dat bedoel ik niet". Wat de rechter van onderzoek eigenlijk wilde weten wordt pas duidelijk als nog iemand wordt verhoord.

Dinsdag 7 december brief van mijn moeder

Tom, er ging zoveel door mij heen, toen je weg was. Wij lijken zoveel op elkaar daarom geloof ik, dat ik je wel een beetje begrijp. Ja, in Scheveningen kon je ontspannen zijn, je was gelukkig in 't helpen van mensen en zelf had je geen conflicten in die tijd op te lossen. Toen je eruit kwam stond je er opeens middenin. Je wilde alles tegelijk oplossen je hersens werkten op volle toeren met veel denken en praten dacht je alles te klaren, meteen dit meteen dat. En daarom voelde ik een wirwar, je had uitspraken van anderen nodig om 't alles te bewijzen. Tom, ik weet, dat je nu geen beslissingen kan nemen 't moet, lijkt mij eerst in je hoofd en ook in je hart tot rust komen. Er kan ook zooveel op je af om te overzien en te verwerken met je hoofd leen gaat het niet. En je zou je omgeving ook te veel beïnvloeden en hun ritme verstoren. (Ik liet gisteren ook 2sx iets omvallen!). Ja zoo'n "crisis tijd" (dat is 't lijkt mij toch) leert zooveel over je zelf dat geeft je uiteindelijk de rust om iets tot in de diepte te verwerken en de ander daarom werkelijk te zien en aan te voelen. Dag jongen, ik vond dat ik je dit schrijven mocht veel liefs je M.

Woensdag 8 december 's-Ochtends goed gesprek met Ellen telefonisch. Naar Etty Bos half drie goed gesprek over scheiding

Donderdag 9 december 's-Middags naar Soest bezichtiging van Goyenlaan 199 flat lijkt me erg goed.

Vrijdag 10 december Flat gekocht voor f 87.000 .

Zaterdag 11 december Naar Arie Romkema zware bespreking. Gezellige avond met Paul en Mariette Mauk. Wat worden we oud 2 vrije kinderen.

Zondag 12 december Eindelijk orde op zaken goed gesprek met Adrienne en Mariette.

Dinsdag 14 december Zwaar gesprek met Ellen om 6 uur naar huis en zeer moe naar bed.

Donderdag 16 december Rus gevonden voor vertaling tekst van Dirk de Vroome. Ellen moe hoofdpijn afgezet in Hilversum.

Zaterdag 18 december Goed gesprek Adrienne , om 12 uur naar Ellen geloofsbelijdenis afgegeven aan Ellen s-middag naar van Oyenlaan199 besproken hoe het zou gaan, gegeten in de Tol. Bij Bilthoven OSM bespreking heerlijke nacht en rustig echt warm gevoel s'- ochtends 6 uur naar huis Adrienne zeer ongerust geweest rustig liefde bedreven heerlijk rustige dag.

Dinsdag 21 decemebr1o uur Ellen goede bespreking nieuwe lijnen vastgesteld avonds naar huis,Adrienne blij.

Donderdag 23 december 's-Ochtends heel fijn samen gekomen met Adrienne heel lief bij elkaar ook zij beslist dikwijls over ons leven, interieur eten etc. Dit pas nu door ons beseft. Naar Amsterdam trein op damrak moest Adrienne overgeven te veel emotie want ik voelde dat moment bij de notaris als iets heel belangrijks Bij notaris goed gesprek gehad was begrip voor situatie. Bij notarieel acte F 100.000 hypotheek genomen voor aankoop flat Jan van Goyen laan. Gegeten in oester bar zalm en zeewolf lekker in zonnetje heel diep en warm. Daarna verhuisd om 19.00 alles over. Met kaarslicht en wijn met verkoper van huis aan tafel gezet gek idee daarna reed Adrienne weg naar haar huis. Nu is het toch definitief geworden heel rustig en fijn gevoel naar bed

Vrijdag 24 december. Artikel Muurkrant :Rijke stinkerds tipten deel II

In de vorige muurkrant schreven we hoe P.N. MENTEN , miljonair en oorlogsmisdadiger, in 1945 gearresteerd werd. Na diverse klachten van Menten dat hij bestolen is, start Justitie in 1948 een onderzoek. De rechter-commissaris te Haarlem verhoort daarop alle bewakers van Menten's villa na diens arrestatie. Dat zijn de twee groepen bewakers van de Binnenlandse Strijdkrachten (BS). Die zeggen van niks te weten. Ook wordt Menten's vertrouwde makelaar WILDEBOER in 't verhoorzaaltje aan het Haarlemse Kenaupark gehoord. Die zegt ook niks. Maar hij ziet des te meer!

zeemleren zakje
Op de schoorsteen ziet hij een uitpuilend zeemleren zakje liggen. Wildeboer herkent dit zakje en weet dat er briljanten in zitten ter waarde van één miljoen gulden. Afkomstig van zijn grote klant Menten. Wildeboer laat niks merken maar vertelt Menten later wat hij zag. De diefstal werd alsmaar niet opgelost. Ook het zeemleren zakje dook niet meer op, zelfs niet in de gerechtelijke stukken. Dan slaat Menten toe. Via Wildeboer hoort hij van die bewakingsploegen. Natuurlijk had de timmerman die voor Menten geheime bergplaatsen in z'n villa maakte dit verraden aan de BS. Al gauw komt hij erachter dat de TWEEDE ploeg bewakers niet alleen slaatjes uit de kelder hebben gestolen. Na enig rondvragen in de hem bekende kringen komt hij achter hun namen: rijkeluiszoontjes uit een naburige gemeente. Dankbaar bouwt Menten een relatie met hen op. Die komt hem november 1976 goed van pas. Die hoge zoontjes hebben hoge relaties met Justitie. Na een tip uit die kring kan Menten november 1976 tijdig ontsnappen naar Zwitserland.
doofpot
Voor CDA-minister van Agt is het niet moeilijk achter de namen van deze zeven of acht door Menten gechanteerde diefjes te komen. Hun namen staan in 't proces-verbaal van het verhoor uit 1948. Voor buitenstaanders is het gerechtelijk archief echter onbereikbaar. Maar Van Agt is bang voor de reputatie van Justitie en dus zichzelf. Naar tipgevers wordt niet meer gezocht. Nog erger: hij probeert de zaak te verstoppen in een zogenaamd historisch onderzoek van de zaak Menten versus Justitie. 't Stinkt zo dat zelfs een Leidse hoogleraar dat "onderzoek" niet wil doen.
Vrijdag 24 december 1e dag Slecht geslapen veel heel veel gedroomd maar toch fijn gevoel over verkregen vrijheid langs akkers en halve bol lucht getrimd. Grote doorbraak toen ik op kerstavond niet wist of ik naar huis moest gaan of niet. Het bezoek s-middags van Ellen aan flat had mij kennelijk in de war gebracht. De verscheurdheid was weer begonnen en probeerde ik dit te verhalen (onbewust) op Adrienne. Hierop heeft Adrienne een geweldig sterke daad gesteld door te zeggen Jij alleen en Jij moet beslissen of je nu wel of niet naar de flat wilt gaan. Dit was nu het kardinale punt. Zij gaf mij opeens het inzicht dat ik inderdaad dit zelf moet beslissen en niet moet (door manipulatie) overlaten aan de ander zo dus gebleven en wat een heerlijke tijd volgde daarop.
Zaterdag 25 december Kerst ontbijt op bed. kerstwandeling op de akkers bij Soest, verhuisd flat ingericht, naar Romkema om 13.00 heerlijk dat Adrienne mee was gegaan. 's-avonds Scrooge 1e en laatste deel voorgelezen, gehuild
Zondag 26 december Heerlijk samen zijn met Adrienne weer verhuisd
Maandag 27 december s-Middags etentje, witte wijn en zalm afscheid ontroerend 's-avonds auto teruggebracht naar Baarn, met trein terug naar Soest
Dinsdag 28 december Ellen was langs geweest maandag avond ik sliep al 23.5o. Flatje ingericht, in zon geluncht gewandeld over besneeuwde akkers onvergetelijk heerlijk die halve bol lucht. Om 4 uur kwam Adrienne heel lief met plantje, ze houdt wel heel erg veel, van mij, zo is het beste voor ons beide, anders zou het misschien zijn mis gegaan als we op de oude voet waren doorgegaan 's-Avonds in bar Luykje erg gezellig ,om 8.15 afgezet door Adrienne bij flat. Nu opeens zelf teruggeworpen. Alles is nu rond geen directe bindingen en nu moet er iets werkelijk opgebouwd worden, anders is het een soort hippie avontuur etc. Het zal nog een hele zware taak zij die ik nu op mijn schouders heb genomen Zo gaan de laatste dagen van 76 heen en zal ik moet starten met een nieuwe impuls of het extro of introvert wordt is sterk afhankelijk van objectieve ontwikkelingen
Woensdag 29 december Vannacht sterk gedroomd over les yeux sont faits. Geen terugkeer mogelijk. Dood aan mijn eigen 19e eeuwse romantiek. Helaas vergeten direct op te schrijven wat ik gedroomd had maar het was een duidelijke zaak. Ik merk toch dat het alleen zijn in mijn cel heel sterk op me inwerkt en me bewust maakt van mijn verantwoordelijkheid het is, een beetje freewielen is niet meer mogelijk. Het burgerlijk milieu is ook zo lastig om uit los te komen, Nederland zo zei men vanochtend door de radio is het rijkste land inkomen per hoofd vd bevolking op de lijst (met stip!).Hoe moeten we (of beter ik) een echt revolutionair bewustzijn

ontwikkelen. De revolutie ontwikkelt zich niet spontaan. Maar er moet toch een leiding zijn, een voorhoede die de mensen prikkelen en tot nadenken dwingt, het vrijblijvend karakter doet verliezen van alles wat ons momenteel omringt. Duidelijk is dat in Nederland elke organisatie schipbreuk zal leiden door de onmogelijkheid (fysiek, financieel en psychisch) om discipline te kweken, dit gaat niet. De motivatie is te versnipperd. De geheimhouding is killing het doodt ieder initiatief en erger het laat het initiatief aan de vijand. Het naar buiten treden, het niet meer geheim houden is het beste wapen. Rekening moet worden gehouden met de repressie methode. Het negeren van de acties door de pers dat moet nu ten voordele worden aangewend. Naar buitentreden betekent dus de gevangenis maar het moet de bekendheid zijn met die gebieden die de beweeglijkheid vergroten. Het is pas in de bak dat men de revolutie kan voeren want het is inderdaad de omkering der waarden. Kennis van het justitiële apparaat is dus eerste vereiste. Justitie, geestelijke gezondheidszorg en de OSM eigenaar van bewustzijn en grond. Om 12.45 kwam Ellen. Keihard bespreking waar ik stelde dat ik in mijn eentje verder ging. Schok zeer groot Ze wilde weg gaan, want ze vond de basis te smal. Na heen en weer gepraat toch weer gebleven. Gaf toe geen robot te zijn en wel tegelijk mijn warmte als een onmisbaar iets er bij te willen hebben. Heel menselijk en warm, natuurlijk uitgelegd waar ik bezig mee was, menselijke samenleving etc. Ze wil graag dat ik orders geef. Inzet krijgt men pas door inzicht en inzicht krijgt men pas door inzet. De bekende vicieuze cirkel alleen dialectisch op te lossen.
Donderdag 30 december Begonnen met Ellen programma te maken. OSM aan Tom alleen 14e eeuw. OM hieraan wil ze wel meewerken ziet de noodzaak er van in. Grote slag bij eten, verrast door bezoek Adrienne en Mariette. Grote slag want nu zagen alle betrokken pas hoe weinig ver eigenlijk alles was,. hoe zeer we nog vast zitten en hoe zeer de banden met het burgerlijk leven niet werkelijk waren doorgesneden en hoezeer het voor mij fysiek en psychisch mogelijk is om de gevoelsbanden door te snijden. Met een ongelukkige Adrienne kon ik nergens nergens. Heel hevige emoties, geen antwoord kunnen geven op haar pijn. (2008 ik herinner me dat ze zei dit neuk hol of zoiets)
Vrijdag 31 december Minden in de nacht aan Ellen verteld hoe diep ongelukkig ik was en waarom. Analyse gemaakt van situatie, alles duidelijk nu alleen de oplossing en dus moet er iets gebeuren. 's-Ochtends gevonden: Time out van 1 maand harde doch juist beslissing om 11.15 ging Ellen weg naar ik dacht wel met goede moed. Nauwelijks op adem gekomen en daar was Adrienne om 12.45! Toch goed gesprek gehad, om 5 uur na kippetje te hebben gegeten naar Baarn. Daar heel gezellige avond met Mariette en Jan Maarten. Vuurwerk, erg veel oliebollen gehad. Zo goed het nieuwe jaar in.

- **Toevoegsel over de zaak Mej. Kok**

Over de zaak mej. Kok schreef Dr H. Bouman in zijn boek: Ambtelijke Willekeur en corruptie in Nederland. Uitgave wereldvenster Baarn1978:
Alhoewel het boek van Bouman later werd geschreven dan het jaar van dit dagboek, geeft het enkele frappante details van de zaak mej. Kok. In zijn voorwoord schrijft hij o.a.:
"Het is onvermijdelijk dat ik in mijn kritiek op het systeem waarin ambtelijke willekeur een belangrijke rol speelt, ook namen noem van hen die zich aan willekeur schuldig maken. In de eerste plaats omdat ik hier het standpunt van dr. de Booy onderschrijf: 'Je kunt alleen maar macht aanvallen als je personen aanvalt, die de macht bekleden. Veel misverstand heerst daarover, want men denkt dat je iets persoonlijks tegen iemand hebt. Nee, je hebt het tegen de persoon omdat hij die macht bezit. Hij vertegenwoordigt een systeem. Hij geeft hieraan de voorkeur boven z'n eigen persoonlijk denken. Hij zegt: ik zou het persoonlijk anders gedaan hebben, maar toch doet ie het, want hij zit in een soort belangengroep, die er alleen maar in geïnteresseerd is dat alles vlekkeloos verloopt *(De Gooi- en Eemlander,* 9 maart 1977).

Enkele citaten uit het boek van Bouman
Pagina 57-60

Na lezing van haar verhaal over haar arbeidsconflict op het ministerie en de gevolgen daarvan, meende ik dat het in haar belang - en ook in het algemeen belang - was dat ik haar zou helpen. Ik dacht dat sommige daden van de overheid zo onjuist waren dat een eenvoudig gesprek met de betrokkenen al voldoende zou zijn om de zaak recht te trekken - naderhand zou blijken dat dit een ongelooflijk kinderlijke gedachte was. De grootste moeilijkheid was dat deze dame door psychiaters als ziek werd beschouwd, maar het bleek mij dat dezen bij het stellen van deze diagnose het arbeidsconflict volkomen buiten beschouwing hadden gelaten. Naar mijn mening zou een uiteenzetting op dit punt de gewenste opheldering brengen - alweer een ongelooflijk kinderlijke gedachte. Ik verzocht, mevrouw Kok - de dame in kwestie - eens te komen en haar stukken nader toe te lichten. Zij maakte een gunstige indruk en de inlichtingen die ik over haar inwon, waren eveneens gunstig. Ik vroeg haar om haar getuigschriften in te zien; deze waren goed. Gezien de ingewikkeldheid van de zaak en mijn veronderstelling dat het de voorkeur zou verdienen dat mensen van gezag de strijd met de betrokken ambtelijke 'verbanden zouden aanbinden, raadde ik haar aan haar zaak voor te leggen aan de Vrije Universiteit, die ook om wetenschappelijke redenen belangstelling voor dit probleem zou moeten hebben. Juist aan de Vrije Universiteit, omdat mevrouw Kok zeer gelovig is en van de zijde van deze universiteit evangelisch aandoende uitspraken werden gedaan. Ook hier had ik, gezien mijn ervaringen in de Academische Raad, beter moeten weten. Zij riep dan ook vergeefs de hulp in van deze voorpost van het christendom. Ik was toen van oordeel dat het misschien alleen mogelijk was iets te bereiken als ik een gedocumenteerd verslag van haar strijd met ambtelijke, medische en rechterlijke instanties zou samenstellen, welk verslag zij dan in verdere acties zou kunnen gebruiken. Ik zou dit ondertekenen. Zij bleek een uitmuntend geheugen en veel documentatie te hebben. Ik wilde alleen op exacte feiten ingaan. Het werk aan dit verslag liep niet gemakkelijk - zij was teleurgesteld als ik haar niet zonder meer geloofde, en mogelijk gunstige verklaringen voor het gedrag van haar tegenstanders naar voren bracht. Ten slotte kwam het verslag zevenendertig pagina's - gereed. Zoals uit andere hoofdstukken blijkt, trokken de instanties die dit in handen kregen zich niets van het aan mevrouw Kok toegebrachte leed aan. Zij hielden elkaar de hand boven het hoofd. Het verslag deed in sommige gevallen wel nuttig werk. Zo schreef prof. Crince le Roy haar dat zij voor een hoge muur van bureaucratische onwil stond, maar dat hij geen kans zag deze te slechten. Naar mijn mening is haar zaak van uitzonderlijk belang om aan te kunnen tonen hoe de willekeur en corruptie in de overheid om zich heen kunnen grijpen, en ik maak er dan ook in volgende hoofdstukken gebruik van. Hier geef ik slechts een inleiding. Mevrouw Kok is nu zestig jaar en ziet er ondanks alle tegenslagen verzorgd uit. Zij komt uit een godsdienstig gezin en werd streng godsdienstig opgevoed, waarbij haar werd geleerd de overheid te eerbiedigen en te vertrouwen. Dit vertrouwen *zou* haar naderhand noodlottig worden. Zij bezocht een avond-modevakschool, behaalde een middenstandsdiploma, textielbrevet en een typediploma, en volgde een cursus Engels. Ik heb een cijferlijst je gezien en dat was uitstekend. Na haar zeventiende jaar ging zij in verschillende op de damesmode gerichte bedrijven werken: haar doel was tenslotte cheffin-verkoopster van een kleine, chique modezaak te worden. Het lot zou haar in een andere richting voeren ... Desgevraagd toonde zij mij haar getuigschriften: zonder uitzondering noemt men haar eerlijk, ijverig en betrouwbaar. Men roemt haar verantwoordelijkheidsgevoel, zegt haar zonder enige reserve te kunnen aanbevelen of schrijft dat zij een van die krachten is die men in een bedrijf niet graag mist. Nadat zij jaren in modezaken had gewerkt, kreeg zij voet klachten, waarna zij overschakelde naar zittend werk - als telefoniste bij het ministerie van Defensie. Omdat zij toen reeds veertig was, werd zij streng gekeurd. Na zes jaar werden de nachtdiensten op het ministerie opgevoerd, en dit werd haar te zwaar - per slot van rekening moest zij als werkende vrouw ook nog voor haar eigen eten zorgen terwijl de Milva's alles klaar hadden staan als zij van hun werk kwamen. Zij werd in haar werk gunstig beoordeeld - haar dienstijver werd; haar meest kenmerkende eigenschap genoemd. Zij trad in dienst bij het ministerie van Verkeer en Waterstaat. Haar werd, na inwerken, een hogere rang toegezegd. Als haar die hogere rang niet in het vooruitzicht was gesteld, zou zij wegens het tekort

aan telefonistes op Defensie niet weg hebben kunnen gaan. Een aanstelling in een administratieve functie volgde. Gewend aan een hoog tempo van werken - zowel in het bedrijfsleven als in haar functie als telefoniste - werd zij getroffen door het langzame tempo van werken op de betrokken afdeling van het ministerie van Verkeer en Waterstaat. Hier begon haar tragedie. Zij trof namelijk een cheffin - een Indische dame die niet met personeel kon omgaan en alleen met Indische meisjes wilde werken; feiten die de personeelschef en de leiding heel goed bekend waren. Mevrouw Kok vertelde mij dat zij al na enige dagen weg wilde gaan en dat de Centrale Personeelsdienst op de hoogte was van de slechte arbeidssituatie, maar op last van het ministerie van Verkeer en Waterstaat haar niet bij een overplaatsing mocht helpen. Het conflict zelf nam ik voor gegeven aan - overal komen conflicten voor. Waar ik bijzonder belang in stelde, was het feit dat zij geen recht kon krijgen en zelfs op een schandelijke wijze werd uitgeschakeld. Ik heb op het ministerie van Verkeer en Waterstaat overigens geen onderzoek ingesteld naar de toedracht van het conflict. Ik had namelijk bepaald een weerzin tegen een poging om mij persoonlijk met de betrokken functionarissen in verbinding te stellen - uit de stukken bleek mij namelijk dat deze volkomen onbetrouwbaar waren. Het conflict - waar ik in de volgende hoofdstukken op terug kom - leidt mevrouw Kok, die niet eens in behandeling bij een arts was, ten slotte zelfs - zonder dat haar arbeidsconflict is onderzocht - op last van instanties die onze rechtsorde moeten bewaken naar psychiaters en tot een advies om zich in een psychiatrische kliniek te laten behandelen! Haar geestelijke weerstand - rotsvast geloof en haar pertinente weigering om zich om de tuin te laten leiden door mensen die zij zonder meer als bedriegers beschouwt - geven haar de kracht zich te blijven verzetten. Naar haar mening zijn het vooral vrouwen die het slachtoffer' in een arbeidsconflict worden. Haar ervaringen met het bedrog van ambtenaren, de onverschilligheid van rechterlijke instanties, de plichtsverzaking van de volksvertegenwoordiging en het gebrek aan ruggengraat van veel mensen komen in de volgende hoofdstukken aan de orde. Echter alleen de feiten die met willekeur en corruptie in de overheid en volksvertegenwoordiging verband houden. Ik behandel bijvoorbeeld niet de teleurstellingen die zij bij het vragen om juridische bijstand ondervond. Ik merk hierbij slechts op dat ik van nabij heb gevolgd hoe zij in de laatste paar jaar drie advocaten om steun vroeg - de eerste schoot naar mijn mening in zijn bijstand tekort, de twee anderen lieten mevrouw Kok maanden en maanden op hun oordeel wachten totdat zij in arren moede haar stukken terug vroeg. Ik laat ook het falen van kerkelijke:: instanties die zij om steun verzocht buiten beschouwing. Als in een antwoord wordt opgemerkt dat bij ons persoonlijk aangedaan onrecht wij leren het in de hand des Heren te leggen en, in Hem te berusten' en dat dit ons in een geestelijk evenwicht brengt 'waarbij wij des te beter in staat zijn, in woord en gedrag te getuigen als volgelingen van Christus' brengt ons dit geen stap verder in het bestrijden van de vierde macht, en het herstel van het mevrouw Kok aangedaan onrecht.

Pagina 130/131

En wat te zeggen van het verdwijnen van stukken van de zaak-Kok uit het dossier van het Ambtenarengerecht? Mevrouw Kok liet op het Ambtenarengerecht fotokopieën van een aantal stukken maken. Uit zuinigheid - men rekende daar niet minder dan *f* 2,30 per bladzijde - gebeurde dit met enige stukken niet. Toen ik daar later wèl een kopie van wilde hebben, waren de stukken verdwenen - naar men mij op 16 augustus 1974 zei. door de verhuizing van het Ambtenarengerecht naar het Paleis van Justitie in Den Haag. Toen dr. De Booy - bekend omdat hij niet voor geweld terugschrikt als het erom gaat het recht te handhaven - op het toneel verscheen, kwamen de stukken wél tevoorschijn! Dit bleek bij een bezoek> aan de griffie van het Ambtenarengerecht van mevrouw Kok, dr. De Booy en mij op 10 december 1975. En dat terwijl de plaatsvervangend griffier mij had beloofd dat ik zou worden gewaarschuwd als de stukken terecht waren. Ik heb in een brief aan het Ambtenarengerecht mijn,verontwaardiging uitgedrukt over het feit dat ik - alle democratische wegen bewandelende - geen enkel bericht heb gekregen van het weer terecht komen van het dossier terwijl de nieuwe raadsman van Mw Kok, namelijk Dr de Booy die niet voor niet democratische methoden om recht te krijgen terug schrikt hierover

heeft getelefoneerd, waarop hij wel succes had. Het antwoord op dit punt was niet terzake doende. Ik had in mijn brief voorts nog een poging gedaan om aan te tonen dat het beroep van mevrouw Kok ten onrechte door het Ambtenarengerecht was afgewezen - omdat het over onjuiste gegevens beschikte - waarbij ik de verwachting uitsprak dat dit gerecht uit eigen beweging stappen zou doen om zijn beslissing te herzien. Vergeefse moeite. Ik had gehoopt dat juristen - ja, juist juristen - zouden opspringen om het recht te dienen.

Pagina 154-159
Ook bij mevrouw Kok misbruikt men het medisch onderzoek haar weg te werken. Dat was niet zo gemakkelijk, omdat een half jaar voordat men besloot haar op deze wijze weg te werken bij een keuring die zij zelf had aangevraagd om een herplaatsing bij een ander ministerie te vergemakkelijken,.lichamelijk geschikt was verklaard. De keuringsarts bij de geneeskundige Dienst, de heer Hollander, meent op grond van haar verhalen - zonder ook maar een onderzoek naar het arbeidsconflict in te stellen - dat hier wellicht 'betrekkingswaandenkbeelden' in het spel zijn en vraagt het oordeel van twee psychiaters, mevrouw Grooss-Kooy en de heer Grevelink. Hij vraagt niets aan de huisarts. De psychiaters achten haar tot werken in staat, de heer Grevelink vraagt zich af of er inderdaad niet een onderzoek naar misstanden op het departement zou moeten worden ingesteld. Bij de keuring die het ministerie achter haar rug om aangevraagd, roept de genoemde arts Hollander de psychiaters er ditmaal niet bij. Ook de huisarts wordt weer niet om zijn mening gevraagd - vermoedelijk omdat mevrouw Kok dan op de hoogte zou komen van het feit dat zij gekeurd werd op verzoek van het ministerie van Verkeer en Waterstaat - om haar weg te werken. De arts Hollander schrijft aan het ministerie dat 'uit vele gesprekken waarbij dr Remmelts ook aanwezig was, is gebleken dat betrokkene dusdanig paranoid is, dat zelfs een nor maal gesprek niet mogelijk is'. Uit het rapport blijkt dat het: onderzoek begon op 27 maart 1968 en het rapport op 27 mei,.dus twee maanden daarna, werd getekend. Een hele tijd voor een keuring, en de vraag rijst dan ook of mevrouw Kok bij die gesprekken wist waarvoor zij gekeurd werd - zij zelf ontkent dat. Het is ook merkwaardig dat de psychiaters niet werden ingeschakeld - was dat omdat de arts Hollander kon vermoeden, dat zij haar gezond zouden verklaren?
In elk geval, het ministerie krijgt het bericht - namens de directeur van de Rijksgeneeskundige Dienst door de arts Hollander getekend! - dat mevrouw Kok blijvend ongeschikt is voor het vervullen van haar betrekking. Geen brief aan de: huisarts! Het ministerie schrijft vlug aan het Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds om een pensioenkeuring voor elkaar te brengen. Mevrouw Kok voert op het ministerie nog een gesprek over de mogelijkheden voor herplaatsing bij een ander ministerie - men licht haar niet in. Op 8 oktober 1968 vraagt mevrouw Kok het hoofd Personele Zaken schriftelijk om zijn medewerking ten einde naar haar vorig departement terug te keren of een andere passende plaats in de rijksdienst te krijgen. Hij antwoordt op 11 oktober dat hij, zoveel als in zijn vermogen ligt, de gevraagde medewerking zal verlenen. Geen woord over het feit dat zij was afgekeurd en dat het ministerie stappen deed bij het ABP om haar te pensioneren! De methode werkt goed. De keuring voor het ABP wordt voorbereid. Mevrouw Kok weet nog van niets. Had het hoofd Personele Zaken niet gezegd dat hij alle mogelijke medewerking zou verlenen bij haar pogingen tot herplaatsing? En zo verwondert zij zich niet als zij een oproep krijgt voor een keuring voor het ABP - in haar ogen een noodzakelijke stap om verder te komen. De arts van de Rijksgeneeskundige Dienst, Wijnveldt, tevens de bedrijfsarts van het ministerie van Verkeer en Waterstaat, legt haar een op 11 september 1968 door het hoofd afdeling Medische Zaken van het ABP getekend formulier voor. Wijnveldt heeft de vragenlijst al grotendeels ingevuld, en de vraag 'Aan welke ziekten of gebreken is u lijdende?' beantwoord met de woorden 'nerveuze klachten'. Een onschuldige term - maar zij had het formulier zonder twijfel niet ondertekend als zij geweten had dat de RGD bij brief van 12 juli 1968 aan het ABP had meegedeeld dat zij aan een 'psychiatrische aandoening' leed. Op de vraag of zij een arts wil aanwijzen om het onderzoek bij te wonen - een waarborg van het ABP om de belanghebbende inspraak te geven - wordt op aanraden van de heer Wijnveldt - zij zegt mij terzake: 'Ik wist van

geen toeten of blazen' -de naam van de specialist Grevelink ingevuld. Deze krijgt hiervan bericht van het ABP en schrijft mevrouw Kok dat hij door zijn functie aan de Rijksgeneeskundige Dienst niet in de positie verkeert om in de commissie zitting te nemen. Men kan zich afvragen of de arts van de RGD Wijnveldt dat niet wist. De voorbereiding is voltooid, en de keuring vindt 30 november 1968 plaats. Zij wordt gekeurd door de zenuwarts Lindner - die volgens haar slechts enige vragen stelt - en de arts Burger. Wijnveldt is aanwezig. Bij een dergelijke keuring behartigt de bedrijfsarts van het ministerie de belangen van dit ministerie. Volgens mevrouw Kok zweeg hij. Het is de vraag of de andere artsen op de hoogte waren van het bestaan van de rapporten van de zenuwartsen Grevelink en Grooss, die hadden gezegd dat zij weer aan het werk kon gaan, en dat Grevelink het niet onmogelijk achtte dat haar klachten over het personeelsbeleid gegrond waren. Volgens mevrouw Kok zei de arts Burger dat haar conditie goed was. In het rapport wordt niets vermeld - tegen de voorschriften in - over het oordeel van de adviserend arts. was deze er wel niet, maar dat had vermeld moeten word Mevrouw Kpk denkt nog altijd dat de keuring in verband me: een, herplaatsing heeft plaatsgevonden, maar zij wordt uit d= droom geholpen als zij eind december bericht krijgt van het feit dat zij blijvend ongeschikt is verklaard voor het vervullen van 'een ambtelijke functie en haar algemene invaliditeit 45 tot 55 pct. bedraagt. Zij gaat dan in beroep bij de Raad van Toezicht. Dit is een raad waarin verschillende departementsambtenaren zitting hebben. Het jaar daarvóór had mr. Van de Akkere,, die er bij het ministerie van Verkeer en Waterstaat voor verantwoordelijk was dat de haar gedane beloften niet: waren nagekomen en inmiddels was overgegaan naar het ministerie van Binnenlandse Zaken - waar hij in 1977 mr. Andrée Wiltens als plaatsvervangend directeur-generaal voor Overheidspersoneelsbeleid zou opvolgen! - ook zitting gehad in deze Raad van Toezicht. Zonder mevrouw Kok ook maar te zien of te horen, wijst de Raad haar beroep af, hierbij steunend op de medisch adviseur Noordhoek Hegt, die zonder haar te zien maar één woord schrijft: 'afwijzen'. De Raad stelt het percentage van invaliditeit vast op 80 pct of meer. Dat geeft meer invaliditeitspensioen, maar daar is mevrouw Kok geen recht mee gedaan. Zij gaat dus in beroep bij het Ambtenarengerecht. Het ministerie kan gerust zijn: het weet dat er geen onderzoek naar het arbeidsconflict zal worden ingesteld. De tegenstander is uitgeschakeld. Het Ambtenarengerecht wijst dr. Somers als deskundige aan. Vermeld is reeds hoe hij werd gedwongen om het onderzoek niet zo lang uit te stellen als hij van plan was. Somers kan niet met zekerheid zeggen of mevrouw Kok blijvend ongeschikt is voor het vervullen van haar betrekking: Deze vraag kan pas op medisch verantwoorde wijze worden beantwoord, nadat althans een poging is gedaan haar huidige ziektetoestand van een pre-psychotisch gedecompenseerde persoonlijkheid, op psychiatrische wijze te behandelen. Geadviseerd wordt hierover advies te vragen aan een psychiatrisch hoogleraar, b.v aan prof. dr. J. Bastiaans, Psychiatrische Universiteitskliniek, "Jelgersma-kliniek" te Oegstgeest. Onderzoeker is van oordeel dat een eventuele psychiatrische behandeling van onderzochte klinisch zal moeten plaats vinden, waarbij tevens het somatisch, psychologisch en psychiatrisch onderzoek, vooral ook ten dienste van de behandeling belangrijk zal kunne worden uitgebreid. De uitdrukking 'althans een poging' is een treffende opmerking van een psychiater die niet eens de moeite heeft genomen eerst de huisarts om inlichtingen te vragen of een onafhankelijk onderzoek naar het arbeidsconflict van mevrouw Kok in te stellen. De 'behandeling' moet wel 'klinisch' plaatsvinden, dus met poliklinisch. Gelukkig is mevrouw Kok zo verstandig zich niet te laten opnemen. Eerst bij lezing van beschouwingen over de rechteloosheid van de patiënt in een psychiatrische inrichting, ook die van een patiënt die zich vrijwillig laat opnemen, drong het tot mij door aan welk gevaar zij is ontsnapt. Uit het werkje *De psychiatrische patiënt en zijn rechten* van Van Ree en Colijn, lijkt namelijk dat er een mogelijkheid tot vasthouden tegen de wil van de patiënt bestaat. Van Ree schrijft dat na bijna twintig jaar ervaring in de psychiatrie de dreiging van onvrijwillige opneming voor hem een realiteit is. Ik acht het onaanvaardbaar dat het ambtenarengerecht het beroep van mevrouw Kok verwierp toen zij weigerde zich te laten opnemen. De vraag rijst of dit gerecht enig besef heeft van het gebrek aan rechten van de patiënt in een psychiatrische inrichting. Het lijdt voor mij

geen twijfel dat mevrouw Kok zich na verloop van tijd zou hebben verzet tegen de beperking in bewegingsvrijheid, tegen de 'behandeling' dan wel het tekort aan aandacht, die Van Ree beschrijft. Alles zou uitgelopen rijn op het door hem gelaakte 'chemisch dwangbuis'. Haar ken:lende ben ik ervan overtuigd dat zij de rechteloosheid van de :patiënt niet zou hebben aanvaard - met alle gevolgen vandien. Het ambtenarengerecht had bij zijn vraag aan mevrouw Kok of zij zich wilde laten opnemen ook moeten overwegen wat deze 'behandeling' later voor haar zou kunnen betekenen! Had het gerecht enig besef van hetgeen Van Ree schrijft (p. 45) als hij het heeft over de schade die discriminatie aan de ex-psychiatrische patiënt na zijn ontslag toebrengt: 'Uiteraard dient men .hierbij ook te denken aan de onmogelijkheid na psychiatrische opneming nog een rijksbetrekking te krijgen en aan de eis die soms bij sollicitaties gesteld wordt mede te delen, of men al dan niet in het verleden psychiatrisch opgenomen is geweest!' Nu kan men wel zeggen dat een verblijf in een inrichting voor onderzoek nog geen opname is, maar verwarring is hier niet uitgesloten. Ja, inderdaad liep mevrouw Kok - gewoon als gevolg van een niet onderzocht arbeidsconflict op het ministerie van Verkeer en Waterstaat - de kans dat zij in haar poging om recht te zoeken in een inrichting zou komen, en bovendien dat zij geen overheidsbetrekking meer zou kunnen krijgen en ook in het bedrijfsleven niet meer aan de slag zou kunnen komen. Mevrouw Kok gaat nu in beroep bij de Centrale Raad van Beroep. Deze wijst prof. Bastiaans als deskundige aan. Mevrouw Kok wacht geduldig af. Zonder dat zij dit weet, schrijft de voorzitter van de Centrale Raad van Beroep op 19 juni 1970 aan de commissaris van politie te Leiden. Hij draagt hem op een onderzoek in te stellen naar de vraag of mevrouw Kok op 24 december 1968 uit hoofde van ziekten of gebreken blijvend ongeschikt was tot het vervullen van haar betrekking van schrijver A van de Rijkswaterstaat, en of zij toen algemeen invalide was in de zin van de Algemene Burgerlijke Pensioenwet, en zo ja, in welke mate. Genoemde Raad machtigt de *commiss*aris prof. Bastiaans op te dragen naar genoemde vragen een onderzoek in te stellen. Hij machtigt de commissaris ook hiervoor mevrouw Kok op te roepen. En dan komt het: de *commiss*aris wordt ook gemachtigd haar 'oor wat betreft het door genoemde deskundige in te stellen onderzoek, zo nodig, ter observatie ten dienste van dat onderzoek, te doen verblijven in een inrichting voor verpleging of genezing bestemd'. Bij mij rijst de vraag of de Centrale Raad van Beroep gerechtigd is een opname in een inrichting op deze wijze af te dwingen. Afgezien daarvan is het duidelijk dat zij - wachten op een oproep voor een gesprek met prof. Bastiaans - plotseling een oproep van de commissaris van politie had kunnen krijgen. Een conflict - met alle gevolgen van dien - zou dan niet zijn uitgebleven. Het lot beschikt anders. Mevrouw Kok stelt zich zelf - het wachten moe - met de secretaresse van prof. Bastiaans in verbinding, hoort dan tot haar verbazing dat er nog geen plaats is voor opname. Zij schrijft hem een brief - onder meer met gegevens over de arbeidssituatie op het ministerie - waarop dan 3 december 1970 een gesprek volgt. De hoogleraar dringt op opname aan. Mevrouw Kok wordt boos en wijst erop da hijzelf in een vraaggesprek met Bibeb, dat in *Vrij Nederland* van 5 september was verschenen, had verklaard dat mensen die in een kliniek waren opgenomen bij terugkeer in de burgermaatschappij achteruitgesteld werden. Het komt niet tot een onderzoek en mevrouw Kok gaat diep teleurgesteld weg. Haar emoties zijn begrijpelijk - wachten en nog eens wachten, en dan het advies om zich te laten opnemen. Men kan nu wel zeggen dat dit slechts voor een onderzoek zou zijn, maar vergeten wij niet dat dr. Somers had geadviseerd zich onder psychiatrische behandeling te stellen. Prof. Bastiaans, misleid door het onvolledige rapport van dr. Somers - zie p. 191 - die een leerling van hem is, gaat weer niet in op het arbeidsconflict, en is naar mijn mening bedrijfsblind door geen begrip op te brengen voor de emotionaliteit van mevrouw Kok. Hij schrijft aan de Centrale Raad van Beroep, dat hij de indruk heeft dat zij gestoord is, het gevraagde onderzoek niet heeft kunnen instellen en vraagt hem 'aanwijzingen te willen geven wat er thans verder dient te geschieden'. De Centrale Raad van Beroep gaat hier niet verder op in, en: wijst haar ber oep af op 8 april 1971.Een medewerker van de ombudsman van de VARA die zij had verzocht op de zitting van 18 maart aanwezig te zijn, verscheen niet, terwijl haar raadsman niet voldoende belangstelling voor de zaak had getoond zodat zij de stukken terughaalde. Een

nieuwe raadsman liet verstek gaan. Zij verscheen dus zonder advocaat. Op 1 september 1971 wordt mevrouw Kok bij het ministerie ontslagen na de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep. De tegenstander is uitgeschakeld. Zo denkt men althans. Mevrouw Kok is niet van plan zich bij de zaak neer te leggen. Dit blijkt al als zij van de Deltadienst een blanco Staat van Dienst - tevens 'aanvrage om toekenning van pensioen' ten laste van het Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds - krijgt toegezonden, met het verzoek dit in te vullen en terug te zenden. Zij weigert het in te vullen omdat zij nooit een pensioen gewild of aangevraagd heeft en - omdat zij volkomen gezond is - het corrupt en onbetrouwbaar zou zijn daaraan mee te werken:. Ik vermoed dat dit wel aan het ABP is doorgegeven, maar op 6 januari 1972 zendt het ABP haar kalm een brief waarin haar een werknemersverklaring wordt gezonden in verband met haar pensioenaanvrage. Op 13 januari volgt dan een briefkaart waarin gemeld wordt dat haar verzoek om pensioen is binnengekomen. In·dit verband zei mevrouw Kok mij wel eens te wil:en weten wie deze aanvrage had getekend. Zij hoopt dat dit nog eens wordt uitgezocht. Ten slotte wordt - terwijl zij niets heeft aangevraagd - op haar girorekening haar pensioen gestort - ook over de inmiddels verstreken tien maanden (bij haar ontslag had zij geen inkomsten). Zij schrijft bij brief van 3 augustus het geld te zullen aanvaarden - maar niet als pensioen, doch alleen als voorschot op haar nog te ontvangen salaris. In 1976 zendt het ABP haar een formulier om te kunnen nagaan of in de mate van haar invaliditeit verandering is gekomen. Misschien een routinekwestie. Zij antwoordt uiteraard niet. De vraag van het ABP of men er bezwaar tegen heeft dat inlichtingen bij een specialist worden ingewonnen, doet belachelijk aan als men weet dat bij geen enkele keuring contact met de huisarts is opgenomen.

Pagina 190/196
Maar men kan zich toch tot verschillende instanties om hulp wenden? Zeker, dat doet bijvoorbeeld mevrouw Kok. Een sociaal raadsman raadt haar aan zich tot de staatssecretaris van Binnenlandse Zaken:, de heer Van Veen, te richten. Hij immers was in het bijzonder verantwoordelijk voor ambtenarenzaken. Mevrouw Kok schrijft hem in oktober 1968. Achter haar rug om wordt haar afkeuring voorbereid. Als zij in december bericht krijgt van deze afkeuring en begrijpt hoe men haar heeft bedrogen, schrijft zij hem weer op 31 december. Hij antwoordt eindelijk op 11 februari 1969, en zegt uit ingewonnen ambtsberichten niet de overtuiging te kunnen krijgen dat het personeelsbeleid van de Rijkswaterstaat onjuist zou zijn. Hij gaat dan ook niet op haar verzoek om hulp in. Ik heb aangetoond dat deze ambtsberichten tal van leugens bevatten. Hij schrijft voorts dat het niet op zijn weg ligt om tussenkomst te verlenen bij de behandeling van haar beroep tegen de beslissing van de directie van het Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds - hij bedoelt haar beroep bij de Raad van Toezicht van dit Fonds. De vraag is waarom hij geen tussenkomst verleende: zij had toch om hulp gevraagd? Als deze staatssecretaris slechts de moeite had genomen om eens onafhankelijk van deze ambtsberichten inlichtingen in te winnen, was hij op een poel van ongerechtigheden gestuit. En mevrouw Kok zou heel wat ellende bespaard zijn gebleven. En wat een tijd zou bespaard zijn voorde mensen die zich nu voor mevrouw Kok hebben ingespannen; en voor de gerechten, de medici enzovoort die rapporten vol hebben geschreven. Mevrouw Kok schrijft dan 4 augustus 1969 aan de Koningin over haar ervaringen. Het Kabinet van de Koningin bericht haar dan dat haar brief in handen van de minister van Binnenlandse Zaken is gesteld. Koningsgezind als zij is, meent zij dat er daarna wel een onderzoek wordt ingesteld en de kwalijke praktijken op het ministerie aan het licht zullen komen. Het zal echter anderhalf jaar duren voordat zij ontdekt dat er niets is gebeurd. Zij schrijft namelijk op 24 december 1970 weer aan de Koningin en vermeldt in haar brief haar verdere ervaringen. Dan zendt de staatssecretaris mevrouw Kok op 23 december 1970 een brief. Hierin zegt hij dat de brief van 4 augustus 1969 aan de Koningin door hem niet is beantwoord omdat haar zaak in behandeling was bij het Ambtenarengerecht. 'Dit Gerecht was immers de bevoegde instantie om over Uw klacht te oordelen.' Naar mijn oordeel had de minister dat haar ook een jaar eerder kunnen schrijven - een merkwaardige wijze van handelen om iemand niet te

antwoorden. Voorts ligt het niet op de weg van een minister die in eerste instantie verantwoordelijk is voor ambtenarenzaken, een conflict zich zo te laten ontwikkelen dat het gerecht erin wordt gemengd. Hij heeft de plicht om een onderzoek in te stellen als er klachten naar voren worden gebracht. Wat voor zin heeft het schrijven aan de minister of aan de Koningin als er geen onderzoek wordt ingesteld? Inderdaad is het doorlezen van ingewonnen ambtsberichten gemakkelijker dan het instellen van een onderzoek. Een minister moet weten wat 'ambtsberichten' waard zijn, dat de Rijksgeneeskundige Dienst - welke onder Binnenlandse Zaken ressorteert - automatisch op verzoek van ambtelijke instanties ambtenaren keurt en zich ook door de 'ambtsberichten' laat leiden - evenals de rechterlijke macht. De staatssecretaris is bovendien niet eens op de hoogte van de feiten. Hij schrijft namelijk in de genoemde brief van 23 december 1970 dat zij tegen de uitspraak van het Ambtenarengerecht binnen de voorgeschreven termijn van dertig dagen beroep had kunnen instellen bij de Centrale Raad van Beroep te Utrecht: 'Nu u een dergelijk beroep achterwege hebt gelaten, moet ik volstaan met u mede te delen, dat deze zaak door mij als geëindigd moet worden beschouwd.' Nu had zij wel degelijk - op 23 maart - beroep aangetekend. En de hele behandeling door de Centrale Raad van Beroep - en het inschakelen van prof. Bastiaans - was de staatssecretaris niet ·bekend. Over 'ambtsberichten' gesproken! En toen zij hem voor het eerst schreef op 12 oktober 1969 was er van enig beroep op een rechter nog geen sprake. Toen deed hij niets. Dan komt de dag dat zij zich tot een beroepsinstantie binnen het Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds wendt, ,en dat is dan weer een reden om niets te doen. En als hij dan denkt - ja, 'denkt' - dat zij nagelaten heeft beroep in te stellen, is dat voor hem een reden om de zaak als geëindigd te beschouwen - hij was er nog nooit mee begonnen! Ongelukkig genoeg voor de corrupte elementen op Verkeer en Waterstaat en Binnenlandse Zaken geeft mevrouw Kok de strijd niet op, maar het antwoord van de autoriteiten draait steeds op hetzelfde uit: de Centrale Raad van Beroep heeft als hoogste rechtscollege gesproken en verder is er niets aan te doen. Naar aanleiding van een door dr. C. W. Aakster, verbonden aan het Instituut voor Sociale Geneeskunde van de Rijksuniversiteit te Leiden, geschreven artikel, wendt zij zich tot hem om hulp. Hij bestudeerde het door mij geschreven dossier en haar verklaringen, waarop hij zelf een resumé van negen bladzijden maakte waarmee hij prof. Bastiaans wist te overtuigen dat hij mevrouw Kok en mij voor een gesprek moest uitnodigen. Dit gesprek vond in september 1974 plaats en had tot gevolg dat prof. Bastiaans op 14 januari 1975 een brief aan de minister van Verkeer en Waterstaat schreef. Hierin vermeldt hij niet bekend te zijn geweest met het arbeidsconflict, met een gunstig rapport over mevrouw Kok van twee andere artsen, da zij 'een strijdbare figuur is met hoge ethische en morele opvattingen die wel terecht in een protestactiviteit is gekomen'. Het pleit voor Bastiaans dat hij op deze wijze op zijn oordeel terugkomt - hoogleraren gaan er over het algemeen zelden toe over om ongelijk te bekennen. Hij vraagt de minister haar weer op het departement te plaatsen. Ik krijg een afschrift van die brief en geef die door aan de meest belanghebbende, mevrouw Kok. Dat viel bij prof. Bastiaans niet in goede aarde. Er verstrijken weer enige maanden - verbazingwekkend dat het ministerie en prof. Bastiaans niet begrijpen dat mevrouw Kok in grote spanning zit. Zij komt dan weer in actie, maar het resultaat is dat het ministerie niets toegeeft, zich beroept op het oordeel van de Rijksgeneeskundige Dienst - die mevrouw Kok sinds 1968 niet meer heeft gezien! De rol van deze dienst komt aan het lick tijdens een kort geding dat prof. Bastiaans heeft aangespannen tegen dr. De Booy, die ten behoeve van mevrouw Kok tegen hem een harde actie had gevoerd. Het was De Booy die mij aanspoorde om de Rijksgeneeskundige Dienst en het ministerie van Binnenlandse Zaken door vragen te stellen het vuur na aan de schenen te leggen en zo meer van de intriges op het ministerie van Verkeer en Waterstaat te weten te komen. Volgens mr. Andrée Wiltens, plaatsvervangend directeurgeneraal voor overheidspersoneelsbeleid, zou de secretarisgeneraal van Verkeer en Waterstaat op 16 juni 1975 aan prof. Bastiaans hebben geschreven dat de Rijksgeneeskundige Dienst tot de conclusie is gekomen dat herplaatsing gezien de huidige ziekte van mevrouw Kok niet mogelijk is, en op dezelfde datum zou deze hoogleraar aan de secretaris-generaal hebben geschreven van mening te zijn dat herplaatsing gezien haar

huidige ziektetoestand niet mogelijk was. Een onontwarbaar kluwen van tegenstrijdige mededelingen die ik hier niet kan behandelen. Het is onbegrijpelijk dat prof. Bastiaans zijn verzoek om herplaatsing van mevrouw Kok intrekt. Door wiens toedoen? Het lukte mij niet door deze muur van bureaucratie heen te breken. 'Bij een poging de gang van zaken te analyseren, stuit men op het blind vertrouwen in verklaringen van ambtenaren.

Toen ik in een gesprek op 2 januari 1976 met de adjunct-directeur van de Rijksgeneeskundige Dienst, dr. K. Modderaar, zei dat deze dienst zich voor het karretje van het ministerie van Verkeer en Waterstaat had laten spannen, antwoordde hij dat de dienst van de eerlijkheid van het betrokken ministerie uitging. Een misplaatst vertrouwen in ambtenaren ziet men ook in de verklaringen van mr. A. J. Andrée Wiltens, plaatsvervangend directeur-generaal voor overheidspersoneelsbeleid. Hij beantwoordt mijn kritiek op het feit dat mevrouw Ravestein, personeelsconsulente, tot wie mevrouw Kok zich op aanraden van een kerkeraadslid heeft gewend, haar niet goed heeft ingelicht in een brief van 16 maart 1976. Hij schrijft het volgende: 'Mw. Ravestein, de personeelsconsulente, wist tijdens haar gesprek op 27-9-68 met mej. Kok van de pensioenkeuring af. Peroneelszaken V. en W. ontried haar ten sterkste om daarvan in dat stadium,al iets aan mej. Kok te zeggen. Daaraan heeft zij zich gehouden. Ik veronderstel dat Personeelszaken zich zorgen maakte over de wijze waarop e.e.a. zo aan mej. Kok kon worden medegedeeld dat het haar psychisch niet te veel kwaad zou doen. Men heeft die delicate zaak kennelijk aan de arts willen toevertrouwen. Hier hebben slechts goede bedoelingen uit menselijke overwegingen gespeeld en bepaald geen kwade bedoelingen. ' Welnu, er is geen arts aan te pas gekomen om 'die delicate zaak' te behandelen. Zij kreeg de mededeling van haar afkeuring zonder meer in de bus. Het zou heel wat ellende voor haar - en werk voor anderen - hebben voorkomen als genoemde personeelsconsulente mevrouw Kok had verteld hoe de vork in de steel zat. Mr. Andrée Wiltens gaat zonder meer af op de sprookjes die de personeelsafdeling opdist. Dat hij mis,leid wordt door zijn ambtenaren blijkt nog uit een ander gedeelte van dezelfde brie aan mij: 'Op 5 november 1968 vond de z.g. pensioenkeuring plaats. Daarbij is haar huisarts, dr. J. C. Belderok, als adviserend arts aanwezig geweest.' Wie spelt hem die onzin op de mouw? Haar huisarts was helemaal niet bij die keuring aanwezig. Mijn conclusie is dat men in de betrokken dienst zelf wordt voorgelogen en bij het ministerie van Binnenlandse Zaken - verantwoordelijk voor het personeelsbeleid - ook geen recht te krijgen. Hieruit blijkt duidelijk hoezeer de betrokken minister en hoofden van dienst gebaat zouden zijn als een onafhankelijke instantie een arbeidsconflict onpartijdig zou kunnen onderzoeken. Een dergelijk onderzoek is ook van belang als een ambtenaar in een conflict beroep aantekent bij het Ambtenarengerecht, eventueel gevolgd door hoger beroep bij de Centrale Raad van Beroep. Deze rechtscolleges steunen in hun oordeel dikwijls op verklaringen van medici die op verklaringen van de meerdere afgaan en de kunde en de tijd missen om zelf een onderzoek naar het arbeidsconflict in te stellen. Ook juridisch staat de ambtenaar zwak omdat bij ambtenarengedingen bij uitspraken van de Centrale Raad van Beroep geen beroep in cassatie kan worden ingesteld, zoals bij procedures in civiele zaken in het algemeen wel het geval is. Nu geeft artikel II2 van de Ambtenarenwet 1929 aan de ambtenaar de mogelijkheid om herziening van een uitspraak van de Centrale Raad van Beroep te verzoeken, doch dit slechts indien hij ,enig feit of enige omstandigheid kan aanvoeren, die bij de behandeling van zijn zaak aan het gerecht niet bekend was er: die op zichzelf of in samenhang met andere feiten of omstandigheden ernstige twijfel doet ontstaan aan de juistheid van de uitspraak waarvan herziening wordt verzocht. De vraag rijst of de in artikel 112 opgenomen extra bescherming van de ambtenaar in de praktijk veel te betekenen heeft. Tot 1960 namelijk heeft de Centrale Raad van Beroep slechts in één geval een verzoek tot herziening ingewilligd en dit betrof dan nog een zaak waarbij de motivering van een uitspraak in lijnrechte tegenspraak bleek te staan tot een motivering van een uitspraak in een analoge zaak. Ik heb - zonder resultaat bij de Centrale Raad van Beroep, het ministerie van Justitie en de ABVA gevraagd of nadien nog een beroep op dit artikel is gedaan. Er is nog een ander punt dat de ambtenaar in een beroep op de

ambtenarenrechter in een nadelige positie plaatst. Volgens de heersende opvatting vervult de ambtenaar namelijk zijn taak goed als hij zich zonder meer voegt naar hetgeen zijn meerdere hem opdraagt. Als hij zich verzet tegen een opdracht - dit bijvoorbeeld omdat bij het geven van die opdracht niet aan de wet is voldaan of aan de geest van die wet is voorbijgegaan - is dit in zijn nadeel. Alleen door het simpele feit van het-zich-verzetten laadt hij de schijn op zich dat hij zijn taak niet naar behoren vervult, althans niet zo goed als een ambtenaar die een dergelijke opdracht zonder meer uitvoert. Vaak lijkt het erop dat meer waarde wordt gehecht aan het handhaven van een bepaalde gezagsverhouding dan aan de juistheid van de opdracht! Op deze wijze wordt de rechter op onaanvaardbare wijze beïnvloed. In dezelfde lijn ligt het feit dat het Ambtenarengerecht bij zijn overwegingen in zijn uitspraak op 23 februari 1970 - in de zaak-Kok - onder meer het volgende vermeldt: 'Overwegende, voor wat betreft de vraag of klaagster op 24 december 1968 uit hoofde van ziekten of gebreken blijvend ongeschikt was haar betrekking te vervullen, dat dr. J Lindner, zenuwarts en A. K. C. Burger, arts, beiden te 's-Gravenhage, die klaagster op 30 november 1968 hebben onderworpen aan een geneeskundig onderzoek, als bedoeld in artikel P 1 van de Algemene burgerlijke pensioenwet, deze vraag bevestigend hebben beantwoord.' Welnu, dat was nu juist de keuring die ten grondslag lag aan een beslissing van het Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds, waartegen mevrouw Kok in beroep kwam. Geen onderzoek naar haar bezwaren tegen die keuring, geen onderzoek naar het arbeidsconflict, en dan nog die keuring in de overwegingen bij een uitspraak betrekken! Het ontzag voor een gegeven opdracht van een meerdere en het ontwijken van de vraag of een geneeskundige verklaring aan de eisen voldeed liggen in dezelfde lijn ten nadele van de rechtspositie van de ambtenaar. Bevel is bevel, keuring is keuring. Verder geen geklets.